

புலவர்கள், காவத்தி
திரு. இ. தம்பையன் மண்ணுயர்
அவர்கள்

அன்புடன்

MAHAMAHOPANITAYA
DR. U.V. SWAMINATHAN LIBRARY.
TIRUVANMIYUR தென்னை-20.

கீதாரத்தினமும் சகல சாஸ்திரஸாரமுமாகிய

ஸ்ரீ சிவகீதை

மூலஸ்ரீலோகமும்

மருவூர் - பிரம்மஸ்ரீ

கணேசசாஸ்திரியா ரவர்கள்

இயற்றிவரும் தமிழ் விபாக்கியானமும்,

இவை

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து வித்துவான

சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தர யதித்தர ரவர்கள்

பார்வையிட்டுத்தர,

சுத்தாத்துவித சித்தாந்த வைதிக சைவந்

பாதுளியாகிய

கா - ஜம்புலிங்கரநலியாரால்

சென்னை

பிரஸ்டேல்ஸ் அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

மகாமகோபாத்தராய, டாக்டர்

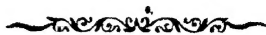
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

அடையாறு, சென்னை-20.

சுவாமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபோற்காதம்.

உண்மை யறிவானந்த வடிவனும் கருணையே திருமேனியாகக் கொண்டவனுமாகிய விறைவனது திருவருளாலேயே சகல வான்ம கோடிசளும் அறம் பொருளாதி நான்கு பயன்களையும் பெறவேண்டு மென்பது சகலவேதங்களுக்கும் ஒத்ததுலரிட, இத்தகைய திருவரு ளைப்பெறும் வழியையும், இங்ஙனம் அருள்புரிவோனான இறைவனது ஆணையையும், அவனது திருவுருவ விலக்களங்களையும், திருவரு ளின் மஹிமையையும் வேதங்கள் நன்கு விளக்குவனவாயினும், அவ்வேதங்களின் பொருள் எல்லோரும் சலபமாய் நன்கறி தற்கே லாதெனக் கருதி இதிகாச புராணங்களை மியற்ற வாஞ்ஞாபனம் செய்தனர்.

சூத ஸம்ஹிதை.

ஐதிஹாஸபுராணாஹுரம் வெஹ்யே மாரிபு காமுதே
இதிஹாஸபுராணாயாம் வேதார்த்தோஹிப்ரகாமயதே

இதிகாசபுராணங்களால் வேதப்பொருளை விளங்குகின்றன.

யஸுதாவெ டிவிசிபுஃ வ புராணவெ திநாயுடதஃ |
தத்புஷ்டாஹயாவொதி வெஹ்யோமபுதஸிபுகி ||

யஸுதாவேதவிப்ரஃ புராணம்வேத்திநார்த்தகஃ,
தத்த்ருஷ்ட்வா யமாப்நோதி வேதோமாம்ப்ரதரிஷ்யதி.

நான்கு வேதங்களையும் அறிந்த எவ்வந்தணன் புராணங்களை நன்கறிய வில்லையோ அவனைக்கண்டு வேதமானது இவன் அற்ப வாராய்ச்சி புள்ளவ னாதலால் நம்மை உபத்திரவப் படுத்துவான் என்று நடுங்கு கின்றது. என்று கூறியபடி வேதங்களைப் பொருட் படுத்துவதற்குப் பற்பல விடங்களில் பல ஐயநிகழு மாதலால் புராண முத்தரா லறிவதே நலம். அப்புராணங்களும் ப்ராமம், பாத்துமம், வைஷ்ணவம், சைவம், பாகவதம், பவுஷியம், நாரதீயம், மார்த்தண்

டேயம், ஆக்கிரேயம், பிறும்மகைவர்த்தம், வயிங்கம், வாராஹம், ஸ்கார்த்தம், வாமனம், கௌரம், மாத்தியம், காருடம், பிறும்மாண்டம் எனப்பதினெட்டு மகா புராணங்களாம். இனி யிம்மா புராணங்களு ளொன்றோடாபத்தும புராணத்தின்கண் சகல வேதங்களின் சாரமாயுள்ளதுவும, ஸ்ரீமகா பாரதத்தின்கண் விளங்கும் பகவற் கீர்த்தகது முகனூர் யுள்ளதுவு மான சிவகிதைவெனுமரிய பெரிய ஞானநூலின் பஹிமை யாவராலுங் கொண்டாடத் தக்கதொன்றும். இவ்வரிய கீர்த்தியின்கண் பக்தியோகம், விப்தியோகம், தேஹச் சொரூப நிருபணம், சீவசொரூப நிருபணம், வைராகிய நிருபணம், உபாசனையோகம், போகஜ்யோகம் இவைகளை நன்கு விளக்கியும் இடை யிடையே யின்றுமரிய பெரிய தத்துவங்களையும் நன்கு விளக்கிமுள்ளது. மாயாவயததராகிய மாந்தர் பாசகீங்கிற் சுகிக்க வேண்டுமாயி னிந்நூலின் ஆராய்ச்சியின்றி யமையாததேயாம். இந்நூல் வடமொழியிலன்மிக் தென்மொழியில் வழங்காமையின் இத் தேயத்தினர் பலரும் எடுத்தாளுதற்கு ஏதுவில்லாமற் போய் இதுகாறும் வடமொழியில் வல்லவரே கொண்டாடி வருகின்றனர். தென்மொழியில் வல்லவரும் படித்துச் சந்தோஷிக்கத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க முன்வந்தோம். இங்ஙன மிவ்வரிய கிதை யெங்க னும் பரவுதற்குள்ள நன்மையைக் கண்டு சந்தோஷியாது சிலர் பூர்வபட்சம் செய்ய முயலுகின்றார். அவர்களின் பூர்வபட்சத்தில் யாரும் பயங்காதவண்ணம் அவற்றிற்குச் சமாதானங்கூறி உண்மை யினைச் சித்தாந்தஞ் செய்கின்றும்.

பூர்வபட்சம்.

(க) சிவகிதை பிரமாணமாயின் அதாவது இராமன் சிவபெரு மானிடம் தத்துவோபதேசம்பெற்ற துண்மையாயின் ஏன் அதை உலகெங்கும் பிரசித்திபெற்ற வால்மீகிராமாயணத்தில் கூறி யிருக்கவில்லை?

(உ) பகவற்கீர்த்தயாதிகளுக்கும் சங்கரபகவற்பாதராதி பெரி யோர்களால் பாடிய பிறற்றபபட் டிருப்பதுபோல இக் கிதைக்கும் பாஷிய போன் ஏற்படவில்லை?

(ங) பகவற்கீர்த்தயுள்ள ப் ளொகங்களைப் பன்னூல்களில் மேற்கோலாய்க் காட்டி யிருக்கிறதுபோலச் சிவகிதைச் சுவோகங் களை முன்னோர் ஏன் மேற்கோலாய்க் காட்டவில்லை?

சித்தாந்தம்.

சாகித்திய அகாடமி.

வாக்யம்ஸாத்மகங்குலம் **MĪHAMBHOṢATHAṆṬAM** **யாபகர்ஷகா.**

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41

இரஸத்தையே சீவனாபுடைய வாக்கியம் காவியமாகும். தோஷங்கள் அவைகளுக்குக் குறைவையுண்டாக்குவனவாம். என்பதாதி நூல்களிலுள்ள வாக்கியங்களைக் கண்டு தெளிக. கவிஞர்கள் இரஸத்திற்கு மாத்திரம் குற்றம் நிகழாது கவனிக்கவேண்டியதே யன்றி முக்கியமாய்ச் சரித்திரங்களையும் கவனிக்கவேண்டு மென்பதில்லை. கவிஞர் காப்பியத்தில் புராணதிகளில் கூறிய சரித்திரங்களைப் பிரமாணமாய் வைத்துக்கொண்டாலும், புராணத்தில் கூறிய சரித்திரங்களில் சிலபாகங்களை விட்டு மற்றவைகளை எடுத்துக் கொள்வது முண்டு. அல்லது புதிதாய்ச் சிலகதைகளைக் கல்பனைசெய்து புராணத்திலுள்ள சரித்திரங்களையும் அவைகளுடன் சேர்த்துக் காப்பியமாயியற்றுவதுமுண்டு. நடந்த வுண்மையையே கூறவேண்டு மென்ப தவசியமில்லை. இரஸத்தில் தோஷ. நிகழாது மாத்திரம் காவியமியற்றவேண்டு மென்பதே முன்னோர் கொண்ட துணிபாதலின், வால் மீகிமாமுனிவர் சிவகீதாதி நடந்த சில உண்மைச் சரித்திரங்களை விட்டும், நடக்காத புதிதான சில பாகங்களை வருணிக்க வேண்டிய தினிமித்தம் சேர்த்தும் ஆதிகாவியமான இராமாயணத்தை யியற்றினார். இனி ராமாயணம் இரஸத்தையே முக்கியமாய்க் கொண்டது என்பதற்கு யாது பிரமாணம் எனின், இராமாயணாதி கருணாஸப் பிரதானமானது என்றும் கூறிய

ஸாஸித்ய தநுப்பணம்.

தயாராராயணாஜிநாம் ஸவிதாஹிவஹதாதா||

ததாராமாயணஜீநாம் பவிதாதுகேஹதாதா.

என்பதாதி வாக்கியங்களை யு மறிக. அன்றியும் இராமாயணத்தின்கண் சிற்சில பாகங்களில் படிப்பவர்களையும் கேட்பவர்களையும் மனது களிக்கச் செய்யவேண்டியதி னிமித்தம் வேறு சில கருத்துகளையும் கொண்டு உண்மையல்லாத சில விஷயங்களையும் கூறியிருக்கின்றது. இங்ஙனம் கூறியதால் இராமாயணம் குற்றமுடையதோவெனின் அல்லவென்பதற் கையமேயில்லை. காப்பியங்களுக்கு அங்ஙனம் கூறுதலியல்பாதலினென்க. உதாரணமாக, இராமாயணத்தின் சுந்தரகாண்டத்தில் அனுமார் சீதாபிராட்டியாரிடம்சந்தித்த சமயத்தில்

உதீபுதலுவராகுரி நாலிஸுமீவஸுமியள|

சுஹந்தாவஹிவபாவுக் கிவா நவஸுஹாஸவா||

நவமிபுக்ஷஷாஃபுஷஷுஃதெவபுஷஷுஃதெவஹீதரொஜநாஃ।

மத்திப்ரத்யவரஃகஸ்சிந் நாஸ்திஸுக்ரீவஸந்நிதௌ,
அஹந்தாவதிஹப்ரப்தஃ கிமபுநஸ்தேதமஹாபலாஃ
நஹிப்ரகருஷ்டாம்ப்ரேஷ்யந்தேதம்ப்ரேஷ்யந்தேஹீதரொஜநாஃ

சுக்கிரீவனிடம் என்னிலும் பலக்குறைவுடையவர் எவருமில்லை யானேவெனினிங்குவந்தவன் அம்மகாபராக்கிரமசாலிகளைப்பற்றிக் கேட்பானேன். பராக்கிரமசாலிகள் தூதுக்கு அனுப்பப்பட மாட்டார்கள்ன்றோ, பலஹீனர்களன்றோ அனுப்பப் படுகின்றார்கள். என்று கூறியதைச்சுற்று ஆராய்வோமாக. இங்குக்கபிகுலதிலகரானவரும் குழந்தைப் பருவத்திலேயே கனியென்று கருதிச் சூரியமண்டலத்தைப் பிடிக்கச் சென்றவரும், கருங்கடலைக் கால்வாயைப் போலத் தாண்டிவருமான ஒப்பற்றவுடையவரென்று உலகமெல்லாமறிந்துள்ள ஆஞ்சநேயர்தன்னிலும் பலக்குறைவுடையவர் சுக்கிரீவன்சந்நிதியிலில்லையென்று கூறினது உண்மையாமா. உண்மையில் அனுமாரிலும் பலத்தினிற் சிறந்தவர்களா சுக்கிரீவனிடமுள்ளவர்க ளெல்லாம். இதை யுகித்தால் வேறு காரணம்பற்றி உண்மையல்லாத இவ் விஷயமானது கூறப்பட்டதென்பது அறியப்படுகின்றதல்லவா. இதனால் குற்றமுடையதென்று கூறலாமா, காப்பியங்களில் உண்மையல்லாத சில விஷயங்களையும் கூறுவது குற்றமல்ல என்பது பற்றியன்றோ இங்ஙனம் கூறியது. இங்ஙனமே கவிசுலதிலகரான காளிதாசகவியும் தாம் இயற்றிய சாகுந்தளம் என்னும் கிரந்தத்தின்கண் மகாபாரதாதிகளில் காணாதது முண்மையாய் நடக்காததுமான துருவாச மாமுனிவரின் சாபக்கதையும் சேர்த்தமைக்கப் பட்டுள்ளது. அது போல இராமாயணம் ஆதிகாப்பியமே யாதலின் அதில் புராணங்களிற் கூறிய சிலகதாபாகங்களை விட்டும் மற்றும் சிலபாகங்களை இரஸத்தினிமித்தம்சேர்த்து மமைக்கப்பட்டுள்ளன. அன்றியும் ஸ்ரீமத்திராமாயணம் தருமங்களை விளக்கவந்த நூலேயன்றி ஞானத்தைப் பற்றி முக்கியமாய் வந்ததல்ல. இனி யிராமாயணத்தில் எத்தருமத்தை விளக்கியுள்ளது எனின் இங்ஙனம் சுருக்கிக் கூறுவாம். அன்றையின் வசனத்தையும் பிதாவின் வசனத்தையு மீறக்கூடாது என்ற தருமரகசியத்தைத் தயரதன் கைகேசி முதலியவர்களின் வசனத்துக்குள்ளடங்கிய ஸ்ரீ இராமனது நடத்தையாலும் தம்பிகளிடம் தமையன் வைக்கவேண்டிய பிரியத்தை இலக்குவனிடம் ஸ்ரீ இராமனது நடத்தையாலும் அங்ஙனமே தமையனிடம் இளையவன் நடக்கவேண்

டிய தருமநிலையை இலக்குவன் இராமமூர்த்தியிடம் நடந்ததன்மை யாலும் பெண்டிர் கணவனிடம் இருக்கவேண்டிய தருமநிலையை சீதாபிராட்டியாரின் சரித்திரத்தாலும் அரசன் மந்திரி இவர்களுக் குரிய தருமத்தை இராமன் சுக்கிரீவன் இவர்களது நடவடிக்கைகளாலும் தூதர்களின் நிலைமையை அனுமாரது செய்கைகளாலும் சாதுக்களின் தருமத்தை விபீஷணன் செய்கைகளாலும் இவை முதலிய அநேக தருமங்களை விளக்கும் நூலாகும். அற்றேல் இராமாயணத்தின்கண் ஞானநிலையைக் கூறியே யிலதோவெனின் அற்றன்று. பெரும்பான்மையாய்க் கருத்தினாலும் தருமங்களையே விளக்குவனவாதலின் அங்ஙனம் கூறியதற்கு, இங்ஙனம் விசேஷபாய்க் கருமதருமங்களை விளக்குவதான இராமாயணத்தின்கண் அரியபெரிய தத்துவஞான நூலாகிய சிவகீதையைக் கூறுவது தகுதியல்லவென்று கொண்டே ஸ்ரீவான்மீகிமா முனிவரும் கூறுதொழிந்தார் என்க. இதனால் சிவகீதை யப்பிரமாணமல்ல, சிறந்த பிரமாணமேயாம்.

(2) சங்கரமுனிவராதி பெரியோர்கள் பாடிய மெழுதாதது பற்றிப் பிரமாணமல்ல வென்றது முற்றும் தவறே. அதாவது பகவத்கீதைக்கு, வெளிநோக்காய்ப் பார்க்கும்போது இன்னகொள்கையைக்கருதியது பொருள் என்று புலப்படாததுபற்றிப் பாடிய மியற்றப்பட்டது. இச்சிவகீதையோ வெனின் சிவமொன்றைத்தவிர மற்றுயாதையும் கூறுதென்று பெயர் மாத்திரையிலே புலப்படுகின்றது பற்றியவர்கள் பாடிய மெழுதினார்களில்லை. பொருள் நன்றாய்ப் புலப்படாத நூற்களுக்கு உரையெழுதவேண்டிய தவசியமன்றிப் பொருள் நன்றாய்ப் புலப்படுவனவான நூற்களுக்குக்கூட உரையெழுதவேண்டியதுண்டா. உரையாலாயபயன் மூலவசனங்களின் பொருள் நன்குபுலப்படுவதேயன்றே. உரையின்றிபே பொருள் புலப்படுமானால் உரைவேண்டிய தில்லையன்றே. அன்றியும் வெளிநோக்காய் நோக்குங்கால் பலமதங்களுக்கிணங்கப் பொருள்படுவ தானநூலுக்குப் பலமதச்சார்பாய்ப் பொருள் படுத்தலாகும். ஆனது பற்றியன்றே பகவத்கீதைக்கு அநேக பாடியங்கள் ஏற்பட்டன. இச்சிவகீதையோ வெனின் சிவதத்துவமொன்றையே கூறும் நூலென்று சுலபமாய் எல்லோர்களாலும் அறியப்படுகின்றமையால் பாடிய மேற்படவில்லை இதனால் அப்பிரமாணமென்று கூறுவதை யறிஞர் ஒவ்வவாரா. இனிச் சூதசங்கீதையின்கண் விளங்கும் பிரம்மகீதைக்குச் சங்கரமுனிவராதி பெரியோர்கள் உரையெழுதவில்லையே. ஆதலால் பிரம்மகீதை

ததாபிச்சாக்ஷுஷைஷ்ரீதா ஸஷ்ரீநஅதாசித்விஸிப்யதே

ஹாஹம்பிராஞ்சம் பிரத்யஞ்சோஹம் தக்ஷணாஞ்சோதம்சோ
ஹம் அதஸ்சோர்த்வமச திஸாஸ்சவிதிஸாஸ்சாஹம்

சி வ கீ தை.

வணஷஹிஷெவம் ப்ரஹிஸோ நுஸவ-ஃ வ-ஹிவெ-ஹி
ஜாதொஷ் ஸுஹஜெவமஹெ- |

ஏஷஹிதேவஃபிரதிஸோ நுஸர்வாஃ பூர்வோத்ஹிஜாதோஸம்
பஹமேவகர்பே

யசர்வேதோபநிடதம்.

வணஷஹிஷெவம் ப்ரஹிஸோ நுஸவ-ஃ வ-ஹிவெ-ஹி
ஜாதொஷ் ஸுஹஜெவமஹெ-ஃ |

ஏஷஹிதேவஃபிரதிஸோ நுஸர்வாஃ பூர்வோத்ஹிஜாதஸஸைகர்
பேஅந்தஃ

சி வ கீ தை.

விஸுதஸுக்ஷுர-தவிஸெ தொஹிவெ-ஹிவெ-ஹி
உதவிஸுதஸு- | ஸ்வாஹ-ஹிவெ-ஹிவெ-ஹி
உதவிஸுதஸு- | ஸ்வாஹ-ஹிவெ-ஹிவெ-ஹி

விஸ்வதஸ்சக்ஷுருதவிஸ்வதேதா முகோ விஸ்வதேதாஹஸ்த
விஸ்வதஸ்பாத் - ஸம்பாஹ-ஹிவெ-ஹிவெ-ஹி
பருதிவிஜநயந்தேவகஃ

யசர்வேதம்.

விஸுதஸுக்ஷுர-தவிஸெ தொஹிவெ-ஹிவெ-ஹி
உதவிஸுதஸு- | ஸ்வாஹ-ஹிவெ-ஹிவெ-ஹி
உதவிஸுதஸு- | ஸ்வாஹ-ஹிவெ-ஹிவெ-ஹி

விஸ்வதஸ்சக்ஷுருதவிஸ்வதேதா முகோ விஸ்வதேதாஹஸ்த
உதவிஸ்வதஸ்பாத் - ஸம்பாஹ-ஹிவெ-ஹிவெ-ஹி
பாவாபருதிவிஜநயந்தேவகஃ

சி வ கீ தை.

யதொவாவொநிவத-ஹிவெ-ஹிவெ-ஹி
ஹிவெ-ஹிவெ-ஹிவெ-ஹி

ஹிவெ-ஹிவெ-ஹிவெ-ஹி
ஹிவெ-ஹிவெ-ஹிவெ-ஹி

யதொவாவொநிவத-ஹிவெ-ஹிவெ-ஹி
ஹிவெ-ஹிவெ-ஹிவெ-ஹி

ஹிவெ-ஹிவெ-ஹிவெ-ஹி
ஹிவெ-ஹிவெ-ஹிவெ-ஹி

ஹிவெ-ஹிவெ-ஹிவெ-ஹி
ஹிவெ-ஹிவெ-ஹிவெ-ஹி

சிவகீதை.

உயெய்வவகை ஜாதம் உயிவவயுட்புதிவிதடி |

உயிவவயுட்புய்யாதி கடி ஹாஸ்ய உஹவயுட்பு ||

மய்யேவஸகலம்ஜாதம்மயிஸர்வம்பிரதிஷ்டிதம்

மயிஸர்வம்மய்யாதி தத்ப்ரம்ஹாஸ்மயஹமவ்யயம்

சுணொரணீயாநஹமேவததவன் நஹாநஹம்விஸுஹம்விஸுஹம்

வாராதநொஹம்வாராதொஹம்வாராதொஹம்

ஸாவாராதொஹம் ||

அணொரணீயாநஹமேவததவன் மஹாநஹம்விஸுஹம்
விசுத்தி - புராதநொஹம்புருஷோஹம்மீஸா ஹிரண்மயோ
கம்ஸாக்ரபமஸ்மி

சுவாணிவாரொஹம்விஸுஹம் வாரொஹம்விஸுஹம்
ஸுணொரணீயாநஹம்விஸுஹம் | சுஹம்விஸுஹம்விஸுஹம்
விஸுஹம்விஸுஹம் ||

அபாணிபாதொஹம்விஸுஹம் பஸ்யாம்பசுஹம்
ணொம்யகர்ண - அஹம்விஸுஹம்விஸுஹம் நசாஸ்திவேத்
தாமமசிதஸ்தாஹம்

வெஹொஹம்விஸுஹம் வெஹொஹம்விஸுஹம்
வெஹொஹம்விஸுஹம் | நஹம்விஸுஹம்விஸுஹம்
நஹம்விஸுஹம்விஸுஹம் ||

வேதைநகைஹமேவ வேத்யோவேதாந்த்ருத்வேதகீதே
வசாஹம் - நபுண்யபாபேமமநாஸ்திநாஸோந ஜம்மதேஹந்
திரியபுத்திரஸ்தி

நஹம்விஸுஹம்விஸுஹம் நஹம்விஸுஹம்விஸுஹம்
நஹம் | வஹம்விஸுஹம்விஸுஹம் மஹம்விஸுஹம்
ஹம்விஸுஹம் ||

நபுமிராபோநசஹம்விஸுஹம் நசாநிலாமேஸ்திநபோநச
ஏவம்விதித்வாபரமாத்மருபம் குஹாசயம்நிஷ்களமத்வீதியம்

வஜ்ஜஸூத்திரம் ஸுத்திஹீ நம் ப்ரயாதிஸு-ஹ்வாஜாத்
நா-புபு |

ஸமஸ்தஸாக்ஷிம்ஸதஸத்விஹிநம் ப்ரயாதிஸு-த்தம்ப்ரயாத்
மரூபம்

இவ் வாக்கியங்களையே கைவல்லியோபநிடதத்திலுங் காண்க.

வஜ்ஜஸூத்திரம் ஸுத்திஹீ நம் ப்ரயாதிஸு-ஹ்வாஜாத்
நா-புபு | ஸுத்திஹீ நம் ப்ரயாதிஸு-ஹ்வாஜாத்
நா-புபு ||

ஏஷஸர்வேஷு-பூதேஷு-கூடோஜாதமாநா-ப்ரகாஸாதே

த்ருஸ்யதேத்வக்ரயயா புத்யாஸி-க்ஷமயாஸி-க்ஷமதர்ஸிபிஃ

இச் சிவகீதா வாக்கியம் கடவல்லி யுபநிடதத்திலு மறிக்க.

இங்ஙனம் உதாரணமாக மாத்திரம் எழுதினோமன்றி முற்றும்
எழுதினால் விரிவாகுமென்று விடுக்கின்றனம். இங்ஙனம் சிவகீதையி
லுள்ள வாக்கியங்களெல்லாம் விசேடமாக உபநிடதவாக்கியங்களா
கவே விளங்குவனபற்றி உபநிடத வாக்கியங்களை மேற்கோள்களா
ய்க்காட்டுவது முன்னோர்களது வழக்கமாதலின், அங்ஙனம் உபநிட
தவாக்கியங்களையும் மேற்கோள்களாய்க் காட்டி அதனுடன் இச்சிவ
கீதாவாக்கியங்களையும் மேற்கோள்களாய்க் காட்டினால் ஓர் வாக்கிய
த்தையே இருமுறை காட்டியதுபோலாகுமென்று கருதி மேற்கோ
ளாய்ச் சிவகீதா வாக்கியங்களைக் காட்டாது விடுத்தனம். அற்றேல்
பகவற்கீதையிலும் உபநிடதங்களுள் விளங்கும் வாக்கியங்களில் எச்
சொற்கள் அமைந்துள்ளவோ அச்சொற்களாலேயே யமையப்பெற்ற
வைகளும் முன் உதகார்க்கப்பட்ட வாக்கியங்கள் போன்றவைகளு
மான வாக்கியங்கள் விளங்குகின்றனவே. அத்தகைய வாக்கியங்களை
மேற்கோள்களாய் விளக்கி யிருக்கின்றார்களே, அதுபோலச் சிவகீ
தையிலுள்ள வாக்கியங்களையும் முன்னோர்கள் ஏன் எடுத்தாளவில்லை
யெனின் கூறுவாம். பகவற்கீதையில் கருமயோகம் பக்தியோகம்
இவ்விரண்டையும்பற்றி விசேஷமாய்க் கூறியிருத்தலால் அத்தகைய
வாக்கியங்களை மேற்கோள்களாய் முன்னோர்களாண்டார்கள். அவ்
வாக்கியங்களோ வெனின் உபநிடத வாக்கியங்களுக் கந்நிய வாக்கிய
ங்களாதலால்மேற்கோளாய் விளக்கினார்கள். இச்சிவகீதையிலேயோ
வெனின் கருமபக்தி யோகங்களை அவ்வாறு விளக்காது ஞானமொ
ன்றையே விசேஷித்து விளக்கவந்த வாக்கியங்களாதலால்உபநிடதங்
களுடன் அவ்வாக்கியங்களையு மேற்கோளாய்விளக்கினால்இரட்டிப்பா

மென்று எடுத்தாளவில்லை. இதுபோலப் பிறும்மகிதையின் கண்ணும் முற்றும் உபநிடதவாக்கியங்கள் விளங்குகின்றன. அதுபற்றியே அவ் வசநங்கலையும் மேற்கோள்களாயாளவில்லை. ஆயினும் பிறும்மகிதை யொப்படிப் பிரமாணமென்றே யறிவாளர லறியப்பட்டதோ அப் படியே சிவகிதையும் சிவபெருமானால் உபதேசிக்கப்பட்டது பற் றி மகா மஹிமையுடைத்தாம்.

(ச) பகவற்கிதையாதிகளை உபதேசம் பெறுவதுபோல, குருப தேசமாய்ச் சிவகிதையைக் கிரகக்காததால் அப்பிரமாணம் என்ற தும் மிக்க ஆபாஸமேயாம். சிவகிதையைக்குருமூலமாய்க் கிரகிக்கக் கூடாதென்று எந்த ஞாலாவது கூறுகின்றதுண்டா? சிவகிதையின் மஹிமையையறிந்த பெரியோர்க ளிருக்குமிடம் இஃதும் குருபரம் பரையாகவே உபதேசம் பெறப்படும். தாலேயாம். சிவகிதையின் மஹி மையை யறியாதவர்கள் குருபரம்பரை முறையாகவே கிரஹிக்கா தது பற்றி அப்பிரமாணமாமா? இனிக் குருபரம்பரையாகச் சிவ கிதை வழங்கவில்லையென்று கூறியதை யிங்கு ஆராய்வாம். கற்ற றிந்த பெரியோர்களிடம் சிவகிதை குருபரம்பரையாக வழங்கா தது பற்றி யப்பிரமாணமா, அல்லது அறியாத ஏனையோர்களிடம் குருபரம்பரையாய் வழங்காதது பற்றி யப்பிரமாணமா. முதலில் கூறியபடியெனின் அஃதாராய்ச்சியில் கூற்றும், சிவகிதையின் மஹி மையறிந்த பெரியோர்கள் குருபரம்பரையாகவே அந்நூலை வழங் கச்செய்கின்றார்களே யன்றி மற்றப்படியல்ல. இரண்டாவது எனின் அஃதும் குற்றமே. அறியாத மாந்தர்களிடம் குருபரம்பரையாக வழ ங்கவில்லையாதலால் சிவகிதை யப்பிரமாணம் என்று கூறினால் அறி ஞர் ஒப்புவரா. அங்ஙனம் வழங்காததற்கு ஆராய்ச்சியில்லாமை கார ணமேயன்றி மற்றதுகாரணமா. இனி யிரத்தினத்தின்குணத்தை யறி யாதவனிடம் ஓர் சிறந்த இரத்தினம் கிடைத்தால் அது நல்ல இரத்தி னம் என்று தெரிந்து கொள்ளாது ஏதோ தெருவில் கிடக்கும் கல் என்று நினைத்து அதை யெறிந்துபோவான். அந்நூல் இரத்தினத்தி ற்குக் குறைகூறலாமா. அஃதே யறிந்தவனுக்குக் கிடைக்குமானால் அதன் மதிப்புக்குத் தக்கபடி உபயோகப் படுத்துவான். அதுபோ லவே சிவ இரத்தினமான சிவகிதையும் பெரியோர்களிடம் பக்தி கொசுதை நாயாது வழங்கிவருகின்றது. அறியாதவர்களிடம் அல கூறியப்படுத்தப் பெறின் அதுபற்றி அந்நூல் குற்றமாகாது. இனிச் சிவகிதையென்றொரு நூல் இருக்கின்றதாகப்பிரசுத்தியிராததுபற்றி

(ரு) இனிப் பகவற்கீதையானது எம்மதத்தவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அதில் விஷ்ணுவைச் சிறப்பித்துச் சிவனைக் குறைவாயாவது அல்லது சிவனைச் சிறப்பித்து விஷ்ணுவைக் குறைவாயாவது கூறவில்லை. சமமாத் திரமாய் ஞானநிலையைக் கூறுவதே அந்நூலுக்கியல்பு. இச்சிவகீதையோ வெனின் அங்ஙனம் கூறுது சிவனை மீய சிறப்பிக்கும் ஆதலால் இதை யங்கீகரிக்கவில்லை யென்பதும், ஆபாஸமே. ஏனெனில் பகவற்கீதையிலும் சிவபெருமானது திருவருளாலேயே மோகூழ்ம் கிடைப்பதன்றி மற்றெதனாலும் கூடாதென்றும் அத்தகைய விறைவனை இருதய கமலத்தின்கண் வசிப்போனென்றும் அவனை தன்னாலும் உபாலிக்கப்படும் பொருளென்றும் நன்குரைத்திருக்கின்ற தென்பதை

ஈரம் ஸ்ராவஸவது ஹிதாநாம் ஹ்யஜெஸெஜ-ஹநதிஷ்.தி ||

சுஸ்வரஸ்ஸர்வபூதநாம் ஹ்ருத்தேதேபார்ஜுநதிஷ்டதி
ப்ராமயந்ஸர்வபூதநி யந்த்ராஸூடானிமாயயா

ஓ அருச்சுனா மாயையாகிற யந்திரத்திலேறி யிருக்கின்ற சகலப் பிராணிகளையும் பிரயிக்கச் செய்து கொண்டு எல்லாப் பிராணிகளினிருதயத்தில் ஈச்சுரனிருக்கின்றான்.

தெவசாணம் மது ஸவ்ஜா வெந்நாருத |

ததஸாஜா தராஸாந்தி ஸா நம்பா வுவிஸாஸ்து ||

தமேவஸரணங்கச்ச ஸர்வபாவேநபாரத

தத்ப்ரஸாதாத்பரம்ஸாந்திம்ஸ்தாநம்ப்ராப்ஸ்யவிஸாஸ்வதம்

அவனையே சகலமான தன்மையாலும் சரணடைவாயாக அவனது அருளால் சிறப்புற்ற சாந்தியையும் சாச்வதமான பதவியையும் பெறுவாய்.

உதழிவாருஷஸ நுஃ வரஜாததநுஜாஹுதம் |

யொவொகதுயஜாவிஸு) விஹ-த)வ)யாஸாஸா: ||

உத்தமபுருஷஸ்த்வந்யஃ பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருதஃ

யோலோகதர்மமாவிய் பிபர்த்யவ்யசுஸ்வர:

யாதொரு ஈச்சரன் மூவுலகையும் அடைந்து பரிக்கின்றானே அவனே பரமான்மாவென்று கூறப்பட்டவன் அவனே (உத்தமபுருஷன்) பரமபுருஷன் அவன் அந்நியனே.

தலைவரவர்களே வாழ்க்கைப் புகழ்

தமேவசாத்யம் புருஷம் ப்ரபத்யே

அவ்வாறு புருஷனையே யான் (சரணம்) வணங்குகின்றேன்.

எனபதாதி வாக்கியங்களைக் கண்டறிக. இம்மட்டோ. இக்கீ
தையையுடைய ஸ்ரீமகா பாரதத்தின் மற்றும் பருவம்தோறும் விளங்
தும் சிவோத்தகருஷத்தை.

ஆரண்யபருவம் தீர்த்தயாத்திரைப் பிரகரணம்.

தவிதாமதெவதுவணங்குந் திருவொடுமெகவு
விநுதழ் | யசுவிஷ்ணுபுஸாநாயகம் நமஸுநாராய
யதநா ||

ததேதாகச்சேதஸுபர்ணாகதம் திரிஷுலோகேஷுவிஸ்ருதம்
யதர்விஷ்ணுபிரஸாதார்த்தம் ருத்ரமாராதயத்புரா

பூர்வம் விஷ்ணுவானவர் கருணையினிமித்தம் சிவபெருமானை
யெங்கு புகுத்தாரோ. மூன்றுவகிலும் பிரசித்தமான சுபர்ணாக்ஷமெ
ன்ற வவ்விடத்திற்குப் போகவேண்டும்.

துரோணபர்வம்.

வாஸுதேவஸுதாஜா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி |
வாஸுதேவஸுதாஜா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி ||
வாஸுதேவஸுதாஜா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி |

வாஸுதேவஸுதாஜா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி
பார்த்தேநஸஹதர்மாத்மா க்ருஹ்ணந் ப்ரம்ஹஸநாதநம்
லோகாதிம்விஸ்வகர்மாணம் அஜமீஸாநமவ்யயம்

தருமான்மாவாகிய வாசுதேவர் உலகத்திற்காதியும் எல்லா முண்
டாக்கியவரும் பிறப்பிறப்பற்றவருமாகிய அப் பரமேச்சுரனைப் பிரு
ம்மமென் றறிந்து அருச்சுனனோடு கூடப் பூமியில் விழுந்து சிரஸால்
வணங்கினார்.

சாந்திபர்வம்

யாமிஷாஸிரஸா ராஜாஸுதாஜா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி |
யாமிஷாஸிரஸா ராஜாஸுதாஜா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி ||
யாமிஷாஸிரஸா ராஜாஸுதாஜா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி |

யாமிஷாஸிரஸா ராஜாஸுதாஜா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி
ஸ்துவந்திவிதைஸ்தோ த்ரைர்தேவதேவம்மஹேஸ்வரம்
தமர்சயந்தியேஸ்வத் துர்காண்யதிதரந்திதே

தேவ தேவனான எந்த மகேச்சுரனை விஷ்ணு, இந்திரன், பிரமன்
இவர்கள் பற்பல துதிகளால் தோத்திரம் செய்கின்றனரோ அவ்
வினைவனை பெவர்கள் அடிக்கடி பூசிக்கின்றனர்களோ அவர்களே
துக்கங்களைத் தாண்டுகின்றார்கள்.

அங்காஸநிகபர்வம்.

வாஸுதேவஸுதாஜா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி |
வாஸுதேவஸுதாஜா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி ||
வாஸுதேவஸுதாஜா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி |

ஸௌஷ்பகவாரீஸஸ் ஸர்வதத்வாதிரவ்யயம்
ஸர்வதத்வவிதாநஜ்ஞஃ ப்ரதாநபுருஷேஸ்வரம்
ஸோஸ்ரஜத்தக்ஷிணாதங்காத் ப்ரஹ்மாணம்லோகஸம்பவம்
வாமபார்ஸ்வாத் ததாவிஷ்ணுமீலோகரக்ஷார்த்தமீஸ்வரம்

இந்தப் பகவானாகிய ஈசனே எல்லாத் தத்துவங்களுக்கு மாறியும் அந்தமற்றவனும் எல்லாத் தத்துவங்களையும் உண்டுபண்ணவறித் தவனும் பாச பசுக்களுக் கதிபனாயுமுள்ளவன். அவனே யுலகங் களைப் படைப்போனான பிறும்மதேவனை வலதுபக்கத்தினின்றும் உலகங்களுக்குக் காப்போனான விஷ்ணுவை இடதுபக்கத்தினின்றும் உண்டாக்கினார்,

சாந்திபருவம்.

விஷ்ணுஃ ப்ரஹ்மஸஸீஸநிரயஸ் ஸுக்ரோ ஹிவாஸூஸாநயாஃ
ஸுஜெதெயுஸுஜெதெவெவ தஜொஹிதஜிஃயஜா ||

சுப்ரஹ்மஹ்மதஸுதஸுதஜாஹெகொஹெஸுரஃ |

விஷ்ணுப் பிரம்ஹாஸஸீஸநிரயஸ் ஸக்ரோ தேவாஸ்சஸாநயா.
ஸ்ருஜ்யதேக்ரஸ்யதேசைவ தமோபூதமிதம்யதா

அப்ரஜ்ஞாதம்ஜகத்ஸர்வம் ததாஹ்யேகோமஹேஸ்வரஃ

விஷ்ணு, பிரமன், சந்திரன், சூரியன், இந்திரன் மற்ற தேவர் களும் உண்டாக்கப்படுகின்றார்கள். ஈதெல்லாம் எப்பொழுதுதமோ மாத்திரமாய் இருக்கின்றனவோ அப்பொழுது அழிக்கப்படுகின்றார் கள். அப்பொழுது உலகெல்லாம் அறியப்படாது அக்காலத்தில் மகேச்சுர னொருவனேயுள்ள.

என்பதாதி வாக்கியங்களால் பாரதமும் அதனுள்ளிட்ட பக் வற்கீதை முழுதும் சிவபெருமானது மஹிமையை விரிக்கும் நூலெ ன்று நன்கறியப்படுவதா யிருக்க அப்பாரதத்து ளடங்கியதால் சிவ னைச் சிறப்பிக்கவில்லை யென்றது முற்றும் குற்றமேயென்க.

இனிப் பகவான் என்றசொல் ஸ்ரீ கண்ணபிரானைக் குறிக்கும் ன்றிச் சிவனைக் குறிக்காததலின் அக்கீதையில் சிவபரத்துவ மெங்ங னங் கூறுமெனின்?

லிங்கபுராணம்.

உததிஃவநாஸாஹ ஹிதாநாஜாமதிஃமதி ||

வெதிவிஷ்ணுவிஷ்ணாஹ ஸவாவெஷாஹவாநிதி ||

உத்பத்திம்சவிநாஸம்ச பூதாநாமாகதிம்கதிம்

வேத்திவித்யாமவித்யாம்ச ஸவாச்யோபகவாநிதி

என்பதாதி வசனங்களால் அறுவகை ஞானத்தை யுடையவன் எவனோ அவனே பகவான் என்றதால் பகவான் என்று வழங்கும் சொல்லுக்குப் பொருளாய் உள்ளவனெவனோ அவன் பரன் என்று

விளங்குவதால் அப்பரனும் புரீ கண்ணபிரானேயன்றி மற்றெ
வருமில்லை யென்பாரேல், பகவான் என்றசொல் கண்ணபிரானிட
மே பிரயோகிக்கப்பட்ட பதமென்பது கூடாது. பகவான் எனும்
சொல் சிவபெருமான் விஷ்ணு பிரமன் தேவர் ருஷிகள் முனி
வர்கள் இவர்களெல்லா ரிடமும் பிரயோகிக்கப்பட்டுளது.

உருத்திரோபநிடதம்.

ஓம் நமோஹமவதெநாஹய |
ஓம் நமோபகவதேருத்ராய;

மகாநாராயணோபநிடதம்.

ஓம் நமோஹமவதெநாராயணாய |
ஓம் நமோபகவதேநாராயணாய;

சுகரகசியோபநிடதம்.

பெவஷுயொஸுஹாணஸ் வஹுஷுணிவத்யுபே
யுஹும வநஸாகு ரஹஸெஷாவநிஷ்டிவஹி |
தேவர்ஷயோப்ரம்ஹாணம் ஸம்பூஜயப்ரணிபத்யபப்ரச்சுர்
பக வந்நஸ்மாகம்ரஹஸ்யோபநிஷ்டதம்ப்ருஹீதி

ஜாபாலோபநிடதம்.

சுய ஜநகொஹவெஹெஹா யாஜுவஹு |
ஜுவஸுஷெகெஷாவாஹமவநு ஸநுஷாஸுநுவஹி ||
அத ஜநகொஹவைதேஹாயாஜ்ஞவஸ்கய
முபஸமேத்யோவாசபகவந் ஸந்யாஸமதுப்ருஹீதி

மைத்திராயானியுபநிடதம்.

சுய ஹவாநுவாங்காயநுஸுஹிதம்
அத பகவாந்ச்சாங்காயந்யஸ்ஸுப்ரீதம்
மைத்திரேயோபநிடதம்.

சுய ஹவாநுஷெகெத்யுயெகெநாஸுஜமா
அத பகவாந்மைத்ரேயைகெஸாஸம்ஜகாம

தேஜோபிந்துபரிடதம்.

நிடிவொநாடிவெஜுநி: வபுஜுஜுஹவாது

நிதாநோநாமவைமுநிப்பர்ச்சருபும்பகவந்தம்

திரிஸிகிப்பிராம்மனோபரிடதம்.

திரிஸிவிவாஹுண குடிதடுவொகும்ஜமாதுமகோவாவஹவநு.

திரிஸிகிப்பிராம்மண ஆதித்யலோகம் ஜகாமதங்கத்வோவாசபகவந்.

என்பதாதி யுபரிடதங்களில் கூறியபடி பகவான் என்றசொல் மும்மூர்த்திகளிடமும் தேவர் முனிவர் இருடிகள்இவர்களிடமும்வழங்கும் சொல்லாயிற்று. பகவான் என்பது சொன்மாத்நிரத்தில் பரத்துவத்தை சித்தாந்தப்படுத்திக் கொண்டால் (வஜ்ரஹதொஹவாநு) என்று நிகண்டிஃகூறியபடி புத்தனுக்கும் பரத்துவமொவ்வும் படியாகும். அதை வைதீக்களொவ்வார்கள். ஆதலால் பகவானென்னுஞ்சொல்லுக்கு இடத்திற்குத் தக்கபொருள் படுத்துவதே யுசிதமாதலால் கண்ணனிடமே பொருள் என்பது குற்றமேயென்க.

இன்னும் வைநபாசபத தீட்சைவாயிலாக வாய்ந்த சிவஞானக் கனியினுலே ஆன்மாவைப்பற்றிய பாசத்தைப் போக்கிச் சிவத்துவம் விளக்கப்பெற்ற மெய்யுணர்வோர்க்கும் பகவான் என்னும் பெயர் பொருந்தும். ஆகலின் பகவத் சப்தம் ஈசுவரனுக்கு வாஸ்தவமும், மற்றைத் தேவருக்கு உபசாரமுமாம். சிவசத்திக்குப்பகவதிப்பெயர் வழங்கிவருமாறுங் காணலாம். இதனால் கிருஷ்ணபகவா நென்பது பிரகஸ்பதிபகவான், வியாழபகவான், சனிபகவான் முதலியவற்றோ டுனமாம்.

ஆபின், கண்ணன் உலகெலாமாயினென்றதூஉம், விசுவ ரூபத்தைக்காட்டியதூஉம்; தான் பதியென்றுணர்த்திய தகாதோ வெனின் கண்ணனைப்போலவே வாமதேவரிஷியும் “யானேயெல்லா மாயினேன்” என்று கூறினமையாலும், இந்திரானுவன் “நான் பிராணையிருக்கிறேன்” “நான் அறிவுமயமான ஆத்மாவாயிருக்கிறேன்” என்று கூறிய வுண்மை எஜுர்வேதம் சித்வல்லியிற் கேட்கப்படுகையாலும், ஏனைக் கீதாசாரியர்களு மிப்படியேகூறுகின்றமையாலும் கண்ணனிடத்துமாத்நிரமே அது சிறக்குமெனல் கூடாது இனிக் கண்ணனுடைய விசுவரூபமோவெனின், அனுமான் விசுவ ரூபங்காட்டினன். வீரபாகுதேவர் விசுவரூபங்காட்டினர் ஆன தால் கண்ணன் விசுவரூபத்திற் கென்ன சிறப்பு.

அன்றியும், கண்ணன் இராமாவதாரத்தில் சிவபெருமானிடத்துக் கேட்டகீதையின்கருத்தினையே கிருஷ்ணாவதாரத்தில் சிவோகம்பாவனையிலிருந்து அருச்சுனனுக்குப் போதித்தாரென்பது உண்மை என்னை கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு அந்தரியாமியா யிருப்பவன் சிவபெருமானே யாகலின், எங்ஙனமெனின் விளக்குவாம். பாசுபதாஸ்திரம் வேண்டிக் கிருஷ்ணனும், அர்ச்சுனனும் ஸ்ரீகைலாசத்திற்குப் போகையில் மார்க்கத்தில் கிருஷ்ணனை அருச்சுனன் பூசித்தான். அவ்வாறு பூசித்தது கிருஷ்ணனையா? கிருஷ்ணனது அந்தரியாமியாகிய சிவனையா? என்று யோசிக்கின், கிருஷ்ணனிடஞ் செய்த பூசையைச் சிவபெருமானேற்றுப் பலப்பிரதாதாவா யனுக்காஞ் செய்த வைபவம் பாரதத்திற் படிக்கப்பட்டமையால், கிருஷ்ணனது அந்தரியாமியையே அர்ச்சுனன் பூசித்தானென்பது சித்தித்தது. கிருஷ்ணன் சர்வாந்தரியாமியா யிருந்தால் அந்தக் கிருஷ்ணனையே பூசிக்காமல் அவனிடத்தில் சிவனைப் பூசிக்கவேண்டிய ஆவசியகமில்லை. அருச்சுனனுக்குக் கிருஷ்ணனே ஈசுவரென்கிற ஞானமுண்டா யிருக்கும் பட்சத்தில் அந்தக் கிருஷ்ணனையே நானும் பூசியாமல் அவன் சாங்காறும் சிவபூசை செய்யவேண்டிய நிமித்தமில்லை. கிருஷ்ணன் நேரிலிருந்தும் அவனை அபூஜ்யமாகத்தள்ளி அவனிடத்தில் சிவனைப் பூசித்தமையால், அருச்சுனன் தான் பூஜ்யமாகத் துணிந்த சிவனையே அந்தரியாமியென்று கொண்டா னென்பது வியத்தமாகியது. அவன் கொண்டவாறு அப்போதற்குக் கண்ணனிடம் பூசித்தபோதுகளை அக் கண்ணனேழை கைலையிற்சென்று சிவனிடங்கண்டு தெளிந்தமையால் ஈசுவரன் தனக் கன்னியமானவ னென்று கண்ணனுபதேசித்த சத்தியத்தை அருச்சுனன் அதுபவத்தாற் கண்டானென்பது சித்தித்தது. இதனால் பகவற்கீதையும் சிவபரத்துவம் விளக்கும் நூலே, கிருஷ்ணமூர்த்தியும் சிவனடியாரேயாம்.

இதுகாறு மெடுத்துக்காட்டிய வசனங்களால் சிவபெருமானே வேதாதிகளால் பிரதிபாதிக்கப்படும் உண்மைத்தெய்வமெனவும், சிவகீதை வேதத்துடன் மாறுபடாது சிவோத்கர்ஷம் தாபிக்கவெழுந்தவொரு சத்த கிரந்தமெனவும், இக் கிரந்தவழி நடப்போர்க்குச் சிவஞானம் சித்திக்குமெனவும், இஞ் ஞானத்தால் சிவசாயுச்சிய முத்தியுண்டாமென்பதும் சத்தியமென வச்சிரலேபமாகத் தாபிக்கப்பட்டது. சுபம் ! சுபம் !! உபோற்காதம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ சிவகீதை.

மூலமும் உரையும்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

ஸ்திரீவாகீக்யம்.

சுயாதஸ்ய ஸ்வக்ஷுரீ ஸாஹகெவஞ்ஜுகிஷ்ட |
சுநுஹாந்ஹஸஸ்ய ஹவஹ்வஸ்ய ஹேஷஜ |

அதாதஸஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி சுத்தகைவல்யமுத்திதம்
அதுக்ரஹாந்மஹேசஸ்ய பவதுக்கஸ்யபேஷஜம். (க)

வியாக்யானம்—சுத்த கைவல்யமுத்திதம் - சுத்தகைவல்லிய முத்தியையளிப்பதும், பவதுக்கஸ்ய-சம்சார துக்கத்திற்கு, பேஷஜம் - மருந்தானதுமான (சிவகீதையெனும் இரத்தினத்தை) மஹேசஸ்ய - மகேச்சுரனாகிய (சிவபெருமானது), அதுக்ரஹாத் - அருளால், ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி - நன்குரைக்கின்றேன்.

பொழிப்புரை—சுத்தகைவல்லியமுத்தியை யளிப்பதூஉம், சம்சார துக்கத்திற்கு மருந்தானதூஉமான, சிவகீதையெனும் இரத்தினத்தைச் சிவபெருமானது அதுக்கிரகத்தினு லுரைக்கின்றேன்.

நுட்பம்—சூதஹிருஷி சம்வாத உருவமாகவே வியாஸபுமுனிவர் புராணங்களை யியற்றியுள்ளார் ஆதலின், பாத்தும புராணத்துள் விளங்கும் சிவகீதையெனும் இந்நூலை யியற்றுவதிலும் சூதஹிருஷி சம்வாத உருவமாகவே துடங்கிக்கொண்டனர். சுலோகத்தில் ‘சுய’ என்று ஆரம்பித்திருக்கும் சொல்லானது, சொன்பாத்திரையில சிவகீதையெனு மிவ் வரிய பெரியநூலை யாரம்பித்தற்குரிய மங்களத்தைக் கூறுவதாகும். இங்கு “அய” சப்தத்திற்கு மங்களப்பொருட்படுந் தன்மையை,

ஸ்ரீலோகம்.

நகரூ-ணாநுஷா^௦நெந-^௧ ஞா^௧நெநஸவஸாவிவா
 நெவய^௦யுவ^௧தத^௧-^௦ கி^௧தா^௧நெநகெவய^௦ ||

நகர்மனாநுஷ்டாநைந் தாநைஸ்தபஸாபிவா
கைவல்யம்பபதேதமர்ந்தம் கிம்துஞ்ஞானேநநேகவஸம். (உ)

வியாக்யானம்—மர்த்யு - மனிதன், கைவல்யம் - கைவல்ய முக்தியை, கர்மணம் - கருமங்களினுடைய, அநுஷ்டானம்-அநுஷ்டானங்களால், நலபதே - அடைகிறதில்லை, தானை- தானங்களாலும் ந - அல்ல, தபஸாபிவா - தவத்தினாலேயும், ந - அல்ல, கிம்து - மற்றதனாலோவெனின், கேவலம் - தனித்த, ஞானேந - ஞானத்தினாலேயே.

பொழிப்புரை—மனிதன் கருமங்களி னனுஷ்டானங்களாலும்
ஈதல்களாலும் தவத்தினாலும் கைவலயமென்னும் முகத்தியை யடை
கின்றானல்ல. பின் நெதனிலெனின் ஞானத்தினாலேயாம்.

நுட்பம்—கருமங்களின் அநுஷ்டானங்களால் என்றதனால், சோதிஷ்டோமாதி லேவ்ஸிகளைச் செய்தலால் என்பது பெறப்பட்டது. இக் கருமங்களின் அநுஷ்டானங்களால் முக்தி கைகூடா தென்பதை,

நாராயணியா யாஜ்ஞிக் யுபநிடதம்.

பிரமாணம்—நகர-கணா நஷ்ட ஜயாயு ந.ந

நகர் மனநபர் ஜயா தநந

கரும்புகளாலும் சந்தானங்களாலும் பொருளாலும் அல்ல
என்பதினாலறிக.

அற்றேல் கருமங்களைப்பிரிதல் வேண்டுமென்று கூறும் மறைமொழிகள் அவலபோவெனின், அற்றன்று. எல்லாக் கருமங்களுமும் சிவபெருமான் பொருட்டென்றே பயனைவிரும்பாது புரிந்தால் அவ் வினைவனது பிரஸாதம் சித்திக்கும். அவ் வருளால் சித்த மலந்துலையப் பின்னர் ஞானம்சித்திக்கும். ஆதலின் கருமங்களை நகவரங்களான அவைகளின் பயன்களை விருப்பிப் புரிந்தால் ஞான ஹேதுவாகாதென்றேயறிக. ஈதல்களாலுமவ்விதமேயென்க. இவ்வெளகீகப்பயன்களை விரும்பிச் செய்யும் தவத்தாலு மங்ஙனமேயாம். ஞானத்தாலேயே கைவல்யமெனு முக்திகடும். இத்தகைய ஞானம் சிவஞானமேயாம்.

சுவேதாச்சுவதரோபநிடதம்

விஸ்வெஸ்வராகுஹரிவெஷிதாரம் ஸம்ஸுதஜாக்ஷா
சுஜதாஹவதி.

விஸ்வஸ்யகம்பரிவேஷ்டிதாரம் ஸஸந்தம்ஞாத்வா அம்ரு
தாபவந்தி.

விசுவத்தை வியாபித்தவனும் ஏகனுமான அவ்வீசனை யறிந்து
அமிருதராகின்றனர் என்பதனும்,

அதர்ஸிகோபநிடதம்.

ஸிவனாகொப்யுய ஸிவக்ரஸ்வபுஷுதஜு தரிதஜு

டெவகோத்தியயுய ஸிவம்கரஸ்ஸர்வமந்யத்பரித்யஜ்ய

சுபத்தி யளிப்பவன் சிவ நெருவனே. மற்றெல்லாவற்றை
யுந் நீக்கி விடுத்த நதியானிக்குத்தகுந்தவன் என்பதனும்,

திருமந்திரத் திருமுறை.

சிவமான ஞானந் தெரியவொண் சித்தி

சிவமான ஞானந் தெரியவொண் முத்தி

சிவமான ஞானஞ் சிவபரததே யேகச்

சிவமான ஞானஞ் சிவானந்த நல்குமே—என்பதனும்,

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஞானத்தால் வீடெனறே நான்மறைகள் புராண

நல்லவாக மஞ்சொல்ல வல்லவா மென்னு

மூனத்தா ரென்கடவ லஞ்ஞா னத்தா

லுறுவதுதான் பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞா னந்தா

ணத்தா லதுபோவ தலர்கதிர்முன் னிருள்போ

லஞ்ஞானம் விடப்பந்த மறுமுத்தி யாகு

மினத்தார் ஞானங்க ளல்லா ஞான

மிறைவனடி ஞானமே ஞான மென்பார்-என்பதனுமறிக.

ஸ்லோகம்.

ராஜயஜ்ஞகாரணெடு வாவதீவசிநாவபுரா ।

யாபெபாகாஸிவயீதாவபா முஹுதாஹுதாஹிஸா ॥

ராமாயதண்டகாரணயே பார்வதிபதிநாபுரா

யாப்ரோக்தாஸிவகீதாச்யா குஹ்யாத்குஹ்யதமாஹிஸா (௩)

வியாக்யானம்—புரா - முன்னம், தண்டகாரணயே - தண்டகா
ரணியமென்ற வனத்தின்கண், பார்வதிபதிநா - பார்வதிநாதனை

(சிவபெருமானால்), ராமாய-இராமன் பொருட்டு, சிவகீதாக்யா - சிவகீதையென்று பெயர்பெற்ற, யா - எந்த (பிரும்மவித்தையானது,) ப்ரோக்தா - கூறப்பட்டதோ, ஸா - அப் பிரும்மவித்தை, குஹ்யாத் - இரகசியத்திலும், குஹ்யதமாஹி - மிக்க இரகசியமன்றோ.

பொழிப்புரை—முன்னம் தண்டகாருணியமெனும் வனத்தின்கண் சிவபெருமானால் இராமன்பொருட்டுச் சிவகீதை யென்று பெயர்பெற்ற எந்தப் பிரும்மவித்தையானது கூறப்பட்டதோ அஃது இரகசியத்திலும் இரகசியமன்றோ.

நுட்பம்—முன் சிவஞானத்தாலேயே முக்தி கைகூடுமென்று கூறியபடி அச் சிவஞானம் சிவகீதையெனும் மிவ் வரிய பெரிய நூலாலேயே நன்கு பெறக்கூடியது. ஆதலால் இவ் வரிய நூலின் மகிமையை நன் கறிவதற்கென இதன் தோற்றத்தின் தேசகாலங்களைக் குறிக்கின்றார். தண்டகாருணிய மென்றதினாலே மிக்கப் பரிசுத்தமான விடத்திலேயே இக் கீதை உபதேசிக்கத் தக்கதெனக் குறிக்கப்பட்டது. இராமனின் பொருட் டென்ற தனா இராமன் சிவபக்தியில் சிறந்தவராதலால் சிவபக்தி யுடைய வருக்கே யிதை யுபதேசிக்க வேண்டும் என்பதும் பெறப்பட்டது. வால்மீகி ராமாயணத்தில் அத்ரபூர்வம் என்னும் வாக்கியம். இராமன் சிவப்பிரஸாத மெய்திய நலமும், நைவபச்யாபி என்னும் வாக்கியம் இராமன் அசுவமேதத்தால் சிவாராதனம் புரிந்தவாய்மையும், ஸ்ரீமதோ நீலகண்டஸ்ய என்னும் வாக்கியம் இராமன் சிவராத திருவாணையைக் கடவாததன்மையும், க்ருதபிஷேகம் என்னும் வாக்கியம் இராமன் சிவராத அனுக்கரகத்தையும் சீதை பார்வதியாரது அனுக்கிரகத்தையும், லட்சுமணன் நந்தியம்பெருமானது அனுக்கரகத்தையு மடைந்தார்க ளென்பதையும், மஹாதேவப்ரஸாதாச்ச என்னும் வாக்கியம் தசரதனும் தாசரதியும் சிவானுக்கிரகமெய்தினாரென்பதையும் தெரிவித்தலினால் இராமன் சிறந்த சிவபக்த சிரோமணி யென்ப திற்பட்டிலை, இவ்விராமனின் மூலமூர்த்தியாகிய விண்ணுவும் சிவபக்தியுடையாரே.

கூர்மபுராணம்.

பி—ம்—ராமாயணஸுவ—விஷ்ணுநாம ஸ்வ—வாலிமு—ராமாயண—யாபி:

கஸ்யஸிஷேஷாஜஹாவிஷ்ணு ஸ்வ—ராமாயணஸுவ—யாபி: ||

ஈஸாநஸஸர்வவித்யாநாம்ஸைவாதிகுருர்புதா:

தஸ்யஸிஷேயோமகாவிஷ்ணு: ஸர்வஞ்ஞானமஹாததி:

எல்லா வித்தைகளுக்கும் அதிபனை அவனே ஆதிதரு ஓ தே
வர்களே ! எல்லா வித்தைகளுக்கும் நிதியான மஹாவிஷ்ணு அவ
ருக்குச் சிஷ்யர் என்பதனும்,

சிவபுராணம்.

கூடிவெய்யாபயநவாக்கா அவிஷ்ரெவவநாதநம் ।
கொஹநவஸக்தெதாநாஷ்வெதிதவரவெஸாபு ॥

க்ருஷ்ணத்வைபாயநஸ் ஸாக்ஷாத்விஷ்ணுவஸநாதநஃ
கோஹ்யந்யஸ்தத்வதோருத்ரம் வேத்திதம்பரமேஸ்வரம்

ஸியாஸபகவான் முன்னவராகிய விஷ்ணுவே. மற்ற எவன் எல்லாம் வல்லவனான உருத்திரனர யுள்ளபடியறிவான் என்பதனும், யகர்வேதம்.

விஷ்ணுசிவபொருஷ்விதவாநு

விஷ்ணுரித்தாபரமஸ்யவித்வாந்

இவனது தத்துவத்தை விஷ்ணுவே யறிவார் எனும் வசனத் தாலும் காண்க.

முன்னம் என்றதனால் இராமாவதார காலத்தி லென்றும், அத னால் கிருஷ்ணாவதார காலத்தில் அருச்சுனனாக் குபதேசித்த கிதை க்கு முதலூல் சிவகிதை யென்பது விசதமாகின்றது. சிவகிதை யெனும் பிறும்மவித்தை யென்பது, யா துகாரணம்பற்றிக் கூறப்பட்டது எனின் சிவப்பிரமச் சொற்கள் ஒரு பொருளுடைய சொற்க ளாதலால் என்க. சுவேதாச்சுவதரோபநிடதம்.

[illegible]

தேவ அகத்தோரம்பரேத்வநந் தேவித்யாவித்யேரிஹிதே
யதரகூடே, கூடாரம்த்வவித்யாஹ்யம்ருதந்நு வித்யாவித்யாவித்யே
ஈஸாதேயஸ்துஸோநயம்.

பிரம்மமாயும் பரமாயும் அனந்தமாயும் உள்ள அக்ஷரனிடத்தில் வித்தையும் அவித்தையுமாகிய இரண்டும் இரகசியமாய் வைக்கப்பட்டன. அவித்தைக் கூடும் வித்தையோவெனின் (அக்ஷர மல்லது அமிருதம். இவ்வித்தியை வித்தைகளை யெவன் ஆள்வோனோ அவன் அந்நியனாம்.

சுவேதாச்சுவதரோபநிடதம்.

ததீ வரஸ் ஹவரஸ் ஹனா - ராஸா தாஜா கார்
சுஜா தாலவந்தி.

தலைவர்: பரம்பரஹர்மபரம்பரஹந்தம் - ஈஸ்வர்தம்ஞாத்தவாஜம்
ஞாபவகி.

பின்னர் பிறும்மமாயும் பரமாயும் யாண்டும் பரந்தவனும்
ஆகிய அவ்வீசனை யறிந்து முக்தராகின்றார்கள் என்பதனும்,

யசுர் நாராயணியயாஜ்ஞிக் யுபநிடதம்.

ஐதம்ஸத்யம்வாஸ்யஹ வாராஷங்குஷவிம்ஹஸ்ய ।

உளபுருதென்தவிரடுவாகும் விழாருவாயவெனநமஃ ||

ருதம்ஸத்யம்பரம்பர்ஹ புருஷம்க்ருஷ்ணபிங்களம்

ஊர்த்வரே தம்விருபாகூதம் விஸ்வரூபாயவைநமஃ

ருதனையும் சத்தியனையும் பரம் பிருமம்மாயும் புருஷனையும் கரு
நிறழும் பொன்னிறழும் பெற்றவனையும் மேனோக்கிய ரேதனையும்
விரூபாக்ஷனையும் உள்ள விசுவரூபனுக்கு நமஸ்காரம் என்பதனும்,

அதர்வசிரோபநிடதம்.

சுய கவரூஉயிடுதவரஹு யலூஉயாயுடிரண
வ்வபுஹதிபுஹயதிதுலூஉயிடுதவரஹு .

அத கஸ்மாதுச்யதேபரம்பர்ஹ யஸ்மாதுச்சார்யமாண
ஏவப்ரஹதிப்ரம்ஹயதிதஸ்மா துச்யதேபரம்பர்ஹ.

எதனால் பரப்பிரம்மமென்று கூறப்படுகின்றது. உச்சாரண மாத் திரத்தில் எங்கும் பரந்த பிரம்மத்தினிடம் அடையச் செய்கின்றபடியால், பரப்பிரம்மமென்று கூறப்பட்டது. என்பதனாலும்,

அதர்வசிகோபநிடதம்.

ராஜா மகவாநாயகாஸ்ரம

ருத்ராஸ்பகவாந்யஸ்சப்ரம்ஹ

எவன் பிறும்மமோ அப்பகவன் உருத்திரனே.

ஸவ-பாணிஸு ஹயதீதிஸு ஹ

ஸர்வாணிப்ரம்ஹயதீதிப்ரம்ஹ

நுட்பம்—இங்கு நினைத்தமாதிரித்தி லென்றதனால் இக்கீதையின் மஹிமை விளக்கப்பட்டது. இக் கீதையிற் சிவபெருமானது அருள் மிக்கப் பாவிக்கப்பெற் றிருக்கின்றபையின் இது ஞானத்தையளித் துக் கைவல்யமெனும் முக்திக் காளாக்ருகின்றதென்பதையறிந், சிவ பெருமானது திருவருளாலேயே முக்தியேதுவானஞான்ம் நிகழும்.

சுவேதாச்சுவதரோபநிடதம்

பிரமாணம்—யொபெவாநாஹ்யுஹ்வாநஸா லிஸாயி கொராஹ்யுஹ்வாஹிஃ | ஹிரண்யுஹ்வாஹிஃ | உபாய ஜாநஃ ஸநொஹ்யுஹ்வாஹிஃ |

யோதேவாநாம்பிரதமம்புரஸ்தாத்விஸ்வாதிகோரத்ரோபஹிர்ஷிஃ - ஹிரண்யகர்ப்பம்பயதஜாயமாநம் ஸநோபுத்யாசுபயாஸ்யுநக்து

எல்லாவற்றிற்கு மேலோனும் மகருவியாயு முள்ள எந்த உருத்திரன் தேவருள் முதலோனும் எதிரில் தோன்றுகின்றவனுமான இரண்யகர்ப்பனைப் பார்த்தானோ, அத்தேவன் நமக்குச் சுபமான ஞானத்தை யளிக்கட்டும்.

மாண்டுக்கியோபநிடதகாரிகை.

நிவ்யுதெஸுவஹ்வாநா லிஸாநஹ்யுஹ்வாஹிஃ |

நிவ்யுதேஸஸர்வதுஃகாநா மீஸாநஹ்யுஹ்வாஹிஃ

எல்லாத் துக்கங்களையும் துலைக்க அவ்வியனான ஈசானனை சக்தியுடையவன்.

சிகரிணீமாலை.

ஸுஹ்வதஹ்வாஹிஃ | ஹிரண்யுஹ்வாஹிஃ | உபாய ஜாநஃ ஸநொஹ்யுஹ்வாஹிஃ |

ஸுகம் தத்பூமாய்ம்நிரதிஸயம்ப்ராக்ருதமபிரஸாதாயத்தம் தேகலாபவஹாரோகபிஷஜஃ - உபாயோத்ராஜ்ஞாநம்கலாஸிவவிஸுத்தாத்மவிஷயம்பிரஸாதே ஸத்யேவதிநிபுரஹாதே தச்சபவதி

அலெகிகமும் அழிவற்றதும் அகண்டமுமான அச் சுகமானது பிறப்பெனும் பெரும்பிணியைத் தீர்க்கும் வைத்தியரான தங்க

ளது அருளுக்கு வசமன்றே. இதற் குபாயம் சுத்தான்மஞானமன்றே. ஓ திரிபுரஹ்மான சிவனே அத்தகையஞானமும் தங்களது திருவருள்தோன்றியகாலத்தே சித்திப்பதாம்.

கந்தபகவானால் சனற்குமாரருக் கென்றதனால், குருசிஷ்யபரம்பரையாகவே இந்நூல் வெளியிடவேண்டு மென்பதாயிற்று.

திருமந்திரத் திருமுறை.

வநம்வழி போமவழி பாயா வழியைக்
கருவழிக் கண்டவர் காணு வழியைப்
பெரும்வழி யாநந்திப் பேசும் வழியைக்
குருவழி யேசென்று கூடலு மாமே.—என்பதனுமறிசு.
ஸ்லோகம்.

ஸுததூரார்ப்பெவா உவ லாஸாயஜாநிஸதூரஃ |

உஹ ஸ்கூபாநிரெகேண ப்ரததௌபாதராயணஃ ||

(௫)

ஸநத்குமாரஃப்ரோவாச வ்யாஸாயமுநிஸத்தமாஃ

மஹபயக்ருபாதிரேகேண ப்ரததௌபாதராயணஃ

வியாக்யானம்—மூநிஸத்தமாஃ—ஓ முனிவர்களே, ஸநத்குமாரஃ சனத்குமாரர், வ்யாசாய - வ்யாஸருக்கு ப்ரோவாச - உபதேசித்தார், பாதராயணஃ - வ்யாஸர், க்ருபாதிரேகேண - கருணையின்மிகுதியால், மஹபயம் - என்பொருட்டுப் ப்ரததௌ - அளித்தனர்.

பொழிப்புரை—ஓ முனிவர்களே சனத்குமாரர் வியாஸருக் குபதேசித்தனர். வியாஸர் கருணையின்மிகுதியினால் என்பொருட்டளித்தனர்.

நுட்பம்—இதனால் எவற்றையும் குருவழியே யறியவேண்டுமென்று கூறியதாயிற்று.

திருமந்திரம்.

குருவென் பவனே வேதாகமங் கூறும்
பரவின்ப னாகிச் சிவயோகம் பாவித்
தொருசிந்தை யின்றி யுயர்பாச நீக்கி
வருநல் குரவன்பால் வைக்கலு மாமே.

கடவல்லியோபநிடதம்.

பிரமாணம்—பூர்வபுராணவொயத (ப்ராப்யவராந்நிபோததஃ) பெரிதே யார்களை யடைந்து அறியுங்கள்.

சுநநடுபெராகெமதிரகுநாவி (அநநயப்ரோக்தேகதி
ரத்ரநஸ்தி) - மற்றவர் உபதேசிக்காவிடில் கதி யிங்கில்லை என்ப
தாதி வாக்கியங்களாற் காண்க.

ஸ்லோகம்.

உகூஉதெநகடுஷு விநுடா தவூரிடிஃயா
வடு தவூத்ராநடுயாடுவாஃ கூஹுஃதிஸவஃதிவ || (அ)
உக்தம்சதேநகஸ்மை சிந்நதாதவ்யமிதந்த்வயா
ஸூதிதபுத்ராயதாதேவாஃ கூஃப்யம்திசஸபந்திச

வியாக்யானம்—தேந - அவரால் அவ்வியாஸபகவானால், உக்
தம்ச - கூறப்பட்டதாவது, ஸூதிதபுத்ர - ஓ சூதபுத்திரனே, த்வயா
உன்னால், இதம் - இக்கீதையானது, கஸ்மைசித் - எவருக்காவது
(பரிபாகமற்ற எவனுக்காவது), தாதவ்யம் - கொடுக்கக்கூடியது,
ந - அல்ல, அந்யதா - அல்லாவிடில், தேவாஃ - தேவர்கள், கூஃப
யந்தி - கலக்கமுறுவார்கள், சபந்திச - சபிப்பார்கள்.

பொழிப்புரை—அவ் வியாஸபகவானால் கூறப்பட்டதாவது,
ஓ சூதபுதல்வனே உன்னால் இக்கீதையானது பரிபாகமற்ற எவனுக்
காவது உபதேசிக்கக்கூடியதல்ல. அங்ஙனமல்லாது உபதேசித்தால்
தேவர்கள் கலக்கமுறுவார்கள் அன்றியும் சபிப்பார்கள்.

நுட்பம் — இக் கீதையானது அபக்குவர்க்கு உபதேசிக்கப்
படாது. அபக்குவராவா,

திருமந்திரம்.

மன்னுமல மைந்து மாற்றும் வகையோரான்
முன்னிய காமாதி தோயுந்தொழி னீங்கான்
பின்னிய பொய்யன் பிறப்பிறப் பஞ்சாதா
னன்னிய னுவ னசற்சீட னுமே.—என்றதனாற்காண்க.

இனிப் பரிபாக மற்றவருக்கு இக்கீதையை யுபதேசித்தால்
தேவர்கள் சபிப்பதேன் எனின் அதன் காரணத்தைப் பின் கூறு
கின்றார்.

ஸ்லோகம்.

சுயபுஷ்டாஜயாவிபூ ஹவாநுவாஜராயணஃ
ஹவாநுஷ்வதாஸவஃஃ கிஃகூஹுஃதிஸவநிவ || (அ)

அத்ப்ருஷ்டோமயாவிப்ரா: பகவாந்பாதராயண:
பகவந்தேவதாஸ்ஸர்வா: கிம்க்ஷாப்யந்திஸ்பந்திச

வியாக்யானம்—விப்ரா - விப்பிரர்களே, அத - பிறகு, பகவான்-பகவானான, பாதராயண-வியாஸர், மயா-என்னால், ப்ருஷ்ட:-கேட்கப்பட்டார், பகவன் - ஒபகவனே, ஸர்வா: தேவதா: - எல்லாத் தேவர்களும், கிம் - ஏன், க்ஷாப்யந்தி - கோபம் கொள்கின்றனர், ஸ்பந்திச - ஏன் சபிக்கின்றனர்.

பொழிப்புரை—ஓ விப்பிரர்களே பிறகு பகவானான வியாஸர் என்னால் கேட்கப்பட்டார் அதாவது எல்லாத் தேவர்களும் ஏன் கோபிக்கின்றார்கள் ஏன் சபிக்கின்றார்கள்.

ஸ்லோகம்.

காலாஜத்ராஸிகாஹா நியாயாக்ஷுஹஞ்சிஷெவதா: |

வாராஸரோயாஜாஹ யத்ஷுஸ்யுணுவதௌ || (அ)

தாஸாமத்ராஸிகாஹா நிர்யயாக்ஷாப்யந்திதேவதா:
பாராஸர்யோதமாமாஹ யத்ப்ருஷ்டம்ஸ்ருணுவத்ஸல

வியாக்யானம்—தேவதா: - தேவர்கள், யயா - எதனால் (எந்தக் கிதை யுபதேசத்தால்,) க்ஷாப்யந்தி - கோபிக்கின்றனரோ, அத்ரா - இக்கிதை யுபதேசத்தில், தாஸாம் - அத்தேவர்களுக்கு, ஹாநி: - கெடுதி, காஅஸ்தி - யாதானது, அத - பிறகு, பாராசர்ய: - வியாஸர், மாம் - என்னை, (நோக்கி) ஆஹ - கூறினார், வத்ஸல - ஓ வச்சலனே யத் - யாதொன்று, ப்ருஷ்டம் - (உன்னால்) கேட்கப்பட்டதோ, தத் - அதை, ச்ருணு - கேட்பாயாக.

பொழிப்புரை—தேவர்கள் யாதொரு கிதை யுபதேசத்தால் கோபிக்கின்றனரோ, அக்கிதை யுபதேசத்தில் அவர்களுக்குக்கெடுதியாதானது. அதற்கு வியாஸர் எனக்குரைத்ததாவது, ஓ வச்சலனே யாதொன்று உன்னால் வினவப்பட்டதோ அதைக் கேட்பாயாக.

ஸ்லோகம்.

கித்யாநிஹோத்ரிணோ விபுஸாஸ்யெமூஹதெயிந: |

தவஸவஸவஸவா ஸாராணாக்ஷயெநவ: || (ஆ)

நித்யாக்ரிஹோத்ரிணோ விப்ராஸ்ஸந்தியேக்ருஹமேதிந:
தவஸர்வபலதாஸ்ஸாராணாக்ஷயெநவ:

வியாக்யானம்—கிருஹமேதிநி - கிருஹஸ்தாச் சமிகளான, யே விப்ரா - எந்த அந்தணர்கள், - நித்யாக்நிஹோத்ரிண - நியதமாய் அக்நிஹோத்திரம் செய்கின்றவர்களாய், ஸந்தி - இருக்கின்றனரோ தே, ஏவ - அவர்களே, ஸுராணாம் - தேவர்களுக்கு, ஸர்வபலதா - எல்லாப் பலன்களையும் கொடுக்கும், காமதேநவ - காமதேனுக்களாம்.

பொழிப்புரை—கிருஹஸ்தாச் சமிகளான, எந்த வந்தணர்கள் நியதமாய் அக்நிஹோத்திரம் செய்கின்றவர்களாய் இருக்கின்றனரோ, அவர்களே தேவர்களுக்கு எல்லாப் பலன்களையும் கொடுக்கும் காமதேனுக்களாம்.

நுட்பம்—இங்குச் சூருமிகளையும் வேள்விகள் தேவர்களுக்கு நல்லுணவாதனின் எல்லாப் பலன்களையும் கொடுக்கும் காமதேனுக்கள் என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டதற்கி.

ஸ்லோகம்.

ஹக்ஷுஹொஜ்ஜவெயொவ யஜ்ஜிஷ்ட ஸுபவக்ஷணடி |

சுமளஹுதெநஹவிஷா ததத ஸுஹுதெநிவி || (10)

பக்ஷயம்போஜயம்சபேயம்ச யத்யதிஷ்டம்ஸுபர்வணாம்

அக்நௌஹுதேநஹவிஷா தத்ஸர்வம்ஸ்யதேதிவி

வியாக்யானம்—பக்ஷயம் - புசிக்கப்படுவதும், (கலத்திலிடாது புசிக்கப்படுவதும்,) போஜயம்ச - கலத்திலிட்டுப் புசிக்கப்படுவதும், பேயம்ச - அருந்தப்படுவதுமான, யத்யத - யாதா யாதா, ஸுபர்வணாம் - தேவர்களுக்கு, இஷ்டம் - விரும்பப்படுகின்றதோ, தத - ஸர்வம் - அஃதெல்லாம், அக்நௌ - நெருப்பில் ஹுதேந - ஓமம்செய்யப்பட்ட, ஹவிஷா - அவிர்ப்பாகத்தால், திவி - தேவலோகத்தில், ஸ்யதே - அடையப்படுகின்றது.

பொழிப்புரை—கலத்திலிடாது புசிக்கப்படுவதும் கலத்திலிட்டுப் புசிக்கப்படுவதும் அருந்தப் படுவதுமாகிய யாதா யாதா தேவர்களால் விரும்பப்படுகின்றதோ அவையெல்லாம் நெருப்பில் ஓமம் செய்யப்பட்ட அவிர்ப்பாகத்தால் தேவலோகத்தில் அடையப்படுகின்றது.

ஸ்லோகம்.

நாநுஷ்விஸுரோஸாநா விஷ்விபிபுஷ்வி |

ஷோய்யெநாயுயாநீதாஷுஷ்வாமுஹமெயிநா || (கக)

நாய்தஸ்திஸுரோஸாநா மிஷ்டவரித்திப்ரதந்திவி
தோக்தரீதேதுரயதாரீதா துக்கதா க்ருஹமேதிநாம்

வியாக்யானம்—ஸுரோசாநாம் - தேவர்களுக்கு, தினி - சொர்க்கத்தில், இஷ்டவரித்திப்ரதம் - விரும்பப்பட்டதைச் சாதித்துக் கொடுப்பது, அந்யத் நாஸ்தி - மற்றதில்லை, யதா - எங்ஙனம், தோக்தரீ - நற்கரவையுள்ள, தேது - பசுவானது, ரீதா - (மற்றவர்களால்) கைப்பற்றப்பட்டதாயின், க்ருஹமேதிநாம் - கிருஹஸ்தர்களுக்கு, துக்கதா - துக்கத்தைக் கொடுப்பதோ.

பொழிப்புரை—தேவர்களுக்குச் சொர்க்கத்தில் விரும்பப்பட்டதைச் சாதித்துக் கொடுப்பது மற்றேதுமில்லை. எங்ஙனம் நற்கரவையுள்ள பசு மற்றவரால் கவரப்படின கிரகஹ்தர்களுக்குத் துக்கத்தின் பொருட்டாகின்றதோ.

ஸ்லோகம்.

நுயெவஹுநவாநுவிஷுநா ஷ்வாமாஷுஷ்வொஹவெசு |

சூஷுநாஷ்வநவிஷுநி பூவிஷுவிஷயநுணாம் || (கஉ)

ததைவஜ்ஞானவாந் விப்ரோதேவாநாம்து கதோபவேத்
த்ரிதஸாஸ்தேநவிக்நந்திப்ரவிஷ்டாவிஷயந்ருணாம்

வியாக்யானம்—ததெவ - அங்ஙனமே, ஜ்ஞானவாந் - ஞானவானான, விப்ரஃ - அந்நான், தேவாநாம் - தேவர்களுக்கு, துக்கதஃ - துக்கத்தைக் கொடுக்கின்றவன், பவேத் - ஆவான், தெந - ஆதலால், த்ரிதஸா - தேவர்கள், ந்ருணாம் - மனிதர்களானது, விஷயம் - (மங்கை புதல்வராதி) விஷயத்தை, ப்ரவிஷ்டா - பிரவேசித்தவர்களாய் நின்று, விக்நந்தி - இடையூறு செய்கின்றார்கள்.

பொழிப்புரை—அங்ஙனமே ஞானவானாகிய வந்தனன் தேவர்களுக்குத் துக்கவேதவாகின்றான். ஆதலால் தேவர்கள் மனிதர்களானது மங்கை புதல்வராதி விஷயங்களில் பிரவேசித்தவர்களாய் நின்று இடையூறு செய்கின்றார்கள்.

நுட்பம்—இங்கு, கருமங்களைப் புரிவோர்க்கே தேவரிடம் பத்தியுதிக்கும்; வைராக்கியத்தைப் பெற்று விஷயாதிகளை வெறுத்துத் தள்ளி யுபாஸனை செய்வோருக்குச் சிவனிடம் பத்தி யுதிக்குமேயன்றி மற்றேது பிராதாதலின் இத்தகைய வைராக்கியமுடையோன் தேவப் பிரீதி யேதுவான கருமங்களைச் செய்யாதது பற்றித் தேவர்களுக்குத் துக்க ஏதுவாகின்றான் என்று கூறப்பட்டது. கிருகஸ்தனுக்குச் சுகவேதுவான பசுவை எவனாவது கைப்பற்றி விடுவானாகில், அதனால் அவர்களுக்குத் துன்ப முண்டாவது போலவே தேவர்களுக்குஞ் சுகவேதுவான கருமத்தைப் பெரிதாய் நினைக்காது ஞானத்தையே பெரிதென்று நினைத்துத் தேவப் பிரீதியைச் செய்யாதவன் துன்பவேதுவாவான் என்பது காண்க.

ஸ்லோகம்.

ததொநஜாயதெஹகி ஸ்ரீவெகஸ்யாபிதேஹிநஃ ।

தஸாஹிஷாஷாஹொநவ ஜாயதெஸாஸுவாணிநஃ ॥ (கங்)

ததோநஜாயதேபக்தி ஸ்ரீவெகஸ்யாபிதேஹிநஃ

தஸ்மாதவிதஸூம்நைவ ஜாயதெஸாஸுவாணிநஃ

வியாக்யானம்—ததஃ - ஆதலால், கஸ்ய அபி தேஹிநஃ - (ஞானமார்க்கஞ் சென்ற எம் மனிதனுக்கும்), ஸ்ரீவெ - சிவனிடம், பக்திஃ - பத்தியானது, நஜாயதெ - உண்டாகின்றதில்லை, தஸ்மாத் - ஆனதுபற்றியே, அஹிஷாஹம் - அறிவில்லாதவர்க்கும், ஸாஸுவாணிநஃ - சூலபாணி விஷயமான (பத்தியானது), நவஜாயதெ - உண்டாகின்றதே யில்லை.

பொழிப்புரை—ஆதலால் ஞானமார்க்கஞ் சென்ற எம்மனிதனுக்கும் சிவனிடம் பத்தியானது உண்டாகின்றதில்லை. ஆனதுபற்றியே அறிவில்லாதவர்க்கும் சூலபாணி விஷயமான பத்தியானது உண்டாகின்றதில்லை.

நுட்பம்—இங்கு ஞானமார்க்கஞ் சென்ற எம் மனிதனுக்கும் என்றதனால் உறுதியான பக்தியில்லாமல் நற்பரிபாக பிராமல் ஞானமார்க்கஞ் சென்ற எம் மனிதற்குமென் றறிக. இனி ஞானமார்க்கஞ் செல்லுவதற்குச் சரியான பரிபாக மெதனால் வருமெனின் அதைக் கோடிஜந்மாஜிதை : புண்யை : சிவேபக்தி என்ற சுலோகத்தில் கூறுவதைப் பின்னர் கண்டு தெளிக.

ஸ்லோகம்.

யபாகுமலிஜா தாவி ஐயெவிவி ஐகெநுணாடி |

ஜாதாவாவிஸிவஜாநம் நவிஸூவாஸம்ஹதஜம் || (௧௪)

யதாகதம்சிஜ்ஜாதாபி மத்யேவிச்சித்யதேந்ருணாம்

ஜாதம்வாபிஸிவக்ஞாநம் நவிஸ்வாஸம்பஜத்யலம்

வியாக்யானம்—ந்ருணாம் - மனிதருக்கு, யதாகதஞ்சித் - எவ்விதமாவது (எப்புண்ணியத்தாலாவது), ஜாதா அபி - (பத்தி) உண்டாயினும், மத்யே - இடையில், விச்சித்யதே - சேதிக்கப் படுகின்றது (தலைகின்றது), சிவக்ஞாநம் - சிவக்ஞாநமானது, ஜாதம், வா, அபி - உண்டாயினும், அலம் - போதுமான, விச்வாசம் - நம்பிக்கையை (க்கொடுக்குந் தன்மையை), நபஜதி - அடைவதில்லை.

பொழிப்புரை—மனிதருக்கு எப்புண்ணியத்தாலாவது பக்தியுண்டானாலும் இடையில் (தேவர்களால்) தலைந்துவிடுகின்றது; சிவஞானம் உண்டாயினும் அது போதுமானதா யேற்படுவதில்லை.

நுட்பம்—பக்தியுண்டாயினும் இடையே (தேவர்களால்) தலைந்துவிடுகின்ற தென்றதனால், பக்தியின் காரியமாகிய சிவதத்துவாராய்ச்சிக்கு முந்தியே தலைந்துவிடுகின்ற தென்பதற்கு, இங்குச் சிவஞானம் உண்டாயினும் என்றதனால் உறுதியான பக்தியினால் உண்டாகு முண்மையான சிவஞான மல்லாமல், போலியா யுண்டாகுஞ் சிவஞானம் என்றறிக.

ருஷிகள்கேள்வி.

யபெடிவபெடிவதா விவஜாவாநகிதநுஹுதாடி |

வளரூஷம்ஹதா கஸுராவியெநதூகிவபுவிஷுகி || (௧௫)

யத்யேவம்தேவதா விக்கமாசரந்திதநுப்ருதாம்

பெளரூஷம்ததா கஸ்யாஸ்தியேநமுத்திரபவிஷயதி

வியாக்யானம்—ஏவம் - இங்ஙனம், தேவதா : - தேவர்கள், தநுப்ருதாம் - மனிதருக்கு, விக்கம் - இடையூறை, ஆசரந்தியதி, - செய்வார்களாயின், யேந - எந்தப் புருஷயத்தினத்தால், முக்தி : - முக்தியானது, பவிஷயதி - நிகழுமோ, பெளரூஷம் - அத்தகைய பெளருஷயத்நமானது, ததா - இங்கு, கஸ்ய - யாருக்கு, அஸ்தி - உளது.

பொழிப்புரை—இங்ஙனம் தேவர்கள் மனிதருக் கிடையூறுசெய்வார்களாயின் எந்தப் பிரயத்தினத்தினால் முக்திகிட்டுமோ அத்தகைய புருஷயத்தினமானது ஈங்கு எவனுக்குளது.

ஸ்லோகம்.

ஸத்யஸூத்ராத்மஜப்ரஹி ததரோபாயோஸ்திவாநவா |
ஸூத்ரதவாஸ | கோடிஜந்மார்ஜிதைபுண்யைஸ்ஸரிவேபக்திப்ர
ஜாயதே || (௧௬)

ஸத்யஸூத்ராத்மஜப்ரஹி ததரோபாயோஸ்திவாநவா |
ஸூத்ரதவாஸ | கோடிஜந்மார்ஜிதைபுண்யைஸ்ஸரிவேபக்திப்ர
ஜாயதே.

வியாக்யானம்—ஸூத்ராத்மஜ - சூதபுத்திரரே, தத்ர - இவ்விஷயத்தில், உபாயோஸ்தி - உபாயம் உடையது, நவா - இல்லையா, ஸத்யம் - உண்மையை, ப்ரஹி - கூறும் (என்றவுடன் சூத்ர), கோடிஜந்மார்ஜிதை - அநேகப் பிறப்புகளில் சாபாதிக்கப்பட்ட, புண்யை - புண்ணியங்கனால், ஸ்ரிவே - சிவவிடம், பக்தி - பக்தியானது, ப்ரஜாயதே - உண்டாகின்றது, (என்றனர்).

பொழிப்புரை—ஓ சூதபுத்திரரே இவ்விஷயத்தில் உபாயமுள்ளதா அல்லது இல்லையோ உண்மையைக் கூறு(மென்றவுடன் சூத்ர) அநேகப் பிறப்புகளில் சம்பாதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்கனால் சிவவிடம் பக்தியுதிக்கின்றது.

இங்கு கோடி என்றதனால் அநேகம் என்றும், சிவ என்றதனால் தூர்யம் என்று ஈழிக.

ஒளவைக்குறள்.

பல்லாழி காலம் பயின்றரனை யர்ச்சிக்கில்
நல்லறிவு சற்றே நகும். என்ற கருத்து மிது.

ஸ்லோகம்.

ஐஷ்வரஹி தபாஹிகஜ்ஜாணி தெநாசரதிநாவ |
ஸ்ரிவார்பணதியாகாநாந வரிதஜ்யயாவியி || (௧௭)

இஷ்டாபூர்தாதிகர்ஜாணி தேநாசரதிநாவ |
ஸ்ரிவார்பணதியாகாநாந பரித்யஜ்யதாவிதி

வியாக்யானம்—மாநவஃ - மனிதன், தேந - அச்சிவப்பிரஸாதத்தால், இஷ்டாபூர்தா திகர்பாணி - வேள்வி சிவாலயம் கிணறு, அன்னரத்திரம், குளம், இவைகளாதியை நிருமித்தல் முதலிய கருமங்களை, காமாந் - பயனின் விருப்பத்தை, பரித்யஜ்ய - விடுத்து, சிவார்ப்பணதியா - சிவன் பொருட்டென்ற எண்ணத்தோடு, யதாவதி - விதிப்படி, ஆரரதி - செய்கிறான்.

பொழிப்புரை—மனிதன் அச் சிவப்பிரஸாதத்தாலேயே வேள்வி, சிவாலயம், கிணறு, அன்னரத்திரம், குளம் இவைகளை நிருமித்தல் முதலிய கருமங்களின் பயனை விருப்பமாக சிவன் பொருட்டென்ற வெண்ணத்தோடு விதிப்படி செய்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

சுநுமுஹாதேநஸம்ஹாஜயதேவா ஸுஹாநரஃ |
அதேநால்தாவொயதே விஸுஹிவாஸ ரெஸுராஃ || (கஅ)
அதுக்ரஹாத் தேநஸம்போஜா யதேஸாக்ருடோநரஃ
ததேபிதாஃ பலாயந்தே விக்ரமஹித்வாஸ ரேஸர்வரா

வியாக்யானம்—தேந - அதனால், ஸம்போஜ - சம்புவினது அதுக்ரஹாத் - அதுக்கிரஹத்தினால், நர - மனிதன், ஸாக்ருடஃ-சலியாச்சித்தமுடையவனாக, ஜாயதே - ஆகின்றான், ததஃ - ஆதலால், ஸுரேஸர்வராஃ - தேவர்கள், விக்ரம்-இடையுறை, ஹித்வா - விடுத்து, பிதாஃ - பயந்தவர்களாய், பலாயந்தே - ஓட்டம் பிடிக்கின்றார்கள்.

பொழிப்புரை—அதனால் சிவானுக்கிரஹத்தால் மனிதன் சலியாதசித்தமுடையவனாகின்றான். ஆதலால் தேவர்கள் விக்ரம் செய்தலைவிடுத்துப் பயம் கொண்டு ஓட்டம் பிடிக்கின்றார்கள்.

கருத்து—கருமங்களைச் சிவன் பொருட்டு என்றே பயனை விரும்பாது செய்வதென்று மென்பதாயிற்று.

ஸ்லோகம்.

ஜாயதேதேநஸம்ஹாஜயதேவா ஸுஹாநரஃ |
ஸுணுதேநால்தாவொயதே விஸுஹிவாஸ ரெஸுராஃ || (கக)
ஜாயதேதேநஸம்ஹாஜயதேவா சரிதேசந்த்ரமௌளிநஃ
ஸ்ருண்வதோஜாயதேநாநம் த்ருநாதேவவிமுச்யதே

வியாக்யானம்—தேந - ஆதலால், சந்த்ரமௌளிநஃ - சிவபெருமானது, சரிதே - சரித்திரத்தில், ஸாஸ்ருஷா - கேட்கவிச்சை, ஜாயதே - உண்டாகின்றது, ச்ருண்வதோ - கேட்போனுக்கு, ஞாநம் - ஞானமானது, ஜாயதே - உண்டாகின்றது, ஞானாத், ஏவ, - ஞானத்தினாலேயே, விமுச்சயதே - முக்தியை யடைகின்றான்.

பொழிப்புரை—ஆதலால் சிவபெருமானது சரித்திரத்தைக் கேட்க விச்சையுதிக்கின்றது ச்ரவணம் செய்தால் ஞானமுதிக்கின்றது; ஞானத்தினாலேயே முக்தி யடைகின்றான்.

நுட்பம்—ஈண்டு ஆதலால் என்றதனால் தேவர்கள் இடைபூறு செய்யாததனால் என்று அறிக. அத்தனால் தடையற்றுச் சிவபக்தி விருத்தியாக, அவனது பஹிமையை யறிய விரும்பிச் சிவமஹிமா விசாரம் செய்யவே ஞானம் நிகழ்கின்றது ஞானத்தினாலேயே முக்தி யென்பது மூன்றாவது கலோகத்தி னுரையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இனி ஞானமென்பது யாதெனின்? கூறுவாம்.

குதஸம்ஹிதை யஞ்ஞவைவகண்டம்.

பிரமாணம்—ஐநாநாஸம்ஸம்ஸுவிஐநாநம் வரிஷ்டந்தேந
நஜ்வெஸி வெஷ்வாக்யஸூதநஸிவஐநாநம்நிரபுவணை||
ஸூஷுஐநாநஜ்யாவூதபு ||

ஐநாநாநாஸம்ஸம்ஸுவிஐநாநம் வரிஷ்டந்தேநதரத்பவேத் வேத
வாக்யஸூதநநம் ஸிவஐநாநம்நிரபுவணை ஸம்யஜ்ஞாநம்மயா
க்யாதம்

என்றதனால் சிவஞானமென்றே யறிக.

ஸ்லோகம்.

வஹுநாநாக்ருகிஷுக்ருத யஸூஷுகிஸிவெஷுஸா |
ஜஹாவாவொவவாவளவகொடிமுஸூஷிஷுஷுக்ருத || (௨௦)

பஹுநாத்ரகிமுக்தேந யஸ்யபக்திஸ்பிரிவேத்ருடா
மஹாபாபோபபாபௌக கோடிச்சுஸ்தோபிமுச்சயதே

வியாக்யானம்—அத்ர - ஈண்டு, பஹுநா, உக்தேந - மிக்கஉரை
ப்பதனால், கிம் - யாது உளது, யஸ்ய - எவனுக்கு, சிவே - சிவனி
டம், த்ருடா - உறுதியான, பக்திஃ - பக்தியானது உளதோ,
(அவன்) மஹாபாபொ பபாபௌக கோடிச்சுஸ்தோபி - பிருமம்

ஓமத்தியாதி மகாபாதகங்களினதும் உபபாபங்களினதுமான கூட்டங்களில் பொருந்தினவனாயினும், முச்சயதே - முத்தனுகின்றான்.

பொழிப்புரை—ஈண்டு மிக்க வுரைப்பதனால் யாதுளது எவனுக்குச் சிவனிடம் உறுதியான பக்தியுளதோ, அவன் எத்தகைய பாவங்களினின்றும் நீங்கி முத்தியடைகின்றான்.

திருமந்திரம்.

சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை யாளர்
சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவசிவ வென்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ வென்றிடச் சிவகதி தானே.

என்றதனற் காண்க.

ஸ்லோகம்.

ஜ்ஞக்ஷித் துராடாயக்ஷுக்ஷுஜ்ஞவவா |

பொடிதெநியெநாஸள தலெலெதஜமத்யு || (உக)

ருத்தம்கிஞ்சித்ஸமாதாயக்ஷுல்லகம்ஜலமேவவா

யோதத்தேநியமேநாஸள தஸ்மைதத்தேஜகத்ரயம்

வியாக்யானம்—ருத்தம் - கிஞ்சித் - சிறப்புற்ற எதையாவது,க்ஷுல்லகம் - அற்பமானதையாவது, ஜலம் ஏவ வா - ஜலத்தையேயாவது, ஸமாதாய - எடுத்து, யஃ - எவன், நியமேந - நியதமாய், தத்தே - (சிவன்பொருட்டு) கொடுக்கின்றானே, அஸள - இச்சிவபெருமான், தஸ்மை - அவன் பொருட்டு, ஜகத்ரயம் - மூவுலகத்தையும், தத்தே - அளிக்கின்றார்.

பொழிப்புரை — சிறப்புற்றதா யெதையாவது யல்லது அற்பமானதையாவது அல்லது ஜலத்தையாவது எடுத்து எவன் நியதமாய்ச்சிவபெருமானிடம் சமர்ப்பிக்கின்றானே. அவனுக்கு அவ்விறைவன் மூவுலகையும் அளித்தருளுகின்றார்.

திருமந்திரம்.

புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
அண்ண லாசனுகண் டருள்புரியா நிற்கும்
எண்ணிலி பாவிச ளெம்மிறை யீசனை
நண்ணறி யாம னுமுகின் றுரே.

ஸ்லோகம்.

தத்ராபுஸுகொமியஜாந ஸுராஹ்ஷுகிணஸு |
யஸ்கரொதிஜஹஸஸு தமெஷு துஷெரஹவெவிவஃ || (௨-௨)

தத்ராப்யஸுக் தோநியமாந் நமஸ்காரம் ப்ரதக்ஷிணம்
யஸ்கரோதிமேஹஸஸ்ய தஸ்மை துஷ்டோபவேச்சிவஃ

வியாக்யானம்—தத்ர அபி-அதிந்கூட, அசக்தி- சக்தியற்றவனாகிய, ய:-எவன், நியமாத்-நியமமாக, மஹேசஸ்ய-மகேச்சுரனுக்கு, நமஸ்காரம்-கீழ் விழுந்து வணங்குதலையும், ப்ரதக்ஷிணம்-சுற்றிவருதலையும், கரோதி-செய்கின்றானே, தஸ்மை-அவனிடம், சிவ:-சிவபெருமான், துஷ்ட:-திருப்தியுடையவராக, பவேத்-ஆவார்.

பொழிப்புரை—அதனில் கூட சத்தியிராது எவன் சிவபெருமானுக்கு நியமமாய்ப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களைச் செய்கின்றானே அவனிடம் அவ்வினைவன் திருப்தியுள்ளவராகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

புஷுகிணஸுகொவி யஸாஹ்ஷெவித் தமெயிவஸு |
மஹஸுஹவவிஷெவா தஸுஜாஷ்ஷெவ்யயுதி || (௨-௩)

ப்ரதக்ஷிணஸ்யஸுக் தோபி யஸ்வாந்தேசந்தயேச்சிவம்
கச்சந்ஸமுபவிஷ்டோவா தஸ்யாபிஷ்டம் ப்ரயச்சதி

வியாக்யானம்—ப்ரதக்ஷிணஸு-ப்ரதக்ஷிணங்களில், அபி-கூட, அசக்தி-சக்தியற்றவனான, ய:-எவன், கச்சந்-நடந்து கொண்டேயாவது, ஸமுபவிஷ்டோ-வா-உட்கார்ந்துகொண்டேயாவது, சிவம்-சிவனை, ஸ்வாந்தே-மனதினில், சிந்தயேத்-சிந்திப்பானே, தஸ்ய-அவனுக்குச் (சிவன்), அபிஷ்டம்-விரும்பிய பொருளை, ப்ரயச்சதி-அளித்தருளுகின்றார்.

பொழிப்புரை—ப்ரதக்ஷிணங்களிற் கூடச் சக்தியற்ற எவன் நடந்துகொண்டேயாவது உட்கார்ந்துகொண்டேயாவது சிவனை மனதினில் சிந்திப்பானேயாகில் சிவ பெருமான் அவனுக்குக் கோரும் பொருளைக் கொடுத்தருளுகின்றார்.

திருக்கருவையந்தாதி.

இருக்கினு நிற்கும் போது மிரவுகண் பெிலும் போதும்
பொருக்கென நடக்கும்போதும் பொருந்தியுண்டெய்க்கும்போதும்

முருக்கிதழ் கனிவா யாரை முயங்கிநெஞ் சழியும் போதும்
திருக்களா வுடைய நம்பா சிந்தையுன் பால தாமே.

என்றதானுங் காண்க.

ஸ்லோகம்.

உஷ நஸிவிகாஷஸ்ய வுஷாணிவநஜாந்யபி |
வமூகிவநஜாந்யபி யஸ்யபிரீதிசுராணிவெ || (௨௪)

சந்தநம்பில்வகாஷ்டஸ்ய புஷ்பாணிவநஜாந்யபி
பலாநிவநஜாந்யேவ யஸ்யபிரீதிசுராணிவை

வியாக்யானம்—யஸ்ய-எவருக்கு, பில்வகாஷ்டஸ்ய சந்தனம்-
வில்வக்கட்டையின் சந்தனமும், வநஜாநி - கானகத்திற் றேன்றிய,
புஷ்பாணி - புஷ்பங்களும், அபி - மலர்களும், வநஜாநி - காட்டி-
லுள்ள, பலாநி ஏவ - பழங்களுமே, பிரீதிசு ராணிவை - திருப்தியை
யுண்டு பண்ணுவனவோ.

பொழிப்புரை—எவனுக்கு வில்வக்கட்டையின் சந்தனமும்கான
கத்திற்றேன்றிய மலர்களும் கானகப் பழங்களுமே திருப்தியை
யுண்டு பண்ணுவனவோ. இங்குக் கானகத்திற்றேன்றிய பழங்களெ
ன்றது விளா, நெல்லி, நாவல், இலந்தை முதலிய சிவந்தேவத
னத்திற்குரிய கனிகள் என்றற்க.

ஸ்லோகம்.

உஷாநஸ்யஸ்யவாபாந் கிஷகிஷயவநத்யபெ |
வநெஷ்யஸ்யாஷ்யஸ்யீதி வததெவாஸ்யஸ்யாஃ || (௨௫)

துஷ்கரந்தஸ்யஸேவாயாம் கிமஸ்திபுவநத்யே
வந்யேஷ்யாந்ருஸீபிரீதிர் வர்ததேபரமேஸிது :

வியாக்யானம்—தஸ்ய - அச் சிவபெருமானது, ஸேவாயாம் -
பூசையில், துஷ்கரம் - செய்யக்கூடாதது, புவநத்யே - மூவுலகி
லும், கிம் அஸ்தி - யாது உளது, பரமேஸிது : - சிவபெருமானு
க்கு, வந்யேஷ்ய - கானகத்திலுள்ள பூஜோபகரணங்களில், யாத்
ருசி - எங்ஙனம், பிரீதி - பிரியமானது. வர்ததேத - உளதோ.

பொழிப்புரை—அச் சிவபெருமானது பூஜாவிஷயத்தில் சாத்தி
யமல்லாதது, மூவுலகிலும் யாதுளது; சிவபெருமானுக்குக் கானக
த்திலுள்ள பூஜோபகரணங்களில் எங்ஙனம் பிரீதியுளதோ.

ஸ்லோகம்.

உதஜெஷ்விநாஸெஷுவ மூஜெஷ்விதாஷுஸீ |

கூதாஷுஸம்ஷெவம் யஸெஷ்வதாநுஷெவதாஸு || (உக)

உத்தமேஷ்வபிநாஸ்த்யேவ க்ராமஜேஷ்வபிதாத்ருஸீ

தந்த்யக்த்வாதாத்ருஸந்தேவம் யஸ்ஸேவேதாந்யதேவதாம்

வியாக்யானம்—க்ராமஜேஷு - கிராமங்களிற் றேன்றிய, உத் தமேஷு - அபி - சிறந்தவைகளான (பூ கனி முதலியவைகளிலும், தாத்ருஸீ - அங்ஙனம் (பிரீதியானது), நாஸ்த்யேவ - இல்லவையி ல்லை, தாத்ருஸம்-அங்ஙனம் அற்ப சமர்ப்பணத்தினாலேயே அபார மானப் பிரீதியுடையோனாகிய, தம் தேவம் - அத்தேவனை, த்யக்த வா - விடுத்து, யஃ - எவன், அந்யதேவதாம் - இதர தேவதையை, ஸேவேத - சேவிப்பவனே.

பொழிப்புரை—கிராமங்களிற் றேன்றிய சிறந்த பூ கனிகளிலும் அவ்வளவு பிரீதி யில்லவே யில்லை. அங்ஙனம் அபாரகருணநிதியான அத்தேவனை விடுத்து எவன் இதரதேவதையை உபாசிக்கின்றானே.

ஸ்லோகம்.

ஷஷிஹாஸீரயீத்ருகா காங்க்ஷெத்யுமத்யுஷிகாஸு |

கிந்தாயஸுபாவாஸிரிதம் கொடிஜநுஸுஸஸுவித்யு || (உஎ)

ஸஹிபாகீரதீந்த்யக்த்வா காங்க்ஷதேம்ருகத்ருஷ்ணிகாம்

கிந்துயஸ்யாஸ்திதூரிதம் கோடிஜந்மஸுஸஞ்சிதம்

வியாக்யானம்—ஸஃ - அவன், பாகீரதீம் - கங்காநதியை, த்ய க்த்வா - விடுத்து, ம்ருகதிருஷ்ணிகாம் - கானனீரை, காங்க்ஷதெ ஹி - விரும்புகின்றானன்றோ, கிம் து - மற்றோவெனின், யஸ்ய - எவனுக்கு, கோடிஜந்மஸு ஸஞ்சிதம் - அநேகப் பிறப்புகளிற்சம் பாதிக்கப்பட்ட, தூரிதம் - பாவமானது, அஸ்தி - உளதோ.

பொழிப்புரை—அவன் கங்காநதியை விடுத்துக் கானனீரை விரும்புகின்றவ னன்றோ மற்றோவெனின் எவனுக்கு அநேகப்பிறப் புகளில் சம்பாதிக்கப்பட்ட பாவமுளதோ.

நுட்பம்—அற்ப பூஜையாலேயே மிக்க கருணை கூரும் சிவபெ ருமானை விடுத்து வேறு தெய்வத்தை யுபாஸித்தல் கங்காநதியை விடுத்துக் கானனீரை விரும்புதலுக் கொப்பாகும்.

இத்தகையரையே, உமாபதிசிவம்.

நெற்குத்துண்ணு துமிகுத்திக் கைவருந்திக் கறவை நிற்க, மல
கெறற் துளந்தளர்ந்து குளிர்நூஞ்சோலை வழியிருக்கக் குழியில்வி
ழுந் தளறுபாய்ந்து, விடைதருமென் கரும்பிருக்க விரும்பைபென்று
விளக்கிருக்க மின்மினித் தீக்காய்ந்து நொந்தார். — எனத் திரு
வாய்மலர்ந் தருளினர்.

ஸ்லோகம்.

தஸுபுக்ராஸுதெநாயம் கையெ-ஹோஹாயவெதஸு |

நகாலநியரொயத் நதேஸஸ்யஸ்தலஸ்யச || (௨அ)

தஸ்யப்ரகாஸுதேநாயம் தவர்தோமோஹாந்தசேதஸு :

நகாலநியமோயத்ர நதேஸஸ்யஸ்தலஸ்யச

ஸ்லோகம்.

யத்ராஸுவித்ராஸுதெ தத்ரயாநேநகேவலம் |

ஸுததேகைநஸிவஸுராவஸு ஸிவஸுராயுஜ்யமாப்தயாத் || (௨ஆ)

யத்ராஸ்யசித்தம்ரபதே தத்ரத்யாநேநகேவலம்

ஸ்வாத்மத்வேநஸிவஸ்யாஸௌ ஸிவஸுரயுஜ்யமாப்தயாத்

வியாக்யானம்—தஸ்ய மோஹாந்த சேதஸு - அந்த அஞ்ஞா
ன விருளால் மூடப்பட்ட மனதுடையவனுக்கு, அயம் - இந்த, அர்
த்தி - தத்துவமானது, ந ப்ரகாஸுதே - விளங்குகிறதில்லை. யத்ரா
எவ்விறைவனது விஷயமாக, காலநியம் - காலநியமும் (இக்காலமே
யிவருக்குரியது) என்பதும், ந - இல்லையோ, தேசஸ்ய - தேசத்தி
னுடையதும், ஸ்தலஸ்ய ச - இருக்கும் ஸ்தானத்தினுடையதுமான,
நியமமும், ந - இல்லையோ, அஸ்ய-இவனது, சித்தம் - மனமானது,
யத்ரா-எவ்விடத்தில் எக்காலத்தில், ரமதே-உருசிக்கின்றதோ, தத்ரா-
அத்தேச காலங்களில், சிவஸ்ய - சிவனை, ஸ்வாத்மத்வேந - தானாக
கேவலம், த்யாநேந - தியானத்தினாலேயே, அஸௌ - இங்ஙனம்
தியானிக்கும் மனிதன், சிவஸுரயுஜ்யம் - சிவஸுரயுஜ்ய முத்தியை,
ஆப்தயாத் - அடைவான்

பொழிப்புரை—அஞ்ஞான இருளால் மூடப்பட்ட மனதுடைய
வனுக்கு இத்தத்துவமானது விளங்குகின்றதில்லை எவ்விறைவனது
விஷயமாய்க் காலதேச விருப்பிடங்களின் நியமமில்லையோ இவ
னது மனமானது எத்தேச காலங்களில் உருசிக்கின்றதோ அத்தேச

காலங்களில் சிவனைத் தானாகவே தியானிப்பதினாலேயே இங்ஙனம் தியானிப்பவன் சிவஸாயுச்சியத்தை யடைகின்றான்.

நுட்பம்—ஈண்டுச் சிவனைத் தானாகவென்றதனால் சிவோகம் பாவனை விதிக்கப்பட்டதற்கு அற்றேல் சருவஞ்ஞான சிவபெருமானைத் தானாகப் பாவித்த லொவ்வுமோ வெனின் சிவோகம் பாவனை யளவிடலங்கா மஹிமைபுடையதாதலின் குற்றமின்றென்க.

சிவோகம் பாவனையாவது கருடோகம் பாவனை போலும், கருடோகம்பாவனை யாவது மாந்திரிகன் ஆதிதேவிக கருடனை நாடோறும் பயின்றுவந்த பயிற்சி விசேடத்தால் அம்மந்திர ரூபமே தானாக அநந்நியபாவனை செய்து தன்னறிவு அதன் வயத்ததாம்படி உறைத்துநின்றல். அவ்வாறு நின்று அம் மந்திரக்கண் கொண்டு பார்ப்பவே அஃது அவ்விட வேகத்தைமாற்றுதல் ஒரு தலையாகலின் அப்பாவனை ஈண்டைக் குவமையாயிற்று. (இது திராவிடமகா பாஷ்யத்திற்கண்டது.)

தரிசனோபநிடதம்.

பிரமாணம்—ஊயுரொதவிருவாக்ஷம் விஸுரூபவ
ஹேஸுரம் | ஸொஹிதூஉரெனெனவ யூயெபெ
யூரெஸுரம் ||

ஊர்த்வரேதம்விருபாக்ஷம் விஸ்வரூபம்மஹேஸ்வரம்
ஸோஹமித்யாதரேணைவ த்யாயேத்யோகிஸ்வரேஸ்வரம்

மேனோக்கிய ரேதசவுடையவனும் நெற்றிக்கண்ணனும் விச்வரூபனும் யோகிச் சுரர்களால் சேவிக்கப் படுகிறவனும் ஆகிய சிவபெருமானை அவனை யான் என்று ஆதரவுடன் தியானிக்கவேண்டும்.

உருத்திர இருதய உபநிடதம்.

சுயிஷ்டாநம்ஸுஸுஸு ஜமதஸுதூவிஷ்டநஸு |

சுஹஸுவிசுமிஸுரிதூ வீதஸொகொஹவெநுமி ||

அதிஷ்டாநம்ஸைஸ்தஸ்ய ஜகதஸுஸைத்யசுதிக்கநம்

அஹமஸ்மீதிநிஸ்சித்ய வீதஸோகோபவேந்முநி :

எல்லா ஜகத்திற்கும் ஆதாரமாயும் மெய்ஞ்ஞான வடிவனும் ஆகிய இறைவன்யானே யாகிறேன் என்று மௌனியாய்த் தியானிப்பவன் சோகத்தைத் தாண்டுகின்றான்

அமிருத பிந்துபரிடதம்.

கடெவம்^௧கிஷ்^௨ஹம்^௩ஸு^௪ஹ^௫ நிவி^௬கூ^௭ஹ^௮கிரா^௯ஜ^{௧௦}ந^{௧௧} ||

க^{௧௨}ஷ^{௧௩}ஹா^{௧௪}ஹி^{௧௫}தி^{௧௬}ஜா^{௧௭}க^{௧௮}வா^{௧௯} ஸு^{௨௦}ஹ^{௨௧}ஸ^{௨௨}வ^{௨௩}டி^{௨௪}தெ^{௨௫}யு^{௨௬}வ^{௨௭} ||

ததே^{௨௮}தவம்^{௨௯}நிஷ்^{௩௦}ச^{௩௧}ளம்^{௩௨}ப்^{௩௩}ர^{௩௪}ஹ^{௩௫}ம^{௩௬} நிர்^{௩௭}ஷிக^{௩௮}ல்^{௩௯}பம்^{௪௦}நி^{௪௧}ர^{௪௨}ஞ்^{௪௩}ஜ^{௪௪}நம்^{௪௫}
தத்^{௪௬}ப்^{௪௭}ர^{௪௮}ஹ^{௪௯}மா^{௫௦}ஹ^{௫௧}மி^{௫௨}தி^{௫௩}ஜ்^{௫௪}ஞா^{௫௫}த்^{௫௬}வா^{௫௭} ப்^{௫௮}ர^{௫௯}ஹ^{௬௦}ஸ^{௬௧}ப்^{௬௨}ப^{௬௩}த்ய^{௬௪}தே^{௬௫}த்^{௬௬}ரு^{௬௭}வம்^{௬௮}

நிஷ்களமும், நிருஷிகல்பமும், நிரஞ்சனமாமானபிரமம் அஃதே. அப்பிரமமாஞ்சிவனை யான் என்று அறிந்து சிவனை யடைகின்றான்.

தேஜோபிந்துபரிடதம்.

ஸ^௧வ^௨ஹ்^௩ர^௪வா^௫ரா^௬ஸு^௭த^௮ஜ^௯ஹ^{௧௦}ஸு^{௧௧}ஹ^{௧௨}தி^{௧௩}வ^{௧௪}ய^{௧௫} ||

சு^{௧௬}ஹ^{௧௭}ஸு^{௧௮}ஹ^{௧௯}லி^{௨௦}ஹ்^{௨௧}த^{௨௨}ரா^{௨௩}ய^{௨௪} ஹ்^{௨௫}நா^{௨௬}ந^{௨௭}ஹ்^{௨௮}ய^{௨௯}வ^{௩௦}தி^{௩௧} ||

ஸர்^{௩௨}வ^{௩௩}ய^{௩௪}பா^{௩௫}ர^{௩௬}மு^{௩௭}த்^{௩௮}ஸ்^{௩௯}ரு^{௪௦}ஜ்^{௪௧} அ^{௪௨}ஹ^{௪௩}ப்^{௪௪}ர^{௪௫}ஹ்^{௪௬}மே^{௪௭}தி^{௪௮}ப^{௪௯}வ^{௫௦}ய^{௫௧}
அ^{௫௨}ஹ^{௫௩}ம்^{௫௪}ப்^{௫௫}ர^{௫௬}ஹ்^{௫௭}மா^{௫௮}ஹ^{௫௯}மி^{௬௦}தி^{௬௧}ஸ^{௬௨}த்^{௬௩}தி^{௬௪} :

எல்லா வியாபாரத்தையும் விடுத்து யானே சிவனென்று பாவனை செய்க, யானே சிவனெனும் இம்மந்திரம் ஞானநந்தத்தை யளித்தருளும்.

திரிசிகிப்பிராம்மணோபரிடதம்.

சு^௧ஹ^௨ரெ^௩வ^௪வா^௫ஸு^௬ஹ^௭ ஸு^௮ஹா^௯ஹி^{௧௦}தி^{௧௧}ஸ^{௧௨}வ^{௧௩}யி^{௧௪}தி^{௧௫} ||

ஸ^{௧௬}ஜா^{௧௭}யி^{௧௮}ஸ^{௧௯}த^{௨௦}வி^{௨௧}ஜ்^{௨௨}ய^{௨௩} ||

அ^{௨௪}ஹ^{௨௫}மே^{௨௬}வ^{௨௭}ப^{௨௮}ர^{௨௯}ம்^{௩௦}ப்^{௩௧}ர^{௩௨}ஹ்^{௩௩}மா^{௩௪}ஹ^{௩௫}மி^{௩௬}தி^{௩௭}ஸ^{௩௮}த்^{௩௯}தி^{௪௦}தி^{௪௧} :
ஸ^{௪௨}மா^{௪௩}தி^{௪௪}ஸ்^{௪௫}ஸ^{௪௬}த^{௪௭}வி^{௪௮}ஜ்^{௪௯}ய^{௫௦} :

யானே பரானை சிவன் சிவனே யான் என்ற பாவனையே ஸமாதி^{௫௧}யென்றறியத் தக்கது.

தக்ஷிணாமூர்த்தி யுபரிடதம்.

ஸ^௧லா^௨ஹி^௩தி^௪பா^௫வ^௬ஹி^௭தி^௮ஸ^௯ா^{௧௦}நி^{௧௧}ஹ^{௧௨}ா^{௧௩}ஹ^{௧௪}வ^{௧௫}தி^{௧௬} ||

ஜோ^{௧௭}ஹ^{௧௮}மி^{௧௯}தி^{௨௦}யா^{௨௧}வ^{௨௨}தா^{௨௩}ஸ^{௨௪}தி^{௨௫}தி^{௨௬}ஸ்^{௨௭}ஸா^{௨௮}நி^{௨௯}ஷ்^{௩௦}டா^{௩௧}ப^{௩௨}வ^{௩௩}தி^{௩௪}

அ^{௩௫}வ^{௩௬}னே^{௩௭} யா^{௩௮}ன்^{௩௯} எ^{௪௦}ன்^{௪௧}றி^{௪௨}ரு^{௪௩}க்^{௪௪}க^{௪௫}ம்^{௪௬} வ^{௪௭}ர^{௪௮}ை^{௪௯}யி^{௫௦}ல்^{௫௧} நி^{௫௨}ஷ்^{௫௩}ட^{௫௪}ை^{௫௫}யா^{௫௬}க^{௫௭}ம்^{௫௮}.

கந்தோபரிடதம்.

க^௧ஜ்^௨ஜெ^௩டி^௪ஜ்^௫நா^௬நி^௭ஜ்^௮நா^௯ய^{௧௦} ஸ^{௧௧}லா^{௧௨}ஹ^{௧௩}ஹ^{௧௪}வ^{௧௫}ெ^{௧௬}ந^{௧௭}வ^{௧௮}ெ^{௧௯}ஜ^{௨௦}யெ^{௨௧} ||

த்ய^{௨௨}ஜே^{௨௩}த^{௨௪}ஜ்^{௨௫}ஞா^{௨௬}ந^{௨௭}சி^{௨௮}ர்^{௨௯}மால்^{௩௦}யம்^{௩௧} ஜோ^{௩௨}ஹ^{௩௩}ம்^{௩௪}பா^{௩௫}வ^{௩௬}ந^{௩௭}பூ^{௩௮}ஜ^{௩௯}யே^{௪௦}த்

அஞ்ஞானத்தைத் தொலைக்கவேண்டும் (சோஹம் பாவனை) அவனே யானென்ற பாவனையால் பூஜிக்கவேண்டும்.

சாண்டில்லியோபநிடதம்.

உவாஸெஸொஹரிதிஸஸ ஹவிஷவதி ||

உபாஸ்தேஸோஹமிதிஸப்ரஹ்மவித்பவதி

அவனே யானென்று உபாஸிப்பவன் சிவஞானியாகின்றான்.

பைங்குளோபநிடதம்.

சுஹஸ்ரஹாவீத்ய நுஸ்யாநக்ஸய-ஸா ||

அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மீத்ய நுஸந்தாநம்குர்யாத்

யானே சிவனாகின்றேனென்று அநு சந்தானம் செய்ய வேண்டும்.

மஹோபநிடதம்.

ஸுஹெஸ்வாஹரிதிஜ்ஞாக்ஷாவீதஸொகொஹவெநு-மிஃ ||

ப்ரஹ்மைவாஹமிதிஜ்ஞாத்வாவீதஸோகோபவேந்முநி :

சிவனே யானென்றறிந்த முனிவன் துக்கத்தைத் தாண்டி கின்றான்.

அந்நபூர்ணோபநிடதம்.

ததீஷ்யாவிஷயம்ஸுஹ ஸதஜ்ஞாநஸுவாசயடி |

ஸகஸ்ரஹாஹாவீதி க்யதக்யதெஹவெநு-மிஃ ||

தத்வித்யாவிஷயம்ப்ரஹ்ம ஸத்யஜ்ஞாநஸுகாத்வயம்

ஏகம்ப்ரஹ்மாஹமஸ்மீதி க்ருதக்ருத்யோபவேந்முநி :

வித்தைக்கு விஷயமானவனும் உண்மையறிவானந்தனும் அத் துவயனும் ஏகனுமான (பிரமமே) சிவனே யானென்று கிருதகிருதத் தியனாகின்றான்.

தூரியாதீதாவ துதோபநிடதம்.

சுஹஸ்ரஹேதிவிஞாநாஸு க்ஷு கொபிஸ்தாஜி-த்யு |

ஸூரி-தம்விஷயம்பாதி ||

அஹம்ப்ரஹ்மேதிஜ்ஞாநாத் கல்பகோடிஸதார்ஜிதம்

ஸஞ்சிதம்விலயம்பாதி

யானே சிவன் என்ற தியானத்தால் அநேக கற்பங்களிற் சம் பாதிக்கப்பட்டுள்ள கருமங்கள் துலையின்றன என்பதாதிபுபநிடதங் களாலும்,

ஸர்வஞானோத்தரவாகமம்.

யஸிவஸோஹரெவெதி சுபயஹாவயெதஹா ||

யஸ்பரிவஸேஸாஹமேவேதி அத்வயம்பாவயேதஸ்தா

யாதொரு சிவன் யானே யென்று ஐக்கியபாவனை செய்க.

தேவிகாலோத்தரம்.

சுஹரெவவரஹ்ருஹ ஜமநாபொஹெஹஸாரா |

உதிஸ்யாதிஸிதொஹுத ||

அஹமேவபரம்பரஹ்ருஹ ஜகந்நாதோமஹேஸ்வர :

இதிஸ்யாந்நிஸ்சிதோமுக்த :

ஜகந்நாதனுமபரப்பிரும்மமூமான மஹேச்சரன் யானே என்று நிச்சயிப்பவன் முக்தனாகின்றான்.

இங்ஙனமே சதூர்வேத தாத்பர்ய ஸங்கிரகமூலமாம் ச்ருதி ஸங்கீதரத்திநமாலையில், ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவைப் பரமென்று வேதம் பிரதி பாதித்ததற்குக் காரணம் கூறியவிடம்.

சதூர்வேததாற்பர்ய ஸங்கிரக ச்ருதிசுத்திரத்திநமாலே.

ஹ்ருஹாவ்ருதெவரஹஸு வரஹ்வதகூஹெஹாதி

வரஹ்வரஹெஹ வஹ்ருஹ | ஸ்வாவநெகஹஜநாத

ஹ்ருஹாவாஹ்ருயயாமரஹ வாவநயாமரஹதா ||

ப்ரஹ்மோச்யதேபரமஸு பரமஞ்சதத்வம் த்யோதி :

பரஞ்சபரமேஸ்வர பத்மநாப : - த்வத்பாவநைகபஜநாத்வ

தநந்யபாவாந்மந்தீயதாகருட பாவநயாகருத்மாந்

ஓ பரமேசுவரனே, கருடமந்திர உபாஸகன் கருடபாவனையால் எங்ஙனம் கருடத்தன்மை பெறுகின்றானோ அதேபோல உம்மிலும் அந்நியன் என்ற பாவனையைவிட்டு உம்மோடு ஐக்கியபாவனையை ஏகாக்கிரமாய்ச் செய்ததனால் இப்பதுமநாபனான திருமால் பரப் ப்ரம்மமென்றும் பரமதத்துவ மென்றும் பரஞ்சோதி யென்றும் கூறப்படுகின்றார் என்று சிவோகம்பாவனைமஹிமையாலேயே பஹா விஷ்ணுவை வேதமானது பரம் என்றும் சோதியென்றும் வழங்குகின்றது என்பதாதிப் பிரமாணங்களாலும்,

திருவாசகம்.

சிவனென யானும் தேறினன் காண்க.

எனும் திராவிட வேதத்தானும்,

திருமந்திரம்.

சுருட னுருவங் கருது மளவிற்
பருவிடந் தீர்ந்து பயங்கெடு மாபோற்
குருவி னுருவங் குறித்தவப் போதே
திரிமலர் தீர்ந்து சிவனவ னாமே.

எனும் திருமந்திர மாலையானும்,

சிவஞானசித்தியார்.

கண்டவிலை யல்லேனா னென்றகன்று காணாத்
கழிபரமு நானல்லே னெனக்கருதித் கசிக்த
தொண்டினோடு முளத்தவன்று னின்றகலப் பாலே
சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவன்னே றன்றி
விண்டகலு பலவகனெல்லாங் சுருடதியா எத்தின்
விடமொழியு ராதேபால விமலதைபு மடையும்
பண்டைமறை சுருடதுநா னானே னென்று
பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே.
எனந் திராவிடோபநிடதத்தானும் காண்க.

ஸ்லோகம்.

சுகிலவா தராபுஸ்ய ஹபுருதெ தஸாஸாயிவொவியம்

ஸதாராஜாஹஸ்ய திவாஜிநஹஸ்யிஸாநயபி ||

(௩௦)

அதிஸ்வல்பதராபுஸ்யீர்பூதேஸாம்ஸாதிபோபிய :

ஸதாராஜாஹஸ்யீதிவா திரமஹந்திஸாநவயம்

. வியாக்யானம்—பூதேஸாம்ஸாதிபோபி - மனிதனுக்கு அதிப
னாயுள்ளவனும், அதிஸ்வல்பதராபுஸ்யீ - மிக்க வற்பமானவாயுள
யும் செல்வத்தையு முடையோனுமாய், ய - யாதொருவனுளானோ,
ஸதா - அவனோவெனின், அஹம் - யான், ராஜா அஸ்மீ இதி - அரச
சனாகின்றேனென்று, வாதினம் - சொல்லுகின்றவனை, ஸாந்வயம் -
அவனுடைய வினத்தோடுகூட, ஹந்தி - கொல்லுகின்றான்.

பொழிப்புரை—பனிதருக்கே யதிபனாயும் மிக்க வற்பவாயுளை
யும் செல்வத்தையும் உடையோனா யெவனுளானோ? அவன் யானே
அரசன் என்று கூறுவோனை அவனினத்தோடுகூடவதைக்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

கூடாவிஸவபுரொகாநா ஊக்யெஸ்ய-வாநவி ।

ஸிவஸிவோஹமஸீதி வாஜிநயம்வகம்வந ॥

(௩௧)

கர்த்தாபிஸர்வலோகாநா பகூதையஸ்வர்யவாநபி

ஸிவஸிவோஹமஸீதி வாதிநம்யஞ்சகஞ்சந

ஸ்லோகம்.

சூகூநாஸவஹதாஜாசூ ஹாமிநகூரூபதஹுஸ்ய ।

யஜுராய-கோஜமோக்ஷாணாம் வாராயாஸ்யயெநமெவ ॥ (௩௨)

ஆத்மநாஸஹதாதாத்ம்ய பாகிநம்சூருதேப்ருஸாம்

தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாணாம் பாரம்யாஸ்யதயேநவை

வியாக்யானம்—ஸ்ர்வலோகாநாம் - எல்லா வுலகங்களுக்கும், கர்த்தா அபி - படைப்போனானும், அகூதையசுவர்யவாநபி - குன்றாத வைசுவர்யத்தை யுடையவனானும், சிவஃ - சிவபெருமான், சிவோஹம் அஸ்மி இதி - சிவனேயாகின்றே எனன்று, வாதிநம் - கூறுவோனான, யஞ்சகஞ்சந - எவனையும், ஆத்மநாஸஹ - தன்னோடுகூட, ப்ருஸாம் - நன்றும், தாதாத்ம்ய பாகிநம் - தாதாத்ம்யத்தை யடைவோனாக, சூருதே - செய்கின்றான், யேநவை - எதனாலேயே, தர்மார்த்த காமமோக்ஷாணாம் - அறம்பொருளின்ப வீடுகளின், பாரம் - கவரையை, யாஸ்யத - அடைவீர்களோ.

பொழிப்புரை—எல்லா வுலகங்களையும் படைப்போனானும் சிவபெருமான் சிவோஹம் என்று கூறுவோனான எம்மனிதனையும் தன்னோடு நன்கைக்கியப் படுத்திக் கொள்ளுகின்றார் அறம்பொருளின்ப வீடுகளின் கவரையை எதனாலேயே படைவீர்களோ.

இங்கு தாதாத்ம்யம் என்றதனால் முக்தியென வரிக. இம் முக்தியே பரமுக்தி யென்றும் கூறப்படுவதாம்.

ஸ்லோகம்.

ஊநயஸ தவக்ஷரீ வ்ரகூவாஸுவதாநியபு ।

மூலயஸ்தத்ப்ரவக்ஷ்யாமி வ்ரதம்பாஸூபதாபிதம்

வியாக்யானம்—மூநயஃ - ஓ முனிவர்களே, பாசுபதாபிதம் - பாசுபதம் என்று பெயர்பெற்ற, தத் - அந்த, வ்ரதம் - விதத்தை, ப்ரவக்ஷ்யாமி - உரைக்கின்றேன்.

பொழிப்புரை—ஓ முனிவர்களே, பாசுபதமென்று வழங்கு மவ்
விரதத்தை யுரைக்கின்றேன்.

பிரமாணம்—இனிப் பாடியத விரதமானது யாதெனின், வுத்தெத்தாஸுவதம் சுமிரிதிஹஸ வாயரிதிஹஸ ஜய சிதிஹஸ வஸுரிதிஹஸ வெராதெதிஹஸ வவ-ம்வாஜஜஹ ஸ்மநதெத்தாமி உக்ஷ-ம்ஷிஹஸாமி । சுமிரிதாமிநா ஹஸமுஹக்ஷா, விபுஜாரம்மாநிஸம்ஸுஸெக தஸாதத தெத்தாஸுவதம் பஸுவாஸவிதொக்ஷாய

வ்ரதமேதத்பாஸுபதம் அக்நிரிதிபஸ்ம வாயுரிதிபஸ்ம ஜல
மிதிபஸ்ம ஸ்தலமிதிபஸ்ம வ்யோமேதிபஸ்ம ஸர்வம்வாஇதம்
பஸ்ம மநஇத்யேதாநி சக்ஷுஃ^௧பிபஸ்யாநி - அக்நிரித்யாநிநா
பஸ்மக்ருஹீத்வா, விம்ருஜ்யாங்காநிஸம்ஸ்ப்ருஸேத் தஸ்பாத்
வ்ரதமேதத்பாஸுபதம் பஸுபாஸுவியோக்ஷாய என்னுகுறி
ய அதருவசிரோபரிடதாதி வாக்கியங்களாலும்,

சூதஸம்கிதை.

புநஸாகாமிவண்தா ந வலிக்குடிசுநிவாழ்வாஃ ।

சுமிகெய்து வுழைத் தந் ஹவாழாயாடி ரெணய ||

புரஸ்ஸா கூதாச்சிவஜ்ஞாந வித்யர்த்தம்முநிபுங்கவா :

அக்நிஹோத்ரஸமுத்பந்நம் பஸ்மா தாமாத்ரேணச

என்பதாதி வாக்கியங்களாலும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ளதற்கு.

நுட்பம்—பாசபதம், பிரதம், சிகோமிரதம், அத்தியாசிரமம், சாம்பவம், ஐசவரம் என்பன பாசபத விரதத்திற்குப் பெயராகச் சூதசங்கிதையிலேயே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் பசுமம், ஐசவரியம், ஐசவரம் என்பனவும் (பாதாதி கேசாந்தம் அக்கினி முதலிய மந்திரங்கொண்டு தரிக்கப்படும) விபூதி விரதமாகிய பாசபதவிரதத்துக்குப் பெயராவன்க. இந்த விபூதி விரதானுஷ்டான வாயிலாக உபாசகோந்நாகிய சிவபெருமான் தியானிக்கப்படுங்கால் இந்த யோகம் பாசபத யோகமெனப் படுமென்க.

ஸ்ரீலோகம்.

கூகாதுவிநாஜாந்தீகாஹ்நிசுரஹ்நாசுயாபரிணஃ || (௩௩)

க்ருத்வா துவிரஜாந்திகூடாம் பூதிருத்ராகூதாரிண :

ஜவந்தொவெடிஸாராவு^௦ ஸம்ஹாந்ராஜஸஹஸுக்ஷ^௧ |
ஸந்தஜெதெநஜெத^௧ஸு^௧ லெடி^௧தந^௧வாஸு^௧ || (௩௪)

ஜபந்தோவேதஸாராக்யம் ஸம்போர்நாமஸஹஸ்ரகம்
ஸந்த்யஜ்யதேநமர்த்யத்வம் தைவீந்தநாவாபஸ்யத

வியாக்யானம்—விரஜாம்தீக்ஷாம் - விரசாதீக்கையை, க்ருத்வா-
செய்து, விதிருத்ராஷ்டதாரிணீ - விபூதி ருத்திராக்கங்களைத் தரித்த
வர்களாய், வேதஸாராக்யம் - வேதஸாரமென்று பெயர் பெற்ற,
ஸம்போ^௧ நாமஸஹஸ்ரகம் - சிவஸஹஸ்ர நாமத்தை, ஜபந்தோ -
ஜபித்தவர்களாய்க் கொண்டு (இருங்கள்), தேந-அதனால், மர்த்யத்
வம் - மனிதத்தன்மையை, ஸந்த்யஜ்ய - துலைத்து, தைவீம் ததும் -
தெய்வத்தன்மை பெற்ற தேகத்தை, அவாபஸ்யத - அடைவீர்கள்.

பொழிப்புரை—விரசாதீக்கையைச் செய்து விபூதி ருத்திராக்கங்களை யணிந்தவர்களாய் வேதஸாரமென்ற சிவஸஹஸ்ர நாமத்தைச் செபம் செய்துகொண்டிருங்கள். அதனால் மனிதத் தன்மையைத் துலைத்துச் சிவனருள் பாலிக்க யோக்கியமான தேகத்தைப் பெறுவீர்கள்.

நுட்பம்—இங்கு மனிதத்தன்மையைத் துலைத்து என்றதனால் மனதின் அழுக்கைத் துலைத்து என்றும் தெய்வத் தன்மைபெற்ற என்றதனால் சிவனருள் பாலிக்க யோக்கியமான என்றும் கொள்க.

ஸ்லோகம்.

ததீப்ரஸநோபகவாந் ஸங்கரோலோகஸங்கர^௧ |

ஹவதா^௧ந்ரூபதாமேத்ய கைவல்யம்வ^௧ப்ரதாஸ்யதி || (௩௫)

ததீப்ரஸநோபகவாந் ஸங்கரோலோகஸங்கர^௧ :

பவதாந்ரூபதாமேத்ய கைவல்யம்வ^௧ப்ரதாஸ்யதி

வியாக்யானம்—ததீ - பின்னர், லோகசங்கர^௧ - உலகெல்லா
வற்றிற்கும் சுகமளிப்போனான, பகவான் - பகவானுன, சங்கர^௧ -
சிவபெருமான், பவதாம் - உங்களுக்கு, த்ருச்ச்யதாம் - காணப்படுந்
தன்மையை, ஏத்ய - பெற்று, (பிரஸந்நராயத் தோன்றி) கைவல்
யம் - முத்தியை, வ^௧ - உங்களுக்கு, ப்ரதாஸ்யதி - அளித்தருளுவார்.

பொழிப்புரை—பின்னர் உலகமனைத்தினுக்கும் சுகமளிப்போனான பகவானாகிய சிவபெருமான் உங்கள் முன்னிலையில் பிரஸந்நராயாவிர்ப்பவித்துக் கைவல்ய மெனும் முத்தியை யுங்களுக் களித்தருளுவார்.

ஸ்லோகம்.

நாஜாபடிஃகாரணெய் தாஜாதுஃஹஸஃஹவஃ ।

தகவஃஹவஃகாரணெய் தாஜாதுஃஹஸஃஹவஃ ॥ (௩௫)

ராமாயதண்டகாரணெய் தத்ப்ராதாத்தும்பஸம்பவ :

தத்ஸர்வம்வஃப்ரவக்ஷ்யாமி ஸ்ருணுத்வமபக்தியோகந :

வியாக்யானம்—தண்டகாரணெய் - தண்டகாரணெயத்தில், தும்பஸம்பவஃ - குடபவமுனிவராகிய வசுத்தியர், ராமாய-ராமன்பொருட்டு, தத் - யாதொன்றை, த்ராதாத் - உபதேசம் புரிந்தாரோ, தத்ஸர்வம் - அதெல்லாவற்றையும், வஃ - உங்களுக்கு, த்ரவக்ஷ்யாமி - கூறுகின்றேன், தப்தியோகந - பக்தியுடையவர்களாய், ஸ்ருணுத்வம் - கேளுங்கள்.

பொழிப்புரை — தண்டகாரணெய்தில் அகத்தியமா முனிவர் ராமன் பொருட்டு எதை யுபதேசித்தாரோ, அத்தெல்லாவற்றையும்களுக்குரைக்கின்றேன் நீங்கள் பக்தியுடையோர்களா யிருந்து கேளுங்கள்.

பக்தியோகவத்தியாய முற்றிற்று.

உ

சிவகீதை

இரண்டாவது

வைராகியபோக அத்தியாயம்.

சூத்திரங்கள்.

கிஷ்கிந்தாமகோதெஸ்தா நாதமஃஸுஸைஸையிழி ।

கயவாவிஜாநீகூடம் காரயமாஸவாஸவழி ॥ (௧)

கிமர்த்தமாகதோகஸ்த்யோ ராமசந்த்ரஸ்யஸந்திதம்

கதம்வாவிஜாநீகூடம் காரயமாஸவாஸவழி

வியாக்யானம்—அகஸ்த்ய - அகத்தியமா முனிவர், கிமர்த்தம் - எதற்காக, ராமசந்த்ரஸ்ய - இராமனை, ஸந்திதம் - எதிரில், அகதர் - வந்தார், விஜாநீகூடம் - விஜாநீகூடையை, ராமவம் - ராமனுக்கு, கதம்வா - எவ்வளவு, காரயமாஸ - செய்யுமாஸக்தார்.

பொழிப்புரை—ருஷிகள் கேட்கின்றனர். அகத்தியமா முனிவர் எதற்காக ராமனிடம் வந்தார். விரசாதீக்கையை ராமனுக் கெவ்விதம் செய்து வைத்தார்.

ஸ்ரீலோகம்.

ததிகிராபவாநுராஜி மமஞ்சயகாஜஹ-ஸ்வி ।

நாவுணை நயலாடல் தா வஹு தாஜநகா துஜா ||

(2)

தத்கிமாப்தவாந்ராம. பலந்தத்வத் துமர் ஹவ்லி

ராவணேநயதா ஸ்தா பஹ்ருதாஜநகா த்ரஜா

ஸ்.லோகம்.

ததாவிபொழுகும்பெந வினபநாஸாரபெயர் |

நிதி-உஜ்ஜாநிபு ஹங்காரொநா நிபுஹாரொஜிவாநிஸு ||

(五)

ததாவ்யோகது: கேந விபந்நாஸராகவ :

நிர்நிதரோநிரஹங்காரோ நிர்ஹாரோ திவானியாம்

வியாப்யானம்—தத: - அதனால், மா: - மாமன், கிம் பலம் - என்னபயலை, ஆப்தவார் - அப்தர்தான், தத் - அதை, வக்தும் - சொல்லுவதற்கு, அபிஹ்வி- யோக்கிபமாகிவ்றிசன், ஜநகாத்மஜா- ஜநகன் பெண்ணாகி, ஸீதா- ஸீதைதயானவன், ராவணேந - ராவணனால், யதா - எப்பொழுது, ஹநதா - அபகரிக்கப்பட்டாரோ,

ததா - அப்போது, வியோகது:கேசு - பிரிவாற்றாமையா லுண்
டாய துக்கத்தால், ராகவ: - இராமர், திவாந் தம்-இரவும் பகலும்.
நிர்ந்திர: - நித்திரை யற்றவராயும், நிரகங்கார: - அகங்கார மற்றவ
ராயும், நிராஹார: - ஆகார மற்றவராயும், விலபந்- புலம்பிக்கொண்
டும், ஆஸ - இருந்தார்.

பொழிப்புரை—அதனால் ராமன் என்ன பயனை யடைந்தான்
அதைத் தாங்கள் சொல்லுவீர்களாக. தூனகன் பெண்ணாகிய வஸிதை
யானவள் ராவணனால் எப்பொழுது அபகரிக்கப்பட்டாள்.

அப்போது பிரிவாற்றுகையா இண்டாய துக்கத்தால் ராமன் இரவும் பகலும் நித்திரையற்றும் அகங்காரமற்றும் ஆகாரமற்றவனாகவு மிருந்து புலம்பிக்கொண்டிருந்தார்.

இராமாயணம்.

சாயுந் தர்ப்பி துருத்திய தண்டளிர்

தீய மங்கைவ தீர்கெனுஞ் செவ்விநுந்

மகாமகோபாத்தராய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

ருள் சிறந்தவனான ஓ ராமனே மனைவி யென்கின்றனையே அவள் யாருக்கென்று விசாரித்தறியத் தக்கது.

நுட்பம்—இங்கு விசாரித்தறியத் தக்கது என்றதனால் ஞானி நிலையின் வழி விசார உருவமாய்ப் போதிக்கின்றார் என்பதறியக் கிடக்கிறது, ஈண்டு அனுபவம் இருவகையாம். அஞ்ஞானியின் அனுபவம் ஒன்று; மற்றொன்று ஞானியின் அனுபவம். பாசத்தால்கட்டுண்டவன் அஞ்ஞானி, பாசநீங்கிச் சிவஞானம் பெற்றவன் ஞானியாம். பாசபந்தமுள்ள வரையில் சீவத்துவமுளது. பாசமானது அஞ்ஞானம் ஆகிருதி மலம் மாயை ஸூப்தி மஹாமோஹம். அவித்தியை என்பதாதிச் சொற்களால் வழங்கப்படுவதாம். இம்மாயையின் வசப்பட்டு அல்லற்படுவோர்களை சீவர்களாம் பசுக்களென்றும் வழங்குவதுண்டு. இதற்குக்காரணம்,

ஜாபாலியுபநிடதம்.

பிரமாணம்—கயம்ஜீவாஃபஸவஹதி கயம்தத திரிதிஸத
ஔவாஹ யயாதுணாஸிநொ விவேகஹீநாஃ வாபெபு
ஷுராஃ கபுஷுராஃகஜுஸுநியுகாஃ வாகுஹுஃபஸஹா
ஸஸாஸிஸயுராநாஃ மவாடியஃபஸவஃ யயாததாதிநஹ
ஸவபுஜுராஸீபஸவஹதி ||

கதம்ஜீவாஃபஸவஹதி கதந்தத்திரிதிஸதமுவாச யதாத்ரு
ணாஸிநொ விவேகஹீநாஃ பரபரேஷ்யாஃ க்ருஷ்யாதிகர்மஸூநி
யுக்தாஃ ஸகலதுக்கஸஹாஸ்ஸவஸ்வாமிபத்யமாநாஃ கவாதயஃப
ஸவஃ யதாதஸ்வாதாமிநிவ ஸர்வஞ்ஞஸாஃபஸவஹதி :

சீவர்களைப் பசுக்களென்றும் ஈச்சுரனை பசுபதியென்றும் ஏன் கூறப்படுகின்றது என்று வினவப்படில் கூறியதாவது. எங்ஙனம் புற்களைப் புசிப்பனவும் விவேகமற்றனவும் பிறனால் ஏவப்படுகின்றனவும் சகிப்பனவும் தனது எஜமானனால் கட்டப்படுவனவுமாய்ப்பசுக்களுளவோ அவ்விதமே பசுக்களான சீவர்களாம் அவைகளின் எஜமானன்போல ஸர்வஞ்ஞனும் இறைவனுமாகிய பசுபதியாம், என்பதாதி மறைமொழிகளைக் கண்டறிக. இங்ஙனம் ஸம்ஸார பந்தத்தில் கிடந்துமுலும் சீவர்களின் நிலையே (அனுபவமே) அஞ்ஞானிநிலையாம்.

ஞானிநிலையாவது ஈதெல்லாம் மாயாவிசாரம் துச்சமென்றெனக்கித்தள்ளிப் பேரின்பமான சிவானந்தத்தைப் பெறுதற்குறிய

வுபதேசாதியை யோர் ஆசிரியரிட மிருந்து பெற்றுச் சிவபெருமானது உபாஸனையால் நிகழுவதான அவனது அருளால் ஞானத்தைப் பெற்றுச் சகிக்கும் பெரியோர்களின் அனுபவம் அல்லது நிலையேயாம். இங்குச் சீதையைவிட்டுப் பிரிந்து துக்கித்துக் கொண்டிருக்கும் ராமனுக்கு ஞானநிலையை யுபதேசித்துத் துக்கத்தை விலக்குவதற்காக, முனிவர் ஓ ராமனே நீ இங்ஙனம் துக்கித்தல் யுக்தமன்று. மனைவியை யிழந்தேன் என்கின்றனையே மனைவியாவது யார் எவனுக்கு அதைச் சற்று யோசித்துப்பார், அங்ஙன மாராய்ந்து பார் க்குங்கால் மனைவியென்பதும் கணவனென்பதும் சித்தியாது ஞானிக்குச் சகலமும் சிவமென்று தோன்றுமே யொழிய வேறு தோற்றது ஆதலின் சகலத்தையும் வீதாதேவியாய்ப் பார்க்காமல் சற்று யோஜனை செய்துபார் என்பதாதி ஞானியின் நிலையா மனுபவத்தைக் கூறினார்.

ஸ்லோகம்.

ஜட்கிம் நவிஜாநாதி ஷெஹோயம் பாஞ்சபௌதிகம் ।

நிர்வெபப்ரிபூர்ணாப்ச ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹம் ॥ (௫)

ஜட்கிம் நவிஜாநாதி தேஹோயம் பாஞ்சபௌதிகம்

நிர்வெபப்ரிபூர்ணாப்ச ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹம்

வியாச்யானம்—பாஞ்சபௌதிகம் - ஐம்பூதங்களின் நின்றண்டாய, அயம் தேஹ - இச்சடலம் (தேகம்), ஜடம் - சடமென்று, நவிஜாநாதிகர் - (நீ) யறியவில்லையா என்ன, நிர்வெபம்-அஸங்கனும், பரிபூர்ணம் - வியாபகனும், ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹம் - உண்மையறிவானந்த வடிவனுமாகிய,

பொழிப்புரை—பஞ்சபூதங்களி னின்றும் தோன்றிய இச்சரீரம் சடமென்பதை நீ யறியாயாவென்ன, அசங்கனும் வியாபகனும் சச்சிதாநந்தனுமாகிய,

ஸ்லோகம்.

சூத்ராஸம்ஜாயதெ நெவ ப்ரியதெ நவ ஷுபவஹாக் ।

ஆத்மாஸம்ஜாயதே நைவப்ரியதே நச துக்பாக்

வியாச்யானம்—ஆத்மா - ஆன்மா, நஸம்ஜாயதே ஏவ - உண்டாவதேயில்லை. நம்ரியதே - (மதுபடியும் இறப்பதாயில்லை) துக்பாக்சந - துக்கமுடையதாயில்லை.

பொழிப்புரை—ஆன்மா பிறப்பதும் இறப்பதும் இவை துக்கியுமல்ல.

நுட்பம்—ஈண்டுக் கூறப்பட்ட ஆன்மாசீவான்மாவேயாம். இனி சீவான்மாவுக் கிங்குகூறப்பட்ட அசங்க பரிபூரண ஸச்சிதானந்த உருவமும் துக்கமற்றிருத்த லென்பதும் எங்ஙனமொவ்வும் எனின் ஒவ்வாதென்பதே யுண்மையென்க. ஆயினும் இங்கு பாசபந்தம்பெற்று அல்லற்படுஞ் சீவர்களின் பசுத்துவ நிலையான அஞ்ஞானி நிலையேநோக்கிக் கூறப்பட்டதல்ல. பாசநீங்கிய முத்தான்மாக்களின் நிலையாகிய ஞானிநிலையை நோக்கியே கூறப்பட்டது. இங்கிலேயநியற் பாலது சீவன், சிவன், பாச மல்லது மாயை இவைகள் மூன்றும் அனாதியேயாம்.

பிரமாணம்— சூதஸங்கிதை.

சூ-தா நஃவஸவஸவெ-ஃ ஹ்ரதா கஜாநி நஸயா |

விஸஸுஜமகைகதா வஸொர நஃவஸஸிவ |

கஜா நதா துநா நெஷா நநா நெஷவஸவதஃ ||

ஆத்மாநஃபஸவஸஸவே ப்ரோக்தா அஞ்ஞானிநஸ்ததா

விஸ்வஸ்யஜகத்கர்த்தா பஸோ நயபரம்ஸிவ |

அஞ்ஞானமாத்மநாமேஷா மநாத்யேவஸ்வபாவதஃ

ஆன்மாக்க ளெல்லோரும் அஞ்ஞானிக ளாதலால் பசுக்க ளென்னப்படுவார்கள். எல்லாச் சுகத்திற்கும் கர்த்தா பசுக்களுக் கந்நியனான பரசிவனேயாம். இவர்களுக்குள்ள வஞ்ஞான மனாதியேயாம்.

திருமந்திரம்.

பதிபசு பாச மெனப்பகர் முன்றில்

பதியினைப்போல் பசுபாச மனாதி

பதியினைச் சென்றனு காப்பசு பாசம்

பதியணுகிற் பசுபாச நிவாவே.

என்பனவற்று லறிக. இங்ஙன மனாதியான சீவனது அனாதி சிவத்துவத்தை யனாதியாய்த் தடைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கு மாணவமான அஞ்ஞானமானது நீங்கினால் தடைப்பட்டிருந்தசிவத்துவம் அபிவிதத்தமாம். இவ்வாறு அபிவிதத்தமான சிவத்துவத்தை யுடைய சீவர்களே முத்தர்களாம்.

தேஹோபிமலபிண்டோயம் முக்தஜீவோஜடா த்மகஃ
தஹ்யதேவஹ்நிராகாஷ்டைஸ் ஸரிவாத்யைர்பக்ஷயதேபிவா

வியாக்யானம்—மலபிண்டம் - மலபிண்டமாயும், ஜடா த்மகஃ - சடவருவாயுள்ளதும் (ஆகிய) அயம் தேஹோபி - இத்தேகமும், முக்தஜீவஃ - உயிரை யிழந்து விட்டதானால், வஹ்நிரா - நெருப்பால், காஷ்டை - கட்டைகளோடு கூட, தஹ்யதே - எரிக்கப்படுகின்றது, அதவா - அல்லது, ஸரிவாத்யை - நரி முதலியவைகளால், பக்ஷயதே - புசிக்கப்படுகின்றது.

பொழிப்புரை—மலபிண்டமாயும் சடமாயுமுள்ள இத்தேகமானது சிவனை யிழந்து விடுமாயின் தீயால் கட்டைகளோடு கூட தகிக்கப்படுகின்றது. அல்லது நரிமுதலியவைகளால் புசிக்கப்படுகின்றது.

திருவிளையாடல்.

நாய்நம தெனநரி நமதெனப் பிதா

தாய்தம தெனநமன் றனதெனப் பிணி

பேய்நம தெனமன மதிக்கும் பெற்றிபோ

லாய்நம தெனப் படுப்யாக்கை யாரதே. என்றதனாற்காண்க.

ஸ்லோசம்.

தயாவிரெ. நவஜாநந்தி விரஹைகலஸுகாவ்யுயா ।

ததாபிநைவஜாநந்தி விரஹேதஸ்யகாவ்யதா

வியாக்யானம்— ததாபி - அங்ஙனமாயினும், நஜாநந்த்யேவ - அறிகின்றார்களில்லை. தஸ்ய - அத்தகைய சரீரத்தினது, விரஹே பிரிவில், காவ்யதா - எத்துக்கமுள்ளது.

பொழிப்புரை—மலபிண்டமாயும் சடமாயும் நெருப்பிற்காவது நரி முதலியவைகளுக்காவது இரையாகிய தேகத்தை, அருகிலிருக்கப்பெறுவது இழந்துவிட்டே நென்று கூறித் துக்கிக்கின்றனையே யிஃதுயுத்தமல்ல வென்று இங்குக் கூறியதா யறியற்பாலது.

அவதாரிக்கை,

இங்ஙனம் ராமனைக் குறித்துக் கூறி யினி யஞ்ஞானிகளது அனுபவ மயக்கத்தைப் பொதுவாகக் கூறுகின்றார்.

ஸ்லோசம்.

ஸுவண-மௌரீஹ-பாயா ஹவஹுரஹவா || (க0)

வீனொத-மஸநாஹொம ஹமஸஹஸூவஹமகா ।

ஸுவர்ணகௌரீ தூர்வாயா தளவச் சாமளாபிவா
பீநோத்துங்கஸ்தநாபோக புக்நஸூக்ஷ்மா வலக்நகா

வியாக்யானம்— ஸுவர்ணகௌரீ - பசும்பொன்னிற முடையாள், தூர்வாயா, தளவத், (அல்லது) அருகம்புல்லின்தளம்போலச் சாமளா - சாமள வர்ணமுடையவளும், பீநோத்துங்க ஸ்தநாபோக புக்நஸூக்ஷ்மா வலக்நகா - பருத்து முயர்ந்து முள்ளத் தனத்தால் வாட்டமுற்ற சிற்றிடையாளும்.

பொழிப்புரை— பசும்பொன்னிறமுடையாளும் அல்லது அருகம்புல்லின் தளம்போல சாமள வர்ணமுடையவளும் பருத்துமுயர்ந்து முள்ளத் தனத்தால் வாட்டமுற்ற சிற்றிடையாளும்.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருஹிதீதவஜ்வநா நகுவாஹஸரொரஹா || (கக)

நாகாஹ்ருஹிதீதவஜ்வநா நகுவாஹஸரொரஹா ||

நீலேந்திவரநீகாஸ நயநத்வயசோபிதா || (கஉ)

ப்ருஹந்திதம்பஜகநா ரக்தபாதஸரோருஹா

நாகாசந்த்ரமுகிபிம் ப்ரதிபிம்பரதச்சதா

நீலேந்திவரநீகாஸ நயநத்வயசோபிதா

வியாக்யானம்— ப்ருஹந்திதம்பஜகநா - பருத்த பின்னிடையாளும், ரக்தபாதஸரோருஹா - சிவந்த பாதார விந்தத்தை யுடையாளும், நாகாசந்த்ரமுகி - பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகத்தினளும், பிம்பப்ரதி பிம்பரதச்சதா - கொவ்வைக்கனிக்கு நிகரான உதட்டையுடையாளும், நீலேந்திவர நீகாசநயநத்வயசோபிதா - நீலோத்பலத்திற்கு நிகரான கண்களால் விளங்குவாளும்.

பொழிப்புரை— பருத்த பின்னிடையாளும் சிவந்த பாதாரவிந்தத்தையுடையாளும் பூர்ண சந்திரன்போன்ற முகத்தினளும் கொவ்வைக்கனிக்கு நிகரான உதட்டையுடையாளும் நீலோத்பலத்திற்கு நிகரான கண்களால் விளங்குவாளும்.

ஸ்லோகம்.

உதகொகிஷஸூராவா உததிரஹாநீ ||

கடாகெஷாநாமுஹாநி ஶாஹ்வெஷஸரோதெஶி ||

மத்தகொகிஷஸூராவா மத்தத்விரதகாமீ

கடாகெஷாநாமுஹாநி மாம்பஞ்சேஷஸரோத்தமை :

வியாக்யானம்—ஏஷம் - இவன் (இவ்வான்மா) ஸ்த்ரீசு - பெண்ணுமல்ல, ஏஷம் - இவன், புமாந் - புருஷனுமல்ல, அயம் - இவன் நபும்ஸகி - சநவ - நபும்ஸகனுமல்ல, அமூர்த்தி - மூர்த்தியற்றவனும், புருஷம் - சரீரத்திலுள்ளவன், பூர்ணம் - நிறைந்தவன், த்ரஷ்டா - காண்போன், தேஹி - தேஹத்தான்மிய முடையவன், ஸி - அவன், ஜீவனி - சிவிக்கச்செய்வோன்.

பொழிப்புரை—இவ்வான்மா ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல அலியுமல்ல காணக்கூடிய வருவற்றவன் சரீரத்திலுள்ளவன் நிறைந்தவன் காண்போன் தேகத்தான்மிய முடையவன் அவன் சிவிக்கச்செய்வோன்.

சுருத்து—இங்கு இவ்வான்மா ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல அலியுமல்ல என்றதனால் ஆண், பெண், அலி யென்பது அங்கங்களை நோக்கி வந்தது ஆதலின் அவை தேகதருமமேயன்றி யான்ம தரும மல்லவென்றறிக.

சுவேதாசுவதரோபநிடதம்.

பிரமாணம்—நவஞ்ஞநவஃஜானெநவநெநவவாயநவஃஸகஃ |

யஜ்ஞஹீராயதெதநதநவயஃஜதெ ||

நசஸ்த்ரீநபுமாநேஷ வைவசாயம்நபும்ஸகி

யத்யச்சரீரமாதத்தேதேந தேநஸ்யுஜ்யதே

இவன் ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல அலியுமல்ல எவ்வெத்தேக மெடுப்பானே அவ்வத்தேகத்தோடு கூடுவான் என்று கூறியது காண்க. இனி அமூர்த்தன் நேரில் காணக்கூடிய வருவமுடையவன் அல்ல என்றதனால் உயிர் கூறப்படும் சேதனவருவம் சூரியமல்ல வென்பதுமறிக. புருஷம் - தேகத்திலுள்ளவன் என்றதனால் தேகாதி யைப் பிரவர்த்திக்கச் செய்கின்றவன், தேகம் சடமாதலின் தானே பிரவர்த்தியாது சேதனனாகிய வான்மாவாலேயே பிரவர்த்திக்க வேண்டும் என்பதறிக.

பௌஷ்கராகமம்.

புவதபுரோநொடிஹா ஹிஸுதநாயிஷிதஸுடா |
ஸுதஃபுவுதிபுரூநுகூஜமதுகெவ்வடாஹிவசு |
யஸுபுவதபுகெஸுராய ரோதெதிவாரிவஃதெ ||

ப்ரவர்தமாரோதேஹா திஸ்சேதநாதிஷ்டிதஸ்ஸதா
ஸ்வதர்ப்ரஸ்ருத்திஸூஞ்ய த்வாஜ்ஜகத்தத்வேகடாதிவத்
யஸ்துப்ரவர்தகஸ்ஸோய மாத்மேதிபரிபத்யதே

சேதனனால் அதிஷ்டிக்கப்பெற்றே எப்பொழுதும் தேகாதி
பிரவர்த்திக்கின்றது. ஜகத்தத்துவத்தில் குடாதிபோல தானே பிர
விர்த்தி யற்றதாதலால் என்க இதனைப் பிரவர்த்திக்கச் செய்வோன்
எவ்வேன அவ்வேன யான்மா எனப்படும்.

என்பதாதி வாக்கியங் காண்க. இனி பூர்ணன் என்றதனால்
வியாபகன் என்பதறிக. அற்றேல்

வாமாபுஸதஹாமஸு)ஸதயாகஹிதஸு)வ |
ஹாமொஜீவஸுவிஜெயஸு ஹாநஃத்யாபகஹிதெ ||
வரலாக்ரஸதபாகஸ்ய ஸதநாகல்பிதஸ்யச
பாகோஜீவஸ்ஸவிஜேருயஸ்ஸ சாநந்த்யாயகல்பதே

மேவிய சீவன் வடிவது சொல்லிடி
கோவின் மயிரொன்று நூறுடன் கூறிட்டு
மேவிய கூறதுவாயிரமாயினால்
ஆவாயின் கூறு நூறுயிரத்தொன்றே.

என்ற உபநிடதம் திருமந்திரம் முதலிய முன்னூற்களில் சீவன்
அணுவிலும் சிறிய பரிமாணமுடையோன் என்றது அவலமோவெ
னின் அல்லவென்க. சீவன் உண்மையில் வியாபகனே யாயினும் பா
சத்தாற் கட்டுண்டு தேகத்தினிற் சிறைப்பட்டு அணுவாயினான்.

காமிகம்.

நிததிஜாநதியொஹெஷு வுதிஜாநஃயஸாஸுதபு |
வ்யாவகொவிஸரீரொஷிந வதபுதெவ்யாவகஃபுஹஃ ||
நித்யஜஞ்ஞாநமயோஹயேஷு வ்ருத்திஜ்ஞாநஞ்சஸாய்வதம்
வ்யாபகோபிஸரீரேஸ்மிந் வர்ததேவ்யாபகர்ப்பரபு.

ஆன்மா மனதிற்கு அந்நியனாயினும் மந்திரியும் அரசனும் போலக்கூடியுள்ளன.

இயற்கையில் ஆளமானாத மந்திரி அரசன் ஆணைகொண்டு ஆள்வதுபோல் இங்கு ஆன்மாவால் மனமறிவதறிக. அற்றேல் ஆன்மாவாலேயே மனம் அறிகின்றது என்பது என்னை? ஆன்மாவே நேரில் மனதை அவாவாமல் அறியக்கூடாதோவெனின் அல்ல. எங்ஙனம் எனின் சூரியனால் நேரில் தகிக்கமானாத துரும்பை அச்சூரியவொளியின் சம்பந்தத்தால் சூரியகாந்தம் தகிப்பதுபோலென்க. இங்ஙனம் நேரில் அறியாது தனது அறிவால் மனதையை யறியச்செய்வது பற்றி ஆன்மா காண்போன் என்றது.

காமிகம்.

விஹாது ஸ்ரேதபதநுநாந ஸ்யபவெதயதெதயா |

சிந்மா த்ரஸ்ஸேதயத்யந்யாந் ஸ்வயஞ்சேதயதேததா

சிந்மாத்திரன் இதரங்களை அதாவது மனதிகளை அறியச்செய்கிறவன் அவனே அங்ஙனம் அறியச் செய்யப்படுகிறான்.

சிவஞானபோதம்.

விடிந்திஹாணிவாஸ்யாபுராந |

விதந்த்யகூநாணிபும்ஸார்தாந்

என்பதாதி வாக்கியங்களா லறிக, இவனே தேகாபிமானியென்பது எல்லோருக்கு மனுபவசித்தமாதலின் அதை யிங்கு விரிக்கவில்லை. இங்ஙனம் சீவனது உருவமாதலால், மங்கையை விட்டுப் பிரிந்து அனுபவிக்கின்றதாய்க் கூறும் துக்கத்திற்கு ஏதுவானது சீதையின் ஆன்மாவை விட்டுப் பிரிந்தது என்பது யுக்தமல்ல என்று கூறினார்.

அவதாரிகை.

*இனித் தேகத்தைப்பற்றி நினைத்துத் துக்கிக்கின்றேன் என்பதும் யுக்தமல்ல என்பதை யுக்தியுடன் நிரூபிக்கின்றார்.

ஸ்லோகம்.

யாதநுமீஜேஷுஷபூரூா ஶிஷிணூதிசூஜிஷா | (கக)

ஸாநவஸூதிபதிஶிநுஸூணூதிநஜிஷூதி ||

யாதந்வங்கீம்ருதூர்பாலா மலபிண்டாத்மிகாஜடா

ஸாநபஸ்யதியக்கிஞ்சிந் ஸ்ருணேதிநஜிக்ரதி

வியாக்யானம்—தந்வங்கீ - மெல்லியள் (என்றும்), ம்ருதுஃ - அழகியவள் (என்றும்), பாலா - சிறுமி (என்றும்), யா - எவள் (கூறப்படுகின்றாளோ), மலபிண்டாத்மிகா - மலபாண்ட வருவமானவளும், ஜடா - சடமானவளும் (ஆகிய சரீரவருவமான) ஸா - அவள், நபச்யதி - பார்க்கின்றதில்லை, யக்கிஞ்சிந் - ஒன்றையும், நச்ருணேதி - கேட்பதில்லை, நஜிக்ரதி - முகருவதில்லை.

போழிப்புரை—மெல்லியள் என்றும் அழகியவள் என்றும் சிறுமியென்றும் எம்மங்கை கூறப்படுகின்றாளோ, மலபிண்டமாயும் சடமாயுமுள்ள தேகவுருவான அவள் பார்ப்பதில்லை கேட்பதில்லை முகருவதில்லை.

பார்த்தல் கேட்டல் முகருதல் முதலிய தருமங்கள் ஆன்மாவுக்கே யுளவாதலால் ஸலாகாரமாயும் ஜடமாயுமுள்ள தேகம் பார்ப்பது முதலிய தொழிலைச் செய்கின்றதென்று கூறுவதும் அதைக்கண்டு மயங்குவதும் தக்கதல்ல என்று கூறப்பட்டதா யறிக.

ஸ்லோகம்.

ஶிஷிணூதிஶிணூதிஷிணூதிஷிணூதிஷிணூதிஷிணூதி |

யாஷிணூதிஷிணூதிஷிணூதிஷிணூதிஷிணூதிஷிணூதி ||

சர்மமா த்ரந்ததூந் தஸ்யாபுத்வாத்யக்ஷஸ்வராகவ

யாப்ராணாதிகாஸைஹந்ததேஸ்யா த்ஞ்ருணஸ்பதம்

வியாக்யானம்—ராகவ - ஓராகவனே, தஸ்யாஃ - அவளுடைய, ததும் - தேகத்தை, சர்மமாத்ரம் - தோல்மாத்திரமென்று, புத்வா - அறிந்து, த்யக்ஷஸ்வ - (விரும்பாது) தள்ளிவிடுவாயாக, யா - எம்மங்கை, ப்ராணாத் - பிராணனிலும், அதிகா - மேற்பட்டவளோ, ஹந்த - அந்தோ, ஸா ஏவ - அவளே, தே - உனக்கு, க்ருணஸ்பதம் - துக்கவுதுவாம்.

பொழிப்புரை — ஓ ராகவனே அம்மங்கையின் தேகத்தைத் தோல் மாத்திரமா யறிந்து விரும்பாது தள்ளிவிடுவாயாக. எம்மங்கை பிராணனிலும் மதிகமோ, அந்தோ! அவளே யுனக்குத் துக்க ஏதுவாம்.

ஸ்லோகம்.

ஜாயந்தெயழிஹுதெஹுஃ ஷெஹாஸ்தூராவஹதிகாஃ |
சூத்யபெகஹெஹுஷு வரிவலிணஸூநாதநஃ || (கஅ)
ஜாயந்தேயதிரூதேப்யஃ தேஹாஸ்தத்பாஞ்சபௌதிகாஃ
ஆத்மாயதேகஸந்தேஷு பரிபூர்ணஸ்ஸநாதநஃ

வியாக்யானம்—தேஹாஃ - தேகங்கள், பூதேப்யஃ - பூதங்களினின்றே, யதி ஜாயந்தே - உண்டாகின்றனவன்றோ. தத் - ஆதலின் பாஞ்சபௌதிகாஃ - பஞ்சபூதத்தினது விகாரங்களேயாம், ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், யதேகஸு - யாதொரு சாக்ஷியாயும், தேஷு - அத்தேகங்களில், பரிபூர்ணஃ - பூரணனாயும், ஸநாதநஃ - ஸநாதனனாயுமுள்ளவன்.

பொழிப்புரை—தேகங்கள் பூதங்களிலேயே யுண்டாகின்றனவன்றோ. ஆதலால் பஞ்சபூதங்களின் விகாரங்களேயாம். ஆன்மாதேகசாக்ஷியும் பரிபூர்ணனும் ஸநாதனனுமாம்.

இங்கு ஆன்மாதேகத் துண்ணின்று மனதையே யறியச்செய்கின்றான் ஆதலால் சாக்ஷியென்று கூறப்பட்டது. பரிபூர்ணனென்பது முன்னம் விளக்கப்பட்டது. ஸநாதனன் என்றதனால் அனாதியென்றறிக.

ஸ்லோகம்.

காகாந்தாததசூகூகாந்தஃ ஸவஹவஸஹொஹாராஃ |
நிரிதூதாயாமுஹொஹாரா தடிவஹிநதாஹத்யு || (கக)
காகாந்தாததரகஃ காந்தஃ ஸர்வவஸஸேஹாதராஃ
நிர்மிதாயாங்க்ருஹாவல்யாம் ததவச்சிந்நதாங்கதம்
நஹஸூஸூராஹுதூயாயாஹ நகாஹிதகிரீஹதி |
தடிஹாஹாவிஹெஹுஷுவரிவலிணஸூநாதநஃ || (உய)
கூபஸ்தஸ்யரீந்துதக்தாயாம் நகாஞ்சித்க்ஷதிம்ருச்சதி.
தத்வதாத்மாபிதேஹேஷுபரிபூர்ணஸ்ஸநாதநஃ

வியாக்யானம்—தத்ர - இஃதிங்நனமிருக்க, கா - எவன், காந்
தா - மங்கை, கஃ - எவன், காந்தஃ - கணவன், ஸர்வே - எல்லோ
ரும், ஸஹோதராஃ - உடன்பிறந்தவர்களே, க்ருஹாவன்யாம் -
வீடுகள், நிர்மிதாயாம் - கட்டப்பட்டனவாயின், ததவச்சின்னதாம் -
அதனுள் தடுக்கப்பட்ட (அடங்கின) தன்மையை, கதம் - அடைந்
ததான, நபஃ - ஆகாயமானது, தஸ்யாம் - அவ்வீடுகள், தக்தாயாம் -
தஹிக்கப்பட்டனவாயின், காம்சித்சூதம் - ஒருகெடுதியையும், நரு
ச்சதி - அடைவதில்லையே, தத்வத் - அதுபோல, பரிபூர்ணஃ - பரி
பூர்ணனும், ஸநாதனஃ - எப்பவுமுள்ளவனுமான, ஆத்மாபி - ஆன்
மாவும், தேகேஷு - தேகங்களில்.

பொழிப்புரை—இஃதிங்நனமிருக்க, எவன் மனைவி, எவன் கண
வன், எல்லோர்களும் ஸகோதரர்களே. வீடுகள் கட்டப்படுமாயின்
அவைக்குளடங்கிய வாகாயமானது அவ்வீடுகள் தஹிக்கப்பட்டபின்
ஒர்கெடுதியையும் எங்நனம் அடையாதோ, பரிபூர்ணனும் ஸநாத
னனுமான வான்மாவும் தேகங்களில் அங்நனமேயாம்.

நுட்பம்—இஃதிங்நனமிருக்க வென்றதனால், ஆன்மா தேகேந்
நிரியமனமாதிகளுக்கு கந்நியனாயிருக்க வென்றதிக. மனைவி, கணவன்
முதலிய சொற்களால் கூறப்படுவது தேகமே ஆன்மாவன் நென்ப
தாம். முற்கூறிய வேதுக்களால் இவ்விரண்டில் ஒன்று மியையவில்லை
யாதலின் மனைவியாவது எவன் என்பதாதி கூறப்பட்டததிக. இனிச்
சரீரமழிந்தால் சீவன் அழிவதில்லை, சரீரம் தோன்றினால் சீவன்
தோன்றவேண்டுமென்ற நியமுமில்லை ஆன்மா (வருவப்பொருளாத)
லனாகியும் விபுவமாதலால், இதற்கு உதாரணமாக வீட்டுள் ஆகாய
மும்போலென்று கூறப்பட்டது. இதனால் தோன்றுவதும் அழிவ
தும் தேகத்திற்கே யன்றி யான்மாவுக் கல்லவென்பது அறியவேண்
டியது.

ஸ்லோகம்.

ஹநுஜாநஷுதெவ்ஷுவஸ்யாநெந்வவிஹநுநெ |
ஹந்தாவெநுநுதெஹந்தம் ஹகவ்ஷுநுநுதெஹத்யு ||
ஹந்யமாநேஷுதேதஷ்வேவஸ்வயம்நைவவிஹநீயதே
ஹந்தாசேந்மந்யதேஹந்தம் ஹதஸ்சேந்மந்யதேஹதம்

தாவாஹநவிஜாநீதொநாயஹந்திநஹநுதெ |

கலூநுபாதிஊஃவெநகி வெஊஸுராவிகாரணஃ ||

வியாக்யானம்—ஏவம் - இவ்விதம், தேஷு - தேசங்கள், ஹந்
யமானேஷு - கொல்லப்படுவனவா யிருக்க, ஸ்வயம் - தான் (ஆன்மா)
நவிஹந்யதே ஏவ - கொல்லப்படுவதே மில்லை, ஹந்தாசேத் - வதம்
செய்வோனோ வெனின், ஹந்தும் - (மற்றொருவனைக்) கொல்லவே
ண்டுமென்று, மந்யதே - நினைக்கிறான், ஹதஸேத் - வதமடைவோ
னோ வெனின் ஹதம் - (ஆன்மாவை) வதமடைந்தவன் என்று, மந்
யதே - எண்ணுகின்றான். தா உபௌ - அவவிருவர்களும், நவி
ஜாதீ - அறிகின்றவர்களல்ல, அயம் - இவன், ந ஹந்தி - கொல்லு
வதுமில்லை, நஹந்யதே - கொல்லப்படுகின்றது மில்லை, அஸ்மாத் -
இக்காரணத்தால், ந்ருப - ஓ அரசனே, அதிதுக்கேந - மிக்கத் துக்
கத்தால், கேதஸ்ய - தவித்தலுக்கு, கிம் காரணம் - என்னகாரணம்,
அஸ்தி - உளது.

பொழிப்புரை—இங்ஙனம் தேசங்களே வதமடைவது தான் வத
மடைவதில்லை வதம் செய்வான் தான் மற்றொருவனைக் கொல்ல
வேண்டுமென்று நினைக்கிறான் வதமடைவான் தான் வதமடைகி
ன்றதாக நினைக்கிறான் இவ்விருவர்களும் அறிகின்றவர்க ளல்ல.
இவன் கொல்லுவதில்லை. கொல்லப்படுவதுமில்லை. இக்காரணத்
தால், ஓ அரசனே அதிக துக்கத்தால் தவித்தலுக்கு ஏது யாதுளது.

நுட்பம்—இங்கு அருவப்பொருளான வான்மாவை வதைக்க
வியலாது உருவப்பொருளான தேசங்களுக்கே வதைமுதலியன என்
பது உண்மையா யிருக்க ஆன்மா வதைசெய்வோ னாகவும் ஆன்மா
வே வதைக்கப்படுவோன் என்றும் நினைத்தல் அறிவின்மையால் நிக
ழ்ந்ததென விளக்கியதறிக. இதனால் தேகாதி கந்நியமாய் ஆன்மா
வே ரொன்றில்லை யென்று கூறும், சார்வாகாதியர்களின் கொள்
கை மறுக்கப்பட்டது.

ஸ்லோகம்.

ஸுஸுராவஃவிஹிஹேஃ ஊஃவெநகிதாவாஹந்தி |

ஸ்வஸ்வரூபம்விதித்வேதம் துஃகந்தயத்த்வாஸுபேவ

வியாக்யானம்—ஸ்வஸ்வரூபம் - தன் ஸ்வரூபத்தை, விதித்வா - அறிந்து, இகம் - இந்த, துஃகம் - துக்கத்தை, த்யக்த்வா - விடுத்து, ஸுகீ - ஸுகமுடையவனாய், பவ - ஆகுக.

பொழிப்புரை—தன் ஸ்வரூபத்தை யறிந்து இத்துக்கத்தை விடுத்துச் சுகம்பெறுவாயாக.

ஐட்பம்—ஈண்டு தேகாதிகளுக் கந்நியமா யிருத்தலே தனக்கு ளது என்று அறிதலே தனதுருவத்தை யறிதல் ஆதலால் அஃதி ங்கு விதிக்கப்பட்டது.

பைங்களோபநிடதம்.

பிரமாணம்—தஸ்யூதஜாவிவாரபெஜ்ஜ மஜ்ஜீவபராதுநம் |

தஸ்மாத்தஸ்தாவிசாரயேஜ்ஜ கஜ்ஜீவபராத்தமம்

ஆதலால் எப்பொழுதும் சடம் சித் பரன்களை விசாரிக்கவேண்டும்.

தரிசனோபநிடதம்.

சூதஸ்யூரூபவிஜ்ஞாநா டிஜ்ஞாநஸ்யூபரிக்ஷயம் |

ஆத்தம்ஸ்வரூபவிஜ்ஞாநா தஜ்ஞாநஸ்யபரிக்ஷயம்

ஆனம் உருவத்தின் ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தின் துலைவு.

திருமந்திரம்.

தன்னே யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை

தன்னையறி யாமற் றானே கெடுகின்றான்

தன்னே யறியு மறிவை யறிந்தபின்

தன்னையே யர்ச்சிக்கத் தானே.

தன்னே யறிந்தக்கால் பாசங்களையும் பரனையும் அறியலாகும் ஆதலால் இங்ஙனம் கூறப்பட்டது.

இராமர்கேள்வி.

ஃநெநெஹஸ்யூநொஃஃவொ நெநவெவதூரஜாதூநம் |

முநேதேஹஸ்யேநாதுஃகம் நைவசேத்பரமாத்மம்

வீதாவியொமஃஃவாழிஜிஃஃ ஹவீகூரூதெகயு |

ஸஜாநாஹியதெயொயுஃஸூ நாவீகிவ்யெபரிஃ || (உச)

லீதாவியோகதுக்காக்நிர்மாம் பஸ்மீருருதேகதம்
ஸதாதுபூயதேபோர்தஸ்ஸ நாஸ்தீதித்வயேரிதம்

வியாக்யானம்— முனே - ஓ முனிவரே, துக்கம் - துக்கமானது, தேவாஸ்ய - தேகத்திற்கு, ந - அல்ல, பரம் - மற்றேவெனின், ஆம் மனச - ஆன்மாவுக்கும், நைவசேத் - இல்லாவிடில், லீதாவியோக துக்காக்நி - லீதையின் பிரிவினாலுண்டாகிய துக்கமெனும் அக்கிரியானது, மாம் - என்னை, கதம் - ஏன், பஸ்மீருருதே - தங்கின் றது, ஸதா - எப்பொழுதும், யிஅர்த்தம் - யாதொருவிஷயமானது, அதுபூயதே - அனுபவிக்கப்படுகின்றதோ, ஸ - அவ்விஷயமானது, நாஸ்தீதி - இல்லையென்று, த்வயா-தங்களால், ஈரிதம்-கூறப்பட்டது.

பொழிப்புரை— ஓ முனிவரே துக்கமானது தேகத்திற்கல்ல. மற்றேவெனின் ஆன்மாவுக்கு மல்லவெனின் சீதையைவிட்டுப் பிரிந்த துக்கமெனும் அக்கிரியானது என்னைக் கொளுத்துகின்றதேன் எப்பொழுதும் யாதொரு விஷயமானது அனுபவிக்கப்பட்டு வருகின்றதோ அஃது இல்லையென்று தங்களால் கூறப்பட்டதே.

ஙட்பம்— இங்கு இராமன் முனிவரைப் பார்த்து எப்பொழுதும் அனுபவிக்கப்படும் துக்கத்தைத் தாங்கள் தேகத்திற்கு மல்ல ஆன்மாவிற்குமல்ல என்று அனுபவவிரோதமாய் உரைக்கின்றீர்களே. அதை நான் அங்கீகரிப்ப தெவ்விதமென்று ஆசன்கை கொண்டான் என்பதறிக.

ஸ்லோகம்.

ஜாயதாந்தத்ருவிஸூஸஸி சுயுஹிஸுநிபுஹவ
சுநொஹிநாஹ் கொஹாசூயெநஜிஹுதயுதெ
ஸுஸஸுஹிவாஹிஹுஸுஸு தஹிஹிஸுநிஸுதீ || (௨௫)

ஜாயதாந்தத்ருவிஸ்வாஸி கதம்மெமுநிபுகவ
அந்யோஸ்திராஸ்திகோ போக்தாயேநஜந்நுப்ரதப்யதே
ஸுகஸ்யவாபிதுகஸ்ய தத்ப்ருஹிமுநிஸ்ததம

வியாக்யானம்— தத்ர - அவ்விஷயத்தில், மே - எனக்கு, விச்வாஸி - நம்பிக்கையானது, கதம்ஜாயதாம் - எவ்வளவு உண்டாகும்

முனிபுங்கவ - ஓ முனிவர்கோனே, யேந - யாதொரு துக்கத்தால், ஜந்து - சீவன், ப்ரதப்யதே - தபிக்கின்றானே, (அத்தகைய துக்கத்தை) போக்தா - அனுபவிக்கின்றவன், அஸ்தி - இருக்கவேண்டியதே)கின்றான், நாஸ்தி - இல்லையெனின்) அந்ய - வேறு, கம்-எவன், ஸுகஸ்ய, துக்கஸ்ய, வா, அபி - சுகத்திற்குந் துக்கத்திற்கும் ஏதுவாவான், முனிஸத்தம - ஓ முனிவரே, தத்ப்ருஹ் - அதனையுரைக்கவேண்டும்.

பொழிப்புரை—இவ்விஷயத்தில் எனக்கு எவ்விதம் நம்பிக்கையுண்டாகும். ஓ முனிவர்கோனே எதனால் சீவன் தவிக்கின்றானே அத்துக்கத்தை யனுபவிக்கின்றவன் ஒருவனிருக்கவேண்டும். அல்லவெனின் ; வேறு எவன் சுகதுக்கத்திற்கேதுவாம். ஓ முனிவரே அதனையுரைக்கவேண்டும்.

இங்கு இராமன் முனிவரை நோக்கித் துக்கியென்ற வனுபவத்திற்கேது யாதென்று வினாவினாரென்று அறிக.

அகஸ்தியர்விடை.

ஓ-ஹே-யாஸாஹவீ-யாயா யயாஸஹொஹு-தெஜமஸு || (௨௬)

தூர்ஜேனோயாஸாம்பஹீமாயா யயாஸம்மோஹ்யதேஜகத்

வியாக்யானம்— தூர்ஜேனோ - அறியவரியதான, ஸாம்பஹீ - சம்பு ஸம்பந்தமான, மாயா - மாயை (யேது), யயா - எந்தமாயையால், ஜகத் - உலகம் (சீவர்கள்), ஸம்மோஹ்யதே - பிரமிப்பதோ.

பொழிப்புரை—அறியவரியதும் சம்பு ஸம்பந்தமுமாகிய மாயை (யேதுவாம்) எந்தமாயையால் சீவர்கள் பிரமிக்கின்றனரோ.

இங்குச் சம்புசம்பந்தமான என்றதனால் சம்புவுக் கடங்கிய என்பது அறிக.

ஸ்லோகம்.

யோயாஹு-புக்ஷு-கிவிஷு-நூயிந-ஹேஹஸு-பு-

சஸு-ராவயவஹு-தந வு-ரஹ்வஸவ-பு-பிஷு-ஜமஸு || (௨௭)

மாயாந்துப்ரக்ருதிம்வித்யா ந்மயிந்நதுமஹேஸ்வரம்
அஸ்யாவயவபூதேஃ வ்யாப்தம்ஸர்வமிதம்ஜகத்

வியாக்யானம்—மாயாந்து-மாயையையோவெனின், ப்ரகிருதிம்-ப்ரகிருதி (முதற்காரணம்) என்று, வித்யாத் - அறிக, மாயிநந்து - மாயையை வசப்படுத்தியோனை, மஹேச்வரம் - மஹேச்சுரனென்றறிக. அஸ்ய - இவனது, அவயவபூதேந் - அவயவமா யிருப்பவனால், இதம்ஜகத் ஸர்வம் - இச்செகமெலாம், வ்யாப்தம் - வியாபிக்கப்பட்டுளது.

நூட்டம்—முற் சுலோகத்தில் மாயை சம்பு சம்பந்தமானது என்று கூறப்பட்டது. இதற்கு மேற்கோளாக சுவேதாச்சுவதரம் கூறிய (மாயாந்து) என்ற சுருதியே இங்கு சுலோகமாய்க் கூறப்பட்டது.

ஸ்லோகம்.

ஸத்யஜ்ஞாநாடீக்ஷகொநந்தொ விஹுராதுஜீஹஸூரஃ |
தவெஸ்யுவாஹஸாஜீவவொகெ ப்ராணிநாஹ்நுஜயெவஸ்தித்||

ஸத்யஜ்ஞாநாத்மகோநந்தோ விபுராத்மாமஹேச்வரஃ
தஸ்யைவாம்சோஜீவலோகே ப்ராணிநாம்ஹ்ருதயேஸ்தித்ஃ

வியாக்யானம் — ஸத்யஞானாத்மகஃ - சத்தியஞானவடிவனும், அனந்தஃ - தேசகாலவரையற்றவனும், விபு - வியாபகனுமாயுள்ள, ஆத்மா - ஆன்மாவனவர், மஹேச்வரஃ - மகேச்வரனாவார், தஸ்ய ஏவ அம்சஃ - அவருடைய அம்சமே, ஜீவலோக - ஜீவலோகத்தில், ப்ராணிநாம் - பிராணிகளது, ஹ்ருதயே - இருதயத்தினில், ஸ்தித்ஃ - உள்ளவன்.

பொழிப்புரை — ஸத்தியஞானவடிவனும் தேசகாலவரையற்றவனும் - விபு (மான) ஆன்மாவே மஹேச்வரனாவான். அவனுடைய அம்சமே ஜீவலோகத்தில் பிராணிகளுடைய இருதயத்திலுள்ளவன்.

நூட்டம்—முந்திய சுலோகத்தில் சம்புவுக்கடங்கியதே மாயையென்று கூறிய பாசத்தினைத் துலைக்கவேண்டிமாயின் அதையடக்கியானுவோனான சிவபெருமானது சொருபம் விளங்கவேண்டிமாதலின் அவனிலக்கணத்தைச் சத்தியஞானந்த வென்பதா தியாய் கூறிப் பின்னர் ஆன்மாவினிலக்கணத்தையும், அவனம்சமே யென்பதா தியாய் கூறினார். பரமான்மா வியாபகச்சித்தாதல்போல ஆன்மா

ஏகதேசச்சித்காய் விளங்கலின் சாதி யொருமைப்பற்றி அம்சமென
வும், பரமான்மா ஆன்மாவிரிட்டுத்து அத்துவிதமுற்றிருத்தலின்
பிராணிகள் இருதயத்திலுள்ளவனென்றும் கூறினார்.

பிரமாணம்—

தாயுமானவர்.

‘அப்பொருளு மான்மாவு மாரணநூல் சொன்னபடி
தட்பிலாச் சித்தொன்றாஞ் சாதியினு லெப்படியுந்
தேறிற்றுவிதஞ் சிவாகமமே சொல்லுவிட்டை
யாரு மிடத்தத்து விதமாம்.

ஸ்லோகம்.

விஸுவிம்மாயயாவஹு ஜ்யாயந்தே காலாயொமதரி |
சுநாஜிகுடிஸுஸவஜா ஸுஜிஸாஜிஹஸ்து || (௨௯)

விஸ்புலிங்காயதாவஹே ர்ஜாயந்தேகாலயோகதர்
அநாதிசுர்மஸம்பத்தா ஸ்தத்தவதம்சாமஜேசிதர்

வியாக்யானம்— யதா - எங்ஙனம், காலயோகதர் - கட்டை
யின் ஸம்பந்தத்தால், வஹே - நெருப்பினின்றும், விஸ்புலிங்கா -
தணற்பொறிகள், ஜாயந்தே - உண்டாகின்றனவோ, தத்வத் - அது
போலவே, அநாதிசுர்மஸம்பத்தா - அனாதியான கருமங்களோடு பொ
ருந்தியவர்களும், மஜேசிதர் - மகேசுவரனது, அம்சார் - அம்சங்களு
வார்கள் (சிவர்கள்).

பொழிப்புரை—எங்ஙனம் கட்டையின் ஸம்பந்தத்தால் நெருப்
பினின்று தணற்பொறிகள் உண்டாகின்றனவோ அங்ஙனமே அநாதி
கருமங்களிற் பொருந்திய வர்களும் மகேசுவரனது அம்சங்களாயு
முள்ளவர்கள் சிவர்கள்.

நுட்பம்— ஈண்டும் அம்சமென்றது இரண்டுஞ் சித்தென்னுந்
தருமமோக்கி ஒளபசாரிகமாய்க் கூறப்பட்டது.

பிருகதாருண்ணியம்.

யயாவெவிஸுவிம்மாயயாவஹு ஜ்யாயந்தே காலாயொமதரி ||
யதாக்கேர்விஸ்புலிங்காவ்யுச்சரந்தி ஏவமேவாஸ்தாதாம்

ஸ்லோகம்.

‘சுநாஜிவாஸநாயுதார் கெசுதுஜாஜிதெஸுதார் |
ஜெநாஸுஜிரஹஸ்கார ஸுஜிதெவதிவதுஷயம் || (௩௦)

அநாதிவாஸநாயுத்தா சேஷதர்ஜுராஇதிதேஸ்மருதா
மஜோபுத்திரஹஸ்கார ச்சித்தம்சேசிததுஷயம்

வியாக்யானம்—அநாதிவாஸநாயுத்தாஃ-அநாதிவாஸநையுதைய
வர்களான, தே - அச்சீவர்கள், சேஷத்ரஜ்ஞா இதி - சேஷத்திரஞ்
ஞர்கள் என்று, ஸீமருதாஃ-கூறப்பட்டவர்கள், மனஃ-மனம், புத்திஃ-
புத்தி, அஹங்காரஃ - அகங்காரம், சித்தஞ் சேதி- சித்தம் என்று
இங்ஙனம், சதுஷ்டயம் - நான்குள்ளது.

பொழிப்புரை—அனாதி வாசனை யுடையவர்களான அச்சீவர்கள்
சேஷத்திரஞ்ஞர்கள் என்று கூறப்படுவார்கள், மனம் புத்தி சித்த
மகங்காரமென நான்குள்ளது.

நுட்பம்.— இங்கு அனாதி வாஸநையுடைய வர்களென்றதனால்
வாஸநையால் வந்த பலத்தைப் புசிப்பவர்கள் என்பது அறிக.
இனிச், சீவசொருபத்தையறியச், சாதனமான அந்தக்கரணத்தின்
உருவத்தைக் கூறுகின்றனர், மனம் புத்தியென்பதாதினால்.

ஸ்லோகம்.

சுந்தோக்ரணபிரதிபிம்பிதாஃ |
ஜீவகம்பிராப்தாயுஃகிபு மஹொத்தாரணவதே || (நக)

அந்தக்கரணமித்யாஹுஸ்தத்ரதேப்ரதிபிம்பிதாஃ
ஜீவத்வம்ப்ராப்தாயுஃகர்ம பலபோக்தாரவதே

வியாக்யானம்.—அந்தக்கரணம் - (முற் கூறிய நான்கும்) அந்
தக்கரணம், இதி ஆஹுஃ - என்று கூறுகின்றார்கள்; தத்ர - அங்கு,
ப்ரதி பிம்பிதாஃ - ப்ரதிபிம்பித்தவர்களான, தே - அவர்கள், ஜீவத்
வம் - சீவத்து வத்தை, ப்ராப்தாயுஃ - அடைவார்கள், தே எவ -
அவர்களே, கர்மபல போக்தாஃ - கருமபலத்தைப் புசிப்பவர்களாம்.

பொழிப்புரை.—முற்குறிக்கப்பட்ட நான்கும் அந்தக்கரண
மென்று கூறப்படும் (அதனில் பிரதிபிம்பித்தவர்கள்) சீவத்து வத்
தைப்பெறுவோர்கள். அவர்களே கருமபலத்தைப் புசிப்பவர்கள்.

நுட்பம்.— இங்கு பிரதிபிம்பித்தவர்கள் என்றதனால் எங்ங
னம் பிரதிபிம்பத்திற்கு ஏதுவான நீர்முதலிய பொருள்கள் நீங்கி
னால் பிரதிபிம்பம் துலிகின்றதோ அங்ஙனமே சீவத்து வத்திற்கு

ஏதுவான பாசம் நீங்கினால் சேவத்துவம் துலேகின்றது என்பதை யித னுலறிக.

ஸ்லோகம்.

ததெதாவெஷயிகுந்தஷாஃ ஸுஹ்வாஹ்வாவேவவா |
தவனவஹுஜதெஹாமா யதநஹிநுஸரீரகெ || (௩௨)
ததேதாவெஷயிகம்தேஷாம் வலீகம்வாதுகமேவவா
தவபுஞ்ஜதேதேபாகா யதநேஸ்மின்சரீரகே.

வியாக்யானம்—ததஃ - ஆதலால், தவ - அவர்களே, தேஷாம் - அவர்களது, வைஷயிகம் - விஷயஸம்பந்தமான, ஸுகம் வாஸுகத்தையாவது, துக்கம் ஏவவா - துக்கத்தையாவது, போகாயதநே - புசிப்பதற்கிடமாகிய, அஸ்மிந் சரீரகெ - இச்சரீரத்தின்கண், புஞ்ஜதே - புசிக்கின்றார்கள்.

பொழிப்புரை—ஆதலால் அவர்களே அவர்களது விஷயஸம்பந்தமான சுகத்தையும் அல்லது துக்கத்தையும் புசிக்கவிடமான இச்சரீரத்தின்கண் ணனுபவிக்கின்றார்கள்.

ஸ்லோகம்.

ஸூவராஹுமஹிவெதி லிவிபவஹுயுதெ |
ஸூவராஸுதவருக்ஷாஸுஸுலக்ஷாமுலுதாடியஃ || (௩௩)
ஸ்தாவரம்ஜங்கமம்சேதி த்விவிதம்வபுருச்யதே
ஸ்தாவராஸ்தத்ரவருக்ஷாஸ்யு ஸ்ஸுக்ஷமாகுல்மலதாதயஃ

வியாக்யானம் —வபுஃ - சரீரம், ஸ்தாவரம் - ஸ்தாவரம், ஜங்கமஞ்ச - ஜங்கமும், இதி - என்று, த்விவிதம் - இருவிதமாய், உச்யதே - கூறப்படுவதாம், தத்ர - ஆண்டு, ஸ்தாவராஃ - ஸ்தாவரங்கள், வருக்ஷாஃ - விருக்ஷங்கள், ஸுக்ஷமாஃ - சூக்குமங்களான, குல்மலதாதயஃ - செடி கொடி முதலியவைகளே, ஸ்யு - ஆவன.

பொழிப்புரை—சரீரமானது தாவரம் ஜங்கமம் என்றிருவகையாம் ஆண்டுத்தாவரங்கள் விருக்ஷங்கள் சூக்குமங்களான செடி கொடி முதலியன.

ஸ்லோகம்.

சுணுஜாஸுவேதஜாஸுதவ ஸுணுஜாஸுதிஜம்மா |

பொநிடுநெடுபுடையுடுதஸ்ரீரகாயபெஹிந் || (௩௪)

ஸுணுஜாஸுதிஜம்மாஸுதி யஸுரகாயபெஹிந் |

ஸுபுஜாஸுதிஜம்மாஸுதி ஜீவனவாஸிநெடுத || (௩௫)

அண்டஜாஸுவேதஜாஸுதவ த்கர்பஜாஸுதிஜம்மா

யோநிமயேப்ரபத்யந்தே சரீரத்வாயதேஹிந்

ஸ்தாஸுமயேநுஸம்யந்தி யதா கர்மயதாச்ருதம்

ஸுக்யஹம்துக்க்யஹஞ்சேதி ஜீவவாபிமந்யதே.

வியாக்யானம்—ஜங்கமா - ஜங்கங்கள், அண்டஜா - முட்டையிலிருந்துந்தோன்றுவதான பக்ஷி பாம்புமுதலியன, ஸுவேதஜா - வியர்வையிலிருந்துண்டாவன, தத்வத் - அங்ஙனமே, கர்ப்பஜா - கருப்பையினின்றண்டாவன, இதி - என (வழங்கப்படும்) அந்யேதேஹிந் - இதர தேகிகள் (தேவர்கள்), சரீரத்வாய - சரீரத்துவத்தின் பொருட்டு, யோநிம் - கர்ப்பிகோசத்தை, ப்ரபத்யந்தே - அடைகின்றார்கள்.

அந்யே - இதரர்கள் (நரகிகள்), யதா கர்மம், யதாச்ருதம் - கர்மத்திற்கும் மறைக்குமிணங்க, ஸ்தாஸும - ஸ்தாவரசரீரத்தை, அநுஸம்யந்தி - அடைகின்றனர், அஹம், ஸுகி, - யான் சுகி, அஹம், துக்கி, ச, - யான் துக்கியென்று, ஜீவவ - சீவனே, அபிமந்யதே - அபிமானிக்கின்றான்.

பொழிப்புரை—ஜங்கங்கள், அண்டஜங்கள் ஸுவேதஜங்கள் கருப்பஜங்கள் என் வழங்கப்படும் (தேவர்) இதர தேஹிகள் சரீரத்தைப் பெறுவதற்கெனக் கருப்பையை யடைகின்றனர் மற்றவர்கள் (அதாவது நரகிலிருந்து வருவோர்) கருமங்களுக்கும் சாத்திரங்களுக்கு மிணங்க (ஸ்தாவரம்) புல்பூண்டு செடி கொடி மரங்களாய் இருக்குந் தன்மையை யடைகின்றனர், யான் சுகி யான் துக்கியென்று சீவனே யபிமானிக்கின்றவன்.

ஸ்லோகம்.

நிவெபுவொவிவரஹொஜ்ஜா திரெபாஹிதஸ்ஸுஹொராயயா |

நிர்ஸேபோபிபரம்ஜ்யோதி ர்மோஹிதச்சம்புமாயயா

வியாக்கியானம்—நிர்ஸேபஃ - நிர்ஸேபனும், பரம்ஜ்யோதிஃ அபி - பரஞ்சோதியாவோனுமாயினும், சம்புமாயயா - சம்புமாயையால், மோஹிதஃ - மயங்குவோனாகின்றான்.

நுட்பம்—முந்திய சுலோகத்தில் சீவனே சுகியென்றும் துக்கியென்றும் அபிமானிக்கின்றான் என்று கூறப்பட்டது, பிறகு மாயை துலீந்தால் எவன் பரஞ்சோதியும் சுகதுக்க மற்றவனுமாகின்றானே அவனே சுகிதுக்கியென்ற வனுபவத்தையுடையோன் என்பது எங்ஙனமொவ்வுமெனின் அதற்கேதுவை ஆன்மாவின் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி சம்புவாற் நாரியப்படுத்துகிற மாயையால் மோகத்தைப் பெற்று என்று கூறினார்.

ஸ்லோகம்.

காஃரேக்ராயஸ்யயாவொஹொஃஷொரீத்யபுரெவஹ || (௩௬)

ரொஹஸ்துத்யுரிஷஹமஃ ஸஹொகாரமதவிஷஃ |

காமக்ரோதஸ்ததாலோபோ மதோமாத்ஸர்யமேவச
மோஹச்சேத்யரிஷ்ட்வர்க மஹங்காரகதம்விதுஃ

வியாக்யானம்—காமஃ - காமம், க்ரோதஃ - க்ரோதம், ததாலோபஃ - அங்ஙனமே லோபமும், மதஃ - மதமும், மாத்ஸர்யஃ ஏவச - மாச்சரியமும், மோஹஃச - மோஹமும், இதி அரிஷ்ட்வர்க்கம் - ஆகிய இவ்வுறுவகைச்சத்துருக்களும், அகங்காரகதம் - அகங்காரத்தினிலடங்கியது என்று, விதுஃ - அறிகின்றார்கள்.

பௌதிப்புரை—காமம் குரோதம் லோபம் மதம் மாச்சரியம் மோஹம். எனுமில்வாறு பகைகளும் ஆங்காரத்தினிலடங்கு மெனப்படும்.

ஸ்லோகம்.

ஸவனவஸ்யுதெஜீவஸ்ய ஜாஹுஷஸ்யபொஃ || (௩௭)

ஸுஷுஷுளக்ஷஹாவாஹ ஜீவஸ்ஸொகாரதாம்மதஃ |

ஸவனவராயயாஸ்யுஷுஃ காரணஸுஷுஃஷபொஃ || (௩௮)

ஸௌவபத்யதேஜீவ ஸ்வப்நஜாக்ரதவஸ்தயோஃ.

ஸுஷுப்தௌததபாவாச்ச ஜீவச்சங்கரதாங்கதஃ

ஸௌவமாயயாஸ்ப்ருஷ்டஃ காரணம்சுகதுக்கயோஃ

வியாக்யானம் — ஸஃ - ஜீவஃ, ஏவ - அச்சீவனே, ஸ்வப்நஜாக்ரதவஸ்தயோஃ - சொப்பனம் சாக்கிரமிவ்விரு அவத்தைகளிலும், பத்யதே - கட்டுப்படுகிறான், ஜீவஃ - சீவன், ஸுஷுப்தௌ - சுஷுப்ததியில், ததபாவாச்ச - அஃநிராததால், சங்கரதாம் - சுகத்தையனுபவிக்குந்தன்மையை, கதஃ - அடைந்தவனாகின்றான், ஸௌவ - அவனே, மாயயா - மாயையால், ஸ்ப்ருஷ்டஃ - சம்பந்திக்கப் பெற்றவனாய்க்கொண்டு, ஸுகதுக்கயோஃ - சுகதுக்கங்களுக்கு, காரணம் - ஏதுவாகின்றான்.

பொழிப்புரை — அச்சீவனே ஜாக்கிரம் ஸ்வப்நம் என்ற வவஸ்தைகளில் கிடந்துமுலுகின்றான். சுழுப்தியில் அந்தக்கரணம் ஓடுங்கியிருக்கின்றமையால் சீவன் சிவனாகின்றான் அதாவது சுகமடைகின்றான். பின்னரும் அவனே மாயாகருமத்தால் சுகதுக்கம்பெற்று அல்லல்படுகின்றான்.

நுட்பம் — இங்கு மூலத்தில், சுஷுப்திகாலத்தினில் சங்கரத்துவத்தையடைகின்றான் என்று கூறியுள்ளதாயினும் சங்கரத்துவம் என்றதற்குச் சுகத்தையனுபவிக்குந்தன்மையென்றே பொருள் கொள்ள வேண்டியதே யுசிதம். என்னை? தந்துவ காரியங்கள் பெரும்பாலும் மில்லையாகலின் என்க.

கைவல்லியோபநிடதம்.

பிரமாணம்—ஸுஷுப்திகாலௌஸுகௌவியீநே தவோலிஹு

தஸுஸுபுரூபௌதேதி ||

ஸுஷுப்திகாலேசகலேவிஸீநே தமோபிபூதஸ்ஸுகரூபமேதி.

சுஷுப்திகாலத்தினில் எல்லாமொடுங்கவே தமரினல் ஆக்ரமிக்கப்பட்டுச் சுகரூபனாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஸுதூரஜதவஸுஸுரோபபாஜுஸுஞ்செஸிவெ |

அனெகாவெஸுஜிநெநெகெவெஸுதூஜுஷுஸுஷுபுரூபௌதேதி ||

ஸுக்ந்தௌ ரஜதவத்விச்வம் மாயயாத்ருச்யதேசிவே
ததேதாவிவேகஜ்ஞாநேந நகோப்யத்ராஸ்திதுக்கபாக்.

வியாக்யானம்—ஸுக்ந்தௌ-இப்பியில், ரஜதவத்-வெள்ளிபோல
விஸ்வம் - எல்லாம், சிவே - சிவனிடம், மாயயாத்ருச்யதே - மாயை
யால் காணப்படுகிறது, ததஃ - ஆதலால், விவேகஜ்ஞாநேந - விசாரித்
தவறிவால், அத்ர - இங்கு, கஃஅபி - ஒருவனும், துக்கபாக் - துக்
கத்தைப்பெறுவோனாக, நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை — இப்பியில் வெள்ளிபோல எல்லாப் பிரபஞ்ச
மும் சிவனிடம் மாயையால் காணப்படுகின்றது. ஆதலால் சுண்டு
விசாரித்தறியுங்கால், துக்கமடைவோனெவனுமில்லை.

நுட்பம்—இப்பியில் வெள்ளிபோலென்றதனால், இப்பியை யறி
யாதகாலத்து வெள்ளி தோன்றுவதும் இப்பி தோன்றியகாலத்து
வெள்ளி தோன்றாததும் எவ்வளவோ அதுபோல, சிவஞான மிராத
காலத்து உலகுதோன்றும், சிவஞானகாலத்தில் உலகு தோன்றாது
என்பதறிக. சிவனிடம் என்றதனால் சிவனே ஸர்வாதாரன் என்பதும்
மாயையால் என்றதனால், மாயையே யுலகாய்ப் பரிணமிக்கின்ற
தென்பதுமறிக.

ததேதாவிவேகஜ்ஞாநேந கிஷுபாஹரிதப்யுவெ |
இராமர்வினா-ஃநவபுரிஜ்ஞாநத்யா யாஜ்ஞேசுவபரிதம்||சய)

ததேதாவிவமதுக்காத்வம் கிம்முதாபரிதப்யஸே

முநேஸர்வபரிதம்ஸத்யம் யம்மதக்ரேத்வயேரிதம்.

வியாக்யானம்—ததஃ - ஆதலால், த்வம் - நீ, துக்காத் - துக்
கத்தினின்றும், விவம - ஒழிவடைவாயாக, கிம் - ஏன், முதா - வியர்த்
தமாக, பரிதப்யஸே - பரிதவிக்கிறனை, இராமன் கூறியதாவது,
முநே - ஓ முனிவரே, மதக்ரே - எனக்கெதிரில், த்வயா-உங்களால்,
யத் - யாதொன்று, ஈரிதம் - கூறப்பட்டதோ, இதம் ஸர்வம்-இதெல்
லாம், ஸத்யம் - உண்மை.

பொழிப்புரை—ஆதலால் நீ துக்கத்தினின்றும் ஒழிவடைவாயாக
என்னியர்த்தமாய்த் தவிக்கின்றனை. இராமன் ஓ முனிவரே என்னிடம்
தங்களால் கூறப்பட்டதெல்லாம் உண்மையே.

ஸ்லோகம்.

கயாவிரஜஹாதெதா தூரஸ்யாஷ்ஷஸிவணம் |

ரீதூக்ஸ்யபாஷ்யபாஷ்யோ ஸஷ்யாவிக்ஷிவிஜிஃ || (சக)

ததாபிரஜஹாத்யேத த்ப்ராரப்தாக்ருஷ்டமுல்பணம்
மத்தம்குர்யாத்யதாமத்யம் ஸஷ்யாவிக்ஷயமபித்விஜம்.

வியாக்யானம்—ததா அபி - அந்நவமாயினும், ஏதத்- இத்துக்க
மானது, ஸஜஹாதி - விடவில்லை, உல்பணம் - கடுமையான, ப்ராரப்
தாத்ருஷ்டம் - பிராரப்தகருமமானது, யதா - எங்கனம், மத்யம் - மத்
யமானது, ஸஷ்யாவிக்ஷயம் - அவித்தை துலையப்பெற்றவனாகிய, த்வி
ஜம்அபி - அந்தன்னையும், மத்தம்குர்யாத் - மதிக்கச்செய்கின்றதோ.
(அவ்வாறு என்றறிக.)

பொழிப்புரை—அந்நவமாயினும் இந்தத் துக்கமானது விட
வில்லை. கடுமையான ப்ராரப்தகருமமானது அஞ்ஞானம்நீங்கிய வந்த
ன்னையும் எவ்வாறு கள்ளானது மதிக்கச்செய்யுமோ அவ்வாறென்க.

நுட்பம்—இங்குப் பிராரப்தமானது என்றதனால் - அனுபவிக்கத்
தொடங்கியவினை, யதாவது ஸஞ்சிதம், ப்ராரப்தம், ஆகாமியம் என்
பதான மூவ்வகைக்கருமத்தினுள் ஏற்கனவே சம்பாதித்துப் பரிபாக
மில்லாமல் அப்பரிபாகத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு அந்நக்கர
ணத்தில் பொருந்தி வாஸநாமயமாய் நிற்கும் கருமமே சஞ்சிதமாம்
இச்சஞ்சிதகருமங்களுள் பரிபாகப்பட்டு அனுபவிக்க எழுந்த கரு
மமே பிராரப்தம். அனுபவிக்கவந்த இச்சென்மத்தில் இனிச் செய்
யுங்கருமமே ஆகாமியமாம். இதனுள் பிராரப்தத்தைத்தடுக்க மா
ளாது. அது ஞானத்தினுற்றிலையாது. இதற்குதாரணம் ஞானி
யாயினும் கட்டுடித்தால் அவனுக்கு எங்கனம் மதத்தை யுண்டாக்
குமோ அந்நவமே பிராரப்தமும் வருத்துபாதாம் ஞானத்தினுற்
தலையாதென்றறிக. இதையேபின் நிரூபிக்கின்றனர்.

ஸ்லோகம்.

கதூதூரஸ்யஜொமொவி நஜஹாதிலிவெகிநம் |

கதூகிஃஸஹுநொதெதா தூரஸ்யஸிவஸ்யதஃ || (சஉ)

தத்வத்ப்ராரப்தபோகோபி நஜஹாதிவிவேகிநம்
தத்கிம்பஹ-நோக்தேந ப்ராரப்தம்ஸிவஸ்ம்ருதஃ.

வியாக்யானம்—தத்வத் - அதுபோல, ப்ராரப்தபோகஃ - பிராப்தகருமமானது, விவேகிநம் அபி - விவேகியைக்கூட, நஜஹாதி - விட்டுவிடாது, ததஃ - ஆதலின், பஹ-நோக்தேந - மிக்கக்கூறுவதால், கிம் - யாதுளது, ப்ராரப்தம் - பிராரப்தமானது, ஸ் சிவஃ அச்சிவனென்றே, ஸ்மிருதஃ - தீர்மானிக்கப்பட்டது.

பொழிப்புரை—அதுபோல ப்ராரப்தகருமமானது விவேகியைக்கூடவிடாது. ஆதலின் மிக்கக்கூறுவதால் யாதுபயன் பிராரப்தமானது சிவன் என்று எண்ணப்பட்டது. இங்குச் சிவன் என்று கூறியது ஒளபசாரிகவபேதம் என்பதறிக. சிவபெருமானைத்தடுப்பது எவராலும் மாளாததுபோல பிராரப்தத்தையும் தடுக்கமாளாது ஆதலால் அங்ஙனம் கூறப்பட்டது. சிவபெருமான் என்ற சொல்லுக்கு முற்கூறிய ஒப்புமை ஸம்பந்தத்தால் கௌணவிருத்தியிலக்கணையால் வலியுடையது என்று ஆகுபெயர்கொள்க.

ஸ்லோகம்.

வாயதெதோஹிவாராது ஹோகாரொவிதாஹுஸஃ |

ஸத்யந்தபீடிதோஜீவ ஸ்தூலதேகம்விமுஞ்சதி || (சுரு)

பாததேமாம்திவாராத்ர மகங்காரோபிதாத்ருசஃ

அத்யந்தபீடிதோஜீவ ஸ்தூலதேகம்விமுஞ்சதி.

வியாக்யானம்—தாத்ருசஃ - அங்ஙனமான, அஹங்காரோபி - அஹங்காரமும், மாம் - என்னை, திவாராத்ரம் - இரவும் பகலும், பாததே - தொந்தரவுசெய்கின்றது, அத்யந்தபீடிதஃ - மிக்கத்தொந்தரவுபெறுவானாகில், ஜீவஃ-சிவன், ஸ்தூலதேகம் - தூலதேகத்தினை, விமுஞ்சதி - விடுகின்றான்.

பொழிப்புரை—அங்ஙனமான அஹங்காரமும் என்னை இரவும் பகலும் தொந்தரவு செய்கின்றது, மிக்கத்தொந்தரவ்வடைவானாகில் சிவன் தூலதேகத்தை விடுகின்றான்,

ஸ்லோகம்.

தஸ்யஜீவாஹபெஹிஹி உபாயகிபுதாஹபா |

தஸ்மாஜ்ஜீவாப்தயேமஹயம் உபாயகிரியதாம்ந்வயா

வியாக்யானம்—தஸ்மாத் - ஆதலால், ஜீவாப்தயே - ஜீவிப்பதன்நிமித்தம், மஹயம் - எனக்கு, உபாயஃ - உபாயமானது, த்வயா - உங்களால், கிரியதாம் - கற்பிக்கத்தக்கது.

பொழிப்புரை —ஆகையால் (நான்) சீவிப்பதின் பொருட்டு எனக்கொரு உபாயமானது உம்மால் சொல்லத்தக்கது.

இரண்டாவதந்தியாய் முற்றிற்று.

முன்றாவ தத்தியாயம்.

அகஸ்தியர்விடை.

உ ழு ள் ளா திவவம்பய்யுஃ காஜெஞ்ஞாயாஹீவீவிதஃ |
ஹிதஃ உரொஹிதகவ்யு ஃ ஃஜெஷ்டாரிவஹஷஜிஃ ||
நக்ருஹ்ணதிவஃபத்யம் காமக்ரோதாதிபீடிதஃ
ஹதம்நரோசதேதஸ்ய முமுர்ஷோரிவபேஷதம்.

வியாக்யானம் — காமக்ரோதாதிபீடிதஃ - காமக்குரோதாதிகளால் பீடிக்கப்பட்டவன், பத்யம்வஃ - இதமானசொல்லே, நக்ருஹ்ணதி - கேட்கின்றதில்லை, தஸ்ய - அவனுக்கு, முமுர்ஷோ - உயிர் துறப்போருக்கு, பேஷதம்இவ - மருந்துபோல, ஹதம் - இதமானது, நரோசதே - ருசிப்பதில்லை.

பொழிப்புரை — காமக்குரோதம் முதலியவைகளால் பீடையடைந்தவன் இதமான சொல்லைக் கேட்கிறதில்லை. ஆயுள் முடிந்தவனுக்கு ஓஷதம் யுக்தமாய்த்தோன்றாததுபோல் அவனுக்கும் இதம் ருசிக்காது.

நுட்பம்—சென்ற அத்தியாயத்தி னிறுதியில், துக்கமடையாமலிருப்பதற்கு யாதாவது கூறவேண்டுமென்ற இராமரது வசனத்திற்கு இச்சுலோகத்தினால் பதிலுரைக்கின்றார். ஓ ராம! நீ துக்கமடையாதிருக்க வேண்டுமாயின் துக்க ஏதுக்களான காமக்குரோதாதிக்களாய் அறுபகையும் துலைக்கவேண்டுமாதலால் அநவனம் துலைப்பதற்குரிய தத்துவத்தை யுபதேசித்தேன், அது உனக்கு சிதமாய்ப்புலப்படவில்லை யென்பதைப்பொதுவாய்க்கூறி அதற்கு ஓர் உதாரணமும் இச்சுலோகத்திலேயே கூறப்பட்டது.

ஸ்லோகம்.

ஃயெஃஸஃ ஃபாநீதா ஹீதாஹெஹிதஃநராயிநா |

ஃபாஸ்யதிநாஸ்யஃ ஃஸாக்யஃ தவஸ்யத்யஃ ||

(உ)

மத்யேசமுத்ரம்யாநீதா வ்லீதாதைத்யேநமாயிநா

ஆயாஸ்யதிகரச்சேஷ்ட ஸாகதம்தவஸந்நிதம்.

வியாக்யானம்—நரச்சேஷ்ட - ஓ நரச்சேஷ்டனே, மாயிநா - மாயாவியான, தைத்யேந - அரக்கனால், மத்யேஸமுத்ரம் - சமுத்திர நடுவில், யாவ்லீதா - யாதொரு வ்லீதையானவன், நீதா - கொண்டு போகப்பட்டாளோ, ஸா - அச்சீதை, தவ, ஸந்நிதம், - உன்னருகில், கதம் - எப்படி, ஆயாஸ்யதி - வருவான்.

பொழிப்புரை—ஓ நரச்சேஷ்டனே மாயாவியான அரக்கனால் சமுத்திரநடுவில் எந்தச்சீதை கொண்டு போகப்பட்டனளோ அச்சீதை உன் சந்நிதிக்கெவ்விதம்வருவான்.

ங்ட்பம்.—சீதை இராமனால் கிரகிக்கப்படுவளென்பது அகஸ்தியரறிந்தும் இராவணனுடைய பராக்கிரமத்தைக் குறிப்பா லுணர்ந்துகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

வ்யுத்தெவதாஸுவடாஹாரிக்ஷுடபுலயவக் |

கிஹவாரியாரிணெயா யஸ்யஸாதிவஸாராமநாஃ || (௩)

பத்யந்தேதேவதாஸ்ஸர்வா த்வாரிமர்க்கடயூதவத்

கிஞ்சசாமரதாரிண்யோ யஸ்யசந்திகராங்கநாஃ

வியாக்யானம் — யஸ்ய - எவனது, த்வாரி - வாசற்படியில், ஸர்வா, தேவதாஃ - எல்லாத் தேவர்களும், மற்கடயூதவத் - குரங்குக் கூட்டம்போல, பத்யந்தே, கட்டப்படுகின்றார்களோ, கிஞ்ச - மேலும், யஸ்ய - எவனுக்கு, ஸாராங்கநாஃ - தேவஸ்திரீகள், சாமரக்ராஹண்யஃ - சாமரம்பிடித்தவர்களாய், ஸந்தி - இருக்கின்றனரோ.

பொழிப்புரை—எந்த ராவணனது வாசலில் எல்லா தேவர்களும் குரங்குக்கூட்டம்போல கட்டுப்பட்டுநிற்கின்றார்களோ அன்றியும் எந்த அரக்கனுக்குத் தேவமங்கையர்களெல்லோரும் சாமரம் வீசுகின்றனரோ.

முந்திய சுலோகத்தில், சீதை எப்படி உன்னிடம் வரக்கூடும், என்று கூறினார், அங்ஙனம் அவள் வரமானாது என்பதற்கு ஏதுக்களை இச்சுலோகம்தொடங்கி நான்கு சுலோகங்களால் கூறுகின்றார். அவ்வேதுக்களாவெனின், மிக்க பாரக்கிரமமுள்ள அவ்

வரக்கனால் கொண்டுபோகப்பட்ட சீதைதையக்கொண்டு வரவேண்டுமானால் அவ்வரக்கனை வென்றால் தான் முடியும் அவனையோவெல்லமானாது என்று கூறத்தொடங்கினார்.

ஸ்லோகம்.

ஹுஜ்ஜத்-நொகீலிஹா பஸ்ஸாஹ்வாஜிஷ்டகம் |

நிஷ்டாஹுதஸ்யஜிஹி சுயாதவஸவிஷ்டகம் || (சு)

புங்க்வேதத்ரிலோகமகிலாம் யஸ்யஸம்பவாதகம்பிதா,
நிஷ்டகம் கம்-தஸ்யஜிஹி சுதம்-தவபரிஷ்டகம்.

வியாக்யானம் — யஃ - எவன், ஸம்பவாதகம்பிதா - சிவபெருமானது வரன்களால் கர்வமடைந்தவனாகக்கொண்டு, த்ரிலோகம் - அகிலாம் - முவ்வுலகனைத்தையும், நிஷ்டகம் கம் - தவ யத்யா, புங்க்வேத-புசிக்கின்றனோ, தஸ்ய - அவனுடைய, ஜயஃ - ஜயமானது, தவ - உனக்கு, சுதம் - எங்ஙனம், பரிஷ்டகம் - ஏற்படும்.

பொழிப்புரை—எவன் சிவபெருமானது வரத்தினால் கர்வமடைந்தவனாய் முவ்வுலகனைத்தும் இடைபூதற்றுப் புசிக்கின்றனோ அவனை நீ எவ்விதம் செயிக்கக்கூடும்.

ஸ்லோகம்.

ஹுஜ்ஜத்-நொகீலிஹா பஸ்ஸாஹ்வாஜிஷ்டகம் |

சுதஸ்யாஹுதஸ்யஜிஹி சுயாதவஸவிஷ்டகம் || (ரு)

இந்திரஜிந்நாமபுத்ரோய ஸ்தஸ்யாஸ்திசுவரோத்தமாத்

தஸ்யாக்ரேஸங்கரேதேவா பஹுவாரம்பலாயிதா?

வியாக்யானம்— யஃ - எவன், சுசுவரோத்தமாத் - ஸ்வவரன்கொடுத்தவரங்களால் மதங்கொண்டவனும், இந்திரஜித் - இந்திரஜித், நாம- என்று பிரசித்திபெற்றவனுமாய் உளனோ அவன், தஸ்ய - அந்த ராவணனுக்கு புத்ரன், தஸ்ய - அவ்விந்திரஜித்தின், அக்ரே - முன், ஸங்கரே - உயுத்தத்தில், தேவா - தேவர்கள், பஹுவாரம் - அநேக முறை, பலாயிதா - பயந்து ஓடினவர்கள்.

பொழிப்புரை — எவன் சிவபெருமானது வரங்களால் மதித்தவனுமாய் இந்திரசித்தென்று பிரசித்தி பெற்றவனுமாயிருக்கின்

றானே. அவன் ராவணனுக்குப் புதல்வன். அவனெதிரில் உயுத்தந்
தில் நிற்கமாளாது தேவர்களும் பன்முறை பயந்தோடினார்கள்.

ஸ்லோகம்.

கூலகணபூஹ்யொஸ்தா யஸ்யாஹிஸ ராஸஹிதம் |
சுநெய்யாஹிப்யாஸஸ்யாபஹிதம் விராஜீவீவீஷணம் || (சு)

கும்பகர்ணஹ்வயோப்ராதா யஸ்யாஸ்திஸ ராஸஹிதம்
அந்யோதிவ்யாஸ்தரஸ்யுத்தம் சிரஞ்சிவிவிபிஷணம்.

வியாக்யானம்—ஸ ராஸஹிதம் - தேவருக்கந்தகணை, கும்பகர்
ணஹ்வயம் - கும்பகருணனென்பவன், யஸ்ய - எவனுக்கு, ப்ராதா -
சகோதரனே எவனுக்கு, அந்யம்-மற்றொரு சகோதரன், திவ்யாஸ்திர
ஸம்யுத்தம் - திவ்வியாஸ்திரங்களையுடையோனும், சிரஞ்சிவி - வெ
குசாலம் சிவித்திருப்பவனுமாகிய, விபிஷணம் - விபிஷணனென்ப
வனே.

பொழிப்புரை—தேவருக்கந்தகணைப் கும்பகர்ணனென்று பெய
ருள்ளவன் எவனுக்குச் சகோதரனே, எவனுக்கு மற்றொரு சகோ
தரன் திவ்வியாஸ்திரங்களையுடையோனும் வெகுசாலம் சிவிப்போ
னுமான விபிஷணனென்பவனே.

ஸ்லோகம்.

ஹ்மஹ்யஸ்யாஹிதம் காவ்யம் ஹ்மஹ்யஸ்யாஹிதம்
வதஹ்மஹ்யஸ்யாஹிதம் வதஹ்மஹ்யஸ்யாஹிதம் || (எ)

தூர்கம்யஸ்யாஸ்திலங்காக்யம் தூர்ஜயம்தேவதானவை
சதூரங்கம்பலம்யஸ்ய வர்த்ததேகோடிஸங்க்யயா.

வியாக்யானம் — யஸ்ய - எவனுக்கு, தூர்கம் - எவராலும்
போகமாளாததான, லங்காகாக்யம்-இலங்கையென்ற நகரம், அஸ்தி-
உளதோ, யஸ்ய - எவனுக்கு, தேவதானவை - தேவாசுரர்களால்
தூர்ஜயம் - ஜயிக்கமாளாததான, சதூரங்கம்பலம்-நர்ஸவகைச்சேனை
யும், கோடிஸங்க்யயா - கோடிக்கணக்காய், வர்த்ததே - இருக்
கின்றதோ.

பொழிப்புரை—எவனுக்கு எவராலும் போகக்கூடாததான லங்கையென்ற நகரம் உளதோ, எவனுக்குத் தேவாசுரர்களால் செய்க்கக்கூடாததும் கோடிக்கணக்காயுமுள்ள நால்வகைச் சைன்னியம் உளதோ.

ஸ்லோகம்.

ஏகாகிராத்வயாஜேயி ஸகதம்ரகுநந்தா |

ஆகாங்க்ஷதேகரேதர்த்தம் பாலச்சந்த்ரமஸம்யதா ||

தயாக்ஷாக்ஷாஜோஹந ஜபாதஸ்யா விவாஹஸி |

ஏகாகிராத்வயாஜேயி ஸகதம்ரகுநந்தா

ஆகாங்க்ஷதேகரேதர்த்தம் பாலச்சந்த்ரமஸம்யதா

ததாத்வம்காமமோஜேந ஜயம்தஸ்யாபிவாஹஸி

வியாக்யானம் — ரகுநந்தன் - ஓ ரகுவம்சத்திலுண்டான ராமனே, ஸ - அவ்விராவணன், ஏகாகிரா - ஒருவனை, த்வயா-உன்னால், கதம் - எப்படி, ஜேயி - செயிக்கப்படுவான், பால - குழந்தை, யதா- எப்படி, சந்த்ரமஸம்-சந்திரனை, கரேதர்த்தம்-கையில்வைத்துக்கொள்ள, ஆகாங்க்ஷதே - விரும்புகின்றதோ, ததா - அதுபோல, த்வம்-நீ, காமமோஜேந - காமமயக்கத்தால், தஸ்ய - அவனது, ஜயம்-ஜெயத்தை, அபிவாஹஸி - விரும்புகின்றாய்.

பொழிப்புரை—ஓ ரகுநந்தனே அவ்விராவணன் ஒருவனாகிய உன்னால் எப்படி செயிக்கப்படுவான், குழந்தை சந்திரனைப் பிடித்துக் கையில் வைத்துக்கொள்ள எவ்விதம் விரும்புகின்றதோ அவ்விதமே நீ காமமயக்கத்தால் அவ்விராவணனை செயிக்கவிரும்புகின்றாய்.

இராமர்வினா.

க்ஷத்ரிபொஹம்நிஸ்ரஜ ஹாயபூரெரக்ஷஸாஹுதா (அ)
யதிகந்தநிஹந்யாஸ ஜீவநெநெஷிகிம்மம் |

க்ஷத்ரியோஹம்முரிச்ரேஷ்ட பார்யாமேரக்ஷஸாஹ்ருதாய
யதிதம்நிஹம்யாச ஜீவநேமேஸ்திகிம்பலம்.

வியாக்யானம் — முரிச்ரேஷ்ட - ஓ முனிவர்கோனே, அஹம் - நான், க்ஷத்ரியோ-க்ஷத்திரியன், மேபார்யா-எனது மனைவி ரக்ஷஸா -

அரக்கனாள், ஹ்ருதா - அபகரிக்கப் பட்டாள், தம் - அவ்வரக்களை, ஆச - சிக்கிரமாய், நதிஹந்திரியதி - கொல்லாவிடில், மே - எனக்கு, ஜீவனே - ஜீவிப்பதில், கிம் பலம் அஸ்தி - என்ன பயனுள்ளது.

பொழிப்புரை — ஹ்ருதிவரரே, யான் கூடித்திரியன் எனது மனைவி அரக்கனாள் அபகரிக்கப்பட்டாள் அவ்வரக்களைச் சிக்கிரமாய்க் கொல்லாவிடில் என்னைக்கு யாது பயன்.

ஸ்லோகம்.

சுதந்திரம் கிடைக்க உபகரணங்களைப் பெற || (கல)

அதஸ்தேதத்தனபோதேத நமேகிஞ்சித்திரயோ ஜநம்

வியாக்யானம் — அதம் - ஆதலால், தே - தங்களது, தத்வபோதேத - தத்துவத்தால் உபதேசத்தால், மே - எனக்கு, நகிஞ்சித்திரயோ ஜநம் - கொஞ்சமும் பிரயோஜனமில்லை.

பொழிப்புரை — ஆதலால் தங்களது தத்துவோபதேசத்தால் எனக்கு ஒரு பயனாகவில்லை.

ஸ்லோகம்.

காமக்ரோதாபயஸ்ஸவே தஹ்யதேததைஸ்ததார்மம்
அகங்காரோபேதித்யம் ஜீவந்ஹந்தமுத்யதம் || (கக)

காமக்ரோதாபயஸ்ஸவே தஹ்யதேததைஸ்ததார்மம்
அகங்காரோபேதித்யம் ஜீவந்ஹந்தமுத்யதம்.

வியாக்யானம் — காமக்ரோதாபயஸ்ஸவே - காமம் குரோதம் முதலியவைகளெல்லாம் என்னிடமுள், அதம் - அவைகளால், மம ததம் - எனதுதேகம், தஹ்யதே - கொளுத்தப்படுகின்றது, அஹந்தாரோபி - அகங்காரமும், மே - எனது, ஜீவம் - ஜீவனை, ஹந்தம் - கொல்லுவதற்கு, நித்தியம் - எப்பொழுதும், உத்யதம் - தயாராயிருக்கின்றது.

பொழிப்புரை — காமம் குரோதம் முதலியவைகளெல்லாம் என்னிடமிருக்கின்றன. அவைகளால் எனது தேகம் கொளுத்தப்படுகின்றது. அகங்காரமும் எனது ஜீவனைக்கொல்லுவதற்கு எப்பொழுதும் தயாராகவேயிருக்கின்றது.

ஸ்ரீலோகம்.

ஹ்ருதாயாம் நிஜகாந்தாயாம் சத்ருணாவதிதஸ்யிவா |
யஸ்மின்குவபை ஹ்ருதஸ்யோக்ஷெயே ந மொயசி || (கஉ)
ஹ்ருதாயாம்நிஜகாந்தாயாம் சத்ருணாவதிதஸ்யிவா
யஸ்யாதத்யபுத்தயாஸ்ய நஸ லோகேடிநவ்யாதமம்.

வியாக்யானம்—நிஜகாதாயாம் - தனது மனோவி, ஹருதாயாம் - அபஹ்ரிக் கர்ப்பம் இருக்கும்போது, சத்ருணாமதஸ் பவா - அல்லது சத்துருவால் அவமானம் செய்யப்பட்ட வினா, யஸ்ய - எவனுக்கு, தத்வபுபுஸி - தத்துவவஞ்சி மேச்சையானது, ஸ்யாது - உண்டாகின் மதோ, ஸி - அவன், லோகே - உலகத்தின், புருஷாதம: - புருஷருக்குள் அந்மனோயாவன்.

பொழிப்புரை — தனது மனைவி அபகரிக்கப்பட்டிருக்கும் பொழுது அல்லது சத்துருவா லவாமாமை நடவடிக்கைக்குப் பொழுது வது எவனுக்குத் தத்துவோபதேசம்பெற அல்லது தத்துவா ராயச்சிசெய்யவேண்டிமென்ற விருப்பமுண்டாகின்றதே. உலகத்தில் அவன் புருஷருக்குள் அதமனோபாயான்.

ஸ்ரீலோகம்.

தஸ்யாதுவ்யொயாபாபாசுமயிந்நாஸ்பாபுஜாதெ |
 ஸ்ரூதிஹிஜேஜம்நிராஜாபுஜக்தைநாமெநுராஹுதெஜமாநம் ||

தஸ்மாத்தஸ்வயேநாபாயம்லங்கயித்வாம்புதிம்முநே
 ப்ருஹ்மேமுநிசரிதூலத்வத்தோநானயோஸ்குமேசுநம்.

வியாக்யானம்—முநீர் - ஓ முனிவரே, தஸ்மாந் - ஆதலால், அம்புதும் லங்கயித்வா - கடலைத் தாண்டி, தஸ்ய விதோபாயம் - அவனைக்கொல்லுமுபாயத்தை, ப்ருஹ் - கூறுங்கள். முநிசார்த்தூல - ஓ முனிச்சீரஷ்டரே, மே - எனக்கு, த்வந்தம் - உங்களிலும், அந்யஃ - அந்நியரான, குருஃ - ஆசிரியர், நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை — ஓ முனிவரே, ஆதலால் கடலைத்தாண்டி உயர்ந்ததில் அவனைக்கொல்லுவதில் எனக்கு உபாயத்தைக் கூறுங்கள் முனிவருட் சிறந்தவரே தங்களைத் தவிர எனக்கு வேறு குறையில்லை

அகஸ்தியர்விடை.

மமஸூஉவாஹ—ஊவ்வெவ்ஹுரணம்பாஹி வாவ—தீவதிவ்யுபா |

ஸவெவதுஸவெநூஹமவாநு வாஹிதாப—ஹுபாஸூதி ||

அகஸ்தியஉவாச—ஏவம்சேச்சரணம்பாஹி பார்வதிபதிமவ்யயம்

ஸசேத்ப்ரஸந்நோபகவான் வாஞ்சிதார்த்தம்ப்ரதாஸ்யதி.

வியாக்யானம்—ஏவம்சேத் - இங்ஙனமாயின், அவ்யயம் - அவ்
பயரான, பார்வதிபதி - சிவபெருமானே, சரணம்பாஹி - சரண
மடைவாயாக, ஸ் பகவாது - அப்பகவான், ப்ரஸந்நஃ சேத் - பிர
ஸந்நராயின், வாஞ்சிதார்த்தம் - விரும்பியபொருளை, ப்ரதாஸ்யதி -
கொடுப்பார்.

பொழிப்புரை—இங்ஙனமாயின் அவ்வியயரான பரசிவத்தைச்
சரணமடைவாயாக. அந்த பகவான் பிரஸந்நரானால் விரும்பிய
பொருளைக் கொடுப்பார்.

ஸ்லோகம்.

ஹெவெவரஜெபஸூக்ராஹெஹ—ஹரிணாஹுஹணாவீவா |
ஸவெவதுஸூக்ரவாஹு ஸாக்ராமுஹுஹ—ஹவிநா || (கரு)

தேவவரஜேயச்சக்ராத்யைர்ஹரிணப்ருஹ்மணபிவா

ஸதேவத்யைகதம்வாஸ்து சங்கராதுக்ரஹம்விநா.

வியாக்யானம் — சக்ராத்யை - இந்திராதிகளான, தேவை -
தேவர்களாலும், ப்ருஹ்மண - ப்ருஹ்மனாலும், ஹரிணபிவா - விஷ்ணு
வாலும், அஜேய - ஜெயிக்க மாளாதவனான, ஸ் - அவ்விராவணன்,
சங்கரானுக்கிரஹம்விநா - சிவபெருமானது திருவருளின்றி, கதம்-
எங்ஙனம், தேவத்யைஅஸ்து - உன்னால் கொல்லப்படுவோனாவான்.

பொழிப்புரை—இந்திராதிகளான தேவர்களாலும் ப்ருஹ்மனாலும்
விஷ்ணுவினாலும் செய்க்கக்கூடாதவனான அவ்விராவணன் சங்கர
னது அருளின்றி எங்ஙனம் உன்னால் கொல்லப்படுவோன் ஆவான்.

ஸ்லோகம்.

சு தஸ்ஸாநீக்ஷயிஷ்யாநி விரஜாமஜிஜாஹிதஃ |

தெநஜாமெக்ஷணதிக்ஷுக்ஷா ஹிக்ஷாதெஜொஜிபொஸவ || (௬௬)

அதஸ்த்வாம்நீக்ஷயிஷ்யாமி விரஜாகமமாச்சரிதஃ

தேநமார்க்கேணமர்த்தயத்வம் ஹித்வாதேஜோமயோபவ.

லியாக்யானம்—அதஃ - ஆகையால், விரஜாகமம் ஆச்சரிதஃ - விரசாகமத்தையாச்சரியித்தவனாய், த்வாம்நீக்ஷயிஷ்யாமி - உனக்குநீநீக்ஷசெய்துவைக்கின்றேன், தேந் - மார்க்கேண - அவ்வழியால், மர்த்தயித்வம் - மனிதத்தன்மையை, ஹித்வா - விநித்து, தேஜோமய - தேஜோமயனாக, பவ - ஆய்விதி.

பொழிப்புரை—அவ்விதையினது அருளவேண்டிமாதலால் விரசாக்கிரமத்தையாக்கொண்டு உனக்குநீநீக்ஷசெய்துவைக்கின்றேன் அம்முதையால் மனிதத்தன்மையவிட்டி திவ்வியதேகமுடையோனாவாய்.

ஸ்லோகம்.

நுட்பம்—சிவபெருமான் திருவருளினையவையவேண்டிமாயின் தீட்சையத்தியாவசியமாகலின் இராமனைத் தீட்சைசெய்து கொள்ளும்படி அகத்தியர் கூறினர்.

வநநஹக்ஷாரணஸதுநுஸவபூங்காரிநவாஸுஸி ||

ஸஸிதஉவாஸ || சுயபுணரீரூபிஸா ஐணவநுநிஸதஸி ||

உவாஸஃஸிநிஸிஸுபுஹுஸிநாந்தராதுநா (௬௭)

தேனஹத்வாரணேசத்தூந் ஸர்வான்காமாநவாப்ஸயவரி

ஸஸிதஉவாச—அதப்ரணம்பராமஸ்தம் தணா-வந்முனிஸத்தமம்.

உவாசதுஃக்கநிர்முக்தஃ ப்ரஹ்ருஷ்டேநாந்தராத்தமநா

லியாக்யானம்—தேந - அவனது அருளால், சத்தூந் - பகைவர் களை, ரணே - யுத்தத்தில், ஹத்வா - கொன்று, ஸர்வாந் - காமாந் -

அல்லாவிருப்பத்தையும், அவாப்ஸ்யவஸி - பயன்படுத்திக்கொள்வா
யாக, அத - பிறகு, ராமம் - இராமன், தம் - அம்முனிவரை, தண்ட
யத்திரணம்ய - ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து, துக்கநிர்த்மக்தம் - துக்
கத்தினின்று விடுபட்டு, ப்ரஹ்ருஷ்டேந அந்தராத்மனா - கனித்தாமன
துடையோனாய், உவாச - சொன்னான்.

பொழிப்புரை — அவனருளால் பகைவர்களை யுத்தத்தில்
கொன்று விருப்பமெல்லாவற்றையும் பெற்றிடுவாயாக பிறகு இரா
மன் துக்க நீங்கிவனாய் அம்முனிவரை ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்
கரித்து, கனித்த மனதையுடையோனாய்ச் சொல்லியாவது.

இராமர்வினா.

கூருதாரெபாஹுரீதேவாஹி காமெபாஹி மஹி ||

வீதாஹி யிஷ்டாஹி நயிஷ்டாஹி ||

கூதஸாவிரஜாநிஷ்டாஹி ப்ரஹ்ருஷ்டேந நிவஸ்து || (௧௯)

க்ருதார்த்தோபமம்முநேஜாதே வாஞ்சிதார்த்தோமமகதம்.

பீதாம்புதிப்ரஸநஸ்த்வம் யதிமேகிமுதர்ஸபம்

அதஸ்த்வம்விஜாநிஷ்டாஹி ப்ரஹ்ருஷ்டேந நிவஸ்து.

வியாக்யானம்—முநே - ஓ முனிவரே, ஆபமம்-யான், க்ருதார்த்
தஜாதம் - க்ருதார்த்தனானேன், மம - எனக்கு, வாஞ்சிதார்த்தம் -
விரும்பியபொருள், ஆகதம் - கிடைத்துவிட்டது, பீதாம்புதி - கிட
லுண்டவரான, த்வம் - தான்கள், ப்ரஸந்நோயதி - பிரஸந்நானால்,
மே - எனக்கு, துர்ஸபம்கிமு - கிடைக்காததுயாதானது, முநிஸத்தம -
ஓ முனிவரே, அதம் - ஆதலால், த்வம் - தான்கள், மே - எனக்கு,
விரஜாநிஷ்டாஹி - விரசாதிக்கையை, ப்ரஹ்ருஷ்டேந - கூறுங்கள்.

பொழிப்புரை—ஓ முனிவரே, யான் க்ருதார்த்தனானேன். விரும்
பியபொருள் கிடைத்தது. கிடலுண்டவரான தான்கள் எனக்குப்பிர
சன்னரானால் கிடைக்காதது யாதானது. ஓ முனிவரே ஆதலால்
விரசாதிக்கையைக் கூறுங்கள்.

அகஸ்தியர்விடை.

ஸூக்ஷ்மக்ஷேத்ரதாதுஷ்யா ஸிஷ்யோர்வா விபிஸ்சதஃ |
 வனகாஷ்யாஹ்வோலிவாரெ ஸூக்ஷ்மாயாமாஸிவாரெஹஸு ||
 சுக்லபக்ஷேசதுர்தச்யா மஷ்டம்யாம்வாவிசேஷதஃ
 ஏகாதச்யாம்சோமவாரே ஆர்த்ராயாம்வாஸைமாரபேத்.

வியாக்யானம்—அகஸ்தியர் கூறியதாவது. சுக்லபக்ஷே - வளர்
 பிறையில், சதுர்த்தச்யாம் - சதுர்த்தசியில், அஷ்டம்யாம்வா - அல்
 லது அஷ்டமியிலாவது விசேஷதஃ - விசேஷமாய், ஏகாதச்யாம் -
 ஏகாதசியிலாவது, ஸோமவாரே - திங்கட்கிழமையில், ஆர்த்ராயாம்
 வா - அங்ஙனமே திருவாதிரை நஷ்டத்திரத்தில், ஸைமாரபேத் -
 ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

பொழிப்புரை—இங்கு முனிவர் விரசாதிகைஷ்யின்காலத்தைக்
 கூறுகின்றார். வளர்பிறையில் சதுர்த்தசியில் அல்லது அஷ்டமியிலா
 வது ஏகாதசியிலாவது திங்கட்கிழமையில் அங்ஙனம் திருவாதிரை
 நட்சத்திரத்தி லாரம்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்லோகம்.

யாவாஸிஹ்மபுரஃ ஸூக்ஷ்மஸூத்ரவரெஸூரஃ ||
 பரஃ ஸூத்ரதரஃவாஹஸு பரஃ ஸூத்ரதரஃஸிவஃ || உக
 யம்வாமமஹம்பம்ருதரம் சாச்வதம்பரமேஸ்வரம்
 பராத்பரதரம்சாஹஸு பராத்பரதரம்சிவம்.

வியாக்யானம்—பராத்பரம் - பரத்திற்கும் பரனான, யம் - எந்த
 (இறைவனை) சிவம் - சிவபெருமானே, வாமம் - அழகில் சிறந்தவ
 னென்றும், ருத்ரம் - பவப்பினியைப்போக்கடி ப்பவனென்றும், ஸாஸ்ப்
 வதம் - எக்காலத்துமுள்ளவென்றும், பரமேஸ்வரம் - பரம இறை
 வனென்றும், பராத்பரம் - பிறும்ம விஷ்ணுருத்திரர்களுக்கும் மேலா
 னவென்றும், ஆஹஸு - கூறுகின்றார்களோ.

பொழிப்புரை — முன்னர் காலத்தைக்கூறி, இங்குத் தேவதை
 தியானக்கிரமத்தைக் கூறுகின்றார். மேலானவருக்கும் மேற்பட்
 டவரான எந்த சிவபெருமானே அழகிற் சிறந்தவனென்றும் பிறம்

பின் துக்கத்தைத் துலையச் செய்வோனென்றும், எக்காலத்து முள்ளவனென்றும், பரமேச்சுரன் மும்முர்த்திகளுக்கும் இறைவனென்றும் (மாயையிலும்) அவ்வியத்தத்திலும் பரனென்றும் கூறுகின்றார்களோ.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருஷ்ணோஜநகூலீஷ்வொ வபுஷ்ணவபுயொஸுஷாஸிவம் |
யொகூழிநாவஸ்யொழிவிஸொய்யுஹ்யுக்ஷ்யுக் (உஉ)
ப்ரஹ்மணோஜகூம்விஷ்ணோ ர்வஹ்நேர்வாயோஸ்ஸதாசிவம்
த்யாத்வாக்நிராவஸத்யாக்நிம் விசோத்யசப்ருதகப்ருதக்.

வியாக்யானம்—ப்ரும்ஹணஃ - பிரம்மனுக்கும், விஷ்ணோஃ - விஷ்ணுவுக்கும், வஹ்நேஃ - அக்கினுக்கும், ஜநகம் - உத்பத்திலேறுதுவான, ஸதாசிவம் - ஸதாசிவனை, த்யாத்வா - தியானித்து, அக்நிரா - அக்நியால், ஆவஸத்தியாக்நிம் - ஆவஸத்யமென்றவக்கிரியை, ப்ருதகப்ருதக் - தனித்தனியாய், விசோத்ய, ச - நன்றாய்ச்சோதித்து.

பொழிப்புரை—பிரம்ம விஷ்ணு அக்நி வாயுக்களை யுண்டாக்கியோனான ஸதாசிவனைத் தியானித்து, அக்நியால் ஆவசத்யமென்ற அக்நியைத் தனித்துத்தனியே சோதித்து.

அக்நியாலாவஸத்யாக்நியை என்றதினால், ஞானவைவராக்கிய ஐசுவரிய உருவமான கார்ஹபத்தியா ஹவநீயதக்ஷிணக்கிரியென்ற திரேதாக்க்நியால், ஆவசத்திய அக்நியை என்றதினால் அவஸத என்பதற்குத் தேகமென்று பொருள் கொள்க. அங்கு அக்நிபோல பிரகாசிக்கின்றவனாதலால் சிவனையே அக்நியாகக் கூறப்பட்டது. சிவனை இருபத்துநான்கு தத்துவங்களினின்றும் வேறு என விசாரித்து அறிந்து, இருபத்துநான்கு தத்துவங்களுக்கும் புறம்பேயுள்ளவன் சிவன் உதிவது தத்துவமாவான் அவனிலும் புறம்பான உவது தத்துவத்தையுத்தடுத்தவரே சிவபெருமானாவார்.

ஸ்லோகம்.

வஹுவதி தாநிலஸ்யபி யுகாந்வாமுணவிக்ருரீகஸி |
 ரீகத்ராஃவஹவதஸ்யபி க்ருரீகத்ராஃநிலஸ்தத்வரம் || (உ௭)
 வணகரீகத்ரீகத்ரஹி ஆஹஸாந்தவ்யவஸ்யிதம் |
 ஸ்ரீக்யூஸ்யாவ்யுதெ தாஹிக்நா வுதவாஸாவதஹரெகஸி
 பஞ்சபூதாநிலஸ்யம்ய த்யாத்வாகுணவிதிக்ரமாத்
 மாத்ராஃபஞ்சசதஸ்ரஸ்ச த்ரிமாத்ராத்விஸ்ததஃபரம்.
 ஏகமாத்ரமமாத்ரம்ஹி த்வாதசாந்தவ்யவஸ்திதம்
 ஸ்தித்யாஸ்தாப்யாம்ருதோபூத்வா வ்ரதம்பாகபதம்சரேத்.

வியாக்யானம்—பஞ்சபூதாநில - ஐம்பூதங்களை, ஸம்யம்ய - நன்
 கறிந்து, குணவிதிக்ரமாத் - குணங்களின் விதியின் முறையின்படி,
 த்யாத்வா - சிந்தித்து, பஞ்ச, மாத்ராஃ - ஐந்து மாத்திரைகளையும்,
 சதஸ்ரஃ - நான்கு மாத்திரைகளையும், த்ரிமாத்ராஃ - மும்மாத்திரை
 களையும், ததஃ பரம் - அதன் பின்னர், ஏகமாத்ரம் - ஓர் மாத்திரை
 யையும், அமாத்ரம் - மாத்திரையற்றதையும், த்வாதசாந்தவ்யவஸ்தி
 தம் - த்வாதசாந்தத்திலுள்ளவனையும், ஸ்தித்யா - உற்பத்தி (யாதி
 க்கிரமத்தி) னால், ஸ்தாப்ய - சிந்தித்து (தீர்மானம்செய்து) அம்
 ருதஃ, பூத்வா - அம்ருதனாய் நின்று, பாகபதம், வ்ரதம் - பாகபதவ்
 ருதத்தை (விரசாதீகையெய்). சரேத் - செய்யவேண்டும்.

பொழிப்புரை—ஐம்பூதங்களை அறிந்து, குணங்களது விதியின்
 முறைமையின்படி சிந்தித்து, ஐந்து மாத்திரைகளையும் நான்குமாத்
 திரைகளையும், மும்மாத்திரைகளையும், இருமாத்திரைகளையும், பிறகு
 ஒரு மாத்திரையும், மாத்திரையற்றதையும் துவாதசாந்தத்திலு
 ளளவனையும் உற்பத்தியாதிக்கிரமத்தினால் சிந்தித்து, அமிருத
 னாய் இருந்து விரசாதீகை உருவமான பாகபத விரதத்தைச்
 செய்வானாக.

ஆட்பம்—ஐம்பூதங்களை=பிருதிவியப்பு தேயு வாயு ஆகாயங்
 களை அறிந்து, குணங்களின் முறைமையின்படி = சத்தபரிசுநபரச
 கந்தமெனும் குணங்களின் முறையின்படி, ஆகாயம் சத்தகுணமு
 டையது. வாயுவுக்குப் பரிசம் தேயுவுக்கு உருவம் அப்புவுக்கு இர

ஸம் பிருதிவுக்குக் கந்தம் என்றபடி சிந்தித்து, பிறகு ஐம்மாத்திரைகள்=பிரிதிவிக்குச் சத்தப்பரிசு உருவரஸகந்தம் என்ற ஐந்துகுணங்களுள் எவாய் அங்ஙனமே ஜலத்திற்குக் கந்த நீங்கலாக மற்ற நான்கு குணங்களுள்ளதாகவும் தேயுவுக்குக் கந்தரசங்கள் நீங்கலாக மற்ற முக்குணங்களுளதாயும், வாயுவுக்குச் சத்தப்பரிசங்களுள்ளதாகவும், ஆகாயத்திற்குச் சத்தமொன்றே யுளதாகவும் அறிந்து, மாத்திரையற்றதையும்=மாத்திரையற்றது மனர்த்து அகங்காரமென்ற இருதத்துவங்களேயாம். இவைகளையும் அறிந்து, துவாதசாந்தத்திலுள்ளவனென்றால்=பரசிவம் என்று பொருள் கொள்க. எப்படியெனில் பூகங்கள் ஐந்து மாத்திரைகள் ஐந்து, மாத்திரையற்ற மஹத்தகங்காசங்கள் இரண்டு. ஆக இப்பன்னிரண்டுமே துவாதச என்று கூறப்படும், இவைகளுக்கு அந்தத்தில் அப்பாலுள்ளவன், சிவபெருமான் என்று பொருள் கொள்க, அல்லது துவாதசாந்தம்=யோகிகளால் தரிசிக்கப்படும் ஓர் இடம் அதாவது சிரசில் உள்ளது அந்த இடத்தில் இருப்பவனான சிவபெருமான் என்று பொருள் கொள்க. உற்பத்திக் கிரமமாவது சிவபெருமானால் ஆகாயம்வாயு அகநி ஜலம் மண் என்ற முறையே உற்பத்திகிரமமாம். இவ்விதம் சிந்தித்து, அமிருதனய் நின்று சுழிசெய்வாவிழிதம், வாழ்உபெ, ஹுஉபயுயி சுஹஜீதெ சுஜீதஸு ஹணி|| அகநியெனது வாக்கிலுள்ளவன் வாக்கு இருதயத்தில், இருதயம் என்னிடத்தில், யான் அமிருதத்தில், அமிருதம் பிரம்ஹத்தினிடத்தில்=என்று மறைகூறியவாறு எல்லாவற்றையும் பரசிவத்தினிடம் ஒடுக்கியதனால் அமிருதனய் நின்று பாகுபத விர்த்ததைச் செய்தல் வேண்டுமெனப்பட்டது.

ஸ்லோகம்.

உஉவ்ரு துவாஸுவதம் கூரிஷ்யாதிஸரிஸதம்|

பூாதரெவதஸாக்ஷம் நியாயாழிஸ்ஸாவயா || (உரு)

உவெவாஷிதஸூவிஸூதம் ஸூகாவாயாஸ்யப்யு|

ஸூக்யஜெவாவீதஸூ ஸூகூரோநாவெவம் || (உக)

ஜஹுயா விரஜாமினெதுப் பூணாவா நாடி லீஸுதம் |
 சுநுவாகாந்தெகா மு ஸூரிதாஜிவரூபவ்யகீ || (2௭)
 சூதநுதீநவஸாரொப்ய யாதெகசுதேதீன்து தம் |
 ஹஸாடாபாழிரிதூரெடிஃ விஜிஜாமாநிஸாஸுபெச ||

இதம்வ்ரதம்பாசுபதம் கரிஷ்யாமிஸமாஸதம்
 ப்ராதரேவதுஸங்கல்பம் நிதாயாக்ரிம்ஸ்வசாகயா.
 உபோஷிதச்சுசிஸ்நாதம் சுக்லாம்பரதரஸ்வயம்
 சுக்லயஜ்ஞோபவீதச்ச சுக்லமால்யானுலேபநம்.

ஜஹுயாத்விரஜாமந்த்ரைப் ப்ராணபாநாதிபிஸ்ம்ருதம்
 அதுவாகாந்தமேகாக்ர ஸ்ஸமிதாஜ்யசருந்ப்ருதக்.
 ஆத்மந்யக்ரீஸ்ஸமாரோப்ய யாதேஅக்நேஇமந்த்ரதம்
 பஸ்மாதாயாக்ரிநியாத்யை விம்ருஜ்யாங்காநிஸம்ஸ்ப்ருசேத்.

வியாக்யானம்—இதம் - (முன்கூறிய) இந்த, பாசுபதம்வ்ருதம் -
 பாசுபதமெனும்விருதத்தை, ஸமாஸதம் - சுருக்கமாய், கரிஷ்யாமி -
 செய்கிறேன், உபோஷிதம் - முதனான் உபவாஸமிருந்து அதாவது
 பட்டினியிருந்து, ப்ராதரேவது - காலையிலேயே (எழுந்து), சுசி -
 சுசியாய் அதாவது தந்தசத்திமுதலியன செய்துகொண்டு, ஸ்நாதம் -
 தீர்த்தமாடினவனுப்க்கொண்டு, சுக்லாம்பரதரம் - வெளுப்பு வஸ்திரம்
 தரித்து, சுக்லயஜோபவீதீ, ச - வெளுத்தபூணூலையுடையோனாய்,
 சுக்லமால்யானுலேபநம் - வெள்ளைமால்பூசு சணித்து, ஸங்கல்பம்
 நியாய - சங்கற்பஞ்செய்து, ஸ்வசாகயா - தனது சரகைக்குள்ள
 மந்திரத்தால், அக்ரிம் - அக்கிரியை, நிதாய - ஸ்தாபித்து (வைத்து)
 ப்ராணபாநாதிபிஃ - பிராணபாநாதிகளான, விரஜாமந்த்ரை - விரஜா
 மந்திரங்களால், அதுவாகாந்தம் - அவ்வனுவாகம்முடிய, ஏகாக்ரம்
 - ஒருவழி (ஒற்றுமை) ப்பட்ட (மனதுடையோ) னாய், உச்சரித்துக்
 கொண்டு ஸமிதாஜ்யசருந் - சமித்து, நெய், அவிச இவைகளை, ப்ரு
 தக் - தனித்தனியாய் ஜஹுயாத் - ஓமம்செய்தல் வேண்டும்,
 (பின்னர்), யாதே அக்நே இதிமந்த்ரதம் - யாதே அக்நே என்ற மந்த்

திரங்களால், அக்ரிம் - அக்ரியை, ஆத்மநி - தன்னிடம், ஸமாரோப்ய-
பாவித்து, அக்ரிஃ இத்த்யாத்யை - அக்ரி என்பதாதிகளான மந்திரங்
களால், பஸ்ம, ஆகாய - விபூதியையெடுத்து (அணிந்துபின்) விம்ரு
ஜ்ய - ரீரீனில் கலந்து, அங்காநி - அங்கங்களில், ஸம்ஸ்ப்ருசேத் -
நன்றாயணியவேண்டும்.

பொழிப்புரை—முன் கூறிய பாசுபதவிரதத்தைக் சுருக்கமாய்ச்
செய்கின்றேன் முதல்நா ஞாபவாசமிருந்து ஆகாரமெடாது விடியற்
காலத்திலெழுந்து சுத்திசெய்து தீர்த்தமாடிச் சுசியாய் வெண்பு வஸ்
திரங்களைத் தரித்துப் புதியபூணூலைதரித்து வெள்ளைமலைப்பூச்சணி
ந்து சங்கல்பம்செய்துகொண்டு தனக்குறியசாகைக்குள்ள மந்திரம்
தால் அக்ரியை தாபித்துப் பிராண பானாதி விரசாமந்திரங்களை
அவ்வது வாகம் முடிய ஒற்றுமைப்பட்டமனதுடன் உச்சரித்துக்
கொண்டு சமித்து நெய் அவிஸ் இவைகளைத் தனித்தனியே ஓமம்
செய்தல்வேண்டும். பிறகு யாதெகவஹு என்று தொடங்கிய மந்திரங்
களால் தன்னிடம் அக்ரியை ஆரோபித்து, சுஹிஸ்திஹஸு, என்பது
முதலாகிய ஆஹமந்திரங்களால் விபூதியையெடுத்து ஜலத்துடன்
கலக்காமல் முதலில் உடம்பில்பூசிப் பிறகு ரீரிலிட்டு முப்பட்டையா
யணிதல்வேண்டும்.

ஸ்லோகம்.

ஊஸுஹுநொலிஜொலிஊநு லேஹாவா தகஸாஹவெஃ |
வாஹெபவிஃஸுஹுதெநித்ய ஸுஹுதெநவஸாஸபி|| (உக)
பஸ்மச்சேநாத்விஜோவித்வான் மஹிபாதகஸம்பஸைஃ
பாபைபர்விமுச்யதேநித்ய ம்முச்யதெநசஸம்சயஃ.

வியாக்யானம்—பஸ்மச்சந்ஃ - விபூதியணிந்து, த்விஜஃ - உப
நயந்ச்சடங்கு பெற்ற, வித்வான் - ஆராய்ச்சியுடையான், மஹிபாத்
கஸம்பஸைஃ - மஹிபாதகங்களால் உண்டாய பாபை - பாபங்களினின்
துந், நித்யம் - எப்பொழுதும், முச்யதே - விபிபட்டவனாகின்றான்,
முச்யதேச - முத்தியையுமடைகின்றான், ஸம்சயஃ - ஸந்தேகமில்லை.

பொழிப்புரை—விபூதியால் தேகமுழுதும் மறையப்பெற்று உப
நயனாகிசடங்குகளைப்பெற்றுச் சிவபெருமானை வழிபடுவோன் பிறும்ம
வதைமுதலிய பாவங்களினின்றும் எப்பொழுதும் விடுபட்டவனாகின்
றான். பிறப்பிறப்புகள் ஒழியப்பெற்ற முத்தியையுமடைகின்றான்.
சந்தேகமில்லை.

ஸ்லோகம்.

வீயபுடெய்யுதொஹ் லீயபுவாஹ் ஹ்ஸஸாயுதம் |

ஹ்ஸஸாயுதொஹ் ஹ்ஸஸாயுதொஹ் ஹ்ஸஸாயுதம் (௩௩)

ஸஸயுவாஹ் விநிபுதா ஹ்ஸஸாயுதொஹ் ஹ்ஸஸாயுதம் ||

வீர்யமக்நீர்யதோபஸ்ம வீர்யவான்பஸ்மஸ்யுதம்

பஸ்மஸநாரதோவிப்ரோ பஸ்மசாயீஜிதேந்திரியம்.

ஸர்வபாபவிரிமுத்த சிவஸாபுஜ்யமாப்துயாத்

வியாக்யானம்—யதம் - யாதொருகாரணத்தினால், பஸ்ம - விபூ
தியானது, அக்நே - அக்கிரியின், வீர்யம் - வீர்யமோ, (அதனால்)
பஸ்மஸ்யுதம் - விபூதியணியோன், வீர்யவாந் - மஹிமையுடையோ
னாக, ஹவேத் - ஆவான், பஸ்மஸநாரதம் - விபூதிபூசவதையே விரு
ம்படுவானும், பஸ்மசாயீ - விபூதி சம்பந்தமான பிசுக்கையுடையோனு
மாகிய, ஜிதேந்திரியம் - புலன்களை யடைக்குவோனுமாகிய, விப்ர -
அந்தணன், ஸர்வபாபவிரிமுத்தம் - எல்லாப் பாவங்களினின்றும்
நீங்கி, ஸிவஸாபுஜ்யம் - சிவபெருமானோடு ஸாயுச்சியமுத்தியை, ஆப்
துயாத் - அடைவான்.

பொழிப்புரை— எக்காரணத்தால் விரசாக்கிரியிலிருந்துண்டாய
விபூதி அக்கிரியின் வீர்யமோ? அதனால் விபூதியணியோன் வீர்யவா
னாவான். தேகமுழுதும் விபூதியைப் பூசவதையே முக்கியமாய்க்
கொண்டவனும், விபூதியிட்டுப் படுப்போனும் இந்திரியங்களையதன்
வழி செல்லவிடாது அடக்கியோனுமான அந்தணன் எல்லாப்பாவங்
களினின்றும் விடுபட்டிச் சிவனோடு ஐக்கியமடைகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

வனவங்குருநுமஹிபாக சிவநாமஸஹஸ்ரகம் || (௩௧)

ஐஹிதநுஸாபுஷ்டிநாபி தெநஸவ்யாபுஷ்டிநாபி ||

ஐஹிதநுஸாபுஷ்டிநாபி தெநஸவ்யாபுஷ்டிநாபி || (௩௨)

ஏவம்குருநுமஹிபாக சிவநாமஸஹஸ்ரகம்.

இதம்துஸம்ப்ரதாஸ்யாமி தேனஸர்வார்த்தமாப்யஸ்யமி

இத்யுக்த்வாப்ரததௌதஸ்மை சிவநாமஸஹஸ்ரகம்.

வியாக்யானம்—மஹிபாக - ஓ மஹிபாகவரிமையோனான இரா
மா, ஏவம் - இங்ஙனம், குரு - செய், (அதாவது) இதம் - இந்த,
சம்போஃ - சம்புவினது, நாமஸஹஸ்ரகம் - ஸஹஸ்ரநாமத்தை, ஸம்ப்
ரதாஸ்யாமி - உபதேசிக்கின்றேன், தேந - அதனால், ஸர்வார்த்தம் -
எல்லாப் பொருளையும் ஆப்யஸ்யமி - அடைவாய், இத்யுக்த்வா -
என்று சொல்லி, தஸ்மை - அவ்விராமனுக்கு, சிவநாமஸஹஸ்ரகம் -
சிவஸஹஸ்ரநாமத்தைப் ப்ரததௌ - உபதேசித்தனர்.

பொழிப்புரை—ஓ மஹிபாகச்சிவவானான இராம! இவ்விதம் சிவ
ஸஹஸ்ரநாமம் அகாவது சிவனாயிரப்பெயரை உச்சரிப்பாயாக.
இதையுனக்குக் கொடுத்தருள்கின்றேன் அதனால் விரும்பியபொருளை
யெல்லாம் யடைவாயாக என்று கூறி ராமனுக்குச் சிவஸஹஸ்ரநா
மத்தை யுபதேசித்தனர்.

ஸ்லோகம்.

வெடிஸாராபித்யம் நித்யம் சிவபுருஷகாரகம் ||

உக்தவதெநராபித்யம் ஜீவநித்யம் நித்யம் || (௩௩)

வேதஸாராபித்யம் நித்யம் சிவபுருஷகாரகம்

உக்தவதெநராபித்யம் ஜீவநித்யம் நித்யம்.

வியாக்யானம்—தேந - அம்முனிவரால், உக்தம்ச - கூறப்பட்ட
தாவது, ராம - ஓ ராமா, த்வம் - நீ, வேதஸாராபித்யம் - வேதஸார
மென்று வழங்குவதும், சிவபுருஷகாரகம் - சிவபெருமானைப் பிர
த்யக்ஷமாகச் செய்வதுமாகிய (சிவஸஹஸ்ரநாமத்தை) நித்யம் -
பிரதி தினமும், நிவாசிசம் - பகலுமிரவும், ஜப - ஜெபித்துக்கொண்
டிரு.

அம்முநிவரால் கூறப்பட்டதாவது ஓ ராமா நீ வேதஸாரமென்று வழங்குவதும் சிவபெருமானைப் பிரத்தியக்ஷமாகச் செய்வதுமாகிய ஸஹஸ்ரநாமத்தைப் பிரதிதினமும் பகலுயிரவும் ஜபித்துக்கொண்டிரு.

சுதஃபுவுவதெநூலமவாநு ஸீஹாவாஸுபதாவக்டு |

சுஹுஷாஸுதிதெநு கூஸுத்ருஹகூஸுஸிஷுபாடி (சுந)

ததஃப்ரஸந்நோபகவாந் மஹாபாஸுபதாஸ்த்ரகம்
துப்யம்தாஸ்யதிதேந த்வம்ஸத்ரும்ஹத்வாபஸ்யஸிப்ரியாம்

சுஸெவூவாவூஸூஹாதூஸு வஸுஸுஸோஷயிஷுஸி

ஸஹாரகாலேஜகதாம் சுஸுசுதூவடீபகெஃ (நரு)

தஸ்யைவாஸ்த்ரஸ்யமாஹரதம்யாத் ஸமுத்ரம்ஸோஷயிஷ்யஸு
ஸம்ஹாரகாலேஜகதாம் அஸ்த்ரம்தத்பார்வதிபதேஃ

வியாக்யானம்—ததஃ-பின்னர், பகவாந்-இறைவன், ப்ரஸந்நஃ-பிரஸந்நராய், துப்யம் - உன்பொருட்டு, மஹாபாஸுபதாஸ்த்ரகம் - மகாபாஸுபதாஸ்திரத்தை, தாஸ்யதி - கொடுப்பார், தேன-அதனால், த்வம்-நீ, ஸத்ரும் - சத்துருவை, ஹத்வா - கொண்டு, ப்ரியாம் - பத்தினியை, ஆபஸ்யஸி- அடைவாய், தஸ்யைவாஸ்த்ரஸ்ய-அதேயஸ்திரத்தின், மாஹரதம்யாத் - மகிமையால், ஸமுத்ரம் - கடலை, ஸோஷயிஷ்யஸி - வற்றச்செய்வாய், ஜகதாம் ஸம்ஹாரகாலே-உலகங்களின் ஸம்ஹாரகாலத்தில், (பிரளயகாலத்தில்) பார்வதிபதேஃ - பார்வதிபதிக்கு, தத்அஸ்த்ரம் - அந்த அஸ்திரமே (யுளது.)

பொழிப்புணா—பின்னர் இறைவன் பிரஸந்நராய் உன்பொருட்டு மஹா பாஸுபதாஸ்திரத்தைக் கொடுப்பார். அதனால் நீ சத்துருவைக் கொண்டு வந்தேயையடைவாய் அதே யஸ்திரத்தின் மகிமையால் கடலை வற்றச்செய்வாய் யுகார்த்தத்தில் பார்வதிபதிக்கு அந்த அஸ்திரமேயுளது.

ததலாபேதாநவாநாம் ஜயஸ்தவஸுஸுதூர்ஸபஃ

தவூஸூஸுஸுசுதெவாவூஸுஸாணயாஸிஸுசுந் (நக)

ததலாபேதாநவாநாம் ஜயஸ்தவஸுஸுதூர்ஸபஃ

தஸுமால்ஸப்தும்ததேவாஸ்தம் ஸரணம்யாஹிஸங்கரம்

வியாக்யானம்-ததலாபே - அது கிடைக்காவிடில், தவ- உனக்கு, தான் வரநாம்-அருரர்களது, ஜயம்-ஜயமானது, ஸுதூர்ஸப-கிடைக்காது, தஸ்மாத் - ஆதலால், தத் அஸ்தாம், ஏவ - அந்த அஸ்திரத்தையே லப்தும் - அடைவதற்கு, சங்கரம் - சங்கரனை, சரணம்யாவூ - சரணம் அடைவாயாக

பொழிப்புரை—அது கிடைக்காவிடில் உனக்கு அரக்கர்களது ஜயம் கிடைக்காது ஆதலின் அந்த அஸ்திரத்தையே அடைவதற்குச்சங்கரனைச் சரணமடைவாயாக.

மூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உதாஹரணம்:

ஸ்லோகம்.

என வரீகூரீ ரேந்ஸுரெஷ்டே கவலிநீஜாஸ்ரமோக்யாநாமிநள
நாஸீஷுமெனுமொஜாவரீதடே (க)

ஏவமுத்த்வாமுநிஸ்ரேஷ்டே கதேதஸ்மிந்நிஜாஸ்ரமம்
அதராமகிரௌராமபுண்யேகோதாவரீதடே

வியாக்யானம்—ஏவம்-இவ்விதம், உக்த்வா - கூறி, தலமிதி, முநிஸ்ரேஷ்டே - அம் முனிவரர், நிஜாஸ்ரமம் - தனது ஆச்ரமத்தை, கதே அடையவே, அத - பிறகு, ராம- இராமன், ராமகிரௌ - இராமகிரியென்ற மலையில், புண்யே - தூய்மைபொருந்திய, கோதாவரீதடே, கோதாவரிக் கரையில்.

பொழிப்புரை,—இங்னம் கூறி யம்முனிவர்கோனாகிய வகத்தியர் தனதாச்ரமத்திற்குச் சென்ற பின்னர் இராமன் இராமகிரியென்னும் பெயரியவரைபினில் புண்ணியமாய் கோதாவரிக்கரையில்.

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீவலிஷாபுரிஷாபுரி சுபாஷிஷாபுரிஷாபுரி

உஞ்சிவஞவிகவலவாஸொநுஷாபுரிஷாபுரிஷாபுரி (உ)

சிவலிங்கம்பரதிஷ்டாப்யக்ருத்வாதீக்ஷாம் யதர்விதி
பூதிபூஷிதஸர்வாங்கோருத்ரா சூதாபரணையுத:

வியாசுப்பான்.—சிவலிங்கம் - சிவலிங்கத்தை, ப்ரதிஷ்டாப்ய - தாபனம் செய்து, யதாவிதி - விதிவழுவாது, தீக்ஷாம் - தீக்கையை, க்ருத்வா - செய்து, ப்ரதிபூஷிதஸர்வாங்கஃ - விபூதியால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற சகலாவயவங்களை யுடையோனும், ருத்திராக்ஷாபரணை - உருத்திராக்காபரணங்களோடு, யுகம் - கூடியவனும்.

பொழிப்புரை.—சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து விதிவழுவாமல் தீக்கை செய்து தேகமெங்கும் விபூதியணிந்து ருத்திராக்கங்களை யுந் தரித்து.

சுண்டு இஃதறிக. இராமாவதார காலத்தில் மாத்திரமேயன்றி மூலதேவராகிய ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவும் சிவபூஜைசெய்து சிறப்புற்றவரென்பதை,

ருக்ருவேதம்.

அவஸ்திரயேரோகொரோஜபண ருக்ருவேதஜநிதே
வாஸுஸித்ரோ பௌயயிஷ்டோ ருக்ருவேதஜநிதே
தவஸ்திரயேமருதோமாரஜயந்த ருக்ருவேதஜநிதே
சாருசித்ரம் பதம்யத்விஷ்ணோ ருபமந்யதாயி
என்ற பிரமாணத்தாலும் இதனுண்மைப் பொருளை விளக்கவந்த

பராசரபுராணம்.

ராளஜிவமஃசிவாவிஷ்டோ ஸுக்ருவேதஜநிதே
ரோகாஸ்திரயேமருதோமாரஜயந்த ருக்ருவேதஜநிதே
சாருசித்ரம் பதம்யத்விஷ்ணோ ருபமந்யதாயி
என்ற சுலோகத்தாலு முணர்க.

ஸ்லோகம்.

கலிஷிஷ்டோகெவஸ்திரயேமருதோமாரஜயந்த ருக்ருவேதஜநிதே
சாருசித்ரம் பதம்யத்விஷ்ணோ ருபமந்யதாயி (க)
அபிஷிஷ்டோகெவஸ்திரயேமருதோமாரஜயந்த ருக்ருவேதஜநிதே
சாருசித்ரம் பதம்யத்விஷ்ணோ ருபமந்யதாயி

வியாசுப்பான்.—புண்யை; - புண்ணியங்க ளாயுள்ள, கௌதமீலித் துஸம்பவை - கௌதமீ நதியிலுள்ள ஜலை - தீர்த்தங்களால், அபிஷிஷ்ய - அபிஷேகம் செய்து, வன்யபுஷ்பைஃ - வனத்திலுள்ள மலர்களாலும், தத்வத், வந்யபலி: அபி - அங்கன்மே வனத்திலுள்ளனிகளாலும் அர்ச்சயித்வா - ஆரதித்து.

பொழிப்புரை.—புண்ணியமாய கௌதமீ நதி தீர்த்தங்களால் அபிஷேகஞ் செய்து வனத்திலுள்ள மலர்களாலும் கணிகளாலும் அர்ச்சனை செய்து.

ஸ்லோகம்.

ஹஸ்தஹிதாஹஸ்தாயீ வ்யாவ்ஹிதாஸநஸ்தித்
நாஸ்திஹஸ்தஹிதாஸநஸ்தித் (ச)
பஸ்மச்சந்நோபஸ்மஸாயீ வ்யாக்ரசர்மாஸநேஸ்தித்-
நாம்நாம்ஹஸ்ரம்ப்ரஜபந்நக்தம்திவமநயதி:-

வியாக்யானம்—பஸ்மச்சந்நஹிதாயை நன்கணிந்து, பஸ்மஸாயீ-ஹிதாஸநஸ்தித்-பஸ்மச்சந்நோபஸ்மஸாயீ-வ்யாக்ரசர்மாஸநே-புலித்தோலாசனத்தில், ஸ்தித் - இருந்தவனுக்கொண்டு, அநயதி - மற்றதைச் சிந்தியாதவனுய், நாம் நாம், ஹஸ்ரம் - (நாமங்களுடைய ஆபிரகை) ஹஸ்ரநாமத்தை, நக்தம்திவம்-இரவும் பகலும் ப்ரஜபந்-ஜபம் செய்தவனுக்கொண்டு,

பொழிப்புரை—ஹிதாயை உடம்பு முழுதும் பூசி ஹிதாஸனம் செய்து புலித்தோலாஸநத்தி விருந்து மற்றதையும் சிந்தியாமல் இரவும்பகலும் ஹஸ்ரநாமத்தை ஜபஞ்செய்து,

ஸ்லோகம்.

போஸகேகமவாஹாரோ போஸகேகமவாஹாரோ
போஸகேகமவாஹாரோ போஸகேகமவாஹாரோ (ஊ)
மாஸமேகம்பலாஹாரோ மாஸம்பர்ணாஸநஸ்தித்-
மாஸமேகம்பலாஹாரோ மாஸம்சபவநாஸந:

வியாக்யானம்.—ஏகம் - ஒரு, மாஸம் - மாதம், பலாஹார: - கனியைப் பூசிப்போனாகவும், மாஸம் - மாதம், பர்ணாஸநஸ்தித் - இலைசரகுளைப் பூசித்திருப்போனாகவும், ஏகம், மாஸம் - ஒரு மாதம் ஜலாஹர: - நீரைப்பூசிப்போனும் மாசம், ச, - ஒரு மாதம், பவநாசந:-காற்றைப் பூசிப்போனும்,

பொழிப்புரை—ஒரு மாதம் கனியைப் பூசிப்போனும் ஒருமாதம் இலைகளைப் பூசிப்போனும் ஒருமாதம் நீரைப்பூசிப்போனும் ஒரு மாதம் காற்றைப்பூசிப்போனும்.

ஸ்லோகம்.

ஸாந்தோதாந்திபுஷ்பாந்தா ய்யாந்தோதாந்திபுஷ்பாந்தா
ஹஸ்தாந்தோதாந்திபுஷ்பாந்தா ய்யாந்தோதாந்திபுஷ்பாந்தா (கூ)
ஹஸ்தாந்தோதாந்திபுஷ்பாந்தா ய்யாந்தோதாந்திபுஷ்பாந்தா

ஸாந்தோதாந்திபுஷ்பாந்தா ய்யாந்தோதாந்திபுஷ்பாந்தா
ஹஸ்தாந்தோதாந்திபுஷ்பாந்தா ய்யாந்தோதாந்திபுஷ்பாந்தா
சுதார்புஜம்நீரணயநம் வித்யுதிங்கஜடாதாம்

வியாக்யானம்—சாந்தி மனதை யடக்கியவனும், தாந்தி-புலன்களை யடக்கியோனும், ப்ரஸந்நாத்மா - சத்த சித்தமுடையோனும் (ஆகிய ராமன்) ஹ்ருத்பங்கஜே - இருதய கமலத்தில், ஸமாவீநம்-வீற்றிருப் போனும், உமாமேஹார்த்ததாரிணம் - உமைபாதி சரீரமாய்ப் பெற்றவனும், சதுர்புஜம்-நான்கு கரத்தோனும், திரிணயநம்-மூக் கண்ணனும், வித்யுத்பிங்கஜடாதரம் - மின்னல் மஞ்சள் நிறம்பெற்ற சடைதரித்தோனும்.

ஸ்லோகம்.

கொடிவஸுஞ்ஞகீகாஸம் உஜிகொடிவஸுதவ்ய
வவபூவாணஸம்யுக்தம் நாமயஜ்ஞோவலீதிநடி
வ்யாபூவஜிபூவரயாஸம் வரஜாலயபாரிணடி
வ்யாபூவஜிபூவரயாஸம் வரஜாலயபாரிணடி
வஸுவக்தம்உஜிபூவஜிபூவரயாஸம்

(எ)

ஸ்லோகம்.

கோடிஸுஞ்ஞகீகாஸம் சந்த்ரகோடிஸுஸீதலம்
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் நாகயக்ஞோபவீதிநம்
வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் வரதாபயதாரிணம்
வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம்ச ஸுராஸுரநமஸ்க்ருதம்
பஞ்சவக்த்ரம்சந்த்ரமௌளி பிந்த்ரிஸுலிடமஞ்ஞதரம்

வியாக்யானம்,—கோடிஸுஞ்ஞகீகாஸம் - கோடி ஸுஞ்ஞகீகாஸம் சந்த்ரகோடிஸுஸீதலம் கோடிசந்த்ரன்கள்போலவாநந்தகர னும், ஸர்வாபரணஸம் யுக்தம்-சகலாபரணங்களுடையோனும், நாகய ஜ்ஞோபவீதிநம்-அரவத்தைப் பூணுலாய்க் கொண்டவனும், வ்யாக்ரசர் மாம்பரதரம் - புலித்தோலையோனும், வரதாபயதாரிணம் வேண் டும் பயன்களைக்கொடுப்பதும் பயநீங்கச்செய்தலுமாய் முத்திரைதரிப் பவனும், வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம், ச - புலித்தோலை மெலையா ய்க் கொண்டவனும், ஸுராஸுரநமஸ்க்ருதம் - தேவராலும் அசுர ராலும் வணங்கப்பெற்றவனும், பஞ்சவக்த்ரம் - ஐந்துமுகத்தோனும், சந்த்ரமௌளிம்-சந்திரனை சிரத்தினால் தரித்தவனும், த்ரிசுலிடமஞ்ஞ தரம் முச்சூல வடுக்கைகளைத்தரித்தவனும்.

ஸ்லோகம்.

நித்யவஸுஞ்ஞகீகாஸம் பு-வஜிபூவரயாஸம்
வஸுவக்தம்உஜிபூவஜிபூவரயாஸம்
நித்யம்சுராஸுவதம்ஸு-தம் த்ருவமக்த்ரமவ்யம்
வஸுநித்யம்ப்ரஜபதோ கதம்மாஸசதுஷ்டயம்

(அ)

விவரம். — நித்யம் - நித்யம், சாச்வதம் எல்லாவற்றை
விடும் விளங்குவோனும், சத்தம் - மாயையைக் கடந்தோனும்,
தருவம் - மாற்றமுதலானும், அக்கரணம் - அக்கரணம், அபயம் - நாச
மற்றவனும் (ஆகிய) மஹேசுவரம் - மகேச்சுரன், த்யாயர் - தியா
னம் செய்துக்கொண்டு (இருந்தான்) ஏவம் - இவ்வனம், நித்யம்-பிர
திதினமும் பிண்பதஃ ஜபம்செய்துகொண்டவர, மாஸச துஷ்டயம்-
நான்கு மாதம் - கதம் - சென்றது.

பொழிப்புரை—சண்டு சென்ற ஐந்தாவதுசுலோகம் முதல் பத்தா
வது சுலோகம் வரையில் சூரே அன்வயம் ஆதலின் பொழிப்புரை
யிங்குக் கூறப்பட்டது.

உட்கரண புறக்கரணங்களை யடக்கித் தெளிவான மனதுடையோ
னான இராமன் இருதயகமலத்தின்கண் விளங்குவோனும் உமையோர்
பாகனும் நான்கு கைகளை யுடையோனும் முக்கண்ணனும் மின்னல்
வர்ணமுள்ள சடையைத் தரித்தோனும் கோடிசூர்யஸம்னும் கோடி
சந்திரன்போல வானந்தகரனும் சகலபரணங்களுடையோனும் அரவ
ப்பூணூலுடையோனும் புலித்தோலாடையோனும் வரம் அபயம்
ளையளித்தருளும் முத்திரை தரித்தவனும் புலித்தோலைமேலாடையாய்
இவைகக்கொண்டவனும், தேவாஸூரர்களால் வணங்கப்பெற்றோனும்
ஐந்து முகத்தோனும் சந்திரகலைதரித்தவனும் முச்சூலவுடுக்கைகளைக்
கைகளிலேந்தியோனும் காலவரையில் அடங்காதவனும் எல்லாவவ்
தைகளிலும் விளங்குவோனும் மாயையைக்கடந்தவனும் மாற்றமுற
தவ்னும் அக்கரணம் நாசமற்றவனுமான சிவபெருமானே, இவ்வாறு
பிரதி தினமும் ஜபஞ்செய்துகொண்டவர நான்குமாதங்கழிந்தது

நுட்பம் - சண்டு (மாஸமேகம்) என்ற சுலோகத்தால் சிவோ
பாஸளநயின்நியமும்சார்தஃ என்ற சுலோகத்தால்சிவோபாஸளநயின்
ஐந்தனத்தையும் கூறியபின்னர்ஹ்ருதப்பங்கஜே என்றுதொடங்கிஇரு
தய கமலத்தில் உபாலிப்பதாகிய தகரவித்யோபாஸனையும்அவ்வாறு
இறைவனது சொருபத்தை உமாதேவார்த்ததாரிணம் என்றுதொட
ங்கி த்ரீசூலடமரூ என்பதீரூய்யினக்கி அவனதுமகிமையை நித்யஞ்ச
சாச்வதம் என்றசுலோகத்தால் விளக்கியதும் கரண்க. இதன்விரிவு
பின் உபாஸநாபோகாததியத்தில் நன்குவிசித்தாரைக்கம்பமும் ஆண்
டுக்கர்க்க.

ஸ்லோகம்.

காஜாகொர்ஜெவாநாஹிஃ ப்ரஹ்மஸாஸ்யவிஷணுஃ
 ஜஸிஃ ப்ரஹ்மஸாஸ்யவிஷணுஃ
 நஃஜெவாநாஹிஃ ப்ரஹ்மஸாஸ்யவிஷணுஃ

தகோகணபுராபஸம்ஸாராத் யாவத்யெபிவஸஹ்ம (க)

அதஜாதேதாமஹாந்நாத் ப்ரளயாம்புதிபிஷணு
 ஸமுத்ரமதநோத்தூத மந்தராவநிப்ருத்ளஃ
 ருத்ரபாணாகநிஸம்ஜீப்த ப்ரஸ்யத்திரிபுரவிப்ரம
 தமாகர்ண்யாதஸம்ப்ராந்த் யாவத்பர்யேதிபுஷ்கரம்

—அத - பின்னர் பிரளயாம்புதிபிஷணு - பிரளயகாலக் கடல்
 போலப் பயங்கரமாயும், சமுத்ரமதனோத் தூதமந்தராவநி பிருத்வ
 னி-கடலைக் கடையுங்கால் மந்தரகிரியினின்றுண்டான தொனிபோ
 ன்றதும் ருத்ரபாணக் ரிசந்தீப்தபிரஸ்யத் திரிபுரவிப்ரம-உருத்திர
 பாணங்கியால் கொளுத்தப்பெற்று நழுவுகின்றதாய் திரிபுரங்களின்
 விப்ரமமுடையதுமாகிய, மஹாத-ஓர் பெரிய நாத - ஒலி, ஜாத -
 உண்டாச்சது அத-பின்னர், தம் - அந்நாதத்தை, ஆகர்ண்ய.கேட்டு,
 சம்ப்ராந்த்-கலங்கினவனாய், (இராமன்) யாவத் - எதுவரையில், புஷ்
 கரம் - தடாகத்தை, பர்யேதி - அடைவானே.

பொழிப்புரை—பின்னர் பிரளயகாலத்து மேகம்போலப் பயங்
 கரமாயதும் கடலைக் கடைந்தபோதுண்டாய மந்தரகிரியின் ஒலிபோ
 ன்றதும் உருத்திரபாணங்கியால் கொளுத்தப்பெற்ற திரிபுரங்
 களின்விப்ரமத்தைபுடையது மாய்ஓர் பேரொலி தோன்றியது அதை
 ச்செவியுற்றுக் கலக்கமுற்ற இராமன் தடாகத்திற்கு வருவதற்குள்.

ஸ்லோகம்.

தாவஜெவாநாஹிஃ ப்ரஹ்மஸாஸ்யவிஷணுஃ
 ஜெவாநாஹிஃ ப்ரஹ்மஸாஸ்யவிஷணுஃ (க)

தர்வதேவமஹாதேஜோ ராமஸ்யாவத் புரோத்விஜா
 தேஜஸாதேநஸம்ப்ராந்தோ நாபஸ்யத்ஸுதிஸாதயா

ஸ்யாக்யானம்—தவிஜா-அந்தண்களே, ராமஸ்ய-ராமனுக்கு, புரோ
 எதிரில், தாவதேவ-அவ்வளவிலேயே, மஹாதேஜ-ஓர் பேரொலி
 ஆலத் - உண்டாச்சது, தேநதேஜஸ-அவ்வளவளால், (அச்சேடி.

தியால்)ஸம்ப்ராந்தஃ - கலக்கமுற்றவனாய், ஸஃ-அவ்விராமன், தசதிசஃ-பத்துத்திக்குகளையும், ந அபஸ்யது - காணவில்லை.

பொழிப்புரை—இராமனுக் கெதிரில் ஓர் பெருஞ்சோதி தோன்றியது அச்சோதியால் கலக்கமுற்றவனாய் இராமன்பத்துத்திக்குகளையும் அறியாதுபிரமித்தான்.

ஸ்லோகம்.

ஸுயீக்ருதேகக்ஷணவூருணஃ மோஹம்யாதோநுபவா^வதஜஃ

விவிந்த^வதக^வயாஜாஸ^வ மெத^வயோயா^வஅஜெஸூரார் (௧௧)

அந்தீக்ருதேகக்ஷணஸ்தூர்ணம் மோஹம்யாதோந்ருபாத்மஜஃ

விசிந்த்யதர்க்யாமாஸ தைத்யமாயாம்த்விஜேஸ்வராஃ

வியாக்யானம்—தூர்ணம்-உடனே, அந்தீக்ருதேகக்ஷணஃ - ஒன்றையும் பார்க்கமாளாத கண்களை யுடையவனாய், மோஹம்யாதஃ - மூர்ச்சையடைந்து, ந்ருபாத்மஜஃ - ராமன் விசிந்த்ய - (பின்னர் தெளிந்து) சிந்தித்து, த்விஜேஸ்வராஃ - ஓ அந்தண சிரேஷ்டர்களே, தைத்யமாயாம் அரக்கமாயையென்று, தர்க்யாமாஸ - நினைக்கலாயினான்.

பொழிப்புரை—அரசுகுமாரனான ராமன் ஒன்றையும் காணமாளாத கண் ஒளியிழந்து அறிவு கலங்கிநின்று பின்னர் தெளிந்து சிந்தித்து இஃதோர் அரக்கமாயை யென்று நினைத்தான். ஓ அந்தணர்களே.

ஸ்லோகம்.

சுபுஷா^வதூயஜஹாவீரஃ ஸஜ்ய^வக்ருதாயந^வஸூக^வ

ஸவியூ^வநீஸி^வதெவ^வபா^வநெ^வஜி^வவ்யா^வநெ^வஸூ^வவி^வதி^வநெ^வதஃ (௧௨)

அதேதாத்தாயமஹாவீரஃ ஸஜ்யம்க்ருத்வாதனுஸ்ஸவகம்

அவித்யந்நிஸ்தைர்பாணைர் திவ்யாஸ்தரைரபிமந்த்ரிதைஃ

வியாக்யானம்.—அத-பின்னர், உத்தாய - எழுந்து, மஹாவீரஃ - மஹாவீரனாகிய (ராமன்) ஸ்வகம்ததஃ - தனது தனுவை, ஸஜ்யம்க்ருத்வா-நாணேற்றி, திவ்யாஸ்தரை-திவ்வியாஸ்திரங்களால் அபிமந்த்ரிதைஃ-அபிமந்திரிக்கப்பட்ட, நிசுதைஃ - கூர்மையாகிய, பாணைஃ - பாணங்களால் அவித்யத்-அடித்தான்.

பொழிப்புரை—பின்னர் எழுந்து மஹாவீரனாகிய ராமன் தனது வில்லை நாணேற்றித் திவ்வியாஸ்திரங்களால் அபிமந்திரிக்கப்பட்டகூர்மையாகிய பாணங்களால் அடித்தான்.

ஸ்லோகம்.

சூழையவாரணம் ஸௌஜம் மோஹநம் ஸௌரவாவதம் ।
விஷ்ணுச்சகரம் மஹாச்சகரம் காலச்சகரம் வைஷ்ணவம் ॥ (கக்)
ராளசூவாஸபதம் ப்ராஹ்ம கௌபேரம் குலிசாரிலம் ।
லாமவாஜிஹநாநிஸாணயம் ப்ராயஸ்காராவதம் ॥ (கங)

ஆகநேயம்வாருணம் ஸௌம்யம் மோஹநம் ஸௌரபார்வதம்
விஷ்ணுச்சகரம் மஹாச்சகரம் காலச்சகரம் வைஷ்ணவம்
ரவுத்தரம்பாசபதம் ப்ராஹ்மம் கௌபேரம் குலிசாரிலம்
பார்கவாதிபஹுநிபஸ்த்ராண்யம் ப்ராயுந்தராகவ

வியாக்யானம்—அயம் - இந்த, ராகவ - இராமன், ஆக்னே
யம் - அக்ரியஸ்திரம், வாருணம் - வருணஸ்திரம், செளம்யம் -
சந்திராஸ்திரம், மோஹனம் - மோஹனஸ்திரம், செளரம் -
சூரியாஸ்திரம், பர்வதம்-பருவதாஸ்திரம், விஷ்ணுச்சகரம் - விஷ்ணு
ச்சகரம், மஹாச்சகரம் - மஹாச்சகரம், காலச்சகரம் - காலச்சகரம்,
வைஷ்ணவம் - வைஷ்ணவாஸ்திரம், ரௌத்தரம் - ருத்திராஸ்திரம்,
பாசபதம் - ஈசாஸ்திரம், ப்ராம்மம் - பிரம்மாஸ்திரம், கௌபேரம் -
குபேராஸ்திரம், குலிசாரிலம் - வஜ்ஜிரவாயுவஸ்திரம், பார்கவாதி
பஹுநி - பார்ககவம் முதலிய பல, அஸ்த்ராணி - அஸ்திரங்
களை, ப்ராயுந்த - பிரயோகித்தான்.

பொழிப்புரை—இந்த இராமன் அக்கினியஸ்திரம் வருணஸ்திரம்
சந்திராஸ்திரம் மோஹனஸ்திரம் சூரியாஸ்திரம் பருவதாஸ்திரம்
வைஷ்ணவாஸ்திரம் ருத்திராஸ்திரம் பாசபதாஸ்திரம் பிர
மாஸ்திரம் குபேராஸ்திரம் வஜ்ஜிரவாயுவஸ்திரம் பார்ககவம் முத
லிய பல அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தான். கக்-கங.

ஸ்லோகம்.

தஸ்யநுகஜவிரிஸாணாணி ஶாஸ்த்ராணியஸு ஶீஹீபதேஃ ।
வியீநாநிஶீஹாஸ்யஸு காகா ஶவநீரயௌ ॥ (கஅ)
தகக்ஷணெந ஜஜ்ஜாலயநஸ்யஸுகராஜ்யுதம் ।
தருணாஶாஶாஸ்யதூணம் மொயிகாவிஶீஹீபதேஃ ॥ (கக்)

தஸ்மிந்தேஜவரிஸஸ்த்ராணி சாஸ்த்ராண்யஸ்ய மஹீபதே:
விஸீநாநிமஹாக்ரஸ்யகரகா யிவநீரதௌ
ததக்ஷணேநஜ்வால ததுஸ்தஸ்ய கராச்சியுதம்
தூணீரம்சாம்கூளித்ராணம் கோடிகாபிமஹீபதே:

வியாக்யானம்—தஸ்மின் - அந்த, தேஜவரி - தேஜஸில் (சோதி யில்) அஸ்ய - இந்த, மஹீபதே: - அரசனுடைய, ஸஸ்த்ராணி - ஆயுதங்களும், அஸ்த்ராணிச - அஸ்திரங்களும், நீரதௌ - சமுத் திரத்தில், மஹாப்ரஸ்ய - மாமேகத்தினது, கரகா:இவ - திவலைகள் போல, விஸீனானி - ஒடுங்கிவிட்டன, தத - பின்னர், க்ஷணேன ஓர்கணத்தில், தஸ்ய - அந்த, மஹீபதே: - அரசனுடைய, தனு: - வில்லும், தூணிரம் - அம்புறுத்தூணியும், அங்குளித்ராணம் - விரல்முடியும், கோதிகாஅபி - உடம்புத்தோலும், கராந - கையி லிருந்து, ச்யுதம் - நடுவியதாய்ச் கொண்டு, ஜ்வால - சொலித் தது.

பொழிப்புரை—அந்தச் சோதியில் இந்த அரசனுடைய ஆயு தங்களும் அஸ்திரங்களும் சமுத்திரத்தில் மகாமேகத்தினது திவலைகள்போல ஒடுங்கிவிட்டன. பின்னர் ஓர்கணத்தில் அந்த அரசனது வில்லும் அம்பறுத்தூணியும் விரல் கவசமும் உடம்புத் தோலும் கையினின்றும் நடுவியதாய்ச் சொலித்தது. அ-கக.

ஸ்லோகம்.

தஜ்ஜுஷ்டாக்ஷணோஹீக் வபாதலுவிஹிபதக் |

ஸூகிஹிதூராராஜீ ஜாநுஹுரிவநீமதக் ||

(௨௦)

மீலிதாஹிதூராராஜி விஷ்ணுக்ரம் ஸரணமதக் |

ஹரணாபுஜாநுஹிதூராராஜி ஸஹிதூராராஜி ஸஹிதூராராஜி || (௨௧)

ஸிவஹிதூராராஜி ஹிதூராராஜி ஹிதூராராஜி ஹிதூராராஜி |

ததத்த்ருஷ்ட்வாலக்ஷணோபித: பபாதபுவிமூர்சித:

அதாஹிதூராராஜி ஜாநுஹுரிவநீமதக்:

மீலிதாஹிதூராராஜி விஷ்ணுக்ரம் ஸரணமதக்.

ஸிவஹிதூராராஜி ஹிதூராராஜி ஹிதூராராஜி ஹிதூராராஜி

ஸிவஹிதூராராஜி ஹிதூராராஜி ஹிதூராராஜி ஹிதூராராஜி

வியாக்யானம்—தத் - அதனை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, லக்ஷ்
மண: - லக்குமன், பீத: - பயந்தவனாய், மூர்ச்சித: - மூர்ச்சித்தவ
னாய், புவி - பூமியில், பபாத - விழுந்தான், அத - பிறகு, ராம: -
ராமன், அகிஞ்சித்தகர் - ஒன்றும் செய்ய முடியாதவனாய், ஜானுப்
யாம் - முழங்கால்களால், அவனீம்கத: - பூமியையடைந்து, பயா
விஷ்ட: - பயங்கொண்டவனாய், மீலிதாக்ஷ: - முடியகண்களையுடைய
வனுய்க் கொண்டு, சங்கரம் - சங்கரனை, சரணம்கத: - சரணமடைந்
தனன், சம்போ - சிவனது, நாமஸஹஸ்ரகம் - ஆயிரம் நாமத்தை,
உச்சை: - உரக்கவும், ஸ்வரேண - சத்தத்தோடு, உச்சரன் -
உச்சரித்துக்கொண்டு, சிவம் - சிவனை, பூமென - பூமியில் விழுந்து,
தண்டவத் - தடிபோல (ஸாஷ்டாங்கமாய்) புன:புன: - மீண்டும்,
மீண்டும் ப்ரணநாம - நமஸ்கரித்தான்.

பொழிப்புரை—அதனைப்பார்த்து இலட்சமணன் பயந்தவனா
ய்ப் பூமியில் மூர்ச்சையாக விழுந்தான். பிறகு இராமன் ஒன்றுஞ்
செய்ய முடியாதவனாய் முழங்கால்களால் பூமியை அடைந்து பயங்
கொண்டவனாய் முடியகண்களோடு சங்கரனைச் சரணமடைந்தனன்.
சிவபிரானது ஆயிரத்திருநாமங்களை உரத்த சத்தத்தோடு உச்சரித்
துக் கொண்டு சிவபிரானைப் பூமியில் விழுந்து தடிபோலச் சாஷ்டாங்
கமாய் மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்கரித்தான்.

உ0-உக.

ஸ்லோகம்.

பௌநஸூபௌவ-வஹ்நீஸிஸுஷோஜிணௌவஸூநந ॥ (உஉ)

வஹௌவஸுபாவொரௌவவ-தாஸூவகவ்ரெ ।

சுபக்ஷணெநஸீதாஸுஸீதௌகெஜ்ஞக்ஷபக ॥ (உ௩)

உதீவிதாக்கொராரஸூபாவஹ்வஸூபஸூகி ।

பௌநஸூபௌவ-வஹ்நீஸிஸுஷோஜிணௌவஸூநந

சசாலவஸுதாஸூபௌவ-வஹ்நீஸிஸுஷோஜிணௌவஸூநந

அதக்ஷணெநஸீதாஸுஸீதௌகெஜ்ஞக்ஷபக

உதீவிதாக்கொராரஸூபாவஹ்வஸூபஸூகி

வியாக்யானம்—புன:ச - மீண்டும், பூர்வவத் - முன்போலவே,
ஸப்த: - தொனியானது, திங்மண்டலம் - திசைகளை, ஸ்வனன் -
ஒலிக்கச் செய்கின்றதாய், ஆஸீத் - உண்டாச்சது, வஸுதா-பூமி,

கோரம் - பயங்கரமாய், சசால - சலித்தது, பர்வதா:ச - மலைகளும், சகம்பரே - அசைந்தன, அத - பின்னர், க்ஷணேன - க்ஷணத்தினில், ஸீதாம்ஸுதலம் - சந்திரனைப்போலக் குளிர்ந்ததாகிய, தேஜ: - சோதியை, ஆதத் - கண்டான், ராம: - ராமன், உன்மீலிதாக்ஷ: - கண்களைத் திறந்துகொண்டவனாய், யாவத் யாவத் - எவ்வளவில், பரபச்யதி - பார்க்கலாயினனே.

பொழிப்புரை—மீண்டும்முன்போலவேதொனிகளானவைகளைக் களை ஒலிக்கச்செய்கின்றதாய் உண்டாச்சது பூமி பயங்கரமாய் சலித்தது மலைகளும் அசைந்தன. பின்னர் கணத்தில் சந்திரனைப்போலக் குளிர்ந்ததாகிய சோதியைக் கண்டான். இராமன் கண்களைத் திறந்து கொண்டவனாய் எவ்வளவில் பார்க்கலாயினனே.

ஸ்லோகம்

தாவஷுஸ-வ்ருஷபம் ஸர்வாலங்கார ஸர்யுதம் || (௨௪)

ஸீய-வ்ருஷபேநாஜ-குந நவநீதஸ்ய பிண்டவத் |

பெராதஸுண-ம் ரோகத-ஹ்யஸு-மகிபா-வ்ரிதம் || (௨௫)

நீலரதேகக்ஷணம் ஹ்ரஸ்வகண்டகம் பலப-வ்ரிதம் |

ராதவ-ரணஸ்ய-கம் நவநீதஸ்ய தவா-பெரோ || (௨௬)

வணிகாவவ-ஸ்ரீஸ-பெரோ வ-ருஷப-ம்-க-பெரோஷ ||

தாவத்ததர்ஸவ்ருஷபம் ஸர்வாலங்கார ஸர்யுதம்

பிய-வ்ருஷபேநாத-குந நவநீதஸ்ய பிண்டவத்

பீராதஸ்வர்ணம் மரகதச்சாயஸ்ரம் கத்வயாம்சிதம்

நீலரதநேகக்ஷணம் ஹ்ரஸ்வகண்டகம் பலப-வ்ரிதம்

ராதநபல்பாணஸம்யுக்தம் நிபத்தம்ஸ்வேதவாமரை

கண்டிகாகர்கீஸபைப்ரயந்தம் திரோதஸு

வியாக்யானம்—தாவத் அவ்வளவில், பீயுஷமதனோத்தத நவநீதஸ்ய - அமுதமதனத்தினாலுண்டாகிய நவநீதத்தினுடைய, பிண்டவத் - திரள்போன்றதும், பீராதஸ்வர்ணம் - பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், மரகதச்சாயஸ்ருங்கேதவயாந் சிதம் - மரகதம்போன்ற இரண்டு கொம்புகளையுடையதும், நீலரதநேகக்ஷணம்-நீலமணிபோலக் கண்களையுடையதும், ஹ்ரஸ்வகண்டகம்பள

பூஷிதம் - குறுகிய கழுத்துக்கம்பளம்போன்ற தசையால் அலங்காரம் பெற்றதும், ரத்னபல்யாணஸம்யுக்தம் - ரத்னகம்பளத்தோடு கூடியதும், ஸ்வேதசாமரை: - வெண்சாமரங்களால், நிபத்தம் - அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளதும், கண்டிகாகாகீர்ப்பை: - மணிகளின் ஓசையால், தஸ்திஸ: - பத்துத்திசைகளையும், பூரயந்தா, நிரம்பச்செய்கின்றதும், ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் - சகலவலங்காரங்களோடு கூடியதுமாகிய, வ்ருஷபம் - இடபத்தை, ததர்சகண்டான்.

பொழிப்புரை—அவ்வளவில் அமுதரதனத்தினை அண்டாகய நவநீதத்தினுடைய திரவ் போன்றதும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் மாகதம்போன்ற இரண்டு கொம்புகளையுடையதுமாம் நிலமணிபோன்ற கண்களையுடையதுமாம் குறுகிய கழுத்துக் கம்பளம்போன்ற தசையால் அலங்காரம் பெற்றதும் ரத்தின கம்பளத்தோடு கூடியதும் வெண்சாமரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாம் மணிகளின் ஓசையால் பத்துத்திசைகளையும் நிரம்பச் செய்கின்றதும் சகல அலங்காரங்களோடு கூடியதுமாகிய இடபத்தைக் கண்டான்.

உச,உரு,உக.

ஸ்லோகம்

தத்ராலீநம்ஹாதேவம் ஸுதஸ்பதிகனிக்ரஹம் || (உ௭)

கொடிஸூரியரதிகாஸம் கொடிஸீதாம் ஸுஸீதலம்

வ்யாக்ரசர்மாந்மாதரம் நாகயஜ்ஞோபவீதம் || (உ௮)

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் விஷ்ணுக்ரீடமஜடாயம் |

நீலகண்டம்வ்யாக்ர சர்வோத்தரீயம் சந்தர்ஸெகரம் || (உ௯)

நாநாவிதாயுதோத்பாதி தஸபாஹுந்தரீலோசநம்

யுவாநம்புரூஷஸ்ரேஷ்டம் ஸச்சிதாநர்தவிக்ரஹம் || (௩௦)

தத்ராலீநம்ஹாதேவம் ஸுதஸ்பதிகனிக்ரஹம்

கொடிஸூரியரதிகாஸம் கொடிஸீதாம் ஸுஸீதலம்

வ்யாக்ரசர்மாந்மாதரம் நாகயஜ்ஞோபவீதம்

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் விஷ்ணுக்ரீடமஜடாயம்

நீலகண்டம்வ்யாக்ர சர்வோத்தரீயம் சந்தர்ஸெகரம்

நாநாவிதாயுதோத்பாதி தஸபாஹுந்தரீலோசநம்

யுவாநம்புரூஷஸ்ரேஷ்டம் ஸச்சிதாநர்தவிக்ரஹம்

வியாக்யனம்—தாரத் - அஷ்விருஷபத்தின் மீது, ஆலீனம் - வீற்றிருக்கின்றவனும், ஸூத்தஸ்படிகவிக்கரஹம் - சுத்தஸ்படிகம், போன்ற தேகமுடையவனும், கோடிஞாய்ப்ரதீகாஸம் - கோடிஞாயன் போல் சொலிக்கின்றவனும், கோடிலீதாம் ஸூஸீதனம் - கோடிசந்திரன்போலக் குளிர்ச்சிபொருந்தியவனும், வ்யாக்ரசர்மாம் - பரதரம் - புலித்தோலாடை தரிக்கின்றவனும், நாகயஜ்ஞோபவீதினம் - ஆரவப்பூணூலோனும், ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் - சகலாலங்காரமுடையோனும், வித்யுத்திங்கஜடாதரம் - மின்னல்போலப் பொன்னிறமாகிய ஜடைதரித்திருக்கின்றவனும், நீலகண்டம் - கறைக்கண்டனும், வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம் - புலித்தோலை மேலாடையாகக் கொண்டவனும், சந்தரஸீசகரம்-சந்திரனைச் சிரவில்தரிக்கின்றவனும், நானாவிதாயுதோத்பாவிதஸஸாஹம் - பற்பலவிதமாகிய வாயுதங்களால் விளங்கும் பத்துக்கைகளையுடையவனும், த்ரிலோசனம் - முக்கண்ணனும், யுவானம் - யௌவனமுடையோனும், புருஷச்ரீடம் - புருஷசிரேஷ்டனும், ஸச்சிதானந்தவிக்கரஹம் - சச்சிதானந்த வடிவனுமாகிய, மஹாதேவம் - மஹாதேவனையும், கண்டான்.

போழிப்புரை—அந்த இடபத்தினித் து வீற்றிருக்கின்றவனும் சத்தஸ்பதிகம் போன்ற தேகமுடையவனும் கோடிசூரியன் போல் சொலிக்கின்றவனும் கோடிசந்திரன் போன்ற சூரிர்ச்சிபொருந்தியவனும் புலித்தோலாடை தரிக்கின்றவனும் ஆரவம் பூணூலாடையோனும் சகல அலங்காரமுடையவனும் மினனல்போன்ற பொன்னிறமாகிய சடைதரிக்கின்றவனும் நீலமாகிய கண்டமுடையவனும் புலித்தோலை மேலாடையாகக் கொண்டவனும் சந்திரனைச் சிரசில் தரிக்கின்றவனும் பலவிதமான ஆயுதங்களால் விளங்கும் பத்துத் திருக்கைகளையுடையவனும் மூன்று திருக்கண்களையுடையவனும் யவ்வனமுடையவனும் புருஷசிரேஷ்டனும் சச்சிதானந்தவடிவமான மஹாதேவனாயுந் கண்டான். ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௦.

ஸ்ரீலோகம்.

தடுத்த, வயஸ-வாஸீநாஃ ப-குண-மஃ, திலாநநாஃ ।

சீரெழீவரதா சீரானந்தர) நாகசுப்ரலா || (நக)

8-தூலாணவ்ய-தூ-நாதி-தாநாமி-தாவிவ ।

வினாக்கள்
வினாக்கள்

(நா.)

வடிவஸ்துஸ்யாவிஷ்டே ஸ்யுஷேஸாம் தாராம்வராம் ।

ஶ்வயாவரணஸம்யுக்தாம் ஶ்வயஸ்யாநஹெவநாம் ॥ (௩௩)

ஶ்வயோத்யாம் வரயஸாம் நீஹெஶ்வரஹெவநாம் ।

கஹகொஶ்வரவிஷ்டேநாம் தாம் வஹெவநாம்வஸொவிதாம் (௩௪)

ஸிவாலிமதஸஹஜாத பஹகொஶ்வர விஷ்டேவநாம் ।

வஸுஷிதாநஹெவநாம் ஜமநாதாரஹெஸிகாம் ॥ (௩௫)

வஸுஷிதாநஹெவநாம் ஜமநாதாரஹெஸிகாம் ॥

தத்ரைவசஸுகாலீநாம் பத்ரணசந்த்ரநிபாநநாம்

நீலேந்திரதா மாபாமுத்யந்முரகதப்ரபாம்

முத்தாபரணஸம்யுக்தாம் ராதீம்தாராம்சிதாதிவ

விர்த்யக்ஷிதிரோத்துங்க குசபாரபராலஸாம்

ஸதஸத்ஸம்ஸபாவிஷ்ட மத்யதேஸாம்தராம்வராம்

திவ்யாபரணஸம்யுக்தாம் திவ்யந்தாநஹெவநாம்

திவ்யமால்பரம்பரதராம் நீலேந்திரதாலோசநாம்

அளகோத்பாவிவதநாம் தாம்ஸுலக்ரஹஸோபிதாம்

ஸிவாலிங்கநஸம்ஜாத பஹகொத்பாவிவிஶ்ரஹாம்

ஸச்சிதாநந்தரஹெவநாம் ஜகந்மாதரஹெஸிகாம்

ஸௌந்தர்யஸாரஸம்தோஹாம் தத்ரஸரகருந்தந

வியாக்யானம்—ததர ஏவ - அவ்விடத்திலேயே, ஸுவாலீனம்-
ஸுகமாக வீற்றிருக்கின்றவனும், பூர்ணசந்த்ரநிபானாம் - பூர்ண
சந்திரன்போன்ற முகமுடையவனும், நீலேந்திரதாமாபாம் -
நீலோற்பலக் கார்தியுடையவனும், முத்தாபரணஸம்யுக்தம் - முத்
தாபரணமணிந்தவனும், தாராம்சிதாம் - நக்ஷத்திரங்களைக் கொடுக்கடி,
ராதீம்இவ - ராத்திரியைப் போன்றவனும், விர்த்யக்ஷிதிரோத்
துங்ககுச பாரபராலஸாம் - விர்த்யகிரிபோல் உந்ததமாகிய குசப
ராங்களால் சிரமங்கொண்டவனும், ஸதஸத்ஸம்ஸபாவிஷ்ட மத்ய
தேஸாந்தராம் - உளதோ இல்லையோவெனும் ஐயத்திற்கிடமாகிய
இனாடப்பக்கத்தை யுடையவனும், வராம் - உத்தமியும், திவ்யாபர
ணஸம்யுக்தாம் - திவ்யமலர்வஸ்திரங்களைத் தரித்தவனும், நீலேந்தி
வரலோசனம் - நீலோற்பலம்போன்ற கண்களை யுடையவனும்,
அளகோத்பாவிவதனம் - மின்னெற்றியில் படிந்த (சூர்ணகுந்தள
மெனும்) கேசங்களால் விளங்கும் முகமுடையவனும், தாம்பூலக்
ராஸசோபிதாம் - தாம்பூலக்கவளத்தால் விளங்குகின்றவனும்

சிவாலிங்கநஸம்ஜாதபுலகோத் பாவலிவிக்கரஹாம் - சிவனது ஆலிங்கனத்தாலுண்டாகிய புளகத்தால் (சந்தோஷ மயிர்ச்சிவிப்பால்) விளங்கும் தேகமுடையவனும், சச்சிதானந்தரூபாப்பாம் - சச்சிதானந்த வருவமுடையவனும், ஸௌந்தரபஸாஸநதோஹாம் - செளந்தரியசாரத்திரஹுள்ளவனும், ஜகன்மாதாம் - லோகமாதா வும் ஆகிய, அம்பிகாம் - அம்பிகையை, ரகுநந்தன - ராகவன், ததஸ்மகண்டான்.

௩௩௩.

பொழிப்புரை—அவ்விடத்திலேயே சுகாயம் வீற்றிருக்கின்றவனும் பூரணசந்திரன்போன்ற முகமுடையவனும் நீலாற்பலகாந்தியுடையவனும் பிரகாசிக்கும் மரகதகாரதியுடையவனும் முத்தாபரணமணிந்தவனும் நட்சத்திரங்களைவிடக் கூடிய இராத்திரிபோன்றவனும் விந்தியகிரிபோலும் உன்னதமாகிய குரபரங்கனால் சூமங்கொண்டவனும் உள்தோ இல்லையாவெனும் ஐயத்திற்குடமாதிய இடைப்பக்கத்தை யுடையவனும் உத்தமியும் திவ்வியபரணங்களை யணிந்தவனும் திவ்வியசந்தனம் பூசியவனும் திவ்வியமலர்வஸ்திரங்களைத் தரித்தவனும் நீலாற்பலம்போன்ற கண்களையுடையவனும் முன்னெற்றியிற்படிந்த குர்ணகுந்தன மென்னும் கேசங்களால் விளங்கும் முகமுடையவனும் தாம்பூலக் கவளத்தால் விளங்குகின்றவனும் சிவாரானது ஆலிங்கனத்தாலுண்டாகிய புளகத்தால் பிரகாசிக்கும் தேகமுடையவனும் சச்சிதானந்தவருடையவனும் செளந்தரிய சாரத்திரனை யுடையவனும் லோகமாதாவுமாகிய அம்பிகையை இராகவன் கண்டான்.

ஸ்லோகம்

ஸவஸ்வாஹநஸம்ஸுபாநு நானாயபஸுதாராநு || (௩௬)

ஸ்வஹநுபந்தாராநீநி ஸாராநிவரிமாயகம் |

ஸவஸ்வாஹநஸம்ஸுபாநு லீக்வாராநு வரிசுஸுதாராநு || (௩௭)

ஸுபாநுமநாயபாநுஸுபாநு ஸவஸ்வாஹநுபாநு ||

காராஸம்ஸுபாநுநீகாரம் விஷுபாநுதாராநுபாநு || (௩௮)

ஜவந்தகேகேநஸாராநுபாநுபாநு ஜநாநுபாநு |

ஸ்வஸ்வாஹநஸம்பத்தாந நானாயபஸுதாராநு

பாநுஹந்ரதம்தாராநீநி ஸாமாநிபரிசாயத

ஸ்வஸ்வகாம்தாஸ மாயுத்தார்திப்பாலார் பரிதஸ்திதார்

ஸ்லோகம்.

சுநந்தாஜிஹாநாநாநா கெலாஸகிரிஸந்நிபாந் || (சஉ)

கெலவனொவநிஷதாநாநா கெலாஸகிரிஸந்நிபாந் |

ஸுவண்ணவெந் ஹஸ்தாஜிந்நிபாந் || (ச௩)

அநந்தாதிமஹாநாகாந கைலாஸகிரிஸந்நிபாந்

கைவல்யோபநிஷத்பாடாந் மணிரத்நவிபூஷிதாந்

ஸுவண்ணவேத்ரஹஸ்தாட்யம் நந்திநம்புரதஸ்திதம்

வியாக்யானம்—மணிரத்நவிபூஷிதான் - மணிச்ரேஷ்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும், கைவல்யோபநிஷத்பாடான் - கைவல்யோபநிடதத்தைப் பாராயணம் செய்கின்றவர்களும், கைலாஸகிரிஸன்னிபான் - கைலாஸகிரி போன்றவர்களுமாகிய, அனந்தாதிமஹாநாகான் - அநந்தன்முதலிய மஹாநாகர்களையும், புரதஸ் - முன்னால், ஸ்திதம் - நிற்கின்றவரும், ஸுவண்ணவேத்ர ஹஸ்தாட்யம் - பொற்பிரம்பு கையிற்பிடித்தவருமாகிய, நந்திநம் - நந்தியையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—மேன்மையான ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் கைவல்யோபநிடதத்தைப் பாராயணஞ் செய்கின்றவர்களும் கைலையங்கிரி போன்றவர்களுமாகிய அனந்தன் முதலிய மகா நாகர்களையும் முன்னால் நிற்கின்றவரும் பொற்பிரம்பு கையிற்பிடித்தவருமாகிய நந்திதேவரையுங் கண்டான். சஉ,ச௩.

ஸ்லோகம்

சுநந்திணைநிஷகாராந் மணஸம்பவதொவநி ||

சுநந்திணைநிஷகாராந் மணஸம்பவதொவநி || (ச௪)

சுநந்திணைநிஷகாராந் மணஸம்பவதொவநி ||

சுநந்திணைநிஷகாராந் மணஸம்பவதொவநி || (ச௫)

சுநந்திணைநிஷகாராந் மணஸம்பவதொவநி ||

சுநந்திணைநிஷகாராந் மணஸம்பவதொவநி || (ச௬)

சுநந்திணைநிஷகாராந் மணஸம்பவதொவநி ||

சுநந்திணைநிஷகாராந் மணஸம்பவதொவநி ||

சுநந்திணைநிஷகாராந் மணஸம்பவதொவநி ||

பொழிப்புரை—ஆகாயத்தில் வீணையினால் பாட்டைப்பாடுகின்றவரும் நடனம் செய்வோருமாகிய நாரதரையும் நாட்டியசாஸ்திரத்தின்படி நடனம் செய்வோர்களாகிய அரம்பைமுதலிய அப்ஸரஸ்திரிகளையும் கண்டான்.

சக.

ஸ்லோகம்.

மாயவஹித்ரயாஜீநாம் மயவபாணாங்குஷங்கம் ।

கவ்வாஸுதரஸரம்முகண-க-ணமதள ॥ (10)

காயத்திரதாதிராம் கந்தர்வாணம்கதம்பகம்
கம்பலாச்வதரௌசம்பு கர்ணகுண்டலதாம்கதௌ

வியாக்யானம்—காயச்சித்ரதாதிராம் - பாடுகின்றவர்களான சித்ரததன் முதலியவர்களாகிய, கந்தர்வாணம் - கந்தர்வர்களது, கதம்பகம் - கூட்டத்தையும், சம்புகர்ணகுண்டலதாம் - இறைவனுக்குக் காதணியாயிருக்குந் தன்மையை, கதௌ - அடைந்தவர்களாகிய, கம்பலாச்வதரௌ - கம்பல அச்வதரர்களையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—பாடும் சித்திரதாத்முதலிய கந்தர்வக்கூட்டத்தையும் சிவபெருமானுக்குக் காதணியாயுள்ள கம்பலாச்வதரர்களையும் கண்டான்.

10.

ஸ்லோகம்.

மாயாந்தவநுமளமீதம் கவாவங்கவமந்தயா ।

வவ்வெவஸவாஹுஷாகுதாபெபாரவமந்தம் ॥ (11)

காயந்தௌபந்நகௌகீதம் கபாலம்கம்பலம்ததா
ஏவம்தேவஸபாம்த்ருஷ்ட்வா க்ருதார்த்தோரகுநந்தன:

வியாக்யானம்—கீதம் - கீதத்தை, காயந்தௌ - பாடுகின்றவர்களாகிய, பந்நகௌ - பந்நகர்களாகிய, கபாலம் - கபாலையும், கம்பலம் - கம்பலன் இவர்களையும் கண்டான், ஏவம் - இவ்விதம், தேவஸபாம் - தேவஸபையை, த்ருஷ்ட்வா - கண்டு, ரகுநந்தன: - ராகவன், க்ருதார்த்த: - திருதார்த்தனாயினன் (தன்னியனாயினன்).

பொழிப்புரை—கீதத்தைப் பாடுகின்றவர்களாகிய பந்நகர்களாகிய கபாலகம்பலர்களையும் கண்டான். இவ்வாறு தேவஸபையைக் கண்டு ராமன் கிருதார்த்தனானான்.

11.

ஹஷ்டமஜ்யயாவாஹஸு வஜெவஸிஹஸூரம் |

ஶிவநாஸிஹஸுணபுணநாஸி வஸுநஸுபுநஸு ||

(ருஉ)

ஹர்ஷகத்தகதயாவாசாஸ்துவந்தேவம்மஹேஸ்வரம்
திவ்யநாமஸஹஸ்ரேண ப்ரணநாமபுந;

வியாக்யானம்—ஹர்ஷகத்தகதயா - சந்தேதாஷத்தால் தமுதமுத்த, வாசா - வாக்கியத்தால், தேவம் - இறைவனாகிய, மஹேஸ்வரம் - சிவபெருமானை, ஸ்துவன் - ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றவனாகக் கொண்டு, திவ்யநாமஸஹஸ்ரேண - திவ்வியமாகிய நாமங்களின் ஆபிரத்தால், புந்புந - மீண்டும், ப்ரணநாம - நமஸ்கரித்தான்.

பொழிப்புரை—ஸந்தேதாஷத்தால்தமுதமுத்த வாக்கியத்தால் இறைவனாகிய சிவனை ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு திவ்யநாமஸஹஸ்ரத்தால் பன்முறை நமஸ்கரித்தான்.

ருஉ.

நான்காவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவ தத்தியாயம்.

ॐ நம: சிவாய ॥

ஸ்ரீஸூத்ரவாஹ - ஸ்ரீஸூத்ரக்கூறியது.

சுபுஷ்டாஶுபாஹுதத ஹரணீயரபொஸிஹாநு |

சுநெகஜிவ்யூதூம் ஸுகிஜீரிகஜிமகரஃ ||

(க)

அதப்ராதூததத்ர ஹிரண்மயரதோமஹார்
அநேகதிவ்யரத்நாம் சுகிம்மீரிகதிகந்தர;

வியாக்யானம்—அத - பிறகு, தத்ர - அங்கு, அநேகதிவ்யரத்நாம்சுகிம்மீரிகதிகந்தரஃ - எண்ணிறந்த திவ்யரத்ரங்களின் காந்தியால் சித்திரவர்ணத்தோடுகூடிய திசைவெளிகளை யுடையதும், மஹார் - பெரிதுமாகிய, ஹிரண்மயரத் - ஸ்வர்ணமயமானரதம், ப்ராதூதத - ஆவிர்ப்பவித்தது (தோன்றியது.)

பொழிப்புரை—பிறகு அங்கு எண்ணிறந்த திவ்யத்ரங்களின் காந்தியால் சித்திரவர்ணமாக்கப்பட்ட திசைவெளிகளையுடையதும் பெரிதுமாகிய பொன்மயமாகிய ரதம்தோன்றியது.

க.

- மடிபொங்கலவங்காபு ரீலாபகூலதமடியம் ।
 ரீதாபொராணஸம்யுத்தம் ஸேதமூதஸதாவருதம் ॥ (உ)
 ஸமூஹேவபொராபுதாரம் மணவஸம்யுதம் ।
 ரீதாவிதாநவிலஸதூர்தவதிவ்யருஷத்வஜ ॥ (ங)
 ரீதவாரணிகாயுத்தம் வஸதகொபஸாஸிதம் ।
 பாரிஜாததருதபூத புஷ்பமாலாபிரஞ்ஜிதம் ॥ (ச)
 ரீமநாஸிஸேஹத கஸுருரீதேபங்கிதம் ।
 கவபொராமராயபொவாஹுமடா கபுஷ்யேவருதம் ॥ (ரு)
 ஸவதபவமவொஷாபுதம் நானாவாடிஸிநிதம் ।
 வீணாவெணவஸநாவதகிருநீமணஸங்குதம் ॥ (சு)

நத்யுபாந்திகபங்காட்ய மஹாசக்ர சதுஷ்டய
 முக்தாதோரணஸம்யுத்தம் ச்வேதச்சத்ரசதாவ்ருதம்
 சுத்தஹேமகுரைராய துரங்ககணஸம்யுதம்
 முக்தாவிதாநவிலஸதூர்தவதிவ்யருஷத்வஜம்
 மத்தவாரணிகாயுத்தம் பஞ்சதத்வோபசோபிதம்
 பாரிஜாததருதபூத புஷ்பமாலாபிரஞ்ஜிதம்
 ம்ருகநாபிஸமுதபூத கஸ்தூரீமதபங்கிலம்
 கர்பூராகருதாபேத கந்தாக்ருஷ்டமதுவரத்
 ஸம்வர்த்தகனகோஷாட்யம் நானாவாத்யஸமந்விதம்
 வீணவேணுஸ்வநாஸக்த கிருநீகணஸங்குலம்

வியாக்யானம்—நத்யுபாந்திகபங்காட்ய மஹாசக்ர சதுஷ்டயம் - கௌதமீநதிக்கரையிலுள்ள சேற்றினால் பூசப்பட்டுள்ள பெரிய நாலுசக்கரங்களையுடையதும், முக்தாதோரணஸம்யுத்தம் - முத்துத்தோரணங்களுடையதும், ச்வேதச்சத்ரசதாவ்ருதம் - எண்ணிறந்த வெண்குடைகளால் சூழப்பட்டதும், சுத்தஹேமகுரை - சுத்தமாகிய பொற்குளம்புகளோடு, ஆட்யதுரங்ககணஸம்யுதம் - கூடியகுதிரைவரிசைகளையுடையதும், முக்தாவிதாநவிலஸதூர்த்து வதிவ்யவ்ருஷத்வஜம் - முத்துகளால் நிரமிக்கப்பட்ட மேல்விதாநத்தில் விளங்கும் வ்ருஷபத்துவஜத்தையுடையதும், மத்தவாரணிகாயுத்தம் - மதித்த யானைகளையுடையதும், பஞ்சதத்வோபசோபிதம் - ஐந்துதத்துவாதிஷ்டான தேவர்களோடுகூடி விளங்குவதும், பாரிஜாததருதபூத புஷ்பமாலாபிரஞ்ஜிதம் - பாரிஜாதவிருகத்திலுண்டாகிய புஷ்பமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், ம்ருக

நாபிஸமுத்பூதகஸ்தூரீமதபங்கில: - கஸ்தூரிமானிடம் உண்டாகிய கஸ்தூரீமதபங்கம்படியப் பெற்றதும், ஸம்வர்த்தகனகோஷாட்ய: - பிரளயகாலமேகங்களினுடையதுபோன்ற ஒலி முழக்கத்தைபுடையதும், நானாவாத்யஸம்வித: - எண்ணிறந்த வாத்திய விசேஷங்களோடு கூடியதும், வீணவேணுஸ்வராஸக்தகிநரீகணஸங்குல: - வீணைபுல்லாங்குழல் மிருதங்கம் இவைகளின் நாதத்தில் விருப்புற்ற கிநரஸ்திரீகூட்டத்தோடு கூடியதுமாயிருந்தது.

பொழிப்புரை—அது கௌதமீந்திக்கரையிலுள்ள சேற்றினால் பூசப்பட்ட நாலுபெருஞ்சக்கரங்களையுடையதும் முத்துத் தோரணங்களையுடையதும் வெண்குடைகளால் சூழப்பட்டுள்ளதும் சுத்தமாகிய பொற்குளம்புகளையுடைய குதிரைவரிசைகளையுடையதும் முத்துக்களால் நிரமிக்கப்பட்ட மேல்விதானத்தில் விளங்கும் வருஷபத்துவஜமுடையதும் மதித்த யானைகளையுடையதும் ஐந்துதத்துவாதிஷ்டான தேவர்களோடுகூடி விளங்குவதும், பாரிஜாதபூஷபாலைகளால் லலங்கரிக்கப்பட்டதும் அற்புதமாகிய கஸ்தூரீமதபங்கம் படியப்பெற்றதும், பிரளயகாலமேகங்களினது போன்ற ஒலிமுழக்கத்தைபுடையதும், எண்ணிறந்த வாத்திய விசேஷங்களோடுகூடியதும் வீணை புல்லாங்குழல் மிருதங்கம் இவைகளின் நாதத்தில் விருப்புற்ற கிநரஸ்திரீகூட்டத்தோடு கூடியதுமாயிருந்தது.

கா.

ஸ்லோகம்.

வணவாக்ஷாராயஸுஷ்டுவஷாடிதீயபுஸங்கரம் ।

சுஸ்யபாலவ்விதஸூத்ரபடதலெவ்விஸுதூர் ॥ (எ)

ஸாரநீரஜநெத்யாணாம் ஸுதவாரீரவாலநெநம் ।

ஃவ்வுஷாடிநவாநெத்யு ப்ரஹ்மஷாநீலநொவ்விதம் । (அ)

ஏவம்க்ருத்வாரதச்சேஷ்டம் வருஷாதுத்தீர்யசங்கர.

அம்பயாஸஹிதஸ்தத்ர படதல்பேஅவிசத்ததா

ஸாரநீரஜநேத்ராணாம் ச்வேதசாமரசாலநை:

திவ்யவ்யஜநவாதைஸ்சப்ரஹ்ருஷ்டோநீலலோஹித:

வியாக்யானம்—ஏவம் - இவ்விதம், ரதச்சேஷ்டம் - ரதச்சேஷ்டத்தை, க்ருத்வா - (தோன்ற)ச்செய்து, சங்கர: - சங்கரன், வரு

ஷாத் - வருஷபத்தின்மீதிருந்து, உத்தீர்ய - இறங்கி, அம்பயாஸஹித - அம்பிகையோடுகூடியவராய், தத்ர - அந்தரத்திலுள்ள, படதல்பே - வஸ்திராஸரத்தில், அவிசத் - உட்கார்ந்து கெரண்டனர், ஸுரநீரஜநேத்ராணம் - தேவமங்கையர்களது, ச்வேதசாமரசாலனை - வெண்சாமரச் சலனங்களாலும், திவ்யவ்யஜநவாதைஸ்ர - சிறந்தவிசிறியின் காற்றினாலும், நீவ்லாஹித: - சிவபெருமான், ப்ரஹ்ருஷ்ட - மிகவும் ஸந்தோஷித்தனர்.

பொழிப்புரை—இவ்வாறு சத்தேஷ்டத்தைத் தோன்றச் செய்து சங்கரன் வருஷபத்திருந்திறங்கி அம்பிகையோடு கூடியவராய் ரத்தையடைந்து அதிலுள்ள வஸ்திராஸரத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டனர். தேவமங்கையர்களது வெண்சாமரங்களாலும் சிறந்தவிசிறியின் காற்றினாலும் சிவபெருமான் மிகவும் திருப்தியடைந்தனர்.

அ.

ஸ்லோகம்

க்ஷணக்ஷணநியூதெந்ஜெஜீரஸிஜீதெந் ।

வீணாவெணுவதெந்ஜீதெந் வஞ்ஜோவீஜமதயம் ॥ (க)

ஸுகவாக்யகலாராவெந் ஸுதவாராவதஸ்வதெந் ।

க்ஷணத்தங்கணநித்வாரை - மஞ்ஜுமஞ்ஜீரசிஞ்ஜிதை
வீணாவெணுஸ்வரை கிதை பூர்ணமாவீஜமதத்யம்
சுகவாக்யகலாராவை ச்வேதபாராவதஸ்வரை;

வியாக்யானம்—க்ஷணத்தங்கணநித்வாரை - ஒலிக்கின்றகடகநாதங்களாலும், மஞ்ஜுமஞ்ஜீரசிஞ்ஜிதை - இனியதண்டை ஒலிகளாலும், வீணாவெணுஸ்வரை - வீணைபுள்ளாங்குழல்களின் நாதங்களாலும், கிதை - பாட்டுகளாலும், சுகவாக்யகலாராவை - கிளிவாக்யங்களின் இனியகுரலாலும், ச்வேதபாராவதஸ்வரை - வெண்மாதப்புருக்களின் சப்தங்களாலும், ஜகத்ரயம் - மூவுலகமும், பூர்ணம் - நிரம்பியது, ஆலீத் - ஆச்சுது.

பொழிப்புரை—ஒலிக்கும் கடகநாதங்களாலும் இனியதண்டை ஒலிகளாலும் வீணாவெணுக்களின் நாதங்களாலும் கிதைகளின் இனியகுரல்களாலும் வெண்மாதப்புருக்களின் சப்தங்களாலும் மூவுலகமும் நிரம்பியதாச்சுது.

க.

ஸ்லோகம்.

உந்நிஜ ஹ்ருஷாமணிநாம் ஐஸ-நாஜெவவஹி-ணம் || (க0)

நந்ருத-ஐ-ஸ-ய-தஸூ-வ-ஐ-கா-ந-கொடிஸ-வ்யா ।

உந்நித்ரபூஷாபணிநாம் தர்சநாதேவபர்ஹிணம்.

நந்ருதர்தர்சயந் தஸ்ஸ்வாந் சந்த்ரகாந் கோடிஸங்க்யா

வியாக்யானம்—உந்நித்ரபூஷாபணிநாம் - உல்லாஸமாயுள்ள ஆபரணஸர்ப்பங்களை, தர்சநாத்வ - கண்டதனாலேயே, பர்ஹிணம் - மயில்கள், 'ஸ்வாந் - தங்களது, கோடிஸங்க்யா - கோடிக்கணக்காயுள்ளது, சந்த்ரகாந் - புள்ளிகளை, தர்சயநத் - காண்பிக்கின்றனவாய், நந்ருதம் - நந்த்நம செய்தன.

பொழிப்புரை—உல்லாஸமாயுள்ள ஆபரண ஸர்ப்பங்களைக் கண்டதனாலேயே மயில்கள் தங்களது கோடிக்கணக்கான புள்ளிகளைக் காண்பிக்கின்றனவாய்க் கூத்தாடின. க03.

ஸ்லோகம்.

புண்ணீ-த-க-தொராஜீ-ஹ்ருஷ-வ்ய-ஜம் || (கக)

சூநிநாயரய-ஹ்ருஷ-ஹ்ருஷ-நா-தொராஜீ-நா । (கக3)

ப்ரணமந்தம் ததொராம முத்தாபயவ்ருஷபத்வஜம்

ஆநிநாயர தம்திவ்யம் ப்ரஹ்ருஷ்டேநாநதராத்மநா

வியாக்யானம்—தத - அதற்குப்பிறகு, வ்ருஷபத்வஜம் - சிவபெருமான், ப்ரணமந்தம் - நமஸ்கரிக்கின்றவனாகிய, ராமம் - ராமனை, உத்தாபய - எழுந்திருக்கச்செய்து, ப்ரஹ்ருஷ்டேந - மிக்கத் திருப்தியடைந்த, அநதராத்மன - சித்தத்தோடுகூட, திவ்யம் - திவ்யமாகிய, ரதம் - அந்தரதத்திற்கு அவனை, ஆநிநாய - வரவழைத்தான்.

பொழிப்புரை—அதற்குப்பிறகு சிவபெருமான் நமஸ்கரித்துக் கொண்டிருக்கின்றவனாகிய ராமனை எழுந்திருக்கச்செய்து மிக்கத் திருப்தியடைந்த மனதோடு அவனைத் தமது அற்புதமாகிய ரதத்திற்கு வரவழைத்தனர். கக3.

பொழிப்புரை—பின்னர் அந்தராமன் பொருட்டுத் திவ்வியவில்
லையும் குறைவற்ற அம்புறுத்தாணியையும் கொடுத்தார். அதன்
பின்னர் மஹாபாசபதம் எனும் திவ்வியாஸ்திரத்தையும் அளித்
தார். அன்றியும் அந்த சந்திரசூடனாகிய இறைவனால் ராமன் மிக்க
ஆதரவுடன் கூறவும்பட்டான்.

கச.

ஸ்லோகம்.

ஐமநாஸகரம்ரௌத்ரமுகுஸிஜம்நுப ।

சுக்தொநெடிவயொகூவு ஸாஜாநுஸிராஜிகெ ॥ (கரு)

சுநுநாஸிபுதீவாதகெதஸுஹவநதுயெ ।

தஸாஸ்தாணாதயெராஜி வயொகூவுஹவஸிகெ ॥ (கக)

சுநுநெடிதபுதூவெசு ஐமதஸுசுயகூஹவெசு ।

ஐகந்நாஸகரம்ரௌத்ர முக்ரமஸ்த்ரமிதம்ந்ருப

அதோநேதம்ப்ரயோக்தவ்யம் ஸாமாந்யஸமராதிகே

அந்யந்நாஸ்திப்ரதிகாத மேதஸ்யபுவந்த்ரயே

தஸ்மாத்ப்ரானாத்யயே ராமப்ரயோக்தவ்யமுபஸ்திதே

அந்யதைதத்ப்ரயுக்தம்சேத் ஐகத்ஸம்ஷயக்ருத்பவேத்

வியாக்யானம்—ந்ருப - ஓ அரசனே, இதம் - இந்த, அஸ்த்
ரம் - அஸ்திரமானது, உக்ரம் - தீக்ஷணமாயும், ரௌத்ரம் - பயங்
கரமாயும், ஐகந்நாஸகரம் - உலகையழிப்பதாயுமுள்ளது, அத -
ஆதலால், இதம் - இது, ஸாமானயஸமராதிகே - ஸாமான்னிய
யுத்தமுலியவற்றில் ப்ரயோக்தவ்யம் - பிரயோகிக்கக்கூடியதல்ல,
ஏதஸ்ய - இவ்வஸ்திரத்திற்கு, புவனத்ரயே - மூவ்வுலகிலும், ப்ரதீ
காதம் - தடுக்கக்கூடியது, அந்யத் - வேறொன்று, நாஸ்தி - இல்லை,
தஸ்மாத் - ஆதலால், ராம - ஓ ராமா, பராணாத்யயே - பிராணா
பத்து, உபஸ்திதே - வந்தபொழுது, ப்ரயோக்தவ்யம் - பிரயோ
கிக்கவேண்டியது, அந்யதா - மற்றபொழுது, ப்ரயுக்தம்சேத் -
பிரயோகிக்கப்படுமாயின், ஐகத்ஸம்ஷயக்ருத - உலகையழிக்கின்
றது, பவேத் - ஆகும்.

பொழிப்புரை—ஓ அரசனே இந்த அஸ்திரமானது தீக்ஷணமா
யும் பயங்கரமாயும் உலகையழிப்பதாயுமுள்ளது. ஆதலால் இது

ஸாடான்னியயுத்தம் முதலியதில் பிரயோகிக்கக்கூடியதல்ல. இவ்
வஸ்திரத்திற்கு முவ்வுலகிலும் தடுக்கக்கூடியது வேறு ஒன்று
இல்லை. ஆதலால் ஐராமா ப்ராணாபத்து வந்தபோது இது பிரயோ
கிக்கக்கூடியது. மற்றஸமயத்தில் பிரயோகித்தால் உலகையழிக்கிற
தாகும்.

கரு.

ஸ்லோகம்.

சுபாஹ-புயஸ-ந-ஸ்ரஷ்டாநு லொகபாலாநுஹஸ்வரஃ ॥ (க௭)

உவாஹவாஸீஷீ-சுஃ ஸுஃஸுஸுஸுஃப்யஹ ॥

ராவவொய-உ-வெ-தூரெஸு ராவண-நிஹநிஷு-தி ॥ (க௮)

த-வெஸு-உ-வெ-தூரெஸு ராவண-நிஹநிஷு-தி ॥

தஸு-அ-நா-தாரெ-தி ஸு-வெ-தூரெ-ஸு-ப்ய-ஹ ॥ (க௯)

ஸாஹாயஸு-க-வ-உ-த-யெ-நஸு-ஸு-ஸு-ப்ய-ஹ ॥

அதாஹுயஸு-ர-சு-ரேஷ்டாநு லொகபாலாநுஹஸ்வரஃ.

உவாசபரமப்பிரத-ஸ்வம்ஸ்வம்ஸ்தரம் ப்ரயச்சத

ராகவொயம்சதையைஸ்தவை ராவணம்நிஹநிஷு-தி

தஸ்மைதேவைவத்யத்வமிதிதத்தோவரோமயா

தஸ்மாத்வாநரதாமேத்யபவம்தோ யுத்ததுர்மதா.

ஸாஹாயம்ஸ்யகுர்வம்து யேநஸ்வஸ்தாபநிஷு-தி

வியாக்யானம்—அத - பின்னர், மஹேசுவர - மகேசுவரன்,
லொகபாலாநு - உலகபாலர்களாகிய, ஸுர-சுரேஷ்டாநு - தேவ
சுரேஷ்டர்களை, ஆஹுய - கூப்பிட்டு, பரமப்ரீத - மிக்கப்பிரீதி
யடைந்தவராய், உவாச - கூறலானார் (தேவர்களால்) ஸ்வம்ஸ்வம்-
தங்கள் தங்களது, அஸ்தரம் - அஸ்திரத்தை, ப்ரயச்சத - கொடுங்
கள், தை-அஸ்தரை-ச - அந்த அஸ்திரங்களாலும், அயம் - இந்த,
ராகவ - இராகவன், ராவணம் - ராவணனை, நிஹநிஷு-தி-கொல்லு
வான் வதம்செய்வான், தஸ்மை - அந்த ராவணனுக்கு, மயா - என்
னால், தேவை - தேவர்களால், அவத்யத்துவம் - வதமடையாதிரு
த்தல், இதி - என்னும், வரம் - வரம், தத்த - அளிக்கப்பட்டுள்ளது,
தஸ்மாத் - ஆதலால், வாநரதாம் - வாநரத்தன்மையை, ஏத்ய -
அடைந்து, யுத்ததுர்மதா - யுத்தத்தில் ஆவலுள்ளவர்களாய், பவந்
த - நீங்கள், அஸ்ய - இவனுக்கு (இந்தராமனுக்கு), ஸாஹாய்
யம் - உதவியை குர்வந்து - செய்வீர்களாக.

பொழிப்புரை—ரின்னர் மகேச்வரன் உலகபாலகர்களாகிய தேவச்ரேஷ்டர்களைக் கூப்பிட்டு மிக்கப்ரிதிபுடையவராய்க் கூற லானார். ஓ தேவர்காள் நீங்கள் தத்தம் அஸ்திரத்தைக் கொடுங்கள் அந்த அஸ்திரங்களால் இந்த ராகவன் ராவணனை வதஞ்செய்வான். அந்த ராவணனுக்கு என்னால் தேவர்களால் வதமடையா திருத்தலாகிய வரம் கொடுக்கப்பட்டுளது. ஆதலால் வானரத் தன் னையைப் பெற்று யுத்தத்தில் ஆவலுள்ளவர்களாய் நீங்கள் இவ னுக்குச் சகாயம் செய்வீர்களாக (என்றனர்)

ஸ்லோகம்.

ததாஜ்ஞாமஸிரஸாக்ருஹ்ய ஸுராப்ராஞ்ஜலயஸ்த்ததா || (உ0)
புண்ணீவரணளஸம்போ வுஸ்திஷ்டேஷுசேக்ஷா ||

ததாஜ்ஞாமஸிரஸாக்ருஹ்ய ஸுராப்ராஞ்ஜலயஸ்த்ததா
ப்ராணம்பசரணௌஸம்போ ஸ்வம்ஸ்வாஸ்தரம்ததயாப்முதா

வியாக்யானம்—ததா - அப்போது, ததாஞ்ஞாம் - அவ்விழை வனது ஆணையை, சிரஸா - தலைபால், கருஹ்ய - பெற்று,ப்ராஞ்ஜ லய - அஞ்சலி செய்தவர்களால், ஸுரா - தேவர்கள், ஸம்போ - சிவனது, சரணா - கால்களை, பராணம்ப - நமஸ்கரித்து, முதா - சந்தேகாஷத்தோடு கூடியவர்களாய், ஸ்வம்ஸ்வம் - தத்தம், அஸ்த் ரம் - அஸ்திரத்தை, தது - கொடுத்தனர்.

பொழிப்புரை—அப்போது அவ்விழைவனது ஆணையை தலை யால்பெற்று அஞ்சலிசெய்தவர்களாய்த் தேவர்கள் சிவனது கால் களை நமஸ்கரித்து ஸந்தேகாஷத்தோடு கூடியவர்களாய்த் தத்தம் அஸ்திரத்தைக் கொடுத்தனர்.

ஸ்லோகம்.

நாராயணாஸுமெஷேத்யாஸி ரௌஜுஸூபாஸாஷா || (உ௧)

வாஹாவீவாஹாணாஸூபாஸூபாநஜயி |

யாஜியோவிரோஹாஸுமரகௌராஜஸூபாஷா || (உ௨)

வாணாவாணாஸூபாஷா வாயவ்யாஸூபாஷா ||

களவெராஸகாவெரோவிரௌஜுஸூபாஷா || (உ௩)

நாராயணாஸ்த்ரம்தையாரி ரௌத்ரமஸ்த்ரம்புரம்தர
 ப்ரஹ்மாபிப்ரஹ்மதண்டாஸ்த்ரமாக்நேயாஸ்த்ரம்தநம்ஜய
 யாமியம்யமோபிமோஹாஸ்த்ரம் ரக்ஷாராஜஸ்ததாததௌ
 வருணோவாருணம்ப்ராதாத் வாயவ்யாஸ்த்ரம்ப்ரபம்ஜந
 கௌபேரம்சகுபேரோபி ரௌத்ரமீஸாநௌவச

வியாக்யானம்—ததா - அப்போது, தையாரி - விஷ்ணுவான
 வர், நாராயணஸ்த்ரம் - நாராயணஸ்த்ரத்தையும், புரந்தர -
 ருத்திரர், ரௌத்ரம் அஸ்த்ரம் - ருத்திராஸ்திரத்தையும், ப்ரும்
 ஹாபி - பிரமனும், ப்ரும்ஹதண்டாஸ்த்ரம் - ப்ரும்மதண்டாஸ்
 திரத்தையும், தனஞ்ஜய - அக்ரி, ஆக்நேயாஸ்த்ரம் - ஆக்நேயாஸ்
 திரத்தையும், யம் அபி - யமனும், யாம்பம் - யமாஸ்திரத்தையும்,
 ரக்ஷாராஜ - நிருதி, மோஹாஸ்த்ரம் - மோஹாஸ்திரத்தையும்,
 ததௌ - கொடுத்தான், வருண - வருணன், வாருணம் - வரு
 ணஸ்திரத்தையும், ப்ரபஞ்ஜந - வாயு, வாயவ்யாஸ்த்ரம் - வாயு
 வஸ்திரத்தையும், குபேர அபி - குபேரன், கௌபேரம் - குபேரா
 ஸ்திரத்தையும், சசாந - சசானன், ரௌத்ரம் - ரௌத்திராஸ்திரத்
 தையும், ப்ராதாத் - கொடுத்தான்.

பொழிப்புரை—அப்போது விஷ்ணு நாராயணஸ்திரத்தையும்
 ருத்திரன் ரௌத்திராஸ்திரத்தையும் பிரமன் ப்ரும்மதண்டாஸ்
 திரத்தையும் அக்ரி ஆக்நேயாஸ்திரத்தையும் யமன் யமாஸ்திரத்
 திரத்தையும் நிருதி மோஹாஸ்திரத்தையும் கொடுத்தான். வரு
 ணன் வருணஸ்திரத்தையும் வாயு வாயுவஸ்திரத்தையும் குபேரன்
 குபேராஸ்திரத்தையும் சசானன் சசானஸ்திரத்தையும் கொடுத்
 தான்.

ஸ்லோகம்.

ஸௌரஜ்ஜோடிஹவஹாஃ ஸௌரஜ்ஜோவொஜ்ஜுவாவகம் ।

விஹெஜெவாடிஹவெஸ்ஸ வஸவொவாஸவாஹியம் ॥ (௨௪)

ஸௌரமஸ்த்ரம்தௌஸூரஃ ஸௌம்யம்ஸோமஸ்துபாவகம்
 விஸ்வேதவாததுஸ்தஸ்மை வஸ்வோவாஸவாபிதம்

வியாக்யானம்—ஸூர - சூரியன், ஸௌரம் அஸ்தரம் - ஸூர்
மாஸ்திரத்தையும், ஸோம - சந்திரன், ஸௌம்யம் - ஸோமாஸ்
திரத்தையும், ததௌ - கொடுத்தான், விஸ்வேதேவா - விஸ்வே
தேவர், பாவகம் - பாவகாஸ்திரத்தையும், வஸவ - வஸுக்கள்,
வாஸவாபிதம் - வாஸவமெனும் அஸ்திரத்தையும், தஸ்மை - அவ்
விராமன்பொருட்டு, தது - கொடுத்தனர்.

பொழிப்புரை—சூரியன் சூரியாஸ்திரத்தையும் சந்திரன் சந்திராஸ்திரத்தையும் கொடுத்தான். விஸ்வீதவர் பாவகாஸ்திரத்தையும் வஸுக்கள் ஸாஸவமெனும் அஸ்திரத்தையும் அந்தராமன் பொருட்டுக் கொடுத்தனர்.

ஸ்வேதம்.

சுயதஃஷ்டிபுணரெயுஸாராஜொடிஸாயாதஜஃ ।

பொன்னியெழுத தாலகூர் ஐதீயம்தொடர்ச்சிவசு || (உரு)

அததுஷ்டப் ப்ரணம்யேஸம் ராமோதஸரதாம்ஜஃ
ப்ராஞ்ஜலிப் ப்ரயதோபூத்வா பக்தியுக்தோவ்பஜிஞ்ரிபத்

வியாக்யானம்—அத - பிறகு, தசரதாதமஜ - தசரதன்தநய
னாகிப, ராம - ராமன், துவட்ட - களிப்பெய்தியவனாய், ஈசம் -
ஈசுவரனை, ப்ரணம்ய - நமஸ்கரித்து, ப்ராஞ்ஜலி - அஞ்ஜலிசெய்த
வனாய், ப்ரயத பூத்வா - வணக்கமுற்றவனாய், பக்தியுக்த - பக்தி
யுடையானாய், வ்யஜிஞ்ஞிபத் - விண்ணப்பமசெய்து கொண்
டான்.

பொழிப்புரை—பிறகு தசரதன் தநயனாகிய ராமன் களிப்பெய்தியவனாய் சச்வரனை நமஸ்கரித்து அஞ்ஜலிசெய்தவனாய் வணக்கமுடையோனாய் பக்தியுடையோனாய் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டான்.

உரு.

ஸ்ரீலோகம்.

ஊழலநூல் - சென்னை நெல்வெள்ளம் - ராமவணான் - பதிப்பு.

தத்யுங்காநியம் உருமம் உருஜியம் வெவவாநவெவெ || (உசு)

சுநெருக்கொடியஸ்து ராகுஷஸாஸௌவதுராஃ ।

வெவ்-வாய்யாயநிரதாஸிவஹதூஜிதெப்ரியாஃ ॥ (௨௭)

சுருகியாயாஸ்ய-தூம் ஸுபிஹெதாழிஹாதி-ணம் ।

கபலெகாசி நானெயா சியாஸூத்ரா வஸ்யம்-மெ : (29)

பகவந்மாநுஷேணைவ நோல்லங்க்பொலவாணாம்புதி
தத்ரலங்காபிதம்நுர்கம் துர்ஜயம்தேவதாரவை
அநேககோடயஸ்தத்ர ராக்ஷஸாபலவத்தரா
ஸர்வேஸ்வாத்யாயநிரதாஸ் ஸிவபக்தாஜிதேந்த்ரியா.
அகநகமாயாஸம்யுக்தா புத்திமந்தேக்சுநிஹோதரிண
கத்மேகாகிராஜேயா மயாப்ரதராசஸம்யுகே

வியாக்யானம்—பகவந் - ஓ பகவனே, மாநுஷேணை - மனித
னல், லவணாம்புதி - உவர்க்கடலானது, உல்லங்க்ய ஏவ - தாண்
டக்கூடியதேயல்ல, தத்ர - அங்கு, தேவதாரவை - தேவாஸுராக
ளால், துர்ஜயம் - ஜயிக்கக்கூடாததாகிய, லங்காபிதம் - லங்கை
யெனும், துர்க்கம் - கோட்டையுள்ளது, தத்ர - அங்கு, பலவத்தரா.
மிக்கப்பலவான் எனாகிய, ராக்ஷஸ்-அரக்கர்கள், அநேககோடிய -
அநேக கோடிக்கணக்கா (யிருக்கின்றனர்) ஸர்வே-அவர்களெல்லோ
ரும், ஸ்வாத்யாயநிரதா - நேதாத்தியாயன ஸீல்களும், சிவபக்தா -
சிவபக்தர்களும், ஜிதேந்த்ரியா - ஜித்திரியங்களையடக்கியவர்களும்,
அநேகமாயாஸம்யுக்தா - பலமாயையுடையோர்களும், புத்திமந்
த - புத்திமான்களும், அக்நிஹோதரிண அக்நிஹோத்திர
முடையவர்களுமாயிருக்கின்றனர். ஏகாகிரா - ஏகாகியாகிய, மயா-
என்னாலும்,ப்ராத்ராச - ஸகோதரனாலும், ஸம்யுகே - யுத்தத்தில்,
கதம் எப்படி, ஜேயா - ஜயிக்கக்கூடியவராவார்.

பொழிப்புரை—ஓ பகவனே மனிதனால் உவர்க்கடலானது தா
ண்டக்கூடியதேயல்ல. அங்குத் தேவாஸுரர்களால் ஜயிக்கக்கூடிய
தல்லாத லங்கையெனும் கோட்டையுள்ளது மிக்கப்பலவான்களாகிய
அரக்கர் கோடிக்கணக்கா யிருக்கின்றனர். அவர்களெல்லோரும்
வேதாத்தியாயன ஸீல்களும் சிவபக்தர்களும் இந்திரியங்களையட
க்கியவர்களும் பலமாயையுள்ளோர்களும் புத்திமான்களும் அக்நி
ஹோத்திரமுடையவர்களுமாயிருக்கின்றனர். ஏகாகியாகிய என்ன
லும் என் சகோதரனாலும் யுத்தத்தில் எப்படி ஜயிக்கக்கூடியவர்க
ளாவார்.

உஅ.

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீஹிஷுவ உவாஹ.

ராவணஸூவயெராசி ரக்ஷஸாபிவிராஜணை ।

விவாரொந்ஸுயாகாய-ஹ்ருஸூ ஸ்ரீகு-ஸூரிமகே ॥

(உக)

சுடரெடுக-உவ-வ-தூவெ ஷெவஸாஹணவீவநெ |
தலாடிய-ஃஷய-யாதி தெஷா-ஸ்ரீ-ரவிஸ-வ-த || (௩௦)

ராவணஸ்யவீதேராமரக்ஷஸாமபிமாரணே
விசாரேநத்வயாகார்யஸ்தஸ்ய ம்ருத்யுஸ்ஸமாகத-
அதர்மேதுப்ரவ்ருத்தாஸ்தே தேவப்ராஹ்மணாபிட-
தஸ்மாதாயுக்ஷயம்பாதி தேஷாம்ஸ்ரீரபிஸ-வ்ரத

வியாக்யானம்—ராம - ஓ ராமனே, த்வயா - உன்னால், ராவண-
ஸ்ய - ராவணனது, வீதே - வதத்திலும், ரக்ஷஸாம்அபி - அரக்கர்-
களை, மாரணே - கொல்லுவதிலும், விசார - விசாரமானது, கார்-
யந - செய்யக்கூடியதல்ல, தஸ்ய - அவனுக்கு, ம்ருத்யு - பமன்,
ஸமாகத - வந்திருக்கின்றான், தே - அவர்கள் தேவப்ராஹ்மணாபிட-
நே - தேவர்களையும் பிராம்மணர்களையும் வருத்துதலாகிய, அதர்-
மேது - அதருமத்தில், ப்ரவ்ருத்தா - சென்றிருக்கின்றனர், தஸ்-
மாத் - ஆதலால், தேஷாம் - அவர்களது, ஆயு - ஆயுளும், ச்ரீ-
அபி - செல்வமும், க்ஷயம்பாதி - நாசமடைகின்றது.

பொழிப்புரை—ஓ ராம உன்னால் ராவணனது வதத்திலும் அர-
க்கர்களைக் கொல்லுவதிலும் விசாரஞ் செய்யத்தக்கதல்ல. அவ-
னுக்கு மிருத்தியுவந்திருக்கின்றான். அவர்கள் தேவர்களையும் அந்ந-
ணர்களையும் பிடித்தலாகிய பாவத்திற் சென்றிருக்கின்றனர். ஆத-
லால் அவர்களுக்கு ஆயுளும் செல்வமும் குன்றுகின்றது. (௩௦.)

ஸ்லோகம்.

ராஜவீர-வ-நாஸக- ராவண-நிஹநிஷ-லி |

வா-நாஸக-ரிவ-ஜெ-த-ஃ வ-கா-ஹ்ரி-ரா-ம-ண || (௩௧)

சுடரெடுக-வ-வி-த-ஸு-த-ஃ-அ-மெ-நெ-வ-வி-த-வெ-தெ |

சுடீ-த-வெ-ஷா-ஸ-தோ-வி-ஸ-ஷா-ய-தோ-தொ-வி-வா || (௩௨)

ராஜஸ்தீலங்கநாஸக்தம் ராவணம்நிஹநிஷ்யலி
பாநாஸக்தநிபுர்ஜேதம் ஸுகரஸ்ஸமரங்கணே
அதர்மஸஹிதஸ்யத்ருப்ரபாக்யே நைவஹிலப்பதே
அதிதவேதஸாஸ்தீராமிஸதாதர்மதோபிவா

வியாக்யானம்—ராஜஸ்தீலங்கணஸக்தம் - ராஜஸ்தீரியை
யடைவதில் விருப்புற்றவனான, ராவணம் - ராவணனை, நிஹநிஷ்-

யலி - வதம்செய்வாய், பாநாஸக்தரிபு; - கட்குடிப்போனான சத்ருவானவன், ஸமராங்கனை - யுத்தகளத்தில், ஜேதும்ஸுகா - ஜெயிக்கஎளிதானவன், அதர்மஸஹித - அதருமமுடையோனாகிய, சத்ரு - பகைவன், பாக்யேநஏவஹி - பாக்கியத்தாலேயே யன்றோ, லப்யதே - கிடைக்கின்றான், அதீதவேதசாஸ்த்ரோபி - வேதசாஸ்திரங்களைக் கற்றுணர்ந்தவனாயினும், ஸதா - எப்போதும், தர்மரத அபிவா - தருமத்தில் விருப்புற்றவனாயினும்.

பொழிப்புரை—ராஜஸ்தீயை யடைவதில் விருப்புற்றவனான ராவணனைவதைப்பாய். கட்குடிப்போனாகிய சத்துரு யுத்தகளத்தில் எளிதில் ஜயிக்கப்படுவானன்றோ. அதருமமுடையோனாகிய சத்துரு பாக்கியத்தினாலேயே கிடைக்கின்றான். வேதசாஸ்திராத்தியயனம் செய்பவனாயினும் எப்போதும் தருமத்திலேயே விருப்புற்றவனாயினும்.

ஸ்லோகம்.

விநாசகாலேஸம்ப்ராப்தே தர்மமார்காத்ச்யுதோபவேத |

வீப்யந்தேதேவதாஸ்ஸர்வாஸஸ்ததம்யேநபாபிநா || (௩௩)

ப்ராஹ்மணாஷ்யஸவதஸ்ய நாஸஸ்வாயம்ஸ்தித |

கிஷ்கிந்தாநகரேராம தேவாநாமஸ்ஸம்பவா || (௩௪)

வாநராபஹ்வோஜாதா துர்ஜயாபலவத்தரா

ஸாஹாய்யந்தேகரிஷ்யநதி தைர்பதாநபயோநிதிம் || (௩௫)

விநாசகாலேஸம்ப்ராப்தே தர்மமார்காத்ச்யுதோபவேத

பீட்யந்தேதேவதாஸ்ஸர்வாஸஸ்ததம்யேநபாபிநா

ப்ராஹ்மணாஷ்யஸவதஸ்ய நாஸஸ்வாயம்ஸ்தித :

கிஷ்கிந்தாநகரேராம தேவாநாமஸ்ஸம்பவா.

வாநராபஹ்வோஜாதா துர்ஜயாபலவத்தரா

ஸாஹாய்யந்தேகரிஷ்யநதி தைர்பதாநபயோநிதிம்

வியாக்யானம்—விநாசகாலே - விநாசகாலமானது, ஸம்ப்ராப்தே - வரின், தர்மமார்காத் - தருமமார்க்கத்தினின்றும், ச்யுத - நமூனியவன், பவேத - ஆவான், யேந - எந்த, பாபிநா - பாபியால்,

ஸ்ததம் - எப்போதும், ஸர்வாதேவா - ஸகலதேவர்களும், ப்ராம்

ஹண - பிராமணர்களும், ருஷ்யசஏவ - ருஷிகளும், பீட்யந்தே - வருத்தப்படுகின்றார்களோ, தஸ்ய - அவனுக்கு, நாச - நாசமா

னது, ஸ்வயம் - தானே, ஸதித் - உளது, ராம - ஓராமா, கிஷ்கிந்
தாநகரே - கிஷ்கிந்தாநகரத்திற், தேவாநாம் அம்சஸம்பவா -
தேவர்களது அம்சங்களாய்த் தோன்றியவர்களாய், துர்ஜயா -
ஜயிக்கக் கூடாதவர்களும், பலவத்தரா - பலவான்களுமாகிய,
பஹுவ - பல, வானரா - வானர்கள், ஜாதா - உண்டாயிருக்கின்
றனர், தே - அவர்கள், ஸாஹாய்யம் - உதவியை, கரிஷ்யந்தி -
செய்வார்கள், தை - அவர்களால், ப்யோதித் - கடலை, பதாந -
(தகைந்து) அணைப்பாடுவாயாக.

பொழிப்புரை—விநாசகாலம்வரின் தருமமார்க்கத்தினின்றும்
நழுவியனவான். எந்தபாபியால் எப்போதும் ஸகலதேவர்களும்
பிராமணர்களும் ருஷிகளும் பீடிக்கப்படுகின்றனரோ அவனுக்கு
நாசம்தானேயுளது. ஓ ராமா கிஷ்கிந்தாநகரில் தேவாம்சத்தோற்ற
முடையவர்களாய் ஜயிக்கப்படாதவர்களும் மிக்கபலவான்களுமா
கிய வானர்கள் பலர் உண்டாயிருக்கின்றனர். அவர்கள் உதவி
செய்வார்கள். அவர்களால் கடலைத்தகைந்து அணைப்பாடுவாயாக

ஸ்லோகம்.

சுநேகஸௌஸம்ஹவெஸெதளயாந்தௌயீரீவாஃ ।

நாவணஸ்ஸமணஹகூ தாஜாநயநிஜாஹ்ரியா ॥ (௩௬)

அநேகஸௌஸம்பத்தேஸ்தென யாந்துபலீமுகா
ராவணம்ஸகணம்ஹத்வா தாமாநயநிஜாம்பிரியாம்

வியாக்யானம்—அநேகஸௌஸம்பத்தே - பற்பலமலைகளால்கட்
டப்பட்ட, ஸேதள - அணையில், பலீமுகா - வானர்கள், யாந்து -
போகட்டும், ஸகணம் - கூட்டத்தோடுகூட, ராவணம் - ராவணனை,
ஹத்வா - கொன்று, நிஜாம் பிரியாம் - தனது பிரியையாகிய, தாம்-
அச்சீதையை, ஆநய - கூட்டிக்கொண்டு வருவாய்.

பொழிப்புரை—பற்பலமலைகளாகிய அணையில் வானர்கள் செல்
லட்டும் கூட்டத்தோடுகூட ராவணனை வதைத்து உன் பிரியையா
கிய சீதையை கூட்டிக்கொண்டு வருவாயாக.

௩௬.

ஸ்லோகம்.

ஸௌஸ்யைஹவெஸெயொயதௌ ததௌஸாணிநயொஜயெஸ ।

சுஸாணிஹவநிவூதி ஸ்யபெவவிசூதி ॥ (௩௭)

ஸஸ்த்ரையுத்தேஜயேயாயத்ரதத்ராஸ்த்ராணி நயோஜயேத்
அஸ்த்ராணிமுசநதிவ்யாநிஸ்வயமேவவிநஸ்யதி

வியாக்யானம்—யதரயுத்தே - எந்த யுத்தத்தில், சஸ்த்ரை - ஆயுதங்களால், ஜய - ஜயம்(கிட்டுமோ), தத்ர - அங்கு, அஸ்த்ராணி - அஸ்திரங்களை, நயோஜயேத் - பிரயோகிக்கக்கூடாது. திவ்யாநிஅஸ்த்ராணி - திவ்யாஸ்திரங்களை, முஞ்சந - விடுவான், ஸ்வயமேவ - தானே, விநஸ்யதி - அழிகின்றான்.

பொழிப்புரை—எந்தயுத்தத்தில் ஆயுதங்களால் ஜயம்வருமோ அங்கு திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கக்கூடாது. பிரயோகிப்பான் தானே அழிகின்றான்.

[௩௭]

ஸ்லோகம்.

கூவாகிஸ்வஹ-ருக்ஷேந ஜெயெவொதூஜிதம்ஜமக |

ஜெயெவவாஸுருக்ஷேந ஜயாஸஹ்ரியதெவிய || (௩௮)

கூவஜெகோஜமநுருக்ஷேந ஜெயாஸஹ்ரியதெவிய ||

ஜெயெவவாஸுருக்ஷேந ஜமஜெகோஜமநுருக்ஷேந || (௩௯)

ஜெயெவவாஸுருக்ஷேந ஜமஜெகோஜமநுருக்ஷேந ||

நிஜிதஜெகோஜமநுருக்ஷேந ஜமஜெகோஜமநுருக்ஷேந || (௪௦)

அதவாகிம்பஹுருக்ஷேந மயைவொதூஜிதம்ஜமக

மயைவவாஸுருக்ஷேந ஜயாஸஹ்ரியதெவிய

அஹமேகோஜமநுருக்ஷேந ஜெயாஸஹ்ரியதெவிய

கர்ஜெஸஹமேவஸகலம் ஜகதேததச்சராசரம்

மமவக்த்ரகதாஸஸர்வே ராக்ஷஸாயுத்ததூர்மதா

நிமித்தமாத்ரம்த்வம்பூயா கீர்திமாபஸ்யஸிஸங்கரே

வியாக்யானம்—அதவா - இனி, பஹுருக்ஷேநகிம் - மிக்கக் கூறுவதால்யாது, ஜகத் - உலகு, மயாஏவ - என்னாலேயே, உத்பாதிதம் - உண்டாக்கப்பட்டது, மயாஏவ - என்னாலேயே, நித்யம் - எப்போதும், பால்யதே - இரக்சிக்கப்படுகின்றது, மயா - என்னால், ஸஹ்ரியதேச - சங்கரிக்கப்படுகின்றது, அஹமேக - யான் ஒருவனே, ஜகந்ருத்யு - உலகத்துக்கு ம்ருத்தியு, மஹீபதே - அரசனே, ம்ருத்யோஅபி - ம்ருத்யுவுக்கும் ம்ருத்யு, அஹமேவ - நானே, சராசரம் - சராசரமாகிய, யதத் - இந்த, ஜகத்ஸர்

வம் - ஜகமெல்லாவற்றையும், கர்வே - விழுங்குகிறேன், யுத்ததூர்
மதர் - யுத்தத்தில் மதங்கொண்ட, ராக்ஷஸர்ஸர்வே - அரசர்க்க
ளெல்லாரும், மமவத்தரகதா - எனதுவாரில் சென்றிருக்கின்ற
னர். த்வம் - நீ, நிமித்தமாதரம் - நிமித்தமாததிரமாய், பூயா -
ஆகுக, ஸங்கரே - யுத்தத்தில், கீர்த்திம் - கீர்த்தியை, ஆப்ஸயஸி -
அடைவாய்.

சு௦.

பொழிப்புரை—இனி மிக்கந்கூறுவதால் யானது. உலகு என்ன
லேயே உண்டாகப்பட்டுள்ளது என்னலேயே எப்போதும் காக்கப்
படுகின்றது. என்னல் சங்கரிக்கப்படுகின்றது. யான் ஒருவேன உல
கத்திற்கும் மிருத்யு அரசனை ம்ருத்யுவுக்கும் ம்ருத்யுநாஸைசராசர
மாகிய இச்சகமெல்லாவற்றையும் விழுங்குகின்றேன் யுத்தத்தில்
மதங்கொண்டவரான அரசர்க்களெல்லாரும் எனது வாயில் அகப்
பட்டிருக்கின்றனர். நீ நிமித்தமாததிரமாவாயாக. யுத்தத்தில் கீர்த்
தியை அடைவாய்.

சு௦.

ஜந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆறாம் அத்தியாயம்

ॐ ॥

ஸ்ரீராக்ஷஸ உவாச.

ஹவநுதகுரெவிதௌஹதெகஜாயதெ ।

ஸஹஸ்யபிக்ஷஸ்காஸஹ்நெகி ஸுஹஸெவரஃ ॥ (௧)

ஜெகதஹ்ஸுதௌவரிஜநாகுதிஃ வஹஸுரஹபயுக் ।

சஹயாவஹிகொதெவ ரஜெவெவ்யெயெஹ ॥ (௨)

பவந்த்ரமேசித்ரம் மஹதேதத்ப்ரஜாயதே

ஸுத்தஸ்பதிகஸம்காஸஸ்திரிணைத்ரஸ் சந்தரஸேகர

மூர்தஸ்த்வம்துபரிச்சிந்நாக்ருதி புருஷரூபத்ருக்

அம்பபாஸஹிதோத்ரைவரமஸேப்ரமதைஸஸஹ

ஸ்ரீராக்ஷஸ உவாச - இராமன் கூறியதாவது.

வியாக்யானம்—பகவந் - ஓ பகவனே, மே - எனக்கு, அத்ர -
இவ்விஷயத்தில், எதத் - இந்த, மஹத் - பெரிய, சித்ரம் - ஆச்
சரியம், ப்ரஜாயதே - உண்டாகின்றது (அதாவது), ஸுத்தஸ்பதிக

ஸங்காஸ - சுத்தமானஸ்படிகம் போன்றவரும், த்ரிணைத்ர - முக்கண்ணுடையோரும், சந்த்ரஸேகர - சந்திரனை சிரவினில் தரிப்போரும், மூர்த்த - உருவுடையோருமாகிய, த்வம்து - நீரோ வெனின், பரிச்சின்னக்ருதி - ஏகதேசமூர்த்தியாயுள்ளவர் (அதாவது அளவையிலடங்கியவர்), புருஷருபத்ருத் - புருஷவுருவமெடுத்தவராய், ஆம்பபா - தேனியோடு, ஸஹித - கூடியவராய், அத்ரஏவ - இங்கே, ப்ரமதைஸஹ - ப்ரமதகணங்களோடுகூட, ரமஸே - விலாஸம்செய்கின்றீர்.

பொழிப்புரை—ஸ்ரீ ராமபிரான் கூறியதாவது ஓ பகவனே எனக்கு இவ்விஷயத்தில் இப்பெரிய வியப்புண்டாகின்றது. அதாவது சுத்தஸ்படிகம் போன்றவரும் முக்கண்ணரும் சந்திர சேகரரும் உருவங்கொண்டவருமாகிய, நீரோவெனின் ஏகதேச மூர்த்தியாய் அதாவது பிண்டப்பொருளாய் உள்ளவர். புருட உருவங்கொண்டு தேவியுடன் கூடியவராய் இவ்விடத்திலேயே பிரமதகணங்களோடுங்கூட விலாஸம் செய்கின்றீர்.

க.

தூத்பரியம்—மூர்த்திய அத்தியாயத்தினிறுதியில் சிவபெருமான் ஸ்ரீராமனை நொக்கித் தானே ஸகலசராசரங்கள் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயங்களுக்கும் காரணன் என்றுபதேசித்ததாய்ப் பிரதிபாதிக்கப் பட்டது, அதனைக்கேட்டு அவ்விழைவனது உருவத்தையும் பார்த்து இராமன் சிவபெருமானுக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கு முள்ள அத்வைதத்தன்மையைக் கண்டு பேராச்சரியமுற்று வினவுகின்றான். சுத்தஸ்படிகம்போன்றவர் என்பதுமுதல் விலாஸஞ்செய்கின்றீர் என்பதீரூய் கூறியதனால் சிவபெருமான் ஏகதேசமாய் அளவையிலடங்கிய மூர்த்தியென்று கொண்டு அத்வைதத்தன்மையில் முறணுபாட்டைக்கறத் தொடங்கியது காண்க.

ஸ்லோகம்.

ஸ்வரூபம்வஹஞ்சாதி ஜகதேதச்சராசரம் ।

தஜ்ஞஹிமிரிஜாகாந்த மயிதெநுமூஹொயஜீ ॥

(௩)

த்வம்கதம்பஞ்சபூதாதி ஜகதேதச்சராசரம்

தத்ப்ருஹிகிரிஜாகாந்த மயிதெநுக்ரஹொயதி

வியாக்யானம்—த்வம் - நீர், கதம் - எப்படி, பஞ்சபூதாதி - பஞ்சபூதங்களை யாதியாயுண்டியதும், சராசரம் - அசைவதும்

அசையாததுமாகிய, எதத் - இந்த, ஜகத் - ஜகம்ஆகிறீர், தே-உமக்கு, மயி - என்னிடம், அதுக்ரஹயதி - அதுக்கிரகமிருக்குமாயின், கிரிஜாகாந்த - ஓ பார்வதிநாதனே, தத் - அதை, ப்ருஹி - கூறும்.

பொழிப்புரை—நீர் எப்படி பஞ்சகூதாதியும் சராசரமுமாகிய இப்பிரபஞ்சமாகக் கூடுமோ ஓ பார்வதிநாதா உமக்கு என்னிடமனுக்கிரஹமிருக்கு மாயின் அதனைக் கூறுப. ௩.

தாத்திரியம்—நீர் என்றதனால் முற்கூறியபடிசரமாதியும்பரிச்சின்னராயிருக்கின்றவரும் புருஷ ஷட்வருமாகிய நீர் என்று கொள்க. சரமாயும் அசாமாயுமிருக்கும் பிரபஞ்சத்தோடு அத்து விதத்தன்மை பெறுதல் எங்ஙனம் ஒன்றும். என்று வினவியதற்கு, உமக்கு அதுக்கிரஹமிருக்குமாயின், என்றதனால் இது சாமான்னியமாய்த் தெரிந்துகொள்ளக்கூடியதல்ல சிவா நுக்கிரஹத்தாலேயே தெரிந்து கொள்ளக்கூடியது என்பதாகருந்து.

ஸ்லோகம்.

ஸீஸிவ உவாஹ.

ஸுருணுராஜஹாஹ உஜெஞ்சுயஜிநெராவி |

தவக்ஷ்யாஜியதேந ஸுஹுயெணஸுஹுத || (ச)

வாராயாஸுஸுநாயா ஸாஜெஞ்சஸஸாரவாரிதே |

ஸ்ருணுராமஹாபாக துர்ஜெஞ்சயமமரைபி

தத்ப்ரவக்ஷ்யாமியத்நேந ப்ரஹ்மசர்யேணஸுஹுத
பாரம்பாஸ்யஸ்யநாயா ஸாத்யேநஸம்ஸாரவாரிதே

வியாக்யானம்—ஸ்ரீ ஸிவ உவாச - ஸ்ரீ சிவபெருமான் கூறிய தாவது, ராம - ஓ ராமா, மஹாபாக - மஹாபாக்கியவானே, யத் - யாதொன்று, அரைமரபி - தேவர்களாலும், துர்ஜெஞ்சயம் - அறிதலறிதோ, தத் - அத்தகைய (அத்துவிதத்தன்மையை) ப்ரவக்ஷ்யாமி - கூறுகின்றேன், ஸுஹுத - நல்லரிபமமுடையோனே, ப்ரும்ஹசர்யேண - ப்ரும்ஹசர்யத்தோடு, யத்நேந - நன்றாய்க்கவனித்து அதாவது, எகாக்கிரசித்தத்தோடு, ச்ருணு - கேட்பாயாக, யேந - எதனால் எதைம்கொண்டிருந்தில், ஸுஹுத - ஸுஹுதாரவாரிதே -

கஉரு ஸிவபெருமான் கூறியது.

ஸம்ஸாரக்கடலினின்றும், பாரம் - கரையை, அநாயாஸாத் - ஸுலபமாய், யாஸ்யஸி - அடைவாயோ.

பொழிப்புரை—ஸ்ரீ சிவபெருமான் கூறியதாவது ஓ ராமா மஹாபாக்கியவானே யாதொன்று தேவர்களாலு மறிதற்கரிதோ அத்தகைய அத்துனிதத்தன்மையைக் கூறுகின்றேன். ஓ நியமவானே பிறும்ஹை யாத்தோடும் ஏகாக்கிரசித்தத்தோடுங்கேட்பாயாக. எதனைக்கேட்டதினால் ஸம்ஸாரக்கடலினின்றும் சுலபமாய்க் கரையேறுவாயோ.

சு.

ஸ்லோகம்.

ஐஸ்ரீஹேதவஃவஹதாநி யெவஹொகாஸ்துஹேஹ || (௫)

ஸஃஐஸ்ரீஹேதவஃவஹதாநி யெவஹொகாஸ்துஹேஹ ||

ஐஸ்ரீஹேதவஃவஹதாநி யெவஹொகாஸ்துஹேஹ || (சு)

ஐஸ்ரீஹேதவஃவஹதாநி யெவஹொகாஸ்துஹேஹ ||

த்ருஸ்யந்தேபஞ்சபூதாநி யேசலோகாஸ்சதுர்தஸு

ஸமுத்ராபர்வதாதேவா ராக்ஷஸாருஷ்யஸ்ததா

த்ருஸ்யந்தேயாநிசாந்யாநி ஸ்தாவராணிசராணிச

கந்தர்வாப்ரமதாநாகாஸ்ஸர்வே தேமத்விபூதயம்

விளக்கியானம்—பஞ்சபூதாநி - பஞ்சபூதங்கள், த்ருஸ்யந்தே - காணப்படுகின்றன, யேச - யாதொரு, சதுர்த்தச - பதினான்கு, லோகா - உலகங்களும், ஸமுத்ரா - கடல்களும், பர்வதா - மலைகளும், தேவா - தேவர்களும், ராக்ஷஸா - அரக்கர்களும், ருஷ்ய - ருஷிகளும் காணப்படுகின்றனரோ, அந்யாநிச - மற்றுமுள்ள, யாநி - யாதொரு, ஸ்தாவராணி - அசரங்களும், சராணிச - ஜங்கமங்களும், கந்தர்வா - கந்தர்வர்களும், ப்ரமதா - பிரமதகணங்களும், நாகா - நாகர்களும், த்ருஸ்யந்தே - காணப்படுகின்றனரோ, தேஸர்வே - அவர்களெல்லோரும், மத்விபூதயம் - எனது அம்சங்கள் ஆகின்றன.

பொழிப்புரை—பஞ்சபூதங்களும் யாதொரு பதினான்கு உலகங்களும் கடல்களும் மலைகளும் தேவர்களும் அரக்கர்களும் ருஷிகளும் காணப்படுகின்றனரோ, மற்றுமுள்ள யாதொரு ஸ்தாவர

ஜங்கமங்களும் கந்தர்வர்களும் பிரமதர்களும் நாகர்களும் காணப் படுகின்றனரோ, அவர்களெல்லோரும் எனது அம்சங்கள் ஆகின்றனர்.

ஸ்லோகம்.

புராபுராஹ்மாயோதேவாஃ த்ரஷ்டிகாமமாக்ருதிம் || (எ)

புராபுரஹ்மாயோதேவாஃ த்ரஷ்டிகாமமாக்ருதிம் ||

புராபுரஹ்மாயோதேவாஃ த்ரஷ்டிகாமமாக்ருதிம் || (அ)

புராபுரஹ்மாயோதேவாஃ த்ரஷ்டிகாமமாக்ருதிம்
மந்தரம்ப்ரயயுஸ்ஸர்வே மமப்ரியதரங்கிரிம்
ஸ்துத்வாப்ராஞ்ஜலயோதேவா மாந்ததாபுரஸ்திதா.

வியாக்யானம்—புரா - பூர்வம், பிரம்மாஹாதயஃ - பிரம்மாமுதலிய, தேவாஃ - தேவர்கள், ஸர்வே - எல்லோரும், மம - எனது, ஆக்ருதிம் - ஆகாரத்தை (உருவத்தை), த்ருஷ்டிகாமாஃ - பார்க்க விரும்பியவர்களாய், மம - எனக்கு, ப்ரியதரம் - மிக்கப் பிரியமாகிய, மந்தரங்கிரிம் - மந்தரபர்வதத்தை, ப்ரயயுஃ - அடைந்தார்கள் தேவாஃ - தேவர்கள், மாம் - என்னை, ஸ்துத்வா - தோத்திரம் செய்ய்து, ததாப்ராஞ்சலயஃ - அஞ்சலி செய்தவர்களாய், புரதஸ்திதாஃ - நின்றார்கள்.

பொழிப்புரை—பூர்வம் பிரம்மாதியரான தேவர்களெல்லோரும் என் உருவத்தைக்காண விரும்பியவர்களாய் எனக்கு மிக்கப் பிரியமான மந்தரபர்வதத்தை யடைந்தனர். தேவர்கள் என்னைத் துதிசெய்து அஞ்சலிக்கொண்டு முன் நின்றார்கள்.

தாத்திரியம்—முன்சுலோகத்தில்காமான்னியமாய் இராமனுக்கு கூறிப் பின்னர் அதனை அதருவசிர உபநிடதம் கூறியவாறு கூறலானார் அதாவது, “தேவாஹவைஸ்வர்கம் ஸ்லோகமகந் தேதேவாருத்ரம் ப்ரச்சந் கோபவாநிதி” என்பதாதி அதருவசிர உபநிடதங்காண்க.

ஸ்லோகம்.

தாநுஷ்டாபயோதேவாஃ த்ரஷ்டிகாமமாக்ருதிம் ||

தேஷாஃஷபஹ்மாயோதேவாஃ த்ரஷ்டிகாமமாக்ருதிம் || (க)

தாந்ருஷ்டாதமயாதேவாந் ஸீலாகுவிதேசேஸு
தேஷாம்அபஹ்ருதம்ஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்மாதீநாந்திவௌகஸாம்

வியாக்யானம்—அத - பிறகு, லீலாகுலிதசேதஸ் - விளையாட்டில் குதூஹலமான மனமுடையவர்களான, தார் - அந்த, தேவார் - தேவர்களை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, மயா - என்னால், தேஷாம் - அந்த, ப்ரும்ஹாதிராம் - டிரும்மாதியர்களான, திவௌகஸாம் - தேவர்களது, ஜ்ஞாநம் - ஞானமானது, அபஹ்ருதம் - அபகரிக்கப்பட்டது.

பொழிப்புரை—பின்னர் விளையாட்டால் குதூஹலமான சித்தமுடையவர்களான அத்தேவர்களைக் கண்டு என்னால் அப்பிரும்ஹாதி தேவர்களுடைய ஞானமானது அபகரிக்கப்பட்டது. கூ.

ஸ்லோகம்.

சூஸம்ஸுதேஸக்ருதஜ்ஞாநாந் மாமாஹு கோபவாஸிதி ।

சுபாவ்ஸுமஹமேவா நஹமேவபுராதந் ॥ (க0)

சூஸம்ஸுதேஸக்ருதஜ்ஞாநாந் மாமாஹு கோபவாஸிதி ।

சுபாவ்ஸுமஹமேவா நஹமேவபுராதந் ॥ (க1)

ஆஸம்ஸ்த்தேஸக்ருதஜ்ஞாநாந் மாமாஹு கோபவாஸிதி

அதாப்ருவமஹம்தேவா நஹமேவபுராதந்

ஆஸம்ப்ரதமமேவாஹம வர்தாமிசஸுரேஸ்வரா.

பவிஷ்யாமிசலோகேஸ்மிந் மத்தேதாதாந்யோஸ்திகஸ்சந்

வியாக்யானம்—தே - அத்தேவர்கள், ஆஸம் - உட்கார்ந்து கொண்டனர், அஞ்ஞானாத் - அறிபாமையால், மாம் - என்னை, பவார் - நீர், க - யார், இதி - என்று, அஸக்ருத - பலதடவை, ஆஹு - கேட்டனர், அத - பின்னர், அஹம் - நான், தேவார் - தேவர்களை (நோக்கி), அப்ருவம் - கூறினேன், ஸுரேஸ்வரா - ஓ தேவச்சுரேஷ்டர்களே, அஹமேவ - நானே, புராதன - பூர்வபுருஷன், அஹமேவ - யானே, ப்ரதமம் - ஸ்ருஷ்டிக்குமுன், ஆஸம் - இருந்தேன், வர்த்தாமிச - இருக்கின்றேன், பவிஷ்யாமிச - இருப்பேன், அஸ்மிந் - இந்த, லோகே - ஜகத்தில், மத்த - என்னிலும், அந்ய - இதரன், கஸ்சநாஸ்தி - யாருமில்லை.

பொழிப்புரை—அத்தேவர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டனர். அறிபாமையால் என்னை நீ யார் என்று அடிக்கடி கேட்டனர். பின்னர் நான் அத்தேவர்களை நோக்கிக் கூறினேன். (அதாவது) ஓ தேவச்சுரேஷ்டர்களே யானே பூர்வகாலத்தில் இருந்தேன் ஸ்ருஷ்டிக்கு

முன் (அதாவது பிரளயத்திலும்) இருந்தேன். இப்பொழுது மிருக் கின்றேன். இனியுமிருப்பேன். இச்சகத்தில் என்னிலும் இதரன் யாருமில்லை. கக.

தாத்திரியம்—இங்கு யானேபுராதனன் என்றதனால் தான் தோ ற்றமுடையவரல்ல என்பதும், ஸ்ருஷ்டிக்குமுன் இருந்தவன் என் றதனால் தானே பிரம்மனை யுண்டாக்கி அவரால் பிரபஞ்சங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கச் செய்தவர் என்பதும் அறிக. இருக்கின்றேன் இருப் பேன் என்றதனால் எக்காலத்திலுமழிவில்லாதவர், காலவரைக்குட் படாதவர் என்பதும் ஏகாரத்தேற்றத்தால் அங்ஙனம் தன்னைத் தவிர யாருமில்லை யென்றதாகவும் காண்க. கக.

ஸ்லோகம்.

வ்யுகிரிக்ஷுஹிதோஷிநா நுக்ஷிவிஸுரொஸுராஃ ।

கிதொநிதொஹிநவொ வுஹ்ணாஃஸுஹ்ணாஸுதிஃ ॥ (கஉ)

வ்யதிரிக்ஷம்ததோஸ்தி நான்யத்கிஞ்சிதஸுரேஸ்வரா.

நித்யோரித்யோஹமநகோ ப்ரஹ்மணாம்ப்ரஹ்மணஸ்பதி.

வியாக்யானம்—ஸுரேச்வராஃ - தேவச்ரேஷ்டர்களாள், மத் து வ்யதிரிக்ஷம் - யானில்லாத அந்யத் - மற்றது, கிஞ்சித்ச - யா தும், ந - இல்லை, நித்ய - நித்தியனும், அநித்ய - அழிவுடைய தும், அஹம் - யான், அநக - பாவமற்றவனும் (சுத்தனும்), ப்ரும் ஹணம் - ஸத்யோஜாதாதி பஞ்சப்பிரும்ஹங்களினுடைய, ப்ரும்ஹ ணஸ்பதி - பிரும்ஹம் எனும் பெயருக்கேதுவாயுள்ளவனும் யானே.

பொழிப்புரை—ஓ தேவசுரேஷ்டர்களாள் யானில்லாத மற்றை யாதாமில்லை. நித்தியனும் அநித்தியனும் யான். சுத்தனும் ஸத்யோ ஜாதம்முதலிய பஞ்சப்பிரும்ஹங்களுக்கும் பிரும்ஹமென்றபெய ருக்கு ஏதுவாயுள்ளவனும் யானே. கஉ.

தாத்திரியம்—இங்குநித்தியனும்அநித்தியனும்என்றதனால் அவ ரவர் வினைக்கேற்றமாயையத் துணையாச்சேர்த்து வெளிப்படுத்த லின் சீவர்களும், காரியப்படுத்தலின் சடங்களும் யானென்றனர்.

ஸ்லோகம்.

ஃஷ்ணாஃஹஃஹொஹம் ப்ராஹ்மபுத்ரஃஹவஹ ।

ஃபஸுபுத்ரஃஹஃஹிஸுஃ ஃபஸுபுத்ரஃஹஃஹொஸுரொஸுராஃ ॥

(ககஉ)

தக்ஷிணாம்சஉதம்சோஹம் ப்ராஞ்சு: ப்ரத்யஞ்சௌவச
அதஸ்சோர்த்வஞ்சவிதிஸ: திஸஸ்சாஹம்ஸுரேஸ்வரா:

வியாக்யானம்—ஸுரேஸ்வரா: - தேவச்சுரேஷ்டர்களே, தக்ஷிணஞ்ச - தென்திசையிலுள்ளவையும், உதஞ்ச: - வடதிசையிலுள்ளவையும், ப்ராஞ்ச - கிழக்கிலுள்ளவையும், ப்ரத்தியஞ்ச: - மேற்றிசையிலுள்ளவையும், அஹம்ஏவ - யானே, அதஸ்ச - கீழ்ப்பக்கமும், ஊர்த்வம்ச - மேற்பக்கமும், விதிஸு - இடைத்திசைகளும், திஸ்ச - திசைகளும். அஹம் - யானே.

பொழிப்புரை—ஓ தேவச்சேஷ்டர்களே தென்திசையிலுள்ள வையும் வடக்குத்திசையிலுள்ளவையும் கிழக்கிலுள்ளவையும் மேற்கிசையிலுள்ளவையும் யானே. கீழ்ப்பக்கமும் மேற்பக்கமும் இடைத்திசைகளும் திசைகளும் யானே.

தூத்பரியம்—இங்கு அஹமேவபுராதந' ஆஸம்ப்ரதமமேவாஹம் பவிஷ்யாமிசஸுரேஸ்வரா. என்பதுமுதல் கூறியுள்ள சீலோகங்களால் ஸோப்ரவீத் அஹமேக: ப்ரதமமாஸம்வர்தாமிச பவிஷ்யாமிசநாந்ய: கஸ்சிந்மத்தோவ்யதி ரிக்தஇதி ஸோந்தராதந்தரம் ப்ராவீஸுத்ஸோஹம்நித்யாரித்யோஹம்ப்ரஹ்மாஹம்ப்ராஞ்ச: ப்ரத்யம்சோஹம் தக்ஷிணாம்சோதஞ்சோஹமதஸ்சோர்த்வம்ச திஸஸ்ச விதிஸஸ்சாஹம்புமாநபுமாம்ஸ்த்ரியஸ்சாஹம்" என்பதாதி அதருசிர உபரிடதவாக்கியங்களை யதுவதித்தது காண்க.

ஸ்ரீலோகம்.

வலாவிதீயாவடிமாயத்ரீவ்ஹோநவஹோநவி ।

கிஷ்குமரத்திலுள்ள வடிசாஷ்வதியம் : (கச)

ஸாவித்ரி சாபிகாயத்ரி ஸ்த்ரீ புமாநபுமாநபி
த்ரிஷ்டுபஜகத்ய நுஷ்டுப்ச பந்திஸ்சம்தஸ்த்ரயீமய:

வியாக்யானம்—ஸாவித்ரீச - ஸாவித்ரீயும், காயத்ரீஅபி - காயத்ரீயும், ஸ்த்ரீ - பெண்ணும், புமான் - ஆணும், அபுமார்அபி - அலியும்(நபும்ஸகனும்), த்ரிஷ்டிப் - திரிஷ்டிப்புள்ளும், ஜகதீ - ஜகதிஎன்னப்படுவதும், அநுஷ்டிப் - அநுஷ்டிப் என்னப்படுவதும், பங்திச - பங்திஎன்னப்படுவதுமாகிய, சந்தஃ - சந்தமும், த்ரியீயம் - மூன்றுவேதச்சொருபனும்(யானே.)

பொழிப்புரை—ஸாவித்திரீயும் காயத்ரீயும் பெண்ணும் ஆணும் அலியும் திருஷ்டிபஜகதீ அநுஷ்டிப பந்திஎனும் சந்தங்களும் மூன்று வேதங்களும் யானே. கசு.

தாத்திரியம்—ஈண்டுத்ரிஷ்டிபென்றதும்மூப்பாதமுடையகாயத்ரீ எனும் சந்தம் ஜகதீ பன்னிரெண்டு அக்ஷரசந்தம் அநுஷ்டிப எட்டக்ஷரபாதசந்தம் பந்தி ஐந்தக்ஷர பாதசந்ததமென்பது த்ரயீ (மூன்றுவேதம்) இருக்கு எஜுஸ் ஸாமம் என்ற வேதங்கள் என்பதுமறிக.

ஸ்லோகம்

ஸத்யோஹம்ஸர்வதஸ்ஸாந்த ஸத்ரேதாக்கிரிகௌரவம்குருஃ ।

மளரஹம்ஹாரம்வாஹம் ஐரளரஹம்ஜமதாவிஹம் ॥ (கரு)

ஸத்யோஹம்ஸர்வதஸ்ஸாந்த ஸத்ரேதாக்கிரிகௌரவம்குருஃ
கௌரஹம்கஹ்வரம்சாஹம் த்யௌரஹம்ஜகதாம்விபு

வியாக்யானம்—அஹம் - யான், ஸத்ய - ஸத்தியன், ஸர்வத் - எவ்வாற்றாலும், சாந்த - சாந்தன், த்ரேதாக்கிரி - கார்ஹபத்தியம் ஆஹவனீயம் தக்ஷிணக்கிரி என்ற மூன்றக்கிரி, கௌரவம் - குருத்துவம், குரு - ஆசிரியன்(உபதேசம்செய்வோன்), அஹம் - யான், கௌ - வாக்கு, கஹ்வரம்ச - குஹையும், அஹம் - யான், த்யௌ - ஆகாயமும், ஜகதாம்விபு - ஜகதீசனும், அஹம் - யான்.

பொழிப்புரை—யான் ஸத்தியன், மிக்கசாந்தன், கார்ஹபத்தியாஹவனீய தக்ஷிணக்கிரி, குருத்துவம் உபதேசம் செய்வோன். யான் வாக்கு. குஹையும் யான். ஆகாயமும் ஜகதீசனும் யான். இங்கு குஹையெனின் இருதய குஹையென்றறிக. கரு.

ஸ்லோகம்.

ஜெஷ்டஹ்வஸுரஸுரஷ்டி வஷிஷ்டோஹிவாஹிஃ ।

சூயெபாஹம்ஹவாநீஸ தெஜோஹ்வாஜிபவஹம் ॥ (கசு)

ஜ்யேஷ்டஸ்ஸர்வஸுரஸ்ரேஷ்ட வர்ஷிஷ்டோஹம்பாம்பதி
ஆர்யோஹம்பகவாநீஸ தேஜோஹம்சாதிரப்பஹம்

வியாக்யானம்—ஜ்யேஷ்ட - வயதிற்பெரியோனும் ஸர்வஸுரஸ்ரேஷ்டர், சகலதேவர்களுக்கும் ச்ரேஷ்டர், வர்ஷிஷ்ட - மழை

பெய்யச்செய்வோனும், அபாம்பதி - சமுத்திரனும், அஹம் - யானே. ஆர்பு - (ஸகல)பூஜ்ஜியனும், அஹம் - யான், பகவாந் - உற்பத்தி, விநாசம், பூதங்கள்வருதல், போதல், வித்தியை, அவித்தை இவைகளையறிவோனும், ஈச - (சகலத்தையும்) ஆள்வோனும், தேஜ - சோதியும், அஹம் - யானே, ஆதி அபி - காரணனும், அஹம் - நானே.

பொழிப்புரை—வயதிற்பெரியோனும் சகலத்தவச்சேஷ்டனும் மழைபெய்யச்செய்வோனும் சமுத்திரனும் நானே. ஸகல பூஜ்யனும் யான். உற்பத்திவிநாசங்கள் பூதங்கள் வருதல் போதல் வித்தை அவித்தையறிவைகளை யறிந்தவனும் ஆள்வோனும் சோதியும் யானே. காரணனும் யானே.

௧௬.

ஸ்லோகம்.

ஃஸ்ட்ஷொஹம்யஜுர்வேதஃ ஸாமவேதொஹமாத்தமஃ ।

சூர்யவக்ஷஸூரிஹம் தயோவாமிரஸொவரஃ ॥ (௧௭)

ருக்வேதோஹம்யஜுர்வேத ஸாமவேதோஹமாத்தமஃ
ஆதர்வணஸ்சமந்திரோஹம் ததாசாங்கிரஸொவர

வியாக்யானம்—அஹம் - நான், ருக்வேத - ருக்குவேதம், யஜுர்வேத - யஜர்வேதமும், ஸாமவேத - ஸாமவேதமும், அஹம் - யான், ஆத்மபூ - பிருமாதேவனும், ஆதர்வண - சமந்தர - அதருவவேதமநதிரமும், அஹம் - நான், ஆங்கிரஸ வர்ச - (பிருகஸ்பதிநூல்) ஆங்கிரஸமந்திரமும், ததா - நான்.

பொழிப்புரை—நான் இருக்குவேதம். யஜுர்வேதமும் ஸாமவேதமும் நான். தருமதேவனும் அதருவவேதமும் நான். ஆங்கிரஸமந்திர (பிருகஸ்பதிநூலும்) நானே.

௧௭.

ஸ்லோகம்.

ஐதிஹாஸபுராணாநி கலோஹம்கல்பவாநஹம் ।

நாராஸம்வீஹமாயாஹம் விஷ்ணுவநிஷ்ணொஸ்யஹம் ॥ (௧௮)

இதிஹாஸபுராணாநி கல்போஹம்கல்பவாநஹம்
நாராஸம்வீசகாதாஹம் வித்யோபநிஷ்தோஸம்பஹம்

வியாக்யானம்—இதிஹாபுராணாநி - இதிகாஸபுராணங்களும், கல்ப்ப - கல்ப்பமும், அஹம் - நான். கல்ப்பவாந் - கல்ப்பத்தை

செய்தவனும், அஹம் - நான். நாராஸம்ஸீகாதாச - நாராஸம்ஸீ
என்னும் காதையும், அஹம் - நான், வித்தியாபரிஷத் - வித்தை
யைப் பிரதிபாதிக்கும் உபரிடதங்களும், அஹம்அஸ்மி - நாளுகன்
றேன்.

பொழிப்புரை—(சிவரகலிய முதலிய) இதிகாச (பதினெண்
மஹா) புராணங்களும் கல்ப்பமும் நான். கல்ப்பத்தை செய்த
வனும் நான். நாராஸம்ஸீ எனும் வைதிககாதையும் நான். பிறும்ம
வித்தையைப் பிரதிபாதிக்கும் உபரிடதங்களும் நாளுகின்றேன்.௧௮.

ஸ்லோகம்.

ஸுலோகாஸுதத்ராணிவெவாஹ ஸுத்யாபுராநவெவஹ ।

வ்யாபுராநாதிதயாவிஷ்ரா ஐஷ்டஹுதயோஹுகிஃ ॥ (௧௯)

உத்யோதிதயோஹுகிஃ வரவொகொஹுகிஷ்டாஃ ।

வஹிஸ்தாஹுதயோஹுகிஃ வரவாஸ்தாஹுகிஷ்டாஃ ॥ ௨௦)

ஸ்லோகாஸுதத்ராணிசைவாஹ மதுவ்யாக்யாநமேவச
வ்யாக்யாநாதிதயாவித்யா இஷ்டம்ஹுதமதாஹுதிஃ
தத்தோதத்தமஹம்ஸோகஃ பரஸோகோஹமகூரம்
பஹிஸ்சாஹம்ததாசாந்தஃ புரஸ்தாதஹமவ்யயம்

வியாக்யானம்—ஸ்லோகாஃ - ஸ்லோகங்களும், ஸுதத்ராணி -
ஸுத்திரங்களும், அஹம்ஏவ - நானே, அதுவ்யாக்யாநமேவச -
(அதுவ்யா) உபவியாக்கியாநமும், வ்யாக்யாநாதி - வியாக்கியாநங்
களும், ததாவித்யா - வித்தையும், இஷ்டம் - யாகமும், ஹுதம் -
வைஸ்வதேவாதிகேஹாமமும், அதஆஹுதிஃ - பிராணஹுதியும்,
தத்தஃ - தானம்செய்யப்பட்டதும், அதத்தம் - கொடுக்கப்படாத
தும், அஹம் - நான், ஸோகஃ - பூவுலகமும், பரஸோகஃ - ஸ்வர்க்
காதிவுலகும், அஹம் - நான், அகூரம் - பிறும்ஹமும், அஹம் -
நான், பஹிஸ - வெளியிலும், அந்தஃ - உள்ளும், புரஸ்தாத் - எதி
ரிலும், அஹம் - நான், அவ்யயம் - நாசம்அல்லாததும் நான்.

பொழிப்புரை—ஸ்லோகங்களும் ஸுத்திரங்களும் நானே. உப
வியாக்கியானமும் வியாக்கியானங்களும் வித்தையும் யாகமும்
வைஸ்வதேவாதி கேஹாமமும் பிராணஹுதியும் தானம்செய்யப்
பட்டதும் தானம் செய்யப்படாததும் நான். பூவுலகும் சுவர்க்க

னும், அநில - வாயுவும் நான், குபேர - குபேரனும், அஹம் - நான், ததாஸ்சான் - ஈசானரும் நான், பூ - பூவுலகமும், புவ - புவர்லோகமும், ஸ்வ - ஸுவர்லோகமும், மஹ - மஹர்லோகமும், ஜந - ஜநோலோகமும், தப் - தபோலோகமும், ஸத்யம்ச - ஸத்தியலோகமும் (நான்), பிருதிவிச - பிருதிவியும், ஆப் - ஜலமும், தேஜ - தேயுவும், அநில - வாயுவும், அஹம்அஸ்மி - நானாகின்றேன்.

பொழிப்புரை—பிரும்ஹாவும் விஷ்ணுவும் உருத்திரனும் நான். பார்வதியும் ஸ்கந்தரும் விநாயகரும் நான். இந்திரனும் அக்ரியும் யமனும் நான். நிருருதியும் வருணனும் வாயுவும் நான். குபேரனும் நான். ஈசானனும் நான். பூவுலகும் புவர்லோகமும் ஸுவர்லோகமும் மஹோலோகமும் ஜனோலோகமும் தபோலோகமும் ஸத்தியலோகமும் நான். பிருதிவியும் ஜலமும் தேயுவும் நானையாகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

சூகாஸாஹம்ரவிஸூரோ மக்ஷத்ராணிமு வஹுஹம் ।

புராண்கால்தயாஜித்யுராஜிக்ஷத்ரிக்ஷிபுஹம் ॥ (௨௪)

ஆகாஸோஹம்ரவிஸ்ஸோமோ நக்ஷத்ராணிக்ரஹாஹ்மஹம்
ப்ராணகால்ததாம்ருத்யு ரம்ருதம்பூதம்ப்பஹம்

வியாக்யானம்—ஆகாஸ் - ஆகாயம், அஹம் - நான், ரவி - சூரியனும், ஸோம - சந்திரனும், நக்ஷத்ராணி - நக்ஷத்திரங்களும், க்ரஹா - அங்காரகன்முதலிய கிரகங்களும், அஹம் - நான், ப்ராண - பிராணனும், கால - நிமிஷம்முதலிய காலமும், ததாம்ருத்யு - சகலப்ராணசங்காரகனும், அமிருதம் - முக்தியும், பூதம்அபிசென்றதும், அஹம் - நான்.

பொழிப்புரை—ஆகாயம் நான். சூரியனும் சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் அங்காரகன் முதலிய கிரகங்களும் நானே. ப்ராணனும் நிமிஷம்முதலிய காலமும் சகலப்பிராணசங்காரனும் முக்தியும் (இதுவரையில்) சென்றதும் யானே.

௨௪.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருஹ்விஷ்ணுசுத்யுஹ்விஸூ வஹு-பாகூகொபுஹம் ।

ஷிராஷ்வதயாஜிபெஹ்ருஹ்-புவஸூஷுபெவஹ ॥ (௨௫)

பய்யம்பவிஷ்யக்ருத்யஞ்ச விஸ்வம்ஸர்வாத்மகோப்யஹம்
 ஒமாதௌசததாமத்யே பூர்புவஸ்ஸவஸ்ததைவச

லியாக்யானம்—பவ்யம் - நிகழ்கின்றதும், பவிஷ்யகிருத்தயம்ச
இனி நடக்கும் விஷயமும், விஸ்வம் - சகலசராசரமும், ஸர்வாத்ம
கஃஅபி - சகல ஜீவஸமஷ்டிஸ்வரூபனும், அஹம் - யான், ஓமா
தௌச - பிரணவாதியிலும், ததாமத்யே - நடுவிலும், பூபுவ
ஸுவஃ ததைவச - பூர்வஸ்ஸுவஃ என்றவியாஹ்ருதிகளும், நானே.

போழிப்புரை—நிகழ்கின்றதும் இனிவருவதும் சகலசராசர
மும் சகலஜீவஸ்வரூபனும் நானே. பிரணவாதி யந்தமத்தியிலும்
பூர்ப்புவஸ்ஸுவ; என்னும் வியாஹ்ருதிகளும் நானே. ௨௫

தூத்பரியம்—இவ்வத்தியாயம் தொடங்கியிருக்காறும் சிவபெருமான் தானே சகலரும் என்று கூறப்பட்டது. இதெங்ஙனம் பொருந்துமெனின் அடியிற்குறித்த பிரமாணங்களாற் காண்க.

பிரமாணம்—

தைத்திரீயம்.

விஸ்வ-இ-த-வ-ந-வி-த்ர-ஸ-ஹ-யாஜி-த-ஜாயி-ந-ஹ-ய-க |

ஸவெ-பூ-ஹெ-ஷா-உ-வ-த-ஸெ-ர-உ-ய-ந-ஜோ-க-ஸ-உ-॥

வீஸ்வம்பூதம்புவநம்சித்ரம் பஹுதாஜாதம்ஜாயமாநம்சயத்
ஸர்வோஹ்யேஷ்ருத்ரஸ்தஸ்மை ருத்ராயநமோஅஸ்து

சகலமும் உண்டானதும், ஆச்சரியமான உலகும் பற்பலவாயுண்டானதும் உண்டாவதுமாய் யாதொன்றோ சகலமும் இவ்வுருத்திரனே அவ்வுருத்திரன் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

தைத்திரீயம்.

தஜா-தா நவ்மயகை-ர-த

ததாத்மாநம்ஸ்வயமகுருத

ஆவர் தன்னைத்தானே செய்துகொண்டார்

ஸஹித் 2) ஜாஹவசு

ஸச்சத்யச்சாபவத்

பிஞ்சுதவியப்பூதயுவாயுவாகாயமாணன்.

பிரமாணம்—தொடக்கத் தவணுஸ்யாம் ஸ்ரஜாயேயேதி
ததைகூதபஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி
அது பற்பலபிரணைகளாவோமென்று சங்கற்பித்தது.

சதருத்திரீயம்.

நடுவண்-பிராயசவண்-கூடி-பிராயச

நம் பர்ண்யாயசபர்ணஸ்த்யாயச

என்பதீரூயும் அதருவசிரம் பிரதமகண்டமுழுதும் (ஐகதாசார
 னென்று) ஸகலாசாரனென்று கூறப்பட்டுள்ளது. இங்ஙனமே:—

வாழ்வும்துறை.

சாதாரண உயிரினங்களிலிருந்து வேறுபட்டது.

தெனெநகெநததது)ரவூம் ஜேடாகுமலாஜிகம்யயா ||

ஸக்த்யாதிசப்ருதிவ்யந்தம் ஸிவதத்வஸமுத்பவம்
தேநைகேநதுதத்வ்யாப்தம் ம்ருதாகும்பாதிசுமயதா

சக்திமுதல் பிருதிவியீராகச் சிவதத்துவத்தினின்றும் தோன்றியது. மண்ணினால் குடம்போல அவ்வொருவனால் அது வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்ஙனமே எண்ணிறந்த பிரமணவாக்கியங்கள் சிவபெருமான் ஜெகதாசாரனென்று கூறுகின்றன. இனி:—

கைவல்யோபநிடதம்.

ஸெவெக்குய்யு   ஸெவ நஸெவக்குய்யா:

ஸர்வைச்சார்ய ஸம்பந்நஸ் ஸர்வேஸ்வர:

சகல ஐசுவரியமுடையோன், சகலேசுவரன்.

சுவேதாச்சுவத ரோபநிடதம்.

வினாயகொர-மெ, ராஜஹஷி-ஃ

விஸ்வ திகோருத்ரோமஹர்ஷி

விசுவாதிகன் ருத்திரன்மகருஷி.

விஜயாவிஜயாஂஸ்தெயஸ்து-ஸௌநதிஃ

வித்யாவித்யோ ஈஸ்தேயஸ்துஸௌந்யஃ

பசுபாசங்களை நடாத்துவோன் ஈசன் அந்நியனே.

பிரமாணம்—

தைத்திரீயம்.

ஔஸாநஸுவ-விஷ்ணுநாஜீஸூஸுவ-ஓகாநாஃ

சுஸாநஸ்ஸர்வவித்யாநாமீஸ் வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்

சகல வித்தைகளுக்கு மீசன் சகல பூதங்கட்கு மீசன்.

சதருத்திரீயம்.

நமோஹிரண்யபாஹவே (என்றாரம்பித்து) குலுஞ்சாநாம்பதயே) என்பதீரூய் அதருவசிரவலில் உத்தரகாண்டம் இரண்டாங்காண்டத்திலும் சகலாதிபதியென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்ஙனம் கூறிய ஜகதாசாரத்துவம் ஜகதீசுவரத்துவம் என்றிரண்டு தருமங்களுையே இவ்வத்தியாயத்திலும் கூறியிருப்பதுகாண்க. இதுகாறும் ஜகத்ஸ்வரூபத்துவங் கூறப்பட்டாலும் இனி ஜகதீசுவரத்துவமும் கூறப்பட்டிருப்பது வரும் சுலோகங்களாலறிக. சகலசேதனசேதனங்களிலும் அந்தரான்மாவாய் விளங்குகின்றமையாலும் ஸர்வ வியாபகனாதலாலும் சகல சொல்லுக்கும் பொருளாயிருக்கின்றமையால் ஜகத்ஸ்வரூபத்துவம் கூறுதல் ஒவ்வும். இது பற்றியன்றோ.

அதருவசிரம்.

யஸூவிஷ்ணுஃ யஸூஜெஹஸூரஃ யாவொகா யஸூவிநாயகஃ ।

யஸூஸூஜஃ யஸூஹுஃ யஸூநாஜீ யாஹஹஃ ।

யஸ்சவிஷ்ணுஃ யஸ்சமஹேஸ்வரஃ யாசோமா யஸ்சவிநாயகஃ

யஸ்சஸ்கந்தஃ யஸ்சேந்தரஃ யஸ்சாக்நிஃ யாசபூஃ

யாதொருவன் விஷ்ணுவோ, யாதொருவன் மஹேஸ்வரனோ, யாதொருவன் சோமனோ, யாதொருவன் விநாயகரோ, யாதொருவன் ஸ்கந்தரோ, யாதொருவன் இந்திரனோ, யாதொருவன் அக்நியோ, யாதொருவன் பூமியோ எனக் கூறியிருக்கின்றது. இதனைச் சீகண்டபாஷ்யத்தில் (க) அத்தியாயம் (ச) பாதம் வாக்கியாந்வயாதிகரணத்தில் (அந்வஸ்திதேரிதிகா) என்ற ஸூத்திரத்தின் பாஷ்யத்தில் விரிவாய்க்காண்க. அன்றியும் மேற்போந்தசுலோகங்களினாலும்பிரமாணங்களினாலும் பெருமான் நானே என்றதனால் பிரமமே பிரபஞ்சமாகப்பரிணமித்திருப்பன் என ஒருசாரார்க்கும்கூற்றன்று மற்றென்னையோ வெனின்? முதல்வன் சேதனசேதனப் பிரபஞ்சத்

தில் பாஸினெய்ப்போலவும், பழத்தில்துரம்போலவும், எள்ளிலெண்ணெய்ப்போலவும் ஒளபச்யேஷிகளியாப்திகொண்டு ஆன்மாக்களுடன் பிறிவறநின்றறிவித்தும், மாயாகாரியங்களைச் சங்கோசவிரிவுசெய்தும் நடத்தலின் எல்லாம் நானே யென்றது காண்க. இக்கருத்துப் பற்றியே, “எல்லாவுலகுமானாய் நீயே” எனவும், “இருநிலை” எனவும், “வானாகி” எனவும், “நினைப்பறநினைந்தானீயலாற் றிரிது மற்றின்மை” எனவும், தேவாரதிருவாசகங்களில் உண்மைநாயன்மார் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

ஸ்லோகம்.

ததெதாஹம்விஸ்வரூபோஸ்மி ஸீஷ்டம்சஜபதாம்ஸதா ।

சுஸிதம்பாஸிதம்சாஹம்க்ருதாத மப்யஹம் ॥ (உசு)

வாரம்பெவாவாரம்சாஹ ஸிஹம்வவ்வாராயணம் ।

சுஹம்ஜமவிதஷிவ்யுகேஷரம் ஸுருக்ஷிவ்யம் ॥ (உஎ)

ததெதாஹம்விஸ்வரூபோஸ்மி ஸீஷ்டம்சஜபதாம்ஸதா

அஸிதம்பாஸிதம்சாஹம்க்ருதாத மப்யஹம்

பரம்சைவாபரம்சாஹமஹம் ஸர்வபராயணம்

அஹம்ஜகத்திதம் திவ்யமக்ஷரம்ஸுக்ஷ்மமவ்யயம்

வியாக்யானம்—தத - ஆதலால், அஹம் - நான், விஸ்வரூபஃ அஸ்மி - விஸ்வரூபனாகின்றேன் (நான்), ஸதா - எப்போதும், ஜபதாம் - ஜபிக்கின்றவர்களுக்கு, ஸீஷ்டம்ச - சிரஸுமாகின்றேன், அசிதம் - புசிக்கப்பட்டதும், பாசிதம்ச - ஜீர்ணமானதும், அஹம்-நான், க்ருதம்ச - செய்யப்பட்டதும், அக்ருதம்ச - செய்யப்படாததும், அஹம் - நான், பரம்ச - ஸாமான்னியஸத்தையும், அபரம்ச - த்ரவ்யக்த்வாதிஸத்தையும், அஹம்எவ - நானே, அஹம் - நானே, ஸர்வபராயணஃ - சகலரும் அடையக்கூடியவிடம், அஹம்-நான், ஜகத்திதம் - சகலருக்கும் ப்ரேமைக்குஇடமான, திவ்யம் - தஹராகாசத்திலுள்ளது, அக்ஷரம் - அக்ஷரமும், ஸுக்ஷ்மம் - அணுவும், அவ்யயம் - நாசமற்றதும் நானே.

பொழிப்புரை—ஆதலால் நான் விசுவரூபனாகின்றேன். ஜபிக்கின்றவர்களுக்குச் சிரஸுமாகின்றேன். புசிக்கப்பட்டதும் ஜீர்ணமானதும் நானே. செய்யப்பட்டதும் செய்யப்படாததும் நானே. ஸாமான்னியஸத்தையும் திரவியத்துவஸத்தையும் நானே. யானே

ஸகலமும் நிலைபெறுமிடம். ஸகலருக்கும் பிரேமைக்கு இடமாய்த் தகாராகாயத்திலுள்ளதும் நானே. அக்ஷரமாயுள்ளதும் ஸுக்ஷ்மமாயுள்ளதும் நான்மற்றதும் நானே.

உள.

ஸ்லோகம்.

புராஜாவத்யூவஹித்ரஹ ஸுஜேதீமூஹிதீயம் ।

சுஹஸெவொபஸஹதா ஸுஹாசுராவஸுஜஸாந்தியிஃ ॥ (உஅ)

ப்ராஜாபத்யம்பசித்ரம்ச ஸௌமியமக்ராஹ்யவக்ரியம்
அஹமேவோபஸம்ஹர்தா மஹாக்ராஸௌஜஸாந்திதிஃ

வியாக்யானம்—பவித்ரம் - புண்ணியமாகிய, ப்ராஜாபத்தியம்- புத்திரோத்பத்திசெய்வித்தலும் (நானே), ஸௌம்யம் - அழகாயுள்ளதும், அக்ராஹ்யம் - அறியக்கூடாததும், அக்ரியம் - முந்தியேற்பட்டதும் நானே, மஹாகராஸ- பெருங்கவளத்தோனாகிய, உபஸம்ஹர்தா - உபசங்காரகன், அஹம்ஏவ நானே, ஓஜஸாம் நிதிஃ - தேஜஸுக்கு இருப்பிடமானவனும் யானே.

பொழிப்புரை—புண்ணியமாகிய பிரஜோற்பத்திசெய்வித்தலும் நானே. ஸௌம்யமாயுள்ளதும் கிரஹிக்கக்கூடாததும் முந்தியதும் யானே. பெருங்கவளத்தோனான உபசங்காரகன் நானே, தேஜஸுக்கு நிதியும் நானே.

உஅ

தாத்திரியம்—புண்ணியமாகிய பிரஜோற்பத்தியென்றது, பிதிராகடனை நற்புதல்வனாலேயே தீர்க்கவேண்டுமாதலின் “ப்ராஜநம்வைப்ரதிஷ்டாலோகேஸாது ப்ராஜாயாஸ்தம் துந்தர்லாந. பித்ருணாமர்ருணோபவதி” என்றசுருதியையதுஸரித்துக் கூறியதுகாண்க. உபசங்காரகன் இதனை “யஸ்யப்ரஹ்மசக்ஷத்ரம்ச உபெபவதஓதந” என்பதாதி சுருதிகளாலறிக.

ஸ்லோகம்.

ஹுடியௌடிவதாஸௌந புராணஸௌநபுதிஷ்டஃ ।

ஸிரஸௌதூரதொயவ்ய வாடிளடிஷ்டணதஸூர ॥ (உக)

யவ்யஸவெதூரஸூரணாடிஷ்டா ரொஹந்திராதஃ ।

ஹுடிஸூரதூரியெயஸூர டியஸூரவநயாடிஸூர ॥ (உஃ)

தஸூரணாடிஷ்டா ரொஹந்திராதஃ ।

ஹ்ருதயம்தேவதாத்வேந ப்ராணத்வேநப்ரதிஷ்டித்
 ஸிரஸ்சோத்தரதோயஸ்ய பாதௌதக்ஷிணஸ்ததா
 யஸ்யஸர்வோத்தரஸ்ஸாக்ஷாதோங்கா ரோஹந்த்ரிமாத்தரக:
 ஊர்த்வமுந்நாமயேயஸ்யமாத்யதஸ்சாபநயாம்பத'
 தஸ்மாதோம்காரமேவாஹம் ஏகோரித்யஸ்ஸநாதந:

வியாக்யானம்—தேவதாத்வேந - தேவதையாகவும், ப்ராணத்
 வேந - பிராணனாகவும், ஹ்ருதயம் - இருதயகமலத்தை, ப்ரதிஷ
 டித் - அடைந்திருக்கின்றவன் நானே, உத்தரத: - மேற்பாகத்
 தில்,யஸ்ய - எவனது,ஸிர:ச - சிரஸும்,யஸ்ய - எவனது,பாதௌ-
 கால்கள், தக்ஷிணத் - வலதுபாகத்திலு முளவோ (அப்படிப்பட்ட
 தாகிய), த்ரிமாத்தரக: - மும்மாத்திரைகளுடையதும், ஸர்வோத்த
 ர: - ஸர்வசிரேஷ்டமுமாகிய, ஒங்கார: - ஒங்காரமானது, ஸா
 க்ஷாத் அஹம் - நானே, யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், ஊர்
 த்வம்-(உச்சரித்தல் மாத்திரத்தால்) மேலே, உந்நாமயே - ஜீவனை
 செல்லச்செய்கின்றேனே,அத ச - பாவத்தைகீழும்,அபநயாமி-போ
 கச்செய்கின்றேனே கீழவிழ்க்கிறேனே, தஸ்மாத் - ஆதலால், அஹ
 மேவ - நானே, ஒங்காரம் - ஒங்காரமாகின்றேன், ஏக: - ஏகனான
 வனும், நித்திய: - நித்தியனும், ஸநாதந' - பலகாலமாயுள்ளவனும்
 நானே.

பொழிப்புரை—தேவதைபாகவும் பிராணனாகவும் இருதயத்தி
 லிருக்கின்றவன் நானே. மேற்பக்கத்தில் சிரஸும் அதாவது அகா
 ரமும் பாதங்கள் மகாரங்கள் வலது பக்கத்திலும் உளவோ
 அப்படிப்பட்ட மும்மாத்திரை வடிவமும் சகல ச்ரேஷ்டமு
 மாகிய ஒங்காரம் நானே. யாதொருகாரணத்தினால் உச்சரித்தல்
 மாத்திரத்தால் ஜீவனை மேல்வரச் செய்கின்றேனே கீழ்ப்போகச்
 செய்கின்றேனே ஆதலால் நான் ஒங்காரமாகின்றேன். ஏகனாயுள்ள
 வனும் நித்தியனும் பன்னெடுங்காலமாயுள்ளவனும் நானே.

தாத்பரியம்—ஈண்டு மேற்பக்கம் கீழ்ப்பக்கங்களாய்க் குறித்து
 இருதயத்திற்கு மேற்பக்கங்களும் கீழ்ப்பக்கங்களுமென்பதறிக.
 பிரமாணம்—

அதருவச்ரோபநீடதம்.

ஹ்ருதிஸ்யாபெவதாஸ்யவ-ஹ்ருதிஸ்யாணாஃவ்ருதிஷ்டிகா:
 ஹ்ருதிஸ்யியொநிக்ருதிஸ்யொரோத்ராஃவொரஹ்ஸுஸ:
 கவெஸ்யாதுரதஸ்யொரோஷிணத: வொரோயஉது:

களின் பொருட்டு வணங்கச்செய்கின்றேனே அதனால் நான் பிரணவம் என்னப்படுகின்றேன். எண்ணொயானது எப்படி மாம்ஸத்துண்டை வியாபித்தும் வியாபிக்கச்செய்து மிருக்கின்றதோ அதுபோல நான் ஸகலிலோகங்களையும் வியாபிக்கச்செய்கின்றேனாதலால் ஸர்வ வியாபி என்னப்படுகின்றேன்.

பிரமாணம்—

அதருவச்ரோபநிடதம்.

ஸூகஸ்யாஹுதெவ்ரணவஃ யஸ்யாஹுயாபரணவ
ஃவொயஜஞஷிஸாநாநி ஸூகஸ்யாஹுமிரஸ்யுயஜேது
வ்ரஹ்வரஹ்வணவஃ ப்ரணாயிதிக்ஷாஹுதெவ்ர
[ணவஃ]

ஸூகஸ்யாஹுதெவ்வஃ யஸ்யாஹுயாபரணவ
வஃபாநூகாநவ்ரஹ்வாநிஸூகஸ்யாஹுயாபரணவ
அதகஸ்மாதுச்யதேப்ரணவஃ யஸ்மாதுச்சார்யமானாவ
ருசோயஜம்ஷிஸாமாநி அதர்வாங்கிரஸஸ்யஜேது
ப்ரஹ்மசப்ராஹ்மணேப்ய ப்ரணாமயதி தஸ்மாதுச்யதேப்ர
[ணவஃ]
அதகஸ்மாதுச்யதேஸர்வவ்யாபீ யஸ்மாதுச்சார்யமானாவ
ஸர்வாந்லோகாந்வ்யாபீநாதிஸ்தீந ஹோயதாபலபிண்டம்
ஸ்லோகம்.

வ்ரஹ்வரஹ்வரிஸூஹ்வாநு ஸூகஸ்யாஹுதெவ்வஃ வ்ரஹ்வாநு || (௩௩)
கதெதாநேவஸ்யாஹுயஸ்யாஹு ஸூகஸ்யாஹுதெவ்வஃ ||

ப்ரஹ்மாஹரிஸ்சபகவாந் ஆதயந்தம்நோபலப்தவாந்
ததேதாந்யேசஸூராயஸ்மாத் அநந்தோஹ்மதோமத.

வியாக்யானம்—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், ப்ரஹ்மா-
பிரமமும், பகவாந்ஹரிஸ்ச - பகவானு ஹரியும், ஆதயந்தம் -
(அடிமுடியை), உபலப்தவாந் - காணவில்லையோ, தத அந்யே -
அவருக்கந்நியர்களான, ஸூராஸ்ச - தேவர்களும் (காணவில்லை
யோ), அதஃ - அதனால், அஹம் - நான், அநந்தோமதஃ - அனந்த
னென்னப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் பிரம்மாவும் ஹரியும்
அடிமுடிகளைக் காணவில்லையோ மற்றுமுள்ளதேவர்களும் காண
வில்லையோ அதலால் நான் அனந்தனென்னப் படுகின்றேன். ௩௪௩.

பிரமாணம்—

ருக்குவேதம்.

விஷ்ணுவெவ்வாராஹம்—ஓவிரஸூய ஐந்திவிஷாரயநு
 ஸஹஸ்ய்விராசூஸநு வாஷாந்நேஷணவரொஹ—ஓகூ
 கூடுவிராதாஸிகூடுவவிதாஸி கூடுவலூதாஸி
 கூடுவஜெஷ்டாஸி கூடுவஸூஷ்டாஸி யவனவ்வெஷ
 ஸிவஸாய—ஜிரெஷ்டாஸி ||
 ஸுஷ்மாநெவஹம்ஸொஹகூ ஸிரொநேஷ்டாஸி ஸஹஸ்ய
 விராசூஸநுஸுஷ்மாநாஹம் ஸிரொஜாநே
 கூடுவிராதாஸிகூடுவவிதாஸி கூடுவலூதாஸி
 கூடுவலூஷ்டாஸிஸூதாஸி கூதாஸிகாரயிதாஸி
 ஜெஷ்டாஸி ஸூஷ்டாஸி யவனவ்வெஷ ஸிவஸாய—ஜிரெ
 [ஷ்டாஸி]

விஷ்ணுர்வைவாராஹம்ஸூபமாஸ்தாய பூமிர்விதாரயந்
 ஸஹஸ்ரம்ஸமாஆஸந் பாதாந்பேஷணபரோபூத்வா
 த்வமேவமாதாஸி த்வமேவபிதாஸி த்வமேவப்ராதாஸி
 த்வமேவஜ்யேஷ்டோஸி த்வமேவ ஸ்ரேஷ்டோஸி யவனம்மஹி
 மாநம்வேதத்ரஷ்டாபவதி விஜ்ஞாதாபவதிகர் தாபவதி
 காரயிதாபவதியவந்வேத ஸிவஸாயுஜ்யமாப்நோதி
 ப்ரஹ்மாவைஹம்ஸோபூத்வா ஸிரோந்வேஷ்டவ்யஸஹஸ்ரம்
 ஸமாஆஸந் ப்ரஹ்மானாஹம்ஸிரோஜாநே
 த்வமேவமாதாஸி த்வமேவபிதாஸி த்வமேவப்ராதாஸி
 த்வமேவத்ரஷ்டாஸி ஸ்ரோதாஸி கர்தாஸிகாரயிதாஸி
 ஜ்யேஷ்டோஸி ஸ்ரேஷ்டோஸி யவந்வேதஸிவஸாயுஜ்யமா
 [ப்நோதி]

என அரிபிரமர் சிவபெருமானைத் தேடியவனாகத்தான் வட
 மொழி வேதமகாவாக்கியங்களுக்கிணங்க.

திராவிடவேதம்.

“செங்கணெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
 பொங்குமலர்பாதம் பூதலத்தைப் போந்தருளி”

மகாபாரதம்.

“ஒரேனத் தனைத்தேட வொளித்தருளு மிருபாதத் தொருவனந்த
 போரேனத் தனைத்தேடிக் கணங்களுடன் புறப்பட்டான்” —

பிரமாணம்— சிவானந்தலகரி சங்கராசாரியசுவாமிகள்.

ஹரிப்ரஹ்மாந் நாலிநி சுடலாஜாமிஸுமஹிர்ஸம் |
யாவெஸுமஹா சிவதவவஹாஸுமஹாஜஜநம் ||

அரிப்ரஹ்மாதீநாமபிநிகடபாஜாமஸுலபம்சிரம்
யாசேஸம்போஸிவதவ பதாம்போஜபஜநம்

எனப்பிரகாசிக்கும் வடமொழி தென்மொழி வேதமகா வாக்கியங்களாலும், மகாபாரதமுதலிய விதிகாச வாக்கியங்களாலும் ஆறிக.

ஸ்ரீலோகம்.

மஹாஜனாராஜ்யத்வம் ஸம்ஸாரஹ்யஸாமராகம் || (௩௪)

தாரயாஜியதொலக்து தஸா தாரொஹீரிதஃ ।

கர்ப்பஜந்மஜராம்ருத்யுஸம்ஸார பயஸாகராத்
தாரயாமியதோபக்தம் தஸ்மாத்தாரோஹமீரித:

வியாக்யானம்—யத் - யாதொருகாரணத்தால், கர்பஜந்ம்
ஜராம்ருத்யுஸம்ஸாரபயஸாகராத் - கருப்பவாஸப்பிறப்புஜரை
மரண ஸம்ஸாரமாகிய சாகரத்தினின்றும், பக்தம் - பக்தனை,
தாரயாமி - கரையேறச் செய்கின்றேனோ, தஸ்மாத் - ஆதலால்,
ஆஹம் - நான், தார: - தார(னென்று),சரித் - கூறப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் கருப்பவாஸப் பிறவி
 ஜரை மரணஸம்ஸாரமாகிய பயக்கடலினின்றும் பக்தனைக் கரை
 யேறச் செய்கின்றேன் ஆதலால் நான் தாரனென்னப்படுகின்றேன்.

ஸ்ரீலோகம்.

உதவி-பெறு-பெறுவா- ஜீவகௌமவஸாஜிஹம் ॥ (௩௫)

ஸ-டுகோல-டுகா-த-ஹுஜெஸெயதஸு-டுகஃஸ கிதீ-தம் ।

சதூர்விதேஷுதேஹேஷு ஜீவத்வேநவஸாம்யஹம்
ஸூக்ஷ்மோபூத்வா துஹ்ருத்தேயே யதஸ்ஸூக்ஷ்ம:ப்ரகீர்த்தித:

வியாக்யானம்—யத் - யாதொருகாரணத்தால், அஹம் - நான், சதுர்விதேஷு - நால்வகைகளாகிய, தேஹேஷு - தேகங்களில், ஹ்ருத்தேசே - ஹ்ருதயதேசத்தில், ஸூக்ஷ்ம - மூத்வா - சூக்ஷ்மமானிருந்து, ஜீவத்வேன - ஜீவத்தன்மையோடு, வஸாமி -

வலிக்கின்றேனோ ஆதலால், சூசுதும் - சூசுதமன், பரகிர்த்திதம் - என்று கூறப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் நான் நால் வகைச்சரீ
ரங்களிலும் ஹ்ருதயதேசத்தில் சூக்ஷ்மனயிருந்து ஜீவத்தன்மை
யோடு வலிக்கின்றேன். ஆதலால் சூக்ஷ்மனென்னப் படுகின்
றேன்.

 $15\frac{1}{2}$

தாற்பரியம்—இந்நால்வகைதேஹம் ஸ்வேதஜம்அண்டஜம் உற்
பிஜம் ஜராயுஜம் அதாவது வெயர்வையல்லது புழுக்கத்தினின்
றும் தோன்றுவன கருப்பையினின்றும் தோன்றுவன வென்று
முறையே கொள்க.

ஸ்ரீலோகம்.

சிவா தலிபிடுமெலுலகெலுயா யதகாஸயெ || (நகா)

விடினா உதித்தாளுவோம் தவிரா வெடினா தவிசு உவா.

மஹாத்மலிக்நேப்போ பக்தேப்போயத்ப்ரகாஸ்யே
வித்யுதவததுலம்ஸூபம் தஸ்மாத்வைத்யுதமஸ்மயஹம்

வியாக்யானம்—யத் - யாதுகாரணத்தால், மஹாதமலி - (அஞ்ஞானத்தில்) ஸம்ஸாரத்தில், மக்நேப்யு - மூழ்கியிருக்கின்ற வர்களாகிய, பக்நேப்யு - பக்தர்களின்பொருட்டு, அதுலம் - நிகரற்ற, ரூபம் - உருவத்தை, வித்யுத்வத் - மின்னல்போல, ப்ரகாஸயே - பிரகாசிக்கச்செய்கின்றேனோ, தஸ்மாத் - ஆதலால், அஹம் - நான், வைத்யதம் ஆஸ்மி - வைத்யதன் என்பானாகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் பேரிருளாகிய ஸம்ஸாரத்தில் மூழ்கியிருக்கும் பக்தர்களின் பொருட்டு, நிகரற்ற உருவத்தை மின்னலைப்போல விளங்கச்செய்கின்றேன் ஆதலால் நான் வைத்யுதனென்னப்படுகின்றவனாகின்றேன்.

 $15\frac{1}{2}$

ஸ்ரீலோகம்.

வனகவனவயதொடுகாநு வ்வுஜாதிஸுஜாதிவ || (௩௭)

விவாஸயாஜிமுஹூரி தஸூரெகொஹீஸூரஃ ।

ஏகஏவயதோலோகார் விஸ்ருஜாமிஸ்ருஜாமிச
விவாஸ்யாமிக்ருஹ்ணாமி தஸ்மாதேதகோஹம்ஸீஸ்வர.

வியாக்யானம்—யது - யாதொருகாரணத்தால், ஏக எவ - ஒருவனாகவே, லோகாந் - உலகங்களை, விஸ்ருஜாமி - சிருஷ்டிக்க எண்ணுகின்றேனே, ஸ்ருஜாமிச - ஸ்ருஷ்டிக்கின்றேனே, விவாஸயாமி - சங்கரிக்கின்றேனே, க்ருஹ்ணாமி - தன்னிடமடக்கக் கொள்கின்றேனே, தஸ்மாத் - ஆதலால், ஈஸ்வர - ஈசுவரனாகிய, அஹம் - நான், ஏக - எகனென்னப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதிதாருகாரணத்தால் தானெருவனை உலகங்
களைச் சூழ்ந்த சங்கல்பப்பஞ்செய்கின்றேறேனே, சூழ்ந்திருக்கின்றே
னே, சங்கரிக்கின்றேனே என னிடங்கிரஹித்துக்கொள்ளுகின்றே
னே ஆதலால் சம்வரனாகிய நான் எகனென்னப்படுகின்றேன்.

ஸ்ரீலோகம்.

நதிகீயொய தஸுஸுத-ரீயம் ஸ ஹயத்யம் || (ந.அ)

ஹதிரா நுதூதநிஸுஹுதா மெகொரூஜாவஸாஜிஹம் ।

நத்விதி யோயதஸ்தஸ்தேததூயம் ப்ரஹ்மயதஸ்வயம்

புதாந் பாத்மநிஸம் ஸ்ருத்ய சைகோருத்ரீராவஸாம்ய ஹம்

வியாக்யானம்—யத - யாதொருகாரணத்தால், த்விதீய - இரண்டாகுபவன், நதஸ்தே - இல்லையா, யத் - யாதொருகாரணத் தால், துரீயம் - பரஹ்ம - நான்காவதான அரும்புமமாகிய (நான்), ஸ்வயம் - தானே, பூதாநி - பூதங்களை, ஆத்மநி - தன்னிடம், ஸம் ஹ்ருத்ய - ஒடுக்கிக்கொண்டு, வஸாமி - வலிக்கின்றேனே, ஆத லால், அஹம் - நான், ஏகோருத்ர - ஏகோருத்ர (ஒருவனுருத்தி ரன்) என்னப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் இரண்டாருபவனில்லை யோ யாதொருகாரணத்தால் துரியப்பிரும்மமான நான் தானே பூதங்களைத் தன்னிடம் ஒடுக்கிக்கொண்டு வலிக்கின்றேனோ? ஆதலால் எகோருத்திரனென்னப் படுகின்றேன்.

நடிகு.

ஸ்வேதகம்.

வவகாடு நாகாநயீசொஹ சீஸிநீயிஸுசுதிஹி : (ஈசு)

மாண்புமிகு உறுப்பினர்: (அ) ஆம்.

ராஸாநதி-தலூ-ஷிஸவெ-ஷா கிவிஸவ-ஷா || (சு0)

ஞாஞா நஸுவ-விஜ்) ஞாஞா யஜ்) ஞா நஸுவ-விஜ்) ஞாஞா ।

ஸர்வாந்லோகாந்யதீஸோ ஹமீஸிரீபிஸ்சஸக்திபி.
 ஸஸாநமஸ்யஜகதஃஸ்வர்த்ரு ஸஞ்சக்ஷாநீஸ்வரம்
 ஸஸாநமிந்த்ரஸ்துஷஃஸர்வே ஷாமபிஸர்வதா
 ஸஸாநஸ்வரவித்யாநாம் யதீஸாநஸ்ததஸ்மயஹம்

வியாக்யானம்—யத் - யாதொருகாரணத்தால், ஸஸ: அஹம் - ஸஸனா, ஸிரீபி: ஸக்திபி:ச - ஸசிரீசக்திகளால், ஸர்வாந்லோகாந் - ஸகல சராசரங்களையும் ஆளுகின்றேனோ, அஸ்ய ஜகத: - இச்சகத்திற்கு ஸசாநனும், ஸ்வத்ருஸம் - ஸ்வர்க்காதிலோகங்களைக் காண்போனும், சக்ஷா: - கண்போன்றவனும், ஸஸ்வரம் - ஸஸ்வரனும், இந்த்ரஸ்துஷ: - இந்திரனைப்பற்றியுள்ளவைக்கும், ஸர்வேஷாம்அபி - ஏனையஸகலருக்கும், ஸர்வதா - எப்போதும், ஸஸாநம் - ஸஸாநனுமாயுள்ளவன் என்று கூறுகின்றமையாலும், யத் - யாதொருகாரணத்தால், ஸர்வவித்யாநாம் - ஸகல வித்தைகளுக்கும், ஸசாந: - இறைவனோ, தத் - ஆதலால், அஹம் - நான், ஸஸாந: அஸ்மி - ஸசானானுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—ஸசனா நான் யாதொருகாரணத்தால் ஸசிரீசக்திகளால் ஸகலலோகங்களையும் ஆள்கின்றேனோ? யாதொருகாரணத்தால் இவ்வுலகிற்கு ஸசானனும் ஸ்வர்க்காதி உலகங்களைக் காண்போனும் கண்போன்றவனும் இறைவனும் இந்திராதியர்க்கும் சகலருக்கும் ஸசானனுமாகிய (உம்மை வணங்குவாம்) என்று கூறப்படுகின்றேனோ? யாதொருகாரணத்தால் நான் ஸகல வித்தைகளுக்கும் மீசன்? ஆதலால் நான் ஸசானனென்னப்படுகின்றேன். ஈக.

ஸ்லோகம்.

ஸவ-ஹவாந்நிரீக்ஷஹ ரீத்யூநாந்நிரீக்ஷயே || (சக)

யொம்-ஹமீயெயஸா ஹவாந்நிரீக்ஷயே ||

ஸர்வபாவாந்நிரீக்ஷஹ மாத்மஜ்ஞாநம்நிரீக்ஷயே
 யோகம்சகமயேயஸ்மாத் பகவாந்மஹதோமத:

வியாக்யானம்—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், அஹம் - நான், ஸர்வபாவாந் - உற்பத்தியாதிஸகலபாவங்களையும், நிரீக்ஷகாண்கின்றேனோ, ஆத்மஜ்ஞானம் - ஆன்மஜ்ஞானத்தை, நிரீக்ஷஹம்யதி - நன்றாய் விளங்கச்செய்கின்றேனோ, யோகம்ச - யோகவித்தியையும், கமயே - அடையச்செய்கின்றேனோ (ஆதலால்), பா

வார் - பகவான் (என்று) மஹாதாம் - மகான்களால், மதஃ - எண்ணப்பட்டவன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் நான் உற்பத்தியாத ஸகலபாவகங்களையும் காண்கின்றேனோ, ஆன்மஞானத்தை பக்தர்களுக்கு அளிக்கின்றேனோ, (பமரியமாதிரி அங்கங்களுடன் கூடிய), ஸ்வேகவலித்தியையும் அடையச்செய்கின்றேனோ, ஆதலால் பகவான் என்று மஹான்களால் எண்ணப்படுகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

சுஜஸ்யஸ்ய துஷ்டாஹி விஸுஜாஸுஜாஹி || (சஉ)

ஸவ-பாநு-ஹொகாநுஷ்டாஹிஃ தெநாஹம்வெவேஹஸ்யாஃ ।

அஜஸ்ரம்பத்ப்ரக்ருஹ்ணமி விஸ்ருஜாமிஸ்ருஜாமிச
ஸ்வாந்லோகாந்ஸ்வமாயாபிஃ தேநாஹம்வைவமேஹஸ்வரஃ

வியாக்யானம்—யத் - யாதொருகாரணத்தால், ஸ்வாந்லோகாந் - ஸகல உலகங்களையும், ஸ்வமாயாபிஃ - எனதுமாயைகளால், அஜஸ்ரம் - பிரளயகாலந்தோறும், ப்ரக்ருஹ்ணமி-என்னிடம்(அடக்கி) ஒடுக்கிக்கொள்கின்றேனோ, விஸ்ருஜாமி - ஸ்ருஷ்டிக்க ஸங்கல்பிக்கின்றேனோ, ஸ்ருஜாமிச - ஸ்ருஷ்டிக்கின்றேனோ, தேந - அதனாலேயே, அஹம் - நான், மேஹஸ்வர - மேஹசுவரனென்னப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொரு காரணத்தால் நான் எனதுமாயைகளால் பிரளயகாலந்தோறும் ஸகல லோகங்களையும் என்னிடம் ஒடுக்கிக்கொள்ளுகின்றேனோ, ஸ்ருஷ்டிக்க வெண்ணுகின்றேனோ, அங்ஙனம் ஸ்ருஷ்டிக்கின்றேனோ, ஆதலால் நான் மேஹசுவரனென்னப்படுகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

ஹேதாந்ஜீவாந்யொயெ ரொஸ்யெ-ஹேதே || (சங)

ஸவ-பாநாவாந்ஜீவஹொஹேதே ஜீவஹிஸொஸ்யஹம் ।

மஹத்ஸ்வாத்மஜ்ஞானயோகரைஸ்வரயைஸ்துமஹீயதே
ஸ்வாந்பாவாந்மஹாதேவஸ்ருஜத்யவதிஸோஸ்யஹம்

வியாக்யானம்—யஃ - யாதொருவன், மஹத்ஸ்வாத்மஞானயோகை - மஹத்தாகிய ஸ்வான்மஞானயோகங்களாகிய, ஸ்வஸ்வர

யைஸ்து - ஐசுவர்யங்களால், மஹீயதே - பூசிக்கப்படுகின்றானே, ஸர்வாத் - ஸகலங்களாகிய, பாவாத் - பொருள்களையும், ஸ்ருஜதி - ஸ்ருஷ்டிக்கின்றானே, அவதி - ரக்ஷிக்கின்றானே, ஸம்ஹாதேவ் - அப்படிப்பட்ட மஹாதேவன், அஹம்அஸ்மி - நானாகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருவன் மஹத்தாகிய சுவாத்மனான யோகைஸ்வர்யங்களால் ஸகலங்களாலும் பூஜிக்கப்படுகின்றானே சகல ஜகத்களையும் உண்டாக்குகின்றானே காக்கின்றானே அம் மஹாதேவன் யானாகின்றேன்.

சங்கீ.

ஸ்லோகம்.

வ்னஷொஷிஷெவ்ஷ்ரீஸோமஹவக்ரஃ வ்ருவெவாஹிஜாதஸுஹ

[ரெவமஷெ || (சச)

ஹம்ஹிஜாதஸுஜநிஷ்ரீரணேவ்ருத்யஜநாஷ்ஷிஷிவிஸுதொரீவெ

எஷொஸ்மிதேவ. ப்ரத்திஸோநா ஸர்வா பூர்வா ஹிஜாதஸ்த்வஹமே

[வகர்பே

அஹம்ஹிஜாதஸ்ர ஜநிஷ்யமாண ப்ரத்யக்ஜநாஸ்திஷ் டதிவிஸ்வ

[தோமுக

வியாக்யானம்—ஸர்வா ப்ரத்திஸா - ஸகலதிசைகளும், எஷொஷெவ் - அஸ்மி - மஹாதேவனாகிய(யானே) இருக்கின்றேன் கர்ப்பே - புவனகோசமத்தியில், பூர்வ ஜாத - முந்தித்தோன்றியவனாகிய இரண்யகர்ப்பனும், அஹம்எவ - நானே, ஜாத - உண்டாகிய (உலகும்), ஜநிஷ்யமாணப்ச - இனியுண்டாவதும், அஹம்ஹி - யானே, ப்ரத்தியக்ஜநா - பக்தஜநங்களும், விஸ்வதோமுக - அக்ரியுமாக, திஷ்டதி - மஹாதேவனிருக்கின்றான்.

பொழிப்புரை—சகலதிசைகளும் மஹாதேவனாகிய யானே யாகின்றேன். புவனகோசமத்தியில் முதற்றோன்றியவனாகிய ஹிரண்யகர்ப்பனும் நானே. தோன்றிய உலகும் இனி தோன்றுவதும் நானே. என்னிடம் பக்தரிலைபெற்றவர்களும் அக்ரியுமாய் இம் மஹாதேவனாகிய யானேயிருக்கின்றேன்.

சச.

ஸ்லோகம்.

விஸுதஸுக்ஷ்மாநதவிஸுதொரீவொ விஸுதொஹவ்ஷெவ்விஸுத

[ஸூச || (சரு)

அத்தியாயம்.]

மூலமும் உரையும்.

கருக

ஸாஸாஹ-ஹ்யாஸ்தி ஸாஸததெதுடி-பாவா-ஹீஜநயநெவ
[வனகம்]

விஸ்வதர்சகூடுநுதவிய்வதோ முகோவிய்வதோஹஸ்த உதவிய்வ
[தஸ்பாத்
ஸம்பாஹுப்யாம்தமதிஸம்பதத்ரைர்த்யாவாபூமீஜநயந்தேவஏகஃ

வியாக்யானம்—விரிவதற்சக்கூடம் - எங்குங்கன்களுடையவ
னும், விரிவதோமுக - எங்கும்முகமுடையவனும், விரிவதோஹ
ஸ்த - எங்குங்கைகளுடையவனும், விரிவதஸ்பாத் - எங்குங்கால்
களுடையோனும்(நானே) இவ்வே, பதத்ரை - பக்கிகளோடுகூட,
ஸம்பாஹுப்யாம் - கைகளால், தமதி - பறக்கின்றான், வக - ஒரு
வகை, தயாவாபூமி - ஆகாயபூமிகளை, ஜநயத் - உண்டாக்கும்,தேவ-
தேவனும், நானே.

பொழிப்புரை—எங்குங் கண்களுடையவனும், எங்கு முகமுடையவனும், எங்குங்கைகளுடையவனும், எங்குங் கால்களுடையவனும், (நானே) இவனே பட்சிகளுடன் கைகளாற் பறக்கின்றான், ஒருவகை ஆகாயபூமிகளை உண்டாக்கும் தேவனும் நானே.

ஸ்ரீலோகம்.

வாராந்திர துண்டியலுக்கெழு விழுந்தெவ்வா தவென்வொ
[ண] ௦ ॥ (சக)

[illegible]

வாலாக்ரமாத்ரம்ஹ்ருதயஸ்யமத்யே விஸ்வம்தேவம்ஜாதவேதம்வ
[ரேண்யம்
மாமாத்மாஸ்தம்யேதுபஸ்யந்தி திராஸ்தேஷாம்ஸாந்திஸாஸ்வதீநேத
[ரேஷாம்

வியாக்யானம்—ஹ்ருதயஸ்ய - இருதயத்தினது, மத்யே - நடுவில், வாலாக்ரமாத்ரம் - மிக்கச் சூக்ஷ்மமனும், விஸ்வமதேவம் - விஸ்வவியாபகனும், வரேண்யம் - (எல்லோராலும்) அடையப்படுவோனும், ஜாதவேதம் - வைஸ்வானரனுமாய், ஆத்மஸ்தம் - தன்னிடமிருப்பவனுமாகிய, மாம் - என்னையே, தீராம் - எந்ததீரர்கள், அதுபச்யநதி - காண்கின்றனரோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, மாய் வதீஸாந்தி - எப்பொழுதும் சாந்தியுளது, இதரேஷாம் - மற்றவர்களுக்கு, ந - அல்ல.

போழிப்புரை—இருதயத்தின் நடுவில் மிக்க சூக்ஷ்மமனம் விஸ்வவ்யாபகமும் எல்லாராலும் அடையப்படுவோனும் வைஸ்வாநரனுமாய்த் தன்னிடமிருப்பவனுமாகிய என்னை எந்த தீரர்கள் காண்கின்றனரோ அவர்களுக்கே எப்பொழுதும் சார்தியுளது மற்றவர்க்கல்ல.

சுஎ.

ஸ்ரீலோகம்.

விபவஸுவம் || (சௌ)

கிரேஸா நம்பாஷாஷெவரித்ரு விவாய-கோஸாந்திதத்ருந்தெதி.

அஹம்யோநிம்யாநிமதிதிஷ்டாமி சைகோமயேதம்பூர்ணம்பஞ்ச

[விதஞ்சஸர்வம்]

மாமீஸாநம்புருஷம்தேவ மித்தம்விசார்யமாம்ஸாநதிமத்யந்தமேதி

வியாக்யானம்—அஹம் ஏக - யானொருவனே, யோநிம் யோ
நிம்-காரணந்தோரும், அதிதிஷ்டாமி - அதிஷ்டிக்கின்றேன், பஞ்ச
விதம் - ஐம்பூதமாகிய, இதம்ஸர்வம்ச - இதெல்லாம், மயா - என்
னால், பூர்ணம் - விபாபிக்கப்பட்டுள்ளது, புருஷம் - புருஷருவ
னும், தேவம் - விலாஸம் செய்வோனும், சஸாநம் - சஸாநனுமாகிய,
மாம் - என்னை, இத்தம் - இவ்வாறு, விசார்ய - விசாரித்து, அத்
யந்தம், ஸாநதிம் - மிக்கசாந்தியை, எதி - அடைகின்றான்.

போழிப்புரை—யான் ஒருவனை காரணந்தோறும் அதிஷ்டித்திருக்கின்றேன். ஐம்பூதமாகிய ஈதெல்லாம் என்னாலேயே வியாபிக்கப் பட்டுள்ளது. புருஷஉருவமாய் விலாஸஞ்செய்வோனும் ஈசானனுமாகிய என்னை இவ்வாறு விசாரித்துப் பரமசாந்தியை யடைகின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

புராணவந்தகி-நவ்வாமி-மகாஹுய- || (சஅ)

ஸ்ரீ நமோநாயாவுத்ருஷாக்காரீவத்ருஷாஹிம்காஹெதஃ ।

ஜாவஸ்கி-ஞம வடபுரவி துஸாவயகாசியேஹ || (சுக)

வனவன்யெகோய்யா யகோநா ஹஜெகெதஷாஹ் ।

சாந்தியாஸ்தீநெதரொஷா || (௩௦)

ப்ராணேஷ்வர தர்மநஸூலிங்கமாஹுர்ய

ஸ்மிந்நஸநாயாசத்ருஷ்ணாக்ஷமாசத்ருஷ்ணாம்சித்வா

ஹேதுஜாலஸ்யமூலம் புத்யாசித்தம்ஸ்தாபயித்வாமயீஹ
ஏவம்யேமாம்த்யாயமாநாபஜந்தேதேஷாம்
ஸாந்திஸ்ஸாஸ்வதீநேதரேஷாம்

வியாக்யானம்—(யாதொருவனை) ப்ராணேஷு - ப்ராணன்களிலும், ம்நஸோந்த் - மனதிற்குள்ளும், லிங்கம் - குக்குமமாயிருக்கின்றவனென்று, ஆஹுஃ - கூறுகின்றனரோ, யஸ்மிந் - எவனிடம், அசனாச - போஜனவிருப்பமும், த்ருஷ்ண - தீர்த்தபானேச்சையும், அக்ஷமாச - பொறுமையின்மையும் இருக்கின்றனவோ, ஹேதுஜாலஸ்ய மூலம் - ஏதுக்கூட்டங்களுக்கு மூலமாகிய, த்ருஷ்ணம் - (அவனது) ஆசையை, சித்வா - ஒழித்து, இஹமயி - இவ்வென்னிடம், புத்யா - புத்தியால்(ரிச்சயத்தால்), சித்தம் - மனதை, ஸ்தாபயித்வா - நிறுத்தி, ஏவம் - இவ்வாறு, யே - எவர்கள், மாம் - என்னை, த்யாயமாநா - தியானிக்கின்றவர்களாய்க் கொண்டு, பஜந்தே - உபாவிக்கின்றனரோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, காஸ்வதீ - நித்தியமாகிய, சாந்தி - சாந்தியாம், இதரேஷாம் - மற்றவர்களுக்கு, ந - இல்லை.

பொழிப்புரை—யாதொருவனை ப்ராணன்களுக்கும் மனதிற்கும் உள்ளில் குக்ஷமமாயிருக்கின்றவனென்று கூறுகின்றனரோ, எவனிடம் பசியும் தாகமும் கோபமும் இருக்கின்றனவோ. ஹேதுஜாலங்களுக்கு மூலமாகிய அவனது ஆசையை ஒழித்து என்னிடம் புத்தியால் மனதை நிறுத்தி இவ்வாறு எவர் என்னை தியானிக்கின்றவர்களாய்க் கொண்டு உபாவிக்கின்றனரோ; அவர்களுக்கே சாச்வதமாகிய சாந்தியுளது ஏனையர்க்கு அல்ல.

ஸ்லோகம்.

யதொவாவொநிவத-ஓதெ சுஷ்ராவுஜீநஸாஸஹ ।

சூநஃஷ்ர-ஹஜிஃஷ்ராஹாநஸிவெதிசு-கஸூநஃ (௫௧)

யதோவாசோநிவர்த்தந்தே அப்ராப்யமநஸாஸஹ

ஆநந்தம்ப்ரும்மாம்த்யாத்வா நபிபேதிசுதஸ்சந

வியாக்யானம்—வாச - வாக்குகள், மநஸாஸஹ - மனதோடு கூட, யத் - எவனிடமிருந்து, அப்ராப்ய - அடையாது, நிவர்த்தந்தே - திரும்புகின்றனவோ, ஆநந்தம் - ஆனந்தமான, ப்ரும்ம - ப்ரும்மமாகிய, மாம் - என்னை, த்யாத்வா - தியானம்செய்து, குத:சந - எக்காரணத்தாலும், நபிபேதி - பயப்படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—வாக்கும் மனமும் எவ்நையடையமுடியாமல் திரும்புகின்றனவோ அப்படிப்பட்ட ஆனந்தஸ்வரூபமாகிய ப்ரும் மமாயுள்ள என்னைத் தியானிப்பவன் எக்காரணத்தாலும் பயப்படுகிறதில்லை.

நிக.

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரௌக்ஷிஷ்வரீகாக்யௌக்ஷெவஹுஜ்ஜாநஜேதஜே

ஜவந்தொஜிநாஜாநி ஜியோநவராயணாஃ ॥

(ருஉ)

ச்ருத்வேதிதேவாமத்வாக்யம் கைவல்யஞானமுத்தமம்

ஜபந்தோமமநாமாநிமமத்யுனபராயணாஃ

வியாக்யானம்—உத்தமம் - ச்ரேஷ்டமாயும், கைவல்யஞானம் - கைவல்யஞானஹேதுவாயும், இதி - இவ்வாறுள்ள, மத்வாக்யம் - எனது வாக்கியத்தை, ஸ்ருத்வா - கேட்டு, தேவா - தேவர்கள், மம - எனது, நாமாநி - நாமங்களை, ஜபந்த் - ஜபிக்கின்றவர்களும், மம - எனது, த்யானபராயணா - தியானத்தையே முக்கியமாய்க் கொண்டவர்களுமாய் இருந்தனர்.

பொழிப்புரை—சுரேஷ்டமும் கைவல்யஞான ஹேதுவுமாகிய இவ்விதமான எனது வாக்கியத்தைக் கேட்டுத் தேவர்கள் எனது நாமங்களை ஜபிக்கின்றவர்களும் என்னைத் தியானித்தலையே முக்கியமாய்க் கொண்டவர்களுமாய் இருந்தனர்.

ருஉ.

ஸ்லோகம்.

ஸ்வெபுதெஸுஸுஷ்வஹாந்தேஜ்ஜாயமதாஃவராயா

ததொயெவரிஷ்யஸுதெ வஜாயகாரிஷ்வந்தயஃ ॥

(ருங)

ஸ்ர்வேதேஸ்வஸ்வதேஹாந்தே மத்ஸாயுஜ்யங்கதாஃபுரா

ததோயேபரித்ருச்யந்தே பதார்த்தாமத்விபூதயஃ

வியாக்யானம்—தேஸர்வே - அவர்களெல்லோரும், ஸ்வஸ்வ தேஹாந்தே - தத்தம்தேஹமுடிவில், புரா - பூர்வம், மத்ஸாயுஜ்யம் - எனது ஸாயுஜ்யத்தை, கதா - அடைந்தனர், தத - ஆதலால், யேபதார்த்தா - எந்தப் பதார்த்தங்கள், பரித்ருச்யந்தே - காணப்படுகின்றனவோ அவைகளெல்லாம், மத்விபூதய - எனது விபூதிகளே.

பொழிப்புரை—அவர்களெல்லோரும் தத்தம் தேஹாந்தத்தத் தில் பூர்வம் எனது ஸாயுஜ்யத்தைபடைந்தனர். ஆதலால் காணப் படும் பதார்த்தங்களெல்லாம் எனது விபூதிகளே. (ருந)

ஸ்லோகம்.

தெய்வஸகலஜாதம் தீயிஸவ-ஃவ்ய-சிஷ்டி-தம் ।

தீயிஸவ-ஃவ்ய-பாகிதஃ ஹா-அயஸிஷ்டி-ஹம் ॥ (ருச)

மய்யேவஸகலம்ஜாதம் மயிஸர்வம்ப்ரதிஷ்டி-தம்
மயிஸர்வம்வயம்பாதிதத்ப்ரும்மாத்வயமஸ்யஹம்

வியாக்யானம்—ஸகலம் - எல்லாம், மயிஎவ - என்னிடமே, ஜாதம் - தோன்றியது, ஸர்வம் - எல்லாம், மயி - என்னிடம், ப்ரதிஷ்டி-தம் - நிலைபெற்றுள்ளது, ஸர்வம் - எல்லாம், மயி - என்னிடம், வயம் - ஒடுக்கத்தை, பாதி - அடைகின்றது, தத் - ஆதலால், அஹம் - நான், அத்வயம் - அத்விதீயமாகிய, ப்ரும்மஅஸ்மி - ப்ரும்மமாகின்றேன்.

பொழிப்புரை—ஸகலமும் என்னிடம் தோன்றி என்னிடம் நின்று என்னிடமே ஒடுங்குகின்றது. ஆதலால் யான் அத்வயமாகிய ப்ரும்மமாகின்றேன். (ருச.)

பிரமாணம்— னனகொரெவா-ஃஜோநலிதீயாயதஸு
எ-ஃகாதேவருத்ரோநத்விதீயாயதஸ்தே

என்ற வாக்கியங்களாலும் அறிக.

ஸ்லோகம்.

சுனொரணீயாநஹரெவதஅநு ஹாநஹம்விஸிஷ்டி-ஹம்விஸ-ஃஃ ।

வ-ஃரா-தநொஹம்வ-ஃரா-ஃஷாஹ ஜீஸொஹிரண்யொஹம்ஸிவ
[ர-ஃவஸிஷ்டி ॥

அனோரணீயாநஹமேவதத்வந்ம் ஹாநஹம்விச்வமஹம்விசுத்தஃ
புராதனோஹம்புருஷோஹமீசோ ஹிரண்மயோஹம்சிவரூபமஸம்

வியாக்யானம்—அனோ - அணுவிலும் (சூக்ஷ்மத்திலும்), அணீயாந் - மிக்கச் சூக்ஷ்மமாயுள்ளவன், அஹம்எவ - யானே, தத்வத் - அங்நனமே, மஹாந் - பெரியனும், அஹம் - யானே,

விச்ஷம் - ஸகலமும்(யானே), விசுத்த: - சுத்தனும், அஹம்-யான், ப்ராதந: - புராணஞ்சிய, புருஷ: - புருஷன், அஹம் - யான், ஈச: - ஈசுவரன், அஹம் - யான், ஹிரண்மய: - பொன்னிறமுடையனும் உள்வனும், அஹம் - யான், சிவரூபம் - சிவரூபனும், அஸ்மி - யானாகின்றேன்.

போழிப்புரை—அணுவிலும் அணுவும் மஹானும் ஸகலமும்
மிக்க சுத்தனும் புராதனஞ்சியபுருஷனும் ஈசனும் பொன்மயனும்
சிவரூபனும் யானேயாகின்றேன். நீடு,

ஸ்வேதகம்.

சுவாணிவாஷொஹிதிக்ஷித் வஸ்யாஜிவகூதம்ஸ்யாநெரஜி
[கண-6]

சுஹ்விஜாநாஸிவிவிக்ர-குபொ நவாஸிவெ-தாஸிவி தஜா ஹம் ॥

அபாணிபாடேதாஹமசுரத்யசக்திபச்யாம் யசகூஸஸ்ச்ருணாம்
[யகர்ண]

அஹம்விஜாநாம்விவிக்தரூபோந சாஸ்திவேத்தாமமசித்ஸதாஹம்

வியாக்யானம்—அஹம் - நான், அபாணிபாத் - கைகால்களில்லாதவன், அசிந்த்யசக்தி - சிந்திக்கக்கூடாத சக்தியுடையோன், அசக்து - கண்களில்லாதவன் ஆயினும், பச்யாமி - பார்க்கின்றேன், அகர்ண - காதில்லாதவனாயினும், ச்ருணுமி - கேட்கின்றேன், அஹம் - நான், விவித்தரூப - தனித்துள்ள ஸ்வரூபனாயினும், விஜாநாமி - பொருள்களையறிகின்றேன், மம - எனக்கு வேத்தா - அறிவோன், நாஸ்தி - இல்லை, அஹம் - நான், ஸதா - எப்போதும், சித் - சைதன்னியமே.

பொழிப்புரை—நான் கைகால்களில்லாதவனாயினும் சிந்திக்கக் கூடாத ஆற்றலுடையவன். கண்ணில்லாதவனாயினும் காண்கின்றேன். காதில்லாதவனாயினும் கேட்கின்றேன். யான் தனித்துள்ள ஸ்வரூபமுடையோன் ஆயினும் பொருள்களையறிகின்றேன் என்னை யறிபவன் இல்லீ நான் எப்போதும் சித்தரூபனே. ஐசு

ஸ்ரீலோகம்.

வெநெடாசெநெடா ஊடுவவெடுடா வெடாண்குடெடவெடுவ
[வாணம்.]
தவாண்பாவெடுநாணுநாசொநன தடுடுணுதிவவாணயறு

தவண்பாவெழிநாவிநாசொநடிதெஹெழிபவையயு

அத்தியாயம்.]

முலமும் உரையும்.

கருவு

வேதைரசேஷரஹமேவவேத்ய: வேதாந்தக்ருத்வேத விசேஷவசா
[ஹமீ

நபுண்யபாபே மமநாஸ்திநாசோநஜந்மதேதேஹந்திரியபுத்தயஸ்ச

வியாக்யானம்—அசேஷை: - ஸகலவேதை:-வேதங்களாலும்
அஹம், ஏவ - நானே வேத்ய: - அறியப்படுவோன், வேதாந்தக்
ருத் - வேதாந்தத்தை (உபநிஷதத்தை)ச்செய்தவனும், வேதவித்
ஏவச - வேதத்தையுணர்ந்தவனும், அஹம் - நான், மம - எனக்கு
புண்யபாபே - புண்ணிய பாபங்கள், நாஸ்தி - இல்லை, நாச: - நா
சம், ந - இல்லை, ஜந்மதேதேஹந்திரியபுத்தய:ச - ப்ரஹ்மதேதேஹந்
திரிய புத்திகளும், ந - இல்லை.

பொழிப்புரை—ஸகல வேதங்களாலும் அறியப்படுவோனும்
வேதாந்தத்தைச் செய்தவனும் வேதமுணர்ந்தவனும் யானே. என
க்குப்புண்ணியபாவங்களும் ஜன்மமும் தேதேஹந்திரிய புத்திகளும்
இல்லை.

(நி 1)

ஸ்லோகம்

நஹ-நிராபொ நஹவஹிரஹி நஹநிஹொநெஷி நநெ-நஹ
வனவ்விஷிவாவரோகூர-நிவம் ம-ஹாஸ்யம்நிஷ்டஜிஜிதீயம் ।

ஸஷிஷஸாக்ஷி ஸஹஸிஹிநம் ப்ரயாகிஸ-ஹ்வரோகூர-நி
வம் । (நி 2)

நபூமிராபோநச வஹ்நிரஸ்தி நசாநிலோமேஸ்திநமேநபஸ்ச
ஏவம்விதித்வா பரமாத்மரூபம் குஹாசயம் நிஷ்களமத்விதீயம்
ஸமஸ்த ஸாக்ஷிம்ஸதஸ்த்விஹீநம்ப்ரயாகிசுத்தம் பரமாத்மரூபம்.

வியாக்யானம்—மே - எனக்கு,பூமி:-பிருதிவி, ந - இல்லை,
ஆப: - ஜம், ந - இல்லை, வஹ்நி:ச - அக்கியும், ந - அஸ்தி இல்லை,
அநில:ச - வாயுவும், ந-இல்லை, நப:ச-ஆகாசமும், நாஸ்தி - இல்லை,
ஏவம் - இவ்விதம், குஹாசயம் - புத்தி குஹையிலுள்ளவனும்,
நிஷ்களம் - மலமாயாதிகளில்லாதவனும், அத்விதீயம் - அத்விதீய
னும் (இரண்டாவதில்லாதவனும்), ஸமஸ்தஸாக்ஷிம் - எல்லாவற்
விற்கும் ஸாக்ஷியாயுள்ளவனும், ஸதஸ்த்விஹீநம் - காரியகாரணமில்

லாதவனும், விதித்வா-அறிந்து, சுத்தம் - சுத்தமாகிய, பரமாத்மரூபம் - பரமாத்மஸ்வரூபத்தை, ப்ரயாதி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை—எனக்குப் பூமி ஜலம் அக்கினி வாயு ஆகாபம் இவைகளில்லை. இவ்விதம் புத்தி குறையிலுள்ளவனும் மலமாயாதி கில்லாதவனும் அத்தீகியனும் எல்லாவற்றிற்கும் ஸாக்ஷியாயுள்ளவனும் காரியகாரணமில்லாதவனும் ஆகிய பரமாத்மஸ்வரூபத்தையறிந்து சுத்தமாகிய பரமாத்மஸ்வரூபத்தை படைகின்றான். (௫௮)

ஸ்லோகம்

வனவ்ரோக்ஷதொவெகியஷு ராஜஹீபதே ।
வனவநாநொநொவொகெஷு நெகெவயெவெஷுநெ ॥ (௫௯)

வனம் மாம்ததவதோ வேத்தியஸ்துராமமஹீபதே
ஸவநாந்யோலோ கேஷு கைவல்யபலமச்துதே

வியாக்யானம்—ராம - ஓராமனே, மஹீபதே - அரசனே, ய:-
எவன் மாம் - என்னை, ஏவம - இவ்விதம், தத்வத:- உள்ளபடி,
வேத்தி - அறிகின்றனோ, ஸ:வ - அவனையன்றி, லோகேஷு -
உலகங்களில், அநய:- வேறாவனும், கைவல்யபலம் - கைவல்யபல
த்தை, ந அசதுதே - அடைகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—ஓராமா ஓ அரசனே எவன் என்னை இவ்வி
தம் உள்ளபடி யறிகின்றனோ அவனையன்றி உலகங்களில் மற்றொ
வனும் கைவல்யபல மடைகிறதில்லை. (௫௯)

விபூதியோகமென்னும்

ஆறும் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

விலவருப தர்ஸன மென்னும்

ஏழாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீராமர் உவாவ. ஸ்ரீராமர் சொன்னார்.

ஸ்லோகம்.

ஹவநு ந்யாவபுஷ்டித் ததெவஸ்தித் விவொ ।
 சுதெநாதாரஸ்யாவஸ்யம் சுதெநாதெவஸ்தெவஸ்யா ॥ (க)
 பகவந்யந்யாபநுஷ்டம் தததவைஸ்திதம்விபோ
 அத்ரோத்தரம்மயாலப்தம்தவததேநைவமதேஹஸ்வர.

வியாக்யானம்—விபோ - வியாபகனே, பகவந - பகவனே,
 மயா-என்னால், யத் - யாதொன்று, ப்ருஷ்டம் - ப்ரச்னம் செய்யப்
 பட்டதோ, தத - அது, ததா, ஏவ - அப்படியே, ஸ்திதம் - உளது,
 மதேஹஸ்வர-ஓமகேஸ்வரனே, அத்ர-இங்கு, த்வதத: - உம்மிட
 மிருது, உத்தரம் - சங்கைக்குச்சமாதானமானது, மயா - என்னால்
 லப்தம் ஏவ - பெறப்பட்டிலதே.

பொழிப்புரை—ஓ வியாபகனாபகவனே என்னால் யாதொன்
 று பிரசனம் செய்யப்பட்டதோ அஃதப்படியேயுளது. ஓமகேஸ்வரா
 ஈண்டு உம்மிடமிருந்து உத்தரம் என்னால் பெறப்பட்டிலதே. (க)

விரிவுரை—முன்னத்தியாயத்தின் துவக்கத்தில் இராமன்
 சிவபெருமானை நோக்கி ஓ ஸ்வாமி மூர்த்தராயும் பரிச்சின்னராயும்
 காணப்படும் நீர் பஞ்சபூதாதி ஸகல சராசரமாய் இருக்கிறீர் என்
 பது எவ்வனம் பொருந்துவது இவ்வுண்மையை எனக்குரையும்
 என்று பிரச்சினைசெய்தான். ஈண்டு “யாதொன்று” என்றதனால்
 அச்சங்கையே என்பதறிக. “அப்படியே உளது” என்று கூறிப்
 பின்னர் “உத்தரம் பெறப்பட்டிலதே” என்றும் கூறியது, பொருண்
 முறையில் கூறியதையே கூறுதலாகிய குற்றமேயெனின் இறைவ
 னிடமுள்ள பக்திச் சிறப்பினாலும் தத்துவஞானத்திலுள்ள அதிக
 ஆதரவினாலும் அவ்வனம் கூறினமையின், குற்றறம் யாதும்மில்லை
 யெனும், சாஸ்திரவரம்பறிக.

ஸ்லோகம்.

வரீ^{உம}நி^நநவரீ^நபா^நணெ ஷெ^நஹ^நஹ^நவ^நத^நஸ^நவ

உ^நத^நதி^நஸ^நவ^ந-ஹ^நகு^நதா^நநா^நம் ஸ்^நதி^நவ^ந-பா^நவ^நய^நக^நய^ந (உ)

பரிச்சிந்த பரீமானே தேதேஹபகவதஸ்தவ

உத்பத்திஸ்ஸர்வபூதாநாம்ஸ்திதிர்வாஸிலய:கதம்.

வியாக்யானம்—பகவத: -பகவனான, தவ - உம்முடைய, பரிச்சின்ன பரீமானே பரிச்சின்ன பரிமாணமுடையதாகிய, தேதேஹ - தேகத்தில், ஸர்வபூதாநாம் - ஸகல பூதங்களுடைய, உத்பத்தி: - கோற்றமும், ஸ்திதி: - நிலையும், விலய:வா - ஒடுக்கமும், கதம் - எப்படி.

பொழிப்புரை—பகவனான உம்முடைய பரிச்சின்ன பரீமாணமுடையதாகிய தேகத்தில் ஸகல பூதங்களின் கோற்றநிலை ஒடுக்கங்களெப்படி.

விரிவுரை—“ பரிச்சின்ன பரீமாணமுடையதாகிய ” என்றதனால் எகதேசமாயுள்ள அகாவது சடை சந்திரகலை தரித்து வெண்ணிறம்பெற்று விளங்கும் திவ்விய சரீரத்தில் என்பது அறிகபரப்ரும்மமாகிய இறைவனிடமிருந்து சகல சராசரங்களும் உண்டாகி நின்றொடுங்குகின்றனவென்று எதத்திரீய உபநிடதம், “யதோவா இபாநிபூதாநி ஜாயந்தேயேந ஜாதாநி ஜீவந்தியத்ப்ரயந்த்ய பிஸம்விஸாதீதி” “ எவனிடமிருந்து இப்பூதங்களுதிக்கின்றனவோ, தோன்றினவை எவனால் ஜீவிக்கின்றனவோ, எதனிடம் ஒடுங்குகின்றனவோ ” “ஜந்மாத்தயஸ்யத:” என்பது முதலிய சுருதி சூத்திரங்களால் போதிக்கப்படுகின்றது. பரமான்மாவே ஈண்டு திவ்விய சரீரத்தோடு எதிரில் சந்திதிகொண்டிருப்பவன் அங்ஙனமாயின், தனக்கெதிரில் எகதேசத்தில் வீற்றிருக்கும் ஈசன்சரீரத்திலிருந்து சகலசராசரங்களும் தோன்றி நின்றொடுங்குவது எங்ஙனமென்ற ஆசங்கைராமபிரானுக்கு உதித்ததென்க. எதிரில் காணப்படும் சிறியபரிமாணமுள்ள வஸ்துவிலிருந்து மிக்கவிரிந்துள்ள இச்சராசரம்தோன்றி நின்றொடுங்குகின்றனவென்பது ஒருசிறு குடத்தினின்று பெரியமலேதோன்றி நின்றொடுங்குகின்றதென்றால் எங்ஙனம் சங்கிக்கக்கூடியதோ அங்ஙனமே ஆதலால் ஈண்டு சங்கை நிகழ்ந்தது.

(உ)

ஸ்லோகம்.

வ்வாயிகாரஸம்வஹி க்யம் நாரிஷ்டாஹிஸாராஃ
தெவவெஹ்ஸுக்ஷம் ஷெவஹ்வநாநிவதஷ்டஸ ॥ (௩)

ஸ்வஸ்வாதிகாரஸம்பத்தா: கதம் நாமஸ்திதா: ஸாரா |
தேஸர்வேக்ஷம் கதம்தே புவநாநி சதூர்த்தச ॥

வியாக்யானம்—ஸ்வஸ்வாதி காரஸம்பத்தா: - தத்தமதிகாரத்
தோநி கூடியவர்களான, ஸாரா: - தேவர்கள் உமதுதேகத்தில்
கதம், நாம - எப்படித்தான், ஸ்திதா: - இருக்கின்றவராவர், தேவ-
ஸ்தேவா, தேஸர்வே - அவர்களெல்லோரும், சதூர்த்தச - பதினா-
ன்கு, புவநாநி - உலகங்களும், கதம் - எங்ஙனம், தவம் - நீர் என்-
பது.

பொழிப்புரை—தத்தமதிகாரத்தோநி கூடியவர்களான தேவர்-
கள் உமது தேகத்தினில் எங்ஙனமிருக்கின்றவராகின்றனர். ஒ-
தேவா அவர்களெல்லோரும் பதினான்கு புவனங்களும் எங்ஙனம்
உமது ஸ்வநாநாமாகும். (௩)

தாத்திரியம்—சுண்ணம் பரிச்சின்னாரிமாண முடையதாகிய
இறைவனது தேகத்தில் பற்பல வகைகளாகிய அகிகாரங்களை
முடைய தேவர்களெல்லோரும் இருக்கின்றதும், அத்தேவர்களும்
சகல சராசரங்களும் இறைவனே ஐந்தி பேதமற்றிருத்தலும் எங்ஙன-
மென்று ராமஞ்ஜாசங்கிக்கப்பட்ட தென்பதுணர்க

ஸ்லோகம்.

கூதஸூகாவி ஷெவாதுஷம் ஷெஹொரெஜிஹாநஹ்ருசு
சுபுரக்யாபிதவிதஸு ஸஸ்யம்வெதூஹிஸி ॥ (௪)

தவத்தஸ்ஸ்ருத்வாபிதேவாத்ரஸந்தேஹோமேமஹாநபூத்
அப்ரத்யாபிதசித்தஸ்ய ஸம்சயம்சேக்துமர்ஹவி.

வியாக்யானம்—தேவ ஓ தேவனே, தவத்த: - உம்மிடமிருந்-
து, ச்ருத்வாபி - ச்ரவணம்செய்தும், அத்ர-இதில், மே - எனக்கு,
மஹார் - பெரிய, ஸந்தேஹ: - சந்தேகம், அபூத் - உண்டாகியது

அப்ரத்யாயிதசித்தஸ்ய - நிச்சயம்பெற்றத சித்தமுடையவனை,
மே - எனது, ஸம்சயம் - சந்தேகத்தை, சேத்தும் - சேதிப்பத
ற்கு, அர்ஹஸி - நீர் தக்கவராகின்றீர் என்றோ.

பொழிப்புரை—ஓ தேவா உம்மிடம் சிரவணம் செய்தும் இவ்
விஷயத்தில் எனக்கு மகத்தாகிய சந்தேகமிருக்கின்றது. நிச்சய
மின்னதென் னுணராத சித்தமுடையவனான என்னுடைய சமுச
யத்தை நீரன்றோ நீக்கத்தக்கவராகின்றீர். (ச)

தாத்திரியம்—“உம்மிடம் சிரவணம்செய்தும்” என்றதனால்
இறைவனுக்கு உபதேசத்திறமையின் குறைசங்கிக்கக்கூடியதல்ல.
மற்று சங்கையின் பெருமைமாதிரி அபயப்பாலது அங்கன
மிரானிடில் இச்சந்தேகத்தை நீங்கச்செய்யும் திறமுடையவர் நீரோ
என்று விளங்கும் பிந்திய வாங்கியத்தோடு முறணுவதாகும் என்க.

ஸ்ரீஹவாஸ உவாஹ ஸ்ரீபகவான் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

உடஸ்யஜேஸ ஸுஸுக்ஷ்மேஷி ஜேஸவடதாஸ்யபுஸா |

ஸவடஜாஸுஸுத்யுஸாஸுக்ஷ் கஸுசுஸ்யாதிதததத | (ரு)

வடபிஜேஸுஸுசுக்ஷ்மேஷி மஹாவடத ரூபயதா
ஸர்வதாஸ்தேத்யதா வருக்ஷு:குத ஆயாதிததவத.

வியாக்யானம்—ஸுஸுக்ஷ்மே அபி - மிக்கச்சுக்ஷ்மமாயுள்ள
தாயினும், வடபிஜே - ஆலம் வித்தில், ஸர்வதா - எப்போதும்;
யதா எப்படி, மஹாவடதரு: - பெரிய ஆலமரமானது, ஆஸ்தே -
அடங்கியுள்ளதோ, அந்யதா - அல்லாவிடில், வருக்ஷ: - மரமானது,
குத: - எதனிடமிருந்து, ஆயாதி - வருகின்றது, தத் - அக்காரண
த்தை, வத - சொல்வாயாக.

பொழிப்புரை—மிக்கச் சூக்குமமாயுள்ளதாயினும் ஆலம்
விதையதனில் எப்போதும் எப்படி பெரிய ஆலமரமானது உள
தோ அல்லாவிடில் அம்மரம் எதனிடமிருந்து வருகின்றது, அக்கா
ரணத்தைச் சொல்வாயாக. (ரு)

அத்தியாயம்.]

மூலமும் உரையும்.

55/15.

ஸ்ரீலோகம்.

சுய நலிதநளராசி லஞ்சாநாமோமதிவாயம்.

சுஹா வெஸம்பவவினொவி ஜெகநீபொவிய்தெ ॥ (சு)

நடிப்பதென்பதில்வாகா துதையாதி வருவது.

பொதும்பொதய்யாரொகொ ஜாயதெஸநய-பிணவாதி || (௭)

ஊவம்¹தொஜம தவம்² ஜாயதெவ்வியீயதெ³ .

செய்வவகடாராஜ. த. அஜாநீவிஸுவ ருத || (அ)

தத்வந்மம்தநௌ ராமபூதநாமா கதிர்ஸய:

மஹாஸைந்தவ பிண்டோடிகுலேக்ஷிப்தோவிஸீயதெ.

நத்ருஸ்யதேபுந: பாகாத்தத ஆயாதிபூர்வவத்

ப்ராத: ப்ராதர்யதா லோகோஜாயதே ஸூர்யமண்டலாத.

ஏவமமத்தோ ஜகதஸ்ர்வம் ஜாயதேஸ்திவிஸீயதே

மய்யேவஸகலம்ராம தத்வஜ்ஜானீஹி ஸுஹ்ரத.

வியாக்யானம்—ராம - ஓராமா, தத்வத - அதுபோல, மம - எனது, தநௌ - தேகத்தில், பூதாநாம் - பூதங்களின், ஆகதி: - தோற்றமும், லய: - ஒடுக்கமும், என்க, மஹாஸைந்தவ பிண்டோபி - பெரிப உபபுத்திரளாயினும், ஜலே - ஜலத்தில், க்ஷிப்த: - டோடப்பட்டதாய்க்கொண்டு, விஸீயதே - ஒடுங்குகின்றது, நத்ருச்யதே - காண்ப்படுகின்றதில்லையோ, புந: ரீண்மீம் பாகாத் - பாகம்செய்தலால் (காய்ச்சுதலால்) பூர்வவத் - முன்போல, தத: - அந்நீரின்னிறும், ஆயாதி - தோன்றிவருகின்றது, ப்ராத: ப்ராத: - காலேதோறும்-காலே தோறும், யதா-எப்படி, ஆலோக: - கிரணமானது, ஸூர்யமண்டலாத்-சூர்யமண்டலத்தினின்றும், ஜாயதே-தோன்றுகின்றதோ, ஏவம்- இதுபோல, மத்த: -என்னிடத்தினின்றும், ஸர்வம் ஜகத்-சகல ஜகமும், ஜாயதே - உண்டாகின்றது, அஸ்தி-கிலைபெறுகின்றது விஸீயதே - லயமடைகின்றது, ஸுவ்ரத - நல்லொழுக்கமுடையவனே, ராம - ஓ ராமனே, தத்வத - அவ்வாறு, மயிஏவ - என்னிடத்திலேயே, ஸகலம் - எல்லாவற்றையும், ஜாரீஷி - அறிவாயாக.

பொழிப்புரை—ஓ ராமனே அதுபோலவே எனது தேகத்தில் பூதங்களின் தோற்றலயங்கள். பெரிய உப்புத்திரளாயினும் நீரில் போடப்பட்டதாய்க்கொண்டு ஒடுங்குகின்றது. காணப்படுகின்ற தில்லை மீண்டும் காய்ச்சுதலால், முன்போல் அந்நீரின்மீது முண்டாகின்றது. தினந்தோறும் காலையில் எப்படி கிரணமானது சூரிய மண்டலத்தினின்று முண்டாகின்றதோ இங்ஙனமே என்னிடத்தினின்றும் சகல ஜகமும் தோன்றுகின்றது நிற்கின்றது ஒடுங்குகின்றது நல்லொழுக்கமுடையனாகிய ஓ ராமனே அவ்வாறு என்னிடத்திலேயே சகலமுமென்றறிக. (அ)

ஸ்ரீராம உவாஹ. ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

கயிதேவி ஶ்ரீஹாஹ மஹிமையுடையோழி ।

நிவததேஹு ஶொஶெநவ ததநுக்ரோதிகி ॥ (க)

கதிதேவி மஹாபாகதிக்ஜடஸ்ய யதாதிசி

நிவர்த்ததே ப்ரமோநைவ தத்வந்மமகரோமிகிம்.

வியாக்யானம்—மஹாபாக - ஓ மஹாமஹிமையுடையோனே, கதிதே அபி - சொன்னாலும்கூட, திக்ஜடஸ்ய - திசைப்பிரமமுடையவனுக்கு, திசி - திசையில், (உள்ள) ப்ரம: - மயக்கமானது, யதா - எப்படி, நிவர்த்ததே ஏவ - நீங்குகின்றதில்லையே, தத்வத்-அதுபோலவே, மம - எனக்குமுள்ளது, கிம், கரோமி - (யான்) யாது செய்வேன்.

பொழிப்புரை—ஓ மஹாமஹிமையுடையோனே சொன்னாலும்கூட திசைப்பிரமமுடையவனுக்குத் திசையிலுள்ள மயக்கம் எப்படிநீங்குகின்றதில்லையோ அதுபோலவே எனக்குமுள்ளது யான் யாதுசெய்வேன். (க)

ஸ்ரீஹவாநு உவாஹ. ஸ்ரீபகவான் சொன்னதாவது

ஸ்லோகம்.

த்யிஸவத்யயாராஜ ஜமதேஹுராவா ॥

வததேஹுததநுக்ரோதிகி நதநுக்ரோதிகிதவவாநு ॥ (ஐ)

ஐவ்யௌக்ஷஸ்ய ஐவ்யஸ்யாஜி - ஐவ்யஸ்யஸ்யாஜி ।

தெநவஸ்யஸ்யௌக்ஷாஜி தெநஜாஜிணயஸ்யௌ (கக)

மயிஸர்வம் யதாராம ஜகதேதச் சராசரம்

வர்த்ததே தத்தர்சயாமி நத்ரஷ்டிம் கூமதேபவார்

திவ்யம்சக்ஷு: ப்ரதாஸ்யாமிதுப்யம் தசரதாத்மஜ

தேந பச்யபயம் த்யக்த்வாமத் தேஜோ மண்டலம்த்ருவம்

வியாக்யானம்—ராம - ஓ ராமனே, ஏதத் - இந்த, சராசரம்-
சராசரமாகிய, ஜகத் - ஜகம், ஸர்வம் - எல்லாம், மயி - என்னிட
த்தில், யதா - எப்படி, வர்த்ததே - இருக்கின்றதோ, தத் - அத
னை, தர்சயாமி - காண்பிக்கின்றேன், பவார் - நீ, நத்ரஷ்டிம் - பார்
க்க, ந கூமதே - சக்தியுடையவனாயிருக்க வில்லை, தசரதாத்மஜ -
ஓ தசரதன் தனயனே, துப்யம் - உனக்கு, திவ்யம் சக்ஷு: - திவ்
வியமான நேத்திரத்தை, ப்ரதாஸ்யாமி - கொடுக்கின்றேன், தேந-
அதனால், பயம் த்யக்தவா - பீதியை விடுத்தது, த்ருவம் - நிச்சய
மாயுள்ள, மத்தேஜோமண்டலம் - எனது சோதிமண்டலத்தை,
பச்ய - பார்ப்பாயாக.

பொழிப்புரை—ஓ ராமா இச்சராசரமாகிய ஜகமெல்லாம் என்
னிடம் எப்படி உள்ளதோ அதனைக் காண்பிக்கின்றேன் நீ பார்க்
கச் சக்தியுடையவனல்லனாகின்றாய் ஓ தசரதன் தனயனே உனக்
குத் திவ்விய நேத்திரத்தைத் தருகின்றேன். அதனால் பயத்தை
விடுத்து நிச்சயமாயுள்ள எனது தேஜோ மண்டலத்தைப் பார்ப்
பாயாக.

சூதா சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

நவஐஹக்ஷஸ்யாஜி - ஐவ்யஸ்யஸ்யாஜி ।

நரொணவாவஸரொணாவி - த நஜாநஹுஹம்விநா (கஉ)

நசர்மசக்ஷுஷாத்ரஷ்டிம் சக்யதே மாமகம்மஹ:

நரேணவாஸஸரோணாபி தந்மமாதுக்ரஹம்விநா

வியாக்யானம்—மாமகம் - என்னுடையதாகிய, தத் - அந்த, மஹ: - தேஜஸானது, மம - எனது, அதுக்கூறும் விநா - பிரஸாத மின்றி, நரேணவா - மனிதனாலாவது, ஸுரேணஅபி - தேவனாலாவதும், சர்மசக்ஷுஷா - இம்மானிட தேகக்கண்ணால், த்ரஷ்டிம் - பார்க்க, ந சக்யதே - கூடியதாகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—எனது அச்சேரதியானது எனது அருக்கிர ஹமின்றி மனிதனாலாவது தேவனாலாவது மானிட தேகத்திலமைந்த கண்ணினால் பார்க்கக்கூடியதாகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

உக்யுக்ஷாபு, டிடிளததெஸு டிவ்யுஷக்சுபுஷெஸுரூ: |

சுபாடிஸாயதெததெஸுவகூ வா தாஸநிஹ || (க௭)

விஷுஷெக்யாபி, தீகாஸு கிஷிஷெஸயாவஹம் |

தஷுஷெஷவலயாபுராரோ ஜாநுஷுராவநிஷக: || (க௮)

இத்யுக்த்வாப்ரததெளதஸ்மை திவ்யம் சக்ஷுர்மஹேஸ்வர:

அதாதர்ஸயதேதஸ் மைவக்தரம் பாதாஸந்நிபம்

வித்யுத்கோடிப்ரதீகாஸம் அதிபீமம் பயாவஹம்

தத்த்ருஷ்டிவைவபயாத்ராமோ ஜாநுப்யாமவநீமகத:

வியாக்யானம்—இதி உக்த்வா - இவ்வாறுசொல்லி, மஹேஸ்வர: - மஹேஸ்வரன், தஸ்மை - அந்தராமனுக்கு, திவ்யம் - திவ்யமாகிய, சக்ஷு: - கண்ணை, ப்ரததெள - கொடுத்தார், அத - பின்னர், வித்யுத்கோடிப்ரதீகாஸம் - மின்னல்கொடிபோல் விளங்குவதும், அதிபீமம் - மிக்க பயங்கரமாயுள்ளதும், பாதாஸந்நிபம் - பாதாஸம்போற் காணப்படுகின்றதுமான, வக்தரம் - வாயை, தஸ்மை - அந்தராமன் பொருட்டு, அதர்சயத் - காண்பித்தனர், பயாவஹம் - பயத்தை யுண்டாக்குவதாகிய, தத் - அவ்வாயை, த்ருஷ்ட்வா ஏவ - பார்த்ததும், ராம: - இராமன், பயாத் - பயத்தினால்

அத்தியாயம்.]

மூலமும் உரையும்.

குகுள

ஜாதுப்பயாம் - முழங்காக்களால், அவதீம் - பூமியை, கத: - அடைந்தனன்.

பொழிப்புரை—இங்ஙனம் சொல்லி மனேச்வரன்; அந்த ராமனுக்கு திவ்யநேத்திரந்தந்தார். பின்னர் மின்னல்கொடிபேரில் ஜ்வலிக்கின்றதும் மிக்கப்பயங்கரமாயுள்ளதும் பாதாளம்போற் காணப்படுகின்றதுமான வாயை அந்த ராமனுக்குக் காண்பித்தனர். அவ்வாயைப்பார்த்ததும் ராமன் பயத்தினால் முழங்கால்களால் பூமியில் விழுந்தான்.

தாத்தாரியம்—சுண்டு, முழங்கால்களால் என்றது முழங்கால்
படிய என்று கொள்க.

ஸ்ரீலோகம்.

புணர்ச்சி உணவடி - குளிர் தருவது உபநிஷதம்.

கனெலா தூயசீமாவீரோ யாவடிவபுபுஸிதி || (கடு)

வகுவைநாதிபுவாவ ஁தவ்ஷணகொடயஃ

வடிகாழ்வகச்சுற்றெதஜாஅரோவாஸராக-அரஃ || (கசு)

ப்ரணம்யதண்டவத் பூமௌதுஷ்டாவ சபுந:புந:

அதோத்தாய மஹாவீரோ யாவதேவ ப்ரபச்யதி

வக்த்ரம்புரபிதஸ் தாவதந்தர் ப்ரம்ஹாண்டகோடய:

சடகா இவலக்யந்தேஜ்வாலாமாலாஸ மாகுலா:

வியாக்யானம்—பூமௌ - பூமியில், தண்டவத் - தடிபோல்,
ப்ரணம்ய - நன்குவணங்கி நமஸ்கரித்து, புந: புந - மீண்டும் மீண்
டும், துஷ்டாவச - தோத்திரமும் செய்தான், அத - பின்னர்,
மஹாவீர: - மஹாவீரனாகிய ராமன், உத்தரய - எழுந்து, புரபித் -
புரத்தை பேதித்தவனாகிய இறைவனுடைய, வக்தர் - வாயை,
யாவத் ஏவ - எவ்வளவில், ப்ரபச்சதி - பார்க்கின்றானே அவ்வள
வில், அந்தர் - வாய்க்குள், ஜ்வாலா மாலாஸ மாகுஸ: - ஜ்வாலாமா

லேகனால் வியாபிக்கப் பட்டனவாகிய, ப்ரம்மாண்ட கோடய:-பிரம்மாண்டகோடிகள், சடகா:இவ - ஊர்க்குருவிகளைப்போல, லக்ஷயந்தே - காணப்படுகின்றனவாயிருந்தன.

பொழிப்புரை—பூமியில் தண்டம்போல விழுந்து நமஸ்கரித்து மீண்டும் மீண்டும் தோத்திரம் செய்தான் பின்னர் மஹாவிராகிய ராமன் எழுந்து திரிபுரமெரித்த விழைவனது வாயைப் பார்க்கவே வாய்க்குள் சுவாலையென வாய்பிக்குப்பட்டுப் பிராணண்டகோ டிகல் ஊர்க்குருவிகளைப்போலக் காணப்பட்டன.

ஸ்ரீலோகம்

வெந்நீர் அருவிப் பாய்ந்து ஓடியது போல மாராஃ

[illegible]

சுரணாநிலைஹாநாமா: ஸ்வநாநிவத-டி-ஸ ।

புதிப்பு ஊண்மெலும் தட்டிவாடிமறையா தஜி || (கஅ)

ஸுமரஸுமரணரம்ஸமுரஜிம் வுத் தவடுவாவராநவி

வினா-10: கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குரிய விடையளிப்பாரா? (கக)

பராவாங்குஜெவாநா பரவாஜாஹ்ஜெவாநி-த-ஹ்.

உத்பிநாநு-உத்பிநாநு வவ-பாநவிவிநுநுதம் || (20)

உய்வுநாடுகளிலுள்ளவர்கள்: உய்வுநாடுகளிலுள்ளவர்கள்.

உதநதகஜோநாவி வலுவாவாநநந் || (உக)

மேருமந்தர விந்த்யாத்யாகிர யஸ்ஸப்தஸாகரா:

த்ருஸ்யந்தே சந்த்ர ஸூர்யாத்யா:பஞ்சபூதாநிதேஸுரா:

அரண்யாதிமஹாநாகா: புவநாதி சதுர்த்தச

ப்ரதிப்ரம் ஹாண்டமே வந்தத்ருஷ்ட்வாத சரதாத்மஜ:

ஸுராஸுராணம் ஸங்கராமாம்ஸ் தத்ரபூர்வாபராநபி

விஷ்ணுர்தசாவதாராம் ஸ்சதத்கர்,தவ்யாந்ய பித்விஜா:

பராபவாம்ஸ்ச தேவநாம் புரதாஹம் மஹேசிது:

உத்பத்யமாநாதுத்பந் நான்ஸர்வா நபிவிநச்யத:

க்ருஷ்ட்வாராமோ பயாவிஷ்ட: ப்ரணமமுஹூர்முஹூ:
உத்பந்த தத்வஞாஜேபி பபூவ ரகுந்தன:

வியாக்யானம்—மேரு மந்தரவிந்த்யாத்யா: - மேரு மந்தரம் விந்தியம்முதலிய வைகளாகிய, திரய: - மலைகளும், ஸந்த ஸாக ரா: - ஏழு ஸமுத்திரங்களும், சந்திரஸூர்யாத்யா: - சந்திரஸூர் யர் முதலியர்களும், பஞ்சபூகாநி - பஞ்சபூதங்களும், தே ஸு ரா: - அத்தேவர்களும், அரண்யாநி - வனங்களும், மஹாநாகா: - மஹா நாகர்களும், சதுர்த்தச - பதினான்கு, புவநாநி - புவனங் களும், க்ருஷ்யந்தே - காணப்பட்டன, தசரதாத்தமஜ: - தசரதன் தநயன், ஏவம்து - இவ்வாறே, ப்ரதிப்ரம்ஹாண்டம் - ப்ரம்மாண் டம்தோரும், க்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, பூர்வாபாராந் அபி - நடந்த தும் இனி நடப்பதுமாகிய, விஷ்டே: - விஷ்ணுவின், தச அவதா ராந்ச - பத்து அவதாரங்களையும், தத்கர்த்த்வாநி அபி - அவதா ரகார்யங்களையும், ஸுராஸுராணாம் - தேவாஸுரர்களுடைய, ஸங்க்ராமாந் - யுத்தங்களையும், தேவாநாம் - தேவர்களுடைய, பராபவாந்ச - தோல்விகளையும், மஹேசிது: - மஹேச்வரனுடைய, புரதாஹம் - புரதகனத்தையும், உத்பத்யமாஹ - உண்டாகின்ற வர்களும், உத்பந்தாந் - உண்டானவர்களும், நிரத்யத: - நசிக்கின்ற வர்களுமாகிய, ஸர்வாந் அபி - எல்லோர்களையும், க்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, ராம: - ராமன், பயாவிஷ்ட: பயங்கொண்டவனாய், முஹூ: முஹூ: - அடிக்கடி, ப்ரணம - நமஸ்கரித்தான், ரகு ந்தன: - ரகுந்தனனாகிய ராமன், உத்பந்ததத்வஞாந: அபி - உதி த்ததத்வஞாநமுடையவனும், பபூவ - ஆனான்.

பொழிப்புரை—மேரு மந்தரம் விந்தியம்முதலிய மலைகளும் ஏழு சமுத்திரங்களும் சந்திரசூர்யாதிகளும் பஞ்சபூதங்களும் அத்தேவர்களும் வனங்களும் மஹா நாகர்களும் பதினான்கு புவ னங்களும் காணப்பட்டன. ராமன் இவ்வாறே ப்ரம்ஹாண்டம்தோ ரும் கண்டு நடந்ததும் நடப்பதுமாகிய விஷ்ணுவின்னுடைய பத்து அவதாரங்களையும் அந்த அவதார கிருத்தியங்களையும் தேவாசுர களுடைய யுத்தங்களையும் தேவர்களுடைய தோல்விகளையும் மஹேச்வரனுடைய புரதகனத்தையும் உண்டாகின்ற வர்களும்

உண்டானவர்களும் நசிக்கின்றவர்களுமாகிய எல்லோர்களையும் பார்த்து ராமன் பயங்கொண்டவனாய் அடிக்கடி நமஸ்கரித்தான் பின்னர் ராமன் தத்துவஞானமும் உதிக்கப் பெற்றான்.

விரிவுரை—இங்ஙனம் பரமேஸ்வரனிடம் சடசேதனங்களாகிய பாசபசுக்கள் எங்ஙனம் அடங்கியுள்ளன என்னும் விஷயத்தில் உள்ள அஸம்பாவனையால் தத்துவஞானம் பிரதிபந்திக்கப்பட்டிருந்தது. அங்ஙனமாகிய பிரதிபந்தமானது திவ்ய நேத்திரத்தால் பகவானுடைய தேகத்தில் சகல சராசரங்களையும் நேரில் கண்டு தெளிந்தமையால் ராமனுக்கு நீங்கவே தத்துவஞான முதிர்ச்சவனான என்றதறிக.

ஸ்ரீராமன் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்

சுயோபதிஷ்டாஹாரெராயெஷுஷாவஸங்கா ॥ (உஉ¹)

பெயர்வெய்தாதிஹாரவஸிஷ்டாவிஸுவம் ॥

புஷ்டிமாயாபரவஷ்டிளெஹிஸம்ஸாரபயாதநாதம்

அதோபநிஷதாம் ஸாராரர்த்தைஸ் துஷ்டாவசங்கரம்

தேவப்ரபந்நார்த்தி ஹரப்ரவீதப்ரவீத விச்வேச்வரவிச்வவந்த்ய

ப்ரவீதகங்காதரசந்த்ரமௌனே மாந்த்ராவாஸம்ஸாரபயாதநாதம்

வியாக்யானம்—அத - பின்னர், உபநிஷதாம் - உபநிஷதங்களுடைய, ஸாரை: - ஸாரங்களாயுள்ள, அர்த்தை: - விஷயங்களால் (துதிகளால்) ஸங்கரம் - சங்கரனை, துஷ்டாவ - தோத்திரம் செய்தான், ராம்: - ராமன், உவாச - சொன்னதாவது, தேவ - ஓ தேவனே, ப்ரபந்நார்த்திஹா - சரணமடைந்தவரது பிடுகையை நீங்கச் செய்வோனே, ப்ரவீத - அருள்செய்யும், விச்வேச்வர - சகலங்களுக்கு மீசனே, விச்வவந்த்ய - ஸகலங்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்படுவோனே, ப்ரவீத-அருள்செய்யும், கங்காதர-கங்கைதரிக்கின்றவனே, சந்த்ரமௌனே - சந்திரகலை தரித்த சிரமுடையவனே, ப்ரவீத - அருள்செய்யும், அநாதம் - ஏனையநாதனில்லாதவனான, மாம் - என்னை, ஸம்ஸாரபயாத் - பவபயத்தினின்றும், த்ராவாஸம் - ரகியும்,

அத்தியாயம்.]

மூலமும் உரையும்.

ககக

பொழிப்புரை—பிறகு உபநிடதஸாரங்களாகிய துதிகளால் சங்கரனை தோத்திரம் செய்தான். ராமன் சொன்னதாவது ஓ தேவா சரணமடைந்தவரது பீடையை நீக்குமிறைவா அருள் செய்யும் விச்வேச்வரா விச்வஸேவ்ய அருள்செய்யும் கங்காதார சந்த்ர கலாதார அருள்செய்யும் அனாதான என்னை பவபயத்தினின்றும் ரக்ஷியும்.

ஸ்லோகம்.

கூடுதூஷிஜாதம் ஜமஷெகஜீஸக்யெயுவ ஹந்தாநிவஸதி
[நிக்ஞம்]

கூயெயுஸம்ஹாவிஸயம் வ்யயாங்கிஹந்தேஸ்யாவூக்ஷ ஓதஜா
[யொவி || (உ.நூ.)]

த்வத்தோஹிஜாதம் ஜகதேதநீசத்வய்யேவ பூதாநிவஸந்திநித்யம்
த்வய்யேவசம்போஸிலயம்ப்ரயாந்திபூமௌயதாவ்ருக்ஷலதாதயோபி

வியாக்யானம்—ஸச - ஓ ஸசா, ஏதத் - இந்த, ஜகத் - ஜகமானது, த்வத்தஃஹி - உம்மிடமிருந்தே, ஜாதம் - உண்டாகியது, பூதாநி - பூதங்கள் உண்டான சராசரங்கள், த்வயி ஏவ - உம்மிடத்திலேயே, நித்யம் - எப்போதும், வஸந்தி - வஸிக்கின்றன, ஸ்திதிபெறுகின்றன, சம்போ ஓ சுகம்நருவோனே, வ்ருக்ஷலதாதயஃ - மரம்கொடிமுதலியன, யதா - எப்படி, பூமௌ - பூமியிலோ அப்படியே, த்வயிஏவ - உம்மிடத்திலேயே, விஸயம் - ஓடுக்கத்தை, ப்ரயாந்தி - அடைகின்றன.

பொழிப்புரை—ஓ ஸசா இந்த ஜகமானது உம்மிடமிருந்தே தோன்றியது. உண்டான சராசரங்கள் எப்போதும் உம்மிடத்திலேயே ஸ்திதிபெறுகின்றன. ஓ சம்போ பூமியில் மரம்கொடிமுதலியன எப்படியோ அப்படியே உம்மிடத்திலேயே ஓடுக்கம் அடைகின்றன.

பிரமாணம்—யதொவாஹிஜாநி ஹந்தாநிஜாயந்தெயந

ஜாதாநிஜிவங்கியத்யந்திவிஸம்வீதி;

யதோவாஇமாநிபூதாநி ஜாயந்தேயேந

ஜாதாநிஜீவந்தியத் ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்திதி

. எதனிடமிருந்தே இப்பூதங்கள் தோன்றுகின்றனவோ தோன்
றின எதனாலேயே ஜீவிக்கின்றனவோ எதனை யடைந்து ஒடுங்கு
கின்றனவோ. என்பதாதி யஜுச்சிகரதி வாக்கியங்களின் பொ
ருளைக் காண்க.

ஸ்லோகம்

ஸுபெஹ்மோஹாஹுஜாஸுஜேஹ்ணாஸு மநுவயக்ஷாஸுராவிய
[ஸம்வாஃ | (௨௪௩)

மஹாஜிநபெஹ்வாஸுணாவயாஸு வஸந்திஸுவிஸ்தவவக்த்ரமந்தி ||

ப்ரம்ஹேந்த்ரருத்ராஸ்சமருத்தகணாஸ்ச கந்தர்வயக்ஷாஸுர வித்த
[ஸங்கா;
கங்காதிநத்யோவருணாலயாஸ்சவஸந்தி சூலிம்ஸ்தவவக்த்ரமந்தி

வியாக்யானம்—சூலிர் - ஓ சூலமேந்தியவனே, ப்ரம்ஹேந்த்ர
ருத்ரா:ச - ப்ரும்மேந்திரருத்திரர்களும், மருத்தகணா:ச - தேவர்
கூட்டங்களும். கந்தர்வயக்ஷாஸுரவித்தஸங்கா: - கந்தருவயக்ஷாசுர
சித்தர் கூட்டங்களும், கங்காதிநத்ய: - கங்கை முதலிய நதிகளும்,
வருணாலயா:ச - சமுத்திரங்களும், தவ - உமது, வக்த்ரம்அந்தி -
ஸமீபத்தில், வஸந்தி - வலிக்கின்றன.

பொழிப்புரை—ஓ சூலமேந்திய இறைவனே ப்ரும்மா இந்தி
ரன் ருத்திரன் தேவர்கூட்டங்கள் கந்தருவர் யக்ஷர் அசுரர் சித்தர்
இவர்கள் கூட்டங்களும் கங்காதிநதிகளும் ஸமுத்திரங்களும் உம
து வாய்க்கருகில் வலிக்கின்றன.

. நாத்பரியம்—இங்கு வாய்க்கருகில் வசிக்கின்றன என்றதனால்
ப்ரளயகாலத்தில் சகல சராசரங்களையும் தன்னிடம் ஒடுங்கச் செ
ய்து அடக்கிக் கொள்வோர் இவ்விறைவன் என்பது விளங்குகின்
றது இதனை.

வியாக்யானம்:—இந்துமௌனே - ஓ சந்த்ரகலாதரா, விஸ்வம் - ஜகமௌம், த்வம்மாயயா - உமது மாயையால், கல்பிதம்-கற்பிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு, த்வமி எவ - உம்மிடத்திலேயே, த்ருஸ்யத்வம்-காணப்படுகின்றதன்மையை, உபைதி - அடைகின்றது, ஜன-ஜனமானது, யதா - எப்படி, சக்தேள - இப்பிரியில், ரூப்யம்-வெள்ளியை, ரஜஜௌ - கரிநீரில், அஹிம்ச - ஸர்ப்பத்தையுமோ, அப்படியே எதக் விஸ்வம் - இஃதெல்லாவற்றையும், ப்ராந்த்யா - ப்ராந்தியால், பச்யதி - பார்க்கின்றது.

பொழிப்புரை—ஓ சந்த்ரகலாதரா ஜகமௌம் உமது மாயையாற் கற்பிக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு உம்மிடத்திலேயே காணப்படுகின்றதன்மையை அடைகின்றது. ஜனமானது இப்பிரியில் வெள்ளியையும் கரிநீரில் அரவத்தையும் போல இதனையெல்லாம் ப்ராந்தியால் பார்க்கின்றது.

தாத்திரியம்—இங்கு உமது மாயையால் என்றதனால் உமக்கு வசப்பட்டிருக்குமா மாயையால் என்பதும் உம்மிடத்திலேயே என்றதனால் ஸர்வாதான் பரம்பொருளாகிய இவ்விதைவையென்பதும் சிவமே தோன்றிது உலகமே தோன்றுதற்குக்காரணம் சாம்பலியாகிய மாயையே என்பதும் காணவேண்டியதாகிய இப்பியையும் கரிற்றையும் விடுத்து அவைகளில் வெள்ளியையும் அரவத்தையும் காண்பதற்குப்போலக் காணவேண்டியதாகிய இத்ததவிடுத்து உலகத்தைக் காண்பதற்குக்காரணம் ப்ராந்தியே யென்பதும் அறிக. சிவனையறிந்தோர்க்கு ப்ராந்தி எதுவாகிய ஆணவம் நீங்கினமையால் உலகம் காணப்படாமல் சிவமே தோன்றுமென்க இத்தனை. பரஞானத்தால் பரத்தைத் தரிசித்தா பரமே பார்த்திருப்பார்த்தங்கள் பாரார் என்பதாதி முன்னோர் மொழியாலுமுணர்க.

ஸ்லோகம்

தேஜோவிராவஞய-ஜமஹீமஹி வு-காஸகாமஃ சு-கா-ஷெவ,

[காஸம் । (உக)

விநாவு-காஸம்-தவஷெவஷெவ நடிஸ்யு-தெவிஸ்திஷ-க்ஷணே ॥

தேஜோபிராய ஜகத்ஸமக்ரம் ப்ரகாசமாந : குருஷேப்ப்ரகாசம் விநாப்ரகாசம் தவதேவதேவ நத்ருச்யதே விஸ்வமிதம்க்ஷணேந

வியாக்யானம்—தேவ தேவ - ஓ தேவதேவனே, ஸமக்ரம் - எல்லா, ஜகத் - ஜகத்தையும், தேஜோபி - தேஜஸ்களால், ஆபூர்ய-

வியாபித்து, ப்ரகாசமாந-விளங்குகின்றவனாய்க்கொண்டு, ப்ரகாசம் விளக்கத்தை குருஷே - செய்கின்றீர் தவ - உமது ப்ரகாசம் விரா-பிரகாசமின்றி, இதம் விசுவம் - இநதப்பிரபஞ்சமானது, ஷ்ணோந-கணப்போதும், நத்ருச்யதே - காணப்படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—ஒ தேவதேவா ஸகல ஜகத்தையும் தேஜஸ்களால் வியாபித்து விளங்குகின்றவராய்க்கொண்டு விளக்கத்தைச் செய்கின்றீர். உமது ப்ரகாசமின்றி இப்பிரபஞ்சமானது ஓர் கணப்போதும் காணப்படுகின்றதில்லை.

தாத்திரியம்—“திவ்” என்றும் ப்ரகாசம் தமுடையதாயினின்றும் பிறத்தாதலின் தேவனும் சொல் ‘தேவதேவா’ என்றதனால் விளங்கும் பொருள்களுக்கு விளக்கம் தருவோன் என்பது கூறியதாயிற்று ஆஸ்தேங்கனமெனின் இச்சுலோகத்தினால் அதனை விளக்குகின்றார். “ஸகலப்ரபஞ்சததையும் தேஜஸ்திகளால் வியாபித்து ப்ரகாசிகின்றவராய்க்கொண்டு ப்ரகாசத்தை செய்கின்றீர்” இங்குள்ள ப்ரகாசனும் சொல்லுக்கு வெளிர்சமனானது பொருளல்லெனினின் (அஸப்தமஸ்பர்ஸமஸூபம்) சப்தமல்லாதது ஸ்பரிசமல்லாதது ஸூபமல்லாத கடவல்லியுபநிடதம் (நஸந்தருஸேதிஷ்டதி ஸூபமஸ்ய நசக்ஷுஷா பஸ்யதிகஸ்சநைநம்). இவனது உருவம் நேததிரத்திற்கு விஷயமாய் இருக்கின்றதில்லை இவனை ஒருவனும் நேததிரத்தால் பார்க்கின்றதில்லை யஜுர்வேதம் நாராயணஜன்கீழுதலியபரமாணங்கள் வெளிச்சமல்லாதது என்றவெளிச்சத்தை நிரிஷேதிகுகின்றமையாலென்க. ஆதலின் இங்கு ஸைதன்னியமெனும் சொல்லுக்குப் ப்ரதபரகாசம் என்பது பொருள். இனி விளங்குகின்றவராய்க்கொண்டு விளக்கத்தைச் செய்கின்றீர் என்பது புனருத்தி கூறியதைக் கூறுதல் எனும் குற்றமன்றோ வெனின். அல்லமுதலிலுள்ள ப்ரகாசசொல்லுக்கு ஸ்வயம்பிரகாசம் என்றும் பிரகாசத்தைச் செய்கின்றீர் என்பதற்குப் பிரபஞ்சத்தை பிரகாசமுடையதாகச் செய்கின்றீர் என்றும் பொருள் கொள்க “இதனால் சிவன் ஸ்வயம் பிரகாசராயிருந்துகொண்டு பிரபஞ்சத்தையும் பிரகாசத்தோடு கூடியதாகும்படி செய்கின்றார் என்பது கூறப்பட்டது இதுவே வெதிரேகமுகத்தாலும் “உமது ப்ரகாசமின்றி” என்பதாதி பிற்பாதி யால் நிரூபிக்கப்பட்டது. இச்சுலோகத்தால்.

பிரமாணம்— கடவல்லியுபநிடதம்.

மதத்யவஸூபெ-ஹாதிநிவஹு

தாரகாந்நோவிஷு-தொஹாஹிக-தொயகீஹீ ||

வியாக்யானம்—அல்பாச்ரயம் - சிறிய இடமானது, ப்ருஹந்தம் - பெரிய, அர்த்தம் - பொருளை, நதத்தே ஏவ-தரிக்கின்றதே இல்லை, ஏக - ஒரு, அணு - அணுவானது, விரத்யசைலம்-விரதியகிரியை, நஹி - தரிப்பதில்லையன்றோ, தத் - ஆதலின், ஏதத்-இந்த, ஜகத் - ஜகமானது, த்வந்மாயயாஏவ - உமது மாயையாலேயே, வக்த்ர மாத்ரே - முகத்திலேயே, அஸ்தி - இருக்கின்றது, இதி - என்று சிஸ்சிநோமி - நிச்சயிக்கின்றேன்.

* பொழிப்புரை—சிறிய இடமானது பெரிய பொருளைத் தரிக் கின்றதில்லை. ஒரு அணு விரதியகிரியைத் தூக்காதன்றோ இந்ந ஜகமானது உமது முகத்திலேயே இருக்கின்றதைக்கவனித்தால் உமது மாயையே இங்ஙனமென்று நிச்சயிக்கின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

ரஜ்ஜெனஹ்ஜெஹ்வாயபொயபெயவ நஜாயதெநாஸ்தி நபெவதி.

[நாஸம் ||

ஸ்நாயாயகெவஹி தூருவம் தபெயவவிஸூஃஸயிநீலகண்ட (உஅ)

ரஜ்ஜெனபுஜங்கோ பயதேதா யதைவ நஜாயதே நாஸ்திரசைதிநாஸம் த்வந்மாயயா கேவமா ததருபம் ததைவவிசவம் த்வயிநீலகண்ட:

வியாக்யானம்—ரஜ்ஜென - கயிற்றில், யதா-எப்படி, புஜங்க - பாம்பானது, பயத - ஏவ - பயத்தைக்கொடுக்கின்றதோ, நஜாயதே - உண்டாகின்றதில்லையோ, நாஸ்தி - இருக்கின்றதில்லையோ, - நாசம - நாசத்தை, ந ஏதிச - அடைகின்றதுமில்லையோ, நீலகண்ட - ஓ நீல கண்டரே, ததைவ - அப்படியே, த்வயி - உமமிடத்தில், விசவம் - ஸகலமும் கேவலம், த்வந்மாயயா - உமதுமாயையாலேயே, ஆத்த ரூபம் - உருப்பெற்றுள்ளது.

பொழிப்புரை—கயிற்றினில் அரவம் கேவலம் பயத்திற்கு மாத் திரம் ஏதுவாகின்றதேயன்றி எப்படி தோற்றம் நிலை ஒடுக்கம் இவையில்லாததோ அப்படியே ஓ நீலகண்டரே உம்மிடம் ஸகல மும் கேவலம் மாயையாலேயே உருக்கொண்டுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

விவாயபூரொணை தவய ஹ்ரீரயாரவாவஹ்மதா - வெவதி (உக)

அஹ்ரவஸூஃஸயிநீலகண்ட வ - ருண - ஹ்ரீரயாரவாவஹ்மதா - வெவதி (உக)

விசார்யமானே தவயச்சரீரம் ஆதாரபாவம் ஜகதாமுபைதி ததப்யவச்யம் மதவித்யயைவ பூர்ணசிதாந்த மயோயதஸ்த்வம்

வியாக்யானம்—விசாரயமானே - விசாரித்துப்பார்க்குங்கால், வ - உமது, சரீரம் - தேகமானது, ஜகதாம்-ஜகங்களுக்கு, ஆதாரவம் - ஆதாரத்தன்மையை, உபைதி இதி யத் - அடைகின்றதன்பது யாதோ, தத் அபி - அதுவும், அவச்யம் - நிச்சயம், மத் வித்யயைவ - எனது அவித்தையினுலேயேயாம், யத் - யாதொரு ரணத்தால், த்வம்-நீர், பூர்ண - பரிபூர்ணனாகிய, சிதாநந்தமயம். - ானானந்தஸ்வரூபரோ.

பொழிப்புரை—விசாரித்துப்பார்க்குங்கால் உமது தேஹம் கங்களுக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்றதென்பது எனது அவித்தையிலேயேயாம். ஏனெனின் நீர் பரிபூர்ணராகியசிதானந்தமயரன்றோ

ஸ்லோகம்.

புஜைஷ்ட வுதாதி வரக்கிரியாணம் பாக்து பலம் யச்சலி

[ஸ்தோத்ரம்]

புஜைஷ்ட வுதாதி வரக்கிரியாணம் பாக்து பலம் யச்சலி

பு.வ ||

(௩௦)

புஜைஷ்ட வுதாதி வரக்கிரியாணம் பாக்து பலம் யச்சலி

[சுஸ்தோத்ரம்]

புஜைஷ்ட வுதாதி வரக்கிரியாணம் பாக்து பலம் யச்சலி

[தேவ]

வியாக்யானம்—புஜைஷ்ட வுதாதி வரக்கிரியாணம் - புஜைஸ்தோத்ரம், தடாகப்ரதிஷ்டை அன்னசத்திரம் முதலிய புண்ணியகங்களின் பயனை, பாக்து. -புசிப்பவர்க்கு பலம் - ஸ்வர்க்காதியனை யச்சலி - கொடுக்கின்றாய் என்பதும், சஸ்தம் ஏவ - பிரதித்தமே ஏவம் ஏதத். வசனம் - இங்ஙனம் இவ்வசனமானது, ருஷா - பொய்யே, புராண - ஓபரமேஸ்வரா, த்வத்த- உம்மிலும், ன்னம் - அந்நியமாயுள்ள பொருள், கஞ்சித் ஏவ - சிறிதும், இல்லலை.

பொழிப்புரை— புஜையாகம் தடாகம்அந்நஸத்திரப்ரதிஷ்டை முதலிய புண்ணியகம்ங்களின் பயனைப் புசிப்பவர்களுக்கு ஸ்வர்க்காதி. பயனைகொடுக்கின்றாய் என்பதும் பிரஸித்தமே. இங்ஙனம் இவ்வசனமும் பொய்யே ஓ பரமேஸ்வரா உம்மிலும் பின்னமாயுள்ள பொருள் சிறிதுமில்லை.

இதனால் முதல்வன் சீவர்கள் மாட்டு அபின்னமாக விருந்து அவாவர்கள் கன்மத்தின்படி எவற்றையு முடிப்பானாகவின், முதல்வனுக்கு அந்தியமாகவொருசெயலுமில்லை யென்பார் “உம்மிலும் பின்னமாயுள்ள பொருள் சிறிதுமில்லை” யென்றனர்.

ஊட்டுவிப்பானு முறக்குவிப்பானு பிங்கொன்றொடொன்றை
மூட்டுவிப்பானு முயங்குவிப்பானு முயன்றனீ
காட்டுவிப்பானு பிருவினைப்பாசக் கயிற்றின்வழி
பாட்டுவிப்பானு மொருவனுண்டே தில்லையம்பலத்தே.
எனப் பட்டினத்துச் சுவாமிகள் திருவாக்காற் காண்க.

ஸ்ரீலோகம்

சீனா நடுவாங்குநெயர்வடிவத்திலெவ்வாறாதிவழிக்குயாவிட
 தெவ்வாங்குநெயர்வடிவத்திலெவ்வாறாதிவழிக்குயாவிட
 [வினா 115]

அஞ்ஞானமுடா முநயோவதற்கு பூஜோபசாரதிபஹி நியாரி
மேதாஷங்கிரீமேசா பஜதீதிமித்தயாகுதஸ் த்வாரித்த்வயதுபேக
[ஸிப்ஸா

வியாக்யானம்—கிரீஸ் - சிவன், பூஜைபசாராதிபணி: க்ரி
பாடி - பூஜைபசாரம் முதலிய வெளிக்கிரிபைகளால், தோஷம் -
சந்தோஷத்தை, பஜதி - அடைகின்றான், இதி - என்று, அஞ்
ஞானமூடா - அஞ்ஞானத்தால் மூடர்களாகிய, முநய - முநிவர்
கள், வதந்தி - சொல்லுகின்றனர், மித்பா - இது பொய்யே, அமூர்
க்தஸ்ய - அமூர்த்தனுக்கு உருவமில்லாதவனுக்கு, போகலிப்
ஸாது - போகலிருப்போ எனின், குத - எதனால் நிகழும்.

பொழிப்புரை—சுவபெருமான் பூஜைபசாரமுதலிய வெளிக்
கிரியைகளால் பிரீதியடைகின்றான் என்று அஞ்ஞானமுடர்க
ளாகிய முனிவர்கள் சொல்லுகின்றனர். இது மித்தையே. அமூர்
த்தனுக்கு போதவிருப்பம் ஏதனால் நிகழும்.

இதனால் வெளிக்கிரியைகள் சகலவடிவிலுள்ளனவாகே வேண்டுமெனவும், ரிஷ்களினுக்கு வேண்டியதில்லை யெனவும் உள்ளளபு இலாநவர் ட்டு வெளிப்பூசையும் பிரயோசனமில்லை யெனவும் பெறப்பட்டது. இதனை:—

கோடித்தீர்த்தங்கலந்து குறித்தவை
 ஆடினலுமரனுக் கன்பிலையேல்
 ஒடுகீரினையோட்டைக் குடத்தட்டி
 முடிவைத்திட்ட முர்க்கேனொடொக்குமே.
 என்ற தமிழ்வேதத்தாலுணர்க.

ஸ்லோகம்.

கிண்டிஹ்வாஹ்வாகொஹ்வா யதிலெஹ்வாபுதிமுஹ்வாபுதி
 தெஹ்வாபுதிதஜ நெஹ்வாபுதி சுவிஹ்வாபுதிதநெஹ்வா
 (நெஹ்வாபுதி) (நெஹ்வாபுதி)

கிஞ்சித்தளம்வாசுநேகாதகம்வாயத்தவம் மஹேசப்ரசிக்குஹ்ய
 [தத்ஸே
 த்ரைலாக்யலக்ஷ்மீம் தஜ்ஜநேப்ப ஸர்வம்த்வனித்யாக்ருதமே
 [வமர்யே

வியாக்யானம்—மஹேச - ஓமகேசா, த்வம் - நீர், ஜநேப்ய -
 ஜநங்களிடமிருந்து, கிஞ்சித்தளம் வா - கொஞ்சம் பத்திரத்தையா
 வது, சுநேகாதகம்வா-ஸ்வற்பதீர்த்தத்தையாவது, ப்ரதிக்குஹ்ய-
 பெற்றுக்கொண்டு த்ரைலாக்யலக்ஷ்மீம் அபி - மூவுலகஸாம் ராஜ்
 யத்தையும் தத்ஸே - கொடுக்கின்றீர், இத்யத் - என்பது யாதோ,
 தத் ஸர்வம் - அஃதெல்லாம், அனித்யாக்ருதம் ஏவ - அனித்தை
 யால் செய்யப்பட்டதுவே என்று, மர்யே - எண்ணுகின்றேன்.

பொழிப்புரை— ஓ மஹேசா நீர் ஐநங்களிடமிருந்து கொஞ்
 சம் பத்திரத்தையாவது சொற்பதீர்த்தத்தையாவது பெற்றுக்
 கொண்டு மூவுலக ஸாம்ராஜ்ஜியத்தையும் கொடுக்கின்றீர் என்பது
 யாதொன்றுளதோ அஃதெல்லாம் அனித்தையால் செய்யப்பட்ட
 தென்றே எண்ணுகின்றேன்.

முதல்வனை அனன்னியமாகப் பாவித்துச் சிவோகம் பாவனையி
 லிருந்து ஒரு காரியம் செய்யவேண்டுமே யொழிய அனன்னியமாக
 வெண்ணிச் செய்தல் அப்பிரயேர்சன மென்பார் அனித்தை யென்
 றார்.

ஸ்லோகம்.

வ்யாபேநாஷிஸர்வாவிதி சீசாதிஸ்ஸத்வம் விச்வமேக: புருஷ: புரா

[புராண:

நஷ்டேபிதஸ்மிந்ஸ்தவநாஸ்தி ஹாநிர்க்டேவிநஷ்டே நபஸைய

[தெய்வ || (௩௩)

வ்யாபேநாஷிஸர்வாவிதி சீசாதிஸ்ஸத்வம் விச்வமேக: புருஷ: புரா

[ண:

நஷ்டேபிதஸ்மிந்ஸ்தவநாஸ்தி ஹாநிர்க்டேவிநஷ்டே நபஸைய

[தைவ

வியாக்யானம்—புராணம் - பழமையாகிய, புருஷம் - புருஷனாகிய, த்வம் - நீர், ஏகம் - ஒருவரே, ஸர்வா விதிச: - ஸகலமான திசைவெளிகளையும், திச - திசைகளையும், விஸ்வம் - ஸகலஜகத்தையும், வ்யாபேநாஷி - வ்யாபிக்கின்றீர், தஸ்மிந் - ஸகலமும், நஷ்டே - அபி - நாசமடையினும், க்டே - குடமானது, விநஷ்டே - நசித்தால், நபஸ: - ஆகாயத்திற்கு, யதா - எப்படியோ அப்படியே, தவ - உமக்கு, ஹாநி: - கேடு, நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை— புராணபுருஷராகிய நீர் ஒருவரே ஸகல திசை வெளிகளையும் திசைகளையும் ஸகல ஜகத்தையும் வியாபிக்கின்றீர். பிரபஞ்சம் நசிக்கினும் குடம் நசித்தால் ஆகாயத்திற்குப் போலவே உமக்கு ஹானியில்லை.

ஸ்லோகம்.

யதெயேகாசுமர்க்கபிம்பம் கூதாத்ரேஷு பாத்ரேஷு ஜலாந்வி

[தெய்வ || (௩௪)

வஜத்யுநேகபுத்ரி விம்ஸலாவம் தயாக்ஷி: கரணேஷுதேவ ||

யதைகழாகாசகமர்க்கபிம்பம் கூதாத்ரேஷு பாத்ரேஷு ஜலாந்வி

[தேஷு

பஜத் யநேகபரதிபிம்பபாவம் ததாத்வமந்த: கரணேஷுதேவ ||

யாத்நனம்—ஆகாசகம் - ஆகாயத்திற் செல்லுகின்றதாகிய, ஏகம் - தீர், அர்க்கபிம்பம் - ஸூரியபிம்பமானது, ஜலாந்விதேஷு - ஜலத்தோடுகடிய, கூதாத்ரேஷு - சிறியதுகளாகிய; பா

தரேஷு - பாத்திரங்களில், யதா-எப்படி, அநேகபிரதிபிம்பபா
வம் - பலபிரதிபிம்பத்தன்மையை, பஜதி - ஆடைகின்றதோ, ததா -
அப்படியே, தேவ-ஓ தேவனே, த்வம் - நீர், அந்த:கரணேஷு -
அந்தக் கரணங்களில் ஆகின்றீர்.

பொழிப்புரை—ஆகாயத்திலுள்ள ஸூர்யமண்டலமொன்றே எப்படி சிறிய ஜலபாத்திரங்களில் பலவிரதிரிம்பத்தன்மையைப் பெறுகின்றதோ அப்படியே ஓ தேவனே நீர் அந்தக்கரணங்களில் ஆகின்றீர்.

ஸ்ரீலோகம்.

ஸுஸஜிதெதவா ப்ுவெ நவிநாஸெ

விழுஷுகி²இ²நி² தவ² நா²ஷிகாய-²0 ।

சுநாதினிகெ-ஹலு தாஜிகெஷெ

ஸ்ரீமாத் திருவடிகளே நமசி ||

(五)

ஸுஸர்ஜிதேவாப்யவதேவிநாமிசு

விச்வஸ்ய கஞ்சித்தவநாஸ்திகார்பம்

ஆநாதிபிரீதஹப்ருதாமத்ருஷ்டை

ஸ்ததாபிதத்ஸ்வப்நவதாதீநாஷி

வியாக்யானம்—விச்வஸ்ய - எல்லாப்பிரபஞ்சத்தின், ஸுஸ
ர்ஜநே - ஸ்ருஷ்டியிலும், அவநே - ரக்ஷிப்பதிலும், விநாசே - நாசம்
செய்வதிலும், தவ - உமக்கு, கார்யம் - செய்யவேண்டியகிரியை,
கிஞ்சித் - சிறுதும், நாஸ்தி - இல்லை, ததாசி - அப்படியாயினும்,
தத் - ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயத்தை, அனாதிபி - அனாதி களாயுள்ள,
தேஹிப்ருதாம் - தேகிகளுடைய, அத்ருஷ்டை - அதிருஷ்டங்க
ளால், ஸ்வப்னவத் - கனாவப்போல, ஆதநோஷி - நடைபெறச்
செய்கின்றீர்.

பொழிப்புரை—ஸகல ப்ரபஞ்சங்களின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிலயங்களில் உமக்குச்சிறிதும் செய்கையில்லை. அப்படியாயினும் அதனையும் ப்ராணிகர்மங்களால் ஸ்வப்பனம் போல நடாத்துகின்றீர்.

ஸ்ரீலோகம்.

മൃഗ-വൈദ്യശാസ്ത്ര-വൈദ്യശാസ്ത്രജ്ഞശാസ്ത്രം   മൃഗ-വൈദ്യശാസ്ത്രം   ശാസ്ത്ര-വൈദ്യശാസ്ത്രം

[Drawing +

அத்தியாயம்.]

மூலமும் உரைபும்.

க ஆக

சுதஸ்யாரோபணமாதநோதி முகிவசாரோ ஸுஷுஷு

[யொஸுஷா || (௩௬)

ஸ்தூலஸ்ய ஸுஷுஷுஸ்ய ஜடஸ்ய தேஹத்வயஸ்ய சம்போநசிதம்

[விநாஸ்தி

அதஸ்த்வதாரோபணமாதநோதிஸ்ருதி: புராரேஸுகதுக்கயோஸ்

[ஸதா

வியாக்யானம்—சம்புவே - ஓ சம்புவே, ஜடஸ்ய - ஜடமாகிய, ஸ்தூலஸ்ய - ஸ்தூலமும், ஸுஷுஷுஸ்ய - ஸுஷுஷுமமுமாகிய, தேஹத்வயஸ்ய - இரண்டு தேஹங்களுக்கும், அம்விநா - ஆத்மா வின்றி, சித் - சைதன்யமானது, நாஸ்தி - இல்லை, புராரே - ஓ புர மெரித்த இறைவரே, அத - ஆதலால், ச்ருதி: - வேதமானது, ஸதா - எப்போதும், ஸுகதுக்கயோ: - ஸுகதுக்கங்களுக்கு, த்வதாரோபணம் - உமது ஆரோபணஸம்பந்தத்தை, ஆதேநோதி - ப்ரதிபாதிக்கின்றது.

பொழிப்புரை—ஜடங்களாகிய ஸ்தூல ஸுஷுஷுங்களுக்கு ஆத்மாவின்றி சைதன்யமில்லை - ஓ புரமெரித்தவரே எப்போதும் ஸுகதுக்கங்களுக்கு, ஆதலால் வேதமானது உமது ஆரோபணத் தைப்பிரதிபாதிக்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

நஸிஸுஷுஷுலொயிஹம்ஸாயதுப்யம் நம: காலகண்டாய கலாத்

நஸிஸுஷுஷுஹாவஸம்ஹார கதே: நஸிஸுஷுஷுஷு விதவ்யுதெதுக்

[லொதெது || (௩௭)

நமஸ்ஸச்சிதம்போதி ஹம்ஸாயதுப்யம் நம: காலகண்டாய கலாத்

[மகாய

நமஸ்தேஸமஸ்தாக ஸம்ஹாரகர்த்ரேநமஸ்தே ம்ருஷாசித்த வ்ரு

[த்யைகபோக்த்ரே

வியாக்யானம்—ஸச்சிதம்போதி ஹம்ஸாய - ஸச்சித் ஸமுத் திரத்திற்கு, ஹம்ஸம்போலுள்ளவராகிய, துப்யம் - உமக்கு, நம: - நமஸ்காரம், காலகண்டாய - நீலகண்டமும், கலாத்மகாய-கலாஸ்வ ரூபமும் ஆகிய உமக்கு, நம - நமஸ்காரம், ஸமஸ்தாகஸம்ஹார கர்த்தரே - ஸகலபாவங்களையும், சங்காரம் செய்கின்றவராகிய தே-உமக்கு, நம: - நமஸ்காரம், ம்ருஷாசித்தவ்ருத்தியைப்போக்த்ரே - பொய்யாகிய சித்தவ்ருத்திகளுக்கு முக்கியசாஹியாயுள்ளவரும் ஆகிய, தே - உமக்கு, நம: - நமஸ்காரம்.

பொழிப்புரை—நித்தியபோத ஸமுத்திரத்திற்கு, ஹம்ஸப் பறவையோலுள்ளவராகிய, உமக்கு நமஸ்காரம். நீலகண்டரும் கலாஸ்வரூபருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். ஸகலபாவங்களையும் சங்கராஞ்செய்வோராகிய உமக்கு நமஸ்காரம் பொய்யாகிய சித் தவிருத்திகளுக்கு ஸாக்ஷியாயுள்ளவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்.

ஸூத்ரர் சொல்லியதாவது.

வனவாப்ரணயிவிஸ்டோநம் வாஸகம்பாஜலிஸ்திதம் ।

விஷ்ணுச்சிவாரோஸாநம் ஜமதேவாஹுநாநம் ॥

(௩௮)

ஏவம்ப்ரணமயிச்சிவேசம் புரதஃப்ராஞ்ஜலி ஸ்திதஃ

விஸ்மிதஃ பரமேசாநம் ஜகதேரகுந்தந்

வியாக்யானம்—ஏவம் - இவ்வாறு, விச்வேஸம் - விச்வேசனை, ப்ரணமய - நமஸ்கரித்து, புரதஃ - எதிரில், ப்ராஞ்ஜலி - அஞ்சலி பந்தஞ்செய்துகொண்டு, ஸ்திதஃ - நிற்கின்றவனாகிய, ரகுந்தநஃ - ராகவன், விஸ்மிதஃ - ஆச்சரியங்கொண்டவனாய், பரமேசாநம் - பரமேசுவரனேநாக்கி, ஜகதே - சொன்னான்.

பொழிப்புரை—இவ்வாறு விச்வேசனை நமஸ்கரித்து எதிரில் அஞ்சலிபந்தஞ்செய்துகொண்டு நிற்கும் ராகவன் ஆச்சரியங் கொண்டவனாய்ச்சொன்னான்.

ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

உபஸம்ஹரவிஸ்டோத நிஸ்டோதவஜிஹ்வலம் ।

வ்யகீகம்ஜமதேவாஹுநம் ஸம்ஹாலவதநாஹு ஹாஸ ॥ (௩௯)

உபஸம்ஹர விஸ்வாத்மந் விஸ்வரூபமிதம் தவ

ப்ரதீதம் ஜகதைகாதம்யம் சம்போபவதனுக்கிரஹாத்

வியாக்யானம்—விச்வாத்மந் - ஓ விச்வஸ்வரூபனே, தவ - உமது, இதம் - இந்த, விச்வரூபம் - விச்வரூபத்தை, உபஸம்ஹர - உபசங்கரித்துள்ளாரும், சம்போ - ஓ சம்புலே, பவத் அனுக் கிரஹாத் - உமது அநுக்கிரஹத்தால், ஜகதைகாதம்யம் - ஜகதேக ஸ்வரூபத்துவமானது, ப்ரதீதம் - விளங்கியது.

பொழிப்புரை—ஓ விச்வரூபனே உமது இவ்விச்வரூபத்தை யடக்கிக்கொள்வீராக. ஓ சம்புலே உமதனுக்கிரஹத்தால் ஜக தேகஸ்வரூபத்துவமானது விளங்கியது.

ஸ்ரீபகவான் கூறியதாவது.

வஸுராரிஹோவாஹொரிதோநாநெரூஷிகஸூந ।

ஐத்யுஃசொவஸஜஹுஸு ஷெஹேவதாஹிகாந ॥ (ச௦)

பச்யராமமஹாபாஹோ மத்தோநாந்யோஸ்திகஸ்சந

இத்யுக்த்வோ பஸஞ்ஜஹ்ரேஸ்வதேஹே தேவதாதிகாந

லியாக்யானம்—ராம - ஓ ராமா, மஹாபாஹோ - ஓ மஹாபாகு
க்களையுடையோனே, பச்ய - பார்ப்பாயாக மத்த - என்னிலும்
அந்ய - இதரன், கச்சந - எவனும், நாஸ்தி - இல்லை, இதி-என்று,
உக்த்வா - சொல்லி, தேவதாதிகாந - தேவதைமுதலியவர்களை
ஸ்வதேஹே - தனது தேகத்தினில், உபஸஞ்ஜஹ்ரே - உபஸங்க
ரித்துக்கொண்டார்.

பொழிப்புரை—ஓ ராமா ஓ மஹாபாகுவே பார்ப்பாயாக என்
னிலும் அன்னியன் எவனுமில்லை என்று இங்ஙனம்சொல்லி தேவர்
முதலியவர்களைத்தனது தேகத்திலேயே உபஸங்கரித்துக்கொண்
டனர்.

ஸ்லோகம்.

மீலிதாசுக்ஷ்வாநஹ்ஷாஹா ஷுராவஜ்ஜாஸிவ வஸுதி ।

காவஷேவயிரொஸூபுஃசெவ்யா வஃ உஷே-பாவரிஷ்யுதம் ॥ (சக)

மீலிதாசுக்ஷ - புநர்ஹர்ஷாத் யாவத்ராம ப்ரபச்யதி

தாவ தேவகிரே:ஸ்ருங்கே வ்யாக்ரசர் மோபரிஸ்திதம்

லியாக்யானம்—மீலிதாசுக்ஷ - மூடியகண்ணையுடையவனாய்,
ராம - ராமன், ஹர்ஷாத் - ஸந்தோஷத்தால், புந - மீண்டும்,
யாவத்ப்ரபச்யதி - எவ்வளவில் பார்க்கலாயினனோ, தாவதேவ -
அவ்வளவிலேயே, கிரே - பர்வதத்தின், ச்ருங்கே - கொடுமுடியில்,
வ்யாக்ரசர்மோபரிஸ்திதம் - புலித்தோலின்மேலுள்ளவரும்.

பொழிப்புரை—மூடியகண்களை யுடையவனாய் ராமன் ஸந்தோ
ஷத்தோடுகூட மீண்டும் எவ்வளவில் பார்க்கலாயினனோ அவ்வள
விலேயே மலையின் கொடிமுடியில் புலித்தோல்மேலுள்ளவரும்.

ஸ்லோகம்.

ஷுராவஜ்ஜாஸிவ வஸுதி மீலேணுகி கொவநம் ।

வ்யாவஃஷே-பாவரபரஹுகி வ-ஷிதவிமுஹம் ॥ (சஉ)

வணிகங்கணவஞ்ஞாபு நாமயஞ்ஞாவலீதிநம் ।

வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் பூதிபூதிதவிக்கரஹம் ॥ (சாங்.)

வணகரிநம்வஞ்ஞேளவீம் வரெண்பூதியவபு, ॥

வ.த-பூவஜ்வணபராஸ-பூமஹவஜ்வதூதிநம் ॥ (சச)

ததர்சசந்த்ரவதநம் நீலகண்டம் த்ரிவேசனம்

வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் பூதிபூதிதவிக்கரஹம்

பணிகங்கணபூஷாட்யம் நாகயஞ்ஞோபவீதிநம்

வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம்ச வித்யுத்திங்கஜடாதரம்

ஏகாகிரம் சந்த்ரமௌளிம் வரேண்யமபயப்ரதம்

சதுர்ப்புஜம் கண்டபரசம் ம்ருகஹஸ்தம்ஜகத்பதிம்

வியாக்யானம்—சந்த்ரவதநம் - சந்திரன்போன்ற முகமுடையோனும், நீலகண்டம் - நீலகண்டனும், த்ரிவேசனம் - முக்கண்ணனும், வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம்- புலித்தோலாடையுடுத்தியவனும், பூதிபூதிதவிக்கரஹம் - விபூதியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேஹமுடையவனும், பணிகங்கண பூஷாட்யம் - ஸர்ப்பகங்கணபரணத்தால் விளங்குகின்றவனும், நாகயஞ்ஞோபவீதிநம் - ஸர்ப்பபூணூலுடையோனும், வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம்ச - வ்யாக்ரசர்மத்தை மேலாடையாய்க்கொண்டவனும், வித்யுத்திங்கஜடாதரம் - மின்னல்போல்சொல்க்கும் சடையைத்தரிக்கின்றவனும், ஏகாகிரம் - ஒருவனும், சந்த்ரமௌளிம் - சந்திரனை சிரலில்தரிக்கின்றவனும், வரேண்னியம் - வரமளிப்பவனும் ச்ரேஷ்டனும், அபயப்ரதம் - அபயமளிப்பவனும், சதுர்ப்புஜம் - நான்குகைகளையுடையவனும், கண்டபரசம் - கண்டற்கோடரியுடையோனும், ம்ருகஹஸ்தம் - மாணிக்கையிலுடையவனும், ஜகத்பதிம் - ஜகங்களுக்கீசனுமாகிய இறைவனை, ததர்ச - கண்டான்.

பொழிப்புரை—சந்திரன்போன்றமுகமுடையவரும் நீலகண்டரும் முக்கண்ணரும் புலித்தோலாடையுடுத்தியவரும் விபூதியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேஹமுடையவரும் ஸர்ப்பகங்கணபரணத்தால் விளங்குகின்றவரும் ஸர்ப்பப்பூணூலுடையவரும் புலித்தோலை மேலாடையாகக் கொண்டவரும் மின்னலையொத்து ஜவலிக்கும் சடையைத்தரிக்கின்றவரும் ஒருவரும் சந்திரனைச் சிரலில்தரிக்கின்றவரும் வரமளிப்பவரும் அபயமளிப்பவரும் நான்குகைகளையுடையவரும் மாணிக்கையிலேந்தியவரும் ஜகங்களுக்கு ஈசனுமாகிய இறைவனைக் கண்டான்.

ஸ்லோகம்.

சுபாஜிதாயப-ரவஸ்ய ப்ருணரெஜாவவிவெஸம் ।

சுபாஹராஜி-ஷெவெஸாயஜி-புஷ்ட-பிஜ் ஹஸி ॥

சுபாஜிதாயப-ரவஸ்ய ப்ருணரெஜாவவிவெஸம் । (சந்ரு)

அதாஜ்ஞாய புரஸ்தஸ்ய ப்ரணம்யோ பவிவேஸ

அதாஹராமம் தேவேசோயத்யத் ப்ரஷ்டிமபிச்சலி

தத்ஸர்வம்ப்ருச்ச ராமத்வம் மத்தோநாந்யோஸ்திதேகுரு:

வியாக்யானம்—ஸ - அந்தராமன், அத - பிறகு; ஆஞ்ஞாய - ஈசனென்றுணர்ந்து, ப்ரணம்ய - நமஸ்கரித்து, தஸ்ய - அவ்விசனுக்கு, புர - எதிரில், உபவிவேச - உட்கார்ந்துகொண்டான், தேவேச - இறைவன், அத - பிறகு, ராமம் - ராமனைநோக்கி, ராம - ஓராமனை, யத் யத் - எவ்வெதை, ப்ரஷ்டிம் - கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வதற்கு, அபிச்சலி - விரும்புகின்றனையோ, தத்ஸர்வம் - அதனையெல்லாம், ப்ருச்ச - கேட்டுக்கொள், தே - உனக்கு, மத்த - என்னிலும், அந்ய - அன்னியனாகிய, குரு - குருவானவர், நாஸ்தி - இல்லை, என்று ஆஹ - சொன்னார்.

பொழிப்புரை—அந்த ராமன் பிறகு ஈசனென்றுணர்ந்து நமஸ்கரித்து அவருக்கெதிரில் உட்கார்ந்துகொண்டார். இறைவன் பிறகு ராமனைநோக்கி ஓராமனை எவ்வெதைக்கேட்க விரும்புகின்றனையோ அவ்வதனையெல்லாம் கேட்டுக்கொள்வாயாக. உனக்கு என்னிலும் அந்நியராய் குரு இல்லைபன்றே என்றார்.

ஏழாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பிண்டோத்பத்தி கதனமென்னும்

எட்டாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

வாஹவெளதிக்ஷேஹஸ்ய ஜொஹ்நிவி-புய:ஸ்யதி: ।

வாஹவெளதிக்ஷேஹஸ்ய ஜொஹ்நிவி-புய:ஸ்யதி: ॥

(௧)

வியாக்யானம்—பாஞ்சபௌதிக - பாஞ்சபௌதிகமாகிய, அயம - இந்த பார்த்திவமாகிய, தேஹ: - தேஹமானது, ஜராயுஜ: - கருப்பையில் நின்றாண்டாவது, அண்டஜ: - முட்டையில் நின்றாண்டாவது, ஸ்வேதஜ: - புழுக்கத்தில் நின்றாண்டாவது, உத்பிஜ: - வித்தில்கின்றாண்டாவது என்று, ஏவம் - இவ்விதம், சதுர்வித: - நான்குவிதமாய், ப்ரோக்த: - சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பொழிப்புரை—பாஞ்சபௌதிகமாகிய இப்பார்த்திவதேஹமானது கருப்பையில் நின்றாண்டாவது முட்டையில் நின்றாண்டாவது புழுக்கத்தில் நின்றாண்டாவது மேலே பீதித்துக்கொண்டு விதைநிலையில் நின்றாண்டாவது என்று இவ்விதம் நான்கு விதமாய்ச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

பாநீஸஸ்துவரஃபேராக்தஃ ஷேவாநாஸேவஸஸ்துத: |

சுசுவஷ்ணுபுஸ்தே: ஸுயாநகூஜாராயஜம் || (ச)

மனஸஸ்துபர:ப்ரோக்த: தேவாநாமேவஸஸம்ருத:

ததரவக்ஷ்யேப்ரதமதப்ரதானத்வாஜ்ஜராயுஜம்

வியாக்யானம்—மனஸஸ்து - மனம் எண்ணுகிறபடி அண்டாவதென்று, பர: - மற்றொன்று, ப்ரோக்த: - சொல்லப்பட்டுள்ளது, ஸ - அந்ததேஹமானது, தேவாநாம்ஏவ - தேவர்களுக்கே, ஸம்ருத: - உள்ளதாகச் சொல்லப்பட்டது, ததர - அவைகளுள், ப்ரதானத்வாத் - முக்கியமாயிருத்தலால், ஜராயுஜம் - கர்ப்பத்திலிருந்துண்டாகும் தேகத்தையே, ப்ரதமத - முதலில், வக்ஷ்யே - சொல்லுகிறேன்.

பொழிப்புரை—மனம் எண்ணுகிறபடி உண்டாவதாய் மற்றொரு சரீரம் உள்ளதென்று சொல்லப்பட்டது. அது தேவர்களுக்கே கருதப்பட்டது அங்கு முக்கியமாயிருத்தலால் ஜராயுஜத்தை யே முதலில் சொல்லுகின்றேன்.

ஸ்லோகம்

ஸுசுவஷ்ணுபுஸ்தே: ஸுயாநகூஜாராயஜம் |

வீணாம்பலபாஸ்யஸாஹு கீதகாலவெவெபாடிபா । (௫)

சுக்லஸாணிதஸம்பூதவ்ருத்திரேவஜராயுஜம்
ஸ்திரீணாமகர்பாசயேசுக்லம் ருதுகாலேவிசேதயதா

வியாக்யானம்—சுக்லஸாணிதஸம்பூதவ்ருத்தி: ஏவ - சுக்ல
ஸாணிதங்களால் ஏற்பட்ட நிலைமையுடையதே, ஜராயுஜம் - ஜரா
யுஜம் என்பதாம். ருதுகாலே - ருதுகாலத்தில், யதா - எப்
போது, ஸ்திரீணாம் - ஸ்திரீகளது, கர்ப்பாசயே - கர்ப்பம்கொசத்
தில், சுக்லம் - சுக்லமானது, விசேத - பிரவேசிக்குமோ.

பொழிப்புரை—சுக்லஸாணிதங்களால் ஏற்பட்ட நிலைமை
யுடையதே ஜராயுஜம் என்னப்படும், ருதுகாலத்தில் எப்போது
ஸ்திரீகளின கர்ப்பம்கொசத்தில் சுக்லம் பிரவேசிக்குமோ.

ஸ்லோகம்.

ரஜஸாயோஷிதோயுக்தம் ததேவஸ்யாஜ்ஜராயுஜம் । (௬)

வாஹுஸ்யாத்ரஜஸஸ்திரீஸ்யாத்ஸுக்லாதிக்யேபுமாந்பவேத்

ரஜஸாயோஷிதோயுக்தம் ததேவஸ்யாஜ்ஜராயுஜம்
பாஹுஸ்யாத்ரஜஸஸ்திரீஸ்யாத்ஸுக்லாதிக்யேபுமாந்பவேத்

வியாக்யானம்—யோஷித - ஸ்திரீயினுடைய, ரஜஸா - சோ
ணிதத்தோடு, யுக்தம் - கூடியதாய்க்கொண்டு, ததேவ - அச்சுக்
கிலமே, ஜராயுஜம் - ஜராயுஜம் ஆகின்றது. ரஜஸ: - சோணிதத்தின் -
பாஹுஸ்யாத் - மிகுதியால், ஸ்திரீ - பெண், ஸ்யாத் - உண்
டாகும், சுக்லாதிக்யே - சுக்லம் மிகுதியாயின், புமான் - ஆண்,
பவேத் - உண்டாகும்.

பொழிப்புரை—ஸ்திரீயின் சோணிதத்தோடு கலந்ததாய்க்
கொண்டு அச்சுக்லமே ஜராயுஜமாகின்றது. சோணிதம்விசேஷமா
யிருந்தால் பெண்ணும் சுக்லம் விசேஷமாயின் ஆணும் உண்டா
கும்.

ஸ்லோகம்.

ஸாஹுஸாணிதயொஸாஜே ஜாயதேததேவஸ்யாஹு: ।

கீதகாலவெவெபாடிபா உதபாடிவெவெதத: । (௭)

பீதுகாவுஸு-கிழிஷு சூஷொஸுஜிநாவயி: ।

சுக்லசாணிதயோஸ்ஸாம் யேஜாயதேதுநபும்ஸக

(ருதுஸ்நாதாபயேந்நரீ சதுர்த்ததிவஸேதத)

ருதுகாலஸ்துநிர்திஷ்டஆஷோடசதினுவதி

வியாக்யானம்—அத - இனி, சுக்லசோணியே:-சுக்லசோணி
தங்களுக்கு, ஸாம்யே- ஸமத்துவமாயின், நபும்ஸக - அலியாய்,
ஜாயதே - தோன்றுகிறது, நரீ - ஸ்திரீயானவன், சதுர்த்ததிவ
ஸே - நாலாவதுதினத்தில், ருதுஸ்நாதா - ருதுநீங்கி மூழ்கி
சுத்தையாவாள், தத - அதற்குப்பிறகு, ஆஷோடசதினுவதி-பதி
னாறுதினங்கள்வரையில், ருதுகால - ருதுகாலமென்பது, நிர்
திஷ்ட - குறிக்கப்பட்டது.

பொழிப்புரை—சுக்லசோணிதங்கள் ஸமமாயிருக்கின் ஆணும்
பெண்ணுமற்றவனாய்த் தோன்றுகின்றான் ஸ்திரீ நான்காமதினத்
தில் ருது நீங்கிச் சுத்தையாவாள். பிறகு பதினாறுநாள்வரையில்
ருதுகாலம் என்பது குறிக்கப்பட்டது,

ஸ்லோகம்.

தத்யாயுஷ்டிநவீஸுராஸ வஃரோதுயுஷ்டிநவவெஸ ॥ (அ)

ஷொஸுஜிவவெஸமலொ ஜாயதெயபிஸுஸுஹவ் ।

வசுரவதீ-ததாராஜாஜாயதெ ஸநஸஸ்யம் ॥ (க)

தத்யாயுக்மதிநேஸ்தீஸ்யாத்புமாந்யுக்மதிநேபவேத்

ஷோடசேதிவஸேகர்போஜாயதேயதிஸுப்ருவ

சக்ரவர்த்திததாராஜா ஜாயதேஸநஸம்சய

வியாக்யானம்—ததர - ஆண்டு, அயுக்மதினே - ஒற்றைப்
படைதினத்தில், ஸ்திரீ - பெண்ணாக, ஸ்யாத - தோன்றும், யுக்
மதினே - இட்டைப்படைதினத்தில். புமான் - புருஷனாய்,
பவேத் - ஆவான், ஸுப்ருவ - அழகுடையமங்கைக்கு, ஷோட
சே - பதினாறுவது, திவஸே - நாளில், கர்பு - கருப்பம், ஜாயதே
யதி - உண்டாகுமானால், ஸ - அப்பிரஜையானது, சக்ரவர்த்தி -
சக்கிரவர்த்தியாகவாவது, ராஜா - அரசனாகவாவது, ஜாயதே -
பிறக்கின்றான், ஸம்சயந - ஸந்தேகமில்லை.

பொழிப்புரை—ஆண்டு ஒற்றைப்படடைதினத்தில் பெண்ணும் இரட்டைப்படடைதினத்தில் ஆணும் கோன்றும் அழகுவாய்ந்த மங்கைக்குப் பதினாறுவது தினத்தில் கர்ப்பம் ஏற்படுமாயின் அந்தப்பிராஜை சக்கிரவர்த்தியாகவே அல்லது அரசனாகவே பிறக்கின்றான்.

ஸ்லோகம்

பீதாஸூதாயஸ்ய பௌஸ்யம் ஸாகாங்குஷ்டே-புஷேக்ஷிதே ।

ததாசுதுதில-புஷேக-புஷுதுஸ்ய துஸ்ய துஸ்ய துஸ்ய துஸ்ய ॥ (10)

ருதுஸ்ததாயஸ்யபுமஸ ஸாகாங்குஷ்டமுகமீக்ஷிதே
ததாசுதுதி-புஷேக-புஷுதுஸ்ய துஸ்ய துஸ்ய துஸ்ய துஸ்ய

வியாக்யானம்—ருதுஸ்ததாய ருதுஸ்ததாயஸ்ய ஸாகாங்குஷ்டமும், பௌஸ்ய - எந்த - புமஸ - புருஷனது. முகம் - முகத்தை, ஸாகாங்குஷ்டம் - ஆசையோடுகூட, சக்ஷிதே - காண்கின்றனவோ, கர்ப - கர்ப்பமானது, ததாசுதுதி அவனது உருவம்போல வருக்கொண்டதாய், புஷேக - எற்படும், தத் - ஆதலின், ஸ்வாமிந - தனது கணவனது, முகம் - முகத்தை, பச்யேத் - பார்க்கவேண்டும்.

பொழிப்புரை—ருதுஸ்ததாயஸ்ய ஸாகாங்குஷ்டமும், பௌஸ்ய - எந்த - புமஸ - புருஷனது. முகம் - முகத்தை, ஸாகாங்குஷ்டம் - ஆசையோடுகூட, சக்ஷிதே - காண்கின்றனவோ, கர்ப - கர்ப்பமானது, ததாசுதுதி அவனது உருவம்போல வருக்கொண்டதாய், புஷேக - எற்படும், தத் - ஆதலின், ஸ்வாமிந - தனது கணவனது, முகம் - முகத்தை, பச்யேத் - பார்க்கவேண்டும்.

ஸ்லோகம்.

யாஸ்யேதி-பாஸ்யகீஸ்யகுக்ஷாஜ ராய-ஸூதாமிதே ।

ஸ-புஷேக-புஷுதுஸ்ய துஸ்ய துஸ்ய துஸ்ய துஸ்ய ॥ (11)

யாஸ்தீசர்மாஸ்துதிஸஸுக்ஷமா ஜராயுஸ்ஸாநிகத்யதே
சுக்லசோணித்யோர்யோகஸ் தஸ்மிந்நேவபவேத்யத.

வியாக்யானம்—ஸ்தீசர்மாஸ்துதி - ஸ்தீசர்மாவின் தோலுருவமாகிய (ஆவரணமானது)பையானது, ஸுக்ஷமா - சிறிதாய், யா

யாதொன்றுளதோ, ஸா - அது, ஜராயு - ஜராயு என்று, நிகத்
யதே - சொல்லப்படுகின்றது, யத் - யாதொருகாரணத்தால்,
தஸ்மிந்ஏவ - அதிலேயே, சுக்லசோணிதயோ - சுக்லசோணி
தங்களது, யோக - ஸம்பந்தமானது, பவேத் - ஏற்படுகின்ற
தேதி.

பொழிப்புரை—ஸ்தீயின்னதோலுநவமாகிய பையானது சிறி
தாய் யாதொன்றுளதோ அது ஜராயு என்று சொல்லப்படுகின்
றது. யாதொருகாரணத்தால் அதிலேயே சுக்லசோணிதங்களின்
ஸம்பந்தம் ஏற்படுகின்றதேதி.

ஸ்லோகம்.

தத்ருமெஃகாவெஹ்யஸாதெதவெபுரதொஜராயுஜை ।
சுணஜாவகஸீஸபைஹ்யாஜை வெஹ்யாஜைஸகாஹ்யை ॥ (க௨)
தத்ரகர்போபவேத்யஸ்மாத் தேதநப்ரோக்தோஜராயுஜ
அண்டஜா பகஸிஸர்ப்பாத்யா ஸ்வேதஜாமசகாதய :

வியாக்யானம்—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், தத்ர -
அங்கு, கர்ப்ப - கர்ப்பம், பவேத - உண்டாகுமோ, தேந -
ஆதலால், ஜராயுஜ - ஜராயுஜம்என்று, ப்ரோக்த - சொல்லப்
பட்டது, அண்டஜா - அண்டஜங்கள், பகஸிஸர்ப்பாத்யா - பற
வைபாம்புமுதலியன. ஸ்வேதஜா - ஸ்வேதஜங்கள், மசகாதய -
கொசுக்குமுதலியன.

பொழிப்புரை—அங்கு கர்ப்பம் உண்டாகின்றமையால் ஜரா
யுஜமென்று சொல்லப்பட்டது, அண்டஜங்கள் பறவை பாம்பு
முதலியன ஸ்வேதஜங்கள் கொசுக்கு முதலியன

ஸ்லோகம்

உஹ்யாஜைஸகாஹ்யைஸாஹ்யைஸாஹ்யைஸாஹ்யை ।
ஜநகதேவஸாஹ்யைநிஷிக்ஷுஸாஹ்யைஸாஹ்யை ॥ (க௩)
ஸாஹ்யைஸாஹ்யைஸாஹ்யைஸாஹ்யைஸாஹ்யைஸாஹ்யை ।

உத்பிஜ்ஜாவ்ருக்ஷகுல்மாத்யா: மாநஸாஸ்சஸுர்ஷய:
ஜந்மகர்ம வசாதேவ நிஷிக்ஷம் ஸ்மரமந்திரே
சக்லம் ரஜஸ்ஸமாயுக்தம் ப்ரதமே மாவிரிதத்த்ரவம்

கராங்கரி சிர்ஷகா தீனித்ருதீயேஸம்பவந்திஹி
அபிவ்யக்திஸ்ச ஜீவஸ்ய சதுர்தீதமாவிரஜாய தே

வியாக்யானம்—கராங்கரிசிர்ஷகாதீரி - கைகால்முதலியன,
த்ருதீயே - மூன்றாவது மாதத்தில், ஸம்பவந்திஹி - உண்டாகின்
றன - சதுர்த்தே - நான்காவது. மாவிர - மாதத்தில், ஜீவஸ்ய -
ஜீவனுக்கு, அபிவ்யக்தி:ச - தோற்றமும். ஜாய தே - ஏற்படுகின்
றது.

பொழிப்புரை:—கைகால்முதலியன மூன்றாமாதத்தில்
உண்டாகின்றன. நான்காம் மாதத்தில் ஜீவனுக்கு (அபிவ்யக்தி)
தோற்றமேற்படுகின்றது

ஸ்லோகம்.

கதஸூகிமஹொஹிஷந ந்யாஜ்ஞொவ்ஷத: || (௧௬)

புஷ்டிஸ்யேஷீணவாஸ்யே கந்யாவரெவகிஷத் |

நபம்ஸகஸ்தூதரஸ்ய பாகே திஷ்டதிமத்யமே || (௧௭)

ததஸ்சலதி கர்ப்போபி ஜநந்பாஜடரேஸ்வத:

புத்ரஸ்சேத்தகூதிணபார்ச்வேச நயாவா மேசதிஷ்டதி

நபம்ஸகஸ்தூதரஸ்ய பாகே திஷ்டதிமத்யமே.

வியாக்யானம்:—தத: - அதற்குப்பிறகு, ஜநநபா - அன்னை
யினது, ஜடரே - வயிற்றினால், கர்ப்ப: - கர்ப்பமானது, ஸ்வத: -
தானே, சலதி - சலிக்கின்றது, புத்ர:சேத் - புத்திரனாயின்
தகூதிணே - வலது, பார்ச்வே - பாரிசத்திலும், கந்யா - பெண்
னானது, வாமேச - இடதுபக்கத்திலும், திஷ்டதி - இருக்கின்
றது, நபம்ஸகஸ்து - அஸ்யாயின், உதரஸ்ய - வயிற்றின், மத்யமே
பாகே - நடுப்பக்கத்தில், திஷ்டதி - இருக்கின்றது.

பொழிப்புரை:—அதற்குப்பிறகு அன்னையின் வயிற்றினில்
கர்ப்பம் தானே சலிக்கின்றது. புத்திரனாயின் வலது பக்கத்திலும்
புத்திரியாயின் இடதுபக்கத்திலும் இருக்கின்றது. நபம்ஸகஸ்து
யின் வயிற்றின் நடுப்பக்கத்தில் இருக்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

குகொஷீணவாஸ்யே கௌஸெகோதாவஹிஷதி |

சுமவ்ருதமுமஹாமாஸு ஸுஞ்சுநிஸ்யுயபுமவகூஷா || (௧௮)

விஹாயஸூஸூபுமகூஷீந ஜந்நாநந்திரஸஹவந ||

வதபுபெவ்யுக்ததஷாஹாவா நாபிவிஜாயதெ || (௧௯)

அதோதக்ஷிண பாரசவேதுசேதே மாதாபுமநயதி

அங்கப்ரத்யங்பாகாஸ்ச ஸுலக்ஷமா: ஸ்யுர்யுகபத்ததா

விஹாயச்மசரு தந்தாதீர்ஜநபாநந்தரஸம்பவாந

சதுர்த்தேந்யக்த தேஷாம் பாவநாமரிஜாயதே.

வியாக்யானம்—அத: - ஆதலால், புமநயதி - புத்திரனாயி
ருந்தால், மாதா - அவ்வினையாகியகர்ப்பிணி, தக்ஷிணபார்ச்வேது -
வலதுபக்கத்தைக் கீழ்வைத்து, சேதே-படுத்துறங்குகின்றான்
ததா அபிபாது, ஜநமாநந்த ரஸம்பவாந - பிறந்தபிறகுண்ட
வனவாகிய,ச்மசருதந்தாதீர்-மீசைபல்முதலியவைகளே,விஹாயி-
விடுத்து (தனி) அங்கப்ரத்யங்க பாகா: - அங்கப்ரத்யங்
கங்களும், யுகபத - ஓரகாலத்தில் ஸுலக்ஷமா: - ஸ்யு: - ஸுலக்ஷ
மங்களாயுண்டாகும் தேஷாம் பாவநாம், அபி - அத்தன்மை
களுக்கும், சதுர்த்தே நாலாவது மாதத்தில், வ்யக்ததா - விவ
க்கமுற்றிருத்தல், ஜாயதே - ஏற்படுகின்றது.

பொழிப்புரை:—ஆதலால் புத்திரனாயிருந்தால் கர்ப்பிணி வ
லப்பக்கம்கீழாய்ப்படுக்கின்றான். அபிபாது-பிறந்தபிறகுண்ட
கக்கூடிய மீசை பல்முதலியவை கிங்கலாகிய மற்ற அங்கப்பிரத
யங்களால் ஓரகாலத்தில் ஸுலக்ஷமங்களாயுண்டாகும் அத்தன்
மைகள் நாலாமாதத்தில் விவக்தமாய்த் தோன்றுகின்றது.

ஸ்லோகம்.

வஹஸஹெஸ்யபுஷெஷாவாஹஞ்சகூஷ்யஸ்யபயாஷிதாஹ
நவஹஸகவதகீஸா ஹவஹிரவஹநந || (௨௦)

பும்ஸாம்ஸ்தைய ததோபாவா பூதத்வாத்யாஸ்துயோஷிதாம்
நபும் ஸகேசதே மிசுரா பவந்திரகுநந்தன

வியாக்யானம்:—ரகுநந்தன ஸுராமா, பும்ஸாம் - புருஷர்க
களுக்கு ஸ்தையாதய: - சலனமற்றிருத்தல் முதலிய பாவா:-

தன்மைகளும், யோஷிதாம் - பெண்ணுக்கு; பூதவாத்யா: - சலநாழியைகளும், கட்டஸைக - ஆண் பெண்களிடையிலுள்ள, தை - ஆதன்மைகள், மிரர: - கலந்தவைகளாகவும், பவநதி - இருக்கின்றன.

பொழிப்புரை:—தூரமா புருஷர்களுக்கு நர்ரலமாயிருத்தல் முதலிய தன்மைகளும் ஸ்திரீகளுக்கு சலநாழியை முதலிய தர்மங்களும் அலிபிநிடம் அவ்விருதன்மைகளுக்கலந்தனவாயும் இருக்கின்றன.

ஸ்லோகம்.

பாதுஜைவாஸ்ய ஹுதயம் விஷயாநீரீகாஹதி ।

கதொரோதுஜேநாஹ்ஷம் சுயபாஹி விவ்ருதயொ (உக)

மாதருஜஞ்சாய்ஹ்ருதயம் விஷயாநிகாங்குதி
ததேர மாத்ருமனோஷ்டம் குர்பாத் கர்பவிந்ருத்தயே

வியாக்யானம்:—அஸ்ய - கர்ப்பப்பிரஜையினது, ஹ்ருதயம் - இருதயகமலமானது, மாத்ருஜம் - அன்னையின் ஹ்ருதயத்தாலுண்டாவதாய்க்கொண்டு, விஷயாந் - விஷயங்களை, அபிகாங்குதி - விரும்புகின்றது. அத: - ஆதலால், கர்ப்பவிந்ருத்தயே - கர்ப்பவிர்த்தியின்பொருட்டு, மாத்ருமனோஷ்டம் - அன்னையின்மனத்திருப்தியை, குர்பாத் - செய்யவேண்டும்.

பொழிப்புரை:—கர்ப்பத்திலுள்ள பிரஜையினது ஹ்ருதயமானது அன்னையின் ஹ்ருதயத்தாலுண்டாவதாய்க் கொண்டு விஷயங்களை விரும்புகின்றது ஆதலால் கர்ப்பவிந்ருத்தியின்பொருட்டு கர்ப்பினியின் மனத்திருப்தியைச் செய்யவேண்டும்.

ஸ்லோகம்.

காஹ்ஸிஹுதயாம் நாரீமாஹுஷ்டம் ஹுதீந்தகம் ।

காஹ்ஸிஹுதயாம் நாரீமாஹுஷ்டம் ஹுதீந்தகம் ॥ (உஉ)

தாஞ்சத்னிஹ்ருதயாம் நாரீமாஹுஷ்டம் ஹ்ருதீந்தகம்
அதாநாத்நாஹதாநாம்ஸ்யுர்கர்ப்பஸ்யவ்யங்கதாம்;

வியாக்யானம்—தத: - ஆதலால் கர்ப்பினியாகிய, த்விஹ்ருதயாம் - இருஹ்ருதயமுள்ள, தாம் - அந்த, நாரீம் - பெண்ணை, தௌஹ்ருதீம் - தௌஹ்ருதீஎன்று, ஆஹு: - சொல்லு

கின்றனர், தோஹதாநாம் - விரும்பிய அன்னபாதிகளை, அதா
னாத் - கொடுக்காவிடில், காப்பஸ்ய - காப்பத்திற்கு, வ்யங்க
தாதய: - அங்கவூனத்தன்மை முதலியன, ஸ்ய - ஈற்படும்,

பொழிப்புரை — ஆதலால் கர்ப்பிணியாகிய இருஹ்ருதய
முள்ள அம்மங்கையை தெவஹ்ருதீ என்று சொல்லுகின்றனர்
கர்ப்பிணிவிரும்பிய அன்னபானுதிகோததாரிபிலகர்ப்பத்திற்கு
அங்கவரீனக்துவமுதலியன வர்ப்பிரா.

பரலோகம்

சிறுதாய்-அஷ்டியெனெனல் தழாடுத-பாஜ, யதெஸ-ம-தல்

புறவகம்பவெறிநீதிசம் உருவொருணிதவருத்தி || (உரு)

மாதுரயத்விஷ்ணுவேலாபஸ் ததாரக்ததாஜாயதேஸுந
ப்ரபுத்தம்பஞ்சமேசுத்தம் பாமஸ்சொணிகபுஷ்டதா

வியாக்யானம்—மாது அன்றைக்கு, பதவிஷ்டியை - எந்த விஷயத்தில், ஸூய - ஆசையோ. ஸூத - புதல்வன், ததார்த்த - அதில் நிரிபமுடையான். ஜாபயை - ஆகின்றான். பஞ்சமே- ஐந்தாம்மாதத்தில், சித்தநா - மனமானது. பபுசுதம் - நன்று யறியும் யோக்கிதையுடையதாகும். மாமஸகோஸிதபுஷ்டதா - மாம்ஸரத்தம் இவைபுஷ்டியுடையது.

பொழிப்புரை—அவ்வாக்கு எவ்விஷயத்தில் விருப்பமுள் ளதோ அவ்விஷயம் புதல்வனானும் விருமப்படுவதாம் ஐந்தாம் மாதத்தில் மனம் நன்றாய்நியக் கூடியபொய்க்கிதை யுடையயுடை தாம் மாம்ஸரத்தம் இவைகளும் புஷ்டியுடையும.

ஸ்ரீலோகம்.

ஷெஷிஷாய-நவாகெஸொவிவிசுதா । (உச)

வெண்ண-ளெவாபவிதளவபெ_கதெ_கமவ-டுண-தா ||

ஷஷ்டேஸ்திஸ்நாயுகரகோ லோமவிவித்ததா

பலவர்களைச் சோபசித்தள ஸப்தமீதவங்கபூர்னதா

வியாக்யானம்—ஷஷ்டே - ஆறாம்மாதத்தில், அஸ்திஸ்நாயு
நகரகேசலோமவிவித்ததா - எனும்புஸ்நாயுப்பசைநகம் தலைமயிர்

மற்ற இடமுள்ள ரோமம் இவை தோன்றுகின்றன. பலவர்
 ணௌச - பல வாணங்களும், உபசிதௌ விருத்தியடையும்,
 ஸப்தமேது - எழுமாதத்தில், அங்ககூர்ணதா - அங்கங்களில்
 லாம் பூர்த்தியடையும்.

பொழிப்புரை—ஆரம்பமாதத்தில் எலும்புஸ்நாய நககேச
லோமங்கள் தோன்றும் பல்வாணங்களும் விருத்தியடையும்
ஏழாம்மாதத்தில் அங்கங்களை பரிபூர்த்தியாகும்

மீனோகம்.

வாடிமந்தரிதஹஸூஹிஸூதா துமய்யுவியயஸஃ ।

உ.அ.தொ.ம.வ-க.ஸ.வா.ஸ.ர.டி.ஷி.ம.வ-க.ய.ர.நி.தி.ஃ || (உரு)

பாதாந்தரி, துறஸ், தாபபாம, சீராதரம்தரம்பிதாபஸ;

உதவிக் கோராத பஸம் வாஸாத ஸ்திதாப் பயாந்ஸித.

வியாக்யானம்—பாதாநாதரீத ஹஸ்தாப்பார் - கால்களுக்
கிடையில் செவ்வரைக்கொலால், ஸ்ரீ - ஆரத்தாப்பத்தினுள்வ சிசு,
ச்ரோத்ரநத்தரம் - காத்தோட்டைநோ, பத்திய முடிபுகொண்டு,
கர்ப்பஸமவாஸித - காப்பவாஸத்தினுல், உத்தங்க - மிக்ககி
லேசமுற்றதாய்க் கொண்டு, சாப்பவயாநவித - கர்ப்பவாஸபயத்
தினுல் பீடிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு, அஸ்தி - இருக்கின்றது.

பொழிப்புரை—ஆதங்கு உற்பத்தியாகவானது கால்களுக்கிடையில்தென்ற மைகவளம் மாற்றப்பட்டதால் மூடிக்கொண்டு கார்ப்பவாஸத்தினால் மிகமகலேசமுதற்பதாய்க் கொண்டு உர்ப்பவாஸ பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டுருக்கின்றது.

ஸ்ரீ லாகம்.

சூவிஹ-குதபு, வெபாயொவாஹளமஹ-ஜஃ ஸாஜிஸ்ய-குதஃ ।

ஹாசு ஷ்ரீகிருஷ்ணன் ஸார்தாந்ஸொஸ-வீத்யை || (உரு)

ஆவிர்ப்பூதப்ரபோதோஸௌ கர்பதுக்காதிஸம்யுத்

ஹாகஷ்டம் திரிர்விண்ணு : ஸவா த்மாநம் சோகசீத்யத

லியாக்யானம்—ஆஸௌ - இந்தச்சிசுவானது, ஆவிர்ப்பூ
தஸ்வரூப: - தோன்றியநிஜஸ்வரூபத்தை யுடையதாய்க்கொ
ண்டு, கர்ப்பதுக்காதிஸம்பந்த: - கர்ப்பதுக்கமுதலியவைகளை

புடையதாய், அத - ிறகு, நிர்விண்ண - ஸ்வராக்ஷியமுடையதாய், ஹாகஷ்டமிதி - அந்நீதா கஷ்டமென்று, ஸ்வரத்மான்ம - தன்னைக்குறித்து, சோகசீதி - மிகவும் சோகமடைகின்றது.

பொழிப்புரை—இந்தச் சுவானது தோன்றிய மஜஸ்வரூபத் தையுடையதாய் கர்ப்பநுக்கா னுபவத்தோடு கூடியதாய்க் கொண்டு ஸ்வராக்ஷியமுடையதாய் அந்நீதாகஷ்டமென்று தன்னைக்குறித்து மிக்கச் சோகமடைகின்றது.

ஸ்லோகம்.

சுநஹநுதாஹாவஹுபநொஜஜிஹொவக்யசு ।
கரஹவாஹகாஸஸ்யாஹா ஐஹந்தாஸஹஸ்யாஸி (உஅ)
அநுபூதாமஹாஸஹ்ய புரோமபர்ச்சிதோஸஸக்ருத
கரம்பவாலுகாஸ்தப்தாசா தஹ்யந்தாஸுகாசயா ।

வியாக்யானம்—மம்சுத - மம்மங்கோச சேதிபபனவாக்ய துன்பங்கோபுடைய மஹாஸஹ்யபுர - மிகவும் ஸகிச்சுக்கூடாத நரகதேஹங்கள், அஸக்ருத - பலவீகாடிமுறை, அநுபூதா - அநுபவிக்கப்பட்டன, கரம்பவாலுகாதப்தாச - (வறுத்தமா) வறுக்கப்பட்ட மனஸ்களில் வறுக்கப்பட்டவர்களாய்க் கொண்டு, அஸுகாசயா - ஸுகஸித்தல்பமற்றவர்களாய், அதஹ்யந்த - தஹிக்கப்பட்டனம்.

பொழிப்புரை—மம்மங்கோச சேதிபபனவாக்ய துன்பங்கோபுடைய மிகவும் ஸகிச்சுக்கூடாதனவாகிய எண்ணிறந்த தேஹங்களைப் பெற்று எவ்வளவோ துன்புற்றனம். வறுத்தமாயோலுள்ள வறுக்கப்பட்ட மனஸ்களில் வறுக்கப்பட்டு மஹா துன்பத்தோடு தஹிக்கப்பெற்றனம்.

ஸ்லோகம்.

ஜடராநஸந்தப்தபித்தாக்யரஸவிப்ருஷஃ ।
மஹாஸயெநிஜ்ஜஹந்திஹுஸஹிஜாஃ । (உஅ)
ஜடராநஸந்தப்த பித்தாக்யரஸவிப்ருஷஃ
கர்ப்பாசயேநிமக்நம் து தஹந்தயதிப்ருசம்ஹிமாம்

வியாக்யானம்—கர்ப்பாசயே - கர்ப்பகோசத்தில், நிமக்நம் - அகப்பட்டுக்கொண்டவனாகிய, மாம் - என்னை, ஜடராநஸந்த

ப்தித்தாக்கப்பாஸிபருஷ் ஐடாககநியாஸ் கொதிக்கப் பெற்ற
பித்தநீர்த்துறிகள், அதிப்ருசமணி பங்கக்கிமைப்பாய், தஹ
ந்தி - கொளுதுகின்றன

போழிப்புரை—கார்ப்டிகோசுத்திலைகட்டிட்டுக் கொண்டவனாகிய என்னை ஜடராக்கிதியால் கொடுக்கப்பட்டிருப்பித்தகந்திருதுவிக்ந் மிகவும் கடுமையாய்த் தனிக் கண்டுவா.

ஸ்ரீலோகம்.

உரிய கருவியைக் கொண்டு கருவியைக் கொண்டு.

சுருஷா நிவர்த்தனம் குறித்து தலைவரவர்களேயும், கவர்ஷி-யும் உள் (2 சு)

உதர்ப் பஞ்சமிவக்தராணி கூடசுரஸ்ரலி தண்டனை

தூய்மையான தந்தையார் தந்தை பார்வையாஸ்திக் கர்ப்பிதந்

வியாக்யானம்—பாபாவஸ்திதரகசாதிதிதம - விஸாயாக்
கத்திலுள்ள சம்மயபீபீஸ்ஸ மலும்புகளால் தீநாததையாடைத்
தவனுகிய மன்னை, மடசாலாபிக வட்டகை - முள் விலையாயின்
முள்ளுக்கு, துல்யாபி நிகராயுள்ள, உதயகருமி வந்தநாணி -
உதரத்திலுள்ள பழுந்தலின் வாய்க்குறும், துதந்தி - ஹிம்வலிக
கின்றன.

பொழிப்புரை—விவரப்படுத்தி இன்னாடம்ப போன் றவரும்பு
களால் தொகுதையடைந்துகொண்ட வன்னை முன்னிலையின்
முன்னுக்குக்கு நிகராயுள்ள வாரிற்றுப்புழுக்களின் முகங்களுந்
ஹிம்வதிக்கின்றன.

ஸ்ரீலோகம்.

மஹா-காந்த-காந்த-குயிஷ்ட-ஜாநி-பு-ஜீ-வீ-தெ .

தமிழ்வாய்வியாவயதவாசு கநீயி கருவபாகஜெ || (௩௮)

கார்ப்பேதூர்க்கந்தபூயிஷ்டே ஜடராகிபந்திபிதே

துக்கம்மபாப்தம் யத்துஸ்மாத்கநீய' கும்பபாகஜம்

வியாக்யானம்—ஜடாக்கிப்ரதிபிதே - ஜடாகநியாஸ் கொ
ஞத்தப்பெற்றதும், தூர்க்கந்தபூமிஷ்டே - கெட்டநாற்றுகிறைந்
ததுமாகிய, கர்ப்பே - கர்ப்பத்தில், மயா-என்னால், யத் - எந்த,
துக்கம் - துன்பமானது, ஆப்தம் - அடையப்பட்டுளதோ, தஸ்

மாத் - அதிலும், கும்பபாகஜம் - கும்பீபாகமெனும் நரகத்திலுண்டாகும் துன்பமானது, கநீய - அற்பமேயாம்.

பொழிப்புரை—ஜடராக்கினியால் கொளுத்தப்பெற்றதும், கெட்டநாற்ற நிறைந்ததுமாகிய கர்ப்பத்தில் என்னால் எந்தத் துன்பம் அனுபவிக்கப்பட்டுளதோ அது துன்பத்திலும் கும்பீபாகமெனும் நரகத்திலனுபவிக்கும் துன்பம் அற்பமேயாம்.

ஸ்லோகம்.

வ-ஞயாவூகெ ஷ்வாயிகூம் வாஞ்ரஸிகூம் உயஜ வெசு ।

சுஸ-உவளகூஜீலாவஸூத தூஷம் உ-ஸாயிநா ॥ (௩௧)

பூயாஸ்ருக்ச்ஜேஷ்மபாயித்வம் வான்தாசித்வம்சயத் பவேத்
அசசௌக்ரிமிபாவச் சூதத் ப்ராப்தம் கர்ப்பசாயிநா

வியாக்யானம்—பூயாஸ்ருக்ச்ஜேஷ்மபாயித்வம் சீழ்ரததம் கபம் இவைகளைக் குடித்தல், வான்தாசித்வம்ச-வாந்தத்தைப் பிசித்தல், அசசௌ - மலத்தில், க்ரிமிபாவச்-புழுபோலாதல் ஆகிய, யத் பாதொன்று, பவேத் - ஏற்படுவதோ, தத் - அஃது, கர்ப்பசாயிநா - கர்ப்பத்திலுறங்கியவனாகிய என்னால், ப்ராப்தம்-அனுபவிக்கப்பட்டுளது.

பொழிப்புரை—சீழ் ரததம் கபம் இவைகளைக் குடித்தல் வானத்தைய பிசித்தல் மலத்தில் புழுபோலாதல் ஆகிய இவைகளும் கர்ப்பவாஸம் செய்யும் என்னால் அனுபவிக்கப்பட்டுளது.

ஸ்லோகம்.

மஹ-ஸய்யாஸுமார-ஹுஷ-ஹ்-ஸாயாஜ்யஜ்யாவிதக ॥

நாதிஸெதே உஹாஜ-ஹ்-ஸாநிஸுஷ-நா கௌஷ-கசு ॥ (௩௨)

கர்ப்பசய்யாம்ஸமாருஹ்ய துக்கம் யாத்ருங்மயாபிதத்
நாதிசேதேமஹாதுக்கம் நிச்சேஷநரகேஷ-தத்

வியாக்யானம்—கர்ப்பசய்யாம் - கர்ப்பமாகிய படுக்கையை, மாருஹ்ய - அடைந்து, மயா - என்னால், யாத்ருக் - எத்தனையை, துக்கம் - துன்பம், ஆபி - அடையப்பட்டதோ, தத் - அந்ததுக்கத்தை நிச்சேஷநரகேஷ - ஸகலநரங்களிலும் ஏற்

படுவதாகிய, மஹாதுக்கம் - பெருந்துக்கமானது, நாதிசேதே - அதிசயிக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—கர்ப்பகோசத்தையடைந்து என்னால் எத்தகைய துக்கம் அனுபவிக்கப்பட்டதோ அதனை ஸகல நாகங்களிலுமுள்ள பெருந்துக்கமும் மீறுகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

வனவம்ஸரநுபுராப்தாநாநா ஜாதீஸ்யாதநாஃ ।

ரோக்ஷோபாயஸிப்யாநு வதக்தெஷாஸததநாஃ ॥ (௩௩)

ஏவம்ஸ்மரந்புராப்தாநாநா ஜாதீஸ்யாதநா

மோக்ஷோபாயமரித்யாயநவர்த்ததேத்யாஸததபர

வியாக்யானம்—ஏவம் - இவ்வாறு, புரா - பூர்வம், ப்ராப்தா - அடையப்பட்டனவாகிய, நாநாஜாதீஸா - பற்பலதேஹங்களையும், யாதநாச - துன்பங்களையும், ஸ்மரந் - நினைந்துகொண்டு, மோக்ஷோபாயம் - மோக்ஷத்திற்கு உட்படத்தை, அபித்யாயந் - சிந்தித்துக்கொண்டு, அப்யாஸததபா - அப்யாஸத்தை யே முக்கியமாப்கொண்டவனாய், வர்த்ததே - இருக்கிறான்.

பொழிப்புரை—இவ்வாறு பூர்வம் அடையப்பட்ட ஜன்மங்களையும் துன்பங்களையும் நினைத்துக்கொண்டு மோக்ஷோபாயத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அப்யாஸததபரனாய் இருக்கிறான்.

ஸ்லோகம்.

சுஷ்ரெஷ் ஸுதீவ்யாதாரோஜஸூஜஸூஹூஜவம் ।

ஸஹாராவீதரகூ வநிவிதூ ஜீவிதே சிகம் ॥ (௩௪)

அஷ்டமேத்வக்ஸ்ருதீஸ்யாதாம் ஓஜஸ்தேஜஸ்சஹ்ருத்பவம்
சுப்ரமாரீதரக்தம்சநிமித்தம் ஜீவிதமதம்

வியாக்யானம்—அஷ்டமே - எட்டாமாதத்தில், த்வக்ஸ்ருதீ - தோலும்சலனமும், ஸ்யாதாம் - உண்டாகும், ஹ்ருத்பவம் - ஹ்ருதய கமலத்திலிருந்து திக்கின்றதும், ஜீவிதே - ஜீவனவேறுவாய், மதம் - சொல்லப்படும், சுப்ரம் - வெண்ணிறமுடையதும், ஸ்ரீதரக்தம்ச-கொஞ்ஜம் மஞ்சள்நிறம்கலந்த சென்னிறமுடைய

தாசிய ஓஜஸனும் தாதுபரிணாமும். 'தேஜச - தேஜஸனும் தாதுபரிணாமம் உண்டாகவந்தது

பொழிப்புரை—எட்டாவதுதத்தில் மாயுடசஸனும் உண்டாகின்றது. ஸ்ருதப கமலத்திலுண்டாகின்றதும் ஓவநாரண ஸ்ரேஷ்டஸம் வென்ஸிறமும கொஞ்சம் மஞ்சள்நலத்த சென்னி நம் பெற்றதாசிய ஓஜஸனும் தாதுபரிணாமம்சென்றும் ஏற்படுகின்றன.

ஸ்லோகம்

விதாருவபுநமஃஹம் வவவதஃப்யாவதி ।

ததொ ஜாஹவஷ்ரெஷ்நஜீவதொஜஸஸாகஃ (௩௫)

மாதாசபுதாபபயம் தஞ்சஸ்தத்பரதாசுகி

ததொஜதேஜஸ்டமேஷ்நஜீவதயோஜஸஜஜித.

வியாக்யானம்—தாதுபரிணாமம் தாதுபரிணாமம், சஞ்சலம் - சலிந் தின்றதாயினும், மாயுடசஸனும், மாதரம் - அன்னியின்வயிற்றி ஸ்ருததஸ்யேபாதாவதி - விசேஷமாய்க்கொண்டு சலிக்கின்றது, தத - ஆதலால், அஷ்டமே - எட்டாம், மாவதி - மாதத்தில், ஜாத - உண்டாவசிக, ஓஜஸ - ஓஜஸனும் தாதுவினால், உஜ்ஜித - இல்லாததாய்க் கொண்டு, தஜீவதி - ஜீவிக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—தப்ப்பரணது சலிக்கின்றதாயினும் மீண்டும் அன்னியின் வயிற்றிலேயே இருக்கவேண்டியதவசியமாதலால் அவ்வாறு இருந்துகொண்டு விசேஷமாய்ச் சலிக்கின்றது. ஆதலால் எட்டாம் மாதத்தில் பிறந்ததும் ஓஜஸ என்பதாக பூர்வம் சொல்லப்பட்டதாதுபரிணாமம் ஓஜஸதாய்க்கொண்டு ஜீவிக்கின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

கிவிதூரீவஸூநம் ஸஸ்ஸாரா தீவிதாஸவசு ।

ஸஸ்யம் ப்ரஸவஸூஸூநாவஸஷ்நவவிரிஷ்நம் ॥ (௩௬)

தஞ்சித்காலமவஸ்தாநம் ஸம்ஸ்காராதிரீடிதாங்கவத்

ஸமப ப்ரஸவஸ்பஸ்யாந்மாவஸஷ்நவமாதிஷ்நம்

வியாக்யானம்—ரீடிதாங்கவத - பிடைபடைந்த தேஹமு டையவன்'பொல், ஸமஸ்காராத் - ஸம்ஸ்காரத்தால் அப்பியாஸஸி

சேஷத்தால், கிஞ்சித்தாலம் - ஸ்வல்பபகாலம், அவஸ்தானம் - இருத்தல் ஏற்படுகின்றது, ப்ஸவஸ்ய - பிறத்தலுக்கு, ஸமயம்-சமயம், நவமாதிஷு - ஒன்பதாவது முதலிய, மா'ஸஷு - மாதங்கரில், ஸ்யாத் - அற்புதம்.

பொழிப்புரை—பிரதையடைந்த தேஹமுடையவன் பீபாலு, அதன் அப்ரியாஸவிசேஷத்தால் கொஞ்சகாலம் இருத்தல் ஏற்படுகின்றது. பிறகு ஒன்பதாவது முதலியமாதங்களில் பிரஸவஸமயம் ஏற்படுகிறது.

பரலோகம்.

ரீதாசுவஹாம் நாமோஸ்துதா நவதாஸிதா ।

நாவிஸ்நாவிமல-ஸ்ய ஜோகாஹாநாஸாவஹா || (5-6)

மாதுரஸ்ரவஹாம்நாமம் ஆச்ரித்யாகவஸதாதித।

பாபிஸ் தநாப நர்ப்பஸ்ய மரகம் தஹரதாஸிவஹர

வியாக்யானம்—மாதும் - அன்னையின், அஸ்வஹாம் - ரத்தத்
தவஹிக்கின்ற நாகிய, நாடம் - நாடியை, ஆசிரித்ய - ஆசிரி
யித்து, (பற்றிக்கொண்டு) அந்வதாநிதா-அற்பட்டுள்ள, நாமிஸீ-
தநாடி - தொப்புளிலுள்ள நாடியானது, கர்ப்பஸ்ய - கர்ப்பசிக
வுக்கு, மாத்ரஹ்மதஸாவஹா - அன்னையின் அன்னரசத்தை
செய்ப்பிப்பதாகும்.

பொழிப்புரை—அன்னையின் சக்தத்தை வலிக்கின்றதாகிய நாடியைப் பற்றிக்கொண்டு, ஏற்பட்டுள்ள தொப்புளிலுள்ள நாடியானது கர்ப்பத்திற்கு அன்னையின் அன்னரசுத்தைச் சேர்ப்பிக்கின்றதாயுள்ளது.

ஸ்ரீலோகம்

தெந்நீவதிமலை-பாவிசோதிராஹாரெணவொஷித.

சுவியந்த்விநிஷ்டம் வதித் கருகவிதநா || (௩௮)

செஷாஸ்திரியுலவாஹாஜராயபவபுலவாஸ்துதம்.

நிலவாரி நல்லுயரம் வா.த-ல் ராஜநுபெறுமொழிவம்.

யந்திராஜெயம்விநிஸ்து: வதக)தாநஸாய)த.

தேநஜீவதிகர்ப்போபிமாத்தாஹாரேணபோஷித:
 அஸ்தியந்த்ரவிரிஷ்டிஷ்ட: பதித:குக்ஷிவர்த்மனா
 மேதோஸ்ருக்திக்தஸர்வாங்கோ ஜராயுபுடஸம்வ்ருத:
 ரிஷ்க்ராமர்ப்ருசதுக்கர்த: ருதந்ருச்சைரதோமுக:
 யந்த்ராதேவம்விரிமுத: பதத்யுத்தானசாய்யுத

வியாக்யானம்—கர்ப்ப அபி - கர்ப்பசிக வும், தேந - அந்தக்
 தொப்புள்ளாடியினால், மாத்தாஹாரேண - அன்னையின் ஆகாரத்
 தால், போஷித: - போஷிக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு, ஜீவதி -
 ஜீவிக்கின்றது, அஸ்தியந்த்ரவிரிஷ்டிஷ்ட: - எலும்பினால் குழப்
 பட்டுள்ள கர்ப்பகோசத்தில் நெருக்குள்வவனும், மேதோஸ்ருக்
 திக்தஸர்வாங்க: - மேதஸ்(வஸைளனும் இருதயமாம்ஸப) ருதி
 ரம் இவைகளால் பூசப்பெற்ற ஸகல அங்கங்களையும் உடையவ
 னும், ஜராயுபுடஸம்வ்ருத - கர்ப்பவடிவமாகிய ஓர் புடத்தால்
 குழப்பெற்றவனுமாய், குக்ஷிவர்த்மனா - யோனிவாயாக, பதித:-
 வந்தவனுக்கொண்டு, அதோமுக: - கீழ்முகமுடையவனாய், ப்ரு
 சதுக்கராதத: - மிக்கதுக்கத்தால் மீட்க்கப்பட்டவனாய், உச்சை:
 ருதந் - உரக்கக்கத்திக்கொண்டு, ரிஷ்க்ராமர - வெளிப்படுகின்ற
 வனாகின்றான், ஏவம் - இவ்விதம், யந்த்ராத - கர்ப்பகோசத்தி
 லிருந்து, விரிமுத்த: - வெளிப்படுகின்றவனுக்க் கொண்டு, உத்
 தானசாயி - மடிமீது படுக்கக்கூடியவனாய், பததி-விழுகின்றான்.

பொழிப்புரை—கர்ப்பசிகவானது அந்தத்தொப்புள் நாடி
 யால் அன்னையின் ஆகாரத்தினால் போஷிக்கப்பட்டதாய்க் கொ
 ண்டு ஜீவிக்கின்றது. எலும்பினால் குழப்பட்டுள்ள கர்ப்பகோசத்
 தில் நெருக்குள்வவனும் மேதஸ்ருதிரம் இவைகளால் பூசப்பெ
 ற்றவனுமாய் யோனிவர்த் வந்து கீழ்முகமுடையவனாய் மிகவும்
 துக்கத்தால் நொந்தவனுமாய் உரக்கக்கத்திக்கொண்டு வெளிப்
 படுகின்றான். இவ்விதம் கர்ப்பகோசத்திலிருந்து வெளிப்பட்டவ
 னுக்க் கொண்டு மடிமீது வைக்கக்கூடியவனாய் விழுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

சுகிம் விதவ்ஷுஷாஸொஸெஃ கோவஸெஸிவ்ஷாஸுஷிக் ।
 கோஜ-காராஜிஷ்ஷெஷோ ரகஷ்ய(கஷ்ய)பாணிஃ ॥

விஞ்ஞவ ஞாக்கஸ்வதீரோத்யவஜாகிரீவீ || (சக)

அஞ்சித்தகஸ்ததாஸீலாஸக; மாம்ஸபேசிவதாஸ்தித.
 ச்வமார்ஜாராதிதம்ஷ்டிரிபபோ ரக்ஷ்யதே தண்டபாணிபி;
 பித்ருவத்ராக்ஷயம் பேந்திமாத்ருவட்டாகிரீமபி

வியாக்யானம்—ததா - அப்போது, அஞ்சித்தக - யாதும்
 செய்ய இயலாதவனும், மாம்ஸபேசிவத் - மாம்ஸபிண்டம்
 போல், ஆஸ்தித் - இருக்கின்றவனாய், தண்டபாணிபி - தண்
 டம் கையிலுடையவர்களாகிய, லோகை - ஜனங்களால், ச்வமார்ஜ்
 ஜாராதிதம்ஷ்டிரிபப - நாய்பூனை முதலியவைகளினின்றும்,
 ரக்ஷ்யதே - பாதுகாக்கப்படுகின்றான், ரக்ஷஸம் - அரக்கனை,
 பித்ருவத் - தகப்பனைப்போலும், டாகிரீம் - டாகிரீமுதலிய தே
 வதையை, மாத்ருவத் - தாய்போலும், வேத்தி - எண்ணுகின்
 றான்.

பொழிப்புரை—அப்போது யாதும் செய்ய இயலாதவனாய்
 மாம்ஸப் பிண்டம்போன்றவனாய்த் தண்டத்தைக் கையிலுடைய
 வர்களாகிய ஜனங்களால் நாய்பூனை முதலியவைகளால் உருவ
 ராதிருப்பதற்காகக்காக்கப்படுகின்றான். ரக்ஷஸனை தகப்பன்போ
 லும் டாகிரீதேவதையை தாய்போல் எண்ணுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

வ-ஞயம் வயொவஜிஜ்ஜாநாஜீவ-ஃகஷ்ட-ஃஹெஸஸவம் ।

ஸ்ரெஷணாவிஹிதாநாஸுஷ-ஃக்யாவஜெவஹி || (சஉ)

வஜுதவண-ஃவ வவந-ஃகாவகத-ஃநஸக்யதே ।

பூயம்பயோவதஞ்ஞானாத் தீர்க்ககஷ்டம் துசைசவம்
 ச்லேஷ்மணாபிஹிதாநாஸுஷம்நாயாவதேவஹி
 வ்யக்தவர்ணம்சவசனம் தாவத் வக்தும்சசக்யதே

வியாக்யானம்—பூயம் - சீழை, பயோவத் - பாலைப்போல்,
 அஞ்ஞானாத் - அறிபாமையால் எண்ணப்பட்டது, சைசவம் -
 சிசுப்பருவமானது, தீர்க்ககஷ்டம் - பெருங்கஷ்டத்திற்கு
 ஹேது, யாவத் - எவ்வளவுகாலம், ஸுஷும்நா - ஸுஷும்னை
 எனும், நாஸு - நாடியானது, ச்லேஷ்மண - கபத்தால், பிஹிதா-

சூழப்பெற்றதா யிருக்கின்றதோ, தாவத் - அவ்வளவுகாலம் வரையில், வ்யக்தவர்ணம் - அக்ஷரசுத்தமாய், வசனம் - வார்த்தையை, வக்தும் - சொல்லுவதற்கு, நசக்யதே - இயலுவதில்லை.

பொழிப்புரை—சீதைப்பாலைப்போல் அடியாமையால் எண்ணப்பட்டது சுகப்பாருமமானது பெருங்கஷ்டமெயன்றோ எவ்வளவுகாலம் ஸுஷுமனையெனும் நாடியானது கபத்தினால் சூழப்பட்டு உள்ளதோ அத்தனைகாலம் வரையில் அக்ஷரஸ்பண்டமாய் வார்த்தை சொல்ல இயலாததன்றோ

ஸ்லோகம்.

கூதவனவவமவெ-விரொழிதூ-வெநவஸக்யதெ || (௪௩)

ஒவ்வொடியளவமெ ஷாபுஜேதூஜாவிஹரம் ।

மாயதிகுலஸூக்ய-வெஷு-கடாகஸூலவலகி || (௪௪)

அதனவரநர்ப்பிரிதோதிதும்நைவாச்யதே

த்ருப்தேதாதெயனவநம் ப்ராப்யம்நமதஜ்வாவிஹவஸ

காயத்யகஸ்மாதுச்சைஸ்ஸது ததாகஸ்மாச்சசுவவகதி

வியாக்யானம்—அத்வவச - இக்காரணத்தாலேயே, கிப்பேயபி - கர்ப்பத்திலும், தோதிதும் - அழுவதற்கு, நசக்யதே எவ - இயலுவதில்லை, அத - பிறகு, யெவனம் - யெனவனப்பருவத்தை, ப்ராப்ய - அடைந்து, த்ருப்த - மதித்தவனாய், மர்மதஜ்வாவிஹவஸ - ஸ்திரீபோகத்திலேயே ஆவலுள்ளவனாய், அகஸ்மாத் - காரணமின்றி சற்றநேரம், காயதி - பாடுகின்றான், ததா - அப்படியே, அகஸ்மாச்ச - காரணமின்றிச்சற்றநேரம், வகதி - ஓடுகின்றான்.

பொழிப்புரை—இக்காரணத்தாலேயே கர்ப்பத்திலும் அழுவதற்கியலாதேயில்லை. பின்னர் யெனவனப்பருவம் வந்ததும் யாதும் தெரியாதவனாய் மதித்தும் ஸ்திரீபோகமொன்றிலேயே ஆவலுற்றுச்சற்றநேரம் பாடுவதும் சற்றநேரம் ஓடுவதும்இவை முதலிய செய்கைகளைச் செய்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

சூரொஹதிதா-ஞெஹாச ஸாந்தாநு-ஹஜயத்யவி ।

காஸ்க்ராய ஶீரோஹஜநுகாஹிஜவிஸ்க்ரதே ॥ (ச.நு)

ஆரோஹதிதநுந்வேகாத் சாந்தாநுத்வேஜயத்யபி
காமக்ரோதமதாதந்தஸஸந்தகாம்சகிலரிவிசுஷீதே

வியாக்யானம்—வேகாத் - வேகமாய், தநுந் - மரங்களில்,
ஆரோஹதி - ஏறுகின்றான், சாந்தாந் - அடங்கமுடைய பெரி
யோர் களை, உத்வேஜயதி - துன்பப்படுத்துகின்றான், காமக்ரோ
தமதாதந்தஸஸ - காமக்குரோதங்கனால் மதித்து யாதும் தெரி
யாதவனாய், காந்தித்அபி - எவர்களையும், நவிசுஷீதே - லக்ஷியம்
செய்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—வேகமாய் மாத்தினிலேறுகிறான் பெரியோர்
களைத் துன்புறுத்துகின்றான் காமக்குரோதமதத்தால் யாதும்
தெரியாதவனாய் எவர்களையும் லக்ஷியம் செய்கின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்

சுஸூரி ஶீரோஹவிராலாயாவாஸீராயாஶீரோஹயெ ।

உதாநவஞ்சிண-ஓகவாபிதொஜரஸநிபே ॥ (ச.சு)

சூஸக்தீ ஸ்ராவாணாத்ஃ சூத்நாஹுதெஹுஸம் ॥

அஸ்திமாம்ஸவிராலாயாவாமாபாமந்தாலயே

உத்தாநவஞ்சிமண்கேபாடி தோதரஸநிபே

ஆஸக்தீஸ்மரபாணர்த்த ஆத்மநாதஹ்யதேப்ருசம்

வியாக்யானம்—அஸ்திமாம்ஸவிராலாயா - எலும்புமாம்ஸ
நரம்பு இவைகளின் சேர்க்கை வடிவமாகிய, வாமாயா - ஸ்திரீயி
னது, உத்தாநவஞ்சிமண்கேபாடி - தோதரஸநிபே - விரிந்து துக்
கந்தமுள்ள தவளையின் பிளப்புற்றவயிற்றுக்கு சமானமாகிய,
மந்தாலயே - நிதம்பத்தில், ஆஸக்தீ - ஆவலுள்ளவனாய், ஸ்மரபா
ணர்த்த - ஸ்திரீபேகாவிச்சையால் நொந்து, ஆத்மநா - மனதி
னால், ப்ருசம் - மிகவும், தஹ்யதே - தஹிக்கப்படுகின்றான்.

பொழிப்புரை—எலும்பு மாம்ஸம் நரம்பு இவைகளின் சேர்க்
கைவடிவமாகிய ஸ்திரீயின் விகாரமாய் காணப்படுவதும் கெட்ட

நாற்றமுள்ளதுமாகிய தவணையின் பிளப்பு அடிவயிற்றுக்கு(ஆஸனத்துவாரத்திற்கு) நிகராகிய நிதம்பத்தில் ஆவலுடையவனாய் ஸ்திரீபோக இச்சையால் டொந்துமன சினால் மிக்க தஹிக்கப்படுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

சுஷிரோஸவிராக்ஷஹிக்ரிமநுஷங்கதவவஸஃ । (சௌ)

வாஸிதாஸ்யயாபிஞ்ஜாநகிஸிஹிக்ரிமநுஷகதஜமக ॥

அஸ்திமாம்ஸலிராத்வக்ப்ப கி ந்யத்வர்ததேவபு.

வாநாம்மாயயாமுடோநகஞ்சித் ஹிக்ரிமநுஷகதஜமக

வியாக்யானம்—வாமாநாம் - ஸ்திரீகளின், வபு. - தேஹமானது, அஸ்திமாம்ஸலிராத்வக்ப்ப எலும்புமாம்ஸம் நரம்புதோல் இவைகளாக் காட்டிலும், அந்நத - வேறாக, கிம் - யாது, வர்த்ததே இருக்கின்றது, மாயயா - மாமையால், அஞ்ஞானத்தால், மூட; - மோஹித்தவனாய்க் கொண்டு, ஜகத் - ஜகத்தை, கிம்ஸத் - சிறிதும், நவிக்ரிம - பரிபாலோசனை செய்து பார்த்துக் கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—ஸ்திரீகளின் தேஹமானது எலும்பு மாம்ஸம் நரம்புதோல் இவைகளாக் காட்டிலும் வேறாக் யாதுளது அஞ்ஞானத்தால் மோஹித்தவனாய்க் கொண்டு ஜகத்தைச் சிறிதும் விவேகித்துப் பார்க்கின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

நிமங்கதவநாணஹவநெஷெஹாஹாந்தேநிஷ்டுஸஃ ।

பயாஹிஜாயதெநெஷவகிஷ்டெதவஹெஷநிஷ்டெநஸி (சௌ)

நிர்க்கதேப்ராணபவநே தேஹோஹந்தம்ருசித்ருச;

யதாஹிஜாயதேநைவ வீக்ஷ்யதேபஞ்சவைஷபர்திநை;

வியாக்யானம்—ப்ராணபவேந - ப்ராணவாயுவானது, நிர்க்கதே - வெளிப்போய்விடின், ம்ருசித்ருச; - ஸ்திரீயின், தேஹ; - தேஹமானது, பஞ்சவைஷ; - ஐந்தாறு, தினை; - தினங்களில்

அத்தியாயம்.]

மூலமும் உரையும்.

உகக

யதாஹி - எப்படி, ஜாயதே - ஆகின்றதோ, ஹந்த - அந்தோந
வீக்ஷயதேவ - அது பார்க்கப்படுகின்றதில்லை

பொழிப்புரை—ப்ராணவாயுவானது வெளிப்போய்விடின்
ஸ்திரீயின்தேகமானது ஐந்தாறுதினங்களில் எவ்வாறாகுமோ
அந்தோ அதனை ஆலோசித்துப்பார்க்கின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

உஹாவரிவவஸாநஃஜராம் ப்ராப்யாதிக்ஷேவிதஃ । (சக)

ஸூஷ்ணாவிவிதொரஸோ ஜஹ்நந்தஜீயதி ।

ஸந்நஃதொரிக்ஷே க்ஷேதிதகஷாயபுக் । (ரு)

மஹாபிவஸ்தாநம் ஜராம்ப்ராப்யாதிதுக்தி:

ஸ்லேஷ்மணூபிணிதோரஸ்கோ ஜந்தமநதம்ஜீர்யதி

ஸநதநததோமநதந்ருஷ்டி: க்ஷேதிதகஷாயபுக்

வியாக்யானம்—மஹாபிவஸ்தாநம் - பெரும் அவமதி
ப்பிற்கிடமாகிய, ஜராம் - கிழத்தன்மையை, ப்ராப்ய - அடை
ந்து, அதிதுக்தி - மிக்க துன்புறுகின்றவனாகின்றான்,
ஸ்லேஷ்மணு - கபத்தால், பிஹிதோரஸ்க - மறைக்கப்பட்ட
மார்பினையுடையவனாகின்றான், ஜக்தம் - புசிக்கப்பட்ட, அந்நம்-
உணவு, நஜீர்யதி - ஜரிக்கின்றதில்லை, ஸநதநத - உதிர்ந்து
போனபற்களையுடையவனும், மந்ததந்ருஷ்டி: - குன்றியபார்வை
யுடையவனும். க்ஷேதிதகஷாயபுக் - கசப்புதுவர்ப்பு கலப்புச்
சுவை இவைகளைப் புசிக்கின்றவனும் ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை—பெரு அவமதிப்பிற்கிடமாகிய கிழத்தன்
மையை அடைந்து மிக்கதுன்புறுகின்றான். கபத்தினால் கட்
டப்பட்ட மார்புடையவனாகின்றான் உண்டஉணவுபெரிப்பதில்லை.
பற்களுதிர்ந்து பார்வையும் குன்றிப்போனதில்மையுடையவனாக்
கசப்புதுவர்ப்பு முதலியவைகளைப் புசிப்பவனாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

வாகுஷுக்ஷிவாகுரொஹாநொவஹம்

மாயாபுக்ஷஸிவாஷிவாரிவஹம்ஸுபாஹி । (ருக)

வாதபுக்கடிக்கீவாகரோருசரணைபல.

கதாயுதஸுமாவீஷ்ட பரிபூதஸ்ஸவபந்துவி

வியாக்யானம்—வாதபுக்கடிக்கீவாகரோருசரணை - வாயு வால் தங்கப்பெற்றுக்கோணிய இடை கழுத்து துடை கால் இவைகளையுடையவனும், அபல - பலமற்றவனும், கதாயுதஸுமாவீஷ்ட - அளவில்லங்காத பிணிகளையுடையவனும், ஸ்வபந்து; 19 - தனது பந்துக்களால், பரிபூத - அவமதிக்கப்பட்டவனும் ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை—வாயுவின் பிடியால் கோணிப்போன இடைகழுத்து கை துடைகால் இவைகளையுடையவனும் பலமற்றவனும் எண்ணிறந்த போகங்களையுடையவனும் தனது பந்துக்களால் அவமதிக்கப்பட்டவனுமாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

நிஸ்ஸௌசோராலதிந்தாங்க ஆலிங்கிதவரோஷிதம் । (102)

யுராயநுஸுலபாநு ஹோமாநு கெவலமவக-கெசுலமம் ॥

நிஸ்ஸௌசோராலதிந்தாங்க ஆலிங்கிதவரோஷிதம்.

த்யாயந்நஸுலபாந்போகாந் கெவலம்வர்த்ததே அசல

வியாக்யானம்—நிஸ்ஸௌச சத்தியில்லாதவனும், மலதிக் தாங்க - மலத்தால் பூசப்பெற்ற அங்கமுடையோனும், ஆலிங்கிதவரோஷிதம் - ஆலிங்கனம் செய்யப்பெற்ற பெருந்தாப முடையோனும் கெவலம், அஸுலபாந் - எளிதில் கிடைக்காதனவாகிய, போகாந் - போகங்களையே, த்யாயந் சிந்தித்துக்கொண்டு, அசல - அசைவற்றவனும், வர்த்ததே - இருக்கின்றான்.

பொழிப்புரை—சத்தியில்லாதவனும் மலம்பூசப்பெற்றதேக முடையவனும் தேஹம் கொடுமையாய்ப் பரிக்கப்பெற்றவனும் எளிதில் கிடைக்காதனவாகிய போகங்களையே சிந்தித்துக்கொண்டு இருக்குமிடம் விட்டசையாம இருக்கின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

ஸுவெ-ஃஜ்யகியாஸொவாசு ஹாஸ்யதெவாதகெகாஸுரி.

தெனாபூதிஜிஹ்வஸூ ஐயவாந்தொநாவவஸூதெ || (௫௩)

ஸர்வேந்தரியக்ரியா லொபாத் ஹாஸ்யதே பாலகாபி
ததேநாம்புதிஜதுக்கஸ்யத்ருஷ்டாநதோநோபலம்பதே

வியாக்யானம்.—ஸ்ரீவேந்த்ரியக்ரீயாலோபாத - எந்த இந்நி
ரியமும் வேலைசெய்வதற்கில்லாமற் போனமையால், பாலனை:
அரி - சிறுபாலர்களாலும் ஹாஸ்பதே - பரிஹவலிச்சகப்படுகி
றான், தத - பிறகு, ம்ருதிஜதுக்கஸ்ய - மானகாலத்துக்கத்தி
ற்கு த்ருஷ்டாந்த: - திருஷ்டாந்தமானது நலபலபயதே-காணப்
படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை.—எவ்வளவுதிரியமும் வேலைசெய்வதற்குல்லாமற் போவாமையால் சிறுபாலர்களும்கு பரிகலவிக்கின்றார்களா. அதன் பிறகு மானகாலத்துக்கத்திற்கு நிகரினில்ல.

ஸ்ரீலோகம்.

யஸாஜி ஹக்ஷ-ஞதாநி ப்ராஸாநிவிவாநா஽ந-ஜஃ ।

நீயதேதேதேநாஜந்தம் வரிஷகோவிஸ்யம் ||

வாராஹாஃ தஜ-இமதெதா மர-இமதெநவ வ.ந.ம. || (ருச)

யஸ்மாத்தபிபயதிபூதாநி பராபதாநயபிபராமருஜி

நீய்மீத மருக்யநாஜந்து', பரிஷ்வக்வேதாபிபந்துபி:

ஸாகராந்தர்ஜலகதோ கருடேநேவபந்நக

வியாக்யானம்—பராம் ருஜம் - பெரும்பிணியை, ப்ராப்தாநி
அபி - அடைந்தனவுமாகிய, பூதாநி - பிராணிகள், யஸ்மாத் -
எந்த எமனிடம், பிப்யதி - பயப்படுகின்றனவோ, பந்தூபி - பந்
துக்களால், பரிஷ்வத்த - அபி - தழுவப்பட்டுள்ளவனாயினும், ஜந்
து - மனிதன் ஸாகரார்த்தர்ஜலகத - ஸமுத்திரத்தி னடுஜலத்தில்
உள்ள, பந்தக - ஸர்ப்பமானது, கருடேநஜிவ - கருடனுலே
பிபால், ம்ருத்யுநா - யாமனால், நீபதே - கொண்டுகோகர்ப்புகின்
றான்.

பொழிப்புரை—பெரும்பிணிகளையுடைய பிராணிகளும் எவ
னிடம் பயப்படுகின்றனவோ பந்துக்களால் தழுவப்பட்டிருக்கி
னும் சமுத்திரநடுவிலுள்ள ஸர்ப்பம் கருடனாலேயேபோல எமனால்
கொண்டுபோகப்படுகின்றனர்.

ஸ்லோகம்.

ஹாகாந்தேஹாதரம் புத்ரா க்ரந்தமாநம்ஸுதாருணம் ।

பெண்களெவ ஸ படுண்டிதருமாநீயதெநாஃ ॥ (௫௫)

ஹாகாந்தேஹாதரம் புத்ரா க்ரந்தமாநம்ஸுதாருணம்
மண்டிக இவஸர்ப்பேண ம்ருத்யுநாநீயதேநா:

வியாக்யானம்—ஹா - ஹா, காந்தே - ஸுபத்நீ, ஹா - ஹா
தரம் - பணம் - புத்ரா - புதல்வர்களே என்று, ஸுதாருணம் -
மிக்கக்கொரமாய் க்ரந்தமானம் - அழுகின்றவனாகிய, நா - மனி
தன், மண்டிக - தவளையானது, ஸர்ப்பேண இவ - பாம்பினாலே
போல, ம்ருத்யுநா - எமனால், நீயதே - கொண்டுபோகப்படுகின்
ருன்.

பொழிப்புரை—ஹாபதநீ ஹா தனமே புத்திரர்களே என்
றுமிக்கப்பயங்கரமாய் அழுகின்றவனாயினும் தவளையானது ஸர்
ப்பத்தினாலே போல எமனால் கைப்பற்றப்படுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

மர்மஸூன்மத்யமாநேஷு முச்யமாநேஷு ஸந்திஷு ।

யததுக்கம் ம்ரியமாணஸ்யஸ்மர்யதாம்தந்முமுக்ஷுபி ॥ (௫௬)

மர்மஸூன்மத்யமாநேஷு முச்யமாநேஷு ஸந்திஷு
யததுக்கம் ம்ரியமாணஸ்யஸ்மர்யதாம்தந்முமுக்ஷுபி:

வியாக்யானம்—மர்மஸு - மர்மஸ்தாநங்கள், உநமத்யமா
நேஷு - ப்ராணன் வெளிப்படுவதில் தொந்தரையடையும்தோ
தும், ஸந்திஷு - ஸந்திபந்தங்கள், முச்யமாநேஷு - பிராணனா
ல்விடப்படும்போதும், ம்ரியமாணஸ்ய - மரணாவஸ்தையிலுள்ள
வனுக்கு - யந் - யாதொரு, துக்கம் - துக்கமுள்ளதோ, தத் -
அத்துக்கமானது, முமுக்ஷுபி - மோக்ஷத்தில் விருப்புற்றவர்க
ளால், ஸம்யதாம் - சிந்திக்கவேண்டியது.

போழிப்புரை—மர்மஸ்தானங்கள் ஹிம்ஸைப்படும்போதும்
ஸந்திபந்தங்கள் துடிக்குப்போதும் மாணவஸ்தையிலுள்ளவனு
க்கு எந்த துக்கம் நேருமோ அந்த துக்கம் மோகஷத்தில் விருப்
புற்றவர்களாஸ்சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டியது.

ஸ்லோகம்.

ஜெஷ்வாக்ஷிபுஜீரணாயாஸஃஜ்யபாஹி யஜீரணாய ।

ஜெ-தஜ-வா-ஸௌ-ந-ஸ-கி-ஸு-க்ர-அ-த-ர-மெ-ந-வொ-வ-பு-தெ ॥ (ருஎ)

ந்ருஷ்டாவாக்ஷிப்யமானாயாம் ஸம்ஜஞயாஹ்ரியமானாயா
ம்ருத்யுபாசேநபத்தஸ்யத்ராதா ரைவோலப்பாதே

வியாக்யானம்—ந்ருஷ்டௌ - கண்ணாது, ஆக்ஷிப்யமாண
யாம் - விழிக்கமுடியாது சொருகும்போதும், ஸம்ஜஞயா - ஞாப
கமும் ஹ்ரியமானாயா - குன்றிப்போகவே, ம்ருத்யுபாசேந - எம
பாசத்தால், பத்தஸ்ய - கட்டப்பட்டவனுக்குத் த்ராதா - ஈக்ஷகன்
ந உபலப்யதே, எவ - காணப்படுகின்றதெயில்லை

போழிப்புரை—கண் விழிக்கமுடியாது சொருகப்படும்போ
தும் நினைவும் தவிரவே ம்ருத்யு பாசத்தால்கட்டப்பட்டவனுக்கு
ஈக்ஷகன் காணப்படுகின்றதில்லை யன்றே.

ஸ்லோகம்.

ஸௌ-தயஜீர-நஸிஷாஜிஹ்வி-ததிவாவிநந ।

உவாஹ-உ-தஸுஜாஜீர-தீக்ஷதே ஜீ-நவக்ஷ-ஷா ॥ (ருஅ)

ஸம்ருத்யமாநஸ்தமஸாமஹத் சித்தமிவாவிசந்

உபாஹுதஸ்ததாஜ்ஞாதீந் ஈக்ஷதே தீநசக்ஷுஷா

வியாக்யானம்—தமஸா - அஞ்ஞானத்தால் ஸம்ருத்யமாந:-
தகையப்பட்டவனும் மஹத்சித்தம் - நன்றாயுள்ள சித்தத்தை
ஆவிசந், இவ - உடையவன்போல, ததா - அப்போது உபாஹு
த: - கூப்பிடப்பட்டவனாய் (க்கொண்டு) தீநசக்ஷுஷா - தினமா
கிய நேத்திரத்தால், ஜ்ஞாதீந் - ஸஹோதரவர்க்கங்களை ஈக்ஷதே-
பார்க்கின்றான்.

போழிப்புரை—அஞ்ஞானத்தால் தகையப்பட்டவனாய் சரி
யாய் உள்ளசித்தமுடையவன்போலக் கூப்பிடப்பட்டு ஞாநிகளை
தினத்தன்மையுடன் கூடிய விழியால் பார்க்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

சுய்வாஸௌநகரௌந ஸௌஹவாஸௌநஸ்யஹி ।

சூத்ராந்கூஷ்யபிரணம் தீக்ஷதௌவரிதஸ்யா ॥ (சுக)

அய பாசேநகாலேந ஸ்நேஹபாசேநபந்துரி

ஆத்மாநமக்ருஷ்யமாணம் தாநீக்ஷதேபரிதஸ்ததா

வியாக்யானம்—காலேந - எனனால் அய. பாசேந - இருப்புச் சங்கியாலும், பந்துரி - பந்துக்களால், ஸ்நேஹபாசேந - ஸ்நேகம் எனும் காரிற்றினாலும், ஆத்மாநம-தன்னை, பரித - இக்குறங்கூடம் க்ருஷ்யமாணம் - இழுக்கப்படுகின்றவனாக, தாநீக்ஷதே - காண்கின்றான்.

பொழிப்புரை—காலனால் இருப்புச்சங்கியாலும் பந்துக்களால் ஸ்நேஹபாசததாலும் தான் இருபக்கங்களிலும் இழுக்கப்படுகின்றதாகக் காண்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஹிக்ஷயாவாயுரீநஸ்யஸாஸௌநவரிஸஹ்யதீ ।

ஹிக்ஷயாவாயுரீநஸ்யஸாஸௌநவரிஸஹ்யதீ ॥ (சு௦)

ஹிக்கயாபாத்யமாநஸ்யச்வாலேநேநபரிதஷ்யத

ம்ருத்யுநாக்ருஷ்யமாணஸ்யநகல்வஸ்திபராயணம்

வியாக்யானம்—ஹிக்கயா- ஹிக்கையெனும் (இருமல்) வியாதியினால் தொந்தரையடைகின்றவனும் சவாலேந - சவாஸத்தால் பரிசஷ்யத - தேஹம்வறண்டுபோனவனும் ம்ருத்யுந - எமனால், ஆக்ருஷ்யமாணஸ்ய - இழுக்கப்படுகின்றவனுமான மனிதனுக்கு, பராயணம் - ரக்ஷகன், ந அஸ்திகல - இல்லையன்றே.

பொழிப்புரை—ஹிக்கையென்னும் இருமலால் தொந்தரையுற்றுச் சவாஸத்தால் வறண்டும் காலபாசத்தால் இழுக்கப்படுகின்றவனுமாகிய மனிதனுக்கு ரக்ஷகன் இல்லையன்றே.

ஸ்லோகம்.

ஸௌஸாரயக்துரீநாநஸ்யாபிஷேகௌநெநயிஷ்தீ ।

சூயாஸ்யாரீதி ஷௌவாதீ காலவாஸௌநயொஜீதீ ॥ (சுக)

ஸம்ஸாரயந்த்ரமாருடோயமதூதரதிஷ்டித:

க்வயாஸ்யாமீதி துக்கார்த்தக் காலபிரேதயோஜித:

வியாக்யானம்:—ஸம்ஸாரமாக்ய யந்த்ரத்தில் ஆருட:-எறியவனாய், யமதூதையமதூதர்களால், அதிஷ்டித:-அடங்கப்பட்டவனாக காலபிரேத-யமபாரத்தால் யோஜித:-கட்டப்பட்டவனுமாய், க்வ - எங்கு, யாஸ்யாமி - செல்லுவேன், இதி - என்று துக்கார்த்தக் - சோகத்தினால் வருத்தமோனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஸம்ஸாரமாக்ய யந்த்ரத்திலேறியவனாய் யமதூதர்க்கு வசங்கதனும் யாபாபத்தினால் கட்டப்பட்டவனுமாய் நெொண்டு எங்கு செல்லுவேன் என்று வருத்தமுறுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

கிங்கரோமிக்ஷமஹாதிக்கிம்மஹாதித்யஜாதிக்கிம் ।

ஐதிகதவ்யதாமுட க்ருத்ராத்தே ஹாத்யஜத்யஸூச (௬௨)

கிங்கரோமிக்ஷமசசாமிகிங்க்ருஹ்ணம்தய ஜாமிகம்

இதிகத்தவ்யதாமுட க்ருத்ராத்தே ஹாத்யஜத்யஸூச

வியாக்யானம்—கிம் - என்ன, கரோமி - செய்வேன், க்வ - எங்கு, க்ருத்ராமி - செல்லுவேன், கிம்-எதனை, க்ருஹ்ணம்-கிரஹித்துக்கொள்வேன், கிம் - எதனை, தயஜாமி - விடுவேன், இதி - என்று, கத்தவ்யதாமுட:- செய்வதின்தென்று தெரியாதவனாய், க்ருத்ராமி - மஹாகஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு தேஹாத்யஜத்யஸூச - ப்ராணனை த்யஜி - விடுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—என்னசெய்வேன் எங்குசெல்லுவேன் எதைப்பற்றுவேன் எதை விடுவேன் என்று இவ்விதம் செய்வது யாதொன்று அறியாமல் மிகவும் கொந்தரையடைந்து தேஹத்திலிருந்து பிராணனோடு வெளிப்படுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

யாதநாஹெஹஸம்ஸஹோயஸிஷ்டிதொயிஷ்டித:

ஐதொமக்யாநஹவகியாயாஸூயஸியாதநாமி (௬௩)

யாதநாதேஹ ஸம்பத்தோ யமதூதரதிஷ்டித:

இதோகதவாதுபவதி யாயாஸ்தாயமயாதநாமி

பொழிப்புரை.—யாதொருதேஹமானது கர்ப்பராதந்தனாதிகளால் எப்போதும் பூசப்பெறுகின்றதேதோ அழகிய ஆபரணங்களாலும் சிறந்தவஸ்துங்களினாலும் அலங்கரிக்கப்படுகின்றதேதோ அத்தேஹமே ஜீவனால் பிரியப்பட்டதாயின் தொடத்தகாததும் பார்க்கத்தகாததுமாகின்றது

ஸ்லோகம்

நிவ்வாயந்திநிலயாக்ஷணம்நஸ்தாபயந்தயம் |

நிஷ்க்ராமயந்திநிலயாத் க்ஷணம் நஸ்தாபயந்தயம்

வியாக்யானம்:—நிலயாத - இல்லத்தினின்றும் நிஷ்க்ராமயந்தி - வெளிக்கொண்டுபோகின்றார்கள் க்ஷணமபி - க்ஷணப்போதும் நஸ்தாபயந்தி - வைத்திருக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—இல்லத்தினின்றும் வெளிக்கொண்டுபோகின்றார்கள் க்ஷணப்போதும் வைத்திருக்கின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

உஹோதெவததம் காவெஷ்டம்உஷ்ஸுக்ரியதெகக்ஷணாக்ஷ |

ஊக்ஷுதெவாவஸுமாவெநமுயுகுக்ஷுநாவாயவெஸம் ||

வாநந-உஷ்ஸுதெவெஸாயஜநுகோடிநதெரவி|| (கஅ)

தஹ்யதேசததம் காவ்ஷடை, தத்பஸம்கரிபதேசக்ஷணாத

பக்ஷ்யதேவாஸ்ருகாவேநகரத் ரகுக்குரவாயஸை

புநர்நத்ருச்யதேஸாத ஜநமகோடிசதைபி

வியாக்யானம்—தத. அதன் பிறகு, காவ்ஷடை கட்டைகளோடு தஹ்யதே - கொளுத்தப்படுகின்றது தத் - அதுவும் க்ஷணத் - மூர்க்கணத்தில், பஸம்ச - சாம்பலாயும் கரியதே - செய்யப்படுகின்றது. அல்லது ஸ்ருகாவேநவா நரியர்லாவது கரத்ரகுக்குரவாயஸை - கழுகு நாய் காக்கை இவைகளாலாவது, பக்ஷ்யதே - புசிக்கப்படுகின்றது, புந: - மறுபடியும், ஸ: - அதே தேஹமானது ஜநமகோடிசதை அபி - நூறுகோடி ஜன்மம் எடுத்தாலும் நத்ருச்யதே - காணப்படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை.—அதன் பிறகு கட்டைகளோடு கொளுத்தப்படுகின்றது. அதுவும் க்ஷணத்தில்சாம்பலாக்கப்படுகின்றது. அல்

லது நரி கழுகு நாய் காக்கை முதலியவைகளால் தின்னப்படுகின்றது. நூறு கோடி ஜன்மமெடுக்கினும் அதே தேஹம் மீண்டும் காணப்படுகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

ஸாதாவிதா மஹாஜநம் ஸஜதெநாஜிஸ்திராயொவபெஜமதிகவஸு
ஹவெஹிஜதா ।

வனகொயதொவாஜதிகஜெபஹஸரொயம் விஸுரஹுஷஸஹஜஸம்
ஹவஹீவெலொகம் || (௬௯)

மாதாபிதா குருஜன்ஸ்வஸ்வஜநோமஹிதா மஹாபஹீமஜகதிகஸ்ய
பஹித ப்ரதிஜ்ஞா
ஹகொயதொவாஜதி காம புரஸ்ஸஹோயம் விச்ராமவிருஷஸத்ரு
சுகலு ஜீவலோகம்.

வியாக்யானம்—மஹோபஹீம இந்திரஜாலப்பாருள்களுக் குங்கராகிய, ஜகதி - (உலகில்). மம - எனது, மாதா - அன்னை; பிதா - எனது தந்தை, குருஜன - எனதுபெரியோர், ஸ்வஜக - எனதுபருதுஜனம், இதி - என்று, கஸ்ய - எனதுக்கு, ப்ரதிஜ்ஞா - நிச்சயம், பஹித - எற்படும், யத - யாதொருகாரணத் தால், அயம் - இந்த (ஜவன்) கர்மபுரஸ்ஸா - (தனது) புண்ணியபாவங்களாகிய கர்மங்களை முன்னிட்டவனாக, ஏகம் - ஒருவனாகவே வாஜதி - போகின்றானே, ஜீவலோக - இம்மனிதலோகமானது, விச்ராம விருஷஸத்ரு - கலு - களைப்பாறுமிடமாகிய மரத்திற்கு நிகரெயன்றே.

பொழிப்புரை — இந்திரஜாலப்பாருள்களுக்கு நிகராயுள்ள இவ்வுலகவாழ்க்கையில் எனது தாய்தந்தை எனது குரு ஜனம எனது பந்து என்றுநிச்சயிப்பது எப்படிக்கூடும் ஏனெனின் கர்மத்தோடுகூட தான் ஒருவனே போகும்படி ஆகின்றமையால் இம்மனிதலோகமானது களைப்பாறுதற்குச்சற்றித்தங்குமிடமாகிய மரத்திற்குஸமானமே யன்றே.

ஸ்லோகம்.

ஸாயம்ஸாயம் வாஸவூக்ஷஸஜெதாஹி ஹாஹீஹாஹஸ்தெநதெ
நஸ்யாந்தி ।

தஞ்சாவூர் காவலகம் விவரமாய்வுதற்குத் தயவுசெய்து
தயவு || (௭௦)

ஸாயம்ஸாயம்வாஸவ்ருஷம்ஸமேதா.. பராத, ப்ராதஸ்தேதநேதந
ப்ரயாந்தி

தாயக்தவநாயகம் நஞ்சவருகும் விஹங்காயத்வத்தத்வத்தஜ்
நாதயோ ஜ்நாதயஸ்ச

வியாக்யானம்—ஸாயம் ஸாயம் மாலைதோறும் மாலைதோறும், வாஸஸ்ருஷ்டம் வஸித்ருதம் மாத்தை, ஸமேதா - சென்று அடைந்தேசர்திருத்தன வாசிய, விஹங்கா - பணிகள், யத்வத் எப்படி, ப்ராத் ப்ராத - காலேதோறும் காலேதோறும், தஞ்சஸ்ருஷ்டம் - அம்மாதத்தை ந்யக்தவா - விட்டுவிட்டு அநயோநயம்-ஒன்றிற்கொன்று பிரிந்து, தேகதேக - அவ்வவ்விடையோடு ப்ரயாததி - போய்விடுகின்றன, தத்வத் - அதுபோலவே ஜ்ஞாதய-ஞாதிகரபு; அஜ்ஞாதா - ஞாதிகளல்லாதவர்களும் என்க.

பொழிப்புரை.—எப்படி மாலைதோறும் மாலைதோறும் வசிக்கும் மரத்தை யடைந்து ஒன்றுகூடிய பறவைகள் பிறகு காலைதோறும் மாலைதோறும் ஆம்மாத்தைவிட்டு ஒன்றுக்கொன்று பிரிந்து அது வது வந்தவழியே பரி சென்றுவிடுகின்றதோ அது போலவே ஜ்ஞாதிகளும், அஜ்ஞாதிகளும் என்றறியத்தக்கது.

ஸ்வேதகம்

சூகியீஜஹவெஜ்ஜநஜ் நஹீஜஹவெநூகிஃ ।

வடியநவசுரான்மொதா வஜ்ஜுதீதநிஸநாஃ ॥ (௭௧)

மருதிபீஜம் பவஜ்ஜகமஜகமபீஜம் பவநம்ருதி
கடையந்தரவது சராசீகா பமப்ரமீதயசிசமநர

வியாக்யானம்—ஜநம் - பிறவி ம்ருதபீஜம் - மரணஹது
பவேத் - ஆகும், ம்ருதி - மரணமாபது, ஜநமபீஜம் - பிறப்புக்கு
ஏது, பவேத் - ஆகும், நர - ஜீவன் உடையத்தரவத் - ஏற்றுமாம்
போல, அச்சராத் - ஸ்வயின்றி அநிசம் - இடைவிடாமல் பமப்ரா
மீதி - சுற்றிக்கொண்டேயிருக்கிறான்.

பொழிப்புரை.—ஜம்மம் மானஹதுவும் மரணம் ஜம்மஹதுவும் ஆகின்றது ஜீவன் ஏற்றுமரம் போல் ஓய்வின்றி எப்போதும் சுற்றிக்கொண்டேயிருக்கிறான்.

ஸ்லோகம்.

மஹேஸ்வரஹி வக்ஷ்யாமி ஸ்ரணஹ்வாவஹிதொருபம் ।
 சித்தாஹிஜாயதே விச்வம் சியெய்வெதக்ஷ வ்யாபதே । (௭௨)

கர்ப்பேபும்ஸ: சுக்ரபாதாத் யதுக்தம் மரணாவதி
 ததேதஸ்ய மஹாவ்யாதே மத்தேதாநநயோஸ்திபேஷஜம்

வியாக்யானம்—பும்ஸ - ஜீவனுக்கு, கர்ப்பே - கர்ப்பத்தில்,
 சுக்ரபாதாத் - சுக்லம் விழுந்தது முதல், மரணாவதி - மரணம்
 வரையில், யத் - யாதொன்று உக்தம் - சொல்லப்பட்டதோ;
 தத் ஏதஸ்ய - அந்த இந்த மஹாவ்யாதே - பெரும் பிணிக்கு;
 பேஷஜம் - மருந்து, மத்த என்னிலும், அந்ய: - அந்நியன்
 நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை.—ஜீவனுக்குக் கர்ப்பத்தில் சுக்கிலமேசர்ந்தது
 முதல் மரணம் வரையில் யாதொன்று சொல்லப்பட்டதோ அவ்
 வந்தபெரும்பிணிக்கு மருந்து என்னிலும் அந்நியன் இல்லை.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று

தேஹஸ்வரூபநிருபணமேனும்.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

ஸ்லோகம்.

தேஹஸ்வரூபம் வக்ஷ்யாமி ஸ்ரணஹ்வாவஹிதொருபம் ।
 சித்தாஹிஜாயதே விச்வம் சியெய்வெதக்ஷ வ்யாபதே । (௭௩)

தேஹஸ்வரூபம் வக்ஷ்யாமிச் ச்ருணுவ்வாவஹிதொருபம்
 மத்தோஹிஜாயதே விச்வம் மய்யேவைதத்ப்ரதார்யதே

வியாக்யானம்.—ந்ரூப - ஓ அரசனே தேஹஸ்வரூபம் -
 தேஹஸ்வரூபத்தை, வக்ஷ்யாமி - சொல்லுகிறேன், அவ்ஹித: -
 ஸாவத: அமனதோடிருந்து, ச்ருணுவ்வ- கேட்பாயாக, விச்வம்-
 எல்லாம் பிரபஞ்சம் மத்த: ஹி - என்னிடமிருந்தே ஜாயதே -

உண்டாகின்றது. மயி எவ - என்னிடமே, ஏதத் - இது ப்ரதா
ர்யதே - நிலைபெறுகின்றது.

போழிப்புரை.— ஓ அரசனே தேஹஸ்வரூபத்தைச் சொல்
லுகின்றேன் ஸாவதானமனதோடு கேட்பாயாக என்னிடமிரு
ந்தே ஸதஸ சராசரமும் தோன்றுகின்றது என்னிடமே இதுநிலை
பெறுகின்றது.

ஸ்லோகம்

பியெய்வெஜியிஷ்டாநவீயதெ ஸுக்தி ராநுப்யவத் ।

சுஹம்சாநிபிஷ்டம் வநுணம் உஜ்ஜிதாநம் உவிசுஹம் ॥ (உ)

மய்யே வேதமதிஷ்டாநே லீயதே சுக்திரூப்யவத்
அஹம்துநிர்மல பூர்ணம் ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹம்

வியாக்யானம்—இதம் - பிரபஞ்சமானது, சுக்திரூப்யவத் -
இப்பியில்வெள்ளிபோல, அதிஷ்டாநே அதிஷ்டானமாகிய,
மயிஎவ - என்னிடமே, லீயதே - ஒடுங்குகின்றது, அஹம்து -
யானேவெனின், நிர்ம்மலம் - நிர்ம்மலமானும் பூர்ணம் - பரிபூர்ண
னும் ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹம் - ஸச்சிதாநந்தஸ்வரூபனுமான யிருக்கி
ன்றவன்.

போழிப்புரை— இப்பிரபஞ்சமானது. இப்பியில் வெள்ளி
போல அதிஷ்டானமாகிய என்னிடமே ஒடுங்குகின்றது யானே
வெனின் நிர்ம்மலனும் பூர்ணனும் ஸச்சிதாநந்தஸ்வரூபனுமான
வன்.

ஸ்லோகம்

சுஹம்மொநி ரஹம்காரம் ஸுக்தி ராநுப்யவத் ।

கநாஜிவிஜிபாபுதஸுந ஜமதாரணதாஹுகெ ॥ (௩)

அஸங்கோநிரஹங்கார சத்தம் ப்ரஹ்மஸநாதநம்
அநாத்யவித்யாயுக்தஸ்ஸந்ஜகத்காரணதாம்வரஜே

வியாக்யானம்.—அஸங்கம் - ஸம்பந்தமில்லாதவன் நிரஹங்
காரம் - அஹங்காரமில்லாதவன், ஸநாதநம் - எப்போதுமுள்ள
தாகிய சத்தம் - மாயையின் கலப்பற்ற ப்ரும்மம் - ப்ரும்ம

அனாத்வீத்யாயுக்த:ஸந - அனாதியாகிய அவித்தையோடுகூடியவனாய்க்கொண்டு, ஜகத்காரணதாம் - ஜகங்களுக்குக்காரணமாயிருத்தலை, வாஜே - அடைகின்றேன்

போழிப்புரை.— ஸமாதத்திலுள்ளதவனும அஹங்காரமில்லாதவனும எப்போதும் உள் அபநுமமாயுமுள்ளநான் அனாதியாயுள்ள அவித்தையோடுகூடியவனாய்க்கொண்டு ஜகத்காரணனாகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

சுநிவ-ஃவாஹாவிஜ்ஜாதி மஹாபரிணாமிநீ ।

ரஜஸூகம் குரோஸ்தி கஜ-ணாஃ பரிசிகீதி-தாம் ॥ (ச)

அநிர்வாச்-யாமஹாவித்யாத்ரிசுணபரிணமிநீ

ரஜஸ்ஸதவம்தமஸ்-சேதிதத்குணா பரிசீர்த்திதா

வியாக்யானம்—அநிர்வாசயா - துணிந்தோதமுடியாததாகிய மஹாவித்யா - மஹத்தாகிய அவித்தையானது, த்ரிசுணா - முக்குணமுடையதும் பரிணமிநீ பரிணமிக்கின்றதுமாயுள்ளது தத்குணா - அதன்குணங்கள், ரஜஸ் - ரஜஸ்ஸதவம் - ஸத்துவம், தமர்-ச இதி - தமஸ் என்று, பரிசீர்த்திதா - சொல்லப்பட்டன.

போழிப்புரை—துணிந்தோதமுடியாத அந்த அவித்தையானது முக்குணமுடையதும் பரிணமிக்கின்றதுமானது. அதன்குணங்கள் ரஜஸ் ஸத்துவம் தமஸ் என்று சொல்லப்பட்டன.

ஸ்லோகம்

லகூம் ஸூகூம் ஸிரஜிஷ்டம்ஸூவஜ்ஜாநாவூஷ்டம்நுணாம் ।

உ-ஃவாஷ்டம் ரதூவண-ம் உ-வ-ஃவாஜொரீதம் ॥ (ரு)

ஸதவம் சுக்லம் ஸமாதிஷ்டம் ஸூகஜ்ஞானஸ்பதம்ந்ருணம் துக்காஸ்பதம் ரக்தவர்ணம்சஞ்சலஞ்சரஜோமதம்

வியாக்யானம்.—ஸதவம் - ஸத்துவமானது; சுக்லம் - வெண்ணிறமானது என்று ஸமாதிஷ்டம் - சொல்லப்பட்டது ந்ருணம்-மனிதர்களுக்கு ஸூகஜ்ஞானங்களுக்கிடமாயுள்ளது ரஜ: - ரஜேர்குணமானது துக்காஸ்பதம் - துக்கத்திற்கிடமாயும் ரக்தவர்

ணம் - செந்நிறமுடையதும், சஞ்சலம் - சலித்துக்கொண்டே இருப்பதும் என்று மதம் - சொல்லப்பட்டது.

பொழிப்புரை—ஸத்துவமானது வெண்ணிறமுள்ளது என்றும் மனிதர்களுக்கு ஸுகஞானங்களுக்கிடமாயுள்ளதென்றும் சொல்லப்பட்டது. ரஜோகுணமானது துக்கத்திற்கிடமும செந்நிறமுடையதும் சஞ்சலமாயுள்ளதுமானது என்று சொல்லப்பட்டது.

ஸ்லோகம்

கரீக்ஷுஷ்டம் ஜபம்பொதூ உதாலீநம் ஸுகாதிஷ்டம் ।

சுதேதாரீஸையோயாமாஹிக்ஷிஸா த்ரிமணாதிகா ॥

சுயிஷ்டாநே வரீயெய்வஜதெ விஸாரூபதாம் ।

ஸுகௌஜகவஜ்ஜௌஹஜம்பொயசுஷேவதாம் । (எ)

தம க்ருஷ்ணம் ஜடம்ப்ரோக்தம் உதாலீநம் ஸுகாதிஷ்டம்
அதேதாமஸமாயோகாத் சக்தி ஸாத்ரிகுணாத்மிகா
அதிஷ்டானே சமய்யேவ பஜதேவிசவ்ருபதாம்
சுக்தெவ ரஜதவத்ரஜ்ஜௌபுஜங்கோபதவதேவது

வியாக்யானம்—தம - தமோகுணமானது க்ருஷ்ணம் - கருநிறமானது, ஜடம் - அசேதனமானது, ப்ரோக்தம் - என்று சொல்லப்பட்டது (சிறிதுமபிரகாசமில்லாதது) ஸுகாதிஷ்டம் - ஸுகம்முதலியவைகளில் உதாலீநம் - உதாலீனமாயுள்ளது அதஃ - ஆதலால் மம - எனது ஸமாயோகாத் சேர்க்கையால் த்ரிகுணாத்மிகா முக்குணஸ்வரூபமாகிய ஸா அந்த சக்திஃ மாபாசக்தியானது அதிஷ்டானே - அதிஷ்டானமாகிய, மயி ஏவ-என்னிடத்திலேயே சுக்தெவ - இப்பிரியில், ரஜதவத் வெள்ளிபோலும் ரஜ்ஜௌ - கயிற்றின், புஜங்க - ஸரப்பமானது, யத்வத் ஏவது - போலவேயும் விஸ்வபாவதாம் - பிரபஞ்சபாவத்தன்மையை பஜதே - அடைகின்றது.

பொழிப்புரை—தமோகுணமானது கருநிறமுடையது. ஜடம் ஸுகாதிகளில் உதாலீனமாயுள்ளது என்றும் சொல்லப்பட்டது ஆதலால் எனது சேர்க்கையால், முக்குணஸ்வரூபமாகிய அந்த சக்தியானது அதிஷ்டானமாகிய என்னிடமே இப்பிரியில் வெள்

ளிபோலும் கயிற்றினில் ஆரவம்போலும் பிரபஞ்சமாகும், தன்மையைப்பெறுகின்றது.

ஸ்லோகம்.

ஆகாசாதீநி ஜாயந்தேமத்தோபூதாநிமாயயா ।

தொராஸ்பிஷம் ஸவம் தேஹாயம் பாஞ்சபௌதிகம் (அ)

ஆகாசாதீநி ஜாயந்தேமத்தோபூதாநிமாயயா ।

தொராஸ்பிஷம் ஸவம் தேஹாயம் பாஞ்சபௌதிகம்

வியாக்யானம்—மத்த என்னிடமிருந்து மாயயா - மாயையால், ஆகாசாதீநி - ஆகாயம்முதலியனாகிய பூதாநி - பூதங்கள் ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன. தை - அப்பூதங்களால் இதம் ஸ்வம் - இஃதெல்லாம், ஆரப்தம் - உண்டாயின, அயம் - இந்த தேஹ - தேஹமானது, பாஞ்சபௌதிக - பஞ்சபூதங்களால் உண்டாயினது.

பொழிப்புரை—என்னிடமிருந்து மாயையால் ஆகாயம்முதலிய பூதங்கள் உண்டாகின்றன அப்பூதங்களாலேயே பிரபஞ்சம் உண்டாயிற்று. இத்தேஹம் ஐம்பூதங்களாலேயே உண்டானது.

ஸ்லோகம்

வித்யுஷாஸிதாஹநாஷ ஷட்கோசம் ஜாயதேவபு: ।

ஸூயவொஷீநிஜைவ ஜாயந்தேவித்யுதவ்யா ॥ (க)

பித்ருப்யாமசிதாதந்ராத் ஷட்கோசம் ஜாயதேவபு:

ஸூயவொஷீநி மஜ்ஜாச ஜாயந்தே பித்ருதஸ்ததா

வியாக்யானம்—பித்ருப்யாம் - தாய்தந்தையர்களால் அசிதாத் - புசிக்கப்பட்ட அந்ராத் - ஆகாரத்தால் ஷட்கோசம் - ஆறுகோசமாயுள்ளதாகிய வபு: - தேஹமானது ஜாயதே - உண்டாகின்றது ஸூயவ: - சிறுநரம்புகள் அஸ்தீநி - எலும்புகள் மஜ்ஜாச - மஜ்ஜை என்னும் எலும்புநரம்புகளிலுள்ளகசிவு இவைகள் பித்ருத: - தந்தையினிடமிருந்து, ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன.

பொழிப்புரை—தாய்தந்தையர்களால் புகிக் கப்பட்ட அன்னத்தால் ஆறுகோசமாகிய தேஹம் உண்டாகின்றது. சிறு நரம்பு எலும்பு மஜ்ஜை இவைகள் தந்தையினிடமிருந்தாகும் அம்சங்கள்.

ஸ்லோகம்

கூஜா ஸஸொணிததி ரீகூதஸூலவந்திஹி ।

காவாஸஸு - ஸ்ஷயிடாஸஸு ரீகூஜா விசூஜாவயா ॥ (கௌ)

தவங்மாம்ஸசோணிதமிதிமாத்ருதஸ்பவந்திஹி

பாவாஸஸ்யு: ஷட்விதாஸ்தஸ்யமாத்ருஜா: பித்ருஜாஸ்ததா

வியாக்யானம்— தவங்மாம்ஸசோணிதம் இதி - தவக்கு மாம்ஸம் ரக்தம் எனும் இவைகள் மாத்ருத:ச - அன்னையினிடமிருந்து, பவந்திஹி - உண்டாகின்றனவன்றோ, தஸ்ய - சரீரத்திற்கு மாத்ருஜா: - அன்னையினிடமிருந்து உண்டாவனவும் ததா பித்ருஜா: தந்தையினிடமிருந்து உண்டாவனவுமாகிய பாவா: - பாவங்கள் ஷட்விதா: ஸ்யு: - ஆறுவிதங்களாகும்.

பொழிப்புரை—தவக்கு மாம்ஸம் ரக்தம் இவைகள் அன்னையினிடமிருந்து உண்டாவனவன்றோ தேஹத்திற்குத் தாய்தந்தையரிடம் உண்டாகும் தாதுக்கள் அறுவகையாகும்.

ஸ்லோகம்

ரஸஜா சூக்ஷ்மஜாஸஸப்தஸம்ஸூதாஸஸாத்மஜாஸ்ததா ।

ரஸஜா ஆத்மஜாஸஸப்தஸம்ஸூதாஸஸாத்மஜாஸ்ததா

வியாக்யானம்:—ரஸஜா: - (பின்சொல்லப்படுகின்றவனாகிய) ரஸஜங்களாகிய ஸப்த - ஏழும், ஆத்மஜா:- (ஆத்மஜங்களென) பின்சொல்லப்படுகின்றனவாகிய ஏழும் ததா - அங்ஙனமே ஸ்வாத்மஜர் - ஸ்வாத்மஜங்களென்னப்படுவனவும் ஸம்ஸூதா: - கூடியனவாகின்றன.

பொழிப்புரை:—ரஸஜங்களெனப் பின்சொல்லப்படுகின்றனவாகிய ஏழும் ஆத்மஜங்களென்னப்படுவனவாகிய ஏழும் அங்ஙனமே ஸ்வாத்மஜங்களென்னப்படுவனவும் கூடியனவாகின்றன.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருதயஸ்தோணிதஜேஹொ பஜாஹ் ஹயகூஜாஹ் ||

ஹ்ருதயஸ்தோணிதஜேஹொ பஜாஹ் ஹயகூஜாஹ் || (௧௧)

ம்ருதவ: சோணிதம் மேதோமஜ்ஜாப்லீஹாயக்ருத்குதீம்
ஹ்ருந்நாபீதபேவமாத்பா: ஸ்யு: பாவாமாத்ருபவாமதா:

வியாக்யானம்—சோணிதம் - 1 க்தம், மேத: - ஹ்ருதயத்திலுள்ள மாம்ஸவிசேஷம் மஜ்ஜா - ௪ லும்புநரம்புகளில்கிழங்குகளிலுள்ள மாம்ஸம்-என்னப்படும் வயிற்றின் இடப்பக்கத்தில் உள்ள மாம்ஸம் யக்ருத-காலகண்டமென்னப்படுவது வயிற்றின்வலப்பக்கத்திலுள்ள மாம்ஸம், குதம்-அபானம், ஹ்ருத- மார்பினின்தாமரைபோன்றுள்ள ஹ்ருதயம் நாபீ - தொப்புள், இதிலேவ மாத்யா:- எனும் இவைமுதலிய, ம்ருதவ: - மிருதுவாயுள்ள, பாவா: - பாவங்கள், மாத்ரு பவா: - அண்ணியினிடமிருந்துண்டாவன என்றும் மதா: - சொல்லப்படுவன.

பொழிப்புரை—1 க்தம், மேதஸ், மஜ்ஜை, ப்லீஹா, யக்ருத, குதம், ஹ்ருத, நாபீ, இவைமுதலிய மிருதுவாகிய பாவங்கள் அண்ணியிடமிருந்துண்டாவன என்பதாம்.

ஸ்லோகம்

ஸூக்ஷ்மரொகிஷஸூரய-ஹிராயஸ்தயோநவரஃ ||

ஸூக்ஷ்மரொகிஷஸூரய-ஹிராயஸ்தயோநவரஃ || (௧௨)

ச்மசுருரோமநசஸ்நாயுஸிராதமநயோநகா:

நசநா: சுக்ரமித்யாதிஸ்திரா: பிதருஸமுத்பவா:

வியாக்யானம்—ச்மசுரு (முகத்திலுள்ள ரோமம்) ம்சை ரோம - ரோமம் (மற்ற இடங்களிலுள்ள ரோமம்) கச: - தலையிலுள்ளனவாகிய கேசங்கள், ஸ்நாயு - வஸை எனும் தாதுவிசேஷம் ஸிராதமநய: - ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலநாடிகள் நகா: - நகங்கள், தய: - பற்கள் சுக்ரம் - ரேதஸ் இத்யாதிஸ்திரா: - இது முதலிய ஸ்திரமாகிய ஆம்சங்கள் பிதருஸமுத்பவா: - புந்தையினிடமுண்டாவன.

பொழிப்புரை—மீசை ரோமம் கேசம் வளை ஸலிசுத்மஸ்தூல
நாடிகள் நகம் பல் சுக்லம் இதுமுதலியனவாகிய அம்சங்கள்
தந்தையினிடமுண்டாவன.

ஸ்ரீலோகம்.

ശരീരഭാവമിതിവ-ഗ്ഗണ-ഗ് വൃജിഷ്ട-ബ-ഗ്ഗണ-ഗ് ||

சுமெராய-பக்ஸி-^{ஸ்}ரம இது ஸீநுரஸஜாநிதம் (கங)

சரீரோபசுதிர்வர்களை வருத்திச் ச்ருப்திர்பலம்ஸ்திதி:

அலோலுபத்வம் உத்ஸாஹ: இதயாதீந்ரஸஜாந்விது:

வியாக்யானம்:—சரீரோபசிதி:- சரீர உற்பத்திகாலத்தில் உள் ளபருமன், வர்ண: - நிறம், வ்ருத்தி: - க்ரமமாய்வளருதல், த்ரு ப்தி: - பூரிப்பு, பலம் - வலிமை, ஸ்திதி: - அவயவங்களின் உறுதி த்தன்மை அலோலு பத்வம் - க்ருபணத்தன்மையின்மை, உத் ஸாஹ: - உற்சாகம், இத்யாதீர் - இது முதலியவை, ரஸஜாந- தா துவிசேஷத்தாலுண்டாயின என்று, விது: - அறிகின்றனர்.

பொறிப்புரை— உற்பத்திகாலத்திலுள்ள பெருமன் நிறம் வளருதல் பூரிப்பு வலிமை அவயங்களின் உறுதித்தன்மை, க்ருபணத்தன்மையின்மை, உற்சாகம் இவை முதுபெய தாது விசேஷத்தால் உண்டாவன என்பதாம்.

ஸ்ரீலோகம்

[illegible]

புயதொழுகாநோயுஞ் சிறியாண்டு விரிதலாம். (கச)

இச்சாத்வேஷஸ்ஸுகம் துக்கம் தர்மாதர்மௌ சபாவநா
ப்ரயத்னோ ஜ்ஞாநமாயு: செந்த்ரியாணித்யேவமாத்மஜா:

வியாக்யானம்:—இச்சா - விருப்பம், த்வேஷ: - வெறுப்பு, ஸுகம் - ஸௌ, துக்கம் - ஸௌ தர்மாதர்மௌ - புண்ணியபாவங்கள் பாவநா - ஸ்மரணேஹதுவாகிய ஸம்ஸ்காரம் ப்ரயத்ந: - முயற்சி ஜ்ஞாநம் - அறிவு, ஆயு: - ஆயுள், இந்திரியாணி - இந்திரியவ்யாபாரம் இத்யேவம்-இவைமுதலியன, ஆத்மஜா: - ஜீவனாட் உண்டாவன.

பொழிப்புரை:— இச்சை, துவேஷம், ஸுகம், துக்கம், புண்ணியபாவங்கள் பாவனை முயற்சிஞானம் ஆயுள் இந்திரியவி யர்பாரம் இவமுதலியன ஜீவனால் ஏற்படுவன.

ஸ்லோகம்

ஜோதெஜ்யாணிஸ்ரவணம் ஸுஸ-நடிஸ-நஹயா ||
ரஸநம்வூராணித்ராஹம் வம்வதெஷாம்வமொவராம் |
ஸஜ்ஜஸுஸ-த்யயார-டுவம் ரஸொமஸஹதிகு ராக || (௧௫)

ஞானேந்திரியாணிஸ்ரவணம் ஸ்பர்சனம் தர்சனம் ததா
ரஸநம் க்ராணமித்யாஹம்: பஞ்சதேஷாம் சகோசரா:
சப்த: ஸ்பர்சஸ்ததாரூபம்ரஸோகந்த இதிக்ரமாத்

வியாக்யானம்:—ஞானேந்திரியாணி - ஞானேந்திரியங்கள்,
க்ரவணம் - காது, ஸ்பர்சநம் - தொக்கு, தர்சநம் - கண், ரஸ
நம் - நாவு, க்ராணம் - மூக்கு, இதி - என்று, பஞ்ச - ஐந்துஎன்
றும், ஆஹம்: - சொல்லுகின்றனர். தேஷாம் - அவைகளின்
கோசரா:ச - விஷயங்களும், க்ரமாத் - முறையே, சப்தம்:சப்தம்
ஸ்பர்சம் - ஸ்பர்சம், ரூபம் - உருவம், ரஸ - ரஸம், (சுவை) கந்
த: - வாஸனை, இதி - என்று சொல்லப்படுகின்றன.

பொழிப்புரை—ஞானேந்திரியங்கள் காது தோக்குகண் நாவு
மூக்கு என்று ஐந்துள்ளன. அவைகளின் விஷயங்களுமுறையே
சப்தம் ஸ்பர்சம் ரூபம் ரஸம் கந்தம் என்று சொல்லப்படுகின்
றன

ஸ்லோகம்

வாக்ஸராஃ ஷ்ரி-ம-ஷோவஸூநாஹம் கடுஜெ-ஜ்யாணிஹி |
வவநாஜாமமரி விஸம-ர-தயிக்கு ராக ||
கடுஜெ-ஜ்யாணாம் ஜாநீயாநஜெ-ஸெவொஹயாத்ஹம்
க்யாஸெஷாம்நொவ-ஜிரஹொகாரஸுதம் வரம்
சுந்தம் ஞானித்ராஹம்ஸுதித்வெதிவத-ஷயம் || (௧௬)

வாக்ஸராங்க்ரிசுதோபஸ்தார்யாஹம்: கர்மேந்திரியாணிஹி
வசநாதாநகமநவிஸர்கதய: க்ரமாத்

கர்மேந்திரியானும் ஜாரீயாந்மநஸ்சைவோபயாத்மகம்
 க்ரியாஸ்தேஷாம் மகோபுத்தி ரஹங்காரஸ் தத் பரம் .
 அந்தஃ கரணமித்யாஹஃ சித்தம் சேத்சதுஷ்டயம் .

லியாக்யூனம்:—வாக்கராங்க்ரிசுதோபஸ்தாதி - வார்த்தை
 (வாக்)பாணி பாதம் அபானவாய் குஹ்யம் இவைகள் கர்மேந்திரி
 யாணி - கர்மேந்திரியங்களென்று விது; - என்றிறநதனர் தேஷா
 ம், கர்மேந்திரியானும் - கர்மேந்திரியங்களின் க்ரியாஃ - கிரியை
 கள், க்ரமாத் - முறையே, வசனாதானகமநவிஸர்க்கரதய:—வசனம்,
 வாங்குதல், போதல், விடுதல், ஆனந்தித்தல் இவைகள்
 என்று ஜாரீயாத் - அறிக மந: -மனமானது உபயாத்மகம்-இருவ
 கையிந்திரியங்களோடு விஷயங்களில் பிரவர்த்திக்கின்றது, மந: -
 மனம், புத்தி: - புத்தி அஹங்காரம் - அஹங்காரம், சித்தம் -
 சித்தம், இதி - என்று சதுஷ்டயம் - நான்கும் அந்த: - கரணம்,
 இதி - அந்தக்கரணமென்று, ஆஹஃ - சொல்லுகின்றனர்.

போதிப்பூரை—வாக்கு பாணி பாதம் குஹ்யம் குதம் இவை
 கர்மேந்திரியங்களென்னப்படுவதாம். அந்தக்கர்மேந்திரியங்களின்
 கிரியைகள் முறையே, வசனம் பெற்றுக்கொள்ளுதல் போதல்
 விடுதல் ஸுகித்தல் எனும் இவைகளாம். மனமானது ஞானகர்மே
 ந்திரியங்களோடு கலந்து பிரவர்த்திக்கின்றதாம். மனோ புத்தி சித்
 தாஹங்காரம் எனும் இந்நான்கும் அந்தக்கரணம் என்னப்படும்.

ஸ்லோகம்

ஸுஹ்ரஃ—ஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃ .

ஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃ .

ஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃ .

ஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃஸுஹ்ரஃ . (உ0)

ஸுகம்துக்கம் சவிஷயௌ வஜ்ஞெயௌமநஸ:க்ரியா:
 ஸ்ம்ருதி பீதி விகல்பாத்யா புத்திஸ்யாந்ரிஸ்யாத்மிகா
 அஹம்மமேத்யஹங்கார: சித்தம் சேதயதேயத:
 ஸ்த்வாக்யமந்த:கரணம் குணபேதாத்நரிதாமதம்

வியாக்யானம்—மநஸு - மனஸிற்று, ஸுகம் - ஸுகமும், துக்கம்ச - துக்கமும், விஷயௌ - விஷயங்களென்று, விஜ்ஞௌ - அறியத்தக்கவைகளாம், கிரியா - கிரியைகள் ஸம்ருதி பீதிவிகல்பாத்யா - நினைவு பயம் விகல்பம் முதலியனவாம், புத்தி - புத்தியானது நிர்ஸபாத்த்மிகா - நிச்சயவடிவமாம், அஹம்மம், யான் எனது, இதி - எனது, அஹங்கார - அஹங்காரமாம், யத் - யாதொருகாரணத்தில் சேதயதே - சிந்திக்கச்செய்கின்றதோ தத் - ஆதலால் சித்தம் - சித்தமென்பதாம், ஸத்வாக்யம் - ஸததுவமென்னப்படும், அநதகரணம் - அநதகரணமானது குணபேதாத - குணபேதத்தால் த்ரிதா - மூவ்வகையாய் மதம் - கொள்ளப்பட்டது.

பொழிப்புரை—மனவிற்கு ஸுகதுக்கங்கள் விஷயங்களாம். கிரியைகள் நினைவுபயம் விகல்பம் முதலியனவாம். புத்தியானது நிச்சயவடிவமாம். யான் எனது என்பது அஹங்காரமாம். சிந்திக்கின்றமையால் சித்தம் என்பதாம். ஸத்துவிமென்னப்படும் அந்தக்கரணங்குணப்பதத்தால் மூலகையாயுள்ளது.

ஸ்ரீலோகம்.

ஸகல ரஜஸேஜிதி மண்ணாவகா தபொகிகாஃ ।

சூழலிக் குழந்தி படுகெடுகாவி வுலு தயொரிதாஃ ॥

ராஜலா ராஜலா லாவா காகெகுடா டிஜாடியம்.

நிபுராவஸுபுரோஜாதிவம்வநாநாஜிஸு-தாஸிஸா. || (22)

ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி குணஸ்ஸத்வா த்துஸாத்விகா

ஆஸ்திரேலியத் திரைப்பட இயக்குநர் பி. டி. ஹாட்ஸ்டீ

ரஜஸோராஜஸாபாவா: காமக்ரோதமநாதய:

நித்ராலஸ்ய ப்ரமாததிவஞ்சநாத்யாஸ்து தாமஸா:

வியாக்யானம்:—ஸத்வம், ரஜஸ், தம், இதி, - ஸத்வம் ரஜஸ் தம்ஸ் என்று, குணை: - குணங்களாம் ஸத்வத்து - ஸத்துவத்தினால் (நிகழ்வனவாகிய) ஆஸ்திக்ய சத்தி தர்மமகருசிப்ரப்ருதய: - ஆஸ்திகத்துவம் செளசம் தர்மத்திலேயே பிரியம் முதலியன ஸாத்விகா: - ஸாத்விகங்களாம் ரஜஸ: - ரஜஸினால் காமக்ரோத

மதாதய: - காமக்ரோதமதங்கள் முதலியனவாகிய ராஜஸா: - ராஜஸங்களாகிய பாவா: - தன்மைகளாம் நித்ராவஸ்யப்ரமாதா திவஞ்சனாதயா: - நித்திரை சோம்பல் அஜாக்கிரதை வஞ்சனை முதலியன. தாமஸா: - தாமஸ (தமோகுணததாலாகிய) தன்மைகளாம்.

பொழிப்புரை:—ஸத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்று குணங்களாம், ஸத்துவகுணத்தால் ஏற்படுவன ஆஸ்திக்கியம் செளசம் தர்மசிந்தனை முதலியனவாகிய ஸாத்துவிசுத்தன்மைகளாம். ரஜஸினால் காமக்ரோதமதம் முதலியனவாகிய ராஜஸத்தன்மைகள் ஏற்படுவனவாம். தமோகுணத்தால் நித்திரை சோம்பல் அஜாக்கிரதை வஞ்சனை முதலியனவாகிய தாமஸத்தன்மைகள் ஏற்படுவனவாம்.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருதே நுஜ்யதா ரொமோ நாமஸ்யா ஹ்ருதே ஸ்வஸா: |
ஷெஹோதா தா க்ஷஸ்யஸா ஹ்ருதே க்ஷஸ்யா நிநாநா || (உரு)

ப்ரஸந்நேந்தரியதாரோக்யாநாலஸ்யாதயாஸ்து ஸத்வஜா:
தேஹேநாமாத்ராத்மகஸ்தஸ்மாதாதத்தேததக்குணாநிமார்

வியாக்யானம்—ப்ரஸந்நேந்தரியதா - இந்திரியங்கள் தெளிவுற்றிருத்தல் ரோகமின்மை சோம்பலின்மை முதலியன ஸத்வஜா: - ஸத்துவகுணத்தினால் உண்டாவன தேஹ: - தேஹமானது மாத்ராத்மக: - பஞ்சபூதங்களின் அம்சங்களாலுண்டானது தஸ்மாத் - ஆதலால், தத்குணாந் - அவைகளின் குணங்களாகிய இமார் - இவைகளை ஆததேத - பெறுகின்றது.

பொழிப்புரை:— இந்திரியசுத்திரோகமின்மை சோம்பலின்மை முதலியன ஸத்துவத்தின் காரியங்கள். தேஹமானது பஞ்சபூதங்களின் அம்சங்களாலுண்டானதாதலின் அக்குணகாரியங்களாகிய இவைகளைப் பெறுகின்றது.

ஸ்லோகம்.

ஸஹ்யோக்ரோதேவா தாவெவித்ரோவோக்ஷதாயுகி:
ஸவமமநாநாயொ: ஸஸ-ஸஸஸ-ஸெந்தியம் ||

உதேத வண்பெகெபாகுங் உதெந்மநிநுதயோ ।

வலாரணரீதீரநி வங்உகேபாணி நுகுசுதா ॥

புரணாவாநிளதயாவூநஸரீநொநாநவங்ஜகாந் ।

நாமம் சுஞ்ரீபங்உகூகாந் வெவடிதம் யநம் ஜயம் ॥ (உசு)

உசெசெதாவாய்விசூதிவ்யூமூணாதிவாவம் ॥

ஸப்தஸ்ஸமீராத்ரம் முகரதாவைசித்ர்யம்ஸுசுத்மதா த்ருதி:

பலம்சகநாத்வாயோ: ஸ்பர்ஸஸ்சஸ்பர்ஸதேந்ந்ரியம்

உத்சுபணமபசுபாகுஞ்சநெகமநம் ததா

ப்ரஸாரணமிதீமாநி பஞ்சகர்மாணி ரூசுதா

ப்ராணாபாநௌ ததாய்நாஸமாநோதாநஸம்ஜ்ஞகாந்

நாகம் கூர்மம்ச க்ருகரம் தேவதத்தம் தநம் ஜயம்

தஸைதாவாய் விக்ருதிஸ்ததா க்ருஹ்ணாதிஸாகவம்

வியாக்யானம்:—சப்தம் - சப்தம், ச்ரோத்ரம் - ச்ரோத்ரேந்
நிரியம் முகரதா வைசித்ரியம் - பேசுந்தன்மையின்விசேஷம்
ஸுசுத்மதா - ஸுசுத்மத்துவம், த்ருதி: - தைர்யம் பலம் ச - பல
மெனும் குணங்கள் ககநாத் - ஆகாயத்திலிருந்து பெறப்பட்ட
டன. வாயோ: - வாயுவினின்றும் ஸ்பர்ச: - பரிசம், ஸ்பர்சநேந்
த்ரியம் - தொக்கிந்திரியம் உத்சுபணம் - உயரக்கிளம்புதல்
அபசுபாகுஞ்சநே - கீழிறங்குதல் குறுக்குப்பாய்தல், கமநம் -
செல்லுதல் ப்ரஸாரணம் - பரவுதல், இதி - என்று இமாநி -
இந்த பஞ்சகர்மாணி - ஐந்துகர்மங்களையும், ரூசுதா - கடினத்
தன்மை, ப்ராணாபாநௌ - ப்ராணுபானன் இவைகளையும் வ்யர்ந்
ஸமானொதாநஸம்ஜ்ஞகாந் - வியானஸமான உதான என்பவைக
ளையும் நாகம் - நாகளையும் கூர்மம் - கூர்மளையும் க்ருகரம் - க்ரு
பும்தேவதத்தம் - தேவதத்தளையும் தனஞ்ஜயம் - தனஞ்
பும ஆகிய ஏதா: - இந்த தச - பத்து வாயுவிக்கருதி: -
வாயுவிகாரங்களையும் லாகவம் - லகுத்தன்மையையும் க்ருஹ்ண
தி - பெறுகின்றது.

பொழிப்புரை:—சப்தம் காது பேசுந்தன்மையின்விசேஷம்
ஸுசுத்மத்துவம் தைர்யம் பலம் எனும் குணங்களை ஆகாயத்தி
லிருந்து கிரஹிக்கின்றது. வாயுவினின்று பரிசம் தொக்கு இவை
களையும் உத்சுபணம் அவசுபணம்ப்ரஸாரணம் கமநம் ஆகு

ஞ்சரம் எனும் ஐந்துகர்மங்களையும் ப்ராண அபானவ்யான உதா
நஸமானநாக கூர்மக்ருகர தேவதத்தனஞ்ஜய எனும் இந்தப்ப
த்து வாயுவிக்காரங்களையும் லகுத்தன்மையையும் கிரஹிக்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

தேஷாஜுவோதரஃ ப்ராணஃ நாவலஃ கணாடிவஸ்திதஃ ;
வரத்யஸௌ நாவிகயோநாபௌ ஹ்ருத்யபங்கஜே ||
ஸஹோஜாரணநிஸாவஸா ஹ்வாஸாபொவிகாரணா || (உஅ)

தேஷாம் முக்யதரஃ ப்ராணஃ நாவலஃ கண்டாதவஸ்திதஃ
சரத்யஸௌ நாவிகயோநாபௌ ஹ்ருத்யபங்கஜே
சப்தோச்சாரணநித் வாஸோச்வாஸாதேரிகாரணம்

வியாக்யானம்:—தேஷாம் - அவைகளுள் முக்யதரஃ-முக்கிய
மாயுள்ள ப்ராணஃ - பிராணனைது நாவலஃ - நாவிக்குமேல் கண்
டாத் - கண்டத்துக்குக்கீழ் அவஸ்தி-இருக்கின்றது அஸௌ-
இந்த (பிராணனைது) நாவிகயோ - மூக்குகளின் (வழியாய்)
நாபௌ - நாடியிலும் ஹ்ருத்யபங்கஜே - ஹ்ருத்யகமலத்திலும்
சரதி - ஸஞ்சரிக்கின்றது சப்தோச்சாரண நிச்வாசோச்வாஸா
தே - அபி - சப்தங்களை உச்சரித்தல் உச்சவாஸம் நிச்வாஸமுத
வியதற்கும் காரணம் - ஹேதுவாயுள்ளது.

பொழிப்புரை—அவைகளுள் முக்கியமாயுள்ள பிராணனைது
நாவிக்குமேல் கண்டத்திற்குக்கீழ் உள்ளது. மூக்குகளின்வழி
யாய் நாடியிலும் ஹ்ருத்யகமலத்திலும் ஸஞ்சரிக்கின்றது. சப்தோ
ச்சாரணம் மூச்சிழுத்தல் மூச்சுவிடுதல் முதலியவற்றிற்கும் கார
ணமாயுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

சுவாநஸுமஹோரெபேகடிஜ்வொவாடிநெவஸி |
நாவிகணெவகணெயொநாபொஜாநவஷாநிஷதி |
தஸுரீ-ஹ்ருத்யபங்கஜே கரிகீகீகீகீகீ || (உஆ)
அபானஸ்து குதேதேமேட்ரே கடிஜங்கோதரேஷ்வபி

நாபிகண்டே வங்க்ஷணயோநுருஜாநுஷுதிஷ்டதி

தஸ்யமூத்ரபூரிஷாதிவிஸர்க்கம் கர்மகீர்த்தித:

வியாக்யானம்—அபான: து - அபானனாநது குதே - ஆஸனத்திலும் மேட்ரே - குஹ்யத்திலும், கடிஜங்கோதரோஷு அபி-இடைமுழங்கால் வயிறு இவைகளிலும் நாபிகண்டே-நாவியிலும் கண்டத்திலும் வங்க்ஷணயோ: - துடைகளின் ஸந்தியிலும் ஊருஜாநுஷு - துடைமுழங்கால்களின் மத்தியங்களாகிய இடங்களிலும் திஷ்டதி - இருக்கின்றது தஸ்ய - அந்த அவானனுடைய கர்ம - காரியமானது மூத்ரபூரிஷாதிவிஸர்க்க: - முத்திரமலமுதலியமோசனம் கீர்த்தித: - என்றுசொல்லப்பட்டது.

பொழிப்புரை—அபானனாநது ஆஸனத்திலும் குஹ்யத்திலும் இடைமுழங்கால் வயிறு இவைகளிலும் நாவியிலும் கண்டத்திலும் துடைகளின் ஸந்திகளிலும் துடைமுழங்கால்களுக்கு நடுவிலுள்ள இடங்களிலும் இருக்கின்றது. அதன் காரியமானது முத்திரமலாதிமோசனம் என்க.

ஸ்லோகம்

வ்யாநோக்ஷிஸ்ரோத்ரமூல்பேஷு ஜிஹ்வாக்ரானேஷு திஷ்டதி |
பிராணாயாமபூதித்ராமத ஹணாஜிஸ்யுகி-௩ || (௩௦)

வ்யாநோக்ஷிஸ்ரோத்ரமூல்பேஷு ஜிஹ்வாக்ரானேஷு திஷ்டதி
பிராணாயாமத்ருதித்யாகக்ரஹணாத்யஸ்யகர்மசு

வியாக்யானம்—வ்யாந: - வியானனாநது அக்ஷிஸ்ரோத்ரமூல்பேஷு - கண் காது பாதக்கறடுகளிலும் ஜிஹ்வாக்ரானேஷு - நாவு மூக்குகளிலும் திஷ்டதி - இருக்கின்றது அஸ்ய - இதனுடைய கர்ம - கர்மமானது பிராணாயாமத்ருதித்யாகக்ரஹணாதி - பிராணாயாமத்தின் கும்பகரேசகபூரகம் முதலியவாம்.

பொழிப்புரை—வியானனாநது கண் காது பாதக்கறடு நாக் கு மூக்கு இவ்விடங்களில் இருக்கின்றது. இதன் கர்மமானது பிராணாயாமத்தின் பூரகரேசககும்பகம் முதலியனவாம்.

ஸ்ரீலோகம்.

ஸகிதேநாவராபுரி மீனிலம்மாநவவழிநாஸவம் ।

அஃஸுப்திவசுஹஸ்ரெஷ-நாசிர்யெஷ-ஸம்வாது ||

ஊதூதீதரவாநுமஸீமாநயநு ஷெஹவ-ஷீக்யஸ॥ (௩௨)

ஸமாநோவ்யாப்யநிகிலம் சரீரம் வஹ்நிநாஸஹ

தனி: ஸப்ததிஸஹஸ்ரேஷு நாமரத்திரேஷுஸஞ்சரந்

புக்தபீதாஸாந் ஸம்காநயந் தேஹ புஷ்டிக்ருத்

வியாக்யானம்—ஸமர: - ஸமானனது வஹ்நிநா ஸஹ - அக்கிரியோடுகூட, நிகிலம், சரீரம் - ஸதல சரீரத்தையும் வ்யாப்ய - வியாபித்துக்கொண்டு த்விஸபத்திஸஹஸ்ரேஷு - எழுத்திராயிரங்களாகிய நாடிரந்த்ரேஷு - நாடிக்வரங்களிலும் ஸஞ்சரர் - ஸஞ்சரிக்கின்றதாய் புக்தபீதரஸார் - புசிக்கப்பட்டதும் அருந்தப்பட்டதுமாகிய ரஸங்களை ஸம்பக்-ஆரயர் நன்குகொண்டு சேர்க்கின்றதாய் தேஹபுஷ்டியைச் செய்கின்றது.

பொழிப்புரை.—ஸமானனானது அக்கிரியோடுகூட ஸகல சரீரத்தையும் வியாபித்துக்கொண்டு எழுபத்திராயிரம் நாடித்து வாரங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கின்றதாய், புசிக்கப்பட்டதும் அருந்தப் பட்டதுமாகிய ரஸங்களை நன்குகொண்டு சேர்க்கின்றதாய்த்தே ஹபுஷ்டியைச் செப்கின்றது.

ஸ்ரீலோகம்.

உதாரணம்: பொடியொரு நாளில் ஹஸ்யொரு மலம் பிடிக்கும்.

கலை மூலம் நயம் நாடினாடிப் புகழ்தம் || (௩௩)

உதாந்: பாதயோராஸ்தேதஹஸ்தயோரங்கஸந்திஷு

கர்மாஸ்யதே ஹோந்நயநோத்க்ரமனாதிப்ரகீர்த்திதம்

வியாக்யானம்—உதாரணம் - உதானனானது பாதியோ - கால்
களிலும் ஹஸ்தையோ - கைகளிலும் அங்கஸந்திஷு - அங்கஸந்
திகளிலும் ஆஸ்தே - இருக்கின்றது அஸ்ய - இதன் கர்ம - கரு
மமானது தேஹோந்ரயநோத்க்ரமணி - தேஹத்தை எழுந்திரு
க்கச்செய்தல் மேல்கிளம்பச்செய்தல் முதலியது என்று ப்ரகீர்த
திதம் - சொல்லப்பட்டது.

பொழிப்புரை—உதானன் கால்களிலும் கைகளிலும் அங்கஸந்திகளிலும் இருக்கின்றது. இதன் (கர்மமா) தொழிலானது எழுந்திருக்கச் செய்தல் மேல்குளம்பச் செய்தல் முதலியது என்க,

ஸ்லோகம்.

கூமாழி யாதநாஸி து வஃவநாமாடியஸிதாஃ ।
உஜாநாழிநிமேஷாதிஷ்டு திபாஸாதிசுக்ரோச ॥ (௩௪)
கஞ்சு வகூதி ரொகாதிதேஷாம் கர்மப்ரகீர்த்திதம் ।

தவகாதிதாதுநாச்சரிய பஞ்சநாகாதய: ஸ்திதா:
உத்காராதி நிமேஷாதி க்ஷுத்திபாஸாதிகம் க்ரமாத்
தந்தரீப்ரக்ருதிசோகாதிதேஷாம் கர்மப்ரகீர்த்திதம்

வியாக்யானம்.—நாகாதய: - நாகன்முதலிய பஞ்ச - ஐந்து
ம் (கர்ம, க்ருகர, தேவதத்த, தனஞ்ஜயர்கள்) தவகாதிதாதுந்-
தொக்குமுதலியதாதுக்களை ஆச்சரிய - ஆசிரயித்துக்கொண்டு
ஸ்திதா. - இருக்கின்றன தேஷாம் - அவைகளின் கர்ம - தொழி-
லானது க்ரமாத் - முறையே, உத்காராதி - கக்குதல்முதலியது,
நிமேஷாதி - இமைகொட்டுதல்முதலியது க்ஷுத்திபாஸாதிகம்-
பசிதாகம் முதலியது தந்தரீப்ரக்ருதி - சோம்பல்முறித்தல்முத-
லியது சோகாதி - சோகமடைதல் முதலியது என்று ப்ரகீர்த்தி-
தம் - சொல்லப்பட்டது.

பொழிப்புரை.—நாகன் முதலிய ஐந்துவாயுக்களும் தவக்-
முதலியதாதுக்களைப்பற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளின்
தொழில் முறையே, கக்குதல் முதலியது இமைகொட்டுதல்
முதலியதுபசிதாகம்முதலியது, சோம்பல்கொட்டாவிமுதலியது
சோகம்முதலியது என்பதாம்.

ஸ்லோகம்.

சுஜெஷு ரொகாசுராவஃ ஶீஷ்வாசுபூகாஸதாஃ ।
சுஜெஷு திஷ்ணுஷுரணாஃ ஶீஷ்வாஸுரணாஃ ॥
நெயரவிதாஃ தபாடித ஜாதாஸநாஸநாஸ ॥ (௩௫)
நெயத்யம் நெய்ஷம் உவம் நெய்ஷம்நாஸாஜிஷுதாஸி

அக்நேஸ்து ரோசகம் ரூபம் தீப்தம் பாகம் ப்ரகஸ்தாம்
அமர்ஷ தீக்ஷணஸூக்ஷ்மாணம் ஓஜஸ்தேஜஸ்து சூரதாம்
மேதாவிதாம் ததாதத்தே ஜலாத்தரஸநம் ரஸம்
சைத்யம் ஸ்நேஹம் த்ரவம் ஸ்வேதம்காத்த்ராகிம்ருதுதாமபி

வியாக்யானம்—அக்ஷே - அக்கிரியினிடமிருந்து ரோசகம் - நேத்திரேந்திரித்தையும் ரூபம் - உருவத்தையும் தீப்தம் - வெண்ணிறம்சென்னிறம்முதலிய நிறங்களையும் பாகம் - (உண்ட உணவை)ப்பாகமசெய்தல்முதலியதையும் ப்ரகாசதாம் - விளக்கத்தையும், அமர்ஷதீஹ்ணஸூக்ஷ்மாணம் - பொறுமையின்மை கடுரத்தன்மை இளைப்புற்றிருத்தல் இவைகளையும் ஓஜஃ - சரீரஸ்திதிவேறுதுவாகிய குணவிசேஷத்தையும் தீதஜஃ - ஸந்தாபத்தையும், சூரதாம் - பராக்கிரமத்தையும் மேதாவிதாம் - புத்திசாலித்தன்மையையும், ஆதத்ஸே - கிரஹிக்கின்றது. ஜலாத், து - ஜலத்தினின்றும் ரஸநம் - நாவையும், ரஸம் - ரஸத்தையும், சைத்யம் - சீதத்தையும் ஸ்வேஹம் - அடர்ந்திருத்தலையும், த்ரவம் - த்ரவத்தையும் ஸ்வேதம் - வியர்வையையும், காத்ராதிம்ருதுதாம் - அங்கங்கள் மிருதுவாயிருத்தலையும் கிரஹிக்கின்றது.

பொழிப்புரை:—அக்கிநியிடமிருந்து நேத்திரேந்திரியம் உருவம் வெண்மைமுதலிய நிறம் உண்ட உணவை ஜடராக்நியால் பாகம்செய்தல் முதலியது விளக்கம் பொறுமையின்மை கொடுந்தன்மை இளைப்புற்றிருத்தல் இவைகளையும் ஒஜஸ் தேஜஸ் சூரத்தன்மை மேதாவித்தன்மை இவைகளையும் கிரஹிக்கின்றது ஜலத்தினின்றும் நாவையும் ரஸத்தையும் சீதளத்தன்மையையும் அடர்ந்திருத்தலையும் த்ரவத்தையும்வியர்வையையும், அங்கங்கள் ம்ருதுவாயிருத்தலையும் கிரஹிக்கின்றது

ஸ்ரீலோகம்.

உருகெழுநா னென்றி யுமடையெவ்வூறும்பெயரும் உளரா
சுமவுறுதிரான்வெடுபொ ள்விஜீராமஞ்ஞானியாதவர் || மஹி
சுழுவன்வாயின்தென்குநாடியதெனாராதிநா | (நாடி)

பூமோக்ஷணந்திரியம் கந்தம்ஸ்தைர்யம்தைர்யஞ்சஸௌரபம்
த்வகஸ்ருங்மாம்ஸமேதோஸ்திமஜ்ஜாசுக்ராணிதாதவ:
அந்நம்பும்ஸாசிதம் த்ரேநாஜாயதே ஜடராக்கிரிநா

வியாக்யானம்:—பூமீ: பூமியிலிருந்து க்ரானேந்திரியம் -
நாசியிந்திரியத்தையும் கந்தம் - நாற்றத்தையும் ஸ்தைர்யம் - கன
த்தையும் தைர்யம் - தைரியத்தையும் கௌரவம் - பருமனையும்
அடைகின்றது. த்வகஸ்ருங்மாம்ஸமேதோஸ்தி மஜ்ஜாசுக்ராணி-
தொக்கு ரத்தம் மாம்ஸம் மேதஸ் (உணவு) எலும்பு மஜ்ஜை சுக்
கிலம் இவைகள் தாதவ: - தாதுக்களென்னப்படும், பும்ஸா -
மனிதனால் அசிதம் - உண்ணப்பட்ட அந்நம் - உணவானது ஜட
ராக்கிரிநா - ஜடராக்கிரியால் த்ரேநா - மூவகை ஜாயதே - ஆகி
ன்றது.

பொழிப்புரை.—பருதிவியிலிருந்து க்ரானேந்திரியம் நாற்றம்
கனம் தைரியம் பருமன் இவைகளைப்பெறுகின்றது. தொக்கு
உதிரம் மாம்ஸம் மேதஸ் எலும்பு மஜ்ஜை சுக்கிலம் இவைகள்
ஸப்ததாதுக்களாம். மனிதனால்புசிக்குப்பட்ட உணவுஜடராக்கிரி
யால் மூவகையாகின்றது

ஸ்லோகம்

ஸௌவிக்ஷாஹாமஸ்யாசு ஸ்யுரோஜாஸ்தாஸ்ய ஜெக |

ஸௌ கநிக்ஷாஹாமஸ்யாசு தஸ்யாநுந்யோந் || (நக)

மலம் ஸ்தவிஷ்டோபாக: ஸ்யாநமத்யமோமாம்ஸதாம்வ்ரஜேத்
மந:கநிஷ்டோபாகஸ்யாத்ஸமாநநம:மந:

வியாக்யானம்—மலம் - மலமானது ஸ்தவிஷ்ட: - ஸ்தூலமா
கிய பாக: - அம்சம் ஸ்யாத: - ஆகும் மத்யம: பாக: - மத்திம
பாகமானது மாம்ஸதாம் - மாம்ஸத்தன்மையை வ்ரஜேத்- அடைய
யும் மந: - மனமானது கநிஷ்ட: - ஸுசிஷ்டமத்தன்மையுடைய
பாக:ஸ்யாத் - அம்சமாம் தஸ்மாத் - ஆதலால் மந:- மனமானது
அந்நமயம் - அந்நமயம் என்னப்படுவதாம்.

பொழிப்புரை—மலமானது ஸ்தூலமாகியபாகம். மத்திமபா
கம் மாம்ஸமாகின்றது. ஸுசிஷ்டமபாகமானது மனமாகின்றதாத
லின் மனம் அந்நமயமென்றுசொல்லப்படுகின்றது.

ஸ்லோகம்

சுவாஸ்யலிஷ்டா உதித்ரம் ஸுராக்யபுரோ஽யிரவ்ஜெக |

சுநிஷ்டஹாமப்ராணஸுராக்யதஸுராதிரொணாஜலாத்கம் || (ச0)

அபாம் ஸ்தனிஷ்டோ மூத்ரம்ஸ்யாத் மத்யமோருத்ரம்வ்ரஜேத்
கரிஷ்டபாக் ப்ராணஃ ஸ்யாத்தஸ்மாத் ப்ராணோஜலாத்மகஃ

வியாக்யானம்—அபாம் - ஜலத்தினது ஸ்தனிஷ்ட: - ஸ்தூல
பாகம் மூத்ரம், ஸ்யாத் - மூத்திரமாகின்றது மத்யம் - நடுத்தர
மாகிய பாகமானது ருத்ரம் - ரதத்தை வ்ரஜேத் - அடைகின்
றது கரிஷ்டபாக: - நுட்பமாகிய பாகமானது ப்ராணஃ, ஸ்யாத்-
ப்ராணாகின்றது தஸ்மாத் - ஆதலால் ப்ராணஃ - ப்ராணானது
ஜலாத்மக - ஜலஸ்வரூபமானது என்பதாம்.

பொழிப்புரை.—ஜலத்தினது ஸ்தூலபாகம் மூத்திரமாகின்
றது மத்தியபாகமானது ரத்தத்தையடைகின்றது நுட்பமாகிய
பாகமானது ப்ராணாகின்றது. ஆதலால் ப்ராணன் ஜலமயம்
என்பதாம்.

ஸ்லோகம்.

தெஜஸொஸ்யலிஷ்டா உதித்ரம் ஸுராக்யபுரோ஽யிரவ்ஜெக |

சுநிஷ்டஹாமப்ராணஸுராக்யதஸுராதிரொணாஜலாத்கம் || (சுக)

தேஜஸோ அஸ்திஸ்தனிஷ்டஸ்யாத் மஜ்ஜாமத்யஸமுத்பவஃ
கரிஷ்டா வாக்மதா தஸ்மாத்தேஜோபந்நாத்மகம் ஜகத்

வியாக்யானம்:—தேஜஸ - தேஜஸி (அக்கிரி) னுடைய
ஸ்தனிஷ்ட: - ஸ்தூலமாகிய பாகமானது அஸ்தி - எலும்பு ஸ்
யாத் - ஆகும் மஜ்ஜா - மஜ்ஜைஎனும் தாதுவானது மத்யஸமுத்
பவ: - மத்திமபாகமாம் கரிஷ்டா - ஸூக்ஷ்மபாகமானது வாக்
மதா - வாக் என்றுசொல்லப்படுவதாம் தஸ்மாத் - ஆதலால் ஜக
த் - ஜகமானது தேஜோபந்நாத்மகம் - அக்கிரி ஜலமந்நரூபமாக
உள்ளது.

பொழிப்புரை.—அக்கிரியினுடைய ஸ்தூலமாகிய பாகமா னது எலும்பாகும். மஜ்ஜை எனும் தாது மத்திமபாகமாகின்றது ஸூக்ஷ்மபாகமானது வாக் என்னப்படுகின்றது. ஆதலின் ஜகமா னது தேயுஜலாந்ரூபமாயுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

வொஹிதாஜ்ஜாயதெ வோஸம் வெஹொவோஸஸிஹ்வம் ।
 வெஹொஸிஹ்வாஜ்ஜாயதெ கஜ்ஜாவாஸஸிஹ்வம் । (௪௨)
 லோஹிதாஜ்ஜாயதெ மாம் ஸம்மேதோமாம்ஸஸமுத்வம்
 மேதஸோ அஸ்தீநி ஜாயந்தே மஜ்ஜாவாஸ்திஸமுத்பவா

வியாக்யானம்—லோஹிதாத் - ரத்தத்தினின்றும் மாம்ஸம் - மாம்ஸமானது ஜாயதே - உண்டாகின்றது மேத - மேதஸ்ஸா னது, மாம்ஸஸமுத்பவம் - மாம்ஸத்திலிருந்துண்டாவதாம் மே தஸ - மேதஸ்விலிருந்து, அஸ்தீநி - எலும்புகள் ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன மஜ்ஜா - மஜ்ஜை என்பது அஸ்திஸமுத்பவா - எலும்பிலிருந்துண்டாவதாம்.

பொழிப்புரை—ரத்தத்தினின்றும் மாம்ஸமும் மாம்ஸத்திலி ருந்து மேதஸ்ஸும் மேதஸ்விலிருந்து எலும்புகளும் எலும்புக ளிலிருந்து மஜ்ஜையும் உண்டாகின்றது.

ஸ்லோகம்

நாப்யோவியோஸஸ்வாதாசு ஸாக்ரஜ்ஜாஸிஹ்வம் ।
 வாதவிதூகமொஸாதுயாதவஃ பரிசீகிந்தாஃ ॥ (௪௩)
 நாட்யோபிமாம்ஸங்காதா த்ஸக்ரம்மஜ்ஜாஸமுத்பவம்
 வாதபித்தகபாஸ்சாத்ரதாதவஃ பரிசீகித்திதாஃ

வியாக்யானம்.—மாம்ஸஸங்காதாத் - மாம்ஸச்சேர்க்கையில் நின்றும் நாட்யஃ அபி - நாடிகளும் உண்டாகின்றன. ஸக்ரம் - ரேதஸானது மஜ்ஜாஸமுத்பவம் - மஜ்ஜையிலிருந்துண்டாகி ன்றது வாதபித்தகபாஃ ச - வாயு பித்தம் சிலேஷ்மம் ஶூகிய இவை கள் அத்ர - இத்தேஹத்தினில் தாதவஃ - தாதுக்கள் என்று பரி சீகித்திதாஃ - சொல்லப்பட்டுள்ளன

பொழிப்புரை.—மாம்ஸங்களிலிருந்து நாடிகள் உண்டாகின்றன. ரேதஸானது மஜ்ஜையிலிருந்துண்டாகின்றது. வாதபித்தகபங்கள் இத்தேகத்திலுள்ள தாதுக்கள் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளன.

ஸ்லோகம்

஁ஸாம் ஜலிஜலம் ஜெத்யம் ரஸஸ்யூர஁ஜயொநவ ।

கூஸ்யூஷ்ளபந்ஷஸ்ய ஸவதஹிஸ்ர஁ஷணஸ்ரஷ்ட் ॥

வித்யஸ்யப஁வஃபாரொபித்ருஸ்யூர஁ஜயவ்யம் ।

வஸாயாரெ஁வொஹத஁ ஜஜாஃஜலிவதீசஃ ॥

ஃப஁ர஁ஜலிதயார஁஁ஜ஁஁வஸவரெ஁஁தெ । (சசு)

ஃஸ்யூர஁ஸரீரொஸ஁வ்யூஸ்யூஃ ஷஷ்ட்ய஁஁஁தத்யுயு ॥

தசாஞ்ஜலிஜலம்ஜேயம் ரஸஸ்யாஞ்ஜலயொநவ

ரக்தஸ்யாஷ்டௌ புரீஷஸ்யஸப்தஹிச்ஸீலஷ்மணஸ்சஷ்ட்

பித்தஸ்யபஞ்ச சத்வாரோ மூத்ரஸ்யாஞ்ஜலயஸ்த்ரயஃ

வஸாயாமேதஸொத்வௌது மஜ்ஜாதவஞ்ஜலிஸம்மிதஃ

அர்த்தாஞ்சலிததாசுக்ரம் ததேவபலமுச்சயதே

அஸ்த்ராம்சரீரே ஸங்க்யாஸ்யாத்ஷட்டியுக்தம் சதத்ரயம்

வியாக்யானம்—ஜலம் - ஜலமானது தசாஞ்ஜலி - பத்து அஞ்ஜலி பரிமாணமுடையதென்று ஜேயஃ - அறியத்தக்கது (அஞ்ஜலியெனின் இருசிரங்கைகள் என்பதுபொருள்) ரஸஸ்ய - ரஸத்திற்கு (அன்னஸாரத்திற்கு) நவ - ஒன்பது அஞ்ஜலயஃ - அஞ்ஜலிபரிமாணங்களாம். ரக்தஸ்ய - ரக்தத்திற்கு அஷ்டௌ - எட்டு (அஞ்ஜலிகளாம்) புரீஷஸ்ய - மலத்திற்கு ஸப்த - ஏழு அஞ்ஜலிபரிமாணமாம் சீலஷ்மணஃ - கபத்திற்கு ஷ்ட - ஆறு (அஞ்ஜலிகளாம்) பித்தஸ்ய - பித்தத்திற்கு, பஞ்ச - ஐந்து (அஞ்ஜலிகளாம்) வஸாயாஃ - மாம்ஸத்ரவத்திற்கு, த்ரயஃ - மூன்று (அஞ்ஜலிகளாம்) மேதஸஃ - ஹ்ருதயமாம்ஸத்திற்கு த்வௌ - இரண்டாம் மஜ்ஜா - மஜ்ஜையானது அஞ்ஜலி ஸம்மிதஃ - ஓராஞ்ஜலி (யாம்) சுக்ரம் - ரேதஸானது அர்த்தாஞ்ஜலி - அரை அஞ்ஜலியாம் ததவ - அதுவே பலம் - பலம் என்று உச்சயதே - சொல்லப்படுகின்

றது சரரே - சரீரத்திலுள்ள அஸ்த்நாம் - எலும்புகளின் ஸங்க்ய - ஆளவை ஷஷ்டியுத்தம் - அறுபதோடு கூடிய சத்த்ரயம் - மூன்று நூறுகளாம்.

பொழிப்புரை.—ஜலம்பத்தஞ்ஜலீயும் ரஸம் ஒன்பதஞ்ஜலீயும் ரக்தம் எட்டு அஞ்ஜலீயும் மலம் ஏழஞ்ஜலீயும் கபம் ஆறஞ்ஜலீயும் பித்தம் ஐந்தஞ்ஜலீயும் மூத்திரம் நான்கஞ்ஜலீயும் வஸை மூன்றஞ்ஜலீயும் மேதஸ் இரண்டஞ்ஜலீயும் மஜ்ஜை ஓரஞ்ஜலீயும் சுக்கிலம் அரையஞ்ஜலீ பரிமாணம் சுக்கிலமே பலம் என்பதாம் சரீரத்திலுள்ள எலும்புகளின் ஸங்கியை முன்னுற்றறுபதாம்.

ஸ்லோகம்.

ஜலஜாநிகபாலாநி ருசகாஸ்தரணாநிசு ।

நலகாநீதிதாந்யாஹுஃ பஞ்சதாஸ்திரிஸூரயஃ ॥ (சஎ)

ஜலஜாநிகபாலாநி ருசகாஸ்தரணாநிசு

நளகாநீதிதாந்யாஹுஃ பஞ்சதாஸ்திரிஸூரயஃ

வியாக்யானம்.—அஸ்திரி - எலும்புகள், ஜலஜாநி - ஜலஜங்க ளென்றும், (தாமரைபோன்றனவும்) கபாலாநி - கபாலங்களென்றும் (சிரவிலுள்ளனவும்) ருசகாஸ்தரணாநிசு - ருசகங்களென்றும், ஆஸ்தரணங்களென்றும் (மாதளேபோன்றவும் ஆஸனம்போன்றனவும்) நளகாநீநி-நளகம்(கணுக்கால் எலும்புமுதலியன)என்றும் பஞ்சதா - ஐந்துவகைப்பட்டனவென்று, ஸூரயம் - வித்வான்கள் ஆஹுஃ -சொல்லுகின்றனர்.

பொழிப்புரை.—எலும்புகள் ஜலஜங்கள் பாலங்கள் ருசகங்கள் ஆஸ்தரணங்கள் நளகம் முதலியன என்று ஐந்துவிதங்களாய் வித்வான்களால் சொல்லப்படுகின்றன.

ஸ்லோகம்.

வெஸுதே க்ஷஸ்திஸந்திராஸ்யாதாந்ததூடிஸொத்தரே ।

தவேஸுதே த்வஸ்திஸந்திராஸ்யாதாந்ததரதஸோத்தரே

வியாக்யானம்.—தத்ர - ஆண்டு, அஸ்திஸந்திராம் - எலும்பு ஸந்திகளின் (எண்ணிக்கை) தசோத்தரே - பத்து அதிகமாகிய தவேசுதே - இரண்டு நூறுகளாம்.

பொழிப்புரை:—ஆண்டு ஸந்திகளிலுள்ள எலும்புகளின் எண்ணிக்கை இருதாறுறுப்பத்து

ஸ்லோகம்.

ராளரவாஃ ப்ரஸராஸ்கந்தஸைசநாஃ ஸ்யுருலூகலாஃ

ஸகீ-உரோணோஸாஸா வத-பாவாஸிகுணோஃ ॥

உக்யஷ்யாஸாஃ ஷிஷா ஸரீரெஷ்ஷிவஸ்யஃ । (சஅ)

ராளரவா ப்ரஸராஸ்கந்தஸைசநாஃ ஸ்யுருலூகலாஃ

ஸமுத்ராமண்டலாஸ் ஸங்காவாதாவாமந குண்டலாஃ

இதபஷ்டதாஸமுத்திஷ்டாஸஸரீரேஷ்வஸ்தி ஸந்தயஃ

வியாக்யானம்—ராளரவா - ராளரவங்கள், ப்ரஸரா - ப்ரஸரங்கள், ஸ்கந்தஸைசநா - ஸ்கந்தஸைசனங்கள், உலூகலாஃ - உலூகலங்கள் ஸமுத்ராஃ - ஸமுத்திரங்கள், மண்டலா - மண்டலங்கள், ஸங்காவாதா - சங்காவாதங்கள், வாமநகுண்டலாஃ - வாமநகுண்டலங்கள், இதி - என்று, அஷ்டதா எண்வகையாய் சரீரேஷு - சரீரங்களில், அஸ்திஸந்தயஃ - அஸ்திஸந்திகள், ஸமுத்திஷ்டா - சொல்லப்பட்டுள்ளன.

பொழிப்புரை.—ராளரவங்கள் ப்ரஸரங்கள் ஸ்கந்தஸைசனங்கள் உலூகலங்கள் ஸமுத்ரங்கள் மண்டலங்கள் சங்காவாதங்கள் வாமநகுண்டலங்கள் என்று எண்வகையாய் சரீரத்திலுள்ள எலும்புகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

ஸ்லோகம்.

ஸாய-கொடித்யாஸரோஜாஃ ஸூஸா-கொஸாஷிஷுக்ஷணடி ॥

ஷேஹஸா-நவபெவனெஹ் ப்ரோகூஷஸாஸாஜஃ ।

யஸாஷஸாரொநாஸெஷுவ வஷாஸே-பாஹவநகுயெ ॥

ஸார்த்தகோடித்ரயம்ரோம்ணம்ஸ் மஸ்ருகேசாஸ்திலக்ஷணம்
தேஹஸ்வரூபமேவந்தே ப்ரோக்த தசரதாத்மஜ
யஸ்மாதஸா ரோநாஸ்த்யேவபதார்த்ததோபுவத்யே

வியாக்யானம்:—ரோம்ணம் - உரோமங்களுக்கு ஸார்த்தகோடித்ரயம் - மூன்றைக்கோடிக் (கணக்குள்ளது) ஸம்ஸருகேசாஃ -

மீசை கேசம் இவைகள், த்ரிலக்ஷகா - மூன்றுலக்ஷங்களாம், தசரதாத்மஜ - ஓ தசரதன்புதல்வனை, தேஹஸ்வரூபம் - தேஹஸ்வரூபம், ஏவம - இவ்வாறு, தே உனக்கு, ப்ரோக்தம் - சொல்லப்பட்டது. புவநத்ரபே - மூவுலகிலும், யஸ்மாத் - யாதொருதேஹத்தைக்காட்டிலும், அஸா - ஸாரமற்றது, நாஸ்தி ஏவ - இல்லவே இல்லையோ அப்படிப்பட்டதன்றோ இத்தேஹமானது.

பொழிப்புரை—உரோமங்கள் மூன்றரைக்கோடிக்கணக்குள்ளன. மீசைகேசம் இவைகள் மூன்றுலக்ஷங்களாம் ஓ தசரதன்தநயனை இவ்வாறு உனக்கு தேஹஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டதன்றோ. யாதொன்றைக்காட்டிலும் இழிவாகியது மூன்றுலகத்திலும் இல்லையோ அப்படிப்பட்டதன்றோ இத்தேஹம்.

ஸ்லோகம்.

ஷெஹஸி நுநிரோநெந நஃஹொவாயவஃ ||

சுஹங்காரேணவாவெந கியஷெஹஹவாஃ || ௧௦

தேஹஸ்மிநநிரமாநேந நமஹொபாயபுத்தயஃ

அஹங்காரேணபாவேந க்ரியந்தே ஹந்தஸாம்ப்ருதம்

வியாக்யானம்—அஸ்மிந் - இந்த, தேஹே - தேஹத்தினிடத்தில், அபிமாநேந - அபிமானமாகிய, பாவேந - மிக்கக்கெட்டதாகிய, அஹங்காரேண - அஹங்காரத்தால், ஸாம்ப்ருதம் - இப்போது, மஹொபாயபுத்தய - பரசிவவிசாரரூபங்களாகிய புத்திவிருத்திகள், நக்ரியந்தே - செய்யப்படுவதில்லை, ஹந்த - அந்தோ.

பொழிப்புரை—இந்ததேஹத்தினில் அபிமானமாகிய கொடியதாகிய அகங்காரத்தினால் இம்மனிதப்பிறவியில் பிறவிப்பிணி நீங்கி ஸுகமபெறும் உபாயமாகிய பரசிவவிசாரம் எனும் சித்தவிருத்திகள் செய்யப்படுகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

தவூஷெதஃஸூரஃ || வஹஃ || வொஃ || ஷிணா || ௧௧
தஸ்மாதேதத்ஸ்வரூபந்து விபோத்தவ்யம் மநீஷிணா

வியாக்யானம்:—தஸ்மாத் - ஆதலால், ஏதத்ஸ்வரூபம் - (அகங்காரத்திற்கிடமாகிய) தேஹஸ்வரூபமானது, மநீஷிண - புத்திமானால், விபோத்தவ்யம் - நன்கறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

பொழிப்புரை—ஆதலால் அஹங்காரத்திற்கிடமாகிய தேஹத்தின் ஸ்வரூபம் புத்திமான்களால் நன்கறிந்து கொள்ளவேண்டியது.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஜீவஸ்வரூப கதனமென்னும்

பத்தாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீராமன் கூறலானார்.

ஸ்லோகம்.

ஹவ நூத்ரஜீவொவள ஜனொஷெ-ஹவதிஷ்டெ ।

ஜாயதெவாகுதொஜீவீஸூர-ஹவ வாஸுக்ஷிவடி ॥ (அ)

பகவந்நதரஜீவொவள ஜந்தோர்தேஹவதிஷ்டதே

ஜாயதே வாசுதோ ஜீவஸ்வரூபமவாஸ்யகிம்வத

வியாக்யானம்:—பகவந் - ஓ பகவனே, அத்ர - இந்த, ஜந்தோ: - பிராணிகளது, தேஹ-தேஹத்திலுள்ளவனாய், அஸள-இதுகாறும்சொல்லப்பட்ட, ஜீவ- ஜீவனானவன், அவதிஷ்டதே-தனித்துள்ளவன அல்லது ஜாயதேவா - உண்டாகின்றன குத-எக்காரணத்தால், ஜீவ- ஜீவன் என்னப்படுகின்றான் அஸ்ய - இந்த ஜீவனது ஸ்வரூபம் வா - ஸ்வரூபம்தான் கிம் - யாது வத-சொல்லும்.

பொழிப்புரை—ஓ பகவனே இந்தப்பிராணியின் தேஹத்திலுள்ளவனாய் இது காறும் சொல்லப்பட்ட ஜீவன் தேகத்திலும் தனித்துள்ளவன அல்லது உண்டாகின்றவன எக்காரணத்தால் ஜீவன் என்று சொல்லப்படுகின்றான் இவனது ஸ்வரூபம்தான் யாது சொல்லும்.

ஸ்லோகம்.

மெஹாஜெவாகுது யாதிக்ஷா வாகுதுதிஷ்டி |

கயோயாதிக்வாஜெஹம் வநநநாயாதிக்வாவடி || (உ)

தேஹார்தேவாகுத்ரயாதி கத்வாவாகுத்ரதிஷ்டதி

கதமாயாதி வாதேஹம் புநர்நாயாதிவாவத

வியாக்யானம்—தேஹார்தே - தேஹமுடிவில் (மாணத்தி
னில் குத்ர - எங்கு யாதி - செல்லுகின்றான் கத்வாவா - சென்று
குத்ர - எங்கு திஷ்டதி - இருக்கின்றான் கதம் - எப்படி ஆயாதி
வா - வருகின்றான். தேஹம் - தேஹத்தை புந - மறுபடியும்
ந ஆயாதிவா - வந்து அடைகின்றதில்லையா வத - சொல்லும்.

பொழிப்புரை—தேஹம் நசித்தபின் ஜீவன் எங்கு செல்லுகி
ன்றான்? சென்று எங்கிருக்கின்றான்? எப்படி வருகின்றான்? அங்
லது மறுபடியும் வந்துதேஹத்தைபடைகின்றதில்லையா? என்ன
சொல்லும்?

“ஸ்ரீ பகவாத கூறலானார்”

ஸ்லோகம்.

ஸாயபுஷ்பஜஹாஹம் மஹாஜஹுதஸிஹியக | (ங)

ஜெஜெவாவி ஸுஹாஜெய ஜிஜ்ஜாஜெயவாஜிஜிஜி ||

சுமஜெஜெஜெஜெஜெஜெயாவி ராவநாநாந |

ஸஹஜாஹ்வாஹ்வீ, தொவக்ஷாஜிவஹிதஸுபாண || (ச)

ஸாதுப்ருஷ்டம்மஹாபாக குஹ்யாத் குஹ்யதமம்ஹிபத்

தேவாரபி ஸுதர்ஜஞேய மிந்த்ராத்யைர்வாமஹர்ஷிபி.

அநயஸ்மைநைசவக்த்வயம் மயாபிரகுநந்தன

த்வத்பக்த்யாஹம்பரம்பீதோவசஞ்யாம்யவஹித ஸ்ஸ்ருணு

வியாக்யானம்:—மஹாபாக - ஓ மஹாபாக்கியவானே ஸாது-
நன்கு ப்ருஷ்டம்- வினவப்பட்டது யத்ஹி - யாதொன்றே குஹ்
யாத், குஹ்யதமம் - ரஹஸ்யங்களிலும் அறிய ரஹஸ்யமாயுள்ள
தோ. இந்த்ராத்யை - இந்திரன் முதலியவர்களாகிய தேவை.
அபி - தேவர்களாலும் மஹர்ஷிபி - மஹாருஷிகளாலும் ஸுது

ர்ஜேயம் - எளிதில் அறியமாட்டா ததோ-ரகுநந்தன - ஸ்ரகு
குலத்தில் தோன்றியவனே மயாபி - என்னாலும் அந்யஸ்மை -
மற்றவனுக்கு ந, ஏவ, வக்தவ்யம் - சொல்லக்கூடியத்தயல்ல. அ
ஹம் - யான் த்வத்பக்த்யா - உனது பக்தியால், பரம் - மிகவும்
ப்ரீத் - பிரீதி படைந்தவனுய்க்கொண்டு வசந்த்யாமி - சொல்லுகி
ன்றேன் அவஹந்த - ஏகாக்ரசித்தமுடையவனுய் ச்ருணு - கேட்
பாயாக.

பொழிப்புரை:—ஓ ரஹாபாக்ஷ்யவா மீன உன்னால் நன்குவின
வப்பட்டது யாதொரு டிவ்வின ரஹஸ்யத்திலும் ரஹஸ்யமாய்
உள்ள தோ ஐந்திரபாதித்தவர்களுமும் மஹருஷிகளாலும் யாதொ
ன்று எளிதில் அறியமுடியாததோ ஸ்ரகு குலத்தில் தோன்றியவ
னே என்னாலும் ஏன் மயாபிக்குக் குகையிலலக்கூடாதது ஆயி
னும் யான உனது பக்தியால் மிகவும் பிரீதியடைந்தவனுய்க்கொ
ண்டு சொல்லுகின்றேன் ஸ்வதானனுபச ரவணஞ் செய்வாயாக.

ஸ்லோகம்

ஸத்யஜ்ஞாநாத்மேநாநந்தஸ்ஸந்திநாநந்தனிக்ரஹம் ।

பரமாத்மா பரஞ்ஜயோதி வ்யக்தேதாவயக்தகாரணம் ॥ (௫)

நித்யோவிஸுததஸ்ஸர்வாதமாநிர்மலா பரஹநிபஞ்ஜந்

ஸர்வதர்மவிஹீநஸ்ச நக்ராஹ்மேயாமநஸாபிச ॥ (௬)

ஸத்யஜ்ஞானாத்மேநாநந்தஸ்ஸந்திநாநந்தனிக்ரஹம்

பரமாத்மா பரஞ்ஜயோதி வ்யக்தேதாவயக்தகாரணம்

நித்யோவிஸுதததஸ்ஸர்வாதமாநிர்மலா பரஹநிபஞ்ஜந்

ஸர்வதர்மவிஹீநஸ்ச நக்ராஹ்மேயாமநஸாபிச

வியாக்யானம்—அஹம் - யான் ஸத்யஜ்ஞானாத்மக - ஸத்ய
போதவடிவனும் அநந்த - அநதமில்லாதவனும் பரமானந்தனிக்ர
ஹ - பேரானந்த உருவனும் பரமாத்மா - பரமாத்மாவும் பரம்
ஜ்யோதி - பரம்ஜோதியாயுள்ளவனும் அவ்யக்த-வ்யக்தம் (இந்
திரியங்களுக்கு விஷயம்) அல்லாதவனும் அவ்யக்தகாரணம் -
அவ்யக்தத்திற்கும் அதிஷ்டானமாயுள்ளவனும், நித்ய - நித்திய
னும் விசுத்த - நிர்மலனும் ஸர்வாத்மா - ஸகல (பொருள்களி

ன்வடிவங்களுக்கும் ஆத்மாவாயுள்ளவனும் நிர்வேபி - அஸங்க
னும் (ஸம்பந்தமற்றவனும்) நிரஞ்ஜந: - நிஷ்கிரியனும் ஸர்வதர்ம
விஹீந: ச - ஸகலதர்மங்களுமில்லாதவனும் மநஸாபி - மனதினா
லும் நக்ராஹ்ய: - கிரஹிக்கக்கூடாதவனுமாயுள்ளவன்.

பொழிப்புரை—நான் ஸத்தியபோதவடிவனும் அநந்தனும்
பேரானந்தவடிவனும் பரமாத்மாவும் பரஞ்ஜோதியும் அவ்யக்த
னும் அவ்யக்தத்திற்கும் ஆதாரமாயுள்ளவனும் நித்தியனும் நிர்
மலனும் ஸர்வாத்மாவாயுள்ளவனும் அஸங்கனும் நிஷ்கிரியனும்
ஸகலதர்மங்களுமில்லாதவனும் மனதிற்கும் எட்டாதவனுமாயு
ள்ளவன்

ஸ்லோகம்.

நாஹம்ஸவெ-ந்ரீயமு-ஹு ஸ்வெ-ஷா-ம் மூ-ஹனொ-ஹு-ஹு
ஜ்ஞா-தாஹம்ஸவ-ந்ரொகஸ்ய 38 ஜ்ஞா-தா-நவி-த்யதே || (எ)

நாஹம்ஸர்வேந்த்ரியக்ராஹ்ய ஸர்வேஷாம்க்ராஹகோஹ்யஹம்
ஜ்ஞாதாஹம் ஸர்வலோகஸ்ய மமஜ்ஞாதாநவித்யதே

வியாக்யானம்:—அஹம் - நான் ஸர்வேந் த்ரியக்ராஹ்ய -
ஸகலேந்த்ரியங்களாலும் அறியக்கூடியவனல்ல ஸர்வேஷாம் -
எல்லாவற்றையும் க்ராஹக: - அறியச் செய்வோன் அஹம்ஹி -
யானேயன்றோ அஹம் - நான் ஸர்வலோகஸ்ய - ஸகல உலகத்
தையும் ஜ்ஞாதா - அறிவோன் மம - என்னை ஞாதா - அறிவோன்
நவித்யதே - இல்லை.

பொழிப்புரை:—நான் எவ்விந்த்ரியத்தாலும் அறியக்கூடாத
வனும் எல்லாவற்றையும் அறியச்செய்வோனுமாயுள்ளவன், நான்
ஸகல உலகங்களையும் அறிகின்றவன். என்னை யறிகின்றவன்
இல்லை.

ஸ்லோகம்.

ஃ-ஞாஸுவ-ஷிகா-ராணா-ம் வா-3-ணா-ஹிகஸ்யு-வ |

யதொவாவொநிவத-நெ-ஷவ-பூ-நஸாஸஹ || (அ)

தூரஸ்ஸர்வவிகாராணாம் பரமாண்வாதிகஸ்யச
யதோவாசோநிவர்த்தந்தே அப்ராப்யமநஸாஸஹ

வியாக்யானம்:—ஸர்வவிகாராணாம் - ஸகலவிகாரங்களுக்கும் பரமாண்வாதிகஸ்ய ச - பரமானுமுதலியவைகளுக்கும், தூர: - தூரத்திலுள்ளவன். வாச: - வாக்குகள் மநஸா, ஸஹ - மனஸோடு கூட அப்ராப்ய - அடையாமல் யத் - எவனிடமிருந்து நிவர்த்தந்தே திரும்புகின்றனவோ.

பொழிப்புரை:— ஸகலவிகாரங்களுக்கும் பரமானுமுதலியவைகளுக்கும் தூரத்திலுள்ளவன். வாக்குகள் மனதோடு கூட எவனிடம் அடையாமல் திரும்புகின்றனவோ.

ஸ்லோகம்.

சூந்நிஷ்வஸ்யோஜ்யாநாந்விவெதிசுதமுந
யஸுஸவபாணிஹதாநி ரியெவெதிவபஸுதி ||
ரோஹஸவெஷுஹடுதஷு கதொநவிஜுமபஸுதே

ஆநந்தம் ப்ரஹ்மமாம்ஜ்ஞாத்வர்நபிபேதிசுதஸ்சந
யஸ்து ஸர்வாணி பூதாநி மய்யேவேதிப்ரபச்யதி
மாம்சஸர்வேஷுபூதேஷு ததேதாநவிஜுகுப்ஸதே

வியாக்யானம்—ஆநந்தம் - ஆனந்தவடிவமாகிய ப்ரம்மம் - ப்ரம்மமான மாம் - என்னை த்யாத்வா - த்யானம் செய்யின் குத், ச, ந - எதனாலும் நபிபேதி - பயமடையான் ய: , து - யாதொருவன் ஸர்வாணி பூதாநி - ஸகலபூதங்களையும் மயி, ஏவ, - என்னிடமே இதி - என்று பச்யதி - பார்க்கின்றானே ஸர்வேஷுபூதேஷு ச - ஸகல பூதங்களிலும் மாம் - என்னை (பார்க்கின்றானே) அவன் தத் - அதன்பிறகு நவிஜுகுப்ஸதே - (எதனையும்) வெறுக்கவிரும்பான்,

பொழிப்புரை.—ஆனந்தவடிவமாகிய ப்ரம்மமான என்னை த்யானம்செய்யின் எதனாலும் பயமடையான் யாதொருவன், ஸகல பூதங்களிலும் யானே என்றும் காண்கின்றானே. அவன் அதன்பின்னர் எதனையும் வெறுக்கமாட்டான்.

ஸ்லோகம்.

யஸுஸவபாணி ஹதாநிஹ்யோதெஷுவஹிஜாநத: ||
கொரொஹஸுதகஸ்டாக வநககூரிநபஸுதி: || (௧0)

யோடு கூடியவனாய்க்கொண்டு, அவ்யாக்ருத ப்ரும்ஹரூப: - அவ்யாக்ருதப்ரும்ஹவடிவனாய், ஜகத்கர்த்தா-ஜகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கின்றவனாகிய, மஹேஸ்வர: - மஹேஸ்வரனாகின்றேன்.

பொழிப்புரை:—நான் ஏகனும் வ்யயமில்லாதவன் அங்ஙனமாயினும் அனாதியாகிய அவித்யையோடு கூடியவனாய்க்கொண்டு அவ்யாக்ருதப்ரும்ஹவடிவமாயிருந்து ஜகத்கர்த்தாவாகிய மஹேஸ்வரனாகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

ஜ்ஞாநோடுத்ருயயாஹுஸ்ய ஜிஹ்வஸெஷஜமத்ருய்ய || கரு.
ததவந்யஜமத்ருவ-ஹுஸ்யுதெவ்விவீயதெ ।

ஞானமாத்ரேயதாத்ருச்யமிதம்ஸ்வந்ரேஜகத்ரயம்
தத்வந்யஜகத்ஸர்வமத்ருச்யதே ஸ்திவிவீயதே

வியாக்யானம்:—ஸ்வந்ரே - கனவினில் உள்ளதாகிய, ஜகத்-ரயம் - மூவுலகும், ஞானமாத்ரே - ஞானமாத்ரீரத்தில், யதா - எப்படி, த்ருச்யம்-காணப்படுகின்றதோ, தத்வத்-அதுபோலவே, ஜகத்ஸர்வம்-ஜகமெல்லாம், மயி - என்னிடம், த்ருச்யதே - தோன்றுகின்றது, அஸ்தி - இருக்கின்றது, விவீயதே - ஒடுங்குகின்றது.

பொழிப்புரை:—கனவினில் உள்ளதாகிய மூவுலகும் ஞானமாத்ரீரத்தில் எப்படிக்காணப்படுகின்றதோ அதுபோலவே ஸகலஜகமும் என்னிடம் தோன்றுகின்றது நிற்கின்றது ஒடுங்குகின்றது.

ஸ்லோகம்.

நாநாவிஹாஸஸாயக்தோ ஜீவகைவலவஸாஜிஹ்ய || கச.
வ-வகஸெஷி யானெஷ வ-வஜ்ஜாமெஷியாணிவ ।
ஜெநாவஸுஹிஹகாரஸூரிதம் வெதிவத-ஷய்ய || கரு.
வாயவஃவ-வஜிஹிதா யா-திவி-மஸரீரதாய் ।

நாநாவித்யாஸமாயக்தோ ஜீவத்வேந வஸாம்யஹம்
பஞ்சகர்மேந்த்ரியாண்யேவபஞ்சஞானேந்த்ரியாணிச
மநோபுத்திரஹங்காரஸ்சித்தம் சேதிசதுஷ்டயம்
வாயவஃபஞ்சமிஸிதாயாந்திவிங்கசரீரதாம்

நந்.

மகாமகோபாத்ராய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

வியாக்யானம்:—அஹம் - நான், நாநாவித்யாஸமாயுக்தம்:—
எண்ணிறந்த அவித்தைகளோடு கூடியவனாய், ஜீவத்வேந - ஜீவத்
தன்மைபெற்று, வஸாமி-வலிக்கின்றேன். கர்மேந்திரியாணி-கர்
மேந்திரியங்கள், பஞ்ச-ஐந்தும், ஞானேந்திரியாணி - ஞானேந்திரி
யங்கள், பஞ்ச-ஐந்தும், மந் - மனம், புத்தி-புத்தி, அஹங்கார:-
அஹங்காரம், சித்தம் - சித்தம், இதி-என்று, சதுஷ்டயம் - நான்
கூடும், வாயவம் - வாயுக்கள், பஞ்ச-ஐந்து, மினிதா: - இவைகள்
கூடியவைகளாய்க்கொண்டு, லிங்கசரீரதாம் - லிங்கசரீரத்தன்
மையை, யாந்தி-அடைகின்றன.

போழிப்புரை:—நான் எண்ணிறந்த அவித்தைகளோடு கூடி
யவனாய் ஜீவத்தன்மை பெற்றுவலிக்கின்றேன். கர்மேந்திரியங்
கள் ஐந்து, ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து மனோபுத்தி, அஹங்கா
ரங்களாகிய நான்கு, வாயுக்கள் ஐந்து ஆகிய இவைகள் கூடி லிங்க
சரீரத்தன்மையைப் பெறுகின்றன.

ஸ்லோகம்.

தத்ராவித்யாஸமாயுக்தம் வெதந்யம் ப்ரதிபிம்பிதம்
வ்யாவஹாரிகஜீவஸ்து சேஷத்ரக்ரு புருஷோபிவா
ஸ ஏவ ஜகதாம்போக்தா நான்யோய புண்யபாபயோ:

தத்ராவித்யாஸமாயுக்தம் சைதன்யம் ப்ரதிபிம்பிதம்
வ்யாவஹாரிகஜீவஸ்து சேஷத்ரக்ரு புருஷோபிவா
ஸ ஏவ ஜகதாம்போக்தா நான்யோய புண்யபாபயோ:

வியாக்யானம்:—தத்ர - லிங்கமெனப்படும் அந்த ஸுக்ஷ்ம
சரீரத்தில், ப்ரதிபிம்பிதம் - பிரதிபிம்பிக்கப்பட்ட, அவித்யாஸமா
யுக்தம் - அவித்தையோடு கூடிய, சைதன்யம் - சைதன்யமானது,
வ்யாவஹாரிகஜீவஸ்து-வ்யாவஹார ஸம்பந்தமாகிய ஜீவனென்றும்,
சேஷத்ரக்ரு: - சேஷத்திரக்ருனென்றும், புருஷ-அபி வா - புரு
ஷனென்றும் சொல்லப்படுகின்றது, ஸ ஏவ - அவனே, புண்ய
பாபயோ: - புண்யபாவங்களின் பயனாகிய, ஜகதாம்- ஜகங்களை
போக்தா - புசிப்பவன், ந அந்ய: - மற்றவனல்ல.

போழிப்புரை:—லிங்கதேஹ மென்னப்படும் ஸுக்ஷ்மசரீரத்
தில் பிரதிபிம்பிக்கப்பட்ட அவித்தையோடு கூடிய சைதன்யமா

எது வ்யாவஹாரிகஜீவனென்றும் சேஷத்ரக்ருனென்றும் புருஷ
னென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. அவனை அனாதிகளாகிய புண்
ணிய பாபபயன்களைப் புகிப்பவன்.

ஸ்ரீலோகம்.

ஹமாஜ்-கும்திஷ்ஸு ஜாமு சுஸவாழிவொக்யதா ।

யயாடிவண்காஸிதா ஜிநாடிஸிதெதிவடி । கள்

தமிழ்நாடு கிராமமெ டெ-பாஷெரா தாவிடின்து

இஹாமுத்ரகதிஸ் தஸ்யஜாக்ரத் ஸ்பப்நாதிபோக்த்ருதா

யதாதார்ப்பண காளிம்நாமலிம்த்ருச்ய தேமுகம்

தத்வதந்த: கரணகைர் தோஷராத்மாபித்ருச்யதே

வியாக்யானம்:—தத்ர-அவ்விதமான லிங்கசீரத்தில் இருக்கும், தஸ்ய-அவனுக்கு, இஹாமுத்ர-இங்கிருந்து அங்கும் அங்கிருந்திற்கும், கதி-செல்லுதலும், ஜாக்ரத்ஸ்வப்நாதிபோக்த்ருதா-ஜாக்ரத்ஸ்வப்நம் முதலியவைகளில் ஸுகதுக்கங்களைப் புசித்தலுமாம்; முகம் - முகமானது, தர்ப்பண காளிம்நா - கண்ணடியின் அழுக்கினால், யதா - எப்படி, மலீநம் - அழுக்குற்றதாய், த்ருச்ய தே-காணப்படுகின்றதோ, தத்வத் - அதுபோலவே, அந்தகரணகை - அந்தக்கரணத்திலுள்ள, தோஷை - குற்றங்களால், ஆத்மாபி - ஆன்மாவும் த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றன.

பொழிப்புரை:—அவ்விதமான விங்கசரீரத்திலிருந்து கொண்டே இவ்வுலகிலிருந்து ஸ்வர்க்கநரகங்களுக்கும் ஸ்வர்க்கநரகங்களிலிருந்து இவ்வுலகத்திற்கும் போக்குவருத்து செய்தலும் ஜாக்கிரஸ்வப்பனம் முதலியவைகளிலுள்ள ஸுகதுக்கத்தைப் புகித்தலுமாம். முகமானது கண்ணுயின் மலத்தினால் அழுக்குற்றதாய்க்காணப்படுகின்றது; அதுபோலவே அந்தக்கரணத்தோஷங்களால் ஆன்மாவும் தோஷமுள்ளதுபோலக் காணப்படுகின்றது.

ஸ்ரீலோகம்.

வாஸுதாய) வாஸுதாயஜிஃ காரணாத்நோ ॥

வனகீலாவாழிநாடுந வராதுடிவவாழிவ । கக.

பரஸ்பராத்யாஸவசாதந்தகரணத்தமேகாஃ

ஏகீபாவாபிமாநேந்பராத்மாதுக்கபாகிவ

வியாக்யானம்:—அந்தக் கரணத்தினோ? - அந்தக்கரணம்மாக்களுக்கு, பரஸ்பராத்யாஸவசாத் - ஒன்றிலொன்றின் ஆரோபத்தால், ஏகிபாவாபிமானேந - ஒன்றென்றதன்மையாலாகிய அபிமானத்தால், பராத்மா - பரன், துக்கபாகிவ - துக்கமுற்றவன்போல, ஸ்யாத் - ஆவான்.

பொழிப்புரை:— அந்தக்கரணத்தாக்களுக்கு ஒன்றிலொன்றின் ஆரோபத்தால் ஒன்றென்பதாகிய பாவனையால் வந்த அபிமானத்தால் பரமன் துக்கபோலாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

பிரஹ்மணஸ்யஜக்செந ஸ்யாஹாக-பிரீதிகாஃ || ௨௦.

ஐஸ்ரணெஹி-ஹிவிதஸ்ய நஹிபு-பாலாவகாரகாஃ |

தத்பாதிதாவிநியெ-வொ ஐஸ்ரணெஹி-ஹிவிதஸ்ய || ௨௧.

ஹிவிதபாதிதாவிநியெ-வொ ஐஸ்ரணெஹி-ஹிவிதஸ்ய ||

தத்பாதிதாவிநியெ-வொ ஐஸ்ரணெஹி-ஹிவிதஸ்ய || ௨௨.

ஹிவிதபாதிதாவிநியெ-வொ ஐஸ்ரணெஹி-ஹிவிதஸ்ய ||

மருபுமௌஜலத்வேந மத்யாஹ்நார்கமீசிகா:

தத்ருச்யந்தே மூடசித்தஸ்யநஹ்யார்த்ராஸ்தாபகாரகா:

தத்வதாத் மாபிநிர்வேபோத்ருச்யந்தே மூடசேதஸாம்

ஸ்வாவித்யாமாத்ரதோஷேணகர்த்ருத்வாதிததர்மவாந்

தத்ரசாந்நமயேபிண்டே ஹருதிஜீவோ அவதிஷ்டதே

ஆநகாஃரம்வ்யாப்யதேஹம்தத்ருவே அவஹிதஸ்ருண.

வியாக்யானம்:—மருபுமௌ-பாலேவனத்தில், மத்யாஹ்நார், கமீசிகா: - நடுப்பகல் ஸூரியனுடைய கிரணங்கள், மூடசித்தஸ்ய-மூடபுத்தியுடையோனுக்கு, ஜலத்வேந - ஜலமாக, த்ருச்யந்தே - காணப்படுகின்றன, ஆர்த்ரா: - ஈரமுடையன, நஹி - அல்ல, தாபகாரகா: - தாபத்தைய செய்வனவாம், தத்வதாத் - அது போலவே, நிர்வேப: - அஸங்கனாகிய ஆத்மா, அபி - ஆன்மாவும், மூடசேதஸாம் - மூடபுத்தியுடையோர்களுக்கு, ஸ்வாவித்யாத்மாத்தமதோஷேண - தனது அவித்யைவடிவமாகிய தன்னுடைய தோஷத்தினால், கர்த்ருத்வாதிததர்மவாந் - கர்த்திருத்வம் முதலிய தர்மமுடையவனாய், த்ருச்யந்தே - காணப்படுகின்றான், தத்ரா-ஆண்டு, அந்

நமயே - அன்னவிகாரமாகிய, பிண்டே - பிண்டமான தேஹத்தில், ஹ்ருதி - ஹ்ருதயத்தில், ஜீவஃ - ஜீவன், ஆநகாக்ரம்-நகமுனைவரையிலுமுள்ள, தேஹம் - தேஹத்தை, வ்யாப்ய - வ்யாபித்து, அவதிஷ்டதே, - இருக்கின்றான், தத்-அதை, ப்ருவே - சொல்லுகிறேன்.

பொழிப்புரை:—பாலேவனத்தில் நடுப்பகலிலுள்ள ஸூரிய கிரணங்கள் மூடனுக்கு ஜலமாகத்தோன்றுகின்றன; ஆனால் சிநிதுமீரமுடையனவன்று. கேவலம்தாபத்தையே செய்வனவாம். அது போலவே அஸங்கனாகிய ஆன்மா மூடபுத்தியுடையோர்களுக்குத் தமது அவித்யாதோஷத்தினால் கர்த்திருத்துவம்முதலியனவுடையனாகக்காணப்படுகின்றன. ஆண்டு அந்நவிகாரமாகிய இத்தேகத்தினில் ஹ்ருதயத்தில் ஜீவன் நகமுனைவரையிலும் தேஹத்தைவியாபித்துக்கொண்டிருக்கின்றான். அதனைச் சொல்லுகின்றேன் சாவ தானமாய்க்கேட்பாயாக.

ஸ்லோகம்.

வெய்யஹ்நிஹிநந லாஸவிணோ விராஜதே || ௨௩ ||
நாலொருபுடையுண்குணா அபாவதிஷ்டதீபா ||
தஸ்யேயெயுஷ்மிஹ்ருதயம் ஸநாளம் பத்மகோசவத் || ௨௪ ||
சுயொதிவம்வதத்ராஸி வ்ருக்ஷம்ஸுஷிராபி-தூரீ ||

ஸோயம் ததபிமாநேநமாம்ஸபிண்டோவிராஜதே
நாபேருர்த்வமதஃ கண்டாத்வ்யாப்யதிஷ்டதியத்ஸதா
தஸ்யமத்யேஸ்திஹ்ருதயம் ஸநாளம்பத்மகோசவத்
அதோமுகஞ்சதத் ராஸ்திஸுக்ஷம் ஸுஷிரமுத்தமம்.

வியாக்யானம்:—ஸஃ அயம் - அந்த இந்த, மாம்ஸபிண்டஃ-
மாம்ஸபிண்டமான தேஹமானது, ததபிமாநேந - அந்த ஜீவாத்
மாவின் அபிமானத்தினால், விராஜதே - விளங்குகின்றது. நாபே:-
நாபிக்கு, ஊர்த்வம்-மேல்கண்டாத், அதஃ - கண்டத்திற்குக் கீழ்,
ஸதா - எப்போதும், வ்யாப்ய - வியாபித்து, யத் - யாதொன்று,
திஷ்டதி - இருக்கின்றதோ, தஸ்ய - அதன், மத்யே - நடுவில்,
பத்மகோசவத் - தாமரைமொக்குபோல, ஸநாளம் - காம்போடு
கூடியதாய், அதோமுகம் - கீழ்முகமாய், ஹ்ருதயம் - ஹ்ருதய

மானது, அஸ்தி - இருக்கின்றது. தத்ர - அதனில், ஸூக்ச்மம்-
துப்பமும், உத்தமம் - ஸர்வச்சேஷ்டமும், தஹராகாசம் இதி
உத்தம் - தஹராகாசம் என்று சொல்லப்பட்டதும் ஆகிய, ஸு-
ஷிரம் - இடம் - (துவாரமானது) அஸ்தி - இருக்கின்றது.

பொழிப்புரை:—அந்த இம்மாம்ஸபிண்டமானதேஹமானது
ஜீவனின் அபிமானத்தினால் விளங்குகின்றது. நாபிக்கு மேல்கண்
டத்திற்குக் கீழ் எப்போதும் விஸ்தாரமாயுள்ளது யாதொன்று
(மார்புளதோ) அதன் காம்போடுகூடியதும் தாமரைமொக்குப்
போன்றதும் கீழ்முகமும் ஆகிய இருதயம் இருக்கின்றது. அதில்
துப்பமாயும் ஸர்வச்சேஷ்டமாயுமுள்ள தஹராகாசமென்ற அவ
காசமொன்றிருக்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

ஐஹராகாஸிதிருக்ஷ ஜகஜீவொவதிஷ்டதே || உரு.

வாலாஹசதபாகஸ்யசததாகல்பிதஸ்யச

பாகோஜீவஸ்ஸவிஜ்ஞேயஸ்ஸசாரந்த்யாயகல்பதே ||

தஹராகாஸித்யுத்தம் தத்ரஜீவொவதிஷ்டதே

வாலாக்ரசதபாகஸ்யசததாகல்பிதஸ்யச

பாகோஜீவஸ்ஸவிஜ்ஞேயஸ்ஸசாரந்த்யாயகல்பதே.

வியாந்யானம்:—தத்ர-அங்கு, ஜீவ: - ஜீவன் அவதிஷ்டதே-
இருக்கின்றான், வாலாக்ரசதபாகஸ்ய-கேசமுனையின் நூறினொர்
பங்கின், சததா கல்பிதஸ்யச- நூறுகச்செய்யப்பட்ட, பாக -
பாகமானது, ஸ: - முற்கூறிய, ஜீவ: - ஜீவனென்று, விக்ஞேய: -
அறியத்தக்கது, ஸச - அச்சீவனும், ஆநந்த்யாய - (அபரிச்சின்
னத்தன்மைக்கு,) அந்தமின்மைக்கு, கல்பதே-தக்கவனுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—அங்கு ஜீவன் இருக்கின்றான். கேசமுனையி
னை நூறுக்கிய அந்த பாகத்தையும் நூறுக்கினால் நிகழும்பாகமா
னது ஜீவனும். அந்த ஜீவன் அந்தமுருத்தன்மையையுடையோன்
என்பதாம்.

ஸ்லோகம்.

கௌஸகஸுஹொஜ கௌஸாஹவஸுவத: || உரு.

புஸ்யகாஹுடியாஹொஷ்யாயாலிவ-ஷ்யாஹஸநீராகு ||

கதம்பகுஸுமோத்பத்தகேஸரா இவஸர்வதஃ

ப்ரஸ்ருதாஹ்ருதயாந் நாட்யோ யாபிர்வ்யாப்தம் சரீரகம்

வியாக்யானம்:—கதம்பகுஸுமோத்பத்த கேஸரா: இவ - கடப்பம் பூவினிலுள்ள கேஸரங்கள் போல, ஹ்ருதயாத்-ஹ்ருதயத்தினின்று, நாட்ய:-நாடிகள், ஸர்வதஃ - எங்கும், ப்ரஸ்ருதா-பரவியிருக்கின்றன. யாபி: - எந்தநாடிகளால், சரீரகம்-சரீரமானது, வ்யாப்தம் - வியாபிக்கப்பட்டுளதோ.

பொழிப்புரை:—கடப்பம் பூவினிலுள்ள கேஸரங்கள் போல ஹ்ருதயத்தினின்று நாடிகள் எங்கும் பரவியிருக்கின்றன. எவைகளால் சரீரம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ.

ஸ்லோகம்.

ஹிதம்பலம்ப்ரயச்சந்திதஸ்மாத்நேஹிதாஸம்ருதா: | உள
சாலஸஹி ஸஹஸைஸ்தாஸஸங்க்யாதாயோகவித்தமை: |

ஹிதம்பலம்ப்ரயச்சந்திதஸ்மாத்நேஹிதாஸம்ருதா:

த்வாஸப்ததிஸஹஸ்ரைஸ்தாஸஸங்க்யாதாயோகவித்தமை:

வியாக்யானம்:—யஸ்மாத்-யாதொரு காரணத்தால், ஹிதம்-ஹிதமென்னப்படும். பலம் - பலத்தை, ப்ரயச்சந்தி - தருகின்றனவோ, நேஃ - ஆதலால், ஹிதா: - ஹிதங்கள், (என்று) ஸம்ருதா: - சொல்லப்பட்டன. தா: - அந்நாடிகள், யோகவித்தமை-யோகமுணர்ந்த பெரியோர்களால், த்வாஸப்ததிஸஹஸ்ரை? - எழுபத்திராயிரம் என்பதாக, ஸங்க்யாதா: - கணக்கிடப்பட்டுள்ளன.

பொழிப்புரை:—யாதொரு காரணத்தால், அந்நாடிகள், ஹிதமென்னப்படும் பலத்தைத்தருகின்றனவோ, அக்காரணத்தால், ஹிதா என்னப்பட்டுள்ளன. அந்நாடிகள், யோகமுணர்ந்தபெரியோர்களால், எழுபத்திராயிரமென்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளன.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருதயாத்நாஸு மிஷாநா யயாக்நாடிஸ்யஸூயா |

உஅ.

வஸகொ தூஸதஜா ஸு ப்ரவ்யாவ்ஷயிநிம-தா: ||

ஹ்ருதயாத்தாஸ்து நிஷ்க்ரந்தா யதார்க்காத்ரச்மயஸ்ததா
ஏகோத்தரசதம் தாஸ்துமுக்யாவிஷ்வக்விநிர்க்கதா:

வியாக்யானம்:—அர்க்காத்-சூரியனிடமிருந்து, ரச்மய-கிரணங்கள், யதா - எவ்வாறோ, ததா - அவ்வாறே, தா: - அந்த நாடிகள், ஹ்ருதயாத் - ஹ்ருதயத்தினின்றும், நிஷ்க்ரந்தா: - வெளிப்பட்டிருக்கின்றன, தாஸு - அந்நாடிகளுள், ஏகோத்தரசதம் - நூற்றோர்நாடிகள், முக்யா: - முக்யங்களாய், விஷ்வக் - எங்கும், விநிர்க்கதா: - பரவியிருக்கின்றன.

பொழிப்புரை:—ஸூரியனிடமிருந்து கிரணங்கள் எப்படியோ அப்படி அந்த நாடிகள் ஹ்ருதயத்தினின்றும் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. அந்நாடிகளுள் நூற்றொரு நாடிகளே முக்கியங்களாய் எங்கும் பரவியிருக்கின்றன.

ஸ்லோகம்.

வஹ்னௌலொயயாநஹ்நாநாஸுஃகலேஹ்னையா | உகூ
கநஹ்னகொயு-மாநாஸீ லே-ருய-வய-ஹ்னேஜஸா ||

வஹந்த்யம்போயதாநத்யோ நாட்ய: கர்மபலம்ததா
அநந்தைகோர்த்வகாநாடி மூர்த்தபர்யந்தமஞ்ஜஸா

வியாக்யானம்:—நத்ய: - நதிகள், யதா - எப்படி, அம்ப: - ஜலத்தை, வஹந்தி - வஹிக்கின்றனவோ, ததா-அப்படி, நாட்ய-நாடிகள், கர்மபலம் - கர்மபலத்தை வஹிக்கின்றது; அவைகளுள், அஞ்ஜஸா - நேராக, மூர்த்தபர்யந்தம் - சிரஸ்வரையில், ஊர்த்வகா - மேனோக்கிச் செல்லுகின்றதாயும், அநந்தா - அழிவற்ற பதத்தைத் தருவதாயும், ஏகா - ஓர் நாடியுள்ளது.

பொழிப்புரை—நதிகள்ஜலத்தை வஹிக்கின்றனபோல, நாடிகள், கர்மபலமாகிய ஸுகதுக்கங்களை வஹிக்கின்றன. அவைகளுள், கபாலம்வரையில் நேராகச்செல்லுகின்றதும், அனந்தமாகிய பதத்தை யடைவதற்குத் துவாரமாயுமுள்ள ஓர் நாடியுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

வ்ருகீந்நியநுஸாடிஸாநிம-காவிஷயொநுவா: | ௩௦.

நாஸுஸுலே-ஹ்ன-கூகாஸு ஸுஷாடிஷ்வ-கூக்யெ ||

ப்ரதீர்த்திரியம் தசதசநிர்க்கதாவிஷயோர்முகா:

நாட்ய: ஸர்மாதிஹேதுத்வாத்ஸ்வப்நாதிபலபுத்தயே

வியாக்யானம்:—விஷயோர்முகா: - விஷயங்களை நோக்குகின்றனவாய், ப்ரதீர்த்திரியம்—ஒவ்வோரிந்திரியத்திலும், தசதச-பத்துப்பத்து, நாட்ய: - நாடிகள், நிர்க்கதா: - வெளிப்பட்டுச் செல்லுகின்றனவும், ஸுகதிஹேதுத்வாத் - ஸுகாதி ஹேதுவாய், ஸ்வப்நாதி பலபுத்தயே - ஸ்வப்னம் முதலிய பலத்தைப் புகிப்பதன்பொருட்டு உபயோகப்படுகின்றனவுமாயுள்ளன.

பொழிப்புரை—விஷயங்களை நோக்குகின்றனவாய் ஒவ்வோரிடத்திலும் பத்துப் பத்து நாடிகள் ஸம்பந்தம் பெற்றுள்ளனவும் ஸுகதுக்க ஹேதுவாய் ஸ்வப்னம் முதலிய பயன்களைப் புகிப்பதற் குபயோகப்படுகின்றனவுமாயுள்ளன.

ஸ்லோகம்.

ஸுஷு-ஷ்ரேதிஸமாதிஷ்டா தயாசுசந்விமுச்யதே | ௩௧.
கயொபவதிதவெதநுஜீவாத்நாந் விஷு-ஷ-ப-யா: ||

ஸுஷு-ஷ்ரேதிஸமாதிஷ்டாதயாசுசந்விமுச்யதே
தயோபவதிதசைதன்யம் ஜீவாத்நாந்விதா: ||

வியாக்யானம்:—யாதொன்று ஸுஷு-ஷ்ரேதி-ஸுஷு-ஷ்ரேதி என்று, ஸமாதிஷ்டா - சொல்லப்பட்டதோ, தயா - அதன் வழியாய், சுசந்-செல்லுகின்றவன், விமுச்யதே-விமுக்தியடைகின்றான். தயா - அந்த ஸுஷு-ஷ்ரேதியால் நிகழ்ந்த அப்யாசத்தால், உபசுதசைதன்யம் - மேன்மைபெற்றுள்ளசைதன்யத்தையும், ஜீவாத்நாந் - ஜீவான்மா என்றே, புதா-வித்வான்கள், விது: - அறிகின்றனர்.

பொழிப்புரை.—யாதொன்று ஸுஷு-ஷ்ரேதியென்று சொல்லப்பட்டதோ அதன்வழி வெளிப்படுவோன் கிரமமாய் முக்தியடைகின்றான். அந்த ஸுஷு-ஷ்ரேதியில் செய்த ஸுகுணோபாஸ்தியப் பிராஸத்தால் மேன்மைபெற்ற சைதன்யமும் ஜீவான்மா என்றே பெரியோர் அறிகின்றனர்.

ஸ்லோகம்.

யயாராஹ-ஸுஷு-ஷ்ரேதிஷ்டா தயாசுசந்விமுச்யதே | ௩௨.

கயு-ஷு-ஷ்ரேதிஷ்டாதாவிஷு-ஷ-ப-யா: ||

யதா ராஜஸ்யத்ருச்யோ பித்ருச்யதே சந்த்ரமண்டலே
தத்வத்ஸர்வகதோப்யாத்மா விங்கதேஹேபித்ருச்யதே.

வியாக்யானம்—யதா-எப்படி, ராஹு-ராஹு என்று சொல்லப்படும் சுருப்பானது, அத்ருச்ய: அபி-காணப்படாததாயினும், சந்த்ரமண்டலே - சந்திரமண்டலத்தில், த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றதோ, தத்வத் - அதுபோல, ஆத்மா-ஆன்மாவானவன், ஸர்வகதோபி - எங்கும் உள்ளவனாயினும் (அறியப்படாத வருவமுடையோனாயினும்) லிங்கதேஹே அபி - ஸூக்ஷ்மதகத்திலும், த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ராஹு காணப்படாததாயினும் சந்திரமண்டலத்தில் காணப்படுகின்றதுபோல ஆக்டமா எங்குமுள்ளவனுப் இருப்பது பற்றி, காணப்படாத வருவமுடையோனாயினும், ஸ-லக்ஷ்ம தேவத்தின் அங்கமாய் மனதினில் காணப்படுகின்றான்.

ஸ்வேராகம்.

உய்யுளிரொயயாகுண்டெ ஷடாகாசொவிழ்யுதெ ।
 தவ்வெய்வொதா விமெஹெவிழ்யுதெ ॥ 15.15.

த்ருச்யமாநேயதாகும்பே கடாகாசோபித்ருச்யதே
தத்வத்ஸர்வகதோப்யாத்மா ஷிக்மகேஹோபித்ருஸ்யதே.

வியாக்யானம்:--த்ருச்யமாதே-காணப்படுகின்றதாகிய, குமபே-
குடத்தினில், கடாகாசு அபி- குடாகாசமானது, யதா - எப்படி,
த்ருச்யதே -காணப்படுகின்றதோ, தத்வத்-அதுபோலவே, ஆத்மா-
ஆன்மா, ஸர்வதத் அபி - எங்குமுள்ளவனுயினும், லிங்கதேஹே,
அபி - ஸஞ்ஜமதேஹத்திலும், த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றான்.

பொறிப்புரை.—ஆகாசமும் காணப்படுகின்றதாகிய குடத்தில் குடாகாச வருவதாக எப்படிக்காணப்படுகின்றதோ அப்படியே எங்குமுள்ளவனாயினும் ஆன்மா விங்கதேவதத்தில் காணப்படுகின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

நிறுதம் வாசிவருணென்காவி உலு த்துருவையுதெ ॥
 ஜோநுக்ளாமெ யயாருஜெய சிவிவருக்ளவெசெஷயீ ॥ ௩௫.
 வுபெவாதி நிவிபாருவகாரு ஹாநுருசுநிசொயயா

நிஸ்சல: பரிபூர்ணோபிகச்சதீத்யுபசர்யதே
ஜாக்ரத்காலே யதாஞ்ஞேயமவிவ்யக்தவிசேஷதி;
வ்யாப்நோதி நிஷ்கிரியஸ்ஸர்வாந்பாநுர்தசதிசோயதா

வியாக்யானம்:—நிஸ்சல: - கிரியையில்லாதவனும், பரிபூர்ண
அபி- பரிபூர்ணமானாயினும், கச்சதீ இதி - போகின்றான் என்று,
உபசர்யதே - ஓளபசாரிகமாய்ச் சொல்லப்படுகின்றது, ஜாக்ரத்
காலே - ஜாக்ரத்காலத்தில், யதாஞ்ஞேயம் - அறியப்படும் விஷயங்
களையடைந்து. (அதன்உருவமாய்) அபிவ்யக்தவிசேஷதி: - விளக்
கமுற்ற விஷயாகார விருத்தியையுடையவனாய். பாநு: - சூரியன்
'யதா-எப்படி, தசதிச: - பத்துத்திசைகளையும் வ்யாபிக்கின்றாறே
அதுபோலவே, நிஷ்கிரிய: - நிஷ்கிரியனாயினும், ஸர்வாந் - எல்லாப்
பதார்த்தங்களையும் வ்யாப்நோதி-வியாபிக்கின்றான்.

போழிப்புரை.—கிரியையில்லாதவனும் பரிபூர்ணமானாயினும்
போகின்றான் என்று உபசரிக்கப்பட்டுச் சொல்வதாம். ஜாக்ரதத்
காலத்தில் விஷயாகாரப்பட்டுத்தோற்றமுற்ற விருத்திகளையுடைய
தாய்க்கொண்டவனாய், சூரியன் பத்துத்திசைகளையும்போல நிஷ்
கிரியனாயினும் ஸகலபதார்த்தங்களையும் வியாபிக்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

நாஸீவிவ புதுத்யொயாந்திவிஹஸமுஹவா: || ௩௬.
கதுததி-பாநுஸாரொண ஜாமுஜேயொவ இஸ்யெ |
ஹஸுவிஹஸுராவ்யு லாரொகூம்-விஹஸுதி || ௩௭.

நாஸீவிவ்ருத்தயோயாந்தி விங்கதேஹஸமுத்பவா:
தத்தக்கர்மாதுஸாரேண ஜாக்ரதபோகோபலப்தயே
இதம்விங்கம்சரீராக்யம் ஆமோகூம்-நவிரச்யதி.

வியாக்யானம்:—தத்தக்கர்மாதுஸாரேண - அவனவன்கர்மங்
களுக்குத்தக்க, ஜாக்ரதபோகோபலப்தயே - ஜாக்ரத்காலஸூக
துக்கங்களையனுபவிக்க, விங்கதேஹஸமுத்பவா: - விங்கதேஹஸம்
பந்தமாகிய, அந்த:கரணத்தினவைகளாகிய, வ்ருத்தய: - விருத்தி
கள், நாஸீ-நாடிகளால், யாந்தி - செல்லுகின்றன. இதம் - இந்த,
விங்கசரீராக்யம் - விங்கசரீரமென்பது, ஆமோகூம்-மோகூம்வரையி
ல், நவிரச்யதி - நாசமடைகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—அந்தந்தக் கருமத்திற்குத் தக்கபடியுள்ள ஜாக்ரத்கால ஸுகதுக்கங்களைப் புதிக்க லிங்கதேகத்தினின்றும் தோன்றுவனவாகிய விருத்திகள், நாடிகளால் செல்லுகின்றன. இந்த லிங்கசரீரமானது மோக்ஷம் வரையில் நாசமடைகின்ற தில்லை.

ஸ்லோகம்.

சூதஜ்ஞானநமவெஷ் ஷ்விநூலிஷ்யஸூரீரகே ।

சூதஸ்வர-பவாவஸ்தாநம-முத்திரித்யபிதீயதே ॥ ௩௮ ॥

உத்பாதிதே கதேயத்வத் கடாகாசத்வம் ருச்சதி ।

வதேநவெஷ்யபாகாஸம் ஸ்வர-பவெணாவதிஷ்டதே ॥ ௩௯ ॥

ஆத்மஜ்ஞானநமவெஷ் அஸ்மிந்நாவித்யேஸ்வசரீரகே

ஆத்மஸ்வர பாவஸ்தாநம் முத்திரித்யபிதீயதே

உத்பாதிதே கதேயத்வத் கடாகாசத்வம் ருச்சதி

கதேநவெஷ்ய யதாகாசம் ஸ்வரபேணாவதிஷ்டதே

விபாக்யானம்:-அஸ்மிந்-இந்த, ஸ்வஸரீரகே-தனதுசரீரமானது, ஆத்மஜ்ஞானந-ஆத்மஞானத்தால் ஸாவித்யே-அவித்தையோடுகூட, நவெஷ்ய-நாசமெய்திப்போகவே, ஆத்மஸ்வரபாவஸ்தாநம்-ஆத்மஸ்வரப நிலைமையானது, முத்தி: - முத்தி, இதி - என்று, அபிதீயதே - சொல்லப்படுகின்றது, (ஆகாசமானது) கதே - குடமானது, உத்பாதிதே - உண்டாக்கப்பட்டின், யத்வத் - எப்படி, கடாகாசத்வம் - குடாகாசத்தன்மையை, ருச்சதி - அடைகின்றதோ, கதே - குடமானது, நவெஷ்ய - நாசமாயின், ஆகாசம் - ஆகாசமானது, ஸ்வரபேண - தன் உருவத்தோடு, அவதிஷ்டதே - தனித்திருக்கின்றதோ.

பொழிப்புரை—இந்தத் தனது சரீரமானது ஆத்மஞானத்தால் அவித்தையோடுகூட நாசமடையவே பரமாத்மஸ்வரப மாத்திரமாய் நின்றலே முத்தியென்னப்படுவதாம். குடமுண்டாயின் ஆகாசம் குடாகாசத்தன்மையை அடைகின்றது. குடம் நசிக்கன் ஆகாசம தான்மாத்திரமாய்த் தனித்திருத்தலும்போலவாம். ஈண்டுக்குஸ்தானத்தில் தேகத்தை வைத்துக்கொள்க.

ஸ்லோகம்.

ஜாமதூக்ஷ்யவஸாஸ ஸ்வஹொஃஹவஸிதே ।

௪௦.

வொயாவஸாஃ கிரொயாய ஷெஹாஷ்யாஸ்யயக்ஷணாடி ॥

கடுபாஹிதஸம்ஸார ஸூத்ரஸூத்ரநிரம்ஸயா ||

கவஸூத்ரஸூத்ரநிரம்ஸயா || சக.

ஜாக்ரத்கர்மக்ஷயவசாத் ஸ்வப்நபோக உபஸ்திதே
போதாவஸ்தாம் திரோதாய தேஹாத்யாஸ்யலக்ஷணம்
கர்மோத்பாவிதஸம்ஸ்காரஸ்தத்ரஸ்வப்நநிரம்ஸயா
அவஸ்தாம்சப்ரயாத்யந்யாம் மாயாவீசாத்மமாயயா.

வியாக்யானம்—ஜாக்ரத்கர்மக்ஷயவசாத் - ஜாக்ரத்காலத்
தில் பயன்தரும் கருமங்கள் ஓய்ந்ததுபோகவே, ஸ்வப்நபோகே-
ஸ்வப்பனத்தில் பயன்தரும் கருமங்கள், உபஸ்திதே- (பயன்தர)
வரவே, தேஹாத்யாஸ்யலக்ஷணம் - தேஹம் முதலியவைகளை
ஆசரயித்தலாகிய, போதாவஸ்தாம் - அறிவுநிலைமையை, திரோ
தாய - மறைத்து, கர்மோத்பாவிதஸம் ஸ்கார: - செய்கைக்குத்
தக்கபடி ஏற்பட்டுள்ள வாஸனைகளையுடைய (இதலின்) னாய்க்
கொண்டு, ஸ்வப்பனபோகநிரம்ஸயா-ஸ்வப்பனபோகத்தில் சென்று
மகிழ்வதில் விருப்புற்றவனாய், மாயாவீ - மாயையோடு கூடியவ
னாகிய (ஜீவன்) ஆத்மமாயயா - தனது மாயையால், அந்யாம் -
வேறு, அவஸ்தாம்-அவஸ்தையை (நிலைமையை) ப்ரயாதி-அடை
கின்றான்.

பொழிப்புரை—ஜாக்ரத்காலத்தில் பயன்தரும் கருமங்கள்
ஓய்ந்துபோகவே ஸ்வப்பனத்தில் பயன்தரும் கருமங்கள் தலைப்
படவே தேஹம் வீடு புத்திர மித்திர களத்திராதிகளையறிந்து
கொண்டிருத்தலாகிய நிலைமையை (மறைத்து) விடுத்து செய்கை
க்குத்தக்கபடி ஏற்கனவே நிகழ்ந்துள்ள வாஸனைகளையுடைய
னாய்க்கொண்டு ஸ்வப்பனபோகத்தில் விருப்புற்றவனாய் ஜீவன்
தனது மாயையால் வேறுநிலைமையைப் பெறுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

வடாஹிவிஷயாநூவஹு வப்யாஹி காரணாநிவ | சஉ.
ஹ-இதாநிகல்-வஸுதொ வாஸநாநிவ துஹி-தாநு | சங.
வனதாநூஸூநூஸூயொஜோதி ஸூக்ஷ்மாதாவூவதிஷ்டெகி
சுத்ராஹிகாரணாஹீநா வாஸநா வாஸநாநிவ ||

கடாதிவிஷயாந்ஸர்வார் புத்யாதிகரணநிச
பூதாதிகர்மவசதோ வாஸநாமாத்ரவஸ்திதாந்

ஏதாந்ப்ச்யந்ஸ்வயம்ஜீயாதிஸ்ஸாக்ஷ்யாத்மாவ்யவதிஷ்டதே
அத்ராத்:கரணாதீநாம்வாஸனாத்வாஸனாத்மதத

வியாக்யானம்:—வாஸநாமாத்ரவஸ்திநாத் - வாஸனையால் ப்ர
மாதாவினில் (அத்யாஸத்தினால்) உள்ளதாகிய கடாதிவிஷயந்,
ஸர்வாத் - கடாதிசுரண ஸகலவிஷயங்களையும், கர்மவசத்: - கர்ம
வசத்தால், பூதாதி - தோன்றின (உண்டான) புத்த்யாதிசுரணாதிச-
புத்திமுதலிய கரணங்களையும் ஆகிய, ஏதாந் இவைகளை, ப்ச்யந் -
பார்த்துக்கொண்டு, ஸ்வயஞ்ஜீயாதி: - ஸ்வயம்சோதியாயுள்ள பொ
ருளானது, ஸாக்ஷ்யாத்மா - ஸாக்ஷிஸ்வரூபமாய், வ்யவதிஷ்டதே-
மிஞ்சிநிற்கின்றது. அத்ர-இந்த (ஸ்வப்ந) நிலைமையில், அந்:கர
ணாதீநாம் - அந்:கரணம் முதலியவைகளுக்கு, வாஸநாத் - வாஸ
னையாகிய ஸம்ஸ்காரத்தினால் நிகழும் தன்மையுள்ளதாகையால்,
வாஸனாத்மதா - வாஸனாஸ்வரூபத்துவம் என்பதாம்.

பொழிப்புரை:—வாஸனையாக, ப்ரமாதாவினில் அத்தியாஸத்
தினால்உள்ளனவாகிய குடாதிஸகல விஷயங்களையும் கர்மவசத்தால்
தோன்றிய புத்திமுதலிய கரணங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு ஸ்வ
யஞ்சோதியாயுள்ள பொருளானது ஸாக்ஷிஸ்வரூபமாய் மிஞ்சி நிற்
கின்றது. இந்த நிலைமையில் அந்:கரணம் முதலியவைகள் வாஸ
னையால் நிகழ்கின்றமையால் வாஸனாத்மத்துவமுள்ளது என்பதாம்.

ஸ்லோகம்.

வாஸநாஜித் ஸாக்ஷிக்ஷ நோநதஜ்வராதுந: | சச.

வாஸநாஜி: வ்வொது ஐயுதெ கைவொதி: ||

ஜாநுஜி-ஞ்ளயயாததிதத-புக்-புயாததக: |

நிஸ்ஸஷஸ-ஹிஸாக்ஷா த்ஜாஸ்யவெவபுகாஸதெ || சந.

வாஸனாத்ர ஸாக்ஷித்வம் தேநதச்சபாரத்மந:

வாஸனாதி: ப்ரபஞ்சோத்ரத்ருச்யதேகர்மசோதித:

ஜாக்ரத்பூமெளயதா தத்வத்கர்த்தருகர்மக்கிரயாத்மக:

நிச்சேஷபுத்தி ஸாக்ஷ்யாத்மாஸ்வயமேவப்ரகாசதே.

வியாக்யானம்—தேந - அக்காரணத்தால், பாரத்மந: - பா
யான்மாவுக்கு, தத்ச - அந், வாஸநாமாத்ரஸாக்ஷித்வம் - வாஸனா
மாத்ரிதத்திற்கு ஸாக்ஷியாயிருத்தலாம். அத்ர - இங்கு (ஸ்வப்ப

னத்தில்) வாஸனாதி: - வாஸனைகளாலாகியதும், கர்மசோதித - கர்மத்தினால் ஏவப்பட்டதுமாகிய, ப்ரபஞ்ச: - பிரபஞ்சமானது, ஜாக்ரத்பூமன - ஜாக்ரதவஸ்தையில், யதா-எப்படியோ, தத்வத்-அப்படியே, கர்த்ருகர்மக்ரியாத்மக: - கர்த்தாகர்மம் கிரியை இவைகள் ஸ்வரூபமாய், த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றது. ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், நிஸ்ஸேஷபுத்தி ஸாக்ஷி - ஸகலபுத்தி ஸாக்ஷியாகிய, ஸ்வயம் ஏவ - தானே, ப்ரகாசதே - விளங்குகின்றான்.

பொழிப்புரை:—அக்காரணத்தால் ப்ரமாத்மாவுக்கு அவ்விதமாகிய வாஸனாத்திரத்திற்கு ஸாக்ஷியாயிருத்தலாம். ஸ்வப்பனத்தில் வாஸனைகளாலாகியதும் கர்மத்தினால் ஏவப்பட்டதுமாகிய ப்ரபஞ்சமானது ஜாக்ரதத்தில் போலவே கர்த்திரு கர்மக்ரியாவடிவமாய்க் காணப்படுகின்றது. ஆத்மா ஸகல புத்தி ஸாக்ஷியாய்த் தான் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

வாஸநாஜாத ஸாக்ஷிவ்வாக்ஷிணஸூவ உவ்யுதே ।

ஹ-ரு-தஜநூநியஜ-ரு-தம் கஜ-ரு-தவாஸநாவஸாஜ ॥ சகா.

நெடீயஸூவாபஸூவாபுஷ்வவ்யுதே ॥ புவஸூதி ।

வாஸனாத்திரயாக்ஷித்வம் ஸாக்ஷிண:ஸ்வாபஉச்யதே

பூதஜநமரியத்பூதம் கர்மதத்வாஸனாவசாத்

நேதீயஸூத்வாதவயஸ்யாத்யே ஸ்வப்னம்ப்ராய:ப்ரபச்யதி

வியாக்யானம்:—ஸாக்ஷிண: - ஆத்மாவுக்கு, வாஸனாத்திரஸாக்ஷித்வம் - வாஸனைமாத்திரத்திற்கு ஸாக்ஷியாயிருத்தலே, ஸ்வாப:-ஸ்வப்பனம், உச்யதே - என்று சொல்லப்படுகின்றது. பூதஜநமரி - பூர்வஜன்மத்தில், யதகர்ம - எந்தக்கர்மமானது, பூதம் - ஏற்பட்டுள்ளதோ, தத்வாஸனாவசாத்-அதன் வாஸனாவசத்தால், ப்ராய:-விசேஷமாய், ஆத்யேவயவீ - குழந்தைப்பருவத்தில், தேதீயஸூத்வாத் - அவ்வாஸனைகள் நெருங்கியிருத்தலால், ஸ்வப்னம்-ஸ்வப்னத்தை, ப்ரபச்யதி - காண்கின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஆத்மாவுக்கு வாஸனாத்திர ஸாக்ஷித்வமே ஸ்வப்பனம் என்பதாம். பூர்வஜன்மத்தில் எக்காரியங்கள் நிகழ்ந்தனவோ அவைகளின் வாஸனையின் வசத்தால் விசேஷமாய் பால்யவயவீஸ் அவ்வாஸனைகள் நெருங்கியிருத்தலால் ஸ்வப்பனம் காணுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

பெய்யவயவிகாசு-ஸூரணாநாதிஹாதி-கஃ || ச௭.

புரையெணவீக்ஷதேவ்யவம் வாஸநாசு-பெணாவ-ஸோசு |

மத்யேவயவஃ காரக்கஸ்யாத்கரணாநிஹார்த்திதஃ

ப்ராயேணவீக்ஷதேஸ்வநம் வாஸநாகர்மணோர்வசாத்

வியாக்யானம்:—மத்யே வயவஃ-நடுப்பருவத்தில், கரணாம்-கரணங்களின், காரக்கஸ்யாத் - வலிமையால், இஹ - விஷயத்தில், அர்த்திதஃ - பீடிக்கப்பட்டவனாய்க்கொண்டு, ப்ராயேண - விசேஷமாய், வாஸநாகர்மணோ - வாஸநாகர்மங்களின், வசாத் - வசத்தினால், ஸ்வநம் - ஸ்வப்பநத்தை, வீக்ஷதே-காண்கின்றான்.

பொழிப்புரை:—நடுப்பருவத்தில் கரணங்களின் வலிமையால் விஷயத்தில் அல்லற்பட்டவனாய்க்கொண்டு விசேஷமாய் வாஸநாகர்மங்களின் வசத்தால் ஸ்வப்பநத்தைக் காண்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஜயாஸுஃ வாஸநாகஃ சுபேவிஜாதிஸம்ஸு-தஃ || ச௮.

வாஸநாஜநுநொர-பு-வம் வுவ்யசூ-தூபு-வஸு-தி |

இயாஸு: பரலோகம் துகர்மவிதயாதி ஸம்ப்ருதம்

பாவிநோஜம்நோரூபம் ஸ்வந ஆத்மாப்ரபச்யதி

வியாக்யானம்:—பரலோகம் இயாஸு:, து-பரலோகம் செல்லும் தருணமுடையோனாகிய, ஆதமா - ஜீவன், கர்மவித்யாதிஸம்ப்ருதம் - கர்மம் வித்தைமுதலியதனால் ஸம்பாதிக்கப்படுவதாகிய, பாவிந் ஜம்ந: - வரும் ஜன்மத்தின், ரூபம்-உருவத்தை, ஸ்வப்நே-ஸ்வப்பநத்தில், பச்யதி - பார்க்கின்றான்.

பொழிப்புரை:—பரலோகம் செல்லும் தருணமாகிய மரணஸமீபகாலத்தில் ஜீவன் கர்மவித்தை முதலியவைகளால் வரப்போவதாகிய ஜன்மத்தின் உருவத்தை ஸ்வப்பநத்தில் காண்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

யசிஷு-வதநா-ஸூரணாநாதிஹாதி-கஃ || ச௯.

சூக-வ்யவக்ஷஸ்ய-ததெ-நீ-வெநி-யநாய-வஃ |

வநய-ஜா-த-சு-வ்யவ-ஹ-பி-ஸூ-ரண-சூ-தூ-வி-ஸம்-வா-நு ||

வியாக்யானம்:—விஞ்ஞானத்மா-ஜீவன், நாடமமார்க்கை. -நாடமமார்க்கங்களால், இந்திரியானும்-இந்திரியங்களது, வாஸநா:-வாஸனைகளை, ஆக்ருஷ்ய-ஆகர்ஷித்து, ஆதாய-எடுத்துக்கொண்டு, ஸர்வம் சகார்யம் - ஸகலகாரியத்தையும், க்ரவித்வா-ஒடுக்கிக்கொண்டு ஈச்வராக்க்யே-ஈச்வரனெனும் அவ்யாக்ருதே-அவ்யாக்ருதத்தில், வினீயதே - விலயமடைகின்றான். அத - அவ்விதம்முத்துக்கொண்டு சென்றபிறகு, யதா-எப்படி ஸுகமய; - சுகஸ்வரூபன், பவேத் - ஆவானே, ததா - அவ்விதம், ஆத்மந: - ஜீவான்மனுக்கு க்ருத்ஸ்வப்ராபஞ்சவிலய: - ஸகலப்ராபஞ்சத்திற்கும், வயம் பவதி - ஆகின்றது.

பொழிப்புரை:—ஜீவன் நாடமமார்க்கங்களால் இந்திரியங்களது வாஸனைகளை ஆகர்ஷித்துச்சேர்த்துக்கொண்டு ஸகல காரியங்களையும் அடக்கிக்கொண்டு ஈச்வரனெனும் அவ்யாக்ருதத்தில் விலயமடைகின்றான். பின்னர் எப்படி ஸுகமயனாவானே அவ்வாறு ஆத்மனுக்கு ஸகலப்ராபஞ்சவிலயம் ஏற்படுவதாம்.

ஸ்லோகம்.

யோஷிதீக்ஷாஜோநாயா ஸூஹொமாதெயயாவாஸ்ய ||
ஸகூநஜ்யோவாஹொநாஜா: கெவஸூயா | நு,
யோஷிதீகாம்யமானாயாஸ்ஸம்போகாந்தேதுயத்ஸுகம்
ஸஆநந்தமயோ அபாஹ்யோ நாந்தர: கேவலஸ்ததா

வியாக்யானம்:—காம்யமானாயா:-காமமுடையவளாகிய, யோஷிதீ: - மங்கைக்கு, ஸம்போகாந்தே - ஸம்போகத்தின் கடைசியில் யதா - எப்படி, சுகம் - சுகமுள்ளதோ, அப்படியே -அந்த, ஆனந்தமய: - ஆனந்தமயன் அபாஹ்ய: - வெளிவந்துவைப்பற்றியதுமல்ல, ஆந்தர: - உள்ளத்தைப்பற்றியதுமல்ல, ததா, கேவல: - கேவலம் அவ்யக்தஸுகனே.

பொழிப்புரை:—சுற்றின்பமுடைய மங்கைக்கு போக இடத்தில் எப்படி சுகமோ அப்படியே அவ்வானந்தமயன் வெளிவந்துவைப்பற்றியாவது உள்ளத்தைப்பற்றியாவது நிகழ்வதின்றி கேவலம் அவ்விதத்தாமைய ஸுகமேயாம்.

ஸ்ரீலோகம்.

வாஜாநாதாநஸரிஸாடி விஜாநாதாதெயவஸம் ||
விஜாநாதாகாரணாதாதிஷ்டையாவிஸம் । நசு
சுவடிஸாடுகூவுதுநாநஸவெத்யவயாஸம் ||
பாஜாநாதமாநஸமாஸாத்யவிஞ்ஞானாத்மாததைவஸ
விஞ்ஞானாத்மாகாரணாத்மாதாதிஷ்டம்ஸ்தாபிச
அவித்யாஸாடுகூம்வருத்யாநுபவத்தேயவயதாசகம்

வியாக்யானம்:-ஸ அர்த விஞ்ஞாநாத்மா-விஞ்ஞானமயனான ஆத்மா, பிராஜ்ஞாத்மாநம் - பிராஜ்ஞகைவே ஆகின்றேன், விஞ்ஞாநாத்மா-விஞ்ஞானமயனான ஆத்மா, காரணாத்மா - காரணஸ்வரூபனாகின் ழுன், ததா - அவ்வாறு, திஷ்டந் - உள்ளவனாகிய, ஸ - அவன், அதஅபி - அன்றியும், அவித்யாஸ-லக்ஷமவ்ருத்யா - அவித்யையின் ஸ-லக்ஷமமாகிய வ்ருத்தியால், சுகம் - சுகத்தை, யதாஏவ-எப்படி, அதுபவதி - அதுபவிக்கின்றதே.

பொறிப்புரை:—அந்தவிஞ்ஞானமயான ஆத்மா ப்ராஜ்ஞாத்
மாவையடைந்து ப்ராஞ்ஞஸ்வரூபினையாகின்றான். விஞ்ஞானாத்மா,
காரணஸ்வரூபனாகின்றான், அவ்வாறுள்ளவனாயினும் அவன் அவித்,
தையின்ஸூக்ஷ்மவிருத்தியினால் எப்படிஸூக்ஷ்மரூபவிக்கின்றானே.

ஸ்ரீலோகம்.

தயாஹம்ஸம்வஜ்ஜாஹ்வெவகிம்ஹிதவெஹிஷ்டம் ।
 சுஜாநதிவிஸாக்ஷாதிவ்ஜ்ஜாநகலஹ்யதெ ॥ ௩௩.
 ஹதெவஹ்வதஜ்ஜாவி வஜ்ஜாநதெவஜ்ஜாயதெ ।
 ஜாநகலஹ்வஜ்ஜாநதெவஜ்ஜாநதெவஜ்ஜாயதெ ॥
 வஜ்ஜாநதெவஜ்ஜாநதெவ வஜ்ஜாநதெவஜ்ஜாயதெ ।
 ஜாயதெகாநகலஹ்வஜ்ஜாநதெவஜ்ஜாயதெ ॥ ௩௪.

ததாஹம்ஸஸ்கமஸ்வாப்ஸம்ஸைவகஞ்சிதவேதிஷம்
அஞ்ஞானமபிஸாக்ஷயாதிவ்ருத்திபிஸ்சாநுபூயதே
இத்யேவம்ப்ரத்யபிஞ்ஞாபிபஸ்சாத்தஸ்யோபபத்யதே
ஜாக்ரதஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாக்யமேவேஹாமுத்ராலோகயோ:
பஸ்சாத்கர்மவசாதேவவிஸ்புலிங்காயதாநஸாத்
ஜாயந்தேகாரணாதேவமநோபுத்யாதிகாநிது

வியாக்யானம்:—ததா - அப்படி, அஹம் - நான், சுகம்- சுகமாக அஸ்வாப்ஸம் - தூங்கினேன், கிஞ்சித் - யாதும், ந அவேதிஷம் - அறிந்தேனில்லை (என்பதாம்) அஞ்ஞானம் அபி - அவித்தையும், ஸாக்ஷ்யாதிவ்ருத்திபி:ச-ஸாக்ஷ்யாகாரவிருத்திகளால், அதுபூயதே - அதுபவிக்கப்படுகின்றது. இதி - இவ்வாறுதலால், ஏவம் முற்கூறியவாறே, தஸ்ய - அந்த ஜீவனுக்கு பஸ்சாத் - பின்னர் பாத்யபிஞ்ஞா அபி - பாத்யபிஞ்ஞையும் (ஸ்மரணமும்) உபஜாயதே - உண்டாகின்றது, ஜாக்ரதஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாக்யம், ஏவ - ஜாக்ரம், ஸ்வப்நம் - ஸுஷுப்தி எனும் மூன்று அவஸ்தைகளே, இஹாமுத்ரா, லோகயோ: - இவ்வுலகிலும் ஸ்வர்க்கநாகங்களிலும் ஏற்படுவன. பஸ்சாத் - ஸுஷுப்திக்குப்பிறகு கர்மவசாத், ஏவ கர்மவசத்தினாலேயே அநலாத் - அக்கிரியிவிருந்துவிஸ்புலிங்கா - நெருப்புத்தணற் கண்டங்கள்போல, காரணத்ஏவ - காரணத்திலிருந்தே, மனோபுத்த்யாதிகாதிது-மனம் புத்தி இந்திரியங்கள், ஜாயந்தே - வெளிப்படுகின்றன.

பொழிப்புரை:—அங்ஙனம் யான் சுகமாய்த்தூங்கினேன் ஒன்றுமறியேன் என்பதாம் அஞ்ஞானமும் ஸாக்ஷ்யாதிவிருத்திகளால் அதுபவிக்கப்படுகின்றது. ஆதலின்பிறகு அவனுக்கு முற்கூறியவாறு அதுபவஸ்மரணமுண்டாகின்றது, ஜாக்ரதஸ்வப்பனம் சுஷுப்தி எனும் மூன்றவஸ்தைகளே இவ்வுலகிலும் ஸ்வர்க்கநாகங்களிலும் உள்ளன. சுஷுப்தியின் இறுதியில் கர்மவசத்தாலேயே அக்கிரியினின்றும் நெருப்புத்தணற்கண்டங்கள்போலக்காரணத்தினின்று மனோபுத்தியாதிகள் தோன்றுகின்றன.

ஸ்லோகம்.

வய:ஃபுண-வபுடாயதிநிஜஸுவிதாஸயெ । ௩௮.
 தெரெவொஹு-கசுயாதி விஜாநா தூதெயெக்யவாஸு॥
 விஜாநா-தூகாரணா தூ தயா திஷ்ட ஸயாவிலஸு: । ௩௯.
 டுஸுதெலவ-பெரெஷ்வவ நவெஷ்வாயா-கருஷுதாஸு॥

பய:பூர்ணகடோ யத்வந்ரிமக்நஸ்ஸலிலாசயே
 தைரேவோத்த்ருத ஆயாதி விஞ்ஞாநாத்மாததைத்யஜாத்
 விஞ்ஞாநாத்மகாரணாத்மாததாதிஷ்டந்நதாபிஸ:
 த்ருஸ்யதேஸர்வ மேஷ்வேவநஷ்டேஷ்வாயாத்யத்ருச்யதாம்

வியாக்யானம்:—யத்வத் - எப்படி, ஸலிலாசயே - ஜலமிருக்கு
மிடத்தில் (தடாகம் ஏரிமுதலியவைகளில்) நிமக்ந: - மூழ்கப்ப
ட்ட, பய:பூர்ணகட: - ஜலம் நிறைத்துள்ள குடமானது, உத்ருத: -
எடுக்கப்பட்டதாயின், தை: ஏவ - அந்தத் தீர்த்தங்களோடு கூட
வே, ஆயாதி - வருகின்றதோ, ததா - அப்படியே, விஞ்ஞானத்
மா - விஞ்ஞானமயனாகிய ஆத்மா ஆத்மா, அஜாத் - காரணமயாத்
மாவினின்று, ஏதி-வருகின்றான், ஸ: - அவ்வான்மா, விஞ்ஞான
த்மா - விஞ்ஞானமயன், காரணத்மா - காரணத்மா என்று, ததா -
அவ்வாறு, திஷ்டந் - இருக்கின்றவன், அதாபி - அவ்வாறிருத்த
லின், ஸர்வம் - ஸகலமும் ஏஷு, ஏவ - இவைகளிலேயே, த்ருஸ்
யதே - காணப்படுகின்றது, ஏஷு - இவைகள், நஷ்டேஷு -
நசித்துப்போயின், அத்ருச்யதாம் ஏவ - காணப்படாததன்மை
யையே, ஆயாதி - அடைகின்றது.

போழிப்புணை:—ஜலாசயத்தில் மூழ்கப்பட்ட ஜலம்நிறை
ந்த குடமானது எடுக்கப்பட்டின் முன்னுள்ள தீர்த்தத்தோடு
கூடவே வருகின்றதோ அவ்வாறு விஞ்ஞானமயனாகிய ஆத்மா
காரணமயாத்மாவில் அடங்கியிருந்துவருகின்றான். ஆத்மா விஞ்
ஞானத்மா காரணத்மா என்றவ்வாறு உள்ளவன் அவ்வாறிருத்
தலின் இவைகளிலேயே ஸகலமும் காணப்படுகின்றது. இவை
கள் நசித்துப்போயின் காணப்படாததன்மையையே அடைகின்
றது.

ஸ்லோகம்.

வனகாகாரொய-பிரத தூதாயெ-ஹேவம் வரஃவ-பிரத |
க-ஓட-ஸூரடிஸூ)தெததூஹதயூமஹதீவஸம் || ௬௦
மோஹபிரதூரஜாராயகா ஸ்வ-ஹேஸூராவபடிதெ |
நெஹாடி-தீகசூ-தூவி ஸூய-ஹேஸூர-ஹிஸ-ஹாவத: || ௬௧,
வனவ-ஜீவஸூர-ஹேஸூர-ஹேஸூர-ஹிஸ-ஹாவத: || ௬௨
ஏகாகாரோர்யமாதத்தத்த்கார்யேஷ்வம்பர:புமார்
கூடஸ்தோத்ருச்யதே தத்வத்கச்சத்யாகச்சதீவஸ:
மோஹமாத்ரோந்தராயத்வாத் ஸர்வம்தஸ்யோபபத்யதே
தேஹாத்யதீத ஆத்மாபிஸ்வயம்ஜ்யோதிஸ்ஸவபாவத:
ஏவம் ஜீவஸ்வரூபம்தேப்ரோக்தம் தசரதாத்மஜ

வியாக்யானம்:—அர்யமா - ஸூர்யன், ஏகர்கார:-ஒரே ஒரு வனயினும் தத்தக்கார்பேஷு - அவ்வக்காரியங்களில் எப்படியோ, ஏவம் - அப்படியே, பரப்புமார் - பரமபுருஷனாகிய கூடஸ்த:-கூடஸ்தனாகிய, ஸ:-அந்த ஆத்மா கச்சதி-போகின்றதுபோலவும் ஆகச்சதி - வருகின்றதுபோலுமாம், ஆத்மா - ஆன்மா, ஸ்வபாவாத் - இயற்கையில், ஸ்வயம்ஜ்யோதி: - ஸ்வயம், ஜ்யோதியாய், தேஹாத்யதீத: அபி - தேஹாதிகளுக்கதீதனாயினும் மோஹமாத்ரார்தராயத்வாத் - அஞ்ஞானமெனும் ஓர் தடையால், ஸர்வம் - ஸகலமும், தஸ்ய - அவனுக்கு, உபபத்யதே - ஒவ்வுவதாம், தசரதாத்மஜ - தசரதன்மகனே, தே- உனக்கு, ஏவம் - இவ்வாறு, ஜீவஸ்வரூபம் - ஜீவஸ்வரூபமானது, ப்ரோக்தம் - சொல்லப்பட்டது.

போழிப்புரை:—ஸூர்யன் ஒருவனையாயினும் அவ்வக்காரியங்களில் எப்படியோ அப்படியே பரமபுருஷனாகிய கூடஸ்தனுமாம். அதுபோலவே அவன் போகின்றதுபோலும் வருகின்றதுபோலும் காணப்படுகின்றான். ஆன்மாயியற்கையில்ஸ்வயஞ்ஜோதியாய் தேஹாதிகளுக்கதீதனாயினும் அஞ்ஞானமெனும் ஓர் தடையினாலேயே அவனுக்கு ஸகலமும் ஒவ்வுவதாம் ஒ தசரததன்மனே உனக்கு இவ்வாறு ஜீவஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டது.

பத்தாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஜீவகத்தியாதி நிரூபணமெனும்.

பதினோராம் அத்தியாயம்.

பகவான் கூறியதாவது.

ஸ்லோகம்.

தேஹாநாஸ்திக்ஷயோ பரமோகமதிக்ஷயா ।

வக்ஷாமிநயவஸாடி-ருஜி துஸ்யு-ஊஸா ஹித: ॥

தேஹார்தாகதிம்தஸ்யபரலோககதிம்ததா

வக்ஷ்யாமிந்ரூபசார்தூல மத்த:ச்ருணுஸமா ஹித:

வியாக்யானம்:-ந்ருபசார்தூல-ஓ ராஜச்ரேஷ்டனே, தஸ்ய அந்த ஜீவனுடைய, தேஹாந்தரகதிம்-வேறுதேஹத்தைப்பற்றுத்தையும், பரலோககதிம் - லோகாந்தரம் செல்லுத்தையும், வக்ஷ்யாமி-சொல்லுகிறேன், மத்த:-என்னிடமிருந்து, ஸமாஹித: - ஸாவதானமானவனுப்ச்ருணு - கேட்டுத்தெரிந்துகொள்வாயாக.

பொழிப்புரை:—ஓ அரசவீரனே ஜீவனுடைய வேறுதேஹம் பிராப்தியையும் லோகாந்தரகதியையும் சொல்லுகின்றேன். என்னிடம் ஸாவதனனாய்க்கேட்பாயாக.

ஸ்லோகம்.

ஹுதூவீத்யதஸ்யுத குபுஸாஹிஷதநு: |

ஸூருவதேஹஸ்யுதேநஜீவநயாரண: || 2.

புக்தம்பீதம்யதஸ்த்யத்ரதத்ரஸாதாமபந்தனம்

ஸ்தூலதேஹஸ்யலிங்கஸ்யதேந ஜீவநதாரணம்.

வியாக்யானம்:-யத:-எதனால்(எந்தஉணவு)புக்தம்-புசிக்கப்பட்டதோ,பீதம்-அருந்தப்பட்டதோ,தத்ரஸாத்-அவ்வன்னபானஸாத்தால், ஸ்தூலதேஹஸ்ய-ஸ்தூலதேஹத்திற்கும்,லிங்கஸ்ய-லிங்கதேஹத்திற்கும், ஆமபந்தனம் - நூதனமாகிய, பற்று ஏற்படுகின்றது, தேந - அதனால், ஜீவநதாரணம் - பிராணவாயுவைத்தரித்தலாம்.

பொழிப்புரை:—எதனால் எந்த உணவு புசிக்கப்பட்டதோ எது அருந்தப்பட்டதோ அவ்வன்னபான ரஸத்தால் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம தேஹங்களுக்கு புதிதுபுதிதாகிய பற்றேற்படுகின்றது. அதனால் பிராணதாரணமாம்.

ஸ்லோகம்.

வ்யாபிநாஜரயாவாவி வீஷுதெஜாஓரொநு: |

ஸூஷ்ணாதெநஹுதூஹ் வீக்வாநவவக்யுத: || 3.

வ்யாதிராஜரயாவாபீட்யதேஜாடரோநல:

ச்சலேஷ்மணதேந புக்தாந்தம்பீதம் வாரபசத்யலம்

வியாக்யானம்:—வ்யாதிரா ரோகத்தினாலாவது, ஜரயாவா - அல்லது ஜரையினாலாவது, ஸ்லேஷ்மண - உதித்து ஒங்கிய ச்லேஷ்மத்தால் ஜடர: - ஜடரத்திலுள்ள அகல: - அக்கினியானது

பீட்யதே - பீடிக்க (அடக்கப்படுகின்றது) தேந - அதனால் புத்தா
ந்நம், பீதம்வா - புசிக்கப்பட்ட அன்னமும், அருந்தப்பட்டதும்
ஆகிய உணவுகளை அலம்பேரதுமானபடி நபசதி - பாகம் செய்கின்
றதில்லை.

போழிப்புரை.—வியாதியினாலாவது ஜரையினாலாவது கபம்
ஒங்கிஜடராக்கினியின் வலியைத்தணிக்கின்றது. அதனால்புசிக்கப்
பட்ட அன்னபானுதிகள், போதுமானபடி பாகமாகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

ஹுதுவீதாஸாஹாவா டாஸாஷ்யோதிபாதவஃ ।

ஹுதுவீதாஸெநெவ டெஹெவிவந்திவாயவஃ ॥ ௪.

புத்தபீதாஸாபாவாத் ததாசுஷ்யந்திதாதவஃ

புத்தபீதாஸேநைவதேஹேவிம்பந்திவாயவஃ

வியாக்யானம்:— புத்தபீதாஸாபாவாத் - புசிக்கப்பட்டதும்
அருந்தப்பட்டதுமாகிய உணவுகளுக்கு ரஸம் ஏற்படாமையால்,
ததா - அப்போது, தாதவஃ - தாதுக்கள், சுஷ்யந்தி - வற்றிப்போ
கின்றன, தேஹே - தேஹத்தினில், புத்தபீதாஸேநைவ - அன்ன
ரஸத்தினாலேயே, வாயவஃ - வாயுக்கள், விம்பந்தி தாதுவிருத்தி
செய்கின்றன.

போழிப்புரை:—அன்னபான ரஸமில்லாமையால் அப்போது
தாதுக்கள் வற்றிப்போகின்றன. தேஹத்தினில்அன்னபான ரஸத்
தினாலேயே வாயுக்கள் தாதுக்களை புஷ்டிசெய்விக்கின்றன.

ஸ்லோகம்.

ஸகீகரோகிய தஸா ஹுதோநொவாயாஸாஷ்யதெ ।

ததாநீஷ்ட ஸாஹாவா டாஸேநநுநஹாநிகஃ । ௫.

வாரிவகூரஸகைந யபாமளாவதஃமஷ்ட ।

ஸ்யபெவவதக்யாஸா தயாலிமஹெநொவ்யுஜெஸி ॥ ௬.

ஸகீகரோகியத்தஸ்மாத்ஸமானோவாயுருச்யதே

ததாநீம் ததாஸாபாவாத் ஆமபந்தனஹானிதஃ

பரிபக்வரஸத்வேந யதாம்ரம்வ்ருந்தஃபஸம்

ஸ்வயமேவபுத்யாசுததாஸிஷ்டகம் தநோர்வரஜேத்

வியாக்யானம்:—யத்-யாதொருகாரணத்தினால் ஸமீகரோதி-
அன்னபானாஸத்தை, நாடிகளில், செல்லும்படி செய்கின்றானே
தஸ்மாத் அக்காரணத்தால், ஸமானவாயு: - ஸமானவாயுஎன்று
உச்சயதே - சொல்லப்படுகின்றது. ததாரீம் - அப்போது, தத்ரஸா
பாவாத் - அன்னபானாஸமின்மையால் ஆமபந்தனஹ்நித: - ஆமபந்
தனமின்மையால் யதா-எப்படி பலம் - கனியானது பரிபக்வாஸத்
வேந - பரிபக்குவமாகிய ரஸமுடைதுபற்றி கௌரவத் - கனத்தி
னால், காம்புகெட்டு விழுகின்றதே, ததா - அப்படி, ஆசு - சீக்கிர
மாய் ஸ்வயம்வவ - தானே பததி - விழுகின்றது, லிங்கம் - சூக்ஷ்
மதேஹமானது தநோ: - ஸ்தூல தேஹத்தினின்றும் வ்ரஜேத் -
வெளிப்போகின்றது.

பொழிப்புரை.—அன்னபானாஸங்களை ஸகலநாடிகளிலும்ஸம
ப்படுத்தி போஷணம் செய்தலால் ஸமானவாயுஎன்னப்படுகின்றது
அப்போது அன்னபான ரஸமில்லாமையால் ஆமபந்தனம் இல்லா
ததுபற்றிப்பழமானது, பரிபக்குவமாகிய ரஸமுடையதுபற்றி
கனத்தினால் காம்புகெட்டுப் பிரிவதுபோல உடனே நசிக்குின்றது.
சூக்ஷ்மதேஹத்தினின்றும் பிரிந்துபோகின்றது.

ஸ்லோகம்.

ததூக்ஷ்ணாநாடிவாக்ஷுஷ் ஹ்ருஷீகாணாஹ்வாஸநா: |
சூய்ராதிகாயில-தாமி ஹ்ருஷீகெஷ்வெகதாஹ்தம் || ௭.
உதொய்யம்ப்ராணவாயு ஸ்வயந்தொநவவாயுஹி: |
ஹ்ருஷீகாஹ்வாக்ஷுஷ்: தயாதெநெநகதாஹ்தம் || ௮.

தத்தத்ஸ்தானாதபாக்ருஷ்யஹ்ருஷீகாணம்சவாஸநா:
ஆத்யாத்மிகாதிபூதாரிஹ்ருத்பத்மேசைககதாம்கத
ததோர்த்ஸவக:ப்ராணவாயுஸம்புக்தோநவவாயுவி
ஹ்ருத்வோச்ச்வாலீபவத் யேஷததாதேசைகதாம்கத:

வியாக்யானம்:—தத்தத்ஸ்தானாத் - அதனதன் ஸ்தானத்தி
லிருந்து, ஹ்ருஷீகாணம் - இந்திரியங்களின், வாஸநா: - வாஸனை
களையும், ஆத்யாத்மிகாதிபூதாரி - புத்தி சித்தாதிகளையும் தே
ஹத்திற்கு ஸ: - கனமாயுள்ள பூததுட்பங்களையும், அபாக்ருஷ்ய-
அச புத்: - காண்கிற ஹ்ருத்பத்மே - ஹ்ருதயகமலத்தில், ஏக
தாம்கத: - ஒன்றாய் கூடியதாகின்றது, தத: - பிறகு, பிராண

வாயு:-பிராணவாயுவானது. அத்வக: வெளிப்படச்சன்னத்தமாய் நவவாயுபி: - மற்ற ஒன்பது வாயுக்களோடும், ஸம்யுக்த: - சேர்ந்ததாய்க்கொண்டு, ஷுர்த்வோச்வாலீ - மேனோக்கிய சுவாசமுடையதாகின்றது, ஏஷ: - ஜீவன் ததா - அப்படியுள்ள, தேந - அந்தப்பிராணவாயுவோடு, ஏகதரம்கத: கூடியவனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—அதனதன் ஸ்தானத்திலிருந்து இந்திரிய வாஸனைகளையும் புத்திசித்தாதிகளையும் வரும்சரீரஸாதனமாகிய சூதாம்சங்களையும், ஆகர்ஷித்துக்கொண்டு, ஹ்ருதயகமலத்தில் ஒன்றாய்க்கூடிப் பிறகு வெளிப்படச்சந்நத்தமாய் மற்ற ஒன்பது வாயுக்களோடும் பிராணவாயுகூடி மேனோக்கிய சுவாசமுடையதாகின்றது. ஜீவன் அவ்வாறுள்ள அந்தப்பிராணவாயுவோடுகூடியவனாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

உக்ஷு-வெஷாவ-ஹவி-ஓயெ-ஹவா நாயீ-ம-ஃஸோஸி-த: ||
விஜ்-ரக-ஃஸோய-ஃ-ஹவாஸ-நா-லிஸு-ஸ-ப-த: || கூ.
பு-ஜா-ஜா-ந-ஃஸோஸி-த- விஜா-நா-ஹவ-ஸ-ப-தி |

சக்ஷு-வேஷார்வாபிமூர்த்நோவாநாடமார்த்தம் ஸமாச்சரித:
வித்யாகர்மஸமாயுக்தோ:வாஸநாபிஸ்சஸம்யுக்த:
ப்ராஞ்ஞாத்மாநம்ஸமாச்சரித்யவிஞ்ஞானாத்மோபஸர்ப்பதி

வியாக்யானம்:—விஞ்ஞானாத்மா - ஜீவன், வித்யாகர்மஸமாயுக்த: - உபாஸ்தி கர்மஸம்ஸ்காரங்களோடும், வாஸநாபிச: -, சுபாசுபவிஷயபோக ஸம்ஸாரங்களோடும்ஸம்யுக்த: - கூடியவனுமாய், ப்ராஞ்ஞாத்மானம் - ப்ராஞ்ஞாத்மாவை ஸமாச்சரித்ய - பற்றிக்கொண்டு,நாடமார்த்தம்ஸமாச்சரித: - நாடமார்த்தத்தைப்பற்றியவனாய்சக்ஷு-வேஷ:வா - கண்களின் வழியாகவாவது, அத-மூர்த்தந: வா-தலைவழியாயாவது, உபஸர்ப்பதி -செல்லுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஜீவன் உபாஸ்திகர்மஸம்ஸ்காரங்களோடும் சுபாசுபவிஷய போகவாஸனைகளோடுகூடியவனாய் ப்ராஞ்ஞானத்தைப் பற்றிக்கொண்டு நாடிமார்த்தத்திற்சென்று கண்களின் வழியாயாவது சிரசின்வழியாயாவது செல்லுகின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

யயாகு஁ஹொ நீபிாநொ டெஸாதெஸாஜா஁பூதி !

பெருணர் வளவஸவ-த்த, ஸகாகாஸாவித்த, து.

வடாகாசாணா தாயாதி ததிலிம்மவரா துநம் || கக

வருநெடு-ஹாஜா-யாதி ய்யாகு-நாநுஸாரத்:

சூரோக்ஷா தம்வா_{வம்}தெ_{ஜம்}வஜி_{ஜம்}த_{ஜம்}ஃக-ஞய_{ஜம்}ய_{ஜம்}ய_{ஜம்} ॥ க2.

யதாகும்போநீயமானோதேசாத் தேசாந்தரம்ப்ரதி

கபூர்ணௌவஸர்வத்ரஸ ஆகாசாபிதத்ரது

கடாகாசாக்யதாம்யாதிதத்வல்லிங்கம்பராத்மந:

புநர் தேஹாந்தம் மயா தியதா கர்மா நுஸாரத:

ஆமோக்ஷாத்ஸஞ்சரத்யேவம்மத்ஸ்யகலத்வயம்

வியாக்யானம்:—யதா - எப்படி, தேசாத் - ஓரிடத்திலிருந்து
தேசாந்தரம்ப்ரதி - மற்றோரிடத்திற்கு, நீயமாந: - கொண்டுபோ
கப்படும், கும்ப - குடமானது, ஸர்வத்ர - எங்கும், கபூர்ண்-ஏவ-
ஆகாசபூரணமாகவே யுள்ளதோ, தத்ர - அதிலுள்ள ஆகா
ச:து - ஆகாசமோ எனின், கடாகாசாக்யதாம் - குடாகா
சம் எனும்பெயரை, யாதி - பெறுகின்றதோ, தத்வத் - அது
போல, லிங்கம் - சூக்ஷ்மசரீரம், பராத்மந: - பாறான ஆன்மாவக்
குள்ளதாய், யதா கர்மானுஸாரத - கர்மானுசாரத்திற்குத் தக்க
படி, புந: - மீண்டும், தேஹாந்தரம்-வேறுஸ்தூலசரீரத்தை, யாதி-
அடைகின்றது, யதா - எப்படி, மத்ஸ்ய: - மீன், கூலத்வயம் -
இருகரைகளையுமே, ஏவம்-இவ்வாறு, ஆமோக்ஷாத் - மோக்ஷம்
வரையில், ஸஞ்சரதி - சஞ்சரிக்கின்றது.

பொழிப்புரை:—ஒரிடத்திலிருந்து குடம் மற்றோரிடம் கொண்டுபோகப்படின எங்கும் ஆகாயம்பரிபூர்ணமேயாயினும் அதிலுள்ள ஆகாசம் குடாகாசம் எனும் பெயரைப்பெறுகின்றதோ பராகிய ஆன்மாவுக்கு ஸலக்ஷ்மசரீரமும் அதுபோலவேயுள்ள தாய் கர்மானுஸாரமாய் மீண்டும் வேறுஸ்தூலதேஹத்தைப் பெறுகின்றது. மீன் நதிமுதலியதின் இக்கரையிலிருந்து அக்கரைக்கும் அக்கரையிலிருந்து இக்கரைக்கும் சஞ்சரிப்பதுபோலவே மோக்ஷம்வரையிலும் இவ்வாறு ஸஞ்சரிக்கின்றது.

ஸ்ரீலோகம்.

வாவலொமாயெஜெஷு ஐ)ஐ-குமெ-சயிஷித் :

பாதநாஷெஹாஸித் நாகாநெயவகெவழி || கந.

பாபுபாகாய்சேக்கச்சேத்யமதூதரதிஷ்டித

யாதனாதேவமாத்ரித்யநாகாதேவகேவலம்

வியாக்யானம்:—பாபபோகாயசேத்-பாபபயனைப் புசிக்கவே
ண்டுமாயின், யாதனூதேஹம் - யாதனூதேஹமாகிய, வாயவ்யதே
ஹத்தை ஆசரித்ய - பற்றிக்கொண்டு, யமதூதை: - யமதூதர்க
ளால், அதிஷ்டித: - அடக்கப்பட்டவனும்க்கொண்டு, கேவலம்
நரகாந்நவ - கேவலம் நரகங்நனைமாந்நிரம், அக்ஷை - அக்ஷை
வான்.

போழிப்புறா—பாவங்களின் பயனைப்புசித்த வேண்டியவனாயின் யாதனாதேஹமெனும் வாயவ்யதேஹத்தைப்பற்றிக்கொண்டு யமதூதர்களுக்குட்பட்டுக் கேவலம் நரகங்களையே அடைவான்,

ஸ்ரீலோகம்.

ஐஷ்வர-குத-பாழிகை-பாணி யொந-கிஷ்டி ஸவ-பிபா ।

வித்யுதொகுவஜதெதுஷ ய-ஞஜோஸிர-து) ஸஹி-ஷஃ || கசு.

ய-ஓராட்சா திரும்ப தீக்ரஹ வக்ஷஹஸா ஸுதிக்ஷிணம் ।

சுய நமததெதாடுகா஁ வித்யுணா஁வதத஁வா஁ || கநு.

உந்ருயொகெழிவுபெறும் ப்ராவுறும்ஜெவராட்சரியம் ।

இஷ்டபூர்த்தாதிகர்மணியொருதிஷ்டதிஸர்வதா

பித்ருலோகம்ஸ்ரஜத்யேஷ்ய தூமாச்ரித்யபர்ஹிஷ

தூமமராத்ரிம்தத:க்ருஷ்ணபக்ஷம்தஸ்மாச்சதக்ஷிணம்

ஆயநம்சத்தேதாலோகம்பித்ருணம்சத்த:பரம்

சந்தரலாகேதிவ்யதேஹம்ப்ராப்யபுங்க்தேமாம்ச்ரியம்

வியாக்யானம்:—ய: - யாதொருவன். ஸர்வத: - எப்போதும்
இஷ்டாபூர்த்தாதி கர்மானி - யாகம் தடாகவாபி அன்னஸத்திரம்
முதலிய கர்மங்களை, அநுதிஷ்டதி - அநுஷ்டிக்கின்றானே
ஏஷ: - இவன், பர்ஹிஷ: - அக்கினி ஹேதுவாய்க்கொண்டு,
யாமம் : யமதூதரை, ஆச்ரித்ய - ஆச்ரயித்து, பித்ருலோகம் -
பித்ருலோகத்தை, வ்ரஜதி-அடைகின்றான், தூமம் - தூமதேவதை

ராத்ரிம் - ராத்ரிதேவதை, தத: - அதன்பின்னர், க்ருஷ்ணபக்ஷம் க்ருஷ்ணபக்ஷாபிமானிதேவதை, தஸ்மாச்ச-அதன்பிறகு, தக்ஷிணயனம் - தக்ஷிணயனம்மானிதேவதை, தத: - அதன் பிறகு, பித்ருணாம் - பிதிரர்களுடைய, லோகம் - உலகு, சந்த்ரலோகே - சந்திரலோகத்தில், திவ்யதேஹம் - அற்புதமாகிய (அம்ருத) தேஹத்தைப் ப்ராப்யபெற்று, பராமச்ரியம் - பெரும் ஸுகத்தை, புரக்தே - புசிக்கின்றான்.

பொழிப்புரை:—எவன் எப்போதும்யாகம் தடாகவாலி அன்னத்திரம் இவைகள் முதலியவைகளின்பிரதஷ்டை இதுபோன்ற கருமங்களை அதுஷ்டிக்கின்றானோ அவன் தான் பூஜித்த அக்கிரியை ஹேதுவாய்க்கொண்டு யமதூதன் எனப்படும் ஆதிவாஹி தேவதைகளை அடைந்து பித்ருலோகம் செல்லுகின்றான். தாமதேவதை ராத்ரிதேவதை க்ருஷ்ணபக்ஷாபிமானிதேவதை பிறகு தக்ஷிணாபிமானிதேவதை இவர்களின் மூலமாய் பித்ருலோகத்தை யடைகின்றான் - சந்திரலோகத்தில் திவ்வியமாகிய தேஹத்தைப்பெற்று பெரும் ஸுகபோகத்திலிருக்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

தத: உத்யுஸ்திராநொஸுள யாவதூக்ஷமௌவலெஸு || கௌ.
ததெயெவகூக்ஷெண யதெயதௌநராவ, ஜெஸு |

தத்ரசந்த்ரசந்த்ரஸமாநோஸௌயாவத்கர்மபலம்வஸேத்
ததைவகர்மசேஷேணயதைதம்புராவ்ரஜேத்

வியாக்யானம்:—தத்ர - அவ்வுலகில், அஸௌ-இந்த ஜீவன் சந்த்ரஸமாந்-சந்திரன்போன்றவனாய், யாவத்கர்மபலம்-கர்மபலம் உள்ளவரையில், வஸேத் - வலிப்பான், ததாஏவ - அப்படியே கர்மசேஷேண-மிஞ்சியுள்ள கர்மவசத்தால், புந: - மீண்டும், யதேதம் - இங்கிருந்து, போனவழியாகவே, ஆவ்ரஜேத் - வருவான்.

பொழிப்புரை:—அவ்வுலகில் இந்த ஜீவன் சந்திரன்போன்றவனாய் கர்மபலம் புசிக்கும் வரையில் வலிப்பான் அப்படியே கர்மசேஷத்தால் இங்கிருந்துபோனவழியே மீண்டும் திரும்பிவருகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

வவ-வி-ஹாயஜீவக வாலாஜாசுபாஸதேதிஸு ||

கௌ.

சுகாஸாபாய-ஹாமதய வாயொரஹொவஜதய |

கடுகொடுவெல்லோலாடி கடுகொடுவெல்லென || கஅ.
கடுகொடுவெல்லோலாடி கடுகொடுவெல்லென || கஅ.

வபுர்விஹாயஜீவத்வம் ஆஸாத்யாகாசமேதிஸ:

ஆகாசாத்யாகாசமேதிஸ வாயோரம்பாவ்ரஜத்யத

அத்ப்யோமேகம்ஸமாஸாத்யத தோவ்ருஷ்டிர்பவேதஸௌ
ததோதாந்யாநி பக்ஷ்யாணி ஜாயதேகர்மசோதித:

வியாக்யானம்—ஸ: - அவன், வபு: - அந்த ஸ்தூலதேஹத்
தை, விஹாய - விடுத்து, ஜீவத்வ - ஜீவத்துவத்தை, ஆசாத்ய-
அடைந்து, ஆகாசம் - ஆகாசத்தை, ஏதி-அடைகின்றான், ஆகா
சாத் - ஆகாசத்திலிருந்து, வாயும் - வாயுவை, ஆகத்ய - அடை
ந்து, அத - பின்னர், வாயோ: - வாயுவினின்றும், அம்ப: -
ஜலத்தை, வரஜதி - அடைகின்றான். அத்ப்ய: - ஜலத்திலிரு
ந்து, மேகம் - மேகத்தை, ஸமாஸாத்ய - அடைந்து, தத: -
அதன்பிறகு, அஸௌ - இந்த ஜீவன், வ்ருஷ்டி: - மழை, பவேத்-
ஆகின்றான், தத: அதன்பின்னர், கர்மசோதித: - கர்மங்களுக்கு
த்தக்கபடி தாந்யாநி - தாந்யங்களும் பக்ஷ்யாணி - உண்டிகளும்
ஜாயதே - ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை—அவன் அந்தஸ்தூல தேஹத்தை விடுத்து
கேவலஜீவத்துவத்தை மாத்திரமுடையவனுய் ஆகாசம், பின்னர்
வாயு அதன்பிறகு மேகமேது பிறகுமேகம் இவைகளையடைந்து
பிறகுமழைமூலமாய்க் கர்மங்களுக்குத்தக்கபடி தாந்யங்களும்உ
ண்டிகளும் ஆகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

யொநிநிநுபுவுவடிநெ ஸரீரகூயதெஹிந: || கக.
பெக்திநெநுதெஸ்யாநி யயாகுப்யயாஸு நத: ||
கடுகொடுவெல்லோலாடி விதுவொலெஜிதெவார: || ௨௦.
கதஸுநகூரஜெஸுவ உடுகூரகெபாவிஜாயதே ||
கத: கடுகொடுவெல்லோலெஸுவ ஸ்வபவபவஸக: || ௨௧.

யோநிமந்யேப்ரபத்யந்தேசரீரத்வாயதேஹிந:

முக்திமந்யேதுஸம்பாந்தி யதாகர்மயதாச்சுநம்

ததொந்நத்வம்ஸமாஸாத்யபித்ருப்யாம்புஜ்யதேபரம்

ததஸ்ஸுக்லம் ரஜஸ்சைவ பூத்வாகர்போபிஜாயதே-
தத: கர்மாதுஸாரேண பவேத்ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸக:

வியாக்யானம்-தேஹிந:ஜீவனுக்கு, சரீரத்வாய-தேஹத்தின்பொ
அந்யே - சிலர், நிதம்பம் - நிதம்பத்தை, ப்ரபத்யந்தே-அடைகின்
றனர், அந்யேது - மற்ற சிலரோவெனின், யதாகர்ம - கர்மத்திற்
கும், யதாச்ருதம் - ச்ரவணத்திற்கும் தக்கபடி, முக்திம் - முக்தி
யை, ஸம்யாந்தி - அடைகின்றனர். தத: - பூவுலகில், ஓஷதிக
ளானபிறகு, அந்நத்வம் - உண்ணப்படும் உணவாதலை, ஸமாஸா
த்ய - அடைந்து, பித்ருப்யாம் - தந்தைதாய்களால், புஜ்யதே -
புஜிக்கப்படுகின்றான். தத:பாம் - அதன்பிறகு, சுக்ரம் - சுக்கிலத்
தையும், ரஜஸ்ச - ரஜஸும், பூத்வா - ஆகி, கர்ப்ப: - கர்ப்பம்,
அபிஜாயதே - உண்டாகின்றது, தத: - அதன்பிறகு, கர்மாதுஸா
ரேண - கர்மத்திற்குத் தக்கபடி, ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸக: - பெண் ஆண்
அலியாய்த் தோன்றுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஜீவன்ஸுக துக்கங்களைப் புசிப்பதன்பொரு
ட்டுச்சிலர் நிதம்பத்தையடைகின்றனர். மற்ற சிலர்கர்மானுஷ்டான
சித்தசுத்தியின்படி சிரவணம் செய்தவண்ணம் முக்தியடைகின்
றனர். பூவுலகில் ஓஷதிகளாய் வந்தபிறகு அந்நமாய் தாய்தந்தையர்க
ளால் புசிக்கப்படுகின்றான். பிறகு சுக்கிலமாயும் சோணிதமாயும்
ஏற்பட்டுக் கர்ப்பம் ஏற்படுகின்றது. பிறகு கர்மத்திற்குத் தக்கபடி
பெண் அல்லது ஆண் அல்லது அலி இவ்வுருவாய்த் தோன்றுகி
ன்றான்.

ஸ்லோகம்:

வனவஜீவமனீஹொதூரீ-கூதினஸ்யவடாஸிதெ ।

யஸூஸாஜ்யாஹிய-கூஸூந வடாவிஜ்யாரதொஹவஸி ॥ ௨௨.

ஸபாதிடேவயாமெந ஸ்ரஹ்மொகாவயினா: ।

சுவி-ஹ-ஹிகாஹிநஹொவாஸ்ய ஸ-கூபகூரீயொவாஜெஸி ॥ ௨௩.

உதூராயணரீஸாஹி ஸவதூரீயொவாஜெஸி ।

சூஹித்யுந்ரொகஸாஹி-விஜ்யா-கூரீ-க: வரீ ॥ ௨௪.

சுபஹி-வ-ரீ-கூரீ-கூரீ-ஸ-ஹ்மொகாஹி-ஹெதிஸ: ।

ஹெவொவ-ஹி-ஸ-நாய ஜீவஹெவ-நய-கூஸா ॥ ௨௫.

ஏவம்ஜீவகதி: ப்ரோக்தாமுக்திம்தஸ்யவதாமிதே
யஸ்துசார்த்யாதியுக்தஸஸ்ஸஸ்தாவித்யாராதோபவேத்
ஸயாதிதேவயானெநப்ரம் ஹலோகாவதிமநா:

அர்ச்சிர்பூத்வா திரம்ப்ராப்யசுக்லபக்ஷமதோவ்ரஜேத்

உத்தராயணமாஸாத்யஸம்வத்ஸரமதோவ்ரஜேத்

ஆதித்யசந்த்ரலோகௌதுவியுல்லோகமத: பரம்

அததிவ்ய: புமாந்கஸ்சித்ப்ரம்ஹலோகாதிஹைதிஸ:

திவ்யேவபுஷிஸந்தாய ஜீவமேவநம்நயத்யஸௌ

வியாக்யானம்:—ஏவம் - இவ்வாறு, ஜீவகதி:—ஜீவர்களின் கதி
யானது, ப்ரோக்தா - சொல்லப்பட்டது, தஸ்ய - ஜீவனின், முக்
திம் - முக்திக்கிரமத்தை, தே - உனக்கு, வதாமி - சொல்லுகின்
றேன், ய:து - எவன், சார்த்யாதியுக்த:ஸந் - சாந்திமுதலியவைக
ளோடு கூடியவனுய்க்கொண்டு, ஸதா - எப்போதும், வித்யாராத:ப
வேத் - ஸுகுணோபாஸனையில் ஆவலுற்றவனை உள்ளவனே, ஸ:
நா: - உந்த மனிதன், தேவயானேந - தேவயா நமெனும் மார்க்கத்
தினால், ப்ரம்ஹலோகாவதிம் - ப்ரும்ஹலோகமீறாக, யாதி - செல்
புகின்றான். அர்ச்சி: பூத்வா - அர்ச்சிஸ்வடிவமாய், தினம் - தின
பிரானியாகிய தேவதையை, ப்ராப்ய-அடைந்து, அதோ-பிறகு,
சுக்லபக்ஷம்-சுக்லபக்ஷாபிமானியாகிய தேவதையை,வ்ரஜேத்-அடை
கின்றான். உத்தராயணம்-உத்தராயணாபிமானிதேவதையை, ஆஸா
த்ய - அடைந்து, அதோ - பிறகு, ஸம்வத்ஸரம் - ஸம்வத்ஸராபி
மானிதேவதையை, வ்ரஜேத் - அடைகின்றான், ஆதித்ய சந்த்ர
லோகௌது - ஆதித்ய சந்திரலோகங்களையும், அத - பிறகு, வித
யுல்லோகம் - வித்யுல்லோகத்தையும் அடைகின்றான். அத - வித
யுல்லோகம் சென்றபிறகு, திவ்ய:புமாந்- ஆதிவாழிகளெனும் திவ்
விய புருஷனே, கச்சித் - ஒருவன், ப்ரம்ஹலோகாத் - ப்ரும்ஹலோ
கத்தினின்றும், இஹ - இங்கு, ஏதி - வருகின்றான், ஸ: - அவன்,
ஏநம் - இந்த, ஜீவம் - ஜீவனை, திவ்யே - திவ்வியமாகிய, வபுஷி -
சரீரத்தில், ஸந்தாய - பிரவேசிக்கச்செய்து, நயதி - கொண்டுபோ
கின்றான்.

பொழிப்புரை:—இவ்வாறு ஜீவர்களின் கதி சொல்பட்டது.
இனி அவனுடைய முக்திக்கிரமத்தை உனக்குச் சொல்லுகிறேன்.
எவன் சாந்தி தாந்திமுதலியவைகளை யுடையவனுய்க் கொண்டு

எப்போதும் ஸகுனோபாஸ்தியில் ஆவலுற்றிருக்கின்றானே அந்த மனிதன் தேவபாந மார்க்கத்தினால் ப்ரும்மலோகம் செல்லுகின்றான். அர்ச்சிஸ்வடிவமாய்த் திணபிமானிதேவதையை யடைந்து பிறகு சுக்லபக்ஷாபிமானிதேவதையை யடைந்து அதன் பிறகு உத்தராயணபிமானி தேவதையை யடைந்து பிறகு ஸம்வத்ஸராபிமானி தேவதையையும் அடைகின்றான். பிறகு ஆதித்ய சந்திர லோகங்களையும் பின்னர் வித்யுல்லோகத்தையும் அடைகின்றான். பிறகு திவ்ய புருஷனொருவன் ப்ரும்மலோகத்திலிருந்து அங்கு வருகின்றான். அவன் அந்த ஜீவனை திவ்ய தேஹ முடையோனாகச் செய்து கூட்டிக்கொண்டு போகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருஷ்யொகௌ லிவ்யுஷெஹஹுக்ஷாஹொமாநுஷ்யஹிதாநு|
கதெத்ராஷிக்ஷாவிரகோமஹ்ருஷ்ணாலஹஹுஷ்யுதெ|| உசு.

ப்ரும்மலோகே திவ்யதேஹே புத்த்வா போகாந்யதேப்விதான் தத்ரோஷித்வாசிரம் காலம் ப்ரும்மஹ்ணஸஹமுச்யதே.

விளக்காயானம்:—ப்ரும்மலோகே - ப்ரும்மலோகத்தில், திவ்ய தேஹே - திவ்யதேஹத்தினில், யதேப்விதான் - விரும்பப்பட்டவை ளாகிய, போகாந் - போகங்களை, புத்த்வா - புசித்து, தத்ர - அங்கு சிரம்காலம் - வெகுகாலம், உஷித்வா - வலித்து, ப்ரும்மஹ்ணஸஹ - ப்ரும்மஹ்ணு கூட, முச்யதே - முக்தியடைகின்றான்.

போழிப்புரை:—ப்ரும்மலோகத்தில் திவ்யதேஹத்தோடு இருந்து விரும்பிய போகங்களைப் புசித்துக்கொண்டு வெகுகாலமிருந்து ப்ரும்மஹ்ணு கூட முக்தியடைகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஸஹ்ருஷ்ணாஹொதாயஸுஹஸ்யாஹொதுவகஹுஷிக்ஷி|
தஸ்யுபாணாவியீயஹொதஜயெஹெஸ்யஹிஷ்யவசு|| உஎவ.

சுத்தப்ரஹ்மரதோ யஸ்து நஸ்யாத்பேவகுத்ரசித்
தஸ்யப்ராணாவியீயந்தேஜலேஸந்தவகிலயவத்

வியாக்யானம்:—யது-யாதொருவன், சுத்தப்ராஹ்மாத:-சுத்தப்ராம்மத்தில், விருப்புற்றவனே, ஸ: அவன், குத்ராசித் - ஓரிடத்திற்கும் ஸயாதிவ - போகின்றதேயில்லை, தஸ்ய - அவனுடைய, ப்ராண: - பிராணன்கள். ஜலே - ஜலத்தினில், ஸைந்தவ கில்யவத்-உப்புக்கல்போல, விலீயந்தே - விலயமடைகின்றன.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன் சுத்தப்ராஹ்மத்தை யுபாசிக்கும்வனே அவன் ஓரிடத்திற்கும் செல்லுகின்றதில்லை. அவனுடையப்ராணன்கள் * ஜலத்தினில் உப்புக்கல்போல லயமடைகின்றன.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருஷ்டிஷ்டாயயாஸ்யஷ்டிஷ்டாயபுஷ்டிஷ்டிவியதே ।

ஹ்ருஷ்டிஷ்டாயயாஸ்யஷ்டிஷ்டாயபுஷ்டிஷ்டிவியதே ॥ ௨௮.

ஸ்வப்நத்ருஷ்டாயதாஸ்ருஷ்டி:ப்ரபுத்தஸ்யவிலீயதே
ப்ராஹ்மஜ்ஞானவதஸ்தத்வத்விலீயந்தேததைவதே

வியாக்யானம்:—ஸ்வப்நத்ருஷ்டா-ஸ்வப்பனத்தில் காணப்பட்டஸ்ருஷ்டி: - ஸ்ருஷ்டியானது, (பிரபஞ்சமானது) ப்ரபுத்தஸ்ய - விழித்துக் கொண்டவனுக்கு, யதா-எப்படி விலீயதே-(காணப்படாமல்) லயமடைகின்றதோ, தத்வத் - அதுபோல, ப்ராஹ்மஜ்ஞானவத்:-பிரம்மஞானிக்கு, ததைவ - ஞானமுதித்ததும், தே - அவைகள். விலீயந்தே - லயமடைகின்றன.

பொழிப்புரை:—ஸ்வப்பனத்தில் காணப்பட்ட ஸ்ருஷ்டியானது விழித்துக் கொண்டதும் எப்படி லயமடைகின்றதோ அது போலப்ராஹ்மஞானிக்கு ஞானமுதித்ததும் அவைகள் விலயமடைகின்றன.

ஸ்லோகம்.

விஷ்ணுகே-விஹ்நொயஸூதீயஸூநரெதிஸ: ।

ஹ்ருஷ்டிஷ்டாயயாஸ்யஷ்டிஷ்டாயபுஷ்டிஷ்டிவியதே ॥ ௨௯.

ஹ்ருஷ்டிஷ்டாயயாஸ்யஷ்டிஷ்டாயபுஷ்டிஷ்டிவியதே ॥ ௨௯.

* ஜலத்துடன் சேர்ந்த வுப்புத் தன்சுவைமுழுவதும் அச்சலத்திற்காக் கித்தன்னோடொப்பச் சமன்செய்து நிற்குமதுபோல விரும்பி உயிரைச்சார்ந்த விறைவனும் தனக்குரிய எண்ணங்களையும் அவ்வுயிரின்கண் பதிப்பித்தன்னோடொப்பச்செய்து நிற்பன்.

வித்யாகர்மவிஹீ நோயஸ்த்ருதீயம்ஸ்தாநமேதிஸ :

புக்த்வாசநரகாங்கோரான்மஹா ரௌரவரௌரவான்

பஸ்சாத்த்ப்ராக்தனசேஷேணக்ஷுத்ரா ஜந்தூர்பவேதஸௌ

வியாக்யானம்:—யஃ - யாதோருவன், சித்யாகர் - மலிவீரஃ
உபாஸ்திகர்மங்களில்லாதவனே, ஸஃ - அவன், த்ருதீயம் - மூன்றா
வதாகிய ஸ்தானம் இடத்தை, எதி - அடைகின்றான், கோரான் -
மிக்கப் பயங்கரங்களாகிய, மஹா ரௌரவரௌரவார் மஹா ரௌ
ரவ ரௌரவங்களாகிய, நரகார் - நரகங்களை, புக்த்வாச - புகித்
தும், பஸ்சாத் - பின்னர், ப்ராக்த நசேஷேண - பூர்வகர்மசேஷத்
தால், அஸௌ - இவன், ஸ்ஷூத்ராஜந்துஃ - இழிய ஜந்துவாய்,
பவேத் - ஆவான்.

போழிப்புரை:—யாதொருவன் உபாஸ்தி கர்மங்களில்லாதவனோ அவன் மூன்றாவதாகிய ஸ்தானத்தை யடைகின்றான். மிக்க கோரங்களாயுள்ள மஹா ரௌரவரௌரவங்களாகிய நரகங்களை யடைந்து துக்கங்களை யனுபவித்துப் பின்னர் பூர்வ கர்ம சேஷத்தினால் இழிய ஜந்துவின் பிறவியைப் பெறுகின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

ய-டுகாரசுகடிம்மாழிஜநாஸளயஹதஹவி ।

150.

வனவஜீவமதிஃபுரதூகிநுஜ்ஜாதகிஃ ||

பூகாமசகதம்சாதி ஜந்மாஸௌலபதேபுவி

ஏவம் ஜீவகதி ப்ரோக்தாகமிந்யத் ச்ரோதுமிச்சலி.

வியாக்யானம்:—அஸு - இந்த ஜீவன், புனி - பூவுலகில், யுகாமசகதமசாதிஜன்ம - ஈ கொசுக்கு பெருங்கொசுக்கு முதலியவைகளின் ஜன்மத்தை, ஸபதே - பெறுகின்றான். ஏவம் - இவ்வாறு ஜீவகதி: - ஜீவகதியானது, ப்ரோக்தா - சொல்லப்பட்டது, அந்யத் - மற்றது, கிம்-எதனை ஸ்ரோதும் - கேட்க, இச்சலி - விரும்புகின்றனை.

போதிப்புரை:—இந்த ஜீவன் பூவுலகில் ஈ கொசுக்கு முதலியவைகளின் ஜந்மத்தைப் பெறுகின்றான். இவ்வாறு ஜீவகதி சொல்லப்பட்டது. ஓராமா பின்னும் யாது கேட்க விரும்புகின்றனை (என்றனர்.)

ஸ்ரீராமர் சொல்லுகிறார்.

ஸ்லோகம்.

ஹவந்யுத்யாவ்ராதூம்ஹம் துஜாநகதினோம் || ௩௩.

ஹவந்யுத்யாவ்ராதூம்ஹம் துஜாநகதினோம் || ௩௩.

மநுவாஹிஷுத்யாவ்ராதூம்ஹம் துஜாநகதினோம் || ௩௩.

பகவந்ய தத்வயாப்ரோக்தம் பலம்துஞானகர்மணை:

ப்ருஹ்மலோகேசந்தரலோகே புங்க்தேபோகாநிதிப்ரபோ

கந்தர்வாதிகலோகேஷுகதம் போகம் ஸமீரித :

வியாக்யானம்:—பகவர் - ஓபகவனே, த்வயா-உம்மால் ப்ருஹ்ம
லோகே - ப்ருஹ்மலோகத்தினில், சந்தரலோகே - சந்தரலோகத்தி
னில், போகாந் - போகங்களை, புங்க்தே - புசிக்கின்றான், இதி -
என்று, ஞானகர்மணை: - ஞானகர்மங்களுக்கு, யத் - யாதொரு,
பலம் - பயன், ப்ரோக்தம் - சொல்லப்பட்டதோ, கந்தர்வாதிகலோ -
கந்தர்வாதிகளாகிய, லோகேஷு - உலகங்களில், கதம் - எப்படி,
போகம் - போகம், ஸமீரித - சொல்லப்பட்டது

பொழிப்புரை:—ஓ பகவனே! உம்மால் ப்ருஹ்மலோகத்தினில்
சந்திரலோகத்தினில் போகங்களைப் புசிக்கின்றான் என்று ஞான
கர்மங்களின்பயன் யாதொன்று சொல்லப்பட்டதோ, அங்ஙனம்
கந்தர்வாதிலோகங்களிலுள்ள போகம் எப்படி.

ஸ்லோகம்.

ஹவந்யுத்யாவ்ராதூம்ஹம் துஜாநகதினோம் || ௩௩.

ஹவந்யுத்யாவ்ராதூம்ஹம் துஜாநகதினோம் || ௩௩.

மநுவாஹிஷுத்யாவ்ராதூம்ஹம் துஜாநகதினோம் || ௩௩.

தேவதவம்ப்ராப்து யாத்கஸ்சித்கஸ்சிதிர்த்ரத்வமேவவா
ஏதத்கர்மபலம்வாஸ்துவித்யா பலமதாபிவா
தத்ப்ருஹிகிரிஜாகாந்த தத்ரமேஸம்சயோமஹான்

வியாக்யானம்:—கஸ்சித் - ஒருவன் தேவத்துவத்தை, ப்ரப்த்யாத் அடையவேண்டும், கஸ்சித் - ஒருவன், இந்த்ரத்வம் ஏவ இந்த்ரத்வத்தை அடையவேண்டும், ஏதத் - எனும் இது, கர்மபலம் வா - கர்மபலமாகவோ, அதாபிவித்யாபலம் - உபாஸ்திபலமாகவோ, அஸ்து - இருக்கட்டும், கிரிஜாகாந்த - ஒ பரவதிரமண, தத்-அதனை, (கந்தர்வாதிபோக தாரதம்மியத்தை) ப்ருஹி - சொல்லும் தத்ர-அவ்விஷயத்தில், மே - எனக்கு, மஹாந் - பெரிய, ஸம்சய: - ஸந்தேஹமுளது.

பொழிப்புரை:—தேவத்துவத்தை ஒருவனும் இந்திரத்துவத்தை ஒருவனும் அடையவேண்டுமென்பது கர்மபலமாகட்டும் அல்லது உபாஸ்தியின் பலமாகட்டும். கந்தர்வாதி போகதார தம்மியத்தைச் சொல்லும், ஒ பரவதிரமண! அவ்விஷயத்தில் எனக்குப்பெரிய ஸந்தேஹமுளது.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறார்.

ஸ்லோகம்.

தஜிஜாகஸி-நொரொவாந-ஸாரொணமவஹவெஸி || ௩௪.
 யவாஹஸ-ஹாஸ-ஹொரொ நீரொமொஷவாஹவெஸி ||
 ஸதவ்வொவஸ-ஹிஹொஹிஹிஹிஹி || ௩௫.
 ஸவொகொரொந-ஹொந-ஹொஸொஹிஹிஹிஹிஹி ||
 ஹொஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹி || ௩௬.

தத்வித்யா கர்மனோரேவா நஸாரேணபலம்பவேத்
 யுவாசஸுந்தர் குரோநீரோகோ பலவாந்பவேத்
 ஸப்தத்விபாம் வஸுமதீம்புகந்தே நிஷ்கண்டகாமயதி
 ஸப்ரோக்தோமாநுஷா நந்தஸ்தஸமாச்சதகுணஸ்மருத :
 மதுஷ்யஸ்தபஸாயுக்தோ கந்தர்வோஜாயுக்தஸ்யது.

வியாக்யானம்:—தத் - கந்தர்வாதிபோகமானது, வித்யாகர்மனோ ஏவ - அதுஸாரேண உபாஸ்திகர்மங்களின் அதுஸாரமாகவே, பலம் - பயன், பவேத் - ஆகும், யுவாசயௌவனப் பருவம் உடையவனும், சுந்தர் - அழகுடையவனும், குர - குரனும், நீரோக: -

ரோகமில்லாதவனும், பலவான் - பலமுடையவனும் ஸப்தத்வீபாம் - ஏழுத்தீபமுடைய, வஸுமதீம் - பூமியை, நிஷ்கண்டகாம் - குறையாதுமின்றி, புஷ்கதேயதி - புசிக்கின்றனாயின், ஸு - அந்தபோகமானது, மாதுஷாநந்த - மாதுஷாநந்தமென்றுப் ப்ரோக்த - சொல்லப்பட்டுள்ளது. மதுஷ்ய - மதுஷ்யன், தபஸாயுக்த - தவமுடையோனாய், கந்தர்வ - கந்தர்வனாக, ஜாயதே - உண்டாகின்றனாயின், அஸ்யது - அவனுக்கு, தஸ்மாத் - மாதுஷாநந்தத்தைக் காட்டிலும், ஸதகுண - நூறுபங்கு, ஸ்ம்ருத் - உள்ள தென்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

போழிப்புரை.—கந்தர்வாதிபோகம் வித்தியா கர்மங்களின் அதுஸாரமாயுள்ள பலமேயாம். யுவாவாக்யம் அழகுடையவனும் குரனும் ரோகமில்லாதவனும் பலமுடையவனுமாயுள்ள ஒருவன் ஸப்த ஸமுத்திரங்களால் சூழப்பட்ட உலகை எக்குறையுமின்றி அனுபவிக்கின்றனாயின் அது மாதுஷாநந்தமாம். மனிதன் தவமுடையவனுய்க் கந்தர்வனாயின் மனிதானந்தத்தைக் காட்டிலும் அவனுக்கு நூறு பங்கு மிகுதியாய் ஆனந்தமுள்ளதென்று சொல்லப்பட்டது.

ஸ்லோகம்.

தஸ்ய ஹ தமணொஹெவ மநூவாணாம் நஸம்ஸயம் ।
 வஸவஸ தமணாநநீ உதூரோதூரொஹெவஃ ॥ ௩௭.
 விதூணாம்விரயொகாநாஜாநஸம்ஸவஸம் ।
 ஹெவதாநாஜியெஹெஸுமரொஸுதூஜாவஹைஃ ॥ ௩௮.
 ஸஹணெஸுவிராநஹைவஸவஸாஹெவதூரோதூரம் ।

தஸ்மாச்சதகுணோ தேவகந்தர்வாணம்நஸம்ஸயம்:
 ஏவம்சதகுணாநந்த: உத்தரோத்தரதேரபவேத்
 பித்ருணாம் சிரஸோகாநாம் ஆஜாநஸம்ஸம்பதாம்
 தேவதாநாமதேந்த்ரஸ்ய குரோஸ்தத்வத்ப்ரஜாபதே:
 ப்ரஹ்மணஸ்சைவமானந்தா: புரஸ்தாதுத்தரோத்தரம்

வியாக்யானம் — தஸ்மாத் - அதனிலும், தேவகந்தர்வாணம் - தேவகந்தர்வர்களுடைய ஆனந்தமானது, ஸதகுண - நூறுபங்குதிக

மாம், ஸம்ஸய் ந - ஸந்தேஹமில்லை, ஏவம் - இவ்வாறு, உத்தரோத் தரத் - மேன்மேல், ஸதகுணாந்தம் - நூறுபங்கானந்தமானது, பவேத் - ஆகும், சிரலோகாநாம் - நீடித்திருக்கும் உலகங்கடையு டைய, பித்ருணம் - பிதிருகளுக்கும், ஆஜாநஸுரஸம்பதாம் - தோ ற்றமுதல் தேவச்செல்வம் பெற்றுள்ளவராகிய, தேவதாநாம்-தேவர் களுக்கும், அத - பிறகு, இந்தாஸ்ய - இந்திரனுக்கும், குரோஃ - ப்ருஹஸ்பதிக்கும், தத்வத் - அங்ஙனம், ப்ராஜாபதேஃ - ப்ராஜாபதி க்கும், ப்ரும்மணஃ - ப்ரும்மத்திற்கும், புரஸ்தாத் - முந்தி, உத்த ரோத்தரம் - மேன்மேலும், ஆநந்தாஃ - ஆனந்தங்கள் நூறுபங்கதி கமாம்.

பொழிப்புரை.—அதனிலும் தேவகந்தர்வர்களுடைய ஆனந்த மானது நூறுபங்கதிகமாம் ஸந்தேகமில்லை. இவ்வாறே மேன்மேல் நூறுபங்கதிகமாய் ஆனந்தமுளது. சிரலோக பிதிருக்களுக்கும் ஆஜானதேவர்களுக்கும் இந்திரனுக்கும் ப்ருஹஸ்பதிக்கும் ப்ராஜா பதிக்கும் ப்ரும்மத்திற்கும் உள்ள ஆனந்தமானது முறையே ஒவ் வொன்றிலும் மேன்மேலும் நூறுபங் கதிகமாயுள்ளது என்றறிக.

ஸ்லோகம்.

ஜ்ஞாநாயிக்ரஹாநாநுபுஷ்டிஸுராரவ்யே நகூ.

ஸ்ரோத்ரியோவ்யஜ்ஞோநாகாஹுதாயஸுவிஜோஹவெசு ॥

தஸ்யாவெவஸஸிவாஸுதாசுநநாஸுதாசுரோதூரம் ॥

ஞானதிக்யாத்ஸுகாதிக்யம்நான்யதஸ்திஸுராலயே

ச்ரோத்ரியோ அவ்ரஜிநோ அகாமஹதோயஸ்துத்விஜோபவேத் தஸ்யாப்யேவம்ஸமாக்யாதா ஆநந்தாச்சோத்தரோத்தரம்

வியாக்யானம்.—ஞானதிக்யாத் - ஞானச்சிறப்பினால், சுகாதி க்யம்-சுகச்சிறப்பாம், சுராலயே - தேவலோகத்தில், அந்யத்-வேறு, நாஸ்தி - இல்லை, ச்ரோத்ரியஃ - வேதாத்தியயனம்செய்து அர்த்த முணர்ந்தவனும், அவ்ரஜிநஃ - பாவச்செயல்களில்லாதவனும், அகா மஹத் - காமக்கேடில்லாதவனும் ஆகிய, யஃ - யாதொரு, த்விஜோ த்தம் - பிராமணச்ரேஷ்டனுளதோ, தஸ்ய அபி - அவனுக்கும், ஏவம் - இவ்வாறு, உத்தரோத்தரம் - மேன்மேல், ஸமாக்யாதாஃ - சொல்லப்பட்டனவாகிய, ஆநந்தாஃ - ஆனந்தங்கள் உள்ளன.

பொழிப்புரை — ஞானாதிக்கியத்தினால் சுகச்சிறப்பாம் இதுவன்றித்தேவலோகத்திலயாதும்லை. வேதாத்தியயனம் செய்து அர்த்தமுணர்ந்தவனும் கெட்டகாரியங்களில்லாதவனும் காமகேடில்லாதவனும் ஆகிய யாதொரு அநதணவரன் உளானே அவனுக்கும் இவ்வாறே மேன்மேலும் சொல்லப்பட்ட அநந்தந்ர ண்ளானவாம்.

ஸ்ரீலோகம்.

சூட்சுமநாதாநாதவிதழாஜமாயாத்ஜ ||
 ப்ராஜ்ணம் கபிஷிநெநபவபப்தெநவஹீபதெ || சக
 நயஹி வாத்தகெநெநவகபணாஜாநவாநுதி |
 தழாஜ்வபாயிகொவிப்ராஜாநவாநெநவஜாயதெ || சஉ.

ஆத்மஞானத்தின்பரம்பராஸ்திதஸ்மாத்தசாதாத்தம்ஜ
ப்ராஹ்மணஃ கர்மபிரைவவர் தத்தே வைவஹீய்யே
நலப்ய: பாதகைவைவகர்மணோநவாரயதி
தஸ்மாத்தஸ்வாதிகோவிப்ரா நாவாநைவஜாயதே

வியாக்யானம்.—தசரதாத்மஜ - ஓ தசரதன் புதல்வனே, தஸ்
மாத் - ஆதலால், ஆத்மஞானாத் - ஆத்மஞானத்திலும், பரம் - சிறந்
தது, நாஸ்தி - இல்லை, ப்ராமண - ஆன்மஞானமுடைய அந்தணன்,
கர்மபி - கர்மங்களால், நவர்த்ததே ஏவ - மீனமை பெறுதலில்லை,
நவரீயதே ஏவ - குறைவுறுதலுமில்லை, ஞானவான்யதி - ஞானவா
னாயிருந்தால்; பாதகேந கர்மண - பாவச்செயலால், நலப்பயதே -
பற்றப்படுகின்றவனல்ல, தஸ்மாத் - ஆதலால், ஞானவான் - ஞான
வானாகிய, விபர ஏவ - பிராஹ்மணனே, ஸர்வாதிக் - ஸகலரினும்
உத்தமனாய், ஜாயதே - ஆகின்றான்.

போழிப்புரை:—ஓ தசரதன் புதல்வனே! ஆதலின் ஆக்மஞானத்திலும் சிறந்தது யாதுமில்லை. ஞானமுடைய அந்தணன் கர்மங்களால் வளருதலாவது தாழ்தலாவது இல்லை ஞானவானாயிருந்தால் பாதகச்செயல்களால் பற்றப்படுகின்றவனல்ல. ஆதலால் ஞானவானாகிய அந்தணனே ஸர்வோத்தமனாகின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

ஜாக்ராய்க்குராதெகசித்தஸூக்யபுமமஹவெசு ।
யதமயஹதேகசித்தஸூக்யபுமமஹவெசு ॥ சாந .

ததௌஸரிவாவொ திஜாநிநயஸூஹொஜபெசு ||

ஞாத்வாய்குருதேகர்ம தஸ்யாக்ஷய்யபலம்பவேத்
யத்பலம்பலபதேமர்த்யுகோடிப்ராஹ்மணபோஜநை
தத்பலம்ஸமவாப்நோதிஞானிரமயஸ்துபோஜயேத்

வியாக்யானம்:—ய: - யாதொருவன், ஞாத்வா - அறிந்து,
கர்ம - கர்மத்தை, குருதே - செய்கின்றானே, தஸ்ய அவனுக்கு,
அக்ஷய்யபலம் குறைவற்றபலன், பவேத் - நிகழும், மர்த்ய: - மனி
தன், கோடிப்ராஹ்மணபோஜனை - கோடிப்ராஹ்மணர்களைப்போஜனம்
செய்வித்தலால், யத்பலம் - எந்தப்பயனை, லபதே-பெறுகின்றானே,
ய: - யாதொருவன், ஞானிரம் - ஞானியை, போஜயேத் - போஜ
னம்செய்விக்கின்றானே அவன், தத்பலம் - அந்தப்பலத்தை, ஸம
வாப்நோதி - பெறுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன், அறிந்து கர்மம் செய்கின்ற
னே அவனுக்குக்குறைவற்ற பயன் நிகழும். மனிதன் கோடிப்ராஹ்
மண போஜனம் செய்வித்தலால் எந்தப்பயனைப் பெறுவானோ அந்த
ப்பயனை ஞானிக்குப் போஜனமளிப்பவன் அடைகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஜாநவஹ்ஹிஜயஸூஹொஷிதௌநாராயண: ||

ஸஸூஹொஷிதாரிணோபியதெயஸூஹொஷிதௌநாராயணவஸ: || சச.

ஞானவந்தம்த்விஜம்யஸ்துத்விஷ்யதேசநாராதம:

ஸசஷ்யமாணோம்ரியதேயஸ்மாதீச்வர ஏவஸ:

வியாக்யானம்:—ய:துநாராதம: - யாதொருநாராதமன், ஞானவ
ந்தம் - ஞானவானாகிய, த்விஜம் - அந்தணனை, த்விஷ்யதே-துவே
ஷிக்கின்றானே, ஸ: - அவன், சஷ்யமாண:—தாபத்தால் தவறிக்கப்
பெற்று, ம்ரியதே - நசிக்கின்றான், யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்
தால், ஸ: - அந்த ஞானியானவன், ஈச்வர ஏவ - ஈச்வரனேயோ.

பொழிப்புரை:—யாதொரு நாராதமன் ஞானியாகிய மனிதனை
துவேஷிக்கின்றானே அவன் தாபமடைந்து நசிக்கின்றான் யாதொரு
காரணத்தினால் ஞானியானவன் ஈச்வரனேயோ.

ஸ்ரீலோகம்.

உவாஸகொ நயா தெ₉ வயலா து₉ நாமொ மதி₉ ||

உபாஸநாடுதாஹ-ஓகா தஸாஜாஸஸ-லீநூவ || சநு.

உபாஸகோநயாத்யேவ யஸ்மாத்புநரீதாகதிம்

உபாஸநரதோபூத்வாதஸ்மாதாஸ்வஸுகேந்ருப

வியாக்யானம்:—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், உபாஸக - உபாஸ்திசெய்பவன், புந் - மீண்டும், அநீதாகதிம் - இழியநிலைமையை, நயாதிஏவ - அடைகின்றதேயில்லையோ, தஸ்மாத் ஆதலால், ந்ருப - ஓ அரசனே, உபாஸநாத ஸ்த்வா - உபாஸுததம்பரனாயிருந்து, ஸுகீ - ஸுகமுடையவனாக, ஆஸ்வ - இருப்பாயாக.

பொழிப்புரை:—யாதொரு காரணத்தால் உபாஸகன்மீண்டும் அதோகதியை அடைகின்றதில்லையோ ஆதலால் ஓ அரசனே உபாஸனாதத்பரையிருந்து சுகமுடையவனவாய்.

பதினேராவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

—

பனிரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீராமர் சொன்ன தாவது.

ஸ்ரீலோகம்.

ஹவெந் ஹெவெஸ நஹெஸஸ-ஹெஹஸா ।

உவாஸநாவியிம்ஸ்ய-ஓஹி ஷேஸங்காமுந்தாதஸ்யுயம் || ௧

பகவந்தேவதேவேஸநமஸ்தேஸ்து மஹேஸ்வர

உபாஸனாவிதும்புருஷிதேசம் காலம்துதஸ்யசு

வியாக்யானம்:—தேவதேவேச - ஓ தேவதேவேசனே, பகவந்-
 ஓ பகவனே, தே - உடக்கு, நம - நமஸ்காரம், அஸ்து - இருக்
 கட்டிம், மஹேஸ்வர - ஓ மஹேஸ்வரனே, உபாஸனாநிதிம் - உபாஸ
 னையின் முறையையும், தஸ்யது - அவ்வுபாஸனையின், தேசம் - தே
 சத்தையும், காலம் ச - காலத்தையும், ப்ரூஹி - சொல்லும்.

பொழிப்புரை—ஓ தேவதேவேசா ஓ பகவானே உமக்கு நமஸ் காரம். ஓ மஹேச்வர தேவரீர் உபாஸனையின் கிரமத்தையும் அதற் குரிய தேச காலகாலங்களையும் சொல்லும். (க)

பகவான் சொன்ன தாவது.

ஸ்லோகம்.

ஸ்ருணு ராமப்ரவக்ஷ்யாமி ஷேஸகாலம்பாஸநம் ।
 ஷேஸநவரிஹிஷா ஷேஹாஸுவதிவெளகஸாம் ॥ உ.

ச்ருணு ராமப்ரவக்ஷ்யாமி தேசகாலமுபாஸநம்
 மதம்சேநபரிச்சிந்நாதேஹாஸ்ஸர்வதிவெளகஸாம்

வியாக்யானம்:—ராமா - ஓ ராமா, உபாஸனம் - உபாஸனை யும், தேசகாலம் - தேசகாலங்களையும், ப்ரவக்ஷ்யாமி - சொல்லுகின் றேன், ச்ருணு - கேட்பாயாக, ஸர்வதிவெளகாஸம் - ஸகலதேவர் களின், தேஹா - தேஹங்கள், மதம்சேந - எனது அம்சத்தினால், பரிச்சிந்நா - வரைந்து (பிரிக்கப்பட்டனவாய்) உள்ளன.

பொழிப்புரை:—ஓ ராமா உபாஸனத்தையும் தேசகாலத்தையும் சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக. ஸகலதேவர்களின் தேஹங் களும் எனது அம்சத்தினால் வரைந்து பிரிக்கப்பட்டனவாயுள்ளன.

ஸ்லோகம்.

யெகுவந்ஷெவதாபக்தாயஜந்தேச்ரத்தயாந்விதா: ।
 தெவிரோவெவராஜேஞ்ஞ யஜந்த்விபிவஞவகம் ॥ ந.

யேத்வந்யதேவதாபக்தாயஜந்தேச்ரத்தயாந்விதா:
 தேபிராமேவ ராஜேந்த்ரயஜந்த்யவிதி பூர்வகம்

வியாக்யானம்:—யேது - எவர்கள், அந்யதேவதாபக்தா: - அந் நியதேவபக்தர்களிடம் பக்தியுடையவர்களும், ச்ரத்தயா அந்விதா: - ச்ரத்தையுடையவர்களுமாய் இருந்துகொண்டு, யஜந்தே - தேவா ராதனைசெய்கின்றனரோ, ராஜேந்திர - ஓ அரசர்மேஷ்டனே, தே அபி - அவர்களும், அவிதிபூர்வகம் - விதிப்படியின்றி, மாமேவ-என் னையே, யஜந்தி - பூஜிக்கின்றனர் (என்பதே).

பொழிப்புரை:—எவர் அந்யதேவரின் பக்தியுடையோரும் ச்ரத்தையுடையோருமாயிருந்து தேவாராதனை செய்கின்றனரோ. ஓ அரசச்சீரேட்டனே அவர்களும் விதிப்படியின்றி என்னை பூஜிக்கின்றனராகின்றனர்.

(௩.)

ஸ்லோகம்.

யஸ்யூதவ-ஃஜிஹிஸூ ௪தெநூநவ்யுகிரிவ்யுகே ।

ஸவ-ஃக்யாணாஹொகூஹம் ஸவ-ஃஸ்யாஹம்வயபுஃ || ௪.

யஸ்மாத் ஸர்வமிதம் விச்வம் மத்தோநவ்யதிரிச்யதே
ஸர்வக்ரியாணாம் போக்தாஹம் ஸர்வஸ்யாஹம்பலப்ரதஃ

வியாக்யானம்:—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால் இதம் - இந்த, ஸர்வம் - ஸகல, விச்வம் - பிரபஞ்சமும், மத்த^௧ - என்னிலும், ந வ்யதிரிச்யதே - வ்யதிரேகமரவதில்லையோ, ஆதலால், ஸர்வக்ரியாணாம் - ஸகலக்ரியைகளையும், போக்தா-புசிப்பவன், அஹம்-யான், ஸர்வஸ்ய - எல்லோருக்கும், பலப்ரதஃ - கர்மபலதாதா, அஹம் - யான்.

பொழிப்புரை:—யாதொரு காரணத்தால் இச்சகலப்பிரபஞ்சமும் என்னிலும் வேற்றுமைப்படுகின்றதில்லையோ ஆகலால் ஸகல கர்மபோக்தா நான் ஸகலர்களுக்கும் கர்மபலதாதாவும். நான். (௪)

ஸ்லோகம்.

யெநாகாரொணயெகித-ஃஜா ௪ரொரெவெகஃ-வாவஸதே ।

தெநாகாரொணதெஹொஹம் வுஸஸ்வொவாஹித-ஃஜெ ||

யேநாகாரேண யேமர்த்யாஃ மரமேவைகமுபாஸதே

தேநாகாரேண தேப்யோஹம் ப்ரஸந்நோவாஞ்சிதம் ததே

வியாக்யானம்.—யே - எந்த, மர்த்யாஃ - மனிதர், யேந-எந்த, ஆகாரேண - வடிவமுடையனாய் மாம், ஏகம் ஏவ - என்னொருவனையோ, உபாஸதே - உபாவிக்கின்றனரோ, தேப்யஃ - அம்மனிதருக்கு தேந, ஆகாரேண - அவ்வடிவம்கொண்டவனாய், அஹம் - நான், ப்ரஸந்நஃ - ப்ரஸந்நராய், வாஞ்சிதம் - விரும்பியதை, ததே - கொடுக்கின்றேன்,

பொழிப்புரை:—எந்தமனிதர் எவ்வடிவமுடையவனாய் என்னையே உபாவிக்கின்றனரோ அம்மனிதருக்கு அவ்வடிவம்கொண்டவராய் ப்ரஸந்ராய் வேண்டியபொருளைக் கொடுக்கின்றேன். (௫)

ஸ்லோகம்.

வியிநாவியிநாவாவி ஹதுராயெயோஃவாஸதெ ।

தெஹ்யைஹ்யையுராயி வ்யவஹோஹம்நஸம்ஸயஃ ॥ சு.

விதிநாவிதிநா வாபிபக்த்யாயேமா முபாஸதே

தேப்ய:பலம்ப்ரயச்சரமி ப்ரஸந்நோஹம் நஸம்ஸய:

வியாக்யானம்:—விதிநா - விதிப்படியாவது, அவிதிநா வாபி - விதிப்படியில்லாமலாவது, யே - எவர், பக்த்யா - பக்தியோடுகூடியவராய், மாம் - என்னை, உபாஸதே - உபாவிக்கின்றனரே, தேப்ய: - அவர்களின் பொருட்டு, அஹம் - நான், ப்ரஸந்: - ப்ரஸந்ராய், பலம் - (வேண்டிய) பயனை, ப்ரயச்சரமி - கொடுக்கின்றேன், ஸம்ஸய:ந ஸம்ஸயமில்லை.

பொழிப்புரை:—விதிப்படியாயினும் விதியில்லாமலாயினும் எவர் என்னைப் பக்தியோடு உபாவிக்கின்றனரோ, அவர்களுக்கு நான் ப்ரஸந்ராய் வேண்டியதைத் தருவேன். ஸந்தேஹமில்லை. (சு)

ஸ்லோகம்.

ஹவிவெதுஃஹாராவாரொ ஹதெஜாநநுஹாக் ।

ஸாயஃஹவஸஸ்தவ ஸுஜிஹுவலிதொஹிஸ: ॥ எ.

அபிசேத்ஸுதுராசாரோபஜதே மாநந்யபாக்

ஸாதுரேவ ஸமந்தவஸ்ஸம்யக்வ்ய வலிதோஹிஸ.

வியாக்யானம்:—ஸுது ராசார, அபி சேத் - மிக்கக்கெட்ட நடத்தையுடையனாயினும், (எவன்) மாம் - என்னை, அநந்யபாக் - ஏனையப்பற்றில்லாதவனாய், பஜதே - பஜிக்கின்றானோ? ஸ: - அவன், ஸாது: ஏவ - ஸாதுவே (என்று), மந்தவ்ய: - எண்ணத்தக்கவன், ஹி - யாதொருகாரணத்தினால், ஸ: - அவன், ஸம்யக் வ்யவலித: - திடநிச்சயமுடையவனாகின்றானோ.

பொழிப்புரை.—மிக்கக்கெட்ட நடத்தை உடையோனாயினும் என்னை எவன் ஏனையபற்றைவிடுத்துப் பஜிக்கின்றானோ அவன் ஸாது என்றே எண்ணத்தக்கவன். யாதொருகாரணத்தால் நல்லரிச்சயம் உடையவனாகின்றானோ. (எ)

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருவகெநயொவெதி ராவெவெகநநுயி: ।

கௌபஸுஹ்திவாவாநி ஸ்ரஹஹத்யாபிகாநுவி ॥ அ.

ஸ்வஜீவத்வேந யோவெத்தி மாமேவைகமநந்யதி.

தம்நபச்யந்திபாபாநி ப்ரஹ்மஹத்யாதிகாந்யபி

வியாக்யானம்.—ய - எவன், அநந்யதி - மற்றதில் மனதைச் செலுத்தாதவனாய், மாம் ஏகம் ஏவ - என்னொருவனையே, ஸ்வஜீவத் வேந - தனது ஆத்மாவாய், வேத்தி - அறிகின்றானோ! தம்-அவனை, ப்ரும்ஹஹத்யாதிகாநி அபி - ப்ரும்ஹஹத்தி முதலியவைகளுமாயி, பாபாநி - பாவங்களும் நஸ்ப்ருஸந்தி - பரிசுக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை.—எவன் மற்றதில் மனதைச்செலுத்தாதவனாய் என்னையே தனது ஆத்மாவாய் அறிகின்றானோ. அவனைப் ப்ரும்ஹஹத்திமுதலிய மஹாபாவங்களும் அணுகுகின்றதில்லை. (அ)

ஸ்லோகம்.

உவாலாலியயஸுதா ஹ்ருவாரிபிகீதி-தா: ।

ஸௌவஜாரொவஸௌவம-பா யுலாஸாஹ்ருவீதி-தி: ॥ கூ.

உபாஸாவிதயஸ்தத்ர சத்வாரிபிகீர்த்திதா

ஸம்பதாரோபஸம்வர்காத்யாஸாகிதிமீஷிபி:

வியாக்யானம்.—தத்ர - ஆண்டு, உபாஸாவிதய - உபாஸனாநிதிகள், ஸம்பதாரோபஸம்வர்காத்யாஸா: - ஸம்பத், ஆரோபம், ஸம்வர்கம், அத்யாஸம் இதி - என்று, சத்வாரி - நான்குவிதங்களாய், மீஷிபி: - மேதாவிகளால் (பெரியோர்களால்) கீர்த்திதா: - சொல்லப்பட்டுள்ளன.

பொழிப்புரை.—ஆண்டு உபாஸனாமுறையானவை ஸம்பத் ஆரோபம் ஸம்வர்கம் அத்யாஸம் என்று நான்குவகையாய்ப் பெரியோர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளன. (கூ)

ஸ்லோகம்.

சுஹ்ருதாபிக்ஷேந மஹ்யொமாவிலிதநம் ।

சுமந்தவெபிநஹி ஸ்வஹிராஹீரிதஃ ॥

க0.

அல்பஸ்யசாதிதத் வேநகுணயோகாத்விசிந்தநம்

அநந்தம்வைமநஇதி ஸம்பத்விதருதீரிதஃ

வியாக்யானம்:—அல்பஸ்ய - அற்பமாயுள்ளதை, குணயோகாத் - குணஸம்பந்தத்தால், அதிகத்வேந - மஹத்தாய், மந - மனமானது, அநந்தம்வை - அநந்தமே, இதி - என்பதாய், விசிந்தநம் - சிந்தித்தலானது, ஸம்பத்விதி - ஸம்பதுபாஸனை என்று, உதீரிதஃ - சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பொழிப்புரை:—அற்பமாயுள்ளதை குணஸம்பந்தத்தால் மஹத்தாகச் சிந்தித்தல் அதாவது மனம் அநந்தமே என்பமுதலியது ஸம்பத் உபாஸனை என்று சொல்லப்படுவதாம். (ய)

ஸ்லோகம்.

வியாவாரொஹ்யொவாவா ஸாரொவஃவரிசீதிதஃ ।

யதொஹாகாரஹீய ஸ்வாவீதெதஹொஹுதஃ ॥ கக.

விதாவாரோப்யயோபாஸா ஸாரோப: பரிசீர்த்திதஃ

யத்வதொங்காரமுத்கீதமுபாவீதேத்யுதாஹ்ருத

வியாக்யானம்:—விதௌ - விதியில் (கர்மாங்கத்தில்), ஆரோப்ய - ஆரோபித்து, யா - யாதொரு, உபாஸா - உபாஸனையுளதோ, ஸா - அவ்வுபாஸனையானது, ஆரோப - ஆரோபமென்று, பரிசீர்த்திதஃ - சொல்லப்பட்டுள்ளது. யத்வத் - எப்படியோல (எனின்), ஓங்காரம் - ஓங்காரத்தை, உத்கீதம் - உத்கீதமாக, உபாவீத - உபாஸனைசெய்க, இதி - என்று, உதாஹ்ருத - உதாஹரிக்கப்பட்டதோ.

பொழிப்புரை:—அங்கத்தில் ஆரோபித்து யாதொரு உபாஸனையுளதோ அஃது ஆரோபம் எனப்படுவதாம் எப்படியெனின் ஓங்காரத்தை உத்கீதமாக உபாஸனை செய்க என்று சொல்லப்பட்டதோ, (கக)

ஸ்லோகம்.

சூரொவொஸுஹிவஹெண யஉவாலாவியிஸுஸு :
பொஷித்யுதிசிரித்யுதி டயுலாஸுஸுஉஹுதம் || ௧௨.

ஆரோபோபுத்திபூர்வேணய உபாஸாவிதிஸ்சஸ:
யோஷித்யக்ரிமதிர்யத்ததத்யாஸ: ஸஉதாஹருத.

வியாக்யானம்:—புத்திபூர்வேண - புத்திபூர்வமாய், ய. - யா
தொரு, ஆரோப: - ஆரோபம் உளதோ, ஸ' உபாஸாவிதி. - அவ்
வுபாஸனாவதியே, (அதாவது) யோஷிதி - ஸ்திரீயினிடம், யத் -
யாதொரு, அக்ரிமதி: - அக்ரிபுத்தி செய்வதோ, தத் - அஃது, அத்
யாஸ: - அத்த்யாஸம் என்று, உதாஹருத: - சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பொழிப்புரை:—புத்திபூர்வமாய் யாதொரு ஆரோபம் உளதோ
அதாவது ஸ்திரீயினிடம் அக்கிரி புத்திசெய்வது முதலியது அத்தி
யாஸம் என்னப்படுவதாம். (௧௨)

ஸ்லோகம்.

கிரியாயொமெநவொவாலா வியிஸுஸுவமஹுதெ :
ஸஹுத்யுவாயஃபுஸெய ஹுதொநடுகொவலீததி ||
க்ரியாயோகேந சோபாஸாவிதிஸ்ஸம்வர்க்கஉச்யதே
ஸம்வர்த்தவாயு ப்ரளயே பூதாந்யேகோவலீததி

வியாக்யானம்:—க்ரியாயோகேந-க்ரியாஸம்பந்தத்தினால், உபா
ஸாவிதி: - உபாஸனாவதியானது ஸம்வர்க்க - ஸம்வர்க்கமென்று,
உச்யதே - சொல்லப்படுவதாம் - (எப்படியெனின்) ப்ரளயே-ப்ரள
யத்தில், பூதாநி - பூதங்களை, ஸம்வர்த்த - ஸம்வர்த்தமெனும்,
வாயு:ஏக: - வாயுஒன்றே, அவலீததி - அடக்கிக்கொள்ளுகிறதோ
அப்படியாம்.

பொழிப்புரை:—கிரியா ஸம்பந்தத்தால் நிகழும் உபாஸனாமு
றையானது ஸம்வர்க்கமெனப்படுவதாம். அதாவது ப்ரளயத்தில் பூத
ங்களை ஸம்வர்த்தமெனும் வாயு ஒன்றே அடக்கிக்கொள்ளுகின்றது
என்பதாம். (௧௩)

ஸ்லோகம்.

உவஸம் மஜிவஃயுரா ஸபாஸநஹேவதா தநா ।
தஃ உவாஸநஹேவஃயுரா தஃ ஹிஸ்வஃபா ஹிஸ்வஃ ॥ கசு.

உபஸங்கமயபுத்யாயதாஸநம் தேவதாத்மநா
ததுபாஸநமந்தஸ்யாத் தத்பஹிஸ் ஸம்பதாத்யஃ

வியாக்யானம்:—புத்யா - புத்திவிருத்தியால், தேவதாத்மநா - பரமாத்மதேவதாஸ்வரூபமாக, உபஸங்கமய - (குருமூலமாய்) நன்கறிந்து, ஆஸநம் யத் - இருத்தலென்பது யாதோ, தத் - அஃது அந்த உபாஸனம்-அந்தருபாஸனம், ஸ்யாத்-ஆகும், ஸம்பதாத்யஃ-ஸம்பத்முதலியனவாகிய உபாஸனமானது, பஹி - வெளியுபாஸனையாம்.

பொழிப்புரை:—புத்தி விருத்தியால் பரமாத்ம ஸ்வரூபமாக குருமூலமாய் நிச்சயித்துத் தியானம்செய்தல் யாதோ அஃது அந்த ரூபாஸனமாம். முற்கூறிய ஸம்பதாதிபுபாஸனை வெளியுபாஸனையானதுபற்றி பஹிருபாஸனையாம். (கசு)

ஸ்லோகம்.

ஜாநாந்தராநந்தரித ஸஜாதிஜாநஸந்தகெஃ ।
ஸ்வஹஹேவதா தஃ உவாஸநஹேவஃ ॥ கரு.

ஞானாந்தரானந்தரிதஸஜாதிஞானஸந்ததே:
ஸம்பந்ததேவதாத்மத்வம் உபாஸனமுதீரிதம்

வியாக்யானம்:—ஞானாந்தரானந்தரிதஸஜாதி ஞானஸந்ததே:—வேறுவிருத்தியால் தகையப்படாமல் பரமாத்ம ஸ்வரூபமேயாகிய ஓர் வகைப்பட்டுள்ள விருத்தியின் அப்பியாஸத்தினால், ஸம்பந்ததேவதாத்மத்வம் - (நன்கறியப்பட்ட பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தைப்பெற்றிருத்தல்) பரமாத்மஸ்வரூபத்தை நன்கறியப்பெற்றிருத்தல், உபாஸநம் - உபாஸனம், என உதீரிதம் - சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பொழிப்புரை:—ஏனைய சிந்தனைகளால் சிறிதும் இடையில் தடைப்படாது ஓர் வகைப்பட்டுள்ள விருத்தியப்பியாஸத்தின் பலத்தினால் நன்கு பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யறியப்பெற்றிருத்தல் உபாஸனை யென்னப்படுவதாம். (கரு)

ஸ்லோகம்.

ஸம்வஹாதிஷுபாஹ்யேஷு த்ருடபுத்திருபாஸநம் |
கஸி-காவெ-தஹெஷு-தபிஷிபா-தபிஷிபாஸநம் || கசு.
ஸம்பதாதிஷுபாஹ்யேஷு த்ருடபுத்திருபாஸநம்
கர்மகாலேததங்கேஷு த்ருஷ்டிமாத்ரமுபாஸநம்

வியாக்யானம்:—ஸம்பதாதிஷு-ஸம்பத்முதவிய, பாஹ்யேஷு-
பிரபஞ்சப்பொருள்களில், த்ருட புத்தி-உறுதியாகிய சித்தவிருத்தி
யானது, உபாஸனம் - உபாஸனையாம், கர்மகாலே - கர்மகாலத்தில்
ததங்கேஷு-கர்மாங்கவிஷயங்களில், த்ருஷ்டிமாத்ரம் - நோக்கமாத்ர
மும், உபாஸனம்-உபாஸனமாம்.

பொழிப்புரை:—ஸம்பத்முதவிய பாஹ்யப்பொருள்களில் த்ருட
மாகிய புத்தியானது உபாஸனமாம். கர்மகாலத்தில் அக்கர்மாங்கங்களி
லும் நோக்கமாத்ரம் உபாஸனமாம். (கசு)

ஸ்லோகம்.

உபாஸநமிதிப் ரோக்தம் ததங்காநிப்ருவேச்ருணு
தீர்த்தக்ஷேத்ராதிகமநம்ஸரத்தாம்தத்ரபரித்யஜேத்
ஸ்வசித்தைகாக்ரதாயத்ரதத்ராவீதஸுகம் த்விஜு

உபாஸனமிதிப் ரோக்தம் ததங்காநிப்ருவேச்ருணு
தீர்த்தக்ஷேத்ராதிகமநம்ஸரத்தாம்தத்ரபரித்யஜேத்
ஸ்வசித்தைகாக்ரதாயத்ரதத்ராவீதஸுகம் த்விஜு
வியாக்யானம்:—இதி-இவ்வாறு, உபாஸனம்-உபாஸனமானது,
ப்ரோக்தம்-சொல்லப்பட்டது, ததங்காநி-அதன் அங்கங்களை, ப்ருவே-
சொல்லுகிறேன், ச்ருணு - கேட்பாயாக, தீர்த்தக்ஷேத்ராதிகமநம் -
தீர்த்தம் க்ஷேத்திரம் முதலியவைகளுக்குப் போதலையும், தத்ர-அவ்
விஷயத்திலுள்ள ச்ரத்தாம் - ஆதரவையும், பரித்யஜேத்-விட்டுவிடுக
யத்ர-எவ்விடத்தில், ஸ்வசித்தைகாக்ரதா-தனது சித்தத்திற்கு ஏகாக்
கிரப்படுதல் உள்ளதோ, தத்ர - அங்கு, த்விஜு - இருபிறப்பாளன்,
ஸுகம்-ஸுகமாக, ஆவீத-இருக்கவேண்டும்.

பொழிப்புரை:—இவ்வாறு உபாஸனம் சொல்லப்பட்டது. அதன்
அங்கங்களைச் சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக. தீர்த்தக்ஷேத்திராதி

களுக்குச் செல்லுதலையும் அதனிலுள்ள சாத்தையையும் விட்டுவிடுக. எங்கு சித்தம் ஏகாக்கிரப்படுகிறதோ அங்கு த்விஜன் ஸுகமாக இருந்து தியானிப்பானாக. (௧௭)

ஸ்லோகம்.

கம்பவெஹேஹுதவெவாவ்யவஹேணிவாஸ்யிதஃ ।

விவிஶ்டுஷெஸே நிரதஶ்ஹிதீவஸிரஶ்ஹதஃ ॥

சுத்யாஸுரஶ்ஶ்ஶகஸா மீஹித்யாணிநிரதய்ய ॥

ஹத்யாஸுமஹாஸுத்யாயொமஹித்யாஸுத்யாஜபெசு ॥ ௩௦௩.

கம்பளேம்ருதுதல்பே வாய்பாசர்மணிவாஸ்திதஃ

விவித்ததேசே நியதஸ்ஸமகீ வஸ்ரஸ்ததஃ

அத்யாஸுரமஸ்தஸ்ஸகலாநீந்திரியாணிநிருத்யச

பக்த்யாதஸ்வகுருமந்தவாயோகந்தித்வாமஸுத்யாஜபெசு

வியாக்யானம்:—கம்பளே—கம்பளத்தில், ம்ருதுதல்பேவா—அல்லது மிருதுவாகிய வஸ்திரத்திலாவது, வாய்பாசர்மணிவா—புவித்தோலிலாவது, ஸ்திதஃ—இருக்கின்றவனாய், விவித்ததேசே—ஏகாந்தமாகிய இடத்தில், நியதஃ—நியமத்தோடு கூடியவனாய், ஸமகீவஸிரஸ்ததஃ—ஸமமாய் (கோணலின்றி) கழுத்து தலை உடல் இவை இருக்கும் படிபான நிலமையுடையவனாய், அத்யாஸுரமஸ்தஃ—விதிப்படி விபூதி தராணம்செய்து கொள்ளுதலாகிய (அத்தியாஸ்ரமமுடையவனாய்), ஸகலாநி—ஸகல, இந்திரியாணிச—இந்திரியங்களையும், நிருத்ய—நிரோதனம்செய்து (தகைந்து) ஸ்வகுரும—தனது குருவை, பக்த்யா—பக்தியோடுகூட, நத்வா—பணிந்து, வித்வாந்—குருமுசமாகமாகவறிந்த வித்தியாநானத்தை அநுஸந்திக்கின்றவனாய், யோசம்—சித்தத்தின் ஏனைய விருத்திகளின் நிரோதனத்தை, யோஜபெசு—செய்குக.

போழிப்புரை:—கம்பளத்தில் அல்லது மிருதுவாகிய வஸ்திரத்திலாவது புவித்தோலிலாவது இருந்து ஏகாந்தமாகிய இடத்தில் நியதனாய் கழுத்து தலை உடல் இவைகளை ஒழுங்காய் இருக்கச்செய்து கொண்டு அத்தியாஸ்ரம விரதம்பூண்டு ஸகலேந்திரியங்களையும் தகைந்து தனதுகுருவைப்பணிந்து தான் உபதேசம்பெற்ற ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு சித்தத்தின் ஏனையவிருத்திகளை (நிரோதனம்) தகைய வேண்டும்.

ஸ்லோகம்.

பஹுவீஜாநவாந்வக்யவ்யகூநலாஸஹ |

தஸ்யெஞ்ச்யாணீவஸ்யாநிஷ்டாஸ்வாஸாரயே || ௨௦.

யஸ்த்வயிக்ஞாநவாந்பவத்யவ்யக்தமநஸாஸதா

தஸ்யேந்திரியாண்யவஸ்யாநிதுஷ்டாஸ்வா இவஸாரதே:

வியாக்யானம்:—ய:து - யாதொருவன், ஸதா - எப்போதும், அவ்யக்தமநஸா - மோஹங்கொண்ட மனமுடையவனாய், அவிஞ்ஞானவாந் - விஞ்ஞான மில்லாதவனாய், பவதி - இருக்கின்றனோ, தஸ்ய-அவனுக்கு, இந்த்ரியாணி-இந்திரியங்கள், ஸாரதே:-ரதப்பாகனுக்கு, துஷ்டாஸ்வா: இவ-துஷ்டக்குதிரைகள்போல, அவஸ்யாநி-வசப்படாதனவாம்.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன் எப்போதும் மோகங்கொண்டு விஞ்ஞான மில்லாதவனாய் இருக்கின்றனோ அவனுக்கு இந்திரியங்கள் தேர்ப்பாகனுக்கு துஷ்டக்குதிரைகள்போல வசப்படாதனவாம். (௨௦)

ஸ்லோகம்.

வீஜாநீயஸூஹவத்யதேநநீநலாஸஹ |

தஸ்யெஞ்ச்யாணீவஸ்யாநிஷ்டாஸ்வாஸாரயே || ௨௧.

விஞ்ஞானியஸ்து பவதிபத்நேநமநஸாஸஹ

தஸ்யேந்திரியாணி வஸ்யாநி ஸதஸ்வா இவஸாரதே:

வியாக்யானம்:—ய:து-யாதொருவன், யத்நேந-யத்தினத்தால், விஞ்ஞானீ-விஞ்ஞானியாக, பவதி-ஆகின்றனோ, தஸ்ய-அவனுக்கு, மநஸா, ஸஹ-மனதோடுகூட, இந்த்ரியாணி-இந்திரியங்கள், ஸாரதே:-தேர்ப்பாகனுக்கு, ஸதஸ்வா: இவ-நல்ல குதிரைகள்போல, வஸ்யாநி-வசப்பட்டனவாகின்றன.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன் உழைத்து விஞ்ஞானியாகின்றனோ அவனுக்கு மனஸோடுகூட இந்திரியங்கள் தேர்ப்பாகனுக்கு ஸாதுக்குதிரைகள்போல வசப்பட்டனவாகின்றன. (௨௧)

ஸ்லோகம்.

யஹுவீஜாநவாந்வக்யவ்யகூநலாஸஹ ||

நஸததூஷ்டாஸ்வாநி ஸாஸாரயிஷ்டி ||

௨௨.

யஸ்த்வவித்ஞாநவாந்பவத்யமநஸ்கஸ்தாஸுஃ

நஸதத்பதமாப்நோதி ஸம்ஸாரமபிகச்சதி

வியாக்யானம்:—யது—யாதொருவன், அவிஞ்ஞானவாந்—விஞ்ஞான மில்லாதவனும், அமநஸ்க் — மனம் வசப்படாதவனும், ஸதா — எப்போதும், அசுஃ — ராத்திவேஷாதி அசுத்தியுடையனுமாய், பவதி—இருக்கின்றனோ, ஸஃ—அவன், தத்பதம் — அப்பரபதத்தை, ந ஆப்நோதி—அடைகின்றதில்லை, ஸம்ஸாரம் அபி—ஸம்ஸாரத்தையே, கச்சதி—அடைகின்றான்.

போழிப்புரை:—யாதொருவன் அவிஞ்ஞானவானாயும் மனம் வசப்படாதவனாயும் ராகத்துவேஷமுடையவனுமாய் இருக்கின்றனோ அவன் அப்பரபதத்தை படைக்கின்றதில்லை. ஸம்ஸாரத்தையே அடைகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

விஜ்ஞாநீயஸூஃ ஸவதி ஸஜிதஸூஸாஹ ஃ || ௨௭ ||

ஸத த்ஷரிவாஸோதி யஸூஃ—ஒயொநஜாயதே || ௨௭ ||

விஞ்ஞானீயஸ் துபவதிஸமநஸ்கஸ்தாஸுஃ

ஸதத்பதமவாப்நோதியஸ்மாத்த்யுபோநஜாயதே

வியாக்யானம்:—யது — யாதொருவன், விஞ்ஞானீ — விஞ்ஞான முடையோனும், ஸமநஸ்க்—மனம் வசப்பட்டவனும், ஸதா—எப்போதும், அசுஃ—காமாதிபற்றவனுமாய், பவதி—இருக்கின்றனோ, ஸஃ—அவன், யஸ்மாத்—எப்பதத்தினின்றும், பூயஃ—மீண்டும், நஜாயதே—பிறப்பதில்லையோ, தத்பதம்—அப்பதத்தை, அவாப்நோதி—அடைகின்றான்.

போழிப்புரை:—யாதொருவன் விஞ்ஞான முடையோனும் மனம் வசப்பட்டவனும் எப்போதும் காமாதிபற்றவனுமாயுள்ளவனோ அவன் மீண்டும் பிறவாத பதத்தை யடைகின்றான். (௨௭)

ஸ்லோகம்.

விஜ்ஞாநஸாரயிய—ஹூ ௨ நஃ—பு. ௨ ஹவனவஹ ||

ஸொஹூந்வாரஸோதி ரிசெவ்வாரி—வஹ ௨ || ௨௮ ||

விஞ்ஞானஸாரதிர்யஸ்துமநஃ ப்ரக்ரஹஏவச

ஸோத்வநஃ பாரமாப்நோதி மமைவபரமம்பதம்

வியாக்யானம்:—யது—யாதொருவன், விஞ்ஞானஸாரதி—விஞ்ஞானமாகிய ஸாரதியையுடையோனும், மநஃ—ப்ரக்ரஹ ஏவச—மனமாகிய

வியாக்யானம்:—விசோகம்—சோகமில்லாததும், விரஜம்—ராகத் துவேஷாதிகளுக்கிடமில்லாததும், விசுத்தம்—மிக்கச்சுத்த ஸ்வரூப மும், விசுதம்—பிரகாசமுமாகிய, ஹ்ருத்புண்டரீகம்—ஹ்ருதய கம லத்தை, விசிந்த்ய - நன்கு சிந்தித்து, அத்ர - அவ்விதய சமலத்தினில், அசிந்த்யரூபம் - மனதிற்கெட்டாத உருவத்தை யுடையவனும், அவ்யக் தம் - இந்திரியங்களுக்கு விஷயமல்லாதவனும், அநந்தம் - அந்த (பரிச் சேத) மில்லாதவனும், அம்ருதம் - நாசமில்லாதவனும், சிவம் - மங்கள கரனும், ஆதிமத்யாந்தரஹிதம் - முதல்நடு முடிவில்லாதவனும், ப்ரசாந் தம் - ராகத்துவேஷாதிகளில்லாதவனும், காரணம்-ஸகலப்ரபஞ்சா திஷ்ட டானமுமாகிய, ப்ரஹ்ம - ப்ருஹ்மமும், சிபும் - வியாபகனும், சிதாநந் தம் - சிதாநந்தனும், அரூபம் - உருவமில்லாதவனும், பரமேச்வரம் - பர மேச்வரனுமாயினும், அத்புதம் - அற்புதமாய், சுத்தஸ்ப்டிகஸங்காசம் - சுத்தஸ்ப்டிகம் போன்றவனும், உமாதேஹார்த்ததாரினம் - உமாதேவி யைப் பாதிதேஹமாய்க் கொண்டவனும், வ்யாக்ரசர்மாம்பரதர்ம் - புலித்தோலை இடையில் அணிந்தவனும், நீலகண்டம் - கறுத்தகண்ட முடையோனும், த்ரிலோசனம் - முகூரணனும், ஜடாதரம் - சடை தரிக்கின்றவனும், சந்த்ரமௌளிம் - சந்திரனைச் சிரவினில் அணிந்தவ னும், நாகயஞ்ஜோபவீதிநம் - அரவப்பூனூலனும், வ்யாக்ரசர்மோத்தரீ யம்ச - புலித்தோலை உத்தரீயமாய் உடையவனும், வரேண்யம் - வர மளிக்கின்றவனும், அபயப்ரதம் - அபயதானம் செய்கின்றவனும், பராப்யம் - மந்துமுள்ள, ஊர்த்வஹஸ்தாப்யம் - மேல்நோக்கிய ஹஸ்தங்களால், பரசம் - கோடரியையும், ம்ருகம் - மாணியும், பிப்ராணம் - தரிக்கின்றவனும், பூதிபூஷிதஸர்வாங்கம் - விபூதிபூசிய ஸர்வாங்கங்களை உடையவனும், ஸர்வாபரணபூஷிதம் - ஸகலவாபரணங்களையும் அணிந் துள்ளவனுமாய், ஏவம் - இவ்வாறுள்ள என்னை - த்யாயேத் - தியானம் செய்குக.

போழிப்புரை:—சோகத்திற்கும் ராகத்துவேஷாதிகளுக்கு மிட மில்லாததும் மிக்கச்சுத்தமும் பிரகாசமுமாயுள்ள ஹ்ருதய கமலத்தை நன்கு சிந்தித்து அங்கு மனதிற்கெட்டாதவனும் இந்திரியங்களுக்கு விஷய மில்லாதவனும் பரிச்சேத மில்லாதவனும் நாசமில்லாதவனும் முதல்நடு முடிவில்லாதவனும் ராகத்துவேஷாதிகளில்லாதவனும் ஸகல ப்ரபஞ்சா திஷ்டானமாயுள்ளவனும் ப்ருஹ்மமும் வியாபகனும் அரூப னும் பரமேச்வரனுமாயுள்ளவனுயினும் அற்புதமாய் சுத்தஸ்ப்டிகம்

உமார்த்தனிக்ரஹாசுத்தாத்ரிணேத்ராசந்த்ரசேகரா
 லீலக்ரீவாபராகந்தப்ரமோதாத்தாண்டவப்ரியா
 ப்ருஹ்மனிஷ்ணுமஹாதேவைவ்ருபாஸ்யாகுணமூர்த்திபி:
 ஸர்வமூர்த்திவிஹீநஸ்யஸர்வபூதாதிபஸ்யது
 ததாப்யேஷாபராமூர்த்திகிரித்யேஷாஸாஸ்வதீச்ருதி:

என்று ஸூதஸம்ஹிதா க்ரந்தத்திலும் இங்ஙனமே பரிபூரண
 சிதாநந்தவுருவானுயினும் உமார்த்ததேஹங்கொண்டு விளங்குகின்றான்
 என்று போதிக்கப்படுகின்றது.

ஸ்லோகம்.

வனவா தூரணி க்ருகூபுணவம் ஜொதூரணி ||
 யுநநதி-புலநாஜாஸாஸாசூதூசுஜிபாஜந: || ௩௦.
 வெடிவாகெஞ்ஞாஹுஹம் நஸாகெஷுநபாவியெதவா ||

ஏவமாத்மா ரணிமக்ருத்வாப்ரணவம் சோத்தராரணிம்
 தாமநிர்மதஞாபாஸாத் ஸாகூத்பஸ்யதிமாட்ஜந:
 வேதவாக்யைரஸர்வோஹம்நசாஸ்த்ரைநாதிசேதஸா

வியாக்யானம் :—ஏவம் - இங்ஙனம், ஜந: - மனிதன், ஆத்மா ர
 ணிம் - ஆத்மாஸை அரணியாகவும், ப்ரணவம் - ப்ரணவத்தை, உத்தரா
 ரணிம்சுட்மெல் அரணியாகவும், க்ருத்வா - செய்து, த்யான நிர்மதஞாப்
 பாஸாத - தியானமாகிய கலாதலைத்தலையினிற் செய்தலால், மாம் -
 என்னை, ஸாகூத்பஸ்யதி-ஸாகூத்காரமாய்த் தரிசிக்கின்றான், அஹம்-
 நான், வேதவாக்யை: - வேதவாக்யங்களால், அஸ்ய: - அடையக் கூடா
 தவன், சாஸ்த்ரை-சாஸ்திரங்களாலும், ந- (காணக்கூடியவன்) அல்லன்,
 சேதஸா அபி - மனதாலும், ந - காணக்கூடியவன் (அல்ல.)

போதிப்புரை—இங்ஙனம் மனிதன் ஆன்மாவை அரணியாகவும்
 ப்ரணவத்தை மேலரணியாகவும் செய்து தியானமாகிய உறையச்செய்
 தலின் அப்பியாஸத்தினால் என்னை ஸாகூத்கரிக்கப் பெறுகின்றான்.
 நான் வேதவாக்யங்களாலும் சாஸ்திரங்களினாலுமே காணக்கூடியவ
 னல்லன்.

(௩௦)

ஸ்லோகம்.

நாவிரதொ டுபூரிதாநாஸாந்தொநாஸாஹித: ||
 நாஸாஹிதவொவாவியஜாகெநநாஸாஸா ||

நாவிரதேதுஸ்சரிதாந்நாஸாந்தோநாஸமாஹிதஃ

நாசாந்தமாநஸோவாபிப்ரஜ்ஞாநேநைநமாப்நுயாத்

வியாக்யானம்:—துஸ்சரிதாத்-கெட்டகாரியங்களினின்றும், அவி
ரதஃ - ஒழிவுபெறாதவன், ந - அடைவதில்லை, அசாந்தஃ - இந்திரியங்கள்
டங்காதவன், ந - அடைவதில்லை, அஸமாஹிதஃ - ஏகாக்கிரசித்தமில்லா
தவன், ந - அடைகின்றதில்லை, அசாந்தமாநஸஃவா - மனதை அடக்கப்
பெறாதவனும், ந - அடைகின்றதில்லை, மற்றே ப்ரஜ்ஞாநேந - ப்ரஹ்ம
ஞானத்தினால், ஏநம் - அவனை, ஆப்நுயாத் - அடையலாம்.

பொழிப்புரை:—கெட்ட காரியங்களை ஒழிக்காதவனும், இந்திரி
யங்களை வெல்லாதவனும், ஏகாக்கிரசித்தமில்லாதவனும், மனம் அடங்
கப்பெறாதவனும் இவனை அடைகின்றதில்லை. மற்று ப்ரஹ்ம ஞானத்தி
னாலேயே இவனை யடையலாம். (௩௧)

ஸ்லோகம்.

ஜாக்ரதஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதிப்ரபஞ்சோய: ப்ரகாஸதே |

தஜ்ஜிஹ்மாஹிதி ஜாக்ரா ஸவ-ஸ்யெய: ப்ரகாஸதே ||

ஜாக்ரதஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதிப்ரபஞ்சோய: ப்ரகாஸதே
தத் ப்ரஹ்மாஹிதி ஜ்ஞாத்வா ஸர்வபந்தை: ப்ரமுச்யதே

வியாக்யானம்:—யாதொருவன், ஜாக்ரதஸ்வப்நஸுஷுப்த்யா
திப்ரபஞ்ச:—ஜாக்ரதஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதி ப்ரபஞ்சமாக, ப்ரகாஸதே-
பிரகாசிக்கின்றனோ, தத் - அந்த, ப்ரஹ்மா - (நீரும்ஹமானது, அஹம் -
நான், இதி - என்று, ஞாத்வா - அறிந்து, ஸர்வபந்தை: - ஸகல பந்தங்
களினாலும், ப்ரமுச்யதே - விடுபடுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—யாகொருவன் ஜாக்கிரதஸ்வப்நம் ஸுஷுப்தி
முதலியப்ரபஞ்சமாகத்தோன்று கின்றனோ, அப்படிப்பட்ட ப்ருஹ
மம் யான் என்றறிந்து ஸகல பந்தங்களினாலும் விடுபடுகின்றான். (௩௨.)

ஸ்லோகம்.

திஷுயாஸிஸுயபஜோமயொஹாஜொமஸ்யகிவெசு |

தஜ்ஜிஹ்மாதிஷு-ஸுணஸூகநீதிநாநொஹம் ஸதாஸிவஃ ||

த்ரிஷுதாமஸு யத்போக்யம் போக்தாபோகஸ்யத்பவேத்
தத்யோதிர்லக்ஷணஸஸாகநீ சிந்மாத்ரோஹம் ஸதாசிவஃ

வியாக்யானம்:—திரிஷு-மூன்று, தாமஸு-அவஸ்தைகளிலும், யத்யாதொன்று, போக்யம்-புதிக்கப்படும் விஷயமும், போக்தா-புசிப் போனும், போகிச-போகமும், பவேத்-ஆகுமோ, தத்-அப்படிப் பட்ட, ஜ்யோதிர்லக்ஷண-சோதிவடிவனும், ஸாக்ஷி-ஸாக்ஷிருபனும், சிந்மாத்ர-சித்வடிவனும், ஆநிய ஸதாசிவ-ஸதாசிவன் அஹம் யான்.

போழிப்புரை :—மூன்றுவஸ்துகளிலும் யாதொருபோக்கியமும் போக்தாவும் போகமுமுளதோ அப்படிப்பட்ட சோதிவடிவனும் ஸாக்ஷியும் இக்மாத் ரனுமாகிய ஸதாசிவன் யான். (௩௩)

ஸ்ரீலோகம்.

கொடியியற்கை ஸ்ரீய-பாஹம் உம்கொடி ஸ்ரீய-தனம் ।
ஸ்ரீய-பாஹம் உம்கொடி நயம் ஸ்ரீய-தனம் ॥

கோடிமத் யாஹ்ந ஸுர்யாபம் சந்த்ரகோடிஸுசிதளம்
ஸுர்யசந்த்ராக்நிநயநம் ஸ்மேரவக்த்ரஸரோருஹம்

வியாக்யானம் :—கோடிமத் யாஹ்நஸூர்யாபம் - எண்ணிறந்த நடுப்பகற் சூரியன் போல் ஜ்வலிக்கின்றதும், சந்த்ரகோடி ஸுசீதளம்- எண்ணிறந்த சந்திரர் போல சீதளமாயுள்ளதும், ஸூர்ய சந்த்ராக்நி நயநம்- ஸூரிய சந்திராக்நிகளை நேத்திரமாய் உடையதும், ஸ்மேர வக்த்ரஸரோருஹம்- புந்நகைகொண்ட முகத்தாமரை மலரையுடையதுமாகிய ஸதாசிவஸ்ரூபத்தைத் தியானித்து ஸகல பந்தங்களின்றும் விடுபடுகின்றான்.

போழிப்புரை :—கோடிஸூரியர்போல் ஜ்வலிக்கின்றதும் கோடி
சந்திரர்போல் ஆனந்தகரமாயுள்ளதும் ஸூர்யசந்திராக்கனிகளை நேத்
திரமாக வுடையதும் புந்நகைகொண்ட முகத்தாமரை மலரை உடை
யதும் ஆகிய ஸதாசிவனுடைய திருவடிவத்தைத் தியானித்து ஸகல
பந்தங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். (௩௪)

ஸ்ரீலோகம்.

வனகொ டெவஸுவ- ஊடுதஷ-ம-ருஃ வவ-வ்யூவீ
[வவ- ஊ-தா-ந்தரா-தூ।
கரி-யூகூஃ வவ-ஊ-தா யிவாஸஸூகூ-தெ-தா கெவ
[தொ தி-ம-ஊஸூ ॥

ஏகோதேவஸ் ஸர்வபூதேஷு-கூட: ஸர்வவ்யாபிஸர்வ பூதாந்த

[ராத்மா

கர்மாத்யக்ஷஸ்ஸர்வ பூதாதிவாஸஸ்ஸாக்ஷி சேதா-கேவலோ நிர்

[குணஸ்ச

வியாக்யானம்:—ஏக:—ஏகனாகிய, தேவ:—தேவன், ஸர்வபூதேஷு-ஸகலபூதங்களிலும், கூட:—மறைபட்டுள்ளவனும், ஸர்வவ்யாபி-ஸகலவ்யாபகனும், ஸர்வபூதாந்தராத்மா-ஸகல பூதங்களிலுள்ளத்திலிருக்கின்றவனும், கர்மாத்யக்ஷ:—கர்மங்களுக்கு அத்தியக்ஷனும், ஸர்வபூதாதிவாஸ:—ஸகல பூதங்களிலும் வலிப்பவனும், ஸாக்ஷி - ஸாக்ஷியாயுள்ளவனும், சேதா - அறியச்செய்வோனும், கேவல:—கேவலமாயுள்ளவனும், நிர்க் குண: - நிர்க்குணமாயுமுள்ளவன்.

போழிப்புரை:—ஏகனாகிய தேவன் ஸகல பூதங்களிலும் மறைபட்டுள்ளவனும், ஸர்வவியாபகனும், ஸகல பூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாயுள்ளவனும், கர்மாத்யக்ஷனும், ஸகல பூதங்களிலும் வலிக்கின்றவனும், ஸாக்ஷியும் அறியச்செய்வோனும், கேவலனும் நிர்க்குணனுமாயுள்ளவன்.

(௩௫)

ஸ்லோகம்.

வனகொவஸீஸவ-ஓ ஹ-ஓதாநூ ராஜ்யபெகும் ஸீஜ-நிகு

[உய:கரோதி।

-தஜாம் நிகு-யெந-வஸூ-நி யீராரெஷெஷாம் ஸாம்நிஸூ

ஸூ தீநெதரெஷாம் ||

ஏகேர்வஸீ ஸர்வபூதாந்த ராத்மாப்யேகம் பீஜம் நிக்யதா யித

[ரோதி

தம்மாம் நிக்யம்யேநு பச்யந்திதீராஸ் தேஷாம் சாந்திஸூராம்வ

[தீநேதரேஷாம்

வியாக்யானம்:—யாதொருவன், ஏக: - ஒப்புயர்வில்லாதவனும், வஸீ - ஸர்வத்தையும் தன் வசப்படுத்தியவனும், ஸர்வபூதாந்தராத்மா அபி - ஸகல பூதங்களிலும் அந்தராத்மாவாயுள்ளவனாயினும், ஏகம், பீஜம் - ஒப்புயர்வில்லாததாகிய (மாயையான) காரணத்தை, நிக்யதா - (ஞானிகள்தவிர மற்றவர்க்கு) நித்தியமாயிருக்கும்படி, கரோதி - செய்கின்றனோ, நிக்யம் - நித்தியனாகிய, தம்மாம் - அவ்வெண்ணை, யே - எந்த, தீரா: - தீரர்கள், (இந்திரியங்களை வென்றவர்) அறுபச்யந்தி -

சாஸ்திராசிரியரது உபதேசத்தால்ஸாக்ஷாத்கரிக்கின்றனரோ, தேஷாம்-
அவர்களுக்கே, சாச்வதீ - நித்யமாகிய, சாந்தி - சாந்தியாம், இதரே
ஷாம்-ஏனையோர்க்கு, ந - அல்ல.

போழிப்புரை :—யாதொருவன் ஒப்புயர்வில்லாதவனும் நியாமக
னும் ஸகலபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவுமாயுள்ளவனுயினும் மாயை
யாகிய ஒப்புயர்வில்லாத பிரஜைத நித்தியமாய் இருக்கச் செய்கின்றானே
அவ்வென்னை எந்த தீரர்கள் ஸாக்ஷாத்கரிக்கின்றனரோ அவர்களுக்குச்
சாச்வதமாகிய சாந்தியே யன்றி ஏனையோர்க்கல்ல. (௩௬)

ஸ்லோகம்.

சுத்யாய-யெகொஹவநம் ப்ரவிஷ்டோ ரூபம்ரூபம் ப்ரதிருபோ
[திர-திவொபைஹவ ।

வனகஷ்யாய ஸவ-ஹ-தாந்தரா தா ரூபம்ரூபம் ப்ரதிருபோ
[ரூப-திவொபைஹவ ॥

அக்கிரயத்தைகோபுவநம் ப்ரவிஷ்டோ ரூபம்ரூபம் ப்ரதிருபோ
[பபூவ

ஏகஸ்ததா ஸர்வபூதாந்தராத்மா ரூபம்ரூபம் ப்ரதிருபோபஹிஸ்ச
வியாக்யானம் :—எப்படி அக்கிரி - அக்கினியானவன், ஏக - ஒரு
வனுயினும், புவநம்-உகைப்பொருள்களை, ப்ரவிஷ்ட - அடைந்தவனுய்க்
கொண்டு, ரூபம் ரூபம் - உருவம் தோறும், ப்ரதிருப - ப்ரதிருபமு
டையவனுய், பபூவ-ஆயினனே, ததா - அப்படியே, ஏக - ஒருவனுயி
னும், ஸர்வபூதாந்தராத்மா - ஸகலபூதங்களுக்கும், அந்தராத்மாவாய்,
ரூபம் ரூபம்-உருவம் தோறும், ப்ரதிருப - பிரதி உருவமுடையோனுய்,
பஹிஸ்ச - வெளியிலும் உள்ளவனாவன்.

போழிப்புரை :—எப்படி அக்கிரி ஒருவனுயினும் உகைப்பொ
ருள்களை யடைந்து உருவம் தோறும் பிரதிருப முடையவனுயினே
அவ்விதமே ஒருவனுயினும் ஸகல பூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய்
ரூபம் தோறும் பிரதிருபமுடையவனுய் வெளியிலும் உள்ள. (௩௭)

ஸ்லோகம்.

வெஷெஹோயஃ ப-ரூப-ஷா 8 ஹாந்த ராஜி-க்யவண-ஹந்த
[உஸைவாஷாஷா ।

ஸவணவவிதாந ஶ்யுதொ சூ-ஹ-தாநாநி-வொயா ஶய
[தாய விஷுதெக ॥

வேதேஹமாம்யே புருஷம் மஹாந்தம் ஆதித்யவர்ணம் தமஸு

[பரஸ்தாத்

ஸஏவ வித்வாநம்ருதோத்ரபூயாந்நாந்யே பந்தா அயநாயவித்யதே

வியாக்யானம் :—இஹ-இந்த ஸம்ஸாரத்தின்கண், ய:-யாதொரு, புருஷம் - பூர்ணனும், மஹாந்தம்-வியாபகனும், ஆதித்யவர்ணம் - ஆதித் தன்போல் ஸ்வப்ரகாசனாயிருக்கின்றவனும், தமஸு - பிரகிருதிக்கு, பரஸ்தாத் - அதீதனும் ஆகிய, மாம்-என்னை, வேத - அறிகின்றனோ, ஸவித்வாந் ஏவ - அந்த ஞானியே, அத்ர - இந்தபிரபஞ்சத்தினில், அம்ருதம் - முத்தனாக, பூயாத் - ஆவான், அயநாய - முத்தியின் பொரு ட்டு, அந்யே - வேறு, பந்தா - மார்க்கம், நவித்யதே - இல்லை.

பொழிப்புரை :—இந்தஸம்ஸாரத்தினில் எவன் பூர்ணனும் வியா பகனும் ஸ்வப்ரகாசனும் பிரகிருதிக்கு அதீதனும் ஆகிய என்னை அறி கின்றனோ அந்த ஞானியே முத்தனாகின்றான். முத்திக்கு வேறு வழி யில்லை.

(௩௮)

ஸ்லோகம்.

ஹிரண்யக்ஷ-ஓ விடியாதிவ-ஓவ-ஓ வெடாஹ் முதலெவ

[ஹிரணாதி பொஹம் |

ததேவீஷ-ஓ வ-ஓஷ-ஓ வ-ஓராண-ஓ திஸித-ஓ லாஜித-ஓ

[ஓவாத-ஓவ-ஓத-ஓ

ஹிரண்யகர்ப்பம் விததாமி பூர்வம்வேதாம் ஸ்சதஸ்மைப்ரஹி

[ஐனமி யோஹம்

தமேவமீட்யம் புருஷம் புராணம் நிஸ்சித்யமாம் ம்ருத்யுமுகாத்

[ப்ரமுச்யதே

வியாக்யானம் :—அஹம் - யாதொரு நான், பூர்வம் - முதலில், ஹிரண்ய கர்ப்பம் - ஹிரண்யகர்ப்பரை, விததாமி - ஸ்ருஷ்டிக்கின்றே னோ, தஸ்மை - அவனுக்கு, வெதாம்ஸ்ச - வேதங்களையும், ப்ரஹி ன்னமி - உபதேசிக்கின்றேனோ, ஏவம் ஈட்யம் - இவ்வாறு துதிக்கப்படு கின்றவனும், புராணம் புருஷம் - புராணபுருஷனும் ஆகிய, மாம் - என்னை, நிஸ்சித்ய - உள்ளபடியறிந்து ம்ருத்யுமுகாத் - ம்ருத்யுவின்வாயி றின்றும் ஸம்ஸாரத்தினின்றும், ப்ரமுச்யதே - விடுபடுகின்றான்.

பொழிப்புரை :—யாதொரு நான் முதலில் ஹிரண்யகர்ப்பனை யுண்டாக்குகின்றேனோ அவனுக்கு வேதங்களை யுபதேசிக்கின்றேனோ இவ்வாறு துதிக்கப்படுவோனும் புராணபுருஷனுமாகிய என்னை உள்ள படி அறிபவன் ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபடுகின்றான். (௩௬)

ஸ்லோகம்

ஊவம்ஸாந்த்ராஹி யுத்தவ்ரு வெதிதாம்பஹு தகவதஃ ।

நிதிதாஹுஃ வஸந்தாநஃ ஸௌந்தரே தயேயவ்யயதே ॥

ஏவம் சாந்த்யாதி யுக்தஸ்தந் வேத்திமாமயஸ்து தத்வதஃ

நிர்முத்ததஃ கஸந்தாநஃ ஸௌந்தேமய்யேவஸீயதே

வியாக்யானம் :—யஃ - எவன், ஸாந்த்யாதிபுக்தஃ ஸந் - சாந்தியாதி களோடுகடியவனுய்க்கொண்டு, மாம்-என்னை, ஏவம்-இவ்வாறு, தத்வதஃ உள்ளபடி, வேத்தி - அறிகின்றானோ, ஸ - அவன், நிர்முத்த துக்கஸந் தாநஃ - துக்க பரம்பரைகளொழியப் பெற்றவனுய்க்கொண்டு அந்தே - இன்றுதியில், மயி ஏவ - என்னிடமே, ஸீயதே - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை :—எவன் சாந்தியாதிகளை யுடையவனுய்க்கொண்டு என்னை இவ்வாறு உள்ளபடி அறிகின்றானோ அவன் துக்கபரம்பரைக ளொழியப்பெற்றவனுய்க்கொண்டு இறுதியில் என்னிடமே அடங்கு கின்றான். (௪௦)

பனிரண்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

மோக்ஷேயாகம.

சூதர் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

ஊவம்ஸாந்த்ராஹி கௌஸதெயவ்ரு வெதிதாம்பஹுஃ ।

வபுஷு நிரிஜாகாந்ஹு ஸுஹம் உத்திஷ்ணம் ।

க.

ஏவம்ச்ருத்வாகௌஸதேயஸ்துஷ்டோ மதிமதாம்வரஃ

பப்ரச்சக்கிரிஜாகாந்தம் ஸுபகம் முக்திஷ்ணம்

வியாக்யானம் :—ஏவம் - இவ்வாறு (கூறியதை), ச்ருத்வா - கேட்டு, மதிமதாம்வரஃ - யுத்திமான்களுள் சிரேஷ்டனாகிய, கௌஸ

ஸபை - கொஸல்லையின் புத்திரன் (ராமன்), துஷ்டம்-ஸந்தோஷமெய்யவனுய்க் கொண்டு, கிரிஜாகாந்தம்-கிரிஜாகாந்தனை, ஸுபகம்-சோபனாகிய, முக்திஸ்வரூபம்-முக்திஸ்வரூபத்தை, பப்ரச்ச-கேட்டான்.

போதிப்புரை:—இவ்வாறு கூறியதைக்கேட்டுப் புத்திமான்களுள்
 மந்தவகுகிய ராமன் ஸந்தோஷித்துக் கிரிஜாநாதனைச் சோபனமாடிய
 மக்திஸ்வரூபத்தைக் கேட்டான்.

ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

ஸ்ரீலோகம்.

உமவநு காரணா விஷ்ணு உபாயகம் ப்ரஸீதெ ।

ஸ்ரீராமபெருமாள் 2-வது கட்டை: பூசு - குறி வரவெழுந்த || 2.

பகவந் கருணாவிஷ்டஹ்ருதயத்வம் ப்ரஸீதமே

ஸ்வரூபலக்ஷணம் முக்தே: ப்ரபஞ்ஜிபரமேஸ்வர

வியாக்யானம் :—பவசுந் - ஏபகவணே, கருணைவிஷ்ட ஹ்ருதய - நருணைநிருந்த சித்தமுடையோனே, த்நாம்-நீர்ப் பரவீத கருணை செய்யும், முக்தேஃ - முக்தியின், ஸ்வரூபலக்ஷணம்-ஸ்வரூபலக்ஷணத்தை, மே-எனக்கு, பரப்ரஹ்மி - நன்குசொல்லும்.

போதிப்புரை :—வாய்கவனே சுருணுவள்ளலே நீர், தருணைசெய்யும் முக்தியின் ஸ்வரூபலக்ஷணத்தை எனக்கு நன்கு சொல்லும். (உ)

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னதாவது.

ஸ்ரீலாகம்.

ஸாடுகூ ஶிவிரா-புஷ்பம் ஸாஷ்ட-ப்தம் ஸாய-ஜெவத

கெவலம் வெதிதாவிழி உதிர்நாயவ வம்மயா || ௩.

ஸாலோக்யமபிஸாருப்யம் ஸார்ஷ்ட்யம் ஸாயுஜ்யமேவச

கைவல்யம்சேதிதாம் வித்திமுக்திம்ராகவபஞ்சதா

வியாக்யானம் :—ராகவ - ஏராகவனே, முக்திம் - முக்தி (யை) யானது, ஸாலோக்கியம்-ஸாலோக்கியமென்றும், ஸாஸூப்பியம்-ஸாஸூப்யமென்றும், ஸார்ஷ்ட்யம் - ஸார்ஷ்ட்யமென்றும், ஸாயுஜ்யம்-ஸாயுஜ்யமென்றும், கைவல்யம்-கைவல்ஸியமென்றும், பஞ்சதா - ஐந்துவகையென்பதாக, வித்தி - ஆறிக.

பொழிப்புரை:—ஒராகவா முகத்தியானது ஸாவோக்யம் ஸாருப்யம் ஸார்ஷ்ட்யம் ஸாயுஜ்யம் கைவல்யமென்பதாக யிந்துவிதமென்றறிக.

ஸ்லோகம்.

ரோ வ-ஞஜயதி நிஷ்காமிஸ்தவ-தா ஜாநவஜி-தஃ ।

ஸ ரெ னொகம்ஸரீஸாடி ஹ-தெ னொமாந்யெஹி-தாந॥

மாம் பூஜயதி நிஷ்காமஸ்ஸர்வதா ஜ்ஞானவர்ஜிதஃ

ஸ மே லோகம் ஸமாஸாத்ய புந்தே போகார் யதேத்விதாந்

வியாக்யானம் :—ஜ்ஞானவர்ஜிதஃ - ஞானமில்லாதவனும் (என் ஸ்வரூபத்தையுள்ளபடி யறியாதவனும்), ஸர்வதா-எப்பொழுதும், நிஷ்காமஃ காமமில்லாதவனும், மாம்-என்னை எவன், பூஜயதி- (சிவலிங்காதி களில்) பூஜிக்கின்றானே, ஸஃ-அவன், மே-எனது, லோகம்-உலகத்தை, ஸமாஸாத்ய-அடைந்து, யதேத்விதாந்-விரும்பியவண்ணம், போகார்-போகங்களை, புந்தே - புஜிக்கின்றான். (ச)

பொழிப்புரை :—என்னையுள்ளபடி யறியாதவனும் எப்பொழுதும் காமனையில்லாதவனும் என்னைஎவன் பூஜிக்கின்றானே அவன் எனது உலகத்தையடைந்து விரும்பியவண்ணம் போகங்களைப்பூஜிக்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஜாக்ர ரோ வ-ஞஜயெடிஸ்த-ஸவ-காவிவஜி-தஃ ।

ரோ ஸரீஸா-ஞவஸ்து ரெஹி-தஃ ॥

ந.

ஜ்ஞாத்வா மாம் பூஜயேத் யஸ்து ஸர்வகாமவிவர்ஜிதஃ

மயா ஸமாந்ருபஸ்ஸர் மம லோகே மஹீயதே

வியாக்யானம் :—யஸ்து-யாதொருவன், மாம்-என்னை, ஜ்ஞாத்வா-அறிந்து, ஸர்வகாமவிவர்ஜிதஃ - எக்காமமுமின்றி, பூஜயேத்-பூஜிக்கின்றானே, அவன், மயா - என்னோடு, ஸமாந்ருபஸ்ஸர் - நிகரான உருவங்கொண்டு, மம - எனது, லோகே - உலகில், மஹீயதே - விளங்குகின்றான்.

பொழிப்புரை :—எவன் என்னையறிந்து ஸகலகாமமுமின்றி பூஜிக்கின்றானே அவன் எனக்கு ஸமானமான ரூபமுடையவனும் என் லோகத்தில் விளங்குவான். (சு)

ஸ்லோகம்.

உஷாபவஞ்சகாஹிகரணா ஐதீதெந் காராநெததாயம்
 ஸோஷிதஹோபாதிநாதுகாயாவிவாரணா ச.
 யதூரோதி யதூரோதி யஜ்ஜஹோதி டிபாதி யசு |
 யததூரோதி ததவம் யம் கரோதி டிபவண்ணம் || எ.
 டிஹோகெஸஸ்யம் ஹுஜே டிதூய்யம் ப்ராபவம் ஹஜந்"
 இஷ்டாபூர்த்தாதிகர்மாணி மத்ப்ரீத்யை குருதே துயம்
 ஸோபி தத்பலமாப் நோதி நாத்ர கார்யா விசாரணா
 யத்கரோதி யதஸ்நாதி யஜ்ஜஹோதி ததாதி யத்
 யத்தத் பஸ்யதி தத் ஸர்வம் யம் கரோதி மதர்ப்பணம்
 மல்லோகே ஸ ஸூயம் புந்தே மத்துல்பம் ப்ராபவம் பஜந்

வியாக்யானம் :—யம்-யாதொருவன், இஷ்டாபூர்த்தாதிகர்மாணி-
 யாகம் அன்னசத்திரவாபீகபதடாகாதிப் பிரதிஷ்டைமுதலிய கர்மங்
 களை, மத்ப்ரீத்யைது-எனது பிரீதியர்த்தமாகவே, குருதே-செய்கின்
 ருளே, ஸோபி-அவனும், தத்பலம்-அதன் பயனை, ஆப்நோதி-
 அடைகின்றான், அத்ர-இவ்விஷயத்தில், விசாரணா-விசாரமானது.
 நகார்யா-செய்யவேண்டாம்., யத்-எதனை கரோதி-செய்கின்றானே,
 யத்-எதனை, அஸ்நாதி-உண்ணுகின்றானே, யத்-எதனை, ஜ்ஜஹோதி-
 ஜ்ஹாமஞ்செய்கின்றானே, யத்-எதனை, ததாதி-கொடுக்கின்றானே,
 யத்தத்-எவ்வெப்பொருளை, பஸ்யதி-பார்க்கின்றானே, தத்ஸர்வம்-
 அத்நையெல்லாம், யம்-எவன், மதர்ப்பணம்-என்பொருட்டு ஸமர்ப்
 பித்தலை, கரோதி-செய்கின்றானே, ஸம்-அவன், மல்லோகே-எனது
 உலகில், மத்துல்பம்-எனக்குஸமான மாகிய, ப்ராபவம்-மஹிமையை,
 பஜந்-அடைந்துள்ளவனாய், ஸூயம்-போகத்தை, புந்தே-புஜிக்
 கின்றான்.

பொழிப்புரை :—யாதொருவன் இஷ்டாபூர்த்தாதிகர்மங்களை
 எனது பிரீதியர்த்தமாகவே செய்கின்றானே அவனுமதன் பிரயோஜ
 னத்தைச் சந்தேமன்னியில் அடைகின்றான். எதனைச் செய்கின்றானே
 எதனைப்புகி்கின்றானே, எதனை ஜ்ஹாமம் செய்கின்றானே, எதனைக் கொ
 டுக்கின்றானே, எவ்வெப்பொருளைக்காண்கின்றானே அத்நையெல்லாம்

என்பொருட்டுஸமர்ப்பணம் செய்வோன் என் உலகில் எனக்குநிகராகிய மஹிமைபெற்றவனுய்க்கொண்டு போகங்களைப்புஜிக்கின்றான். (சு)

ஸ்லோகம்.

யஜ்ஞ-ஸாந்த்ரஹி-தூஷ்ண-பிரஹ்ம-தேவ-வஸுதி அ.
ஸ ஜாயதே வரஞ்ஜோதிரதெவதம் ப்ரஹ்ம தேவஸம் |

சூ. தூஷ்ண-வாஸுதாநம் பிரஹ்ம-தூஷித்யதே || ௯.

யஸ்து சாந்த்யாதி யுக்தஸ்ஸந் மாமாத்மத்வேந பஸ்யதி
ஸ ஜாயதே பரஞ்ஜோதிரத்வைதம் ப்ரஹ்ம தேவஸம்
ஆத்மஸ்ஸவ்ருபாவஸ்தாநம் முக்திரித்யபிதீயதே

வியாக்யானம்:—யஸ்து-எவன், சாந்த்யாதி-யுக்தஸ்ஸந் - சாந்தி, தாந்தி(மனவடக்கம்)இந்திரியவடக்கம் முதலியஸாதனங்களையுடையவனுய்க்கொண்டு, மாம்-என்னை, ஆத்மத்வேந - தானாக, பஸ்யதி - காண்கின்றானே, ஸ: - அவன், அத்வைதம்-அத்வைதமும், பரம்ஞ்ஜோதி: - பரஞ்ஜோதி வடிவமும் ஆகிய, தேவஸம் ப்ரஹ்ம - ப்ரஹ்மமாகவே, ஜாயதே - ஆகின்றான், ஆத்ம ஸ்வரூபாவஸ்தாநம் - ஆன்ம ஸ்வரூப மாத்மிமாய் நின்றல், முக்திரிதி - முக்தி என்று, அபிதீயதே சொல்லப்படுகின்றது. (௯.)

பொழிப்புரை:—எவன் சாந்திமுதலிய ஸாதனங்களோடுகூடியவனுய்க்கொண்டு என்னைத் தானாகக் காண்கின்றானே அவன் அத்துவிதமும் பரஞ்ஜோதியுமாகிய தேவஸம் ப்ரஹ்மமாகின்றான். ஆன்ம ஸ்வரூபமாத்மிமாய் நின்றல் முக்தி என்னப்படுகின்றது.

ஸ்லோகம்.

ஸ-தூ-ஜ்ஞ-ந-பிரஹ்ம-பிரஹ்ம-வ-ஹ்ம-தேவஸம் |

ஸ-வ-தூ-பிரஹ்ம-பிரஹ்ம-பிரஹ்ம-வ-ஹ்ம-தேவஸம் || ௧௦.

ஸஜாதீயவிஜாதீயபிரஹ்ம-பிரஹ்ம-பிரஹ்ம-வ-ஹ்ம-தேவஸம் |

சுஜாதீயவிஜாதீயபிரஹ்ம-பிரஹ்ம-பிரஹ்ம-வ-ஹ்ம-தேவஸம் || ௧௧.

பிரஹ்ம-பிரஹ்ம-பிரஹ்ம-பிரஹ்ம-பிரஹ்ம-வ-ஹ்ம-தேவஸம் |

ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம் யதாநந்தம் ப்ரஹ்மதேவஸம்

ஸர்வதர்மவிஹ்நஞ்ச மனோவாசாமகோசரம்

ஸஜாதீயவிஜாதீயபதார்த்தானுமஸம்பவாத்

அந்தஸ்தத்வயதிரிக்தாநாம் அத்வைதமிதி ஸம்ஜ்ஞிதம்
மத்வா ரூபமிதம் ராம சுத்தம் யதபிதீயதே

வியாக்யானம்:—ஸத்யம்-ஸத்யமும், ஞானம்-அறிவும், அனந்தம்-அந்த'வில்லாததும், ஆனந்தம்-பேரின்பமுமாயுள்ள, யத்-யாதொரு, கேவலம் ப்ரஹ்ம-கேவலம் ப்ரஹ்மமுளதோ, ஸர்வதர்ம விஹீரஞ்ச-ஸகல தன்மைகளும் நீங்கப்பெற்றதும், மனோவாசாம்-மனோவாக்குகளுக்கு, அகோசரம்-விஷய மல்லாததுமாயுளதோ, ஸஜாதீய விஜாதீய பதார்த்தாநாம்-தன்னினமும் பிறவினமுமாகிய பொருள்களுக்கு, அஸம்பவாத்-ஸம்பவமின்மையால், தத் வ்யதிரிக்தாநாம்-அதற்கந்நியங்களாகிய பொருள்களுக்கு, அந்தஃ-அபாவமானது, அத்வைதம் இதி-அத்துவிதம் என்று, ஸம்ஜ்ஞிதம்-சொல்லப்பட்டுள்ளது, ராம-ஏ ராம, யத்-யாதொன்று, சுத்தம்-சுத்தம் என்று, அபிதீயதே-சொல்லப்படுகின்றதோ, இதம் ரூபம்-இந்த வடிவத்தை, மத்வா-சினித்து சுத்தமாகின்றான்,

பொழிப்புரை:—ஸத்யமும் ஞானமும் அனந்தமும் பேரின்பமுமான யாதொரு ப்ரும்மமுளதோ யாதொன்று ஸகல தன்மைகளில்லாததும் மனோவாக்குகளுக்கு எட்டாததுமாயுள்ளதோ தன்னினப் பிறவினப் பொருள்களிராமையால் அதற்கந்நியப் பொருள்களின் அந்தமானது அத்வைதமென்று சொல்லப்படுகின்றது ஏராமா யாதொன்று சுத்தம் என்று சொல்லப்படுகின்றதோ இந்தவடிவத்தைச் சிந்தித்துச் சுத்தனாகின்றான்.

கக.

ஸ்லோகம்.

த்யெவ ட்யுஸ்யதெ ரூபம் ஜமதாவாஜஜ்ஜி || கஉ.

வெய்யாஜி மநுவ-நமரம் யயா ட்யுஷ்டம் ந ட்யுஸ்யதெ |
கநாடிவிடியா விஸூ ஸவ-ம் த்யெவ கஜ்ஜிதெ || கங.

28 ஸாரூபஜ்ஜாநெ ந யதாவிடியா ஸுணஸ்யாதி |
கதெடிவ ஸவ வதெ-ஹ்மநாவாஜாஜெமாவாஜ்ஜி | கச.
ஸதெடிவ வாரூநதீ: ஸுபுக்ஸாஸ்யாஜிதாஜ்ஜி |

மய்யேவ த்ருஸ்யதே ரூபம் ஜசத் ஸ்தாவரஜங்கம்
வ்யோம்நி கந்தர்வாகரம் யதா த்ருஷ்டம் ந த்ருஸ்யதே

அநாத்யவித்யயா விஸ்வம் ஸர்வம் மய்யேவ கल्प்யதே
மமஸ்வரூபஜ்ஞாநேந யதாவித்யா ப்ரணய்யதி
ததைக ஏவ வர்த்தேஹம் மனோவாசாமகோசரஃ
ஸதைவ பரமானந்தஃ ஸ்வப்ரகாஸ்சிதாத்மநா

வியாக்யானம்:—மயி ஏவ - என்னிடமே, ரூபம் - உருவமாகிய, ஸ்தாவர ஜங்கமம் - அசையாததும் அசைவதுமாயுள்ள, ஜகத் - ஜகமானது, த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றது, வ்யோம்நி - ஆகாயத்தில் கந்தர்வநகரம் - கந்தர்வநகரம் எனும் காஷ்யானது, த்ருஷ்டம் - காணப்பட்டதாய்க்கொண்டு, யதா - எப்படி, நத்ருச்யதே - காணப்படுகின்றதில் லேயோ, விஸ்வம் ஸர்வம் - பிரபஞ்சமெல்லாம், அநாத்யவித்யயா, அனாதி அவித்தையினாலே, மய்யேவ - என்னிடமே, கल्प்யதே - கற்பிக்கப்படுகின்றது, யதா - எப்போது, மம - எனது, ஸ்வரூபஜ்ஞாநேந - ஸ்வரூப ஞானத்தால், அவித்யா - அவித்தையானது, ப்ரணய்யதி - நாசமடைகின்றதோ, ததா - அப்பொழுது, மனோவாசாம் - மனோவாக்குகளுக்கு, அகோசரஃ - விஷயமல்லாதவனும், ஸதைவ - எப்பொழுதும், பரமானந்தஃ - பேரானந்தனும், சிதாத்மனா - ஞானவடிவத்தால், ஸ்வப்ரகாஸ - ஸ்வயம் பிரகாஸனும் ஆகிய, அஹம் - நான், ஏகஃ ஏவ - ஒருவனே, வர்த்தே - இருக்கின்றேன்.

பொழிப்புரை :—உருவப் பொருளாகிய ஸ்தாவர ஜங்கமமாகிய ஜகமானது என்னிடமே காணப்படுகின்றது. ஆகாயத்தில் கந்தர்வநகரம் காணப்பட்டதாய்க்கொண்டு எப்படி மறைகின்றதோ அப்படியே என்னிடத்திலேயே பிரபஞ்சமெல்லாம் அனாதியவித்தையால் கற்பிக்கப்படுகின்றது. எப்பொழுது எனது ஸ்வரூபஞானத்தால் அவித்தைதுலிகின்றதோ அப்பொழுது மனோவாக்குகளுக்கெட்டாதவனும் எப்பொழுதும் பரமானந்தனும் ஞானவடிவம்பற்றி ஸ்வயம்பிரகாசனும் ஆகிய யானொருவனே இருக்கின்றேன்.

(௧௪)

ஸ்லோகம்.

ந காலஃ பஞ்சபூதாநி ந திஸோ விதிஸர்ச்ச ந ।

ஃசுத்யுதாஸ்தி பதிதிததா வதெ-ஃஹமெகஃ ॥

௧௫.

ந காலஃ பஞ்சபூதாநி ந திஸோ விதிஸர்ச்ச ந

மதஃபஞ்ஜஸ்தி யத்ருசித் ததா வர்த்தேஹமேகஃ

வியாக்யானம்:—கால:-காலம், ந-இல்லை, பஞ்சபூதாதி-பஞ்சபூதங்களும், ந-இல்லை, திஸ்-திக்குகளும், ந-இல்லை, விதிஸ்ஸ-திசைவெளிகளும், ந-இல்லை, மதநயத்-எனக்கந்நியமாய், யத்திஞ்சித்-யாதும், நாஸ்தி-இல்லை, ததா-அப்பொழுது, அஹம்-யான், ஏகல:-ஒருவனே, வர்த்தே-இருக்கின்றேன்.

போழிப்புரை:—காலமில்லை ஐம்பூதங்களில்லை திசைகளில்லை திசை வெளிகளுமில்லை எனக்கந்நியமாய் யாதுமில்லை அப்போது யானொருவனே இருக்கின்றேன். (௧௫)

ஸ்லோகம்.

ந ஸ்ரூபஸே திஷ்டதி ரெ ஸ்ரூபஸே
ந ஸ்ரூபஸே பஸ்யதி ரோதா கஸ்சித் |
ஹ்ருதா மரீஷா மநஸா லிங்கஸூபம்
பெ ரோ விஷ்ணு ஹ்ருதா லவந்தி ||

கக்.

ஸந்ந்ருஸே திஷ்டதி மே ஸ்ரூபம்
நசக்ஷா பஸ்யதி மாம்து கஸ்சித்
ஹ்ருதா மரீஷா மநஸாபிக்குப்தம்
யே மாம் விதுஸ்தே ஹ்யம்ருதா பவந்தி

வியாக்யானம்:—மே-எனது, ஸ்ரூபம்-ஸ்ரூபமானது, ஸந்ந்ருஸே-கண்ணென்திரில், நதிஷ்டதி-இருக்கின்றதல்ல, கஸ்சித்-ஒருவனும், மாம்து-என்னையோ வெனின், சக்ஷா-கண்ணால், பஸ்யதி-பார்க்கின்றதில்லை, மரீஷா-ஸங்கற்பாதிகளை யடக்குகின்றதாகிய, ஹ்ருதா-புத்தியால், மநஸா-நன்குமனனம் செய்யப்படுதலினால், அபிக்ஷுப்தம்-நிச்சயிக்கப்பட்டவனாகிய, மாம்-என்னை, யே-எவர், விது:-அறிகின்றனரோ, தேஹி-அவர்களே, அம்ருதா:-அம்ருதர் முக்தர்கள், பவந்தி-ஆகின்றனர்.

போழிப்புரை:—எனது வடிவங்களவனுக் கெதிர்ப்படுகின்றதல்ல. ஆதலால் அவனும் என்னை இந்திரியங்களால் அறிகின்றதில்லை. ஸங்கற்பாதிகளை யடக்குவதாகிய புத்தியினால் நன்றாய் மனம் செய்யப்படுவதுபற்றி அறியப்படும் என்னை எவர் அறிகின்றனரோ அவர்களே முக்தர்களாகின்றனர். (௧௬)

ஸ்ரீலோகம்.

ஸ்ரீராமன் சொன்னதாவது.

கவியை மவதொ ஐாந் ஸாஸ்திர சித்யஸு ஜாயதெ ।
கதெத்ராவாயம் ஹர ப்ரஹ்மி மயி கெதந ப்ரஹ்மாயதி॥
கதம் பகவதோ ஜ்ஞானம் சுத்தம் மர்த்யஸ்ய ஜாயதே
தத்ரோபாயம் ஹர ப்ரஹ்மி மயி தேதுக்ரஹோ யதி

வியாக்யானம் :—ஹர - ஏ ஹாரே, மர்த்யஸ்ய - மனிதனுக்கு, பகவதீ - பகவானது, சுத்தம் ஜ்ஞானம் - சுத்தமான ஜ்ஞானமானது, கதம்-எப்படி, ஜாயதே - உண்டாகும், தே - உமக்கு, மயி - என்னிடம், அதுக்ரஹேயதி - அதுக்கிரஹிடுக்கின், தத்ர - அவ்விஷயத்தில், உபாயம் - உபாயத்தை, ப்ரஹி - சொல்லும்.

பொழிப்புரை :—ஏ ஹரே மனிதனுக்கு பகவானது சுத்த ஞானமானது எப்படி உதிக்கும் உமக்கென்னிடம் அநுக்கிரஹ மிருக்கின் அதன் உபாயத்தைச் சொல்லி யருளும். (கஎ)

ஸ்ரீலோகம்.

பகவான் சொன்னதாவது.

[illegible]

வியாக்யானம்:—ஆவிரிஞ்சிபதாத் - ப்ரஹ்மபதம்நுநிய, ஸர்வ
பூதேப்யஃ அபி - ஸகலபொருள்களிலும், விரஜ்ய - வைராக்கியம்
பெற்று, புத்ரமித்ராதிசேஷ - புத்ரமித்திராதிகளான, ஸர்வத்ராபி-
ஸகலங்களிலும், க்ருணம் - ஜுகுபஸையை, விதத்ய - அடைந்து,

முத்திமார்க்கேஷ - மோக்ஷசாஸ்திரங்களில், ஸ்ரத்தாஞ் - சிரத்
தை யுடையவனாய், வேதாந்தஜ்ஞானவிப்ஸயா - வேதாந்த ஜ்ஞானம்
பெறவேண்டுமெனும் விருப்பத்தால், உபாயனகரீ-காணிக்கையோடு
கூடிய கையனாய், ப்ரஹ்மவிதம் - ப்ரஹ்மவித்தாகிய, குரும் - ஆசிரி
யரை, வ்ரஜேத் - அடையவேண்டும்.

போழிப்புரை:—ப்ரஹ்மபத மீறியுள்ள ஸகல பொருள்களிலும்
ஒழிவடைந்து புத்திர மித்திரகளத்திராதி ஸகலத்தையும் வெறுத்து
மோக்ஷ சாஸ்திரத்தில் சிரத்தை உள்ளவனாய் வேதாந்தஜ்ஞானம்பெற
வேண்டுமெனும் விருப்பத்தால் உபாயனத்தோடுகூடிய கையனாய் ப்ர
ஹ்மஞானியாகிய குருவை அடைவானாக.

(௧௧)

ஸ்லோகம்

தத்ய-ஓ வ-ரா-தீ க்ருகா டிணவ தண-ஜே-ரா-ஓ !

உ த்யவாஜ்ஜ-ஓ க்ருகா வா-தி-த்ய-ஓ நி-வே-டி-ய-ஓ || ௨௦.

லெவா-ஓ: வா-தி-தொ-டி-ஓ: விர-கா-ஓ: ஸமா-ஓ: ||

லவ-ஓ: வெ-டி-த-வா-க-ஓ: ஸ-ஓ: ய-ஓ: ஸ-ஓ: ||

தமர்த்தம் புரத: க்ருத்வா தண்டவத் ப்ரணமேத் குரும்
உத்தாய சாஞ்ஜலிம் க்ருத்வா வாஞ்சிதார்த்தந் நிவேதயேத்
ஸேவாபி: பரிதோஷ்யைநம் சிரகாலம் ஸமாஹித:
ஸர்வவேதாந்தவாக்யார்த்தம் ஸ்ருணுயாத் ஸுஸமாஹித: . (௨௧)

வியாக்யானம்:—தமர்த்தம் - அப்பொருளை, புரத: க்ருத்வா -
முன்வைத்து, குரும் - ஆசானை, தண்டவத்ப்ரணமேத் - தடிபோல்
வணங்கவேண்டும், உத்தாய - எழுந்து, அஞ்ஜலிஞ்சக்ருத்வா-கையைக்
கூப்பிக்கொண்டு, வாஞ்சிதார்த்தந் - வேண்டியவைகளை, நிவேத
யேத் - தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டியது, ஏநம் - இவரை (இக்குரு
வை), சிரகாலம் - பலகாலம், ஸேவாபி:-சேவித்தலால், பரிதோஷ்ய-
ஸந்தோஷப்படுத்தி, ஸமாஹித:-ஜாக்ருதையுடையோனும், ஸுஸமா
ஹித:-சித்தத்தை ஒருமைப் படுத்தியவனுமாய், ஸர்வவேதாந்த வா-
க்யார்த்தம் - ஸகல வேதாந்த வாக்கியங்களின் பொருளை, ஸ்ருணுயாத்-
ஸ்ரவணம் செய்வானாக.

பொழிப்புரை:—தான் கொண்டு வந்த பொருளை குருவினெதிரில் வைத்து வணங்கிப் பிறகு தனக்கு வேண்டியவைகளைக் கேட்டுக் கொள்ளவும் குருவை பலகாலஞ் சேவித்து வழிபடுதலால் ப்ரீதியடையச் செய்து அஜாக்கிரதை பின்றியவனும் சித்தத்தை ஒருமைப் படுத்தியவனுமா யிருந்து ஸகல வேதாந்த வாக்கியங்களின் பொருளை ஸ்ரவணம் செய்வானாக.

(௨௧)

ஸ்லோகம்.

ஸவ-வெஷாநூவாக்யாநாம் ஸயிதாநூய-நிஸூயஸு ।

ஸூவணம் நாஸி ததாஹம் ஸவெ-தெ ஸ ஹவாஹி.நம் ॥

ஸர்வவேதாந்தவாக்யாநாம் மயி தாத்பர்யநிஸ்சயம்

ஸ்ரவணம் நாம் தத் ப்ராஹுஃ ஸர்வே தே ப்ரஹ்மவாதிநஃ

வியாக்யானம் :—ஸர்வ வேதாந்த வாக்யாநாம் - ஸகலவேதாந்த வாக்யங்களுக்கும், மயி-என்னிடம், தாத்பர்ய நிஸ்சயம் - தாத்பர்யத்தின் நிச்சலமானது, ஸ்ரவணம் நாம்-ச்ரவணம் என்று, ஸர்வே-ஸகல, ப்ரஹ்மவாதிநஃ தே - ப்ரஹ்மவாதிகளெல்லோரும், ப்ராஹுஃ - சொல்லுகின்றனர்.

பொழிப்புரை:—ஸகலவேதாந்த வாக்யங்களின் தாத்பரியத்தை என் விஷயமென விசாரித்து நிச்சயித்துக்கொள்ளுதல் சிரவணம் என்பதாக ப்ரஹ்மவாதிகளெல்லோரும் சொல்லுகின்றனர். (௨௨)

ஸ்லோகம்.

ஸொஹமண்யாஹிஷ்டாநூய-நிஸூயஸு ।

ததெவ மநம் ப்ராஹுஃ வாக்யாந-ஸொஹமண்யாஹிஷ்டாநூயஸு ॥

லோஹமண்யாதித்ருஷ்டாந்த யுக்திபிரயத்விசிந்தனம்

ததேவ மநம் ப்ராஹுஃ வாக்யார்த்தஸ்யோபப்நம்ஹணம்

வியாக்யானம் :—லோஹமண்யாதி த்ருஷ்டாந்த யுக்திபிஃ - இரும்பு ரத்தினம் முதலிய திருஷ்டாந்த யுக்திகளால், யத் - யாதொரு, விசிந்தனம் - சிந்தனையுள்ளதோ, தத்ஷவ - அதுவே, வாக்யார்த்தஸ்ய - வாக்யார்த்தத்தின், உபப்நம்ஹணம் - உபப்நம்ஹணமாகிய, மநம் - மனனம் என்று, ப்ராஹுஃ - சொல்லுகின்றனர்.

ஸர்வகர்மகூத்யவஸாத்ஸாந்நாந்நாரோபிசாக்மந்
கஸ்யசிஜ்ஜாயதே சீக்ரம்சிரகாலேந கஸ்யசித்

வியாக்யானம் :—ஆத்மநஃ-ஆன்மாவின், ஸாந்நாத்நாரஃ அபி-
ஸாந்நாத்நாரமூட, கஸ்யசித் - எவனோ ஒருவனுக்கு, ஸர்வகர்ம
கூத்யவசாத் - ஸகல கர்மங்களும் நீங்கும் வசத்தால், சீக்ரம் -
விரைவினில், ஜாயதே - உதிக்கின்றது, கஸ்யசித் - சிலமனிதனுக்கு,
சிரகாலேந - பலகாலம்கழித்து உதிக்கின்றது.

பொழிப்புரை :—ஆத்ம ஸாந்நாத்நாரமும் எவரோ ஒருவ
ருக்கு ஸகலகர்ம ப்ரதிபந்தகங்களும் நீங்கவே விரைவினிலுதிக்கின்
றது சிலருக்கு பலகாலத்திற்குப்பின்னர் உதிக்கின்றது. (௨௫)

ஸ்லோகம்

கூடஸ்தாநீஹ கர்மாணி கோடிஜந்மார்ஜிதாந்யபி ।
ஜ்ஞானேநைவ விரஸ்யாந்தி நதுகர்மா யுதாரபி
கூடஸ்தாநீஹ கர்மாணி கோடிஜந்மார்ஜிதாந்யபி
ஜ்ஞானேநைவ விரஸ்யாந்தி நதுகர்மா யுதாரபி

வியாக்யானம் :—இஹ - இந்த ஸம்ஸாரத்தினில், கோடிஜந்
மார்ஜிதாநி-எண்ணிறந்த பலஜன்மங்களில் சம்பாதிக்கப் பட்டுள்ள
னவாகிய, கூடஸ்தாநி கர்மாணி அபி-குவியலாயுள்ள கர்மங்களும்,
ஜ்ஞானேந ஏவ - ஜ்ஞானத்தினாலேயே, விரஸ்யாந்தி - விராச மண்ட
கின்றன, கர்மாயுதை : அபி - பலகோடி கர்மங்களாலும், ந - அழி
கின்றனவல்ல.

பொழிப்புரை :—ஸம்ஸாரத்தில் பலகோடி ஜன்மங்களில் ஸம்
பாதிக்கப்பட்டுள்ள கர்மக்குவியலும் ஜ்ஞானத்தினாலேயே நசிக்க
ின்றன எவ்வளவு கர்மங்களைச்செய்யினும் அழிவனவல்ல. (௨௬)

ஸ்லோகம்.

ஜ்ஞானாநுதரீவம் துயத்கஞ்சித் புண்யம்வா பாபமேவவா
க்ரியதே பஹுவால்பம்வா நதேநாயம் விவிப்யதே
ஜ்ஞானாநுதரீவம் துயத்கஞ்சித் புண்யம்வா பாபமேவவா
க்ரியதே பஹுவால்பம்வா நதேநாயம் விவிப்யதே

வியாக்யானம் :—ஞானத் - ஞானேதயத்திற்கு, ஊர்தவம் - மேல், (பிறகு) புண்யம்வா - புண்ணியமாவது, பாபம்வா - பாவமாவது, யத்திஞ்சித் - யாதேனும், பஹுவா - ஏராளமாகவாவது, அல்பம் அபிவா - அற்பமாகவாவது, க்ரீயதே - செய்யப்படுகின்றதோ, தேந - அக்கர்மத்தினால், அயம் - இந்த ஞானியானவன், ந லிலிப்பதே - பற்றப்படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை :—ஞானோதயத்திற்குப் பின் புண்ணியமோ
பாபமோ யாதேயினும் மிகுதியாவது ஸ்வரூபமாவது செய்யப்ப
பின் அக்கர்மத்தால் ஞானியானவன் சிறிதும் பற்றப்படுகின்ற
தில்லை. (உஎ)

ஸ்ரீலாகம்.

ஸரீரார் உகயதுவ ஸ்வங்கி-ஜநிந் :

தெஜாமெநெ நவ நஷம்ஸுர ததுஜாமெ நந நஸுதி || 2. அ.

சரீராரம்பகம்யத்து ப்ராப்தம் கர்மஜந்மிநஃ

தத்போகே நைவநஷ்டம் ஸ்யாத்நதுஞ்ஞேந நச்யதி

வியாக்யானம்: - ஜந்மிநஃ - ஞானியினது, சரீரரம்பகம் - தேகத்தை உண்டுபண்ணிய, யத்யாகொரு, ப்ராப்தம் கர்ம-ப்ராப்த கர்மம்உளதோ, தத்து - அது, போகேந ஏவ-போகத்தினாலேயே, நஷ்டம் ஸ்யாத் - நாசமாகும், ஞானேநது - ஞானத்தினாலெனின், ந நச்யதி - நாசமாகின்றதில்லை.

போழிப்புரை:—ஞானியினது சரீரத்தைப் பயனாக்கிகொண்டெள்ள எந்த ப்ராப்த கர்மமுளதோ அஃது அதுனால் புசிக்க வேண்டியனவாய் ஏற்கனவே ஏற்பட்டுள்ள போகங்களைப் புசிப்பதாலேயே தீருமன்றி ஞானத்தினால் நாசமாகின்றதில்லை. (௨௮)

ஸ்ரீலோகம்.

நிஜே-காமொ நிர ஹஜாரொ நியெ-கஃவஜ்ஜவஜி-கதஃ ।

ஸவ-ஹ-ஓ-தஷ-ஃ-யா-த-ந-ஸவ-ஹ-ஓ-தா-நி-யா-தா-நி ॥

பஃவஸுதஃவாநெதஷஜீவநஃதௌதலியீயநெத ॥ ௨௯.

நிர்மோஹோ நிரஹங்காரோ நிர்வேபஸ் ஸங்கவர்ஜித:
ஸர்வபூதேஷு-சாத்மாநம் ஸர்வபூதாநி சாத்மநி
யபிஸ்யந் ஸஞ்சரதேஷு ஜீவந்முக்தோபி தீயதே

வியாக்யானம் :—யஃ - எவன், நிர்மோஹஃ - மோஹ நீக்கியவனும், நிரஹங்காரஃ - அஹங்கார பில்லாதவனும், நிர்லேபஃ - ஸம்பந்தமற்றவனும், ஸங்கவரஜிதஃ - ஸங்கற்பமற்றவனுமாய், ஸர்வபூதேஷு - ஸகலபூதங்களிலும், ஆத்மானம் - ஆன்மாவையும், ஆகம்நிச - ஆனமாவிடத்திலும், ஸர்வபூதாநிச - ஸகலபூதங்களுடையம், பச்சயந் - பார்த்துக்கொண்டு, ஸஞ்சரதி - ஸஞ்சரிக்கின்றது, ஏஷஃ - இவன், ஜீவந்முக்தஃ - ஜீவன்முக்தமென்று, அபிநீயதே - சொல்லப்படுகின்றான்.

பொழிப்புரை :—எவன் மோஹரீங்கியவனும், அஹங்கார மில்லாதவனும், ஸம்பந்தமற்றவனும் ஸங்கற்பமற்றவனுமாய் ஸகலபூதங்களிலும் ஆன்மாவையும் ஆன்மாவீனில் ஸகலபூதங்களை யும் பார்த்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கின்றானே இவனே ஜீவன் முக்தனென்னப்படுகின்றான்.

(உக)

ஸ்ரீலோகம்.

சுவிதிர-யிநீயடி, வடிவ-ருவ-ஓயவடி, டா

தெதாஸ்) நலபங்கிம்ரி தடிய வு ராயஜநம் || நய.

அஹிரிர்வயிரீயத்வ த்ரஷ்டூர்வம் பயப்ரதா
ததோஸ்யநபயம் கிஞ்சித்தத்வ த்ரஷ்டூரயம்ஜநஃ

லியாக்யானம் :— அஹிநிர்லவயநீ - பாம்புச்சட்டை எனும்
தோலானது, ஸூர்வம் - முன்னர் (ஸர்ப்பத்தின் தேஹத்திலிருந்
தும்போது) யத்வத் - எப்படி, த்ரஷ்டி - காண்போனுக்கு, பய
ப்ரதா - பயத்தை உண்டாக்குவதோ, தத - நிறகு, அஸ்ய - காண்
போனுக்கு, கிம்சித் பயம் ந - சிறிதும் பயமில்லையோ, தத்வத் -
அதுபோல, த்ரஷ்டி - காண்போனுக்கு, அயம் ஜந - இச்சீவன்
முத்தன் (என்றறிக.)

பொழிப்புரை :—பரம்புச் சட்டையானது பூர்வம் காண்பவ னுக்குப் பயனேதுவாயும் தேவந்திலிருந்து பிரிந்தபிறகு காண்

போலுக்குப் பயதேறுதுவல்லந்ததுமா யிருக்கின்றதோ அவ்வாறே
இச்சீவன் முக்தனும் காண்பவருக்கு ஆகின்றனென்றறிக. (௩௦)

ஸ்லோகம்.

யதாஸ்யவேப்ரமுச்யந்தே காமாயேஸ்யவசங்கதாஃ
அதமர்த்யோ அம்ருதோ பவத்யேதாவததுஸாஸனம்
யதாஸ்யவேப்ரமுச்யந்தே காமாயேஸ்யவசங்கதாஃ
அதமர்த்யோ அம்ருதோ பவத்யேதாவததுஸாஸனம்

வியாக்யானம் :—யே - எவ்வாஸனங்கள், அஸ்ய - இவனுக்கு,
வசந்தாஃ - வசத்திலிருக்கின்றனவோ, ஸர்வே காமாஃ - அவ்வாஸ
னங்களெல்லாம், யதா - எப்போது, ப்ரமுச்யந்தே - முற்றுமொ
ழிகின்றனவோ, அத் - பிறகு, மர்த்ய - மனிதன், அம்ருதாஃ
பவதி - முக்தனாகின்றான், ஏதாவத் - இவ்வளவே, அதுசாஸனம் -
சிக்ஷயாம்.

பொழிப்புரை:—இவனிடமுள்ள ஸகல வாஸனைகளும் எப்
போது முற்று மொழிகின்றனவோ அதற்குப் பிறகே இம்மனி
தன் முக்தனாகின்றான் இவ்வளவே சிக்ஷயாம். (௩௧)

ஸ்லோகம்

மோக்ஷஸ்ய ந ஹிவாஸோஸ்தி ந மூர்தாநூரெவவா ।
சுஜா ந ஹுதயமு நூநாஸொரோக்ஷஹிஸ்யுதஃ ॥ ௩௨.

மோக்ஷஸ்ய ந ஹிவாஸோஸ்தி ந மூர்தாநூரெவவா
அஞ்ஞானஹ்ருதயக்ரந்திநாஸோமோக்ஷஇதிஸ்மருதஃ

வியாக்யானம் :—மோக்ஷஸ்ய - மோக்ஷமெனும் பொருளு
க்கு, வாஸஃ - எங்கேயாவது வலித்தல என்பது, ந அஸ்திஹி -
இல்லவேயில்லை, க்ராமாந்தரம் ஏவவா - க்ராமாந்தரம் (வேறு கிரா
மத்திலிருத்தல்) என்பதும் இல்லை, அஞ்ஞானஹ்ருதயக்ரந்திநாஸஃ -
அஞ்ஞானமெனும் ஹ்ருதயக்ரந்தி நசித்தலே, மோக்ஷஇதி - மோ
க்ஷம் என்று, ஸ்மருதஃ - கொள்ளப்பட்டது.

பொழிப்புரை:—மோக்ஷமென்பது எங்கேயோ க்ராமாந்த
ரம் முதலியதில் இருத்தலென்பது இல்லவேயில்லை அஞ்ஞான
ஹ்ருதயக்ரந்தி நசித்தே மோக்ஷமென்ப் படுவதாம். (௩௩)

ஸ்லோகம்.

வ்ருக்ஷா மூர்த்தி - கபாடொயம்ஸு கடுஷவபதஸ்யுய: ।

கஜஜாநவதொரி - திஜ - டாயதகநிழிதாவித - ॥ ௩௩௨

வ்ருக்ஷாக்ராத்ச்யுதபாதோய: ஸததைவபதஸ்யத:

ததவஜ்ஞானவதோமுத்தி: ஜாயதேநிஸ்சிதாபித

வியாக்யானம்:—ய: - யாதொருவன், வ்ருக்ஷாக்ராத் - மரத் தினுனியினின்றும், ச்யுதபாத: - நழுவின கால்களையுடையவனே, ஸ: - அவன், ததா ஏவ - அப்போதே எப்படி, அத-கிழே, பததி - விழுகின்றனோ, தத்வத் - அதுபோல, ஞானவத: அபி - ஞானவா னுக்கும், முத்தி - முத்தியோ எனின், நிஸ்சிதா ஜாயதே - நிச்சியிக் கப்பட்டதாகின்றது.

பொழிப்புரை:—மரத்தி னுனியினின்றும் தவறினவனுக்கு உடனே கீழ்விழுதல் எவ்வனமோ அவ்வனமே, ஞானவானுக்கு முத்திப்பேறு நிச்சயிக்கப்பட்டதாகின்றது. (௩௩௨)

ஸ்லோகம்.

கீடிய - உணாமுமெஹவாயபிவா நஷ்டெவதந: ।

வாரித்யஜெநஹரெவஜ்ஞாநாடுஷவவிஜு - உபுதெ ॥ ௩௩௩

தீர்த்தேசண்டாலகேஹவாயதிவாநஷ்டசேதந:

பரித்யஜந்தேஹமேவம்ஜ்ஞாநாதேவவிமுச்சயதே.

வியாக்கியானம்:—தீர்த்தே - தீர்த்தத்திலாவது, சண்டால கேஹவா - நீசன் இல்லத்திலாவது, நஷ்டசேதன: - அறிவிழந்த வனாய், தேஹம் - தேஹத்தை, பரித்யஜன் - விடுவானாயினும், ஞானாத் ஏவ - ஞானத்தினாலேயே, விமுச்சயதே - முக்தியடை கின்றான்.

பொழிப்புரை:—தீர்த்தத்திலாயினும் சண்டாளன் வீட்டிலா யினும் அறிவிழந்தவனாய் என்கு மரிக்கினும் ஞானவலியாயே முக் தனாகின்றான். (௩௩௪)

ஸ்லோகம்.

ஸஷ்டொதொபநகெநாஹுநூக்ஷொஷாஹக்ஷொடுஷவவா ।

ஸயாநொயதூகூதூராவிலவ - டா - தூரொஹுதெ - தூஸ: ॥

ஸம்வீதோயேநகேநாச்சந்நபக்யம்வாஅபக்யமேவவா
சயாநோயத்ரகுத்ராபிஸர்வாத்மாமுச்யதேத்ரஸு:

வியாக்யானம் :—யேநகே - எதனாலாவது, (எவ்வஸ்திரத்தி
னாலாவது), ஸம்வீதஃ - மறைக்கப்பட்ட தேஹமுடையோனாய்,
பக்யம் வா - புதிக்கத் தக்கதையாவது, அபக்யம் ஏவ வா -
புதிக்கத் தகாததையே யாவது, அச்சந் - புதிக்கின்றவனாய், யத்ர
குத்ரா அபி - எங்கேயாவது, சயாநஃ - படுக்கின்றவனாய் யிருக்கின்ற
யினும், யஃ - எவன், ஸர்வாத்மா - எல்லா மான்மாவாயுள்ளவனோ
ஸு - அவன், அத்ரா - இத்தேஹம் நீங்கியதும், முச்யதே - முக்த
னாகின்றேன்.

பொழிப்புரை:—எதையாவது உடுத்திக்கொண்டும் பக்யமோ
அபக்யமோ எதையாயினும் புதிக்கின்றவனும் எங்கேயாவது படு
க்கின்றவனுமாயினும் எவன் ஸர்வமும் ஆத்மாவாய்க் கொண்ட
வனோ அவன் இத்தேஹம் நீங்கவே முக்தனாகின்றான். (௩௩)

ஸ்லோகம்.

க்ஷீராஹ்நிதிராஜ்யோபதிவ்யயஸிததாநஃ ।

நடுதெடுதெடுவெகதாயாதிஸம்ஸாரோஜாநவாஸ்யயா ॥

க்ஷீராதுத்ருதமாஜ்யம்யதக்ஷிப்தம்பயஸிதத்புநஃ

நதேவைவகதாயாதிஸம்ஸாரேஜ்ஞானவாஸ்ததாம்

வியாக்யானம் :—க்ஷீராத் - பாலினின்றும், உத்ருதம் - கடை
ந்தெடுக்கப்பட்டதாகிய, யத - யாதொரு, ஆஜ்யம் - நெய்யுளதோ,
தத்புநஃ - அதுமீண்டும், பயஸி-பாலினில், க்ஷிப்தம் - போடப்பட்ட
தாயின், தேவை - அதனோடு, ஏகதாம் - ஒற்றுமையை, நவ
யாதி - எப்படி யடைகின்றதில்லையோ, ஞானவான் - ஞானவா
னும், ததா - அப்படியே, ஸம்ஸாரே - ஸம்ஸாரத்தில் கலக்கின்ற
தில்லை.

பொழிப்புரை:—பாலினின்று கடைந்தெடுக்கப்பட்ட நெய்
மீண்டும் அப்பாலினில் எப்படி ஒன்றாய்க்கலப்பதில்லையோ அப்ப
டியே ஞானவானாகிய மனிதன் மீண்டும் ஸம்ஸாரத்தினில் சேருவ
தில்லை. (௩௪)

ஸ்ரீலோகம்.

நித்யவந்தியொடயுராயிரோராஜஸுனோகிவா ।

ஸரீ-உ)தெடிஹஸநாடிநாயாஸெநராவவ ॥ ௩௭.

சித்யம்படதியோத்பாயமிமம்ராமஸ்ருணோதிவா

ஸமுச்சயதேதஹபந்தாதநாயாஸேநராகவ.

வியாக்யானம்:—ராம: - ஓ ராமனே, ய: - எவன், இமம் - இந்த, அத்யாயம் - அத்யாயத்தை, நித்யம் - தினந்தோறும், பட்டி-படிக்கின்றனோ, ம்ருணோஹிவா - அல்லது சிவனாஞ் செய்கின்றனோ, ராகவ - ஓ ராகவ, ஸ: - அவன், தேகபந்தாத் - தேகச்சிறையினின்றும், அநா யாஸேந - ஆயாஸமின்றி, ம்ஸ்யதே - மூக்தனாகின்றான்.

போழிப்புரை :—**ஓராமனே** எவன் இவ்வத்தியாயத்தைத்தின்
கோறும் படனமாவது சிவணமாவது செப்கின்றானோ, **ஓராகவா**
அவன் தேஹச்சுக்கறையினின்றும் சுளுவாய் விடுபடுகின்றான். (௩௭)

ஸ்ரீலோகம்.

ததஸம்ஸயநி ததஸ்நி துஃபஜீவதெ ।

சுநாயாஸெநதெநெநவஸவ-யோரோக்ஷோஷ்)ஸி || 15அ.

தத:ஸம்ஸ்யசித்தஸ்த்வம் நித்யம்படமஹீபதே

அநாயாஸேநதேநைவஸர்வதாமோஃசுமர்ப்ஸ்யஸி

வியாக்யானம் :—தத: - ஆதலால், ஸம்சயசித்த: - ஸந்தேக
சித்தமுடையோனாகிய, த்வம் - நீ, நித்யம் - தினந்தோறும், பட -
படிப்பாயாக, உஹீபதே - ஓ அரசனே, ஸர்வதா - எப்படியாயி
னும், தேந ஏவ - அதனுலேயே, அநாயாஸேந - கிரமமின்றி,
மோக்ஷம் - மோக்ஷத்தை, ஆப்ஸ்யஸி - அடைவாய்.

பொழிப்புரை :—ஆதலால் சந்தேக சித்தமுடையோனாகிய நீ தினந்தோறும் படிப்பாயாக, ஒ அரசனே அதனாலேயே சுருவில எவ்வாற்றானும் முக்தியடைவாய். (ந.அ.)

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பஞ்சகோலோபபாதனம் என்னும் அத்தியாயம்.

புரீராமர் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

ஹவநாஸிதா-ஹவநாஸிதாநதவிமுஹம் ।
நிஷ்க்ஷம்நிஷ்க்ஷம்நாநாநாநாநாநாநாநாநாநா ॥ க.

ஹவநாஸிதா-ஹவநாஸிதாநதவிமுஹம் ।
ஹவநாஸிதா-ஹவநாஸிதாநதவிமுஹம் ॥ உ.

ஹவநாஸிதா-ஹவநாஸிதாநதவிமுஹம் ।
ஹவநாஸிதா-ஹவநாஸிதாநதவிமுஹம் ॥ ௩.

ஹவநாஸிதா-ஹவநாஸிதாநதவிமுஹம் ।
ஹவநாஸிதா-ஹவநாஸிதாநதவிமுஹம் ॥ ௪.

பகவந்யதேரூபம் ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹம்
நிஷ்க்ஷம் நிஷ்க்ஷம் சாந்தம் நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம்
ஸர்வதர்மவிஹீநம் சமனோவாசா மகேசரம்
ஸர்வவ்யாபித யாத்மாந மீக்ஷதே ஸர்வதஸ்திதம்
ஆத்மவித்யா தபோமூலம் தத்ப்ரஹ்மோப நிஷத்பரம்
அமூர்த்தம் ஸர்வ பூதாத்மாகாரம் காரணகாரணம்
யத்ததத்ரேச்ய மக்ராஹ்யம் தத்க்ராஹ்யம்வாகதம்பேவத்
அத்ரோபாயமஜாநாநஸ் தேநபிந்நோஸ்மிசங்கர

வியாக்யானம்:—பகவத் - ஓபகவனே, தே - உமது, ரூபம் -
உருவமானது, ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹம் - ஸச்சிதாநந்த வடிவமும்,
நிஷ்க்ஷம் - நிஷ்க்ஷம் (நிரவயவமும்), நிஷ்க்ஷம் - கிரியையிலலாத
தும், சாந்தம் - எவ்விதப் பயமுமில்லாததும், நிரவத்யம் - குற்ற
மற்றளதும், நிரஞ்ஜநம் - அஸங்கமும், ஸர்வதர்மவிஹீநம் - எந்
தத்தன்மை யில்லாததும், மனோவாசாம் - மனோ வர்க்குகளுக்கு,
அகேசரம் - விஷயமில்லாததும், ஆத்மாநம் - எந்த ஆத்மாவை,
ஸர்வவ்யாபிதயா - ஸர்வவ்யாபகத் தன்மையதாய், மீக்ஷதே -
காண்கின்றனோ (அங்ஙனம்) ஸர்வதஸ்திதம் - எங்குமுள்ளதும்,

ஆத்மவித்யாதபோழுலம் - ஆத்மவித்தை தவம் இவைகளை ஞான ஸாதனமாய்க் கொண்டுள்ளதும், உபநிஷத்பரம் - உபநிஷதத்தினை தாத்தபிரமாயுள்ளதும், அமூர்த்தம் - மூர்த்தமல்லாததும், ஸர்வ பூதாத்மகாரம - எவகல பூதாத்மவடிவமும், காரணகாரணம் - காரணங்களுக்கும் காரணமும், யத் - யாதொன்று, அத்ரேச்யம் - காணக்கூடாததும், அக்ராஹ்யம் யதி - கிரஹிக்க வெண்ணாத மாயும் உள்ளதாயின், தத் - அத்தசைய, ப்ரஹ்ம - ப்ரும்ம மானது, சதம்வா - எப்படித்தான், க்ராஹ்யம் - கிரஹிக்கக்கூடிய தாய், ப்வத் - ஆகும், சங்கர - ஓ சங்கரனே, அதா - இங்கு, உபாயம் - உபாயத்தை, அஜாநாந:- அறிகின்றவனல்லேன், தேந- ஆதலின், பிந்ந: அஸ்மி - பேதமுடையோனாயிருக்கின்றேன்.

போழிப்புரை:—ஒ பகவணே உமது ரூபம் ஸச்சிதானந்த வடிவமும் நிஷ்களமும், நிஷ்கிரியமும், சாந்தமும், குற்றமற்றதும். அஸங்கமும், எத்தன்மையு மில்லாததும் மனோவாக்குகளுக்கெட்டாததுமாயுள்தோ எந்த ஆன்மாவை ஸர்வ வியாபகத்தன்மையதாய்க் காண்கின்றோ அங்ஙனம் எங்குமுள்ளதும் ஆத்மனித்தை தவம இவைகளால் காணப்படுவதும், உபநிஷதத்தின் தாத்பரியமாயுள்ளதும் மூர்த்தமல்லாததும் ஸகல பூதாத்மவடிவமும் காரணங்களுக்கும் காரணமும் காணக்கூடாததும் பற்ற ஒணைதுமாய் இங்ஙனம் உள்ளதாயின் அந்த ப்ரஹ்மமானது எப்படித்தான் கிரஹிக்கக்கூடியதாகும் ஓ சங்கரணே இதற்குறிய உபாயத்தை யறியேனாதலின் பேதமுடையோனா யிருக்கின்றேன். (ச)

சிவபெருமான் கூறினார்.

ஸ்ரீலோகம்.

ஸ்ரீராமராஜநவக்ஷத்ரிதெத்ராவாயம்ஹிமாவஜ் ।

ஸதாநொபாஸநாஹஸுவிநெதகாபுரவியாயம॥ ௫.

ஸ்ரீமதெளராணிகாந்யாபாதகுறிதீபாவக-பெசு.

சுருணுராஜன் பாவ சுப்பாமிதத்ரோபாயம் மஹாபுஜ

ஸகுணோபாஸநாபிஸ்துசித்தைதகாகர்யம் விதாயச

ஸ்ரீ ஸௌராம் பிகாந் பாயாத்தத்ர சித்தம்ப்ரவர்த்தயேத்

ஸ்லோகம்.

சூதாநஜாயதெகிதெதூபிரயமெசவாகயம்உந ||

யஜாயதெவ்விவிபரிணமெதவயகெதவிவ ।

கூயதெநஸுதீதெதூதெஷ்ஜாவாவவஷ்ஷுதாஃ । கூ.

ஆத்மாநஜாயதேநித்தியம்ரியதேவாகதம்சந

யஜ்ஜாயதே அஸ்திவிபரிணமதேவர்த்ததேபிச

கூயதேநஸ்யதீத்யேதேஷ்ட்பாவாவபுஷ்ஸம்ருதாஃ

வியாக்யானம் :—ஆத்மா - ஆன்மாவானவன், நஜாயதே -
தோன்றுகின்றதில்லை, நித்தாஃ - நித்தியன், கதம்சந - எவ்வாற்றா
னும், நவாம்ரியதே - பரிக்கின்றதில்லை, யத் - யாதொருகாரணத்தி
னால், ஜாயதே - தோன்றுகின்றது, அஸ்தி - இருக்கின்றது, விபரி
ணமதே - மாறுகின்றது, வர்த்ததே - வளருகின்றது, கூயதே -
குறைகின்றது, நஸ்யதி - நாசமடைகின்றது, இதி ஏதே - எனு
மிவைகளாகிய, ஷ்ட்பாவாஃ - ஆறு தன்மைகளும், வபுஷ் - தேகத்
திற்கே, ஸம்ருதாஃ - கொள்ளப்பட்டதோ.

பொழிப்புரை :—ஆன்மா உற்பத்தியாகின்றதில்லை நித்தியம்
எவ்வாற்றாநும் அழிகின்றதில்லை யாதொருகாரணத்தினால் தோன்
றல், இருதகல், மாறுதல், வளருதல், குறைதல், நசித்தல் எனும்
இவ்வாறு பாவனிகாரங்களும் தேகத்திற்கே யுள்ளனவோ. கூ.

ஸ்லோகம்.

சூதூநொநவிகாரிணவாபுஷ்ஷுநஹஸாயயா ।

வனவரிஜாவவ-ஹஸுஷாதிஸுஷித்யெஷ்டயஃ || கய.

ஆத்மனோநவிகாரிதவம் கடஸ்தநபஸோயதா

ஏவமாத்மா வபுஸ்தஸ்மாதிதிஸம்சிந்தயேதபுத:

வியாக்யானம் :—யதாகடஸ்தநபஸு-எப்படி குடத்திலுள்ள
ஆகாயத்திற்கோ அப்படியே, ஆத்மாந - ஆத்மாவுக்கு, விகாரித்
வம் - விகாரப்படும்தன்மை, ந - இல்லை, ஏவம - இவ்விதம், ஆத்மா -
ஆன்மாவானவன், அவபு - தேகத்திற்குந்நியன், இதிபுதஃ - அறி
வாளன், ஸம்சிந்தயேத - அறியவேண்டும்.

பொழிப்புரை :—குகடத்தி விருக்கும் ஆகாயத்திற்குப்போலவே ஆன்மாவுக்கு விகாரித்தன்மை இல்லை இவ்வாறு ஆன்மாதேகத்திற் கண்ணியனென்று சிந்திக்கவேண்டும். (௧௦)

ஸ்லோகம்.

பி-ஹிஷாநிக்ஷிப்தஹேமாபஃகோசஃப்ராணமயோபவேத்

க்ஷுத்திபாஸாபராபூதோநாயமாத்த்மாஜடோயதஃ ||

மூஷாநிக்ஷிப்தஹேமாபஃகோசஃப்ராணமயோபவேத்

க்ஷுத்திபாஸாபராபூதோநாயமாத்த்மாஜடோயதஃ

வியாக்யானம் :—மூஷாநிக்ஷிப்தஹேமாபஃ - அச்சினில் வார்க்கப்பட்ட பொன்போன்றதும், க்ஷுத்திபாஸாபராபூதஃ - பசிதாகங்களால் ஆகுலப்பட்டதுமாகிய, கோசஃ - கோசமானது, ப்ராணமயஃ - ப்ராணமயம், பவேத் - ஆகும், அயம் - அது, யதஃ - யாதொரு காரணத்தால், ஜடஃ - அறிவற்ற, (ஜடமோ) ஆதலால் இது, ஆத்மா - ஆன்மா, ந - அல்ல.

பொழிப்புரை :—அச்சினில் வார்க்கப்பட்ட பொன்போன்றதும் பசிதாகங்களால் வ்யாகுலப்பட்டதுமாகிய கோசமானது ப்ராணமயமென்பதாம் இது ஜடமாதலின் ஆன்மாவல்ல.

ஸ்லோகம்.

விடி-ஹிஷாநிக்ஷிப்தஹேமாபஃகோசஃப்ராணமயோபவேத்

க்ஷுத்திபாஸாபராபூதோநாயமாத்த்மாஜடோயதஃ || ௧௧.

சித்ரூப ஆத்மாயேனவஸ்வதேஹமபிபச்யதி

ஆத்மைவஹிபரம்ப்ரும்ஹநிர்லேபஸ்ஸுகரீரதிஃ

வியாக்யானம் :—ஆத்மா - ஆன்மா, சித்ரூபஃ - அறிவுவடிவம், யேந ஏவ - எதனாலேயே, ஸ்வதேகம் - தனது தேகத்தை, அபிபச்யதி - முழுதும் அறிகின்றதோ, நிர்லேபஃ - சம்பந்தமற்றதும், சுகரீரதிஃ - ஆனந்தக் கடவுடாகிய, பரம்ப்ரும்ஹ - பரம்ப்ரும்ஹமானது, ஆத்மா ஏவ ஹி - ஆன்மாவே அன்றோ.

பொழிப்புரை :—ஆன்மா அறிவுவடிவமே எதனாலேயே தனது தேகம்முழுதும் அறிகின்றதோ அஸங்கமும் ஆனந்த நிதியுமாகிய பரம்ப்ரும்ஹமானது ஆன்மாவேயன்றோ. (௧௧)

ஸ்தா த ஂஜாநெந்நியெயெஸாய-ஹிஜாநயிகொஸ்து:

உஹகத்ய-ஹிஜாநயெஸாய-ஹிஜாநயெஸாய: ||

காமக்ரோதஸ்ததாலோபோமோஹாமாத்ஸர்யமேவச

மதஸ்சேத்யரிஷ்ட்வர்க்கோ மமதேச்சாதயோபிவா

மனோமயஸ்யகோசஸ்யதர்மா ஏதஸ்யதத்ராது

யாகர்மவிஷயாபுத்திரவேதசாஸ்த்ரார்த்த நிச்சிதா

ஸாதுஞானேந்த்ரியைஸ்ஸார்த்தம் விக்ஞானமயகோசத:

இஹகர்த்ருத்வாபிமானீஸ ஏவது நஸர்சய:

வியாக்யானம் :—காமம்-இச்சை, க்ரோதம்-கோபம், லோபம்-
உலோபம் (தனது டெர்ரூன்ரீங்க மனம்சகிக்காதிருத்தல்) மோஹம்-
அறிவின்மை, மாத்ஸர்யம் ஏவச - மாச்சர்யம் (பொறுமை)
மத:ச - மதமும், இதி - ஆகிய இந்த, அரிஷ்ட்வர்க: - அறுவகைக்
கூட்டமும், மமதேச்சாதய: அபிவா - மமதை இச்சைமுதலியன
வும், ஏதஸ்ய - இந்த, மனோமயஸ்ய - மனோமயமாகிய, கோசஸ்ய -
கோசத்தின், தர்மா: - தர்மங்களாம், தத்ராது - அம்மனோமயகோ
சத்திலேயே, வேதசாஸ்த்ரார்த்த நிச்சிதா - வேதசாஸ்த்ரார்த்தங்
களால் நிச்சயிக்கப்பட்டதும், கர்மவிஷயா - செய்கையை விஷய
மாய்க் கொண்டதுமாகிய, யா - யாதொரு, புத்தி: - புத்தி
உளதோ, ஸாது-அதுவே, ஞானேந்த்ரியை: ஸார்த்தம் - ஞானேந்த்
ரியங்களோடுகூடி, விக்ஞானமயகோசத: விக்ஞானமயகோசமென
சொல்லப்பட்டுள்ளது, இஹ இத்தேகத்தினில், கர்த்ருத்வாபிமானீ -
கர்த்ருத்வாபி மானமுடையவன், ஸ ஏவ - அவனேயாம், ஸம்
சய: ந - இதில் ஸம்சயமில்லை.

பொழிப்புரை :—காமம், குரோதம், லோபம், மோஹம், மாச்
சரியம், மதம் எனும் இவ்வறுவகை பகைகூட்டமும் மமதை
விருப்பம் முதலியனவும் இந்த மனோமயகோசத்தின் தர்மங்களே
யாம் இனி அதனில் வேதசாஸ்த்ரார்த்தத்தை நிச்சையிப்பதும்
கர்மாவை விஷயமாய்க் கொண்டதுமாகிய புத்தியே ஞானேந்த்ரி
யங்களோடுகூடி விக்ஞானமய கோசமென்பதாம் இத்தேகத்தினில்
கர்த்ருத்வாபிமான முடையதுமிதுவே சம்சயமில்லை. (௧௬)

ஸ்லோகம்.

ஊஹா²ஹு²த²ம²தி²ஸ்ய²ஸஜீ²வோ²வ்யா²வஹாரிகஃ ।

வெ²வா²லா²லி²வா²தி²கா²ஸெ²வோ²ஜாய²தெ²யீ²நி²யா²ணி²த² ॥

இஹாமுத்ராகதிஸ்தஸ்யஸஜீவோவ்யாவஹாரிகஃ

வ்யோமாதிஸாத்விகாம்சேப்யோஜாயந்தேதீந்திரியாணிதா

வியாக்யானம் :—தஸ்ய - அந்த விக்ஞாந மயகோசனுக்கு, இஹாமுத்ராகதிஃ - இங்குமங்கும சஞ்சாரமாம், ஸஃ - அவனே, வ்யாவஹாரிகஃ - வ்யவஹாரத்தில் சம்பந்தப் பட்டவனாகிய, ஜீவஃ - ஜீவனாம், வ்யோமாதி ஸாத்விகாம்சேப்யஃ - ஆகாயம் முதலியவைகளின் ஸத்வாம்சங்களினின்றும், தீந்திரியாணி-ஞானந்திரியங்கள், ஜாயந்தே - தோன்றுகின்றன.

பொழிப்புரை :—அந்த விக்ஞாந மயகோசத்திற்கே லோகாந்தர கதாக்களாம் அவனே வ்யாவஹாரிகனாகிய ஜீவனாம் ஆகாயம் முதலியவைகளின் ஸத்வாம்சங்களினின்றும் ஞானேந்திரியங்கள் தோன்றுகின்றன. (கௌ)

ஸ்லோகம்.

வெ²வா²தி²ஸ்ய²ஸஜீ²வோ²வ்யா²வஹாரிகஃ ।

வ²வா²லா²லி²வா²தி²கா²ஸெ²வோ²ஜாய²தெ²யீ²நி²யா²ணி²த² ॥

வ்யோம்நஃச்ரோத்ரம்புவோக்ராணம்ஜலாஜ்ஜிஹ்வாததேஜஸஃ
சக்ஷா²வ்யோ²ஸ்த்வகுத்பந்நாதேஷாம்பௌதிகதாததஃ

வியாக்யானம் :—வ்யோம்நஃ - ஆகாயத்திலிருந்து, ச்ரோத்ரம் - சுரோத்ரேந்திரியமும், புவஃ - பிருதிலிலிருந்து, க்ருணம் - நாசிகேந்திரியமும், ஜலாத் - ஜலத்தினின்றும், ஜிஹ்வா - ஜிஹ்வேந்திரியமும், தேஜஸஃ - தேஜஸில் நின்று, சக்ஷா - சக்ஷாந்திரியமும், வாயோ - வாயினின்றும், த்வக் - த்வகேந்திரியமும், உத்பந்நா - உத்பன்னமாகியது, ததஃ - ஆதலால், தேஷாம் - அவைகளுக்கு, பௌதிகதா - பௌதிகத்வம் உளதென்பதாம்.

பொழிப்புரை :—ஆகாயத்திலிருந்து சுரோத்திரேந்திரியமும் பிருதிலிலிருந்து நாசிகையும் அப்பிலிருந்து ஜிஹ்வையும் தேஜஸிலிருந்து சக்ஷாவும் வாயிலிருந்து த்வக்கும் தோன்றியது ஆதலின் அவைகளை பூதவிகாரங்க ளென்பதாம். (கஅ)

ஸமஸ்தேதப்போரஜோம்சேப்யஃ பஞ்சப்ராணதிவாயவஃ
ஜாயந்தேஸப்ததசகமேவம்லிங்கசரீரகம்

வியாக்யானம் :—ப்ராணதிவாயவஃ - பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், ஸமானன் எனும் வாயுக்கள், பஞ்ச - ஐந்தும், ஸமஸ்தேப்யஃ - சேர்ந்துள்ளவைகளாகிய, ரஜோம்சேப்யஃ - ரஜோம்சங்களினின்றும், ஜாயந்தே - தோன்றுகின்றன, ஏவம் - இங்ஙனம் (கூறிய), ஸப்ததசகம் - பதினேழும், லிங்கசரீரகம் - லிங்கசரீரம் என்பதாம்.

பொழிப்புரை :—பிராணதி வாயுக்களோந்தும் அப்பூதங்களின் சேர்ந்துள்ள ரஜோம்சங்களினின்றும் தோன்றின. இப்பதினேழு தத்துவமும் லிங்கசரீரம் என்பதாம். (உ௧)

ஸ்லோகம்.

வனவஹிமஸரீரஃகௌதூபாய்விணவடிதடி ।

பரஸ்பராய்யாவயொமாதூகிவெதநுஸ்யஃ ॥ ௨௨.

ஏவம்லிங்கசரீரம்துதப்தாயஃபிண்டவத்யதஃ

பரஸ்பராத்யாஸயோகாத் ஸாக்ஷிசைதன்ய ஸம்யுதம்

வியாக்யானம் :—ஏவம் - இந்த, லிங்கசரீரம்து - லிங்கசரீரமே எனின், யதஃ - யாதொரு காரணத்தினால், பரஸ்பராத்யாஸயோகாத் - ஒற்றுமைப்பட்டுக் கற்பனையினால், தப்தாயஃ பிண்டவத் - காய்ச்சிய இருப்புத் துண்டம்போல், ஸாக்ஷி சைதன்ய ஸம்யுதம் - ஸாக்ஷியாகிய அறிவோடுகூடியதாகின்றது.

பொழிப்புரை :—இந்த லிங்கசரீரமானது யாதொருகாரணத்தினால் ஒன்றோடொன்றின் ஒற்றுமைப்பட்டுக் கற்பனையினால் காய்ச்சிய இருப்புத்துண்டம்போல ஸாக்ஷி சைதன்யத்தோடு கூடியதாகின்றது. (௨௨)

ஸ்லோகம்.

கடாநந்நயஃகொஸொஹாதுகூஹிவடிதெ

விடிாகுஃபௌநாஹாதுஹாஃசுஸஸ்யுதஃ ॥ ௨௩.

ததாநந்தமயஃகோசோபோகத்ருத்வம் ப்ரதிபத்யதே
வித்யாகர்மபலாதீநாம்போக்தேஹாமுத்ரஸஸ்ம்ருதஃ

வியாக்யானம் :—ததாநந்தமயகோசம் - அவ்வாணந்த மயமாகிய கோசம், போகத்ருத்வம் - போக்தாவாயிருக்கும் தன்மையை, ப்ரதிபத்யதே - அடைகின்றது, ஸம் - அவனே, வித்யாகர்ம பலாநீராம் - உபாஸ்தி கர்மப்பயன் முதலியவைகளை, இஹாமுத்ர - இம்மையிலும் மறுமையிலும், போக்தா - புசிப்பவன், ஸம்ருதம் - என்று சொல்லப்பட்டவன்.

பொழிப்புரை :—அவ்வாணந்தமாகிய கோசம் பூழ்த்திருத்துவத்தை யடைகின்றது. அவனே இம்மையிலும் மறுமையிலும் உபாஸ்தி கருமபயன் முதலியவைகளைப் புசிப்பவன் ஏஜிச் சொல்லப்படுகின்றது. (௨௩)

ஸ்லோகம்.

யதாயுஸாஸம்விஹாயெவஹுஸுர-டுவெணகிஷ்டதி,
கலிஷ்யாபி துஸாய-துஸாக்ஷா துஜாயதெததா || ௨௪,
யதாத்யாஸம்விஹாயெவஹுஸுர-டுவெணகிஷ்டதி
அவித்யாமர்தாஸம்யுக்தம்ஸாக்ஷயாத்மாயதேததா

வியாக்யானம் :—ஏவம் - இவ்வான்மா, யதா-எப்போது, அத்யாஸம் - ஒற்றுமைப்பட்டு மயக்கத்தை, விஹாய - விடுத்து, ஸ்வஹுஸுர-தன் நிஜரூபத்தோடு மாத்திரம், திஷ்டதி - இருக்கின்றானே, ததா - அப்போது, அவித்யாமர்தாஸம்யுக்தம் - அவித்தை மாத்திரத்தோடு கூடியவனாய், ஸாக்ஷயாத்மா - ஸாக்ஷிவடிவாக, ஜாயதே - ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை :—இவ்வான்மா எப்போது அத்தியாஸத்தை விடுத்து தன் நிஜரூபத்தோடுமாத்திர மிருக்கின்றானே அப்போது அவித்தைமாத்திரத்தோடு கூடியவனாய் ஸாக்ஷிவடிவாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

உஷாஹிக்ஷணாநாந-ஹ-டுதவ்யுதெதாவி,
கலெகாஹிக்ஷணாயுஸாஸாயுஸாவிக்ஷணநவா துநம் || ௨௫.
கலெகாஹிக்ஷணாயுஸாஸாயுஸாவிக்ஷணநவா துநம்
தாஷ்டாந்தகரணநாமதுபூதேஸ்ம்ருதேரபி
அதேரந்தகரணத்யாஸாதத்யாஸித்வேநசாத்மநம்
போகத்ருத்வம் ஸாக்ஷிதாசேதித்வைதம்தஸ்யோபபத்யதே

வியாக்யானம் :—அந்தக் கரணத்தினால் - அந்தக் கரணம் முதலியவைகளுக்கும், அறுபூதே - அறுபவத்திற்கும், ஸ்ம்ருதே : அபி-ஸ்மரணத்தி (கினைவி)ற்கும், த்ரஷ்டா-ஸாக்ஷி (காண்போன்), அத:- ஆதலால் அந்தக் கரணத்தையாஸாத் - அந்தக்கரணத்தோடு அத்தியாஸத்தினால், ஆத்மந: - ஆன்மாவுக்கு, அத்த்யாவீத்வேநச - அத்தியாஸத்தை யுடையதாயிருக்கும் தன்மையாலும், போக்த்ருத்வம் - போக்தாவாக இருக்கும் தன்மை, ஸாக்ஷிதாச - ஸாக்ஷியாயிருக்கும் தன்மை, இதித்வைதம் - எனுமிங்ஙனம் இருவகையாயிருத்தல், தஸ்ய - அவனுக்கு, உபபத்யதே - ஒவ்வவதாம்.

பொழிப்புரை :—அந்தக்கரணம் முதலியவைகளுக்கும் அறுபவத்திற்கும் நினைவிற்கும் த்ராஷ்டாவாதலால் அந்தக்கரணத்தோடு அத்தியாஸத்தினால் ஆன்மாவுக்கு அத்தியாஸத்தை யுடையதாயிருக்கும் தன்மையாலும் போக்திருத்துவம் ஸாஷித்வம் எனும் இருவகைத் தன்மைகளும் அவ்னுக்குப் பொருந்துவதாம். (உரு)

ஸ்ரீலோகம்.

சுதவஸூந்விதஹ்யாததகாஸெவிராஜதெ || ௨௬.

தனக்கொவ்வொருபுறத்திலுள்ளவர்களுக்கும்.

கொத்து ஜொயி நவீன ஸ்ரீ ராய செவதா || 2௭.

ஆதபஸ்சாபிதச்சாயாதத்ப்ரகாசேவிராஜதே

ஏகோபோஜயிதாதத்புங்தே அந்ய:கர்மண:பலம்

கேசுத்ராஜ்ஞம்ரதிகம்வித்திசரீரம்ரதமேவது

வியாக்யானம் :--ஆதபஃச - வெய்யிலும், தத்சாயா - அதன் பிரதிபிம்பமும் (நிழலும்), தத்ப்ரகாசே - அதன் பிரகாசத்திலேயே, விராஜதே - விளங்குகின்றது. தத்ர - ஆண்டு, ஏகஃ - ஒருவன், போஜயிதா-புசிக்கச்செய்வோன், அந்ய: - மற்றொருவன், கர்மண: - கர்மாவின், பலம் - பயனை, புந்தே - புசிக்கின்றான். ஷோதரக்ஞம் - ஆன்மாவை, ரதிநம் - ரதத்திலுள்ளவனாகவும், சரீரம்-சரீரத்தை, ரதம் ஏவ து - ரதமாகவேயும், வித்தி - ஆறிவாயாக.

போழிப்புரை:—வெய்யிலும் அதன் பிரதிபிம்பமும் அதன் பிரகாசத்திலேயே விளங்குகின்றது. ஆண்டு ஒருவன் பிரோகன்

வியாக்யானம் :—இந்திரியை : - இந்திரியங்களோடும், மனஸா-
மனஸோடும், யுக்தம் - கூடிய, பூருஷம் - ஆன்மாவை, போக்தா-
ரம் - போக்தா என, வித்தி-அறிக, ஏவம் - இவ்வாறு, சார்த்தயாதி
யுகதஸ்ஸந்-சமம்முதலியவைகளை யுடையவனுக்கொண்டு, ஸதா-
எப்போதும், ய:த்விஜ: - எந்த அந்தணன், உபாஸ்தே - உபாசிக்-
கின்றானோ, யதா ஏவ - எங்ஙனம், கதளிதரோ: - வாழைமரத்-
தின், வல்கலாநி - பட்டைகளை, ஏகமேகம் - ஒவ்வொன்றும்,
உத்காட்ய உத்காட்ய - பிரித்து பிரித்து, தத:பச்சாத் - அதன்
முடிவீனில், உத்தமம் - சிறந்த, ஸாரம் - தண்டை, லபதே-அடை-
கின்றானோ, ததா ஏவ - அங்ஙனமே, பஞ்சகோசேஷு - பஞ்ச-
கோசங்களில், மந: - நமஸ்ஸை, க்ரமாத் - முறையே, ஸங்க்ராம-
யந் - நன்குசெலுத்துகின்றவ னாய்க்கொண்டு, தத: - அதன்பின்-
னர், தேஷாம் - அக்கோசங்களின், மதயே - நடுவீனில் உள்ள,
ஸாரம் - சாரமாகிய, ஆத்மாநம் அபி - ஆன்மாவையும், விர்த்தி -
அடைகின்றான்.

போழிப்புரை:—இந்திரியங்களோடும் மனஸோடும் கூடிய ஆன்-
மாவையே போக்தாவென்றறி. இவ்விதம் சமம் முதலியவைகளை
யுடையவனுக்கொண்டு எவ்வந்தணன் எப்போதும் உபாவிக்கின்-
றானோ எங்ஙனம் வாழைமரத்தின் பட்டைகளைத் தனித்த-
னியே ஒவ்வொன்றாகப் பிரித்துப் பிரித்து தடுக்கின் அதன் நடுவி-
னில் உள்ளதண்டை யடைவானோ அவ்வாறே பஞ்சகோசங்களில்
அறிவை நன்கு செலுத்துகின்றவனுக்கொண்டு ஒன்றொன்றாகத்
தள்ளுவானாயின் அவைகளின் நடுவினிலுள்ள ஸாரமாகிய ஆன்-
மாவை அடைகின்றான். (௩௧)

ஸ்லோகம்.

ஊவஃநஃஸுலோயாயஸ்யதொநவிலிஜிஃ ।

சுயபுருஷதயெஹிதாநிராகாரொவராதுமி ॥

௩௨.

ஏவம்மநஸ்ஸமாதாயஸம்யதோமநவித்திஜ:

அதப்ரவர்தயேச்சிதம் நிராகாரேபராத்மநி

வியாக்யானம் :—ஏவம் - இவ்வாறு, ஸம்யத: - இந்திரியங்-
களை படக்கியவனாய், மநவி - மனவிலேயே, மன: - மனஸை,
ஸமாதாய - ஸமாதானம் செய்தவனுக்கொண்டு, அத - அதன்

பின்னர், சித்தம் - சித்தத்தை, நிராகாரே - அருவனாகிய, பராத்
மநி - பரமான்மாவினிடம், ப்ரவர்த்தயேத் - செலுத்துவோனாகுக.

போழிப்புரை :—இவ்வாறு இந்திரியங்களை அடக்கி மனவிலேயே மனனையும் அடக்கும் அந்தணன் அதன்பின்னர் சித்தத்தை அருவனாகிய பரமான்மாவிடம் செலுத்துவோனாகுக.

ஸ்லோகம்.

கதெதாநிஃபுரூபாஹிபராத்நாநஹிகெவலம் ।
யத்ப்ரேஸூரீமூஹிஸூரூபாஹிபராத்நாநஹிகெவலம் ॥ ௩௩.
ததேதாமநிப்ரக்ருஹ்ணதிபராத்நாநஹிகெவலம்
யத்தத்ரேஸ்யமக்ரஹ்யமஸ்தூலாத்யுக்திகோசரம்

வியாக்யானம் :—ததஃ - அதன்பிறகு, மநஃ - மனமானது, கேவலம் - எத்தன்மையு மிராதவனும், அத்ரேஸ்யம் - காணமுடியாததும், அக்ரஹ்யம் - அடைய ஒண்ணாதவனும், அஸ்தூலாத்யுக்திகோசரம் - அஸ்தூலம்முதலிய சொற்களுக்கு இலக்கியமாயுள்ளவனும், பராத்நாநம் - பரமான்மாவை, பரக்ருஹ்ணதி - உள்ளபடி அறிந்துகொள்ளுகின்றது.

போழிப்புரை :—அதன்பின்னர் மனமானது எத்தன்மையும் இராதவனும் காண ஒண்ணாதவனும் அடைய ஒண்ணாதவனும் அஸ்தூலம்முதலிய சொற்களுக்கிலக்கியமாயுள்ளவனுமாகிய பரமான்மாவை உள்ளபடி அறிந்துகொள்ளுகின்றது. (௩௩)

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீராமர் சொன்னார்.

ஹவஹவெணெநெவபுவதஃஹைநாஃசுயஸு ।
வெடிஸாஸூரூபஃஸ்வஹாயஜாநஃஸக்யவாடிநஃ ॥ ௩௪.

ஸுணஹைகாவிதயாத்நாநஹிகெவலம் ।
ஜாக்ஷாவிநெகித்யாகிநெகித்யவராயயா ॥ ௩௫.

பகவச்சரவணேநைவ ப்ரவர்த்தத்தே ஜநாஃகதம்
வேதசாஸ்த்ரார்த்தஸம்பந்நாயஜ்வாநஸ்த்யவாநிநஃ

ச்ருண்வந்தோபிததாத்மாநம் ஜாநதேவைவகேசந
ஜ்ஞாத்வாபிமந்யதேமித்யாகிமேதத்தவமாயயா

வியாக்யானம் :—பகவந் - ஓ பகவணே, வேதசாஸ்த்ரார்த்த
ஸம்பந்நா:-வேதசாஸ்திரார்த்தங்களை யறிந்தவர்களும், யஜ்வாந:-
வேள்வியைச் செய்கின்றவர்களும், ஸத்யவாதிரந:-ஸத்தியத்தையே.
பேசுகின்றவர்களும்மாகிய, ஜநா:- ஜனங்கள், ச்ரவணே - சிரவணஞ்
செய்வதில், கதம் - ஏன், ந ப்ரவர்த்தந்தே - பிரவர்த்திக்கின்றவர்
களாக இல்லை, ததா கேசந - அங்ஙனம் மற்றும்சிலர், ச்ருண்வந்
தோபி - சிரவணஞ் செய்கின்றவர்களேயாயினும், ஆத்மாநம் -
ஆன்மாவை (ஏன்), ந ஜாநதே-அறிகின்றனரில்லை, ஜ்ஞாத்வா அபி-
அறிந்தும், மித்யா - மித்தை என, மந்யதே - எண்ணுகின்றனர்,
ஏதத் - இது, தவ - உமது, மாயயாகிம் - மாயையினாலா என்ன ?

பொழிப்புரை:—ஓ பகவணே வேதசாஸ்திரார்த்தங்களை யுணர்ந்
தவர்களும், வேள்வி செய்கின்றவர்களும், சதத்யமே பேசுகின்ற
வர்களும்மாயிருந்தும் ஜனங்கள் சிரவணஞ்செய்கின்றதில் ஏன் பிர
வர்த்திக்கின்றதில்லை. மற்றும் சிலர் சிரவணஞ்செய்கின்றவர்களே
யாயினும் ஆன்மாவை ஏன் அறிகின்றதில்லை. அறிந்தும் சிலர்
மித்தையாகக் கொள்கின்றனரே ஏன்? இது உமது மாயையி
னாலா என்ன.

(௩௫)

ஸ்லோகம்.

சிவபெருமான் கூறினார்.

வனவஜெவஜஹாபாஹாநாத்ருகாயாவிவாஸநா ।

நெபேவீவெஷாஷாணயீஜிஜிபாஷாநாத்ருகாயா ॥ ௩௬.

ஜிரெவயெபூவஷுஜெஜிபாஷெதாந்த்ருகாயா ॥

சுஜகூயெஜஹாபாஹாஜிஸ்யஜாவிவஜி-தா ॥ ௩௭.

வமகூயஜிநாநாஜெவஜிவகூ-வஜிகூஷிக்ஷு ।

கூஷிஷுஜிஸாதிஸயந்தகூஷி-வம-ஜி-த ॥ ௩௮.

தடிவிஜாபகூ-பாணியெகூவ-திந்ருகாயா ॥

ஜி-த-வ-த-தி-த-ம-ஜெ-ஜி-த-ஜி-வ-ஜெ-வ-ந-வ-ந- ॥

எவமேவமஹாபாஹோநாத்ரகார்யாவிசாரண
 தைவீஹ்யேஷாகுணமயீமமமாயாதூத்யயா
 மாமேவயேப்ரபத்யந்தேமாயாமேதாம் தரந்திதே
 அபக்தாயேமஹாபாஹோமமச்ருத்தாவிவர்ஜிதா:
 பலம்காமயமாநாஸ்தேவைவிகாமுஷ்மிகாதிகம்
 க்ஷயிஷ்ணுவல்பம்ஸாதிசயம்தத:கர்மபலம்மதம்
 ததவிஜ்ஞாயகர்மாணியேருர்வந்திராதமா:
 மாது:பதந்திதேகர்பேம்ருத்தயோர்வக்த்ரேபுந:புந:

வியாக்யானம் :—மஹாபாஹோ - ஓ மஹா பாஹுவாக்ய
 ராமனே, எவம் எவ - இவ்வாறே, அதா - இதனில், விசாரண -
 விசுஷித்தல், கார்யாந் - செய்யவேண்டியதில்லை, ஏஷா - இது,
 தைவீ - தேவஸம்பந்தமாயுள்ளதும், குணமயீ - முக்குணமயமா
 யுள்ளதும், தூத்யயா - மீற அரிதாயுள்ளதுமாகிய, மமத்மாயா -
 எனது மாயையே, யே - எவர், மாம் எவ - என்னையே, ப்ரபத்
 யந்தே - உபாவிக்கின்றனரோ, தே - அவர்கள், ஏதாம் மாயாம் -
 இம்மாயையை, தரந்தி - தாண்டுகின்றனர், மஹாபாஹோ - ஓ
 மஹாபஹுவாக்ய ராமா? ச்ரத்தாவிவர்ஜிதா: - சிரத்தையில்
 லாதவர்களும், மம - எனக்கு, அபக்தா: - பக்தரல்லாதவர்களுமா
 யிருக்கின்றனரோ, தே-அவர்கள், ஐவிகாமுஷ்மிகாதிகம்-இம்மை
 மறுமை ஸம்பந்தமாயுள்ள, பலம் - பயனை, காமயமாநா: - விரும்
 புகின்றவர்களா யிருக்கின்றனர், தத: - ஆதலின், கர்மபலம் - கர்ம
 பலமானது, க்ஷயிஷ்ணு - அழிகின்றதும், ஸாதிசயம் - தாரதம்மிய
 முடையதும், அல்பம் - அற்பமுமானது என, மதம் - நிச்சயிக்
 கப்பட்டதாம், தத - அதனை, அவிக்ஞாய - அறியாமல், யே - எந்த,
 நராதமா: - நராதமர்கள், கர்மாணி - கர்மங்களை, ரூர்வந்தி - செய்
 கின்றனரோ, தே - அவர்கள், மாதா - அன்னையின், கர்பே - கர்ப்
 பகோசத்திலும், ம்ருத்தயோ: - எமனின், வக்த்ரே - வாயினிலும்,
 புந: புந: - அடிக்கடி, பதந்தி - வீழ்கின்றனர்.

பொழிப்புரை:—ஓ மஹாபாஹுவாக்ய ராமா இது இவ்வாறே
 இதனில் சிறிதும் விசாரணசெய்யவேண்டாம் இது தாண்டித்
 கரியதும் குணமயமுமாயுள்ள எனது மாயையேயாம். என்னையே
 எவர் உபாவிக்கின்றனரோ அவர்களே இம்மாயையைத் தாண்டு

கின்றனர். சிரத்தையில்லாதவர்களும் எனக்கு அபக்தர்களுமாய்
எவரிருக்கின்றனரோ அவர்கள் இம்மை மறுமைப்பயன்களைக்
காழறுகின்றவர்களாய் இருக்கின்றனர். ஆதலின் கர்மபலமானது
அழிகின்றதும் அற்பமும் தாரதம்மியமுடையதும் என நிச்சயிக்கப்
பட்டது. அதனையறியாமல் எந்த நாரதமர்கள் கர்மங்களைச்
செய்கின்றனரோ அவர்கள் அன்னையின் கருப்பையிலும் எமன்
வாயினிலும் அடிக்கடி வீழ்கின்றனர். (௩௬)

ஸ்லோகம்.

நாநாயோநிஷ்டாஜாதஸ்யதேஹிநோயஸ்யகஸ்யசித் |
கொடிஜநாஜிதெஃபுணையம்யிபக்திப்ராஜாயதே ||

நாநாயோநிஷ்டாஜாதஸ்யதேஹிநோயஸ்யகஸ்யசித்
கோடிஜன்மார்ஜிதை: புண்யை: மயிபக்தி: ப்ராஜாயதே

வியாக்யானம் :—நாநாயோநிஷ்டா - எண்ணிற்றந்த பல யோநிக
ளில், ஜாதஸ்ய - தோன்றிய, யஸ்ய கஸ்ய சித்தேஹிந: - எந்த
தேஹியானவனுக்கும், கோடி ஜன்மார்ஜிதை: - எண்ணிற்றந்த பல
ஜன்மங்களில் சம்பாதிக்கப்பட்டுள்ள, புண்யை: - புண்ணியங்க
ளால், மயி - என்னிடம், பக்தி: - பக்தியானது, ப்ராஜாயதே - ஏற்
படுகின்றது.

போழிப்புரை :—எண்ணிற்றந்த பல யோநிகளில் பிறந்தவனாயி
னும் எந்த தேஹியாயிருக்கினும் எண்ணிற்றந்த பல ஜன்மங்களில்
சம்பாதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களாலேயே என்னிடம் பக்தி ஏற்
படுகின்றது. (௪௦)

ஸ்லோகம்.

ஸவனவதுஹதெஜாநாஜிஷ்டாஜாதஸ்யதேஹிந: |
நாநாகுபிஷ்டாணிகுவாநாஜிஷ்டாஜாதஸ்யதேஹிந: || ௪௧.

ஸவனவதுஹதெஜாநாஜிஷ்டாஜாதஸ்யதேஹிந:
நாநாகுபிஷ்டாணிகுவாநாஜிஷ்டாஜாதஸ்யதேஹிந:

வியாக்யானம் :—ஸவன், மத்பக்த: - என்னிடம் பக்தியுள்ளவ
னுமாய், ச்ரத்தயா அந்வித: - சிரத்தையுடையவனுமாய், ஜன்மகோடி
சதை: அபி - எண்ணிற்றந்த பலகோடி ஜன்மங்களைப் பெறினும்,
அந்யகர்மாணி-காம்யமெனும் கர்மங்களை, நசூர்வாண: - செய்யா

மளிருக்கின்றவனுமாய் உள்ளவனே, ஸஃ ஏவ-அவனே, ஞானம் - ஞானத்தை, லபதே - பெறுகின்றான்.

பொழிப்புரை :—எவன் என்னிடம் பக்தியுடையவனும் சிரத் ஸத்யுடையவனுமாய் எண்ணிற்றந்த பலகோடி ஜன்மங்களைப்பெறியும் கர்மங்களைச் செய்யாமலிருப்பானாயின் அவனே ஞானத்தைப் பெறுகின்றான். (சுக)

ஸ்லோகம்.

ததஃஸவ-ஃவரிகுஜ்ஜிஹிஃஸுஃஹரஃ ।

ஸவ-ஃயரி-ஃநூநிகுஜ்ஜிரோகஸாணவ்ஜ ॥ சஉ.

சுஹஸ்காஸவ-ஃவாபெஹ்ரோகஸ்யிஷ்ராரிஸா-ஃ ।

ததஃஸர்வம்பரித்யஜ்யமத்பக்திம்ஸமுதாஹரஃ

ஸர்வதர்மார்பரித்யஜ்யமாமேகம்சரணம்வ்ரஜ

அஹம்த்வாஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமிமாசுசஃ

வியாக்யானம் :—ததஃ - ஆதலால், ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும், பரித்யஜ்ய - விடுத்து, மத்பக்திம் - எனதுபக்தியை, ஸமுதாஹரஃ - ஆசரிப்பாயாக, ஸர்வதர்மார் - (பயனில் விருப்பமுதலிய) ஸகல பந்துஹேதுவாகிய தன்மைகளையும், பரித்யஜ்ய - விடுத்து, மாம் ஏகம் - என்னொருவனையே, சரணம் வ்ரஜ - சரணமடைவாயாக, அஹம் - நான், த்வா - உன்னை, ஸர்வபாபேப்யஃ - ஸகல கர்மங்களினின்றும், மோக்ஷயிஷ்யாமி - விடுபடச்செய்வேன், மாசுசஃ - சோகமடையவேண்டாம்.

பொழிப்புரை :—ஆதலால் எல்லாவற்றையும் விடுத்து எனது பக்தியை செய்வாயாக பயனில் விருப்பம் முதலிய பந்துஹேதுவாகிய ஸகலதன்மைகளையும் விடுத்து என்னொருவனையே சரணமடைவாயாக நான் உன்னை ஸகலகர்மங்களினின்றும் விடுபடச் செய்வேன் சோகம் வேண்டாம். (சஉ)

ஸ்லோகம்.

யதூரொஷியடிஸூரலியஜ்ஜெஹாஷிடிஹலியஸு ॥ ச௩.

யதூஸூலிராஸிஃததூஸூலிஷிடிஷிடிஷிடி ॥

ததஃவாசூர-ஃநாஸிஷிடிஷிடிஷிடிஷிடி ॥

சச.

யத்கரோஷியதச்சநாவியஜ்ஜுஹோஷிததாவியத்
யத்தத்ப்ச்யவிராமத்வம்தத்குருஷ்வமதர்பணம்
ததஃபரதரம்காஸ்தி பக்திர்மயிரகூத்தம

வியாக்யானம் :—யத் - யாதொன்றை, கரோஷி - செய்கின்
றணையோ, யத் - யாதொன்றை, அச்சநாவீ - புதிக்கின்றணையோ,
யத் - யாதொன்றை, ஜுஹோஷி - ஹோமம் செய்கின்றணையோ,
யத்தத் - எவ்வெதனை, ப்ச்யவீ - பார்க்கின்றணையோ, ராம - ஓ
ராமா, த்வம் - நீ, தத் - அதனை, மதர்ப்பணம்-எனக்கு அர்ப்பண
மாக, குருஷ்வ - செய்வாயாக, ரகூத்தம - ஓ ரகுருலோத்தமனே,
மயி - என்னிடம், பக்திஃ - பத்தியானது, ததஃ - அதனிலும், பரத
ரம் - மேலாகியது, காஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை:—யாதொன்றைச் செய்கின்றணையோ யாதொன்
றைப் புதிக்கின்றணையோ யாதொன்றை ஹோமம் செய்கின்ற
ணையோ யாதொன்றைப் பார்க்கின்றணையோ ஓராமா நீ அதனை
எனக்கு அர்ப்பணம் செய்வாயாக ஓரகுருலதிலகனே என்னிடம்
பத்தியானது அதனிலும் மேலாகியது யாதுமில்லை. (சசு)

பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ப க தி யோ க மெ ன் னு ம்

பதினேந்தாவது அத்தியாயம்.

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீராமர் கூறியதாவது.

ஹதிஷ்ஷஸீடிஸீஷெவஜாயதெவஸாக்யம்வஸா ।

யயாநிவகாணா-ருவந்த-வஹதெதொக்ஷி-ததி ॥ க.

பக்திஸ்தேகீத்ருசீதேவஜாயதேஸாகதம்சஸா

யயாநிர்வாணரூபம்துலபதேமோக்ஷமுத்தமம்

வியாக்யானம் :—தேவ - ஓதேவனே, கே - உனது, பக்திஃ -
பத்தியானது, கீத்ருசீ-எப்படிப்பட்டது, ஸா - அந்தபத்தியானது.

கதம்ச - எப்படி, ஜாயதே - உண்டாகின்றது, யராத - எந்த பக்தியினாலேயே, நிர்வாணரூபம் - கைவல்ய வடிவமாகிய, உத்தமம் - சிறந்த, மோக்ஷம் - மோக்ஷத்தை, லபதே - அடைகின்றானே.

பொழிப்புரை:—ஒத்தவனே உனது பக்தி எப்படிப்பட்டது அந்தபக்தியானது எப்படி உண்டாகின்றது எந்தபக்தியினாலேயே கைவல்யமாகிய உத்தமமான மோக்ஷத்தை அடைகின்றானே. (க)

ஸ்லோகம்.

தஜ்ருஹி கிரிஜாகாந்தப்ராப்யதே யேநநிர்வ்ருதி: ௨.

தத்ப்ருஹிகிரிஜாகாந்தப்ராப்யதே யேநநிர்வ்ருதி:

வியாக்யானம்:—கிரிஜாகாந்த - ஓ கிரிஜாகாந்தராகிய இறைவனே, யேந - எதனால், நிர்வ்ருதி: - ஸுகமானது, ப்ராப்யதே - அடையப்படுகின்றதோ, தத் - அதனை, ப்ருஹி - சொல்லும்,

பொழிப்புரை:—ஓ கிரிஜாகாந்தராகிய இறைவனே எதனால் ஸுகமானது அடையப்படுகின்றதோ அதனைச் சொல்லும். (உ)

ஸ்லோகம்.

பகவான் கூறியதாவது.

யொவெஷாயுயநஃயஜ்ஜாநாநிவிவியாநிவ |

ஜிவஃணயாகுயநாதுஜெஹகூஸஸெஷி ய: || ௩.

யோவேதாத்யயநம்யஜ்ஞம்நாநிவிவிதாநிச

மதர்பணதியாகுர்யாத்ஸமேபக்தஸஸமேப்ரிய:

வியாக்யானம்:—ய: - எவன், வேதாத்யயநம் - வேதாத்தியயனத்தையும், யஜ்ஞம் - வேள்வியையும், விவிதாநி தாநாநிச - பற்பல விதங்களாகிய தானங்களையும், மதர்பணதியா - எனக்கு அர்ப்பணம்செய்யும் பாவனையோடு, குர்யாதி - செய்வானே, ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, பக்த: - பக்தன், ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரிய: - பிரியன்.

பொழிப்புரை:—எவன் வேதாத்யயனத்தையும் வேள்வியையும் பற்பலவகைகளாகிய தானங்களையும் எனக்கு அர்ப்பணம்செய்யும் பாவனையோடு செய்கின்றானே அவன் எனது பக்தன் அவன் எனக்கு பிரியன், (௩.)

ஸ்லோகம்.

நய-ஹஸஸஸிராடியவிஸ-ஹஸஸாதி யாமயாகு ।

சுழிரி-காஷிவிஹஸஸாதி யாமயாகு ॥ சு.

உஹ-ஹஸஸாதி யாமயாகு-ஹஸஸாதி யாமயாகு ।

நாயபஸ்மஸமாதாயவிசத்தம்சரோத்ரியாலயாத்

அக்ரிந்தியாதிபிரமந்த்ரைபிரமந்த்ரியதாவிதி

உத்தூளயதிகாத்ராணிதேநசாரச்திமாமபி

வியாக்யானம்:—சரோத்ரியாலயாத் - வேதமோதியவனிடத் தின்று, விசத்தம் - மிக்கத் தூய்மையாயுள்ள, நாயபஸ்ம - அக் கிரிஹோத்திர விபூதியை, ஸமாதாய - எடுத்து, அக்ரி: இத்தியா திபி: - “அக்ரிந்தியாதி” என்பது முதலிய, மந்த்ரை: - மந்திரங் களால், அபிரமந்த்ரிய - அபிரமந்திரித்து, யதாவிதி - விதிப்படி, காத் ராணி - அங்கங்களில், உத்தூளயதி - பூசுகின்றான் (என்பதும்), தேநச - அதனாலேயே, மாமபி - என்னையும், அர்ச்சதி - அர்ச்ச சிக்கின்றான் (என்பதுமாகிய) யாதொன்றுளதோ.

பொழிப்புரை:—வேதமோதியவனிடத்தினின்றும் மிக்கத்தூய் மையாயுள்ள அக்கிரிஹோத்திர விபூதியை எடுத்து அக்ரிந்தி என்பதுமுதலிய மந்திரங்களால் அபிரமந்திரித்து விதிப்படி அங்கங் களில் பூசுகின்றதென்பதும் அதனாலேயே என்னையும் அர்ச்சித் தின்றதென்பதுமாகிய யாதொன்றுளதோ. (சு)

ஸ்லோகம்.

தஸமா-தபரதராபக்தி:மமராமநவியதே

ஸவ-தாசிரஸாகண்டேருதராக்ஷாந்தாரயேத்தய: ।

பஞ்சா-கூபரத:ஸமேபக்த:ஸமேபரிய: ॥ ௩௬

தஸ்மாத்தபரதராபக்தி:மமராமநவியதே

ஸவ-தாசிரஸாகண்டேருதராக்ஷாந்தாரயேத்தய:

பஞ்சா-கூபரத:ஸமேபக்த:ஸமேபரிய:

வியாக்யானம்:—ராம - ஓராமா, தஸ்மாத் - அதனிலும், பர தரா - சிறந்ததாகிய, பக்தி: - பக்தியானது, மம - எனக்கு, நவிய தே - இல்லை, ஸவதா - எப்போதும், ருத்ரா-கூபர் - ருத்ரா-கூபங் களை, ய: - எவன், சிரஸா-சிரவியினிலும், கண்டே - கழுத்தினிலும்,

தாரயேத் - தரிக்கின்றானே, பஞ்சாக்ஷரீஜபரஃ - பஞ்சாக்ஷர ஜபத்
தைப் பாரமாகக்கொண்டவனுமாவனே, ஸஃ - அவனே, மே -
எனக்கு, பக்தஃ - பக்தன், ஸஃ - அவன், மே - எனக்கு, பிரியஃ -
பிரியன்.

பொழிப்புரை:—ஓராம அதனிலும் சிறந்ததாகிய பக்தி எனக்
கில்லை எப்போதும் எவன் ருத்திராக்ஷங்களை சிரவிலும் கண்
டத்திலும் தரிக்கின்றானே பஞ்சாக்ஷரஜபத்தை முக்கியமாய்க்
கொண்டு மிருக்கின்றானே அவனே எனக்குப் பக்தன் அவனே
எனக்குப் பிரியன்.

(௫)

ஸ்லோகம்.

ஹஸுஹொஹஸுஸாயீஸவ-ஹாவிஜிதெநியஃ ।

யஸுஸாஹ-ஹவெநித்யுஹிந்யெநூநநயஃ ॥

ஸதெநெவவெநெஹநஸிவஃஸஜாயதெஸுவயம் ।

பஸ்மச்சந்த்ரோபஸ்மசாயீஸர்வதாவிஜிதேந்த்ரியஃ

யஸ்தருத்ரம்ஜபேந்த்ரியம்சிந்தயேந்மாமநந்யதீஃ

ஸதேநைவசதேஹநஸிவஸ்ஸம்ஜாயதெஸ்வயம்

வியாக்யானம்:—பஸ்மச்சந்த்ரஃ-விபூதிபூசியவனும், பஸ்மசாயீ,
விபூதியில் படுப்பவனும், ஸர்வதா - எப்போதும், விஜிதேந்த்ரியஃ-
இந்திரியங்களை வென்றவனுமாயிருந்து, யஸ்து - எவன், ருத்ரம் -
ருத்ரத்தை, ந்த்ரியம் - தினந்தோறும், ஜபேத் - ஜபிப்பவனே, மாம்-
என்னை, அநந்யதீஃ - வேறு சிந்தையில்லாதவனாய், சிந்தயேத் -
சிந்திப்பானே, ஸஃ - அவன், தெந ஏவ தேஹேந - அதேதேஹத்
தோடு, ஸ்வயம்-தானே, சிவஃ-சிவனாக, ஸம்ஜாயதே-ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை:—விபூதி பூசியவனும் விபூதியைப் படுக்கை
யிட்டுப் படுப்போனும் எப்போதும் அடங்கியுள்ள இந்திரியங்களை
யுடையானுமாக யாதொருவன் ருத்திரத்தைத் தினந்தோறும்ஜபிக்
கின்றவனும் வேறு சிந்தையில்லாதவனாக என்னைச் சிந்திப்பவனு
மாயுள்ளனே, அவன் அதேதேஹத்தோடு சிவனாக ஆகின்றான். (௭)

ஸ்லோகம்.

ஜவெநெஹாஹ-ஹவெநித்யுஹிந்யெநூநநயஃ ॥ ௭.

கெவெநெஹவநிஷதெநித்யுஹிந்யெநூநநயஃ ॥

ஸ்லோகம்.

நய-ஃலஸுஸலாஹாயவிஸ-ஹஸ்யோத்ரியாவயாஸி ।

சுழிரி-தூஹிவிஃ-ஹேநூலிஹூயயாவியி ॥ ச.

உஹ-ஹேய-ஹிமா-தூணி-ஹேநூல-ஹிஹிவி ।

நர்யபஸ்மஸமாதாயவிசுத்தம்ச்சேராத்நியாலயாத்

அக்நிரித்யாதிபிர்மந்த்ரைபிமந்தர்ய்யதாவிதி

உத்தூளயதிகாத்ராணிதேநசார்ச்சதிமாமபி

வியாக்யானம்:—ச்சேராத்நியாலயாத் - வேதமோதியவனிடத் தினின்று, விசுத்தம் - மிக்கத் தூய்மையாயுள்ள, நர்யபஸ்ம - அக் கிரிஹோத்திர விபூதியை, ஸமாதாய - எடுத்து, அக்நி: இத்யா திபி: - “அக்நிரிதபஸ்ம” என்பது முதலிய, மந்த்ரை: - மந்திரங் களால், அபிமந்தர்ய - அபிமந்திரித்து, யதாவிதி - விதிப்படி, காத் ராணி - அங்கங்களில், உத்தூளயதி - பூசுகின்றான் (என்பதும்), தேநச - அதனாலேயே, மாமபி - என்னையும், அர்ச்சதி - அர்ச் சிக்கின்றான் (என்பதுமாகிய) யாதொன்றுளதோ.

பொழிப்புரை:—வேதமோதியவனிடத்தினின்றும் மிக்கத்தூய் மையாயுள்ள அக்கிரிஹோத்திர விபூதியை எடுத்து அக்நிரிதி என்பதுமுதலிய மந்திரங்களால் அபிமந்திரித்து விதிப்படி அங்கங் களில் பூசுகின்றதென்பதும் அதனாலேயே என்னையும் அர்ச்சிக் கின்றதென்பதுமாகிய யாதொன்றுளதோ. (ச)

குறிப்பு —பஸ்மமானது ஐஸ்வர்யத்தைக் கொடுக்குந் தன்மை யால் விபூதி, பூதியெனும் பெயர்பெற்றதாக “ஐச்வர்யகர ணாத் பூதி:” என்னும் பிருஹஜ்ஜாபாலோபநிஷத்.

பஸ்மமணியாத நெற்றியைச்சுதி, சிவாலயமில்லாத கிராமத் தைக்கொளுத்து, சிவார்ச்சனை யில்லாதவனது ஜன்மத்திலே நீயை வை, சிவனையாசிரயிக்காத சாஸ்திரத்தை யெரித்துவிடு.

பிருஹஜ்ஜாபாலம்.

“திஃபஸ்மரகிதம்பாலம் திக்ராம மசிவாலயம்

திக்நீசார்ச்சநம் ஜந்ம திக்வித்யா மசிவாச்சர்யாம்.”

எந்தப் பிராமணனால் கிரகில் விபூதித் திரிபுண்டாதாரணம் செய்ப்பட்டதோ அவனால் வேதமெல்லாம் அத்யயனம் புண்

ணப்பட்டனவாயின. சற்கரும மனைத்தும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டனவாயின, தனது வருணத்திற்குரிய நல்லாசாரத்தை யிழந்தவனேனும், சற்கருமங்களை விட்டவனேனும், பஸ்மங்கொண்டு திரிபுண்டரத் தரித்துக்கொண்டவன் பூஜிக்கப்படுவோனாய் விடுவன். எவர்கள் பஸ்மதாரணத்தைத்தள்ளிக் கருமங்களைச் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கோடி ஜன்மமாயினு சமுசாரத் துக்கமில்லாத மோட்சவழி கிட்டாது.

பிருஹஜ்ஜாபலோப நிஷத்.

தேநாதீதம் ச்ருதந்தேநதே நஸ்ரவமதுஷ்டிதம்
யேநவிப்ரேண சிரஸித்ரிபுண்டரம் பஸ்மநாத்ருதம்
த்யக்தவர்ணாச்ரமா சாரோலுப்தஸர்வக்ரி யோபியஃ
ஸக்ருத்திரயக் த்ரிபுண்டராங்கத தாரணாத்ஸோபிபூஜ்யதே
யேபஸ்மதாரணம் த்யக்த்வாகர்ம குர்வந்திமாநவாஃ
தேஷாம் நாஸ்திவிநிர்மோக்ஷஸ் ஸம்ஸாராஜ் ஜன்மகோடிபிஃ

தருமராஜனே ! ஆயுள் விருத்தியடைய அவாவோரும், செல்வத்தை யிச்சிப்போரும், வீடுபெற்றை விரும்புவோருமான துவிஜர் நாடோறும் பஸ்மதாரணம் செய்யவேண்டும்.

மஹாபாரதம் சாந்திபருவம்.

“ ஆயுஷ்டிகாமோதவா ராஜந் பூதிகாமோதவாநஃ
நித்யம்வைதாரயேத் பஸ்மமோட்ச காமீசவைதவிஜஃ ”

பிரமதேவர் சிருஷ்டிசெய்கையிலேயே பஸ்ம மஹாத்மியத்தைக்கூறி, அதனையணிந்து கோடற்காகவே நெற்றியைக் குறுக்காகப் படைத்தார். மேனோக்காகவும், வட்டமாகவும் படைத்தாரல்லர். அப்படி செய்திருந்தும் மூர்க்கர் சிலர் நெற்றியிலே திரிபுண்டரமணிவதில்லை.

கூர்ம புராணம்.

“ ஸ்ரஷ்டாஸ்ருஷ்டிச்சசலே நாஹத்ரிபுண்ட்ர ஸ்யப்ரசஸ்த
[தாம்
ஸஸர்ஜஸலலாடம் ஹிதிர்யந் நோர்த்த்வம் நவர்த்துலம்
ததாபிமாநவா மூர்க்கா நகுர்வந்தி த்ரிபுண்ட்ரகம் ”

இவ்விபூதியினைப்பற்றி யஜுர்வேத காலாக்கிருதம், தைத் திரீயம், யோகதத்வம், ஸாமவேத ஜாபாஸி, ஸந்ந்யாசம், வாகுதே வம், அதர்வவேத பஸ்மஜாபாலம், பிருஹஜ்ஜாபாலம், நாரதபரி விராஜம், ராமரஹஸ்யம், சாண்டில்யம், திரிபுரதாபிரி, அதர்வ சிரம் முதலிய உபநிஷத்துக்களும், யஜுர்வேத முதலியனவும் பூஜிக்கின்றன.

ஸ்லோகம்.

தஷ்மா தூதராஹஸ்திஃபிராந்நவிடிதெ ||

ஸவ-ஃபாஸிரஸாகுணோஹ்ராஹ்நாரயெதுயஃ |

வஹ்ராஹ்நாரயெதுயஃ ||

௩

தஸ்மா தூதராஹஸ்திஃமமராமநவியதே

ஸர்வகாசிரஸாகுணோஹ்நாரயெதுயஃ

பஞ்சாஹ்நாரயெதுயஃ ||

வியாக்யானம்:—ராம - ஓராமா, தஸ்மாத் - அதனிலும், பர தரா - சிறந்ததாகிய, பக்திஃ - பக்தியானது, மம - எனக்கு, நவியதே - இவ்வே, ஸர்வதா - எப்போதும், நுதராஹ்நா - நுதராஹ்நா களை, யஃ - எவன், சிரஸா-சிரலினிலும், கண்டே - கழுத்தினிலும், தாரயெத் - தரிக்கின்றனோ, பஞ்சாஹ்நாரயெதுயஃ - பஞ்சாஹ்நார யபத் தைப் பாரமாகக்கொண்டவனுடையவனோ, ஸஃ - அவனே, மே - எனக்கு, பக்தஃ - பக்தன், ஸஃ - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரியஃ - பிரியன்.

பொழிப்புரை:—ஓராம! அதனிலும் சிறந்ததாகிய பக்தி எனக் கில்லை எப்போதும் எவன் நுத்திராஹ்நாகளைச் சிரலிலும் கண் டத்திலும் தரிக்கின்றனோ பஞ்சாஹ்நாரயபத்தை முக்கியமாய்க் கொண்டு மிருக்கின்றனோ அவனே எனக்குப் பக்தன் அவனே எனக்குப் பிரியன். (௩)

குறிப்பு.—அனைவருக்கும் அதுக்கிரகம் செய்யும்பொருட்டு உருத்திராட்சங்களுண்டாயின. அவற்றின் பெயரைச் சொன்ன மாத்ரத்திலேயே பத்துக்கோதானபலனும், அவற்றைக் காண்டல் திண்டல்களுக்கு மேலும் மேலும், இரட்டிப்பாகுபலனும்.

ருத்ராட்ச ஜாபாலம்.

“ருத்ராட்சாஜாதாஸ்ஸர் வரதுக்ரஹார்த்தாயதேஷாம்
[நாமோச்சாரணமாத்ரேணச
கோப்ரதாநபலம் தர்சநஸ்பர்சநாப்யாம்த்விருணபலம்”]

மகாதேவன் (குணருத்திரன்) விஷ்ணு பிரமன் மற்றைத்தே
வர்கள் யாவரும் எப்போதும் உருத்திராட்சத்தைப் பக்தியுடன்
தரிக்கின்றனர். பாவிசுளான மனிதர்கட்கு, வேதத்தினுற் சிந்தி
த்ததும் முக்தியைக் கொடுப்பதுமான உருத்திராட்ச தாரணத்திற்
சிரத்தை யுண்டாவதில்லை.

பாரசுரபுராணம்.

மகாதேவச்சகிஷ்ணுச்சப்ரஹ்மாதேஷாம் விபூதய:
தேவாச்சாந்யேஸதா பக்த்யாகலுருத்ராட்சதாரிண:
பாபிஷ்டாநாம் மனுஷ்யாணாம் ருத்ராட்சாணஞ்சத
சுரத்தாநஜாய தேஸாக்ஷாத்வேத ஷித்தேவிமுக்திதே

உருத்ராட்சம் எக்காலமு மணியத்தக்கது.

ருத்ராட்ச ஜாபாலம்.

ஸுப்தேபீதே ஸதாகாலம் ருத்ராட்சம் தாரயேந்நர:

எவனுடைய நெற்றியில் விபூதியில்லையோ, உடம்பில் உருத்
திராட்ச மணிகலில்லையோ, எவனுடைய கிருகத்தில் சிவபூஜை
யில்லையோ, அந்தவிப்பிரன் நாய் மாமிசத்தை தின்கிறவனிலும்
கீழ்ப்பட்டவனாவன், மாமிசத்தை யுண்பவனாயினும், மதுவைக்
குடிப்பவனாயினும், நீசஸ்திரீயைப் புணர்பவனாயினும் அவனுது
தலையில் உருத்திராக்க மிருப்பின் பாவத்தினின்று விடுபவன்.

மகாஸ்காந்த புராணம்.

நவீபூதிர்யஸ்ய பாலேநாங்க ருத்ராட்சதாரணம்
சம்போர்பவநே பூஜாஸ்விப்ரசர்வ பசாதம:
காதந்மாம்ஸம் பிபம்மத்யம் ஸங்கச்நநந்த்ய ஜாமபி
பாதகேப்யோவிமுச்ச்யேத ருத்ராட்சே விரவிஸ்திதே:

உருத்திராட்சத்தைப்பற்றிப் பஸ்மஜாபாலம், பிருஹஜ்ஜா
பாலம், ராமரஹஸ்யம், ருக்வேத அக்ஷமாலிகை, யஜுர்வேத

அத்தியாயம்]

மூலமும் உரையும்.

五 五 五

தஷிணமூர்த்தி, ஸாமவேத ருத்ராஷ்டிரபாலமென இத்தொடக் கத்து உபநிஷத்துக்களும், ருக்வேத ஸ்ரீருத்ரா நமகமுமாம். இவற் றுள் ருத்ராட்ச ஜாபாலத்தில் உருத்திராட்ச மணிகளினுற்பத்தி, அளவு, முகம், காரணமந்திரம், தாரணபலாதி விவரணமும், அட்சபாலிகையில் அந்த மணிகளினிறம், அந்த மாலைகளின் பேதம், மகிமை முதலிய விவரமும், பிருகஜ்ஜாபாலத்தால் உருத்தி ராட்சோற்பத்தி, தாரணபலாதி விவரமும், அருளிச் செய்யப் பட்டன.

ஸ்ரீலோகம்.

ஹஸ்தமனோ ஹஸ்தஸாயீஸவ-பாவிஜி-சுதீய: ।

யஸுரரூபஜபெநித்யுவினயநாநந)ஃ ॥

ஸதெநவதுஷெஹநஸிவஸௌஜாயதஸ்யம் ।

பஸ்மச்சந்நோபஸ்மசாயீஸர்வதாவிஜிதேந்த்ரிய:

யஸ்துருத்ரம்ஜபேந்தித்யம்சிந்தயேந்மாமநந்யதி:

ஸதேதநைவசதேதேஹநஸிவஸ்ஸம்ஜா யதெஸ்வயம்

வியாக்யானம்:—பஸ்மச்சந்நஃ. விபூதிபூசியவனும், பஸ்மசாயீ விபூதியில் படுப்பவனும், ஸர்வதா - எப்போதும், விஜ்ஜிதந்த்ரியஃ. இந்திரியங்களை வென்றவனுமாயிருந்து, யஃது - எவன், ருத்ரம் - ருத்ரத்தை, நித்யம் - தினந்தோறும், ஜபேத் - ஜபிப்பவனோ, மாம்-என்னை, அநந்திஃ - வேறு சிந்தையில்லாதவனாய், சிந்தயேத் - சிந்திப்பானோ, ஸஃ - அவன், தெந ஏவ தேஹேந - அதேதேஹத்தில், தோம், ஸ்வயம்-தானே, சிவஃ-சிவனாக, ஸம்ஜாயதே-ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை:—விசூதி பூசியவனும் விசூதிபைப் பங்கை யிட்டுப் படுப்போனும் எப்போதும் அடங்கியுள்ள இந்தியர்களை யுடையோனுமாக யாதொருவன் ருத்திரத்தைத் தினந்தோறும்ஜபித் தின்றவனும் வேறு சிந்தையில்லாதவனாக என்னைச் சந்திப்பவனு மாயுள்ளோ, அவன் அதேதேஹத்தோடு சிவனாக ஆகின்றான். (எ)

ஸ்ரீலோகம்.

ஜெவெடி ராசு டிவகுதா நிதயாய-வஸிராஃவரம் । ௭

கெவெயொவாநீஷதஞ்செதாஸ்தாநெவவ. 1

தகவர்தரொஹகொரிஹொகொநவிடி)தெ ||

५

ஜபேத்யோருத்ராஸ-ஓக்தாநிததாதர்வசுரஃபரம்

கைவல்யோபநிஷத்ஸூக்தம்ச்வேதாச்வரமேவச

தத்பரதரோபக்தோமமலோசேநவித்யதே

வியாக்யானம் :—யஃ - யாதொருவன், ருத்ரஸூக்தாநி - ருத்ரஸூக்தங்களுடும், ததா - அங்ஙனமே, பாம் - சிறந்துள்ளதாகிய, அதர்வசிரஃ - அதர்வசிர உபநிஷத்தையும், கைவல்யோபநிஷத்ஸூக்தம் - கைவல்யோபநிஷதஸூக்தத்தையும், ச்வேதாச்வதர்ம், ஏவச - சுவேதாச்வதர உபநிஷதத்தையும், ஜபேத் - ஜபிப்பானோ, ததஃ - அவனிலும், பரதஃ - சிறந்தவனாகிய, பக்தஃ - பக்தன், மமஸோகே - எனது உலகில், நவிக்யதே - இல்லை.

போழிப்புரை :—பாடுதொருவன் ருத்திரஸூக்தங்களையும் அதர்வசுரத்தையும் கைவல்யோபநிஷத ஸூக்தத்தையும் சுவேதாசுவதரத்தையும் ஜபிப்பவனோ அவனிலும் சிறந்த பக்தன் என்னுலகில் இல்லை.

(2)

ஸ்ரீலோகம்.

சுருது யஜுரந்ஸூரந்ருத்ராஸூக்யதாக்யதாஃ ।

சுருதுவ-தாஹ்வா-தயதவஹ்வா-ததுணா || ச.

அந்யத்ர தர்மாத் அந்யஸ்மாத் அந்யத்ராஸ்மா தக்ருதா க்ருதாத்
அந்யத்ர பூதாத்பவ்யாத்சய த்ப்ரவக்ஷ்யாமி தத்க்ருணு

வியாக்யானம் :—தர்மாத்-தர்மத்திலும், அந்யஸ்மாத் - அதர்மத்திலும், அந்யத்ர - வேறுவகையாயுள்ளதும் (விலக்ஷணமாயுள்ளதும்), அஸ்மாத் - இந்த, க்ருதாக்குதாத் - கார்பகரணங்களிலும், அந்யத்ர - விலக்ஷணமானதும், பூதாத் - சென்றதிலும், பவ்யாத் ச - இனிவருவதிலும், அந்யத்ர - விலக்ஷணமாயுள்ளதுமாகிய, யத் - யாதொன்றை, ப்ரவக்ஷ்யாமி - சொல்கிறேனே, தத் - அதனை, ச்ருணு - கேட்பாயாக.

பொழிப்புரை :—தர்மாதர்மங்களிலும் கார்யகாரணங்களிலும் விலக்துணமாயுள்ளது காலவரையினில் அகப்படாததுமாகிய யாதொன்றைச் சொல்லுவேனோ அதனைக் கேட்பாயாக. (சு)

ஸ்லோகம்.

வடிநியதூஷ்வெஷாஸாஸூணிவிவியாநிவ ।

ஸரோவநிஷ்டாஸாராஷ்டேதாவ்யகிவொஹ்யதம் ॥ ௧௦.

படிஷ்டொஹ்யஹ்வாஸாஸூணிவிவியாநிவ ।

ததேவதூஷ்வெஷாஸாஸூணிவிவியாநிவ ॥ ௧௧.

வதந்தியத்பதம்வேதாஃ சாஸ்திராணி விவிதாநிச

ஸர்வோபநிஷ்டாம்ஸாரம்தத்நோக்ருதமிவோத்த்ருதம்

யதிச்சந்தோப்ரஹ்மசர்யம் சரந்திமுநயஸ்ஸதா

தத்தேபதம்ஸங்க்ரஹேணப்ரப்ரவிஷ்யாமியத்பதம்

வியாக்யானம் :—வேதாஃ - வேதங்களும், விவிதாநி - பலவா
றாயுள்ள, சாஸ்திராணிச - சாஸ்திரங்களும், யத் - யாதொரு, பதம் -
பதத்தை, வதந்தி - சொல்லுகின்றனவே, தத்நஃ - தயிரினின்றும்,
உத்த்ருதம் - கடைநடுக்கப்பட்ட, க்ருதமிவ - வெண்ணெய்
போல, ஸர்வோபநிஷ்டாம் - ஸகல உபநிஷதங்களுக்கும், ஸாரம் -
ஸாரமாயுமுள்ளதோ, முநயஃ - முனிவர்கள், யத்-எதனை, இச்சந்தஃ -
விரும்புகின்றவர்களாய், ஸதா - எப்போதும், ப்ரஹ்மசர்யம் -
பிரஹ்மசரியத்தை, அசாந்தி - அனுஷ்டிக்கின்றனரோ தத் - அந்த,
பதம் - பதத்தை, தே - உனக்கு, ஸங்க்ரஹேண - சுருக்கமாக,
ப்ரப்ரவிஷ்யாமி - சொல்லுகின்றேன்.

பொழிப்புரை :—வேதங்களும் பலவகை சாஸ்திரங்களும் எந்த
பதத்தைச் சொல்லுகின்றனவோ தயிரினின் நெடுக்கப்பட்ட
வெண்ணெய்போல எது ஸகலோபநிஷதங்களின் ஸாரமாயுள்ள
தோ முனிவர் எதனைவிரும்பி எப்போது ப்ரஹ்மசரியத்தை
அனுஷ்டிக்கின்றனரோ அப்பதத்தை உனக்குச் சுருக்கமாகச்
சொல்லுகின்றேன். (௧௧)

ஸ்லோகம்.

வனகதெவாக்ஷராஸூ ஹ்வனகதெவாக்ஷராஸூ ॥

வனகதெவாக்ஷராஸூ ஹ்வனகதெவாக்ஷராஸூ ॥ ௧௨.

ஏததேவாக்ஷரம்ப்ரஹ்ம ஏததேவாக்ஷரம்பரம்

ஏததேவாக்ஷரம்ஜ்ஞாத்வாப்ரஹ்மலோகே மஹீயதே

வியாக்யானம் :—ஏதத் - இந்த, அக்ஷரம் ஏவ - அக்ஷரமே, ப்ரஹ்ம - ப்ரஹ்மமாய், ஏதத் அக்ஷரம் ஏவ-இவ்வக்ஷரமே, பரம் - பரமாயுள்ளது, ஏதத் அக்ஷரம் ஏவ-இவ்வக்ஷரத்தையே, ஜ்ஞாத்வா - அறிந்து, ப்ரஹ்மலோகே - ப்ரஹ்மலோகத்தினில், மஹீயதே-சிறப்புறுகின்றான். (பர சிவப்பேற்றை யடைகின்றான்.)

பொழிப்புரை :—இந்த அக்ஷரமே ப்ரஹ்மம் இவ்வக்ஷரமே பரம் இவ்வக்ஷரத்தையே அறிந்து பரசிவப்பேற்றை யடைகின்றான் (௧௨)

ஸ்லோகம்

உபலாபயஸ்வயெநஞநாஜ்ஜஹ்வெநவொஹிதஃ |
உஹ்வெவபயிஸெதாநாஜ்ஜஹ்வயபாரணாஃ || ௧௩.
சந்தஸாம்யஸ்துதேநூநாம்ருஷபத்வேநசோதித.
இதமேவபதிஸேதுரம்ருதஸ்யசதாரணத்

வியாக்யானம் :—யஃ - யாதொன்று, சந்தஸாம் - வேதங்களாகிய, தேநூநாம் - பசுக்களுக்கு, ருஷபத்வேந - ருஷபமாக, சோதிதஃ - போதிக்கப்பட்டதோ, இதம் ஏவ - இதுவே, பதிஃ - பதியாம், அம்ருதஸ்ய ச தாரணத் - அம்ருதத்தையும் தரிக்கின்றமையின், ஸேதுஃ - சேதுவுமாம்.

பொழிப்புரை :—யாதொன்று வேதங்களாகிய கோக்களுக்கு வ்ருஷபமாகச் சொல்லப்பட்டுளதோ அவ்விதுவே பதியாம் அம்ருதத்தை (மோக்ஷ அம்ருதத்தை)த் தரிக்கின்றமையின் சேதுமிதுவே.

ஸ்லோகம்.

பெயலாவிஹிதெகொஸெஸு ஹ்யதூரொஜிதி |

மேதஸாபிஹிதேகோசேப்ரஹ்மயத்பரமோமிதி

வியாக்யானம் :—மேதஸா-மாம்ஸவிசேஷத்தினால், பிஹிதே, மறைப்பட்டுள்ள, கோசே - கோசத்தில் இச்சடலத்தில, யத் - யாதொரு, பரம்ப்ரஹ்ம - பரப்ரஹ்மமுளதோ அது, ஓம் இதி - ஓம் என்பதற்குப்பொருளாம்.

பொழிப்புரை :—மேதஸால் மூடப்பட்டுள்ள இச்சடலத்தில் (ஸர்வஸாக்ஷியாய் விளங்கும்) பரப்ரஹ்மமே ஓம் என்பதனால் சொல்லப்படுவதாம், (௧௪)

ஸ்ரீலோகம்,

உதவியுடையவராகிய திருவள்ளுவர் காண்காரகாரனாகிய தயா.

சீகார ஸாவஸாநெய-கோடுசு கிவரிசீழிதா || கடு.

சதஸ்ரஸ்தஸ்யமாத்ராஸ்யுரகாரேரகாரகௌததா

மகாரஸ்சாவஸானேர்தமாத்ரேதிபரிகீர்த்திதா

வியாக்யானம் :—தஸ்ய - அந்தப்பிரணவத்திற்கு, சதஸ்ரஃ - நான்கு, மாத்ராஃ - மாத்திரைகள், ஸ்யுஃ - ஆகும், அகாரோகாரகௌ. அகார உகாரங்களும், மகாரஃ - மகாரமும், அவஸானே-இறுதியில், அர்த்தமாத்ரா - அரைமாத்திரை, இதி - என்று, பரிசீர்த்திதாஃ - சொல்லப்பட்டன.

போழிப்புரை :—அந்தப் பிரணவத்திற்கு மாத்திரைகள் நான்
காம் அகாரம் உகாரம் மகாரம் இறுதியில் அரைமாத்திரை எனச்
சொல்லப்பட்டுள்ளன. (கரு)

வீரீ உரை :—இங்கு நான்கு மாத்திரை எனக்கூறியதில் உள்ள மாத்திரை என்னும் சொல்லுக்கு. அவயவம் அதாவது அம்சம் எனப் பொருளுக்கொள்க. அல்லாவிடில் இறுதியில் அரை மாத்திரை என்றது முற்றும்.

ஸ்ரீலோகம்.

பெருவந்தியம் - பெரியதேவியின் புகழ்

மாஹ-வத)ஸுமாயதீ மஹாபூர்தஸவஸ்யா || ககா.

பூர்வத்ரபூம்சருக்வேதோப்ரஹ்மாஷ்டவஸவஸ்ததா

கார்ஹபத்யஸ்சகாயதீ கங்காப்ராதஃஸவஸ்ததா

வியாக்யானம் :—பூர்வதர-அகாரத்தில், பூர்வ - பூ என்பதும், ருக்வேத - ருக்வேதமும், ப்ரஹ்மா - ப்ரஹ்மனும், அஷ்டவஸு - எட்டிவஸுக்களும், கார்ஹபத்ய - கார்ஹபத்யமெனும் அக்ஷிரியும், காயதீ - காயதீயும், கங்கா - கங்கையும், ததா - அவ்வாதே, ப்ரதாஸஸவ - காலஸவமும் அடங்கினவாகக் கொள்க.

பொழிப்புரை :—அகரத்தில் பூ என்பதும் ருக்வேதம் ப்ர
ஹ்மர அஷ்டவஸுக்கள் காரஹபத்தியமெனும் அக்கிரீ காயத்ரீ
கங்கை காரீஸவனம் எனும் இவை அடங்கினவாகக் கொள்ளுக.

சுலோகம்.

திதீயா துலாவொவிஷ்டுநாடுபொதுஷ்டுயஜுலயா ।

யரிநாடிக்கிணாழிசூரியுதிநலவலுது ॥ க௭.

த்விதீயாதுபொவாவிஷ்டுநுத்ரோதுஷ்டுபயஜுஸ்ததா

யமுநாதகிணாக்சிம்சமாத்யந்திரஸவஸம்ருத:

வியாக்யானம் :—த்விதீயாது - இரண்டாவதாகிய உகாரமாகத் திரையே எனின், புவ: - புவ: என்பதும், விஷ்டு: - விஷ்டுவும், ருத்ர: - ருத்ரரும், அதுஷ்டுப - அதுஷ்டுப எனும் சந்தஸும், யஜு: - யஜுர்வேதமும், யமுநா - யமுநாநதியும், தகிணாக்சி - தகிணாக்சியும், மத்யந்திரஸவ: - மத்தியானஸவனமும், ஸ்ரும்த: - எனச் சொல்லப்பட்டது.

பொழிப்புரை :—இரண்டாவதாகிய மாத்திரையில் புவ: என்பதும் விஷ்டுருத்திரர்களும்துஷ்டுப்சந்தஸும் யஜுர்வேதமும் யமுநாநதியும் தகிணாக்சியும் மத்தியானஸவனமும் அடங்கிய தென்பதாம். (க௭)

சுலோகம்.

தூதீயாவுலாவலாரிநாடிதுஷ்டுயஜுலயா: ।

சுதிராஹவநீயஜுதீவலாஸுதீ ॥ கஅ.

திதீயாவலாவலாநாதுஷ்டுயஜுலயா: ॥

த்ருதீயாசஸுவஸாமாயாதித்யஸ்சமஹேச்வர:

அக்நிராஹவநீயஸ்சஜகதீசஸரஸ்வதீ

தருதீயம்ஸவநம்ப்ரோக்தம அதர்வத்வேநயந்மதம்

வியாக்யானம் :—த்ருதீயாச - மூன்றாவதாகிய மாத்திரையானது, ஸுவ: - ஸுவ: என்பதும், ஸாமாயி - ஸாமவேத வாக்கியங்களும், ஆதித்ய: - ஆதித்தியனும், மஹேச்வர: - மஹேசவரனும், அக்நி: - அக்நியாகிய ஸரஸ்வதீ, ஆஹவநீய: - ஆஹவநீயமும், ஜகதீச - ஜகதீ எனும் சந்தஸும், தருதீயம்ஸவநம் - மூன்றாவது ஸவனமுமாம், யத் - யாதொன்று, அதர்வத்வேந - அதர்வமென, மதம் - கொள்ளப்பட்டதோ.

பொழிப்புரை :—மூன்றாவதாகிய மாத்திரையில் ஸுவ: என்பதும் ஸாமவேதமும் ஆதித்தியனும் மஹேச்வரனும் ஆஹவநீய

மெனும் அக்கிரியும் ஜகதீ எனும் சந்தஸும் மூன்றாவதாகிய ஸ்யம்
ஸவனமும் அடங்கியுள்ளது யாதொன்று அதர்வமெனக் கொண்
ளப்பட்டதோ, (௧௮)

ஸ்லோகம்.

உதயி-யாவஸாநெய-பிரதாஸாவஸாரிவாகுமா ||

சயவ-பாந்திரஸம்ஸவக-பிரதாஸாவஸாரிவாகுமா ||

விராட்வஸாவஸாயுளவஸ-த-பிரதாஸாவஸாரிவாகுமா || ௨௦.

சதுர்த்தியாவஸாரிவாகுமா - நான்மூலமேலாககா

அதர்வாகிரஸம்ஸவர்த்தகோக்கிரஸம்ஸவர்த்தகா

விராட்வஸாவஸாயுளவஸ-த-பிரதாஸாவஸாரிவாகுமா ||

வியாக்யானம்:—யா - யாதொன்று, அவஸாரி - இறுதியி
லுள்ளதாகிய, சதுர்த்தி - நான்காவதான, அதர்வாகிரஸம் - அரை
மாததிரையுளதோ, ஸா - அது, ஸோமமேலாககா - சந்திரமேலாகத்
தைச சொல்லுவதாம், அதர்வாகிரஸம் - அதர்வாகிரஸமும்,
ஸ்வம்ஸவர்த்தகம் - ஸம்ஸவர்த்தகமெனும் அக்கிரிச - அக்கிரியும், மஹி-
மஹி என்பதும், விராட்-விராட் என்பவனும், ஸப்பாவஸதௌச-
ஸபயம் ஆவஸத்தியம் எனும் அக்கிரிகளும், ஸுதுத்ரு - சுதுத்ரு
எனும் நதியும், யஜ்ஞபுச்சக - யஜ்ஞங்களை புச்சமாய்க்கொண்டது
மாயுள்ளதென்பதாம்.

பொழிப்புரை:—யாதொன்று இறுதியிலுள்ள நான்காவதான
அரைமாததிரையுளதோ அதனில் சந்திரமேலாகம் அதர்வாகிர
ஸம் ஸம்ஸவர்த்தகோக்கிரி மஹர் என்பது விராட்தேவதை ஸப்பாவ
ஸத்யாக்கிரிகள் சுதுத்ரு எனும் நதவேள்வியைப் புச்சமா(வாலா)
கக்கொண்டிருத்தல் எனும் இவையடங்கியுள்ளன. (௨௦)

ஸ்லோகம்.

புரதாரகுவண-பாஸாஅதித்யாவாஸாரிவாகுமா ||

த-பிரதாஸாவஸாரிவாகுமா - நான்மூலமேலாககா || ௨௧.

பிரதாரகுவண-பாஸாஅதித்யாவாஸாரிவாகுமா

த-பிரதாஸாவஸாரிவாகுமா - நான்மூலமேலாககா

வியாக்யானம்:—பிரதார - முதலாவது மாத்திரை, ரக்த
வர்ணஸ்யாத் - சிவந்த நிறமுடையதாகும், தித்யா - இரண்டா

வதுமாத்திரை, பாஸ்வரா - மிக்கச் சொலிப்பது (சூரியன்போன்றது) த்ரிதீயா - மூன்றாவதானது, வித்யுதாபாஸ்யாத் - மின்னல் நிறமுடையதும், சதுர்த்தீ - நான்காவது மாத்திரையானது, சுக்லவர்ணீ - வெண்ணிறமானது.

பொழிப்புரை:—முதலாவதுமாத்திரை சிவந்தநிறமும் இரண்டாவது மாத்திரை சூரியநிறமுடையதும் மூன்றாவது மாத்திரை மின்னல்போன்றதும் நான்காவதுமாத்திரை வெண்ணிறமுடையதுமாம். இங்கு பிரணவத்தின் மாத்திரையளவும் மாத்திரையின் நிறமும் ஸர்வப்ரத்தியக்ஷமென்பதல்ல. மற்று யோகிகளாலேயே அறியப்படுவதென சாஸ்திரங்களின் துணிபென அறிக. (௨௧)

ஸ்லோகம்

ஜாக்ஷஜாயிராந்ஷதகொக்ஷாரொவ்யகிஷ்டிகம் ।

விஸ்வஹ்ருதக்ஷஹ்வந்விவித்ருஷ்வஹ்யாதயா ॥

ஜாக்ஷஜாயிராந்ஷதக்ஷவஹ்ருத உவ்யகெ । ௨௨.

ஜாதம்சஜாயமாநம்சததோங்காரேப்ரதிஷ்டிதம்

விஸ்வம்பூதம்சபுவனம்விசித்ரம்பஹுதாததா

ஜாதம்சஜாயமாநம்சதத்ஸர்வம்ருத்ர உச்யதே

வியாக்யானம்:—ஜாதம்ச - உண்டாகியதும், ஜாயமானம்ச - உண்டாகின்றதுமாகிய ஸகலமும், ஓங்காரே - ஓங்காரத்தில், ப்ரதிஷ்டிதம் - ப்ரதிஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளது, விசித்ரம் - விசித்திரமானதும், பஹுதா - பலவாறானதும், ஜாதம் - உண்டானதும், ஜாயமானம்ச - உண்டாகின்றதுமாகிய, விஸ்வம் - ஸகல, புவநம் - புவனமும், பூதம் - பூதமும் ஆகிய, தத்ஸர்வம் - அஃதெல்லாம், ருத்ர: - ருத்திரனென்று, உச்யசே - சொல்லப்படுகின்றது.

பொழிப்புரை:—உண்டானதும் உண்டாகிறதுமாகிய ஸகலமும் ஓங்காரத்தில் ப்ரதிஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளது விசித்திரமானதும் பலவாறானதும் உண்டானதும் உண்டாகின்றதுமாகிய ஸகல புவனமும் பூதமும் ஆகிய இவையெல்லாம் ருத்திரனென்று சொல்லப்படுகின்றது.

‘விரி’ உரை:—இங்கு சொல்லப்படுகின்றதென்பது வேதத்தில் என்பதறிக. அதாவது,

த்ரோதாக்கே: ஸ்மார்த்தவஹ்நேர் வாஸைவாகநேர்வா

[ஸமாஹிதம்]

பஸ்மாபிமந்த்ரியோமாம்து ப்ரணவேநப்ரபூஜயேத்

வியாக்யானம்:—த்ரோதாக்கே: - கார்ஹபத்தியம், ஆஹவரீயம் - தக்ஷிணாக்கிரீ எனும் மூன்றக்கிரியிலிருந்தாவது, ஸ்மார்த்தவஹ்நே: வா - ஸ்மார்த்த அக்கிரியிலிருந்தாவது, வைவாக்நே:வா - சைவாக்கிரியிலிருந்தாவது, ஸமாஹிதம் - எடுக்கப்பட்ட, பஸ்ம-விபூதியை, ப்ரணவேந - ப்ரணவத்தினால், அபிமந்த்ரிஸ - அபிமந்திரித்து, மாம்-என்னை, ய: - யாதொருவன், ப்ரபூஜயேத் - நன்கு பூஜிப்பானே.

பொழிப்புரை:—கார்ஹபத்தியம் முதலிய மூவக்கிரியிலிருந்தாவது ஸ்மார்த்தாக்கிரியிலிருந்தாவது சைவாக்கிரியிலிருந்தாவது எடுக்கப்பட்ட விபூதியை ப்ரணவத்தினால் அபிமந்திரித்து என்னை எவன் நன்கு பூஜிப்பானே. (௨௫)

ஸ்லோகம்.

தஷ்டாதுரொஹதூரிரிஹொஹநவிஷுதெ ।

ஸாலாஹெஷ்டாவவஹெஷ்டாவஸூரியாஹிதிதஸு ॥ ௨௬.

பொவிஷ்வதிமா தூரணிஸஸ-ஹெஷ்டாவிஷிஷுதெ ।

தஸ்மாத்த்ரோ பக்தோமமலோகே நவித்யதே

ஸாலாக் நேர்தாவவஹ்நேர்வா பஸ்மாநீயாபி மந்த்ரிதம்

யோவிஸிம்பதி காத்ராணி ஸஸ-ஹத்ரோபி விமுச்சயதே

வியாக்யானம்:—மம - எனக்கு, தஸ்மாத் - அவனிலும், ப்ரதா: - சிரேஷ்டனான, பக்த: - பக்தன், லோகே - உலகில், நவித்யதே - இல்லை, சாலாக்கே: - ச்ரோத்திரிய னில்லத்திலிருக்கும் அக்கிரியிலிருந்தாவது, தாவவஹ்நே:வா - காட்டுத் தீயினின்றாவது, ஆரீய - எடுத்து, அபிமந்திரம் - அபிமந்திரிக்கப்பட்ட, பஸ்ம-விபூதியை, காத்ராணி - அங்கங்களில், ய: - எவன், விஸிம்பதி - பூசிக்கொள்கின்றானே, ஸ: - அவன், சூத்ராஅபி - சூத்ரனாயினும், முச்சயதே - முக்தனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—எனக்கு அவனிலும் சிறந்த பக்தன், உலகில் இல்லை வைதிகரது இல்லத்து (அடுப்பு) அக்கிரியிலிருந்தாவது காட்டுத் தீயினின்றாவது எடுத்து அபிமந்திரித்து விபூதியை எவன்

அத்தியாயம்] மூலமும் உரையும்.

風 675

அங்கங்களில் பூசிக்கொள்கின்றாணே அவன் சூதானாயினும் முக்தி யடைகின்றான். (உசு)

ஸ்ரீலோகம்.

[illegible]

யொலிபெய்து தெரிதல் ஸ்ரீராமபெருமான் ஸ்ரீமதுமாரி: || ௨௭.

குசுபுஷ்பை: பில்வதளே: புஷ்பைர்வா திரிஸம்பவை:

யோமாமர்ச்யதே நித்யம்ப்ரணவேநப்ரியோஹிஸ: (௨௭)

வியாக்யானம்:—குசபுஷ்பை: - குச (நாணற்புல) புஷ்பங்களி
 னுலாவது, பில்வதனீ: - பில்வதளங்களினுலாவது, கிரிஸம்பவஃ -
 மலையில் தோன்றும், புஷ்பைர்வா, - புஷ்பங்களினுலாவது, மாப் -
 என்னை எவன், நித்யம் - தினநதோரும், ப்ரணவேந - பிரணவத்தி
 னுல், ஆர்சயதே - ஆர்ச்சிக்கின்றனோ, ஸ: - ஆவன், பரிய:ஹி-பிரிய
 னேயாகின்றான்.

போழிப்புரை:—குசபுஷ்பங்களினாலாவது பில்வளங்களினாலாவது மலையில் உண்டாகும் மலர்களினாலாவது எண்ணெயெவன் தினந்தோறும் பிரணவத்தினால் பூசிக்கின்றானே அவன் எண்குழப்பிரியனாகின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

புஷ்பம் பூயம் பூஜை - குயம் வாபுத்ரம் பூஜிதெவ்வா । 2ஆ.

யொடி ஞா தணவெறு ஹுஞ்செ தாடி மஹி கஹவெசு ||

புஷ்பம் பலம் ஸசூலம் வாபத்ரம் ஸஸிலமேவவா

யோதக்யாத் ப்ரணைவர்மஹ்யம் தத் கோடிகுஹிதம்பவேத்

வியாக்யானம்:—புஷ்பம் - புஷ்பமாயாவது (மாலையாவது),
பலம் - பழமாயாவது, ஸமூலம் பத்ரம்வா - வேறுடன் கூடிய
தளத்தையாவது, ஸலிலம் ஏவவா - ஜலத்தையேயாவது, யஃ -
எவன், ப்ரணர்வைய் - ப்ரணவத்தினால், மஹ்யம் - என்பொருட்டு,
தத்யாத் - கொடுப்பானோ, தத் - அது, கோடிசூரயிதம் - கோடி
பங்கதிகமாக, பவேத் - ஆகும்.

பொழிப்புரை:—மலரையாவது கணியைப்பாவது வேறுடன் கூடிய தளத்தையாவது ஜலத்தையேயாவது எவன் எனக்குப் ப்ரணவத்தினால் ஸமர்ப்பிப்பானோ அது எனக்கு கோடிபங்கதிகமாகும்.

ஸ்லோகம்.

ஈஹிம்ஸாஸுத்யஜெஷ்யம்ஸௌஹித்யநிமுஹம் । ௨௯,

யஸ்யாஸ்யப்யநம்நித்யம்ஸுரெஹஜ்ஜம்ஸுரெஹ்யம் ॥

அஹிம்ஸாஸுத்யமஸ்தேயம் ஸௌசமிந்த்ரியநிக்ரஹம்
யஸ்யாஸ்யத்ய யநம்நித்யம் ஸமேபக்தஃ ஸமேப்ரியஃ (௨௯)

வியாக்யானம்:—யஸ்ய - எவனுக்கு, அஹிம்ஸா - ஹிம்ஸை யின்மை, ஸத்யம் - பொய்யின்மை, அஸ்தேயம் - திருட்டின்மை, ஸௌசம் - சசித்தன்மை, இந்த்ரியநிக்ரஹம் - இந்த்ரியஜயம், அத்யயநம் - வேதாத்யயனம், (எனும் இவை) நித்யம் - எப்போதும் மாறாமல், அஸ்தி உஸ்தேதா, ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, பக்த: - பக்தன், ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரிய: - இஷ்டன்.

பொழிப்புரை:—எவனுக்கு அஹிம்ஸை ஸத்தியம் அஸ்தேயம்ஸௌசம் இந்த்ரியஜயம் அத்யயனம் அவை நித்தியமாயுளதோ அவன் எனது பக்தன் அவன் எனது பிரியன்.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ரெஷ்யெஷ்யாஜிஸ்தாநம்மகாவாநுஜயகெதாஹிஷ ।

ஸவராஸ்யீயாஹிஷாதிவஸ்தாநூயிவீயகெ ॥ ௩௦.

ப்ரதோஷே யோமமஸ்தாநம் கத்வாபூஜயதேதுமாம்
ஸபராம் ஸ்ரியமாப்நோதிபஸ்சாந்மயிவிஸீயதே (௩௦)

வியாக்யானம்:—ப்ரதோஷே-ப்ரதோஷகாலத்தில், ய: -எவன் மம ஸ்தாநம் - எனது இருப்பிடத்தை (ஆலயத்தை), கத்வா - அடைந்து, மாந்து - என்னையே, பூஜயதே - பூஜிக்கின்றானோ, ஸ: - அவன், பாரம் - சிறந்த, ஸ்ரியம் - செல்வத்தை, ஆப்நோதி - அடைகின்றான், பஸ்சாத் - மரித்தபின்னர், மயி - என்னிடம், விதேயதே - லயமடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—பிரதோஷகாலத்தில் எவன் என் ஆலயத்தை அடைந்து என்னையே பூஜிக்கின்றானோ அவன் சிறந்த ஐச்வரியத்தை யடைகின்றான் இறுதியில் என்னிடம் லயமடைகின்றான்.

குறிப்பு:—ஒருகாலத்தில், தேவர்களும், அசுரர்களும் திருப்பாற் கடலில் மந்தரமலையை மத்தாக நட்டு, ஆதிசேஷனை நாணுகப்பூட்டிக் கடையும்போது அக்கடலில் பஞ்சதருக்களும், காமதேனுவும், இலட்சுமியும், சந்திரனும், வெள்ளை யானையும், மற்ற மனேகமான திரவியங்களுமுண்டாயின. இவற்றை யெல்லாம் தேவர்கள் கிரகித்துக்கொண்டார்கள், அப்போது ஆதிசேடன் உபத்திரவம் பொறுக்காமல் விஷத்தினைக் கக்கவிட்டனன். அவ்விஷம் எப்பக்கத்திலும் வீசச் சமீபத்திலிருந்த விஷ்ணு கறுத்து விட்டனர். சிறிது தூரத்திலிருந்த பிரமன் புகை நிறமாயினர். உடனே தேவர்கள் பயந்து சிவபெருமானை நோக்கி முறையயிட்ட, அவர் மனமிரங்கி அவ்விஷத்தினைக் கடுகளவாக்கித் திருவமுது செய்தருளிக் கண்டத்தினிறுத்திக் கொண்டனர். இவ்விஷமுண்டான காலம் திரயோதசி தினம் இரஜனி முகவேளை அதாவதுமஞ்சள் வெயில் காய்கிற சாயுங்காலம். இக்காலமே பிரதோஷகாலம்.

இப்பிரதோஷகாலத்தில் தேவர்கள் முதலியவர்கட்கு இடபவாகன ருடராய்ச் சூலஞ்சுழற்றி யொருசாமம் திருநடனஞ் செய்து அனுக்கிரகித்த தென்றும், அஸ்தமித்த மூன்றே முக்கால் நாழிகையாகிய பிரதோஷகாலம் பார்த்த சிவதரிசனத்திற்குப் பரியாய பட்சகால மெனவும் சொல்லப்படும். இப்பிரதோஷகால நிர்ணயமானது சிவாலயங்கட்கும், சிவதரிசனம் பண்ணுகிறவர்களுக்கும், விரதமனுஷ்டிப் பவர்கட்கும், ஆத்மார்த்த பூசை பண்ணுகிறவர்கட்கும் விதித்திருக்கின்றது. பிரதோஷகாலத்தில் பிரமவிஷ்ணு முதலிய தேவர்களெல்லோரும் சிவபெருமான் சந்நிதியிலிருப்பார்க ளாகையால், அந்த வேளையில் சிவபெருமான் ஆலயத்தை நீங்கி வேறு ஆலயத்திற்குப் போகிறவர்கள் நரகத்தினையே யடைவார்கள். விநாயகர், சுப்பிரமணியர், அம்பாள் இவர்கட்கும் சிவபெருமானுக்கும் சிறிதும் பேதமின்மையால் இவ்வாலயங்கட்குப் பிரதோஷகாலத்தில் போய்த்தரிசிக்கலாம். இப்பிரதோஷ காலத்தில் சிவாலயத்தில் ஒருதீபமேற்றி வைக்கின்ற

வர்களடையும் பலனை அம்மம்மா! ஆதிசேடனானும் சொல்ல முடியாதெனின் அனேக தீபமேற்றி வைப்போர் அடையும்பலனை யாரெடுத்துச் சொல்லவல்லவர். அச்சிவமாகவே விளங்குவார்களே யல்லது வேறில்லை. பிரதோஷ காலத்தில் நந்தியம்பெருமான் கழுத்தில் ஒரு மாலைபிடுவோர் சிவசாயுச்சியமே யடைவர். பிரதோஷகாலத்தில் நந்திதேவராகிய இடபதேவருடைய இரண்டு கொம்புகளின் மத்தியில் சிவலிங்க தரிசனஞ்செய்தல் வேண்டும். விஷ்ணுண்டகாலம் சனிக்கிழமை யானதினால், 'சனிப்பிரதோஷம் மிகுந்த சிறப்புடைத்து. பிரதோஷ காலத்தில் சோம ருத்திரமாகப் பிரதட்சணஞ் செய்யவேண்டும்.

அதாவது முதலில் நந்திதேவரைத் தரிசித்துக்கொண்டு, அங்கிருந்தவண்ணமே இடமாகச்சென்று சண்டேசுர நாயனரைத் தரிசித்துச் சென்றவழியே திரும்பிவந்து மறுபடி நந்திதேவரைத் தரிசித்து, பின்பு சிவலிங்கந்தரிசனஞ் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு ஒரு பிரதட்சணம் செய்தால் அனந்த பலனுண்டு. ஒருவன் இவ்விரதத்தினை எக்காலமும் அனுஷ்டித்து வருவானாயின் அவனுக்கு மறுசென்மமில்லை. ஒருவன் தான் வாழும் ஊரிலுள்ள சிவாலயத்தில் பிரதோஷ தரிசனம் செய்யாது அன்னம், உண்ணுவானேயானால் அவ்வன்னம் மலத்துக்குச் சமானமாகும். அவனுக்கு ஆபத்துகள் அடிக்கடிநேரிடும். நானுக்குநான் குடும்பம் க்ஷணித்து விடும். முடிவில் அவமானமான மாணவேந்தின்பட்டு இறந்தபின் நரநத்தினையே யடைவன். பிரதோஷத்தினைத் தன்னாலியன்றளவு திரவிய சகாய்த்தால் நடத்துபவனும், அதற்கு உதவிசெய்பவனும், அக்காலத்தில் தீபம் வைப்பவனும், அக்காலத்தில் தரிசிப்பவனும் அடையும் பலன் ஒரு சிவாலயத்தினை நூதனமாகப் பிரதிஷ்டை செய்ததனுண்டாகிய பெரும் புண்ணியத்தினை யடைவார்கள். இத்தகைய அருமையான உயர்ந்த பிரதோஷத்தினுக்கு இடையூறு செய்பவர்கள் அடையும் கதியினை இவ்வளவெனச் சொல்லமுடியாது. கோடானு கோடிகாலம் நரகத்தில் வீழ்ந்து துன்பத்தையே யனுபவிப்பார். ஒருவனுக்கு நல்லமனைவியேண்டு மாயினும் பிரதோஷ தரிசனமே செய்துவரல் வேண்டும்.

இப்பிரதோஷம் சுக்கிலபட்சம் திரயோதசியாவது, இருஷ்ண பட்சம் திரயோதசியாவது உதயாதி உதயாந்தம் அறுபது நாழிகையிருப்பது உத்தமம். உதயாதி முப்பது நாழிகையிருப்பது மத்திமம். உதயாதி இருபத்தாறேகால் நாழிகைக்குமேல் ஒரு வினாடியாவது இருப்பது அதமம். துவாதசிகலந்த திரயோதசி பென்பது முதலில் துவாதசி முப்பது நாழிகைக்குமேல் திரயோதசி பிரவேசித்து மறுநாள் இருபத்தாறேகால் நாழிகை யிருக்குமேயானால் முதலில் பிரதோஷ கிரியைகள் நடத்தவேண்டியது, ஒருவேளை மறுநாள் உதயாதி இருபத்தாறேகால் நாழிகைக்கு மேல் ஒருவினாடி நாழிகையாவது இருக்குமேயாகில் அன்றைய தினமே நடத்தவேண்டியது. திரயோதசி உதயாதி இருபத்தாறேகால் நாழிகை முதல் இராத்திரி மூன்றேழுமுக்கால் நாழிகைவரைக்கும் நாழிகை ஏழரை. இந்த நாழிகை ஏழரையில் ரஜனிமுக காலத்தில் சம்பவிக்கும் பிரதோஷ காலத்தினை யொப்புக்கொள்ள வேண்டியது. நாள் ஒன்றிற்கு முகூர்த்தம் பதினாறு இவற்றுள் மத்தியான முகூர்த்த மெட்டு, மத்தியான முகூர்த்தமெட்டில் உதயாதி முதல் ஏழு முகூர்த்தத்தைக் கழித்து எட்டாவது முகூர்த்தம் பிரதோஷ காலமாம். இந்தமுகூர்த்த மூன்றேழுமுக்கால் நாழிகையை மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கப்பிரிவு ஒன்றுக்கு நாழிகை ஒன்றேகால் இம்மூன்று பிரிவுகளில் முதற்பிரிவிற் பிரதோஷம் நடத்துவது உத்தமம். இரண்டாம் பிரிவில் நடத்துவது மத்திமம், மூன்றாவது பிரிவில் நடத்துவது அதமம். இம்மூன்று பிரிவினால் உண்டாகும் பயன் ஒன்றுக்கொன்று பேதித்ததல்ல. பிரதோஷ மென்றால் முற்பவத்திற்செய்த தோஷ நிவாரணம், அல்லது இராத்திரியின் முன்காலம் அதாவது ரஜனிமுகவேளை மஞ்சள் வெயில் காய்கிரசமயம்.

ஸ்ரீலோகம்.

കുളിപ്പറമ്പ് - കുളിപ്പറമ്പ് - കുളിപ്പറമ്പ് - കുളിപ്പറമ്പ് - കുളിപ്പറമ്പ്

ஊடுகிற ஊடுவழி தவறாமல் மாய்வு-ஓஜயகிராம் நுஸி.

சுரமூவகொவிசெஷணலாடுகிஊதுலாடுபி, பம் || நட.

அஷ்டம்பரம்ச சதுர்தஸ்யாம் பர்வணோபயேரமி

புதிதான ஸர்வாங்கோ ய:பூஜயதிமாம்மிசி

க்ருஷ்ணபஞ்சு விசேஷஞ்ஞாஸமேபக்த: ஸமேப்ரிப: (௩௨)

வியாக்யானம்:—அஷ்டம்யாம் - அஷ்டமியிலும், சதூர்த்தஸ்யாம் ச - சதூர்த்தசியிலும், உபயோ அபி பர்வணை: - இரண்டு பருவங்களிலும் (பூர்ணிமை அமாவாஸ்யைகளிலும்) விசேஷேண-விசேஷமாக, க்ருஷ்ணபக்ஷ - க்ருஷ்ணபக்ஷத்திலும், பூதி பூதிதஸர்வாங்க: - தேகமுழுதும் விபூதி பூசியவனாய், நிசி-இரவில், மாம்-என்னை, ம: - எவன், பூஜயதி-பூஜிக்கின்றானோ, ஸ: - அவன், மே-எனக்கு, பக்த: - பக்தன், ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரிய: - இஷ்டன்.

பொழிப்புரை:—அஷ்டமியிலும் சதூர்த்தசியிலும் இருபர்வங்களிலும் விசேஷமாக க்ருஷ்ணபக்ஷத்திலும் உடம்புமுழுதும் விபூதிபூசியவனாய் எவன் என்னை இரவில் பூஜிக்கின்றானோ அவன் எனது பக்தன் அவன் எனது பிரியன்

ஸ்லோகம்.

வணகாடிஸூராவொடுவெடிவய:வ-ருஜயதிரோகிஸி |

வொராவாரொவிஸொஷணவொஷெகூநநஸ்யுகி || ௩௩.

ஏகாதச்யாமபோஷ்யைவ ய: பூஜயதிமாம்நிசி

ஸோமவாரே விசேஷேண ஸமேபக்தேந நச்யதி

வியாக்யானம்:—ஏகாதச்யாம் - ஏகாதசியில், உபோஷ்ய ஏவ - உபவாஸமாகவே யிருந்தும், விசேஷேண - விசேஷமாக, ஸோமவாரே - ஸோமவாரத்திலும், நிசி - இரவில், ய: - எவன், மாம் - என்னை, பூஜயதி - பூஜிக்கின்றானோ, ஸ: - அவன், மே - எனது, பக்த: - பக்தன், நநச்யதி - கேட்டை, அடைகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—ஏகாதசியில் உபவாஸமிருந்தும் விசேஷமாக ஸோமவாரத்தன்றும் இரவில் எவன் என்னைப் பூஜிக்கின்றானோ அவன் என் பக்தன் ஜனனமரணக் கேட்டையடைகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

(௩௩)

வொஷாடிவெகெஷ்வாவபெடிவொஷெகூநநவாவந: |

வொஷ்வாடிவெகெஷ்வாவபெடிவொஷ்வாவந: || ௩௪ ||

பஞ்சாஸ்ருதத: ஸ்நாபயேத்ய: பஞ்சகவ்யேநவாபுந:

புஷ்போதகை: குசஜலை ஸ்தம்மாந்நாந்ய: ப்ரியோமம

அத்தியாயம் 7

முலமும் உரையும்.

旭 葵 苑

வியாக்யானம்:—ய: - எவன் என்னை, பஞ்சாம்ருதை: - பஞ்சாமிருதங்களாலும், பஞ்சகல்பேநவா - பஞ்சகல்பத்தினாலும், புஷ்போததை: - மலர்த் தீர்த்தங்களாலும், குசஜலை: - தர்ப்ப தீர்த்தங்களாலும், ஸ்நாபயேத் - ஸ்நானம் செய்விப்பானே, மம - எனக்கு, தஸ்மாத் - அவனிலும், அந்ய: - அந்நியனுடைய, ப்ரிய: பிரியன், ந - இல்லை.

பொழிப்புரை:—எவன் என்னைப்பஞ்சாம்ருதங்களினாலும்பஞ்ச கவ்யத்தினாலும் புஷ்ப தீர்த்தங்களினாலும் தர்ப்ப தீர்த்தங்களினாலும் ஸ்நானம் செய்கிறாரோ எனக்கு அவனிலும் அந்நியனாகிய பிரியன் இல்லை. (௩௪)

ஸ்ரீலோகம்.

பயலாஸவி-ஷாஹாவிய-நெக்சு-ஸஸநவா ।

வகூழிவயஜெநாவிநாசிகெஹஜயெநவா ||

மய்யொடிகெ நவாஜோயொரூடி, 8 ஆகி 20 மூரது.

சுவிஷ்வெய்துதொநாநடுக்கூரிதியதொ88

原 野。

பயஸாஸர்பிஷாசாபி மதுநேக்ஷாரஸேநவா

பக்வரம்ரபல ஜேநாபிநாரி கேளஜலேநவா

கந்தோதகே நவாமாயோருத்ரமந்த்ரம் ஸமுச்சரந்

அபிஷிஞ்சேத்ததோநாந்யஃ கஸ்சித் ப்ரியதமோயம

வியாக்யானம்:—பயஸா - பாலினாலும், ஸர்பிஷாச - நெய்யினாலும், மதுநா அபி - தேனினாலும், இக்ஷரஸேநவா, - கரும்புச்சாறினாலும், பக்வாம்ரபலஜேந அபி - பக்வமாகிய மாங்கனியின்ரஸத்தாலும், நாரிகேளஜலேந வா - இளநீராலும், கந்தோத கேநவா - சந்தனத்தி பரிமள தீர்த்தத்தாலும், ருத்ர மந்த்ரம் - ருத்ர மந்திரத்தை, ஸமுச்சாரந் - உச்சரித்துக்கொண்டு, ய: - எவன், மாம - என்னை, அபிஷிஞ்சேத் - அபிஷேகம் செய்வானோ, தத: - அவனிலும், அந்ய: - அந்நியனாகிய, கச்சித், - ஒருவனும். மம - எனக்குப் பரியதம்: - மிக்கப்பிரியன், ந - இல்லை.

போழிப்புரை :—பாலினாலும், நெய்யினாலும், தேனினாலும், கரும்புச் சாற்றினாலும், பக்குவமாகிய மாங்கனியினாலும், இளநீராலும், சந்தன பரிமாள் தீர்த்தத்தாலும் ருத்திர மந்திரத்தை உச்சரி

ப்ருஹத்ரதந்தரம் வாமதேவ்யம் தேவவ்ரதாநிச
தத்யோகபாஜ்யதேஹாம்ஸ் சயோகாயதிமமாக்ரத:
இஹஸ்ரீயம் பராம்பூக்த்வா மமஸாயுஜ்யமாப்துயாத்

வியாக்யானம்:—ப்ருஹத்ரதந்தரம் - ப்ருஹத்ரதந்தரம் எனும்
வேதபாகத்தையும், வாமதேவ்யம் - வாமதேவ் எனும் மந்திரபாகத்
தையும், தேவவ்ரதாநிச - தேவவ்ரதமந்திரங்களையும், தத்யோக
பாஜ்யதேஹாம்ஸ் - அதன் ஸம்பந்தமாகப் பூஜிக்கப்படும் தேஹங்
களையும், மம - எனக்கு, அக்ரத: - எதிரிலிருந்து, ய: - எவன்,
காயதி - ஒதுகின்றானோ, அவன், இஹ - இங்கு, பராம் - சிறந்த,
ஸ்ரீயம் - ஐச்வரியத்தை புக்த்வா - புசித்து (பின்னர்) மம - எனது,
ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்யத்தை, ஆப்துயாத் - அடைவான்.

பொழிப்புரை:—ப்ருஹத்ரதந்தர மந்திரத்தையும் வாமதேவ
மந்திரத்தையும் அதனில் பிரதிபாதிக்கப்படும் தேகங்களையும்
என்னெதிரில் எவன் ஒதுத் துதிக்கின்றானோ அவன் இங்கு உத்தம
மாகிய ஐச்வரியத்தைப் புசித்துப் பின்னர் என்னை யடை
கின்றான் (௩௭௯)

ஸ்லோகம்.

ஸாஸ்வாஸ்யாஹிணாநுயொஜவெஹித்யுஸிபாநுத:
ஸூதாய-ஐஸிவாஸ்யாஹிணொகெஸிவீயதெ || சம.

ஸாஸ்வாஸ்யாதிமந்த்ரார் யோஜபேதந்தியம்மமாக்ரத:
மத்ஸாயுஜ்யமவாப் நோதிமமலோகே மஹீயதே

வியாக்யானம்:—ஸாஸ்வாஸ்யாதி மந்த்ரார் - ஸாஸ்வாஸ்ய என்
பது முதலிய மந்திரங்களை, ய: - எவன், மம - எனக்கு, அக்ரத: -
எதிரில், ந்தியம் - தினந்தோறும், ஜபேத் - ஜபிப்பானோ, அவன்
மம - எனது லோகே, உலகில் மஹீயதே - பூஜிக்கப்படுகின்றான்.
மத்ஸாயுஜ்யம் - எனது ஸாயுஜ்யத்தையும் - அவாப்நோதி அடை
கின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஸாஸ்வாஸ்யம் முதலிய மந்திரங்களை எவன்
எனக்கெதிரிலிருந்து தினந்தோறும் ஜபிக்கின்றானோ, அவன்
எனது உலகில் பெருமை பெறுவதும் தவிர என்னோடு ஸாயுஜ்யத்
தையும் அடைக்கின்றான். (௪௦)

ஸ்ரீலோகம்.

ஐதீயொமொசியாபெபூதூண்வனவரவயகுவொடிஹ ,
லவககாரிபுடொரிதகூக்சிநடுதாதகிஹலி ' சக.

பக்தியோகோமயாப்ரோக்த: எவம் ரகுசுலோத்வஹ
ஸர்வகாமப்ரதோ மர்த்ய: கிமந்யத்ச்ரோது மிச்சலி

வியாக்யானம்:—ரகு குலேத்வஹ - ரகு குலத்தைப் பெருமைப்படுத்துவோனாகிய ஓ ராம, ஏவம்-இவ்வாறு, அமர்த்யம் - நித்தியமாயுள்ளதும், ஸர்வகாமப்ரத: - ஸகல கோரிக்கைகளையும் தருவதமாகிய, பக்தியோக: - பக்தியோகமானது, மயா - என்னால், ப்ரோக்த: - சொல்லப்பட்டது, அந்யத் - இன்னம் வேறு, கிம் - எதனை, ச்ரோதும் - சிவணம் செய்ய, இச்சலி - இச்சிக்கின்றனை.

பொழிப்புரை:—ஓராகுருல சரேஷ்டனே இவ்வாறு நித்தியமும் ஸகல காமங்களையும் தருவதுமாகிய பக்தியோகமானது என்னால் சொல்லப்பட்டது இன்னம் யாதைக்கேட்க விரும்புகின்றனை.

(சுக)

பதினேந்தாம் அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

தோதகாரி நிரூபணம்.

ஸ்ரீராம உவாச - ஸ்ரீராமர் சோன்னதாவது.

ஸ்ரீலோகம்,

ஹவெந்நாக்கோமெ-பாயலுபாலுதிம-ஹாஹு-கீ ।
தத்ராபிகாரிணஸ-புஹிதத்ரெஸ-ஸபொஹாநு ॥ க.

பகவத்மோகூத மார்தோயஸ்த் வயாஸம்ப குதாஹ்ருத:
தத்ராதிசாரிணம் ப்ருஹிதத் ரமேஸம்ஸயோமஹார்

வியாக்யானம்:—பகவத் - ஓபகவணே! த்வயா - உம்மால் ய: - யாதொரு, மோக்ஷமார்க: - மோக்ஷமார்க்கமானது, ஸம்பத் - ஸங்கு, உதாஹ்ருத: - சொல்லப்பட்டதோ தத் - அதனில் அது.

நடிகை

பொழிப்புரை:—இ பகவனே உம்மால் யாதாமொரு மோகங்
மாரக்கம் நன்கு சொல்லப்பட்டதோ அதனில் அதிகாரியைச்
சொல்லும் அதனில் எனக்கு மிகவும் ஸந்தேஹமுள்ளது. (க)

ஸ்ரீலோகம்.

ஸவனவா துாயிகாஸ்ஸொஹாநுவிதிக் கதம்மந ।

ப்ரஹ்மசூத்ர விஸுய்ஸூத்ரார: ஸ்த்ரியஸ்சாத் ராகிகாமிணி
 ப்ரஹ்மசாரீக்ருஹஸ் தோவா துபநீதோதவாத்விஜ:
 வநஸ்தோவா மவநஸ்தோவாயதி: பாசுபதவ்ரதீ
 பஹுநாத்ரகி முக்தேந யஸ்யபக்திஸ்யிவாரசநே
 ஸஹவாத்ராகி காரீஸ்யாந்நாந்யசித்த: கதம்சந

P5

பொழிப்புரை:—இதனில் ப்ராஹ்மண ஷத்திரியவைசிய ருத்
ரர்களும் ஸ்திரீகளும் அதிகாரிகளாம் ப்ரம்மசாரீ, கிருஹஸ்தன்,
உபநயனமாகாத பிராஹ்மணன், வானப்பிரஸ்தன், வனத்திலில்லா
தவன், ஸந்நியாஸி பாசுபதவ்ருதமுடையோன் ஆகிய இவர்கள் அதி
காரிகளாம். மிக்கக்கூறுவதேன் எவனுக்குச் சிவார்ச்சனையில்
பக்தியுளதோ அவனே மோக்ஷமார்க்கத்தில் செல்லத்தக்கவன்
வேறுசித்த முடையோனல்ல. (ச)

ஸ்லோகம்.

ஜயொந்நோஸ்யிரொஜிஞ்சொநிஸ்ஸௌஹக்ருவந்நிதஃ ||

சுஜோவஹாஸாவதூஸூஹஞ்சிரஹ்ராக்ஷயாரிணஃ |

விம்மிநொய்யுவாஹிஷிதெநெநயாத்ராயிகாரிணஃ || ௩.

ஜடோந் தாபத்ரோமுகோ நிஸ்ஸௌச: கர்மவர்ஜித:

அஜ்ஞோபஹாஸாபக்தாஸ்ய பூதிருத்ராக்ஷதாரிண:

விங்கினோயஸ்சவாத வேஷ்டிதேநையாத்ராதிகாரிண:

வியாக்யானம்:—ஜட:—மஹாமுடன், அந்த:—குருடன், பதிர்:—
செவிடன், முக:—ஊமையன், நிஸ்ஸௌச:—ஸ்நானம்முதலிய செளச
மில்லாதவன், கர்மவர்ஜித:—விதிக்கப்பட்ட கர்மானுஷ்டானங்களில்
லாதவன், அஜ்ஞோபஹாஸாபக்தாஸ்ச—அதுக்ரஹத்திற்குத் தக்க
முடர்களிடம் கருணையின்றி ஏளனம் செய்வோர் பக்தியில்லாத
வர், பூதிருத்ராக்ஷதாரிண:—விபூதிருத்ராக்ஷதாரிகளாகிய, விங்
கின:—சிவசின்னம் தரிப்பவர்களை, யச்ச—எவன், த்வேஷ்டி—துவே
ஷிக்கின்றானோ, தே—இவர்கள், அத்ர—மோக்ஷமார்க்கத்தில்,
அதிகாரிண: ௩—அதிகாரிகளல்ல.

பொழிப்புரை:—மஹாமுடன், குருடன், செவிடன், ஊமை
யன், ஸ்நானாதி செளசமில்லாதவன் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களை
அனுஷ்டியாத வ்ராத்தியன் முடர்களிடம் கருணையின்றி ஏளனம்
செய்வோன், பக்தியில்லாதவன், விபூதிருத்திராக்ஷதாரிகளான சிவ
சின்னகாரர்களை துவேஷிப்பவன் ஆகிய இவர்கள் இதனில்
அதிகாரிகளே யல்ல. (௩)

ஸ்லோகம்.

யொநிம்மாஸாவாஸாவதஹ்ருதஹிஷிதநாஸிவ |

விஹ்வாவாஸநஹ்ருதஜதகொபிஸதெநாஸி || ௪.

போமாம்குரும் பாசுபதம்வ்ரதம்த்வேஸ்டிராதிப
விஷ்ணும்வாஸநமுச்யேத ஜந்மகோடிசகதாபி

வியாக்யானம்:—ய: - எவன், மாம் - என்னையாவது, குரும் - தனது குருவையாவது, பாசுபதம் வ்ரதம் - பாசுபதவ்ருதத்தை யாவது, விஷ்ணும்வா - விஷ்ணுவையாவது, த்வேஸ்டி - துவேஷிக்கின்றானே, நராதிப - ஓ அரசனே, ஸ: - அவன், ஜந்மகோடிசகத: அபி - ஜந்மகோடி சதங்களாலும், நமுச்யேத - முக்தியடையமாட்டான்.

போழிப்புரை:—எவன், என்னையாவது தனது குருவையாவது பாசுபதவ்ருதத்தையாவது விஷ்ணுவையாவது துவேஷிக்கின்றானே ஓ அரசனே அவன் கல்பகோடி சதங்களாலும் முக்தியடையான்.

ஸ்லோகம்.

கடுநககரீ-ஸுநூவிஸிவஜ்ஞாநவிவஜி-ஃ. |

ஸிவஹிஸிவீநஸுஸாஸாரீ-நவரீ-ஃ. || எ.

அநேக கர்மஸக்தோபி ஸிவஜ்ஞானவிவர்ஜித:
ஸிவபக்திவிஹீநஸ்ச ஸம்ஸாரீநைவ முச்யதே

வியாக்யானம்:—அநேக கர்மஸக்த: அபி - பல கர்மங்களை அநுஷ்டிக்கின்றவனாயினும், ஸிவஜ்ஞான விவர்ஜித: - சிவஜ்ஞானமில்லாதவனும், ஸிவபக்திவிஹீநஸ்ச - சிவபக்தியில்லாதவனுமான ஸம்ஸாரீ - ஸம்ஸாரியானவன், நமுச்யதே ஏவ - முக்தியடைக்கின்றதில்லை.

போழிப்புரை:—பற்பல கர்மங்களை யநுஷ்டிக்கின்றவனாயினும் சிவஜ்ஞானமும் சிவபக்தியுமில்லாத ஸம்ஸாரியானவன் முக்தியடைக்கின்றதே யில்லை. (எ)

ஸ்லோகம்.

சுலகூ-ஹஸு-நயெகூ-வெவிகூ-ஃ. |

ஹஸு-நயெகூ-வெவிகூ-ஃ. || அ.

ஆனந்த: பலஸககேநபேதவ வைதிககர்மணி
த்ருஷ்டமாந்ர பலாஸ்தேது நமுத்தாவதிகாரிண:

வியாக்யானம்:—யேது - எவர்கள், பலஸங்கேத - பயனின் விருப்பத்தினால், அவைதிக கர்மணி - அவைதிக (வேதவிரோத) மாகிய கர்மத்தில், ஆஸக்தா: - பிரவர்த்திக்கின்றவர்களை, த்ருஷ்ட மாத்ரபலா: - பிரத்தியக்ஷப்பயன் மாத்திரத்தை யுடையவர்களாகிய, தேது - அவர்களோடுவெனின், முக்தேள-முக்தியினில், அதிகாரிண: - அதிகாரிகளால்.

பொழிப்புரை:—எவர்கள் பயனின் விருப்பத்தினால் வேத விரோதமாகிய கர்பங்களில் செல்லுகின்றனரோ அப்போதே காணப்படுவதாகிய பிரத்தியக்ஷமாத்திரப் பயனையுடையவர்களாகிய அவர்கள் முக்திக்கு அதிகாரிகளல்ல. (அ)

ஸ்ரீலோகம்.

கவிஞர்களுடைய கையாணிச் செய்வம் பற்றிக் கெ.

பெரியவனின் தாக்கம் உயர்ந்ததே நம்முடையது || சு.

அவிழுந்தேத் வாரகாயாம் ஸ்ரீசைலே புண்டரீககே
தேஹாந்தேதாரகம் ப்ரஹ்மலபதே மதனுக்ரஹாத்

வியாக்யானம்:—அவிமுக்தே - காசியிலாவது, த்வாரகாயாம் - துவாரகையிலாவது, ஸ்ரீசைலே - ஸ்ரீசைலத்திலாவது, புண்டரீகே - சிதம்பரத்திலாவது, தேஹாஸ்தே-மரித்தால், மதனுக்ரஹாத் - என்னுடைய அதுக்கிரஹத்தினால், தாரகம் ப்ரஹ்ம - தாரகப்ரஹ்மத்தை (மோக்ஷமேதுவாகிய பிரணவப்ரும்மோபதேசத்தை) லபதே - பெறுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—காசியிலாவது துவாரகையிலாவது ஸ்ரீசைலத்திலாவது சிதம்பரத்திலாவது மரிப்பவன் எனது அனுகிரஹத்தால் தாரகப்ரம்மோபதேசத்தைப் பெறுகின்றான். (கூ)

குறிப்பு:—தாரகம் = ஓம், இது பிரணவம், பிரணவமாவார்
சிவபெருமான் “அகாரம் பரஹ்மாணம்” “உகாரம் விஷ்ணு”
“மகாரம்ருத்ரம்” “ஓங்காரம்ஸர்வேசுவரம்” என்னும் நிருவஹ்
மோத்தரதாபிந்யுப சிஷத்தால் அறிக. “அத்ரஹி ஜந்தோர்
முமூர்ஷோ” எனும் ஜாபாலோபநிஷத் வாக்க்யத்தால், பிரானோத்
கிரமணகாலத்தில், காசிப்பதியின் கண்ணே மூர்ச்சிதர்களாகிய

ஸ்வபிரணிகளுக்கும் ஸ்ரீ நுதரபகவான் தார்கமாகிய பிரணவத்தை யுபதேசிக்கிறாரென்பதாலு முணர்க.

ஸ்லோகம்.

யஸ்ய ஹஸ்தௌ உபாபௌ உபநிஸ்தௌ வஸ்யஸ்யதம் ।

விடிநா தவஸூகீ-கி-ஃஸூவா தீய-ஃமஹிஸூ-ஃதெ ॥ க௦.

யஸ்ய ஹஸ்தௌ ச பாதௌ ச மநஸ்யைவ ஸஸ்யதம்

வித்யாதபஸ்ச கீர்த்திஸ்ச ஸதீர்த்தபலமஸ்துதே

வியாக்யானம்:—யஸ்ய - எவனுக்கு, ஹஸ்தௌ - கைகளும், பாதௌ - கால்களும், மநஸ்ச - மனமும் ஸஸ்யதம் - மிக்க அடக்கங் கொண்டுள்ளனவோ, வித்யா - வித்தையும், தபஸ்ச - தவமும், கீர்த்திஸ்ச - கீர்த்தியும் (ஸாத்விகமாயுள்ளதோ), ஸ - அவன், தீர்த்தபலம் - தீர்த்த பயனை, அஸ்துதே - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—எவனுக்கு கை, கால், மனம் இவை மிக்க அடக்கமுள்ளனவாகவும் வித்தை, தவம், கீர்த்தி இவை ஸாத்விகங்களாகவும் இருக்கின்றனவோ அவனே தீர்த்தபயனை அடைகின்றான். (௧௦)

நுட்பம்:—பூர்வம் காசிமுதலிய இடங்களில் மரிப்பவனுக்கு மோக்ஷ ஹேதுவாகிய தாரகப்ரஹ்மபதேசம் செய்யப்படுகின்றதாகச் சொல்லப்பட்டதானது காசிமுதலிய இடங்களில் பாவங்களைச் செய்துக்கொண்டு நியமம் தவமி மரிப்பவனுக்கும் நிகழுமோ எனும் சங்கை நிகழ இந்த சுலோகத்தினால் அவ்வுண்மை உபதேசிக்கப்பட்டது. அதாவது காசிமுதலிய இடங்களிலிருந்து கொண்டு விதிவழி நடப்பவனுக்கு அதோகதிகேய யன்றி வேறில்லை என்பதே இவ்வுண்மையானது.

சுஸந்தௌ நவாஸகாஸுராவேஷாஃம-ஃ ।

கீகடெ நவாஸகாஸீ ம-ஃவ்யு-ஃமாரவாஹிநீ ॥

அவர்கள் காசியில் விதிமுறை வழி ஆகார வியவஹாரங்களில் உழன்றுகொண்டு வலிக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு காசிராகத்திற்கு சமானமாகவும் கங்கை அக்ரி யாற்றிற்கு சமானமாயும், ஆகின்றது. என்பது முதலிய வரக்கேயங்களால் காசிகாண்டம் முதலிய இடங்களில் உபதேசிக்கப்படுகின்றது, (௧௦)

ஸ்லோகம்.

விபுலாநாம்பநீதஸ்யுயிரொவநாஹுத: ।

நாபிவாஹாரபெடிஹவாபரிநயநாடிதே ॥ கக.

விப்ரஸ்யாதுபரீதஸ்ய விதிரேவமுதாஹுத:

நாபிவாஹாரபெடிஹவாபரிநயநாடிதே

வியாக்யானம்:—அதுபரீதஸ்ய-உபநயனமாகாதவனான, விப்ரஸ்ய - அந்தணனுக்கு, ஏவம்-பின்வருமாறு, விதி: - விதியென்று, உதாஹுத: - உதகரிக்கப்பட்டது, ப்ரஹ்ம-வேதத்தை, ஸ்வதாரி நயநாடிதே - உபநயன ஸம்ஸ்காரமின்றி, ந அபிவாஹாரபெடி - சொல்லக்கூடாது.

பொழிப்புரை:—உபநயனம் பெறாத அந்தணனுக்குப் பின் வருமாறு விதியாம். வேதத்தை உபநயன ஸம்ஸ்காரம் பெறாமல் சொல்லக்கூடாது.

ஸ்லோகம்.

ஸஸ-ஓடி, ணஸிஷாவடிவாஹுடிநஜாயதே ।

நாபிஸாகீய-ஓநய்யாநெஸவ-ஓணவாயிகாரிண: ॥ கஉ.

ஸஸ-ஓத்ரேணஸஸ்தாவத் யாவத்வேதேநஜாயதே

நாமஸங்கீர்த்தநே த்யானேஸர்வ ஏவாதிகாரிண:

வியாக்யானம்:—எவன், யாவத்-எதுவரையில், வேதாத் - வேதத்தால் (உபநயனச் சடங்கால்), ந ஜாயதே - பிறக்கின்றதில்லையோ (ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டவனாகவில்லையோ) தாவத்-அதுவரையில், ஸ: - அவன், ஸ-ஓத்ரேண - சூத்திரானே, ஸம: - ஸமனமுள்ளவன், நாமஸங்கீர்த்தநே - நாமோச்சாரணத்திலும், த்யானே - தியானத்திலும், ஸர்வே ஏவ - எல்லோருமே, அதிகாரிண: - அதிகாரிகளாகின்றனர்.

பொழிப்புரை:—எவன் எதுவரையில் உபநயன ஸம்ஸ்காரம் பெறவில்லையோ அதுவரையில் சூத்திரனுக்கு கிகரம். நாமோச்சாரணத்திலும் தியானத்திலும் எல்லோருமே அதிகாரிகள். (கஉ)

ஸ்லோகம்.

ஸஸ்ஸாராநுபுஷ்டிகஜஞ்சுஸிவதாநாதித்யாவநாக்
யபாநாந் தவொவொய்யநுபுஷ்டிகஜா ।

ஸஸ்ஸாராநுபுஷ்டிகஜஞ்சுஸிவதாநாதித்யாவநாக் ॥ ௧௩.

ஸஸ்ஸாராநுபுஷ்டிகஜஞ்சுஸிவதாநாதித்யாவநாக்

யதாதானந்தபோ வேதாத்யயநம்சார்யகர்மவா

ஸஸ்ஸாராநுபுஷ்டிகஜஞ்சுஸிவதாநாதித்யாவநாக்

வியாக்யானம் :—ஜந்து : ஜீவன், சிவதாதாத்யயநம் -
சிவனோடு தாதாதாத்யயநத்தியானத்தினால், ஸஸ்ஸாராத்-ஸஸ்ஸாரத்தி
னின்றும, முச்யதே - முக்தியடைகின்றான், யதாதானம் - விதிப்
படியுள்ள தானம், தப : தவம், வேதாத்யயநம்ச - வேதாத்யய
யனமும், அந்யகர்மவா - மற்றுமுள்ள புண்ணிய கர்மமும், ஸா
தா - எப்போதும், த்யானகர்மண : தியானத்தினாலும் கர்மா
வுக்கு, ஸஸ்ஸாராநுபுஷ்டிக - ஆயிரத்திலேயும் அம்சத்திற்கும், ந
ஹந்தி - அந்நம்மா தக்கதா என்றறிக.

பொழிப்புரை :—ஜீவன் சிவதாதாதாத்யயநம் பாவனையால் ஸஸ்ஸா
ரத்தினின்றும் முக்தனாகின்றான். விதிப்படியாகிய தானம் தவம்
வேதாத்யயனமும் மற்றுமுள்ள புண்ணியங்களும் தியானத்தின்
ஆயிரத்தில் ஓர பங்குக்கும் நிகராகா. (௧௩)

ஸ்லோகம்

ஜாதிராஸுரஜிஹாநிஷெஸ்காலையாவிவா ।

சுஸநாதீநிகரிபாணியுநாநாபேக்ததேவதா ॥ ௧௪.

ஜாதிராஸுரஜிஹாநிஷெஸ்காலையாவிவா

சுஸநாதீநிகரிபாணியுநாநாபேக்ததேவதா

வியாக்யானம் :—த்யானம்-தியானமானது, ஜாதம்-ஜாதியை
யாவது, ஆசரமம்-பரமசரியம் முதலிய ஆசரமத்தையாவது, அந்
காநி - யமநியமாதி அங்கங்களையாவது, தேசம் - இடத்தை
யாவது, அதகாலம் அபிவா - காலத்தையாவது, ஆஸநாதீநி - ஆஸநம்
முதலியனவாகிய கர்மாணி - கர்மங்களையாவது, த்வசித் - த்வசி
தேவதாம், ந அபேக்ததே - அபேக்திக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை :—தியானமானது ஜாதி, ஆச்ரமம், அங்கங்கள், தேசம், காலம், ஆஸநம் முதலிய கர்மங்கள் இவை முதலியவைகளில் எதனையும் ஒருபோதும் கோருகின்றதில்லை அதாவது தியானத்திற்கு இவைகளுள் யாதேனும் வேண்டுமெனும் நியமமில்லை என்றறிக. (௧௪)

ஸ்லோகம்

மஹாநிரஹநுஜநாவியஸ்யாநொவாநுகுஃ-ணி ।

வாதகெநாவிய-தொவாயுநாநொவவிஃ-அநுதெ ॥ ௧௫.

கச்சந்திஷ்டந்சரந்வாபி ஸயாநோவரந்யகர்மணி

பாதகேநாபியுத்தோவா த்யாநாதேவவி-முச்யதே.

வியாக்யானம்:—கச்சந் - நடக்கின்றவனாயினும், திஷ்டந் - நிற்கின்றவனாயினும், சரந்வாபி-திரிந்துகொண்டிருக்கின்றவனாயினும், சயாநோவா - படுத்துக்கொண்டிருக்கின்றவனாயினும், அந்யகர்மணி-வேறு காரியத்தினில் செல்லுகின்றவனாயினும், பாதகேந அபி - பாதகமாகிய செயலோடு, யுத்த:வா - கூடியவனாயினும், த்யானாதேவ - தியானத்தினாலேயே, முச்யதே - முக்தனாகின்றனன்.

பொழிப்புரை:—நடக்கின்றவனாயினும், நிற்கின்றவனாயினும், திரிகின்றவனாயினும், படுத்துக்கொண்டிருக்கின்றவனாயினும், வேறு காரியத்தைச் செய்கின்றவனாயினும் தியானத்தாலேயே முக்தியடைகிறான்.

ஸ்லோகம்.

நெஹாவிசுரநாவொஹிவ்ர-த்யுவாயொநவிநுதெ ।

ஹஹிவ்ரஹ்யஸு-ஸு-த்யாயதெஹதொஹயாஸு ॥ ௧௬.

நேஹாபிக்ரமநாசோஸ்தி ப்ரத்யவாயோநவித்யதே

ஸ்வல்பமப்பஸ்யதர்மஸ்யத்ராயதேமஹதேகாபயாத்

வியாக்யானம்:—இஹ - இந்தத் தியானத்தினில், அபிக்ரமநாஸ - ஆரம்பநாசம், (இடைபூறு) நாஸ்தி - இல்லை, ப்ரத்யவாய: - பிரத்தியவாய, (அநர்த்தம்) நவித்யதே - இல்லை, அஸ்ய - இந்த, தர்மஸ்ய - தர்மத்தினது, ஸ்வல்பம் அபி - அற்பமும், மஹத: - பெரிய, பயாத் - பயத்தினின்றும், த்ராயதே - ரஷிக்கின்றது.

அத்தியாயம்].

மூலமும் உரையும்.

ந.அ.க.

பொழிப்புரை. — இத்தியானத்திற்கு இடைபூறு யாதும் நிகழாதில்லை (மாறுபட்டால்) பிரத்தியவாயமுமில்லை இது ஸ்வல்பமாய் அனுஷ்டிக்கப்பட்டனும் அதனால் நிகழும் தர்மமானது பெரிய பயத்தினின்றும் ரகிக்கின்றது. (கௌ)

ஸ்லோகம்.

சூசுரெவாஹயெஸாகெக்ஷாதெவாஸிநாஸ்யஃ ।

வ்யாஜேநாஸிஸுரெநூத-ஃஸ்யாதிவாஸிநாஸ்யஃ ॥ கௌ.

ஆஸ்சர்யே வாபயேஸோகே க்ஷாதேவாமமநாமயஃ

வ்யாஜேநாஸிஸமரேந்மர்த்யஃஸ்யாதிபரமாமகதிம்

வியாக்யானம் :—ஆஸ்சர்யே - அற்புதமாகிய செய்கை நிகழும்போதாவது, பயேவா - பயம் நிகழும்போதாவது, சோகே - சோகம் (துக்கம்) நிகழும்போதாவது, க்ஷாதேவா - தும்மல் நிகழும்போதாவது, மம - எனது, நாம - பெயரை, யஃ - எவன், வ்யாஜேந அபி - வியாஜத்தினாலாவது, ஸ்மரேத் - ஸ்மரிப்பானே (எண்ணுவானே), மரீமர்த்யஃ - அம்மனிதன், பரமாம் - உத்தமமாகிய, கதிம் - பதத்தை, யாதி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை :—ஆஸ்சர்யம், பயம், சோகம், இவை நிகழும் போதாவது தும்மல் நிகழும்போதாவது வியாஜத்தினாலாவது எவன் எனது நாமத்தை ஸ்மரிக்கின்றானே அவன் பரமகதியையடைகின்றான். (கௌ.)

ஸ்லோகம்.

ஃஹாவாஹெவாவிஸுரெஷாஹெஹாஹெயஸுஸாஸுரெஷ
வாஹாஹெஷாஸுரெஷாஸுரெஷாஸுரெஷாஸுரெஷாஸுரெஷ ॥ கஅ.

மஹாபாபைரபிஸ்ப்ருஷ்டோதேஹாந்தேயஸ்துமாம்ஸ்மரேத்
பஞ்சாக்ஷரீம்வோச்சரதி ஸமுக்தோநாத்ர ஸம்ஸயஃ

வியாக்யானம் :—மஹாபாபைஃ - மஹாபாபங்களினால், ஸ்ப்ருஷ்டஃ அபி - பற்றப்பட்டவனாயினும், யஃ - எவன், தேஹாந்தே. சரீராந்த (மரணகால)த்தில், மாம் - என்னை, ஸ்மரேத் - ஸ்மரிப்பானே, பஞ்சாக்ஷரீம்வா - பஞ்சாக்ஷரத்தையாவது, உச்சரதி - உச்சரிக்கின்றானே, ஸஃ-அவன், முக்தஃ-முக்தனாகின்றான், அந்ர. இதனில், ஸம்ஸயஃ - சம்சயம், ந - இல்லை.

இவ

பொழிப்புரை:—ஸ்ரீவபக்தியை விரும்புவோனாயின் கர்மா னுஷ்டானத்தோடிருக்கின்றவனாயினும் அங்ஙன மிராகவனாயினும் அவனால் விபூதிருத்திராக்ஷங்களை அவசியம் தரிக்கவேண்டியது.

ஸ்லோகம்.

கய-ஹஸ்யஸாரிய-தொரா-ஹ்ராக்ஷா-த்யஸ்ய-பாரயெஸு ।

மஹாவா-வெவாவிஸ்ய-ஷோ-ஹ்ர-தெநா-த்யஸ்ய-ஸயஃ ॥

நர்யபஸ்மஸமாயுக்தோ நுத்ராக்ஷந்யஸ்துதாரயேத்
மஹாபாபைர பிஸ்ப்ருஷ்டோ முச்யதே நாத்ரஸம்ஸயஃ

வியாக்யானம் :—யஃ - எவன், நர்யபஸ்மஸமாயுக்தஃ - அக்நி
ஹோத்திரபஸ்மாவை (விபூதியை) அணிந்துகொண்டவனாய், நுத்
ராக்ஷாந் - நுத்திராக்ஷங்களை, தாரயேத் - தரிப்பானே, மஹா
பாபைஃ - மஹாபாபங்களினால், ஸ்ப்ருஷ்டஃ - ஸ்பரிசிக்கப்பட்ட
வனாயிருக்கினும் அவன், முச்யதே-அவைகளினின்றும், விடுபடு
கின்றான், அத்ர - இதனில், ஸம்சய - சம்சயம், ந - இல்லை.

பொழிப்புரை:—எவன் அக்நிஹோத்திர விபூதியை அணிகின்
றவனாய் நுத்திராக்ஷங்களைத் தரித்துக்கொள்ளுகின்றானே அவன்
பாபங்களைச் செய்திருந்தவனாயினும் அவைகளினின்று விடுபடு
கின்றான். இதனில் ஸம்சயமில்லை.

(௨௨)

ஸ்லோகம்.

சுந்ரூ-மி-ஸெவக-பாணிக-ரோ-த-நக-ரோ-த-வா ।

ஸ்ரீவநா-ஜ-வெ-ஹ்ர-ஸ்ய-வ-ஹ்ர-தெ-த-ஸ்யஃ ॥ ௨௩.

அந்ரூபநிசைவ கர்மாணிகரோது நகரோதுவா

சிவநாம ஜபேத்யஸ்து ஸர்வதாமுச்யதேதஸை:

வியாக்யானம்:—அந்ரூப - ஏனையவைகளான, சைவகர்
மாணி - சைவாசாரங்களை, கரோது - செய்யட்டும், (அல்லது) நக
ரோது - செய்யாமலிருக்கட்டும், யஃ - எவன், சிவநாமது - சிவ
நாமாவையே, ஸர்வதா - எப்போதும், ஜபேத் - ஜபிப்பானே,
யஸ்து - அவனே, முச்யதே - முக்தனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—எனையசைவாசாரங்களைச் செய்தாலும்செய்யாவிடினும் சிவநாமாவையே எவன் எப்போதும் ஜபிப்பானோ அவன் முக்தனாகின்றான். (உஉ.)

ஸ்லோகம்.

சுதூகாபெத-பா-புடா-கூடா-நில-கு-தி-யார-பெ-த-பய: |
 பிஹா-வா-பொ-வவா-பொ-ள-பொ-வர-வி-ஸ்து-ஷா-ந-ரா-ய: |
 -க-ஜ-ந-பெ-நா-வஸ-வ-ப-தி-ஸ-வ-ப-யா-ய-ப-கி-ஞ-காரா: || ௨௩.

அந்தகாலேது நுத்ராஷ்டாந் விபூதிம்தாரயேததய.
 மஹாபாபோபபாபெளகை ரபிஸ்ப்ருஷ்டோநராதம:
 தம்ஜநம்நோபஸர்ப்பந்தி ஸர்வதா யமகிங்கரா:

லியாக்யானம்:—அந்த காலேத் - கடைசி காலத்திலே, ய: - எவன், நராதம: - நராதமன், நுத்ராஷ்டாந் - நுத்திராஷ்டங்களையும், விபூதிம - விபூதியையும், தாரயேத் - தரிப்பானோ, மஹாபாபோபபாபெளகை: அபி - மஹாபாபங்கள் உபபாபங்கள் இவைகளின் ராசிகளாலும், ஸ்ருஷ்ட: அபி - பரிசிக்கப்பட்டவனாயினும், தம் ஜநம்-அந்த மனிதனை, யமகிங்கரா:யமகிங்கரர், ஸர்வதா-எவ்வாற்றாலும், ந உபஸர்ப்பந்தி - அணுகுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—எந்த நராதமன் அந்த காலத்தில் விபூதிருத்ராஷ்டங்களைத் தரிக்கின்றானோ மஹாபாப உபபாபராசிகளால் ஸ்பரிசிக்கப்பட்டவனாயினும் அம்மனிதனை எவ்வாற்றாலும் யமகிங்கரர்கள் அணுகுகின்றதில்லை. (௨௩)

ஸ்லோகம்.

விஸ்து-கு-பி-பு-பா-ய-ஸ்து-ப-ஸ-ந-ப-ப-வ-பி-வ-தி |
 சுதூகா-பெ-த-பா-ப-பு-டா-கூ-டா-நில-கு-தி-யார-பெ-த-பய: || ௨௪.

பில்வமூலம்ருதாயஸ்து சரீரமுபலிம்பதி
 அந்தகாலேந்தகஜனை: ஸதுரிக்ரியதேநரா:

லியாக்யானம்:—ய: -எவன், சரீரம்-சரீரத்தை, அந்தகாலேத் - கடைசிகாலத்தில், பில்வமூலம்ருதா - பில்வவீருட்சத்தின் அடியிலுள்ள மண்ணால், உபலிம்பதி-பூசிக்கின்றானோ, ஸ:நரா: - அந்த மனிதன், அந்தகஜனை: - யமதுதர்களால், துரிக்யதே - துரத்தில் ஒதுக்கப்படுகிறான்.

அத்தியாயம்]

மூலமும் உரையும்.

2000

பொழிப்புரை:—எவன் அந்தக்காலத்தில் பில்வபூல மண்ணைச் சீரத்தில் பூசிக்கொள்ளுகின்றானோ அம்மனிதன் யமனாதரங்கனால் தூரத்திலேயே தவிர்க்கப்படுகின்றான். (உச)

ஸ்ரீராம உவாச—ஸ்ரீராமர் சோன்றார்.

ஸ்ரீலோகம்

ஊமவந்-ஞி-தஃபு-தூ-தூ-வாகு-வ, ஸீ-ஹி ।

சுடி-புவிக்கு ஜாஸாவ தடுகிற தீவினா || ௨௫.

பகவத்பூஜிதஃபுத்ர குத்ரவாத்வம் ப்ரஸீதவீ
தத்ப்ரஹிமமஜிஜ்ஞாஸா வர்ததேதமஹிவிபோ

வியாக்யானம்:—பகவன் - ஓ பகவனே, த்வம், நீர் - குத்ரா - எங்கு, பூஜித: - பூஜிக்கப்படுகின்றீர், குத்ரவா - எதனிடம், ப்ரவீ தவீ - ப்ரஸன்னராகின்றீரோ, தது - அதனை, ப்ரஹ்மி - சொல் லும், விபோ - ஓ இறைவனே, மம - எனக்கு, ஜிஜ்ஞாஸா - அறி வதில் விருப்பம், மஹதி - மிகவும், வர்ததே - இருக்கின்றது.

பொழிப்புரை:—ஒ பகவனே, தேவரீர் எதனிடம் பூஜிக்கப்படுகின்றீரா எதனிடம் அணுக்கிறீர்களென்றீரா அதனைத் தெரிந்து கொள்வதில் எனக்கு மிகவும் விருப்பமுள்ளது. ஆதலின் சொல்லுங்கள். (உரு)

ஸ்ரீபகவான் உவாச—ஸ்ரீபகவான் சொன்னார்.

ஸ்ரீலோகம்.

ஜோசாவாமொழியெநாவிவல்லநாவுநெநபநவா ।

ஸிக்தா ஸிஃதாஸ-ணாவாஸாஸெ நாவிநிதி-தா ||

யொஹெநவாபாரஜேணகாஸ்துவஸ-காவி துமெஹ: .

தாழ்வுகளையும் வளங்களையும் காண்பதற்காக நான் வந்தேன்

ராவி ||

சுயவாவாரத்தெனவகவ-ஞ்ஞெண-சுயவாக்யதா !

உ) திராவிடவம்மவாடி வெவொ வெக்கு தந்தாயது ||

தஞ்சாவூரில் திருவருள்கொண்டிருந்தார்.

ம்ருதாவாகோமயேநாபி பஸ்மநாசந்தநேநவா

விக்கதாபி: தாருணவா பாஷானேநாபிசிரிமிதா

லோஹேநவாதாங்கேண காமஸ்யகர்பாபித்தனை:

தாமரொளப்ய ஸுவர்ணர்வா ரத்னீர்நாநாவிதைரபி

அதவாபாரதே நைவகர்பூரேணுதவாக்ருதா

ப்ரதிமாசிவலிங்கம் வாத்ருவைரேதை:க்ருதம் துயது

தத்ரமாம்பூஜயேத்தேஷு பலம்கோடி குணேத்தரம்

வியாக்யானம்:—ம்ருதாவா - மண்ணுலாவது, கோமயே
நாபி - பசுவின் சாணத்தினுலாவது, பஸ்மநா - விபூதியினுலாவது,
சந்தநேநவா - சந்தனத்தினுலாவது, விகதாபி: - மணலினுலா
வது, தாருணவா - சடையினுலாவது, பாஷானேன - சிலையினு
லாவது, சிரிமிதா - செய்யப்பட்டதாயினும், (அல்லது) லோஹே
னவா - இரும்பினுலாவது, ரங்கேண - ஈயத்தினுலாவது, காமஸி
யக்கர்பாபித்தனை: - வெங்கலம், துத்திராகம், பித்தனை, இவைகளி
னுலாவது, தாமரொளப்ய ஸுவர்ணர்வே - செம்பு, வெள்ளி,
பொன் இவைகளினுலாவது, நாநாவிதை: - பற்பல வாறாயுள்ள,
ரத்னை: - ரத்நங்களினுலாவது, அதவா - அல்லது, பாரதேநைவ -
பாதாஸத்தினுலாவது, கர்ப்பூரேண - கர்ப்பூரத்தினுலாவது, க்ருத -
செய்யப்பட்ட, ப்ரதிமா - பரதிமையாவது, ஏதை: தாவைக்
ருதம் - இப்பொருள்களினால் செய்யப்பட்ட, லிங்கம்வா - லிங்க
மானது எத் - யாதொன்று உளதோ, தத்ர - அதனில், த்வாம் -
என்னை, பூஜயேத் - பூஜிக்கவேண்டும், தேஷு - அவைகளின் மூல
மாய், பலம் - நிகழும் பயனுனது, கோடிகுண உத்தரம் - கோடி
பங்கு அதிகமாம்.

பொழிப்புரை:—மண், பசுவின் சாணம், விபூதி, சந்தனம்,
மணல், சடை, சிலை இவைகளினுலாவது இரும்பு, ஈயம், வெங்
கலம், துத்திராகம், பித்தனை, செம்பு, வெள்ளி, பொன் பலவித
மாயுள்ள ரத்நங்கள், பாதாஸம், கர்ப்பூரம் இவைகளினுலாவது
செய்யப்பட்ட ப்ரதிமையாகிய லிங்கம் யாதொன்று உளதோ அத
னில் என்னை பூஜிக்கவேண்டும், அதனால் உண்டாகும் பயன் உத்த
ரோத்தரம் கோடிபங்கு அதிகம்.

ஸ்லோகம்.

பிரதீபாஸ்காஸ்யுதொஹைஸுவாஷாணே நரவிநிபிதா ।

மூலவிணாவூதிசாகாயபாஸிவஸாஸாஹீபதா ।

சூயஸ்ப்ரியங்குமஸ்யபிஷபாநாநாபொகிதெகிசூபாசு ॥

ம்ருத்தாருகாம்ஸ்யலோஹைச்சபாஷாணேநாபிநிமிதா

க்ருஹிணாப்ரதிமாகார்யாசிவம் சச்வத்யபிபஸ்தா

ஆயுஸ்ரியம்குலம்தர்மம் புத்ராநாப்நோதிதைக்ரமாத்

வினாயக்யானம்:—சிவம் - ஷேமத்தை, சச்வத - அடிக்கடி, அபிபஸ்தா - மிகவும் கிருப்புவேனாகிய, க்ருஹிண - கிருஹஸ்தனால் (இல்லறத்தோனால்), ம்ருத்தாருகாம் ஸ்லோஹைச்ச - மண், சடை, வெங்கலம், இரும்பு இவைகளாலும் பாஷாணேந - சிலையினால், நிர்மிதா - செய்யப்பட்டதாகிய, ப்ரதிநா - ப்ரதிமையானது, காரயா - பூஜிக்கத்தக்கது, தை - அவைகளினால், க்ரமாத் - முறையே, ஆயு: - ஆயுளையும், ஸ்ரியம் - செல்வத்தையும், குலம் - குலத்தையும், தர்மம் - தர்மத்தையும், புத்ரான் - புத்திரர்களையும், ஆப்நோதி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—அடிக்கடி சபததை விரும்பும் இல்லறத்தோன், மண்ணினாலாவது, சடையினாலாவது, வெண்கலத்தாலாவது, இரும்பினாலாவது, சிலையினாலாவது, நிர்மிக்கப்பட்டப்ரதிமையை பூஜிக்கவேண்டும். அங்ஙனம் பூஜிப்பாற்றியின் முறையே ஆயுள், செலவம், குலம், தர்மம், புதல்வர் இவைகளை அடைகின்றான்.

(௩௯)

ஸ்லோகம்.

ஸிஹுவூக்ஷததொவாபொபாஸ்யாஸ்யுதெநா: ।

வாஸாஸ்ப்ரியங்குமஸ்யபிஷபாநாநாபொகிதெகிசூபாசு ॥ ௩௯.

பில்வவ்ருக்ஷதத்பலேவா யோமாம்பூஜயதேநா:

பராம்ஸ்ரியம்இஹப்ராப்ய மமலோகேமஹீயதே

வினாயக்யானம்:—பில்வவ்ருக்ஷ - பில்வ கிருக்ஷத்திலாவது, தத்பலேவா - அதன் கனியிலாவது, மாம் - என்னை, நா: - எந்த, நா: - மனிதன், பூஜயதே - பூஜிக்கின்றானே, (அவன்) இஹ:

இங்கு, பராமுத்தியம் - அபாரமான செல்வத்தை, பரப்ப - பெற்று, மமலோகே - (இறுதியில்) எனது உலகில், மஹியதே - விளங்குகின்றான்.

பொழிப்புரை:—எந்தமணிதன் பில்வ விருகத்திலாவது, அதன் கனியிலாவது என்னை பூஜிக்கின்றானோ அவன் இம்மையில் மிக்கச் செல்வமுடையானோ யிருந்து, மறுமையில் என்னுலகிலேயே விளங்குவான். (௩௨)

ஸ்லோகம்.

விஜயவாக்ஷஸோஸி க்யொஹ்நாநிநாஜபெஸு |

வாக்ஷஸோஸி க்யொஹ்நாநிநாஜபெஸு || ௩௩,

பில்வவிருகம்ஸமாச் சித்யயோமந்த்ரார்விதிராஜபேத்
ஏகேன திவஸேநைவ தத்புரச்சரணம்பவேத்

வியாக்யானம்:—ய: - எவன், பில்வவிருகம் - பில்வமரத்தடியை, ஸமாச்ருத்ய - அடைந்து, மந்த்ரான் - மந்திரங்களை, விதிரா-விதிப்படி, ஜபேத் ஜபிப்பானோ, ஏகேன - ஒரு, திவஸேன ஏவ - தினத்தினாலேயே, தத்புரச்சரணம் - அந்த மந்திரத்தின் புரஸ்சரணம் (வீத்திஸமயத்தில் செய்யுங்கிரியை) பவேத் - செய்யப்பட்டதாகும்.

பொழிப்புரை:—எவன் பில்வவிருகத்தின் அடியில் உட்கார்ந்து மந்திரங்களை விதிப்படி செபிப்பானோ அவன் ஒரே தினத்தில் அம்மந்திரத்திற்கு புரஸ்சரணஞ் செய்யத்தகுமா. (௩௩)

ஸ்லோகம்.

யஜுஸோவிஜயவாக்ஷஸோஸி க்யொஹ்நாநிநாஜபெஸு |

வாக்ஷஸோஸி க்யொஹ்நாநிநாஜபெஸு || ௩௪,

யஜுஸோவிஜயவாக்ஷஸோஸி க்யொஹ்நாநிநாஜபெஸு |

வாக்ஷஸோஸி க்யொஹ்நாநிநாஜபெஸு || ௩௫,

யஜுஸோவிஜயவாக்ஷஸோஸி க்யொஹ்நாநிநாஜபெஸு |

யஜுஸோவிஜயவாக்ஷஸோஸி க்யொஹ்நாநிநாஜபெஸு |

யஜுஸோவிஜயவாக்ஷஸோஸி க்யொஹ்நாநிநாஜபெஸு |

யஜுஸோவிஜயவாக்ஷஸோஸி க்யொஹ்நாநிநாஜபெஸு |

யஜுஸோவிஜயவாக்ஷஸோஸி க்யொஹ்நாநிநாஜபெஸு |

பர்வதாக்கரே நதீதீரே பில்வமூலேஸிவாலயே
 அக்ரிஹோத்ரேகேஸுவஸ்ய ஸந்ரிதௌசஜபேத்துய:
 நைவாஸ்யவிக்நம்குர்வந்தி தானவாயக்ஷராக்ஷஸா:
 தம்நஸ்ப்ரசந்திபாபாநி ஸிவஸாயுஜ்யம்ருச்சதி

வியாக்யானம்:—ய: - எந்த, நர: - மனிதன், பில்வவநேது - பில்வவனத்திலேயே, குமம் - ஆச்ரமத்தை, க்ருத்வா - அமைத்துக் கொண்டு, நித்யம் - எப்போதும், வஸேத் - வலிப்பானே, (அவனுக்கு) ஸர்வே மந்த்ரா: - ஸகலமந்திரங்களும், கேவலம் ஜபமாத்ரேண - கேவலம் ஜபத்தினாலேயே, ப்ரவீத்யந்தி - வித்திஆகின்றன, பர்வதாக்கரே - மலையின் சிகரத்திலாவது, நதீதீரே - நதிக்கரையிலாவது, பில்வமூலே-பில்வவிருகூத்தி னடியிலாவது, ஸிவாலயே - ஸிவாலயத்திலாவது, அக்ரிஹோத்ரே - அக்ரிஹோத்ர சாலையிலாவது, கேஸுவஸ்ய - கேஸுவனது (விஷ்ணுவின்து) ஸந்ரிதௌ - ஸந்ரிதியிலாவது, ய: - எவன், ஜபேத் - ஜபஞ்செய்வானே, அஸ்ய-அம்மனிதனுக்கு, தானவா: - அசுரர்களும், யக்ஷராக்ஷஸா: - யக்ஷராக்ஷஸர்களும், விக்நம் - இடையூறு, நவகுர்வந்தி - செய்யவேமாட்டார்கள், தம் - அவனை, பாபாநி - பாபங்கள், நஸ்ப்ரசந்தி - ஸ்பரிசிக்கின்றனவல்ல, ஸிவஸாயுஜ்யம் - ஸிவஸாயுஜ்யத்தை, (அவன்) ருச்சதி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—எந்தமனிதன் பில்வவனத்திலேயே ஆச்ரமத்தை அமைத்துக்கொண்டு எப்போதும் வலிப்பானே அவனுக்கு ஸகல மந்த்ரங்களும் கேவலம் ஜபத்தினாலேயே வித்தி ஆகின்றன. மலையின் சிகரத்திலாவது, நதிக்கரையிலாவது, பில்வவிருகூத்தினடியிலாவது, ஸிவாலயத்திலாவது, அக்ரிஹோத்ர சாலையிலாவது, விஷ்ணுவின்து ஸந்ரிதியிலாவது எவன் ஜபம் செய்வானே அம்மனிதனுக்கு அசுரர்களும் யக்ஷராக்ஷஸர்களும் இடையூறை செய்யவே மாட்டார்கள். அவனை பாபங்கள் ஸ்பரிசிக்கின்றன வல்ல அவன் சிவஸாயுஜ்யத்தை அடைகிறான். (ந.க.௭)

ஸ்லோகம்.

ஸுணீரெவாஜெவெஹுளவாயாவாகாஸவனவவா ।

மிரொளலூதநிவாயொலோவ-ஞஜெபெதுயெதொந்ந: ॥

லக்ஷுதஃவஹோஹோகிவஹோஹோணாராவவா ।

சூதஃவஃஞ்ஜாலஹிநாலூவிவஃஞ்ஜாரவஃகஃஹோஹோ ॥ ௩௮.

ஸ்தண்டிலேவா ஜலே வஹ்நௌவாயாவாகாஸௌவவா

கிரௌஸ்வாத்மகி வாயோமாம்பூஜயேத்ப்ரயதோநரஃ

ஸக்ருத்ஸ்நம்பலமாப்நோதி லவமாத்ரேணராகவா

ஆத்மபூஜாஸமாநாஸ்தி பூஜாரகுருலோத்வஹா

வியாக்யானம்:—ஸ்தண்டிலேவா - பூமியிலாவது, ஜலே - ஜலத்திலாவது, வஹ்நௌவா - அக்நியிலாவது, வாயௌ - வாயுயிலாவது, ஆகாசேவா - ஆகாசத்திலாவது, கிரௌ - மலையிலாவது, ஸ்வாத்மகிவ - தனது இருதய கமலத்திலாவது, யஃ - எந்த, நரஃ - மனிதன், ப்ரயதஃ - நியமத்தை யுடையவனாய்க்கொண்டு, மாம் - என்னை, பூஜயேத் - பூஜிப்பானோ, ராகவா - ஓ ராகவனே, ஸஃ - அவன், லவமாத்ரேண - ஸ்வல்ப பூஜையினாலும், க்ருத்ஸ்நம் பலம் - ஸகல பலத்தையும், ஆப்நோதி-அடைகின்றான், ரகுருலோத்வஹா - ஓ ரகுருலச்ரேஷ்டா, ஆத்ம பூஜாஸமா - தன்னிருதய கமலத்தில் இறைவனைக் குறித்துச்செய்யும் பூஜைக்கு, ஸமா - நிகராகிய, பூஜா - பூஜையானது, நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை :—பூமியிலாவது, ஜலத்திலாவது, அக்நியிலாவது, வாயுயிலாவது, ஆகாசத்திலாவது, மலையிலாவது, தனது இருதய கமலத்திலாவது எந்த மனிதன் நியமத்தை யுடையவனாய்க்கொண்டு என்னைப் பூஜிப்பானோ ஓ ராகவா அவன் ஸ்வல்ப பூஜையினாலும் ஸகல பலத்தையும் அடைகின்றான். ஓ ரகுருலச்ரேஷ்டா தன்னிருதய கமலத்தில் இறைவனைக் குறித்துச்செய்யும் பூஜைக்கு நிகராகிய பூஜையில்லை. (௩௮)

ஸ்லோகம்.

ஃதூயஃஜுஃவாஹோகிவஹோஹோதூதஃவஃஞ்ஜயா ।

லஃவஃதூயஃநவாஹோகிஃநஃஷுஃகஃஹோஹோ ॥ ௩௯.

மத்ஸாயுஜ்ய மவாப்நோதி சண்டாலோப்பாத்ம பூஜயா

ஸர்வாந்காமாந் அவாப்நோதிமதுஷ்யஃகம்பலாஸனே

வியாக்யானம்:—சண்டாஸஃ அபி - புலையனாயினும், ஆத்ம பூஜயா - இருதய கமலத்தில் என்னைப் பூஜித்தலால், மத்ஸாயுஜ்ய

யம் - எனது ஸாயுஜ்யத்தை, அவாப்நோதி - அடைகின்றான், கம்ப
லாஸநே - கம்பளாஸனத்தி லிருந்துகொண்டு மந்த்ரத்தை செ
பிக்கும், மனுஷ்யஃ - மனிதன், ஸர்வான் - ஸகல, காமான் - கோ
ரிக்கைகளையும், அவாப்நோதி நிறைவேறப் பெறுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—புலையனானும் இருதய கமலத்தில் என்னை
பூஜித்தலால் என் ஸாயுஜ்யத்தை அடைகின்றான், கம்பளாஸனத்
தில் உட்கார்ந்துகொண்டு ஜெபிப்பவன் விரும்பிய ஸகலமும்
கிடைக்கப் பெறுகின்றான். (௩௯)

ஸ்லோகம்.

கூஷ்ணாஜநஹவெந்நுதிநே-காக்ஷஸ்ரீ வ-பூவ்ய-உப-கணீ |
கூ-ஸாஸநஹவெஜ்ஜநாரொம-பூ-வ-கூ-நிதி-க-தெ || சய.
வாஷாணே-உ-பூ-வ-பூ-தி-க-க-நா-நா-வி-பா-ந-ம-பூ-நா-
வ-வெ-ஸ-ந-பூ-ய-பூ-வ-தி-க-க-நா-ந-வி-பூ-ய-தி || சக.

க்ருஷ்ணாஜநேபவேந்முத்திர் மோக்ஷ பூர்வ்யாக்ரசர்மணீ
குசாஸநேபவேஜ்ஞானம் ஆரோக்யம் பத்ரநிர்மிதே

பாஷாணே துக்கம் ஆப்நோதி காஷ்டே நானாவிதாந்கமான்
வஸ்த்ரேண ஸ்ரியமாப்நோதி பூமௌ மந்த்ரோநவியததி

வியாக்யானம்:—க்ருஷ்ணாஜநே - மான்தோலில் ஜபித்தால்,
முத்திஃ - முத்தி, பவேத் - நிகழும், வ்யாக்ரசர்மணீ - புவித்தோ
லில், மோக்ஷஸ்ரீ - மோக்ஷச் செலவமாம், குசாஸநே - தர்ப்பை
யால் செய்யப்பட்ட ஆஸனத்தில், ஜ்ஞானம் - ஜ்ஞானமானது,
பவேத் - நிகழும், பத்ரநிர்மிதே - இலையால் நிர்மிக்கப்பட்ட
ஆஸனத்தில், ஆரோக்யம் - வாதித்த கபங்கள் வைஷம்யமுறா
திருத்தலாம், பாஷாணே - கருங்கல்லில், துக்கமாப்நோதி - க்லே
சம் நிகழும், காஷ்டே-கட்டையினில் செபிப்பவன், நானாவிதான்-
பலவகைப்பட்ட, கதான் - வியாதிக்களை அடைவான், வஸ்த்ரே -
வஸ்திரத்தில் செபிப்பவன், ஸ்ரியம் - செல்வத்தை அல்லது காந்
தியை, அவாப்நோதி-அடைகின்றான், பூமௌ-பூமியில் ஜெபித்தால்,
மந்த்ரஃ - மந்திரமானது, நவியததி - ஸித்திக்கின்றதில்லை,

பொழிப்புரை:—மான்டோலில் ஜபித்தால் முக்தி நிகழும், புலித்தோலிலிருந்து ஜெபித்தால் மோக்சச் செல்வமாம் தர்ப்பையால் செய்யப்பட்ட ஆஸனத்தில் ஜ்ஞானம் நிகழும் இலையால் செய்த ஆஸனத்திலிருந்து ஜெபித்தால் ஆரோக்கியமாம் கருங்கல்லில் க்லேசம் நிகழும் கட்டையினிலிருந்து ஜெபிப்பவன் பல வகைப்பட்ட வியாதிகளை அடைவான் வஸ்திரத்தில் ஜெபிப்பவன் செல்வத்தை அல்லது காந்தியை அடைகின்றான். சூரியிலிருந்து ஜெபித்தால் மந்திரமானது சித்திக்கின்றதில்லை. (சுக)

ஸ்லோகம்.

உததூவவபூதூவொவாஜவஃபௌஸாஹரோத் |
சுக்ஷிபாலாவியிவகெஷுஸுணுஷ்வாவஹிதொநுபவ || சஉ.

உதன்முகப்ரான்முகோவா ஜபம்பூஜாம்ஸமாசரேத்
அக்ஷமாலாவிதம் வக்ஷயேஸ் ருணுஷ்வாவஹிதோநுப

வியாக்யானம்:—உதன்முக: - வடக்கு முகமாகவாவது,ப்ரான்முக:வா - கிழக்குமுகமாகவாவ (திருந்து) ஜபம் - ஜபத்தையும், பூஜாம்-பூஜையையும், ஸமாசரேத் - செய்யவேண்டும், ந்ருப - ஓ அரசனே, அக்ஷமாலாவிதம் - அக்ஷமாலையைப்பற்றியவிதியை, வக்ஷயே - சொல்லுகின்றேன், அவஹித: - சாவதானமாக, ஸ்ருணுஷ்வா - கேள்.

பொழிப்புரை:—வடக்குமுகமாகவாவது, கிழக்கு முகமாகவாவது ஜபத்தையும், பூஜையையும் செய்யவேண்டும். ஓ அரசனே அக்ஷமாலையைப் பற்றிய விதியைச் சொல்லுகின்றேன். சாவதானமாகக் கேள். (சஉ)

ஸ்லோகம்.

ஸாராஜ்யுஷ்டிபிகொதக்யூதூதூஜீவ்வராமுரியம் |

சூதஜாநகஸுமுதிராஹாஷுஸவக்ஷாபிடி: || சங.

புவாவெஸூக்யதாரிஅஸவக்ஷொகஸபூபா |

ஹொக்ஷபூபாஹிஅஸூபாபிஹ்யூவ்வெஹெக்யதா || சச.

ஃதூவெஹெக்யதாரிஅஸவக்ஷிபூபாயிநீ |

ஹானிக்யூஜீ.தாரிஅவெஹெஹெக்யஸூபஸகரீ || சரு.

நீடுவெடிகாகெடுவடிகுதாஸதூலயபுடா ।

ஸுவண்ணாஜிதாரிவாஹோடுஉரிஹதீஸ்ரியம் ॥ சௌ.

தயாரொளவுரீயீரிலாகநூர்ப்பலுதிகாரிதாம் ।

உதூநாண்டவடிகாரிநாண்டாயிநீவாரடுகுகுடா ॥ சௌ.

ஸம்ராஜ்யம்ஸ்படி கோதத்யாதுத்ராஜீவஃ பரம்ஸ்ரியம்

ஆத்மஜ்ஞானம் குசகரந்திருத்ராஃஸர்வகாமதஃ

ப்ரவாலை ஸ்சக்ருதாமாலாஸர்வலோக வசப்ரதா

மோஹப்ரதாசமாலாஸ்யாத் ஆமலக்யாஃ பலைக்ருதா

முத்தாபலைக்ருதாமாலா ஸர்வவித்யாப்ரதாயினீ

மாணிக்யரஜிதாமாலா த்ராலோக்யஸ்யவஸங்கீ

ரீலைர்மரகதைர்வாபிக்ருதா ஸத்ருபயப்ரதா

ஸுவர்ணரஜிதாமாலாத் த்யாத்வை மஹதீம் ஸ்ரியம்

ததாரொளப்யமயீமாலா கர்யாம்யச்சகிகாமிதாம்

உக்தானாம் ஸர்வகாமானாம் தாயீரீபாரதைக்ருதா

வியாக்யானம்:—ஸ்படிக: - ஸ்படிக மணியானது ஸம்ராஜ்யத்தை, தத்யாத் - தரும், புத்ராஜீவ: - தாம்பிரமணி, பரம்ஸ்ரியம். மிக்கச்செல்வத்தை அளிக்கும், குசகரந்தி: - குரம் எனும் ஓர் வகை நாணல் முடியானது, ஆத்மஜ்ஞானம் - ஆத்ம ஞானத்தைத் (தரும்), ருத்ராஃ - ருத்திராஃங்கள், ஸர்வகாமதா: - சகல கா மனைகளையுந் தரும், ப்ரவாலை: - பவளங்களால், க்ருதா - செய்யப்பட்ட, மாலா - மாலையானது, ஸர்வலோக வரப்ரதா - ஸர்வலோகத்தையும் வஸ்யமாகச் செய்யும், ஆமலக்யா: - நெலவின், பலை: - கனியால், க்ருதா - செய்யப்பட்ட, மாலா - மாலையானது, மோஹப்ரதா, ஸ்யாத் - மோஹத்ருவதாகும், முத்தாப நிலை: - நல்ல முத்துகளால், க்ருதா - செய்யப்பட்ட மாலா - மாலையானது, ஸர்வ வித்யா ப்ரதாயினி - சகல விதத்தையும் தருவதாம், மாணிக்ய ரஜிதா - மாணிக்கத்தினால் செய்யப்பட்ட, மாலா - மாலையானது, த்ராலோக்ய-திரிலோகத்தையும், வரங்கீ - வரப்படுத்தும், ரீலை: - ரீலங்களினாலாவது, மரகதை: - வாஅபி - மரகதங்களினாலாவது, க்ருதா - செய்யப்பட்ட மலை, ஸத்ருபய ப்ரதா - பகைவருக்குப்பயன் தருவதாம், ஸுவர்ணரஜிதா - பொன்

பஞ்சாஸதக்ஷராண்யத்ராது லோமப்ரதிலோமத:

இத்யேவம் ஸ்தாபயேத்ஸ்பஷ்டம் நகஸ்மைசித்ப்ரதர்சயேத்

வியாக்யானம்:—தத்ர - அங்கு, அஷ்டோத்தராதம் - நூற்
றெட்டு மணிகள் அடங்கிய, மாலா - மாலையானது, உத்தமோத்
தமஸ்யாத் - மிகவும் உத்தமமாம், சதசங்கியா - நூறுமணிக
ளடங்கிய, மாலா - மாலையும், உத்தமா - உத்தமமாம், பஞ்சாஸத்
ஐம்பது மணிகளடங்கிய, மாலா - மாலையானது, மத்யம்மதா -
மத்யமமாம், யத்வா - அல்லது, சது:பஞ்சாஸது - ஐம்பத்து
நாலு மணிகளால் செய்யப்பட்டது (மத்தியமமாம்), ஸப்தவிம்
ஸதி: - இருபத்தேழுமணிகளாலாகிய மாலையானது, அதமா - அத
மமாம், பஞ்சவிம்சத்யா - இருபத்தைந்தினால் ஆகியதும், அத
மா - அதமாம், யதிஸதநிர்மிதா ஸ்வாத் - நூறு மணிகளால் நிர்
மிக்கப்பட்ட மாலையாயிருப்பின், அத்ர - அம்மணிகளில், பஞ்சா
ஸத் அக்ஷராணி - ஐம்பது அக்ஷரங்களும், அனுலோம ப்ரதினோ
மத: - ஏற்றமுறையாலும் இறக்க முறையாலும் அடங்கியவை,
இதிஏவம் - என்று இங்ஙனம், ஸ்தாபயேத் - ஸ்தாபித்துக்கொள்ள
வேண்டும், கஸ்மைசித் - ஒருவனுக்கும், ஸ்பஷ்டம் - விளக்கமாய்,
நப்ரதர்ஸயேத் - காண்பிக்கக் கூடாது.

போழிப்புரை:—அங்கு தூற்றெட்டு மணிகளடங்கிய மாலை யானது மிகவும் உத்தமமாம், நூறுமணிகளடங்கிய மாலையும் உத்தமமாம், ஐம்பது மணிகள் அடங்கிய மாலையானது மத்தியம மாம், அல்லது ஐம்பத்துநாலு மணிகளாலாகியதும் மத்யமமாம், இருபத்தேழு மணிகளாலாகிய மாலையானது அதமாம், இருபத் தைந்து நாலாகியதும் அதமாம், நூறுமணிகளால் நிரமிக்கப்பட்ட மாலையாயிருப்பின் அம்மணிகளில் ஐம்பது அக்ஷரங்கள் ஏற்ற முறையாலும் இறக்க முறையாலும் அடங்கியவை என்று ஸ்தா பித்துக்கொள்ளவேண்டும், ஒருவனுக்கும் விளக்கமார்க் காண் பிக்கமுடியாது. (10)

ஸ்ரீலோகம்.

வெண்-வி-தழுவாமலு-கி-படுதகராயபாஜலஃ.

வனகவாரொணதெவெய்யவாஸாஸாபாசுதாஹவெசு || ௫௧.

வர்ணர்விந்யஸ்தயாயஸ்து க்ரியதேமாலயாஜபஃ
ஏகவாரேணதஸ்யை வபுரச்சர்யாகிருதாபவேத்

வியாக்யானம்—வர்ணை : அக்ஷரங்களினால், விரியஸ்யா - வின் யாஸஞ் செய்யப்பட்ட (அக்ஷரோச்சாரணத்தோடுகூட), மாலய - மாலையால், யது - யாதொரு, ஜபி - ஜபமானது, க்ரீயதே - செய் ப்படுகிறதோ, தஸ்யைவ - அந்த ஜபத்திற்கே, ஏகவாரேண - ஒருதடவை ஜபமாத்திரத்தால், புரட்சர்யா - புரட்சரணமானது, கிருதாபவேத் - செய்யப்பட்டதாகும்.

பொழிப்புரை:—அக்ஷரங்களோடு வின்யஸிக்கப்பட்ட மாலை யால் செய்யப்படும் ஜபமானது ஓர் முறைமாத்நிரத்தினாலும் புரச் சரணஞ் செய்யப்பட்டதாகும். (ருக)

ஸ்ரீலோகம்.

ஸவ்யபாணிம-ம-பெஷ்டாப்யதிக்ஷிணம்உஸிர்யொவாஸரி ।
 யொநிர்-ஓ-பாஸ்யநவனவம்ஹவெவதாஸநஜ-தஜிம் ॥ ௩௨.

பொருளிடமுடையதெனவிகாவுகுவேறும்ஹிம்மம் ।
யங்குவிதிவார்த்தைநிலைநிலைவாய் ||

[illegible]

பொதுமையவநிதா ஹவூதாஹிதா ஹபெதாஹி.
பொதுமையவநிதா ஹவூதாஹிதா ஹபெதாஹி. (நடு)

தவறுவதில்லை கண்ணா நாநிலா தருகிறது.

ஸவ்யபாணிமகுதேஸ்தாப்ய தகிணஞ்சகிவோபரி
யோகிமுத்ராபந்தஏவம் பவேத் ஐஸநமுத்தமம்

யோசிமுத்ராஸநேஸ்தித்வா ப்ராஜபேத்யஸ்ஸமாஹிதஃ
பங்கஞ்சிதபிவாமந்த்ரம் தஸ்யஸ்யுஃ ஸர்வவித்தயஃ

சின்னருத்தா: ஸ்தம்பிதாச்ச மிலிதாமூர்ச்சிதாஸ்தா
ஸுத்தாமத்தாஸிவீர்யா தத்ததாஸ்தாநிபக்ஷகா:

போழிப்புரை :—இடதுகையை ஆஸனத்திலும் வலதுகையை வலதுகைத்தின்மேலும் வைத்திருத்தலாகிய இப்படிப்பட்ட ஆஸனமானது யோகிமுத்ராபந்தனமெனும் உத்தமமான ஆஸனமாம் என யோகிமுத்ராஸனத்தி லிருந்துகொண்டு ஏகாக்கிரசித்த முடையோனாய் யாதேனும் ஒருமந்திரத்தை ஜபிப்பானாயின் அவனுக்கு ஸகலவிததீசனும் கைகடும் எந்த மந்திரங்கள் சின்னங்களாகவாவது, ருத்தங்களாகவாவது, ஸ்தம்பிதங்களாகவாவது, மலீதங்களாகவாவது, மூர்ச்சிதங்களாகவாவது, ஸுப்தங்களாகவாவது, மத்தங்களாகவாவது, ஹீநலீர்யங்களாகவாவது, தஹிக்கப்பட்டவகைகளாகவாவது, த்ரஸ்தங்களாகவாவது, சத்துருபகூதங்களாகவாவது, பால்யத்தன்மையையுடையவைகளாகவாவது, வ்ருத்தங்களாகவாவது உள்ளனவோ இத்தகைய மந்திரங்களை யோகிமுத்ராஸனத்திலிருந்து என ஜபிக்கின்றானே அவனுக்கே அம்மந்திர லீத்தியன்றி மற்றவர்களுக்கு எவ்வாற்றாலுமல்ல. (௫௫)

ஸ்லோகம்.

வ்ராஹ்மஹி-க-பிராஹ்மயோஹ்வஜவெந-ஹ ||
சுதஹ்ய-ஹ-தஜாவெவிநாநொவதிக்ஷவம் |
வாஸுஸுராவியாவெவஸவ-காஷிவெஷ்வி || ௫௭.
நிகெநெநிதிசெவாவிதவஸுய-பாஸுவாவ-ந ||
ஸவ-கெஷ்வஜவ-காபெ-பாநெஷ்வசு-கஸுந || ௫௮.

ப்ராஹ்மம் முஹூர்த்தம் சர்ப்யாமத்யாஹ்நம்ப்ராஜபேந்மதம்
அதஹர்த்வம் க்ருதேஜாப்யே லிராசோபவதித்ருவம் .
புரஸ்சர்யாவிதாவேவம் ஸர்வகாமயபலேஷ்வபி
நித்யேநைமித்திகேவாபி தபஸ்சர்யாஸுவாபுந
ஸர்வதவஜபு கார்யோநதோஷஸ் தத்ரகஸ்சந

வியாக்யானம்:—ப்ராஹ்மம் முஹூர்த்தம் - ப்ராஹ்ம முகூர்த்தம் (விடிய ஐந்துநாழிகைக்கு முன்னராகிய காலம்), ஆரப்ய - முதற்கொண்டு, ஆமத்யாஹ்நம்-மத்தியாந்நம் வரையிலும், மதம்-மந்திரத்தை, ப்ராஜபேத் - ஜபித்தல்வேண்டும், அதஃ ஹர்த்வம் - அதற்குமேல், ஜாப்யே - ஜபம், க்ருதே - செய்யப்பட்டின், லிராஸு - நாசம், பவதி - ஏற்படும், த்ருவம் - நிச்சயம், ஏவம் -

இவ்வாதே, புரஸ்சர்யாவிதேள - புரஸ்சாணம்செய்தலிலும், ஸர்வ
காம்யபலேஷு அபி - ஸகலகாம்ய ஸபலத்தைக் குறித்த ஜபங்களி
லும் என்றறிக, நித்யே - நித்திய விதியிலும், நைமித்திகேவா
அபி - நைமித்திக விதியிலும், தபஸ்சர்யாஸுவா - தபஸ்செய்தல்
களிலும், ஜபஃ-ஜபமானது, ஸர்வதா ஏவ-எப்போதுமே, கார்யஃ-
செய்யத்தக்கது, தத்ர - அதனில், தோஷஃ - தோஷம் (குற்றம்),
கஸ்சநஃ - யாதாமில்லை.

பொழிப்புரை:—ப்ரஹ்ம முகூர்த்தம் முதற்கொண்டு மத்
யான காலம் வரையிலுள்ள காலத்தில் மந்திரத்தை ஜபிக்கலாம்.
அதற்குமேற்பட்ட காலத்தில் ஜபித்தால் கேடே ஏற்படும் நிச்ச
யம் இவ்விதமே புரஸ்சரணக்கிரியையிலும் ஸகல காம்யவிதியி
லும் என்க. நித்தியவிதியிலோ நைமித்திகவிதியிலோ தபஸ்செய்
தலிலோ எப்போதுமே ஜபம் செய்யலாம். அதனில் குற்றம்
யாதாமில்லை. (104)

ஸ்லோகம்.

யஜ்ஞாநாஹுஜ்வெதித்யுய்யாஸிராநொரிஹித்யுதிஃ ।
ஷடாஷ்டரம்வாப்ரணவம்நிஷ்டாநிஷ்டேதத்யுதிஃ ॥ ௧௦௬.

தயாயமவஹிரொரிஹுஹெகெவயுஹ்வாரவஹுதிஃ ।
வதெதெநவவெஹெஹநஸிவஃஸஞ்ஜாயதெஸ்வயம் ॥ ௧௦௭.

யஸ்துருத்ரம் ஜபேத்நித்யம் த்யாயமாநோமமாக்ருதம்
ஷடாஷ்டரம்வாப்ரணவம் நிஷ்டாமோநிர்ஜதேந்நியஃ

ததாதர்வசிரோமந்த்ரம் கைவல்யம் வாரகூத்தம்
ஸதேநைவசதேஹேநஸிவஃஸஞ்ஜாயதேஸ்வயம்

விவரக்யானம்:—யஃது - எவன், நிஷ்டாமஃ - விருப்பமில்லாத
வனும், நிர்ஜதேந்நியஃ - இந்திரியங்களை நன்கு வென்றவனும்,
மம - எனது, ஆக்ருதம் - வடிவத்தை, த்யாயமாநஃ - தியானம்
செய்கின்றவனுமா யிருந்துகொண்டு, நித்யம் - தினந்தோறும்,
ருத்ரம் - ருத்திராத்தியாயத்தை யாவது, ஷடாஷ்டரம் - ஷடாஷ
டத்தையாவது, ப்ரணவம் - பிரணவத்தையாவது, அதர்வ சிரோ
மந்த்ரம் - அதருவசிர உபநிஷத்தையாவது, கைவல்யம்வா -

கைவல்ய உபநிஷத்தையாவது, ஜபேத் - ஜபிப்பானோ, ரகத், தம-
தி ரகு குல ஸ்ரோஷ்டனோ, ஸஃ-அவன், தேநதேதேஹர என - அத்தே
ஹத்தோடுகடவே, ஸ்வயம் - தானோ, சிவஃ ஸஞ்ஜாயதே - சிவனு
கின்றான்.

போழிப்புரை:—எவன் காமமற்றவனும் இந்திரியங்களை வென்றவனும் என்வடிவத்தை த்யானம்செய்கின்றவனுமா யிருந்துகொண்டு தினந்தோறும் ருத்திரத்தையாவது ஷடாக்ஷரத்தையாவது பிரணவத்தையாவது அதர்வ சிரோமந்திரத்தையாவது கைவல்ய உபநிஷத்தையாவது ஜபிப்பானே ஓராகுலஸ்வரேஷ்டனே அவன் அத்தேஹத்தோடு கூடவே தானே சிவனாகின்றான். (சு0)

ஸ்ரீலோகம்

கயீவெதலிவழி காம்பொருகிடுகெதாஹெவெதயம் :

முருகன் பாய் தாலிபுதில்லி தலவாராநா துலம்மயி: ||

அதிதே சிவகீதாப்யோ நித்யமேதாம் ஜபேத்துய:

ஸ்ரீநுணுயாத்வாஸமுக்கத்ஸ்யாத்ஸம்ஸாநநாத்ரஸம்ஸய:

வியாக்யானம்:—ய: - எவன், ஏதாம் - இந்த, சிவகிராம் - சிவகிதையை, நித்யம் - தினந்தோறும், அதிதே - அத்தியயனம் செய்கின்றானே, ய: - எவன், ஜபேத் - ஜபிப்பானே, ச்ருணு யாத்வா - சிரவணமாவது செய்வானே, ஸ: - அவன், ஸம்ஸாராத் - ஸம்ஸாரத்தினின்றும், முக்த: - ஸ்வாத் - முக்தனவான், அத்ரா - இதனில், ஸம்ஸய: ந - ஸம்ஸயமில்லை.

பொழிப்புரை:—இச்சிவகீதையை தினந்தோறும் அர்த்த விசாரம் செய்கின்றானே அல்லது ஐடிக்கின்றானே அல்லது சிரவண மாவது செய்கின்றானே அவன் ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபடுகின்றான். இதனில் ஸம்ஸரயமில்லை. (சூக)

ஸூத் உவாச - ஸூத்ரர் கூறுகின்றார்.

ஸ்ரீலோகம்.

வனவழிகாசிக் காரிமாடுவெல்லுதெ, வாணாய்யுத.

நாரீக்ய தாய-பா தா நரிநு ககெயவலஃ ||

52.

எவழுத்தவாமஹாதேவஸ்ததநாவார்த்தாதீயத
ராமகிருதார்த்தமாத்மான மமந்யததஸைவஸு;

வியாக்யானம்:—ஏவம் - இவ்வாறு, உத்த்வா - சொல்லி, மஹாதேவ:—மஹாதேவன், தத்ர ஏவ - அவ்விடத்திலேயே, அந் தாதீயத - அந்தர்த்தானமாயினர், ஸ:ராம: - அந்தராமன், ஆத்மானம் - தன்னை, க்ருதார்த்தம் - க்ருதார்த்தனென்று அமர் யத - எண்ணினார்.

பொழிப்புரை:—இவ்வாறு சொல்லி மஹாதேவன் அவ்விடத் திலேயே அந்தர்த்தானமாயினர். ராமனும் தன்னை க்ருதார்த்த னென்றெண்ணினார். (சூஉ)

ஸ்லோகம்.

வனவஞ்சியாலாரிவெநஸிவதீதாஸமீரிதா ।

வனதாஸபுஜவெநித்யுஸாணுயாஜ்வாலாஹித:॥ சூரு.

வனகாமுலிதொயொரித்யுஸாணுயாஜ்வாலாஹிதா ।

சுத்யுஸாணுயாஜ்வாலாஹித்யுஸாணுயாஜ்வாலாஹிதா:॥ சூசு.

சுநாயாவெநவாலாஹித்யுஸாணுயாஜ்வாலாஹிதா:॥

காயக்தொயொரித்யுஸாணுயாஜ்வாலாஹித்யுஸாணுயாஜ்வாலாஹிதா:॥ சூரு.

நவீயாஸவணாஜ்வாலாஹித்யுஸாணுயாஜ்வாலாஹிதா:॥

ஸிவதீதாஸமீரித்யுஸாணுயாஜ்வாலாஹித்யுஸாணுயாஜ்வாலாஹிதா:॥ சூசு.

ஏவம்மயாஸமாஸை சிவதீதாஸமீரிதா

ஏதாம்யபாஜபேந்தியம் ச்ருணுயாத்வாஸமாஹித:

ஏகாக்ரசித்தோயோமர்த்ய: தஸ்யமுத்தி: கரேஸ்திதா

அதச்ருணுத்வம்முநபோநித்ய மேதாம்ஸமாஹிதா:

அநாயாவெநவாமுத்தி: பவிதாநாத்ரஸம்சய:

காயக்லேசோமன: கோபோதநவாநிர்நசாதாந:

நபிடாச்ரவணாதேவயஸ்மாத் கைவல்யமாப்துயாத்

சிவதீதாமதோநித்யம் ச்ருணுத்வம்ருஷிஸத்தமா:

வியாக்யானம்:—ஏவம் - இவ்வாறு, சிவதீதா - சிவதீதை.

னது, மயா - என்னால், ஸமாஸை - முழுதும், ஸமீரிதா - சொல்

ஸப்பட்டது, ஏதாம் - இதனை, ய: - எவன், ஸமாஹித: - ஏகாக்

ரசித்தமுடையோனாயிருந்து, நித்ய - தினந்தொழும், பிரஜபேத்

ஜபிப்பாடு, ஏகாக்ரசித்த: - ஏகாக்ரசித்தமுடையோனாகிய,

பு - எந்த, மர்த்யு - மனிதன், ச்ருணுயாத்வா - சிரவணமாவது, செய்வானே, தஸ்ய - அவனுக்கு, முக்தி-முக்தியானது, கரேஸ் திதா - கையிலுள்ளது, முநய-ஒ முனிவர்களே, அத-ஆதலால், ஏதாம் - இதனை, ஸமாஸிதா - ஒருவழிப்பட்ட மனமுடையோர்களாய்க் கொண்டு, நித்யம் - தினந்தோறும், ச்ருணுத்வம் - சிரவணஞ்செய்யுங்கள். அநாயாஸேன ஏவ - ஆயாஸமுனியே, முக்தி - முக்தியானது, பரிதா - நிகழும், அத்ர - இதனில், நஸம் சயய-ஸம்சயமில்லை, காயக்லேச-காயக்லேசமாவது, மனக்ஷோப-சித்தத்திற்குச் சிரமமாவது, தனஹாநீ - பணச்சிலவாவது, ந - இல்லை, ஆத்மந-தனக்கு, பீடா - தொந்தரவு, ந - இல்லை, யஸ் மாத் - யாதொரு காரணத்தால், ச்ரவணாதேவ - சிரவணத்தினாலேயே, கைவல்யம் முக்தியை, ஆப்தயாத் - அடைவானே, ரிஷிஸத்தமாம் - ரிஷிவார்களே, அத-ஆதலால், சிவகீதாம் - சிவகீதையை, நித்யம் - தினந்தோறும், ச்ருணுத்வம் - சிரவணஞ் செய்யுங்கள்.

பொழிப்புரை:—இங்ஙனம், சிவகீதை முழுதும் என்னல் சொல்லப்பட்டது. இதனை எவன் ஒரு மனமுடையோனாய் தினந்தோறும் ஜபிப்பானே? அல்லது சிரவணஞ்செய்வானே? அவனுக்கு முக்திகையிலுள்ளது. முனிவர்களே! ஆதலால் இதனைத் தினந்தோறுஞ் சிரவணஞ் செய்யுங்கள். இதனால் எளிதில் முக்திகிடைக்கும் இதனில் ஸம்சயமில்லை. காயக்கிலேசமாவது மனக்கிலேசமாவது தனஹாநியாவதில்லை. தனக்கு எந்தத் தொந்தரவுமில்லை. யாதொரு காரணத்தால், சிரவணத்தினாலேயே கைவல்ய மடையலாமோ ஒ சிவவார்களே ஆதலால் இச்சிவகீதையைத் தினந்தோறும் சிரவணஞ் செய்யுங்கள். (சுசு)

ரிஷய: உவாச-ரிஷிகள் சொல்லுகின்றார்கள்.

ஸ்லோகம்.

சுஷுபு ஸுதிஷ்ணு-ததூதாரியிவிதா மஹாநா: ।

சுஷுபுயா:வாஸவாஸ்யஸூதாரயிதாலிந: ॥ சுள.

உதூதாரிஸுஷுபுதூதாரி:மஹாநாஸு, ஸுஷுபிதா ।

தஸூதாரி-தகா தூதாரி:ஸக்ய-நாநாஸூதாரி:மஹாநா: ।

அத்யப்ரப்ருதிநஸ் ஸூதத்வமாசாரிய: பிதாசுரு:

அவித்யாயா: பரம்பாரம் யஸ்மாத் தாரயிதாவந:

உத்பாதகப்ரஹ்மதாத்ரோ: கரீயாந் ப்ரஹ்மத: பிதா

தஸ்மாத் ஸூதாத்மஜத்வத்த: ஸத்யம்நாயோஸ்திநோசுரு:

வியாக்யானம்:—ஸூதிதா-ஓ ஸூதிதமுனிவரே, அத்யப்ரப்ருதி, இதுமுதல், த்வம்-நீ, ந:-எங்களுக்கு, ஆசாரிய:- ஆசாரியர், பிதா-தந்தை, குரு:- குரு, யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், ந:-எங்களை, அவித்யாயா:- அவித்யையின், பரம்பாரம் - முடிவாகிய கரையை, தாரயவி-தாண்டச்செய்கின்றீரோ, உத்பாதகப்ரஹ்மதாத்ரோ:- பிறப்பித்தவர், பிரஹ்மஜ்ஞானம் அருளினவர், இவ்விருவர்களுள், பிரஹ்மஹத:- பிரஹ்மஜ்ஞானமருளிய, பிதா - பிதாவே, கரீயான் - சிறந்தவர், தஸ்மாத் - ஆதலால், ஸூதாத்மஜ - ஓ ஸூதிதபுத்திரரே, ந:- எங்களுக்கு, த்வத்த:-உம்மினும், அந்ய:- இதராகிய, குரு:- குரு, நாஸ்தி - இல்லை, ஸத்யம் - உண்மை.

பொழிப்புரை:—ஓ ஸூதிதமுனிவரே! இன்றுமுதல் நீரே எங்களுக்கு ஆசாரியர், பிதா, குரு யாதொரு காரணத்தால் எங்களை அவித்யையின் முடிவாகிய கரையைத் தாண்டச் செய்தவரோ, பிறப்பித்தவர் பிரஹ்மஜ்ஞான மருளியவரெனும் இவ்விருவர்களில் பிரஹ்மஜ்ஞானமருளியவரே சிறந்த பிதா ஓ ஸூதிதபுத்திரரே, ஆதலால் உம்மினும் அன்னியராகிய குரு ஒருவருமில்லை இது ஸத்யம்.

வியாச: உவாச-வியாசர் கூறுகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

ஐத்யுக்ஷாபுயயஸுஸவெஸ்யாயஸுஸ்யூரூபாவலிதம் ।

ஸூவஹிஸூதிதவாசுஸுதெஸுஸுதாஷாஸோகிதம் ॥

இதபுத்த்வாப்ரயயுஸர்வே ஸாயம்ஸந்த்யாமுபாஸிதம்

ஸ்துவந்த:ஸூதிதபுத்ரந்தே ஸந்தஷ்டாகோமதிதம்

வியாக்யானம்:—இதி - இவ்வாறு, உக்த்வா - சொல்லி, தேஸர்வே-அவர்கள் எல்லோரும், ஸூதிதபுத்ரம் - சூதிதபுத்திரரை, ஸ்துவந்த:-ஸ்துதிசெய்துகொண்டு, ஸந்தஷ்டா:-ஸந்தோஷங்கொ

சுதூ

சிவகிதை.

[பதினாறுவது]

ண்டவர்களாய், ஸாயம்ஸந்தியாம்-ஸாயங்காலஸந்தியாய், உபாஸி
தும்-உபாஸிப்பதினப் பொருட்டு, கோமதிதடம் - கோமதிநதிக்
கரையை, (நோக்கி) ப்ரயயு - அவசரமாகச் சென்றார்கள்.

போழிப்புரை:—இவ்வாறு கூறி அந்த ரிஷிகளெல்லோரும்
ஸந்திபுத்திரரை, ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு, சந்தோஷ
முண்புயோர்களாய் ஸாயங்காலஸந்தியாவந்தனஞ் செய்வதற்காகக்
கோமதிநதிகரையை நோக்கி விரைவினிற் சென்றார்கள். (சுசு)

உதிசுரீவடிவாபாரண உதாரவாஜனா ஸிவதீதாஸா

உவநிஷிதாஸா ஹவிஷ்யாபாயொமஸாஸாஸா

ஸிவராஸவ வஸ்வாஜெ

ஷொபஸொய்யாயம்.

பதினாறுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சிவகிதை ஸம்பூர்ணம்.

மகாமகோபாத்ராய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்.

அடையாறு, சென்னை-20.

